Holy Bible

Aionian Edition®

Liber Sfanta Biblie

Romanian Free Holy Bible

AionianBible.org
Prima traducere inversă din lume a Bibliei
100% gratuit pentru copiere și tipărire
de asemenea cunoscut ca si " Biblia Purpurie "

Holy Bible Aionian Edition ®
Liber Sfanta Biblie
Romanian Free Holy Bible

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 4/18/2025
Source copyright: Public Domain
eBible.org, 2022

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Prefaţă

Română at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Română at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Cuprins

NOUL TESTAMENT

Matei 11
Marcu 33
Luca 47
Ioan 70
Faptele 88
Romani 111
1 Corinteni 121
2 Corinteni 131
Galateni 138
Efeseni 142
Filipeni 146
Coloseni 149
1 Tesaloniceni 152
2 Tesaloniceni 154
1 Timotei 156
2 Timotei 159
Titus 161
Filimon 163
Evrei 164
Iacov 171
1 Petru 174
2 Petru 177
1 Ioan 179
2 Ioan 182
3 Ioan 183
Iuda 184
Apocalipsa 185

ANEXĂ

Ghidul Cititorului
Glosar
Hărți
Destin
Ilustraţii, Doré

NOUL TESTAMENT

Isus a zis: “Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac.” Împărțind hainele lui între ei, au tras la sorți.
Luca 23:34

Matei

1 Cartea genealogiei lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul
lui Avraam. **2** Avraam a devenit tatăl lui Isaac. Isaac a
devenit tatăl lui Iacov. Iacov a devenit tatăl lui Iuda și al
fraților săi. **3** Iuda a devenit tatăl lui Pereț și al lui Zerah prin
Tamar. Perez a devenit tatăl lui Hezron. Hezron a devenit
tatăl lui Berbec. **4** Berbec a devenit tatăl lui Aminadab.
Amminadab a devenit tatăl lui Nahșon. Nahșon a devenit
tatăl lui Salmon. **5** Salmon a devenit tatăl lui Boaz prin
Rahab. Boaz a devenit tatăl lui Obed prin Rut. Obed a
devenit tatăl lui Isai. **6** Isai a devenit tatăl regelui David.
Regele David a devenit tatăl lui Solomon prin cea care
fusese soția lui Urie. **7** Solomon a devenit tatăl lui Roboam.
Roboam a devenit tatăl lui Abia. Abiia a devenit tatăl lui Asa.
8 Asa a devenit tatăl lui Iosafat. Iosafat a devenit tatăl lui
Ioram. Ioram a devenit tatăl lui Ozia. **9** Ozia a devenit tatăl
lui Iotam. Iotam a devenit tatăl lui Ahaz. Ahaz a devenit tatăl
lui Ezechia. **10** Ezechia a devenit tatăl lui Manase. Manase a
devenit tatăl lui Amon. Amon a devenit tatăl lui Iosia. **11** Iosia
a devenit tatăl lui Ieconia și al fraților săi în timpul exilului în
Babilon. **12** După exilul în Babilon, Ieconia a devenit tatăl lui
Șealtiel. Șealtiel a devenit tatăl lui Zorobabel. **13** Zorobabel a
devenit tatăl lui Abiud. Abiud a devenit tatăl lui Eliachim.
Eliachim a devenit tatăl lui Azor. **14** Azor a devenit tatăl lui
Țadoc. Țadoc a devenit tatăl lui Achim. Achim a devenit
tatăl lui Eliud. **15** Eliud a devenit tatăl lui Eleazar. Eleazar a
devenit tatăl lui Matan. Mathan a devenit tatăl lui Iacov. **16**
Iacov a devenit tatăl lui Iosif, soțul Mariei, din care s-a născut
Isus, care se numește Hristos. **17** Astfel, toate generațiile de
la Avraam până la David sunt de paisprezece generații; de
la David până la exilul în Babilon, paisprezece generații; și
de la exilul în Babilon până la Hristos, paisprezece generații.
18 Iată cum a fost nașterea lui Isus Hristos: După ce mama
Lui, Maria, a fost logodită cu Iosif, înainte de a fi împreună, a
fost găsită însărcinată de Duhul Sfânt. **19** Iosif, soțul ei, care
era un om drept și care nu voia să facă din ea un exemplu
public, a vrut să o renege în secret. **20** Dar când se gândea
la aceste lucruri, iată că un înger al Domnului i s-a arătat în
vis și i-a zis: "Iosif, fiul lui David, nu te teme să iei de soție
pe Maria, căci ceea ce este conceput în ea este de la Duhul
Sfânt. **21** Ea va naște un fiu. Să-i pui numele Isus, căci El
este cel care va mântui poporul Său de păcatele sale." **22**
Și toate acestea s-au întâmplat ca să se împlinească ce a
spus Domnul prin proorocul care a zis, **23** "Iată, fecioara va
rămâne însărcinată, și va da naștere unui fiu. Îi vor pune
numele Emanuel". care este, fiind interpretat, "Dumnezeu cu
noi". **24** Iosif s-a sculat din somn, a făcut cum îi poruncise
îngerul Domnului și a luat la el pe nevastă-sa, **25** și n-a
cunoscut-o până ce n-a născut pe fiul ei cel întâi născut. I-a
pus numele Isus.

2 Pe când se născuse Isus în Betleemul Iudeii, în zilele
împăratului Irod, iată că au venit la Ierusalim niște înțelepți
de la răsărit, care ziceau: **2** "Unde este Cel ce S-a născut
Împărat al Iudeilor? Căci am văzut steaua Lui la răsărit și
am venit să ne închinăm Lui". **3** Regele Irod, când a auzit
aceasta, s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el. **4**
Adunând pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii
poporului, i-a întrebat unde se va naște Hristosul. **5** Ei i-
au răspuns: "În Betleemul Iudeii, căci așa este scris prin
profet, **6** "Tu, Betleem, țară a lui Iuda, nu sunt cu nimic
mai prejos printre căpeteniile lui Iuda; pentru că din tine va
ieși un guvernator care va păstori poporul Meu, Israel."" **7**
Irod a chemat pe ascuns pe înțelepți și a aflat de la ei la
ce oră a apărut steaua. **8** I-a trimis la Betleem și le-a zis:
"Mergeți și căutați cu grijă pruncul. Când îl veți găsi, aduceți-
mi vestea, ca să vin și eu să mă închin lui." **9** Ei, după ce
au auzit pe rege, au plecat; și iată că steaua pe care o
văzuseră la răsărit mergea înaintea lor, până ce a venit și s-
a oprit deasupra locului unde era pruncul. **10** Când au văzut
steaua, s-au bucurat cu bucurie nespus de mare. **11** Au
intrat în casă și au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, și au
căzut jos și I s-au închinat. Deschizându-și comorile, i-au
oferit daruri: aur, tămâie și smirnă. **12** Fiind avertizați în vis
să nu se întoarcă la Irod, s-au întors în țara lor pe un alt
drum. **13** După ce au plecat, iată că un înger al Domnului s-
a arătat în vis lui Iosif și i-a zis: "Scoală-te, ia Pruncul și
pe mama lui și fugi în Egipt și rămâi acolo până ce-ți voi
spune, căci Irod va căuta Pruncul ca să-l nimicească." **14** S-
a sculat, a luat noaptea pe prunc și pe mama lui și a plecat
în Egipt, **15** și a stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se
împlinească ce spusese Domnul prin proorocul care zicea:
"Din Egipt am chemat pe fiul Meu". **16** Atunci Irod, văzând
că este batjocorit de magi, s-a mâniat foarte tare și a trimis
să ucidă pe toți copiii de parte bărbătească din Betleem
și din toată ținutul din jur, de la doi ani în jos, după timpul
exact pe care-l aflase de la magi. **17** Atunci s-a împlinit ceea
ce fusese spus prin profetul Ieremia, care zicea așa **18** "S-
a auzit o voce în Rama, jale, plâns și jale mare, Rahela
plângând pentru copiii ei; ea nu ar fi fost consolată, pentru
că ei nu mai sunt." **19** După ce a murit Irod, iată că un înger
al Domnului s-a arătat în vis lui Iosif în Egipt, zicând: **20**
"Scoală-te, ia Pruncul și pe mama lui și du-te în țara lui

Israel, căci cei care căutau viața Pruncului au murit." 21 Și s-
a sculat, a luat pruncul și pe mama lui și a venit în țara lui
Israel. 22 Dar, când a auzit că Arhelau domnea în Iudeea
în locul tatălui său, Irod, s-a temut să meargă acolo. Fiind
avertizat în vis, s-a retras în regiunea Galileii 23 și a venit și
a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinească
ceea ce s-a spus prin profeți, că el va fi numit Nazarinean.

3 În zilele acelea, a venit Ioan Botezătorul și propovăduia
în pustiul Iudeii, zicând: 2 "Pocăiți-vă, căci Împărăția
cerurilor este aproape!" 3 Căci acesta este cel despre care
s-a vorbit prin profetul Isaia, care a spus "Glasul cuiva
care strigă în pustiu, pregătiți calea Domnului! Fă-i cărările
drepte!" 4 Ioan purta haine de păr de cămilă și o curea de
piele la brâu. Hrana lui era lăcuste și miere sălbatică. 5
Atunci a ieșit la el popor din Ierusalim, din toată Iudeea și
din toată regiunea din jurul Iordanului. 6 Au fost botezați de
el în Iordan, mărturisindu-și păcatele. 7 Dar când a văzut pe
mulți dintre farisei și saduchei venind la botezul Său, le-
a zis: "Urmași ai viperelor, cine v-a avertizat să fugiți de
mânia viitoare? 8 De aceea, produceți roade demne de
pocăință! 9 Nu vă gândiți în sinea voastră: "Îl avem ca tată
pe Avraam!", căci vă spun că Dumnezeu poate să-i ridice lui
Avraam copii din aceste pietre. 10 Chiar acum securea stă la
rădăcina copacilor. De aceea, orice copac care nu produce
fructe bune este tăiat și aruncat în foc. 11 Eu vă botez în
apă pentru pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai
puternic decât mine, și nu sunt vrednic să port sandalele
lui. El vă va boteza în Duhul Sfânt. 12 Furca lui de vânat
este în mâna lui și își va curăța temeinic aria de treierat.
Își va strânge grâul în hambar, dar neghina o va arde cu
foc nestins." 13 Atunci Isus a venit din Galileea la Iordan,
la Ioan, ca să fie botezat de el. 14 Dar Ioan ar fi vrut să-L
împiedice, zicând: "Eu am nevoie să fiu botezat de tine, și tu
vii la mine?" 15 Isus, răspunzând, i-a zis: "Îngăduie acum,
căci așa se cuvine să împlinim toată dreptatea." Atunci el i-a
permis. 16 Isus, după ce a fost botezat, s-a suit din apă și
iată că i s-au deschis cerurile. A văzut Duhul lui Dumnezeu
coborând ca un porumbel și venind peste el. 17 Și iată, un
glas din ceruri a zis: "Acesta este Fiul Meu preaiubit, cu care
sunt foarte mulțumit."

4 Isus a fost dus de Duhul Sfânt în pustiu, ca să fie ispitit
de diavol. 2 După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci
de nopți, I-a fost foame după aceea. 3 Ispititorul a venit și i-a
zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca aceste
pietre să se transforme în pâine". 4 Iar el a răspuns: "Este
scris: "Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt
care iese din gura lui Dumnezeu."" 5 Atunci diavolul l-a dus
în cetatea sfântă. L-a așezat pe vârful templului 6 și i-a zis:
"Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, căci este scris,
"El va porunci îngerilor Săi cu privire la voi" și, 'Pe mâinile lor
te vor purta, ca să nu te lovești cu piciorul de o piatră."" 7
Isus i-a zis: "Iarăși este scris: "Să nu pui la încercare pe
Domnul, Dumnezeul tău"." 8 Diavolul l-a dus iarăși pe un
munte foarte înalt și i-a arătat toate împărățiile lumii și slava
lor. 9 El i-a spus: "Îți voi da toate aceste lucruri, dacă vei
cădea jos și te vei închina mie." 10 Atunci Isus i-a zis: "Du-te
de aici, Satano! Căci este scris: "Să te închini Domnului,
Dumnezeului tău, și numai lui să-i slujești"." 11 Atunci diavolul
L-a lăsat și iată că au venit îngeri și I-au slujit. 12 Când a
auzit Isus că Ioan fusese predat, s-a retras în Galileea. 13 A
plecat din Nazaret, a venit și a locuit în Capernaum, care
este lângă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali, 14 ca să se
împlinească ceea ce fusese spus prin profetul Isaia, care
zicea: , 15 "Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, spre mare,
dincolo de Iordan, Galileea neamurilor, 16 poporul care
ședea în întuneric a văzut o lumină mare; celor care stăteau
în regiunea și în umbra morții, pentru ei a răsărit lumina." 17
Din vremea aceea, Isus a început să propovăduiască și să
zică: "Pocăiți-vă! Căci Împărăția Cerurilor este aproape". 18
Și mergând pe malul mării Galileii, a văzut doi frați: Simon,
numit Petru, și Andrei, fratele său, aruncând o plasă în mare,
căci erau pescari. 19 El le-a zis: "Veniți după Mine și vă voi
face pescari de oameni." 20 Și îndată și-au lăsat plasele și
au mers după El. 21 Mergând mai departe de acolo, a văzut
alți doi frați, Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele său, în
barcă, împreună cu Zebedei, tatăl lor, reparându-și plasele.
El i-a chemat. 22 Ei au lăsat îndată barca și pe tatăl lor și
I-au urmat. 23 Isus străbătea toată Galileea, învățând în
sinagogile lor, propovăduind vestea cea bună a Împărăției și
vindecând orice boală și orice neputință în popor. 24 Vestea
despre El s-a răspândit în toată Siria. Îi aduceau la el pe
toți cei care erau bolnavi, atinși de diferite boli și chinuri,
posedați de demoni, epileptici și paralitici; și el îi vindeca.
25 L-au urmat mari mulțimi din Galileea, din Decapole, din
Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

5 Văzând mulțimile, S-a suit pe munte. După ce a șezut,
discipolii Lui au venit la El. 2 El a deschis gura și i-a
învățat, zicând: , 3 "Ferice de cei săraci cu duhul! pentru
că a lor este Împărăția Cerurilor. 4 Ferice de cei ce plâng!
pentru că vor fi mângâiați. 5 Ferice de cei blânzi! căci ei
vor moșteni pământul. 6 Ferice de cei ce flămânzesc și
însetează după dreptate, pentru că vor fi umplute. 7 Ferice

de cei milostivi! pentru că ei vor obține îndurare. 8 Ferice de
cei cu inima curată! pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.
9 Fericiți făcătorii de pace! pentru că ei se vor numi copii ai
lui Dumnezeu. 10 Ferice de cei ce au fost prigoniți pentru
dreptate, pentru că a lor este Împărăția Cerurilor. 11 Ferice
de voi, când vă vor ocărî, vă vor prigoni și vor zice tot felul
de lucruri rele împotriva voastră, pe nedrept, din pricina
Mea. 12 Bucurați-vă și vă veseliți, căci mare este răsplata
voastră în ceruri. Căci așa au prigonit ei pe profeții care au
fost înaintea voastră. 13 Voi sunteți sarea pământului; dar
dacă sarea și-a pierdut gustul, cu ce se va săra? Atunci
nu mai este bună la nimic, decât să fie aruncată afară și
călcată în picioare de oameni. 14 Tu ești lumina lumii. O
cetate situată pe un deal nu poate fi ascunsă. 15 Nici nu
aprindeți o lampă și nu o puneți sub un coș de măsurat,
ci pe un stativ, și ea luminează tuturor celor care sunt în
casă. 16 Tot așa, lumina voastră să strălucească înaintea
oamenilor, ca să vadă faptele voastre bune și să slăvească
pe Tatăl vostru care este în ceruri. 17 "Să nu credeți că am
venit să distrug Legea și proorocii. Nu am venit să distrug,
ci să împlinesc. 18 Căci, cu siguranță, vă spun că, până
când vor trece cerul și pământul, nici cea mai mică literă și
nici cea mai mică lovitură de peniță nu va trece în vreun fel
din Lege, până când toate lucrurile vor fi împlinite. 19 De
aceea, oricine va călca una dintre aceste porunci mai mici
și va învăța pe alții să facă așa, va fi numit cel mai mic în
Împărăția cerurilor; dar oricine le va împlini și le va învăța va
fi numit mare în Împărăția cerurilor. 20 Căci vă spun că, dacă
dreptatea voastră nu o va întrece pe cea a cărturarilor și a
fariseilor, în niciun caz nu veți intra în Împărăția Cerurilor. 21
Ați auzit că s-a spus celor din vechime: "Să nu ucizi!" și că
"Oricine va ucide va fi supus judecății". 22 Dar Eu vă spun că
oricine se mânie pe fratele său fără motiv va fi în primejdie
de judecată. Oricine îi va spune fratelui său: "Raca!" va fi în
pericol de consiliu. Oricine îi va spune: "Prostule!" va fi în
pericol de focul gheenei. **(Geenna g1067)** 23 "Deci, dacă îți
aduci darul la altar și îți aduci aminte că fratele tău are ceva
împotriva ta, 24 lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și du-
te. Împăcați-vă mai întâi cu fratele vostru și apoi veniți și
aduceți darul vostru. 25 Înțelege-te repede cu potrivnicul tău,
cât timp ești cu el pe drum, ca nu cumva procurorul să te
predea judecătorului, iar judecătorul să te predea ofițerului și
să fii aruncat în închisoare. 26 Mai mult ca sigur vă spun că
nu veți ieși nicidecum de acolo până nu veți plăti și ultimul
bănuț. 27 Ați auzit că s-a zis: "Să nu preacurvești!" 28 Dar
Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca să o poftească,
a preacurvit cu ea în inima lui. 29 Dacă ochiul tău drept te
face să te poticnești, smulge-l și aruncă-l de la tine. Căci
este mai de folos să piară unul dintre membrele tale decât
ca tot trupul tău să fie aruncat în gheenă. **(Geenna g1067)**
30 Dacă mâna ta dreaptă te face să te poticnești, taie-o
și arunc-o departe de tine. Căci îți este mai de folos să
piară unul din membrele tale, decât să fie aruncat tot trupul
tău în Gheenă. **(Geenna g1067)** 31 "S-a mai spus: "Oricine își
va renega nevasta, să-i dea un act de divorț." 32 Dar Eu
vă spun că oricine își reneagă nevasta, afară de motivul
desfrânării, o face adulteră; și oricine se căsătorește cu ea
după ce a fost renegată, comite adulter. 33 "Ați auzit că s-a
spus celor vechi: "Să nu faceți jurăminte false, ci să împliniți
jurămintele voastre față de Domnul." 34 Dar Eu vă spun să
nu jurați deloc: nici pe cer, căci este tronul lui Dumnezeu,
35 nici pe pământ, căci este așternutul picioarelor Lui, nici pe
Ierusalim, căci este cetatea marelui Împărat. 36 Să nu juri
nici pe capul tău, căci nu poți face nici un fir de păr alb sau
negru. 37 Ci să fie "Da" al tău "Da" și "Nu" al tău "Nu". Tot ce
este mai mult decât acestea este de la cel rău. 38 Ați auzit
că s-a spus: "Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte". 39 Dar
Eu vă spun: Nu vă împotriviți celui rău; ci, dacă te lovește
cineva peste obrazul drept, întoarce-i și celălalt obraz. 40
Dacă cineva te dă în judecată ca să-ți ia haina, lasă-i și
haina ta. 41 Oricine vă silește să mergeți o milă, mergeți cu
el două. 42 Dă-i celui care îți cere și nu refuza pe cel care
vrea să se împrumute de la tine. 43 Ați auzit că s-a spus:
"Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău. 44
Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe
cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă
pentru cei ce vă maltratează și vă prigonesc, 45 ca să fiți
copii ai Tatălui vostru care este în ceruri. Căci El face să
răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și trimite
ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți. 46 Căci, dacă
iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți voi? Oare nici
măcar vameșii nu fac la fel? 47 Dacă nu faci decât să-ți
saluți prietenii, ce faci tu mai mult decât ceilalți? Nu fac la fel
și vameșii? 48 De aceea, voi să fiți desăvârșiți, după cum
Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit.

6 "Luați seama să nu faceți milostenia voastră înaintea
oamenilor, ca să fiți văzuți de ei, căci altfel nu veți avea
nici o răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri. 2 De
aceea, când faceți fapte de milostenie, nu sunați din trâmbiță
înaintea voastră, așa cum fac ipocriții în sinagogi și pe străzi,
ca să obțină slavă de la oameni. Mai mult ca sigur vă spun că
ei și-au primit răsplata. 3 Dar când faci fapte de milostenie,
nu lăsa ca mâna ta stângă să știe ce face mâna ta dreaptă,

4 pentru ca faptele tale de milostenie să fie în taină; atunci
Tatăl tău, care vede în taină, îți va răsplăti în mod deschis. 5
Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, căci lor le place să stea
în picioare și să se roage în sinagogi și la colțurile străzilor,
ca să fie văzuți de oameni. Mai mult ca sigur, vă spun, ei și-
au primit răsplata. 6 Dar tu, când te rogi, intră în camera ta
interioară și, după ce ți-ai închis ușa, roagă-te Tatălui tău,
care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va
răsplăti în mod deschis. 7 Când vă rugați, nu folosiți repetări
deșarte, așa cum fac neamurile, căci ele cred că vor fi auzite
pentru vorbăria lor multă. 8 De aceea, nu fiți ca ei, căci Tatăl
vostru știe de ce aveți nevoie, înainte ca voi să i le cereți.
9 Rugați-vă astfel: "Tatăl nostru care ești în ceruri, fie ca
numele Tău să fie păstrat sfânt. 10 Să vină Împărăția Ta!
Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. 11 Dă-ne
astăzi pâinea noastră cea de toate zilele. 12 Iartă-ne datoriile
noastre, așa cum și noi iertăm datornicilor noștri. 13 Nu ne
duce pe noi în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta
este Împărăția, puterea și slava în veci. Amin. 14 Căci, dacă
veți ierta oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru ceresc vă
va ierta vouă. 15 Dar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile
lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre. 16 Și
când postiți, să nu fiți ca fățarnicii, cu fețele triste. Căci ei își
desfigurează fețele ca să fie văzuți de oameni că postesc.
Mai mult ca sigur vă spun că ei și-au primit răsplata. 17 Dar
voi, când postiți, ungeți-vă capul și spălați-vă pe față, 18
astfel încât să nu vă vadă oamenii că postiți, ci Tatăl vostru,
care este în ascuns; și Tatăl vostru, care vede în ascuns, vă
va răsplăti. 19 "Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia
și rugina mistuie și unde hoții pătrund și fură; 20 ci adunați-
vă comori în ceruri, unde nici molia, nici rugina nu mistuie și
unde hoții nu pătrund și nu fură; 21 căci unde este comoara
voastră, acolo va fi și inima voastră. 22 "Lampa trupului este
ochiul. De aceea, dacă ochiul tău este sănătos, tot corpul
tău va fi plin de lumină. 23 Dar dacă ochiul tău este rău, tot
trupul tău va fi plin de întuneric. De aceea, dacă lumina care
este în tine este întuneric, cât de mare este întunericul! 24
Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, căci ori va urî pe unul și
va iubi pe celălalt, ori va fi devotat unuia și va disprețui pe
celălalt. Nu poți sluji și lui Dumnezeu și lui Mamona. 25 De
aceea vă spun: nu vă îngrijorați pentru viața voastră: ce
veți mânca sau ce veți bea; și nici pentru trupul vostru, ce
veți purta. Nu este viața mai mult decât hrana, iar trupul
mai mult decât îmbrăcămintea? 26 Priviți păsările cerului,
care nu seamănă, nu seceră și nu adună în hambare. Tatăl
vostru ceresc le hrănește. Nu sunteți voi mult mai valoroși
decât ele? 27 "Cine dintre voi, dacă este îngrijorat, poate
să adauge o clipă la viața lui? 28 De ce vă îngrijorați din
cauza hainelor? Gândiți-vă la crinii de pe câmp, cum cresc
ei. Ei nu se trudesc, nici nu se învârt, 29 și totuși vă spun că
nici măcar Solomon, în toată gloria lui, nu era îmbrăcat ca
unul dintre aceștia. 30 Dar dacă Dumnezeu îmbracă astfel
iarba câmpului, care astăzi există, iar mâine este aruncată
în cuptor, nu vă va îmbrăca cu mult mai mult pe voi, cei cu
puțină credință? 31 De aceea, nu vă îngrijorați, zicând: "Ce
vom mânca?", "Ce vom bea?" sau "Cu ce ne vom îmbrăca?"
32 Căci neamurile caută toate aceste lucruri; dar Tatăl vostru
cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea. 33 Dar
căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui; și
toate aceste lucruri vi se vor da și vouă. 34 De aceea, nu vă
îngrijorați pentru ziua de mâine, căci ziua de mâine se va
îngrijora singură. Răul propriu al fiecărei zile este suficient.

7 "Nu judecați, ca să nu fiți judecați. 2 Căci cu orice
judecată veți judeca, veți fi judecați; și cu orice măsură
veți măsura, vi se va măsura. 3 De ce vezi paiul care este în
ochiul fratelui tău, dar nu te gândești la bârna care este în
propriul tău ochi? 4 Sau cum îi vei spune fratelui tău: "Lasă-
mă să scot paiul din ochiul tău", și iată că bârna este în
propriul tău ochi? 5 Ipocritule! Scoate mai întâi bârna din
ochiul tău și apoi vei putea vedea limpede ca să scoți paiul
din ochiul fratelui tău. 6 "Nu dați la câini ce este sfânt și
nu aruncați perlele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva
să le calce în picioare, să se întoarcă și să vă sfâșie. 7
"Cereți și vi se va da. Căutați, și veți găsi. Bateți la ușă și
vi se va deschide. 8 Căci oricine cere primește. Cel care
caută găsește. Celui care bate i se va deschide. 9 Sau cine
dintre voi este acela care, dacă fiul său îi cere pâine, îi va da
o piatră? 10 Sau, dacă îi cere un pește, cine îi va da un
șarpe? 11 Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri
bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în
ceruri, va da lucruri bune celor ce i le cer! 12 Așadar, orice
vreți să vă facă vouă oamenii, să le faceți și voi; căci aceasta
este Legea și profeții. 13 "Intrați pe poarta cea strâmtă, căci
poarta este largă și calea cea largă care duce la pieire, și
mulți sunt cei ce intră pe ea. 14 Cât de strâmtă este poarta
și de îngustă este calea care duce la viață! Sunt puțini cei
care o găsesc. 15 "Feriți-vă de proorocii mincinoși, care
vin la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.
16 După roadele lor îi veți cunoaște. Culegeți struguri din
spini sau smochine din ciulini? 17 Tot așa, orice pom bun
produce fructe bune, dar pomul stricat produce fructe rele.
18 Un pom bun nu poate produce fructe rele, și nici un pom
corupt nu poate produce fructe bune. 19 Orice copac care

nu produce fructe bune este tăiat și aruncat în foc. 20 De
aceea, după roadele lor îi veți cunoaște. 21 "Nu oricine Îmi
zice: "Doamne, Doamne!" va intra în Împărăția cerurilor, ci
cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. 22 Mulți
îmi vor spune în ziua aceea: "Doamne, Doamne, nu cumva
am prorocit în numele Tău, nu cumva în numele Tău am
scos demoni și nu cumva în numele Tău am făcut multe
lucrări puternice?" 23 Atunci le voi spune: "Nu v-am cunoscut
niciodată". Plecați de la Mine, voi care lucrați fărădelegea'.
24 Oricine ascultă aceste cuvinte ale Mele și le împlinește,
îl voi asemăna cu un om înțelept care și-a zidit casa pe
stâncă. 25 A căzut ploaia, au venit inundațiile, au suflat
vânturile și au bătut peste casa aceea, dar ea nu a căzut,
pentru că era întemeiată pe stâncă. 26 Oricine aude aceste
cuvinte ale mele și nu le pune în practică va fi ca un om
nebun care și-a construit casa pe nisip. 27 Ploaia a căzut,
au venit inundațiile, vânturile au suflat și au bătut peste casa
aceea; și ea a căzut — și căderea ei a fost mare." 28 După
ce a isprăvit Isus de spus acestea, mulțimea a rămas uimită
de învățătura Lui, 29 căci îi învăța cu putere, și nu ca pe
cărturari.

8 Când S-a pogorât de pe munte, o mare mulțime de
oameni Îl urmau. 2 Și iată că un lepros a venit la el și i
s-a închinat, zicând: "Doamne, dacă vrei, poți să mă faci
curat". 3 Isus a întins mâna și l-a atins, zicând: "Vreau să...
Să fii curățat". Imediat, lepra lui a fost curățată. 4 Isus i-a zis:
"Ai grijă să nu spui nimănui; ci du-te, arată-te preotului și
oferă darul pe care l-a poruncit Moise, ca mărturie pentru
ei." 5 Când a ajuns în Capernaum, a venit la El un centurion,
care i-a cerut ajutor, 6 zicând: "Doamne, robul meu zace în
casă, paralizat și foarte chinuit." 7 Isus i-a zis: "Voi veni și-l
voi vindeca." 8 Centurionul a răspuns: "Doamne, nu sunt
vrednic să intri sub acoperișul meu. Spune doar un cuvânt
și robul meu va fi vindecat. 9 Căci și eu sunt un om sub
autoritate, având sub mine soldați. Îi spun acestuia: "Du-te!"
și el se duce; îi spun altuia: "Vino!" și el vine; îi spun robului
meu: "Fă aceasta!" și el o face." 10 Isus, auzind aceasta, s-a
mirat și a zis celor ce-l urmau: "Adevărat vă spun că n-am
găsit o credință atât de mare, nici măcar în Israel. 11 Vă
spun că mulți vor veni de la răsărit și de la apus și vor sta cu
Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția Cerurilor, 12 dar copiii
Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară. Acolo va fi
plâns și scrâșnire de dinți"." 13 Isus i-a spus centurionului:
"Du-te și tu. Să ți se facă așa cum ai crezut." Robul său a
fost vindecat în acel ceas. 14 Când a intrat Isus în casa lui
Petru, a văzut pe mama nevestei lui, care zăcea bolnavă de
febră. 15 I-a atins mâna, și febra a lăsat-o. Ea s-a ridicat și l-
a servit. 16 Când s-a făcut seară, i-au adus pe mulți posedați
de demoni. El a izgonit duhurile cu un cuvânt și a vindecat
pe toți cei bolnavi, 17 pentru ca să se împlinească ceea ce
s-a spus prin profetul Isaia: "El a luat neputințele noastre
și a purtat bolile noastre". 18 Isus, văzând mulțime mare
în jurul Lui, a poruncit să se ducă în cealaltă parte. 19 Un
cărturar a venit și I-a zis: "Învățătorule, Te voi urma oriunde
vei merge." 20 Isus i-a zis: "Vulpile au vizuini și păsările
cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-și pună
capul." 21 Un alt ucenic al Lui I-a zis: "Doamne, îngăduie-mi
să mă duc mai întâi să îngrop pe tatăl meu." 22 Dar Isus i-a
zis: "Urmează-Mă și lasă morții să-și îngroape morții lor." 23
Când a urcat în corabie, ucenicii Lui L-au urmat. 24 Iată
că s-a iscat o furtună violentă pe mare, încât barca era
acoperită de valuri; dar El dormea. 25 Ucenicii au venit la el
și l-au trezit, zicând: "Salvează-ne, Doamne! Suntem pe
moarte!" 26 El le-a zis: "De ce vă temeți, oameni cu puțină
credință?" Apoi s-a ridicat, a mustrat vântul și marea și s-a
făcut o mare liniște. 27 Și oamenii se mirau și ziceau: "Ce fel
de om este acesta, încât și vântul și marea îl ascultă?" 28
Când a ajuns de cealaltă parte, în ținutul Gherghesenilor, l-
au întâmpinat doi oameni posedați de demoni, care ieșeau
din morminte, foarte înverșunați, încât nimeni nu putea trece
pe acolo. 29 Și iată că strigau, zicând: "Ce avem noi de-a
face cu Tine, Isus, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici ca să ne
chinuiești înainte de vreme?" 30 Și era o turmă de mulți
porci care păștea departe de ei. 31 Demonii l-au implorat,
spunând: "Dacă ne scoți afară, îngăduie-ne să plecăm în
turma de porci." 32 Și le-a zis: "Mergeți!" Au ieșit și au intrat
în turma de porci; și iată că întreaga turmă de porci s-a
prăbușit în mare și a murit în apă. 33 Cei care îi hrăneau au
fugit și s-au dus în cetate și au povestit totul, inclusiv ce s-
a întâmplat cu cei care erau posedați de demoni. 34 Iată
că toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus. Când l-au
văzut, l-au implorat să plece de lângă hotarele lor.

9 A intrat într-o corabie, a trecut dincolo și a venit în cetatea
sa. 2 Și iată că i-au adus un om paralizat, întins pe un
pat. Isus, văzând credința lor, i-a spus paraliticului: "Fiule,
înveselește-te! Păcatele tale îți sunt iertate". 3 Și iată că unii
dintre cărturari își ziceau: "Omul acesta hulește". 4 Isus,
cunoscând gândurile lor, a zis: "Pentru ce gândiți rău în
inimile voastre? 5 Căci ce este mai ușor: să spui: "Păcatele
tale sunt iertate", sau să spui: "Scoală-te și umblă?" 6 Dar ca
să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele
— (apoi i-a spus paraliticului): "Scoală-te, ia-ți rogojina și

du-te la casa ta”. 7 Și s-a sculat și a plecat la casa lui. 8
Dar mulțimile, văzând aceasta, s-au mirat și au slăvit pe
Dumnezeu, care dăduse oamenilor o asemenea putere. 9
Când a trecut Isus de acolo, a văzut pe un om numit Matei,
care ședea la percepție. I-a spus: “Urmează-mă”. El s-a
ridicat și l-a urmat. 10 Pe când ședea el în casă, iată că au
venit mulți vameși și păcătoși și s-au așezat la masă cu
Isus și cu discipolii săi. 11 Fariseii, văzând aceasta, au zis
discipolilor lui: “De ce mănâncă învățătorul vostru cu vameșii
și cu păcătoșii?” 12 Când a auzit Isus, le-a zis: “Cei sănătoși
nu au nevoie de doctor, dar cei bolnavi au nevoie de doctor.
13 Voi însă mergeți și învățați ce înseamnă acest lucru: “Eu
vreau milă, și nu jertfă”, căci n-am venit să chem la pocăință
pe cei drepți, ci pe păcătoși.” 14 Atunci ucenicii lui Ioan au
venit la el și i-au zis: “De ce noi și fariseii postim des, iar
ucenicii tăi nu postesc?” 15 Isus le-a zis: “Pot oare prietenii
mirelui să jelească atâta timp cât mirele este cu ei? Dar vor
veni zile când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti. 16
Nimeni nu pune o bucată de pânză neîncălzită pe o haină
veche, pentru că petecul s-ar rupe de pe haină și se face o
gaură și mai mare. 17 Nici oamenii nu pun vin nou în piei de
vin vechi, căci altfel s-ar sparge piei, s-ar vărsa vinul și s-
ar strica piei. Nu, ei pun vin nou în piei de vin proaspăt, și
amândouă se păstrează.” 18 Pe când le spunea acestea,
iată că a venit un domnitor și I s-a închinat, zicând: “Fiica
mea a murit; vino și pune mâna pe ea și va trăi.” 19 Isus s-a
sculat și a mers după el, ca și ucenicii lui. 20 Și iată că o
femeie, care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani,
a venit în urma Lui și s-a atins de marginea hainei Lui; 21
căci zicea în sinea ei: “Dacă mă ating de haina Lui, mă voi
face bine”. 22 Dar Isus, întorcându-se și văzând-o, a zis:
“Fiică, înveselește-te! Credința ta te-a făcut sănătoasă”. Și
femeia s-a făcut bine din acel ceas. 23 Când a intrat Isus în
casa domnitorului și a văzut pe cei ce cântau la fluier și
mulțimea în dezordine, 24 le-a zis: “Faceți loc, căci fata nu
este moartă, ci doarme.” Îl ridiculizau. 25 Dar, când mulțimea
a fost trimisă afară, El a intrat înăuntru, a luat-o de mână și
fata s-a ridicat. 26 Vestea aceasta s-a răspândit în toată
țara aceea. 27 Pe când trecea Isus de acolo, doi orbi L-au
urmărit, strigând și zicând: “Ai milă de noi, Fiul lui David!” 28
După ce a intrat în casă, orbii s-au apropiat de El. Isus le-a
zis: “Credeți că pot face acest lucru?” Ei i-au spus: “Da,
Doamne”. 29 Apoi s-a atins de ochii lor și a zis: “Fie vouă
după credința voastră!” 30 Atunci li s-au deschis ochii. Isus
le-a poruncit cu strictețe, zicând: “Aveți grijă ca nimeni să
nu afle despre aceasta.” 31 Dar ei au ieșit și au răspândit
faima Lui în toată țara aceea. 32 Pe când ieșeau ei afară,
iată că a fost adus la El un mut, care era posedat de un
demon. 33 După ce a fost izgonit demonul, omul mut a
vorbit. Mulțimile se minunau și spuneau: “Așa ceva nu s-
a mai văzut în Israel!” 34 Dar fariseii ziceau: “Prin prințul
demonilor scoate demoni.” 35 Isus străbătea toate cetățile și
satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind vestea cea
bună a Împărăției și vindecând orice boală și orice neputință
în popor. 36 Când a văzut mulțimile, i s-a făcut milă de ele,
pentru că erau hărțuite și împrăștiate, ca niște oi fără păstor.
37 Atunci le-a spus discipolilor săi: “Într-adevăr, secerișul
este mare, dar lucrătorii sunt puțini. 38 Rugați-vădeci ca
Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul Său.”

10 A chemat la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi
și le-a dat putere asupra duhurilor necurate, ca să le
scoată afară și să vindece orice boală și orice neputință. 2
Și numele celor doisprezece apostoli sunt următoarele Cel
dintâi, Simon, care se numește Petru; Andrei, fratele său;
Iacov, fiul lui Zebedeu; Ioan, fratele său; 3 Filip; Bartolomeu;
Toma; Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu; Lebeu, care se
mai numea și Tadeu; 4 Simon Zelota; și Iuda Iscarioteanul,
care l-a și trădat. 5 Isus a trimis pe acești doisprezece și le-a
poruncit, zicând: “Să nu mergeți printre neamuri și să nu
intrați în nici o cetate a samaritenilor. 6 Mergeți mai degrabă
la oile pierdute ale casei lui Israel. 7 În timp ce mergeți,
propovăduiți, spunând: “Împărăția Cerurilor este aproape!”
8 Vindecați bolnavii, curățați leproșii și alungați demonii.
De bunăvoie ați primit, de bunăvoie dați. 9 Nu luați aur,
argint sau aramă în centurile voastre de bani. 10 Nu luați
nici un sac pentru călătorie, nici două haine, nici sandale,
nici toiag, căci cel care muncește este vrednic de hrana
sa. 11 În orice cetate sau sat în care intrați, aflați cine este
vrednic în el și rămâneți acolo până când veți merge mai
departe. 12 Când intrați în gospodărie, salutați-o. 13 Dacă
gospodăria este vrednică, să vină pacea ta peste ea, iar
dacă nu este vrednică, să se întoarcă pacea ta la tine. 14
Oricine nu vă primește și nu vă ascultă cuvintele, când ieșiți
din casa aceea sau din cetatea aceea, scuturați-vă praful
de pe picioare. 15 Adevărat vă spun că, în ziua judecății,
va fi mai ușor de suportat pentru țara Sodomei și Gomorei
decât pentru orașul acela. 16 “Iată, vă trimit ca pe niște oi în
mijlocul lupilor. De aceea, fiți înțelepți ca șerpii și inofensivi
ca porumbeii. 17 Dar păziți-vă de oameni, căci vă vor da pe
mâna consiliilor și în sinagogile lor vă vor biciui. 18 Da, și
veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a împăraților din cauza
Mea, ca mărturie pentru ei și pentru neamuri. 19 Dar, când
vă vor preda, nu vă îngrijorați cum și ce veți spune, pentru

că vi se va da în ceasul acela ce veți spune. 20 Căci nu
voi vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru care vorbește în voi. 21
"Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl pe copilul său.
Copiii se vor ridica împotriva părinților și îi vor face să moară.
22 Veți fi urâți de toți oamenii din cauza numelui Meu, dar cel
care va răbda până la sfârșit va fi mântuit. 23 Dar când vă
vor persecuta în această cetate, fugiți în cealaltă, pentru
că, cu siguranță, vă spun că nu veți fi trecut prin cetățile lui
Israel până nu va veni Fiul Omului. 24 "Ucenicul nu este mai
presus de învățătorul său, nici sluga mai presus de stăpânul
său. 25 Este de ajuns ca ucenicul să fie ca învățătorul său,
și robul ca domnul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit
Beelzebul, cu cât mai mult pe cei din casa lui! 26 De aceea
nu vă temeți de ei, căci nu este nimic acoperit care să nu fie
descoperit, sau ascuns care să nu fie cunoscut. 27 Ceea ce
vă spun în întuneric, vorbiți la lumină; și ceea ce auziți șoptit
la ureche, vestiți pe acoperișurile caselor. 28 Nu vă temeți de
cei care ucid trupul, dar nu pot ucide sufletul. Temeți-vă mai
degrabă de cel care este în stare să nimicească și sufletul și
trupul în Gheenă. **(Geenna g1067)** 29 "Nu se vând oare două
vrăbii cu o monedă de un asarion? Nici una dintre ele nu
cade pe pământ fără voia Tatălui vostru. 30 Dar chiar și firele
de păr de pe capul vostru sunt toate numărate. 31 De aceea
nu vă temeți. Voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii. 32
Așadar, pe oricine mă mărturisește înaintea oamenilor, îl voi
mărturisi și eu înaintea Tatălui meu care este în ceruri. 33
Dar pe oricine Mă va nega înaintea oamenilor, îl voi nega și
Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri. 34 "Să nu credeți
că am venit să trimit pacea pe pământ. Nu am venit să trimit
pace, ci o sabie. 35 Pentru că am venit să pun pe un om
împotriva tatălui său, pe o fiică împotriva mamei sale și pe
noră împotriva soacrei sale. 36 Dușmanii unui om vor fi cei
din propria lui casă. 37 Cine iubește pe tată sau pe mamă
mai mult decât Mine nu este vrednic de Mine; și cine iubește
pe fiu sau pe fiică mai mult decât Mine nu este vrednic de
Mine. 38 Cine nu-și ia crucea și nu vine după mine nu este
vrednic de mine. 39 Cine își caută viața o va pierde, iar cine
își pierde viața pentru mine o va găsi. 40 Cine vă primește
pe voi, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine,
primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine. 41 Cine primește un
profet în numele unui profet va primi răsplata unui profet.
Cine primește un om drept în numele unui om drept va primi
răsplata unui om drept. 42 Oricineva da unuia dintre acești
micuți doar un pahar de apă rece să bea în numele unui
ucenic, cu siguranță vă spun că nu-și va pierde nicidecum
răsplata."

11 După ce a isprăvit Isus de a îndruma pe cei doisprezece
ucenici ai Săi, a plecat de acolo ca să învețe și să
propovăduiască în cetățile lor. 2 Ioan, auzind în temniță
despre faptele lui Hristos, a trimis doi din ucenicii săi 3 și l-a
zis: "Tu ești Cel ce vine, sau trebuie să căutăm pe altul?" 4
Isus le-a răspuns: "Mergeți și spuneți lui Ioan ce ați auzit și
ce ați văzut: 5 orbii își recapătă vederea, șchiopii umblă,
leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază și săracilor li
se vestește o veste bună. 6 Ferice de cel care nu găsește
în mine nici un prilej de poticnire." 7 Pe când se duceau
aceștia, Isus a început să spună mulțimii despre Ioan: "Ce
ați ieșit în pustie ca să vedeți? O trestie scuturată de vânt? 8
Dar voi ce ați ieșit să vedeți? Un om în haine moi? Iată, cei
care poartă haine moi sunt în casele regilor. 9 Dar tu de ce
ai ieșit afară? Ca să vezi un profet? Da, vă spun, și chiar
mai mult decât un profet. 10 Căci acesta este Cel despre
care este scris: "Iată, trimit înaintea feței tale pe trimisul
Meu, care îți va pregăti calea înaintea ta". 11 Adevărat vă
spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a ridicat nimeni
mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși, cel mai mic în
Împărăția Cerurilor este mai mare decât el. 12 Din zilele lui
Ioan Botezătorul și până acum, Împărăția Cerurilor suferă
violențe și cei violenți o iau cu forța. 13 Căci toți profeții și
Legea au profețit până la Ioan. 14 Dacă sunteți dispuși să-l
primiți, acesta este Ilie, care va veni. 15 Cine are urechi de
auzit, să audă. 16 Dar cu ce să compar neamul acesta?
Seamănă cu niște copii care stau în piețe, care strigă la
tovarășii lor 17 și spun: 'Noi am cântat la flaut pentru voi și
voi n-ați dansat. Noi am plâns pentru voi, iar voi nu v-ați
plâns'. 18 Căci Ioan nu a venit nici să mănânce, nici să bea,
și ei spun: "Are un demon". 19 Fiul Omului a venit mâncând
și bând și ei spun: 'Iată un om gurmand și un bețiv, prietenul
vameșilor și al păcătoșilor!'. Dar înțelepciunea este justificată
de copiii ei." 20 Apoi a început să denunțe cetățile în care se
săvârșiseră cele mai multe din faptele lui mărețe, pentru
că nu se pocăiseră. 21 "Vai de tine, Corazin! Vai de tine,
Betsaida! Pentru că, dacă în Tir și în Sidon s-ar fi făcut în Tir
și în Sidon lucrările mărețe care s-au făcut în voi, s-ar fi
pocăit demult în sac și cenușă. 22 Dar vă spun că, în ziua
judecății, va fi mai ușor de suportat pentru Tir și Sidon decât
pentru voi. 23 Tu, Capernaum, care te-ai înălțat la cer, te vei
coborî în Hades. Căci, dacă s-ar fi făcut în Sodoma lucrările
mărețe care s-au făcut în voi, ar fi rămas până astăzi. **(Hadēs
g86)** 24 Dar Eu vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor
de suportat pentru țara Sodomei decât pentru voi." 25 În
vremea aceea, Isus a răspuns: "Îți mulțumesc, Tată, Doamne
al cerului și al pământului, că ai ascuns aceste lucruri de cei

înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copiilor. 26 Da, Tată,
pentru că așa a fost bineplăcut înaintea Ta. 27 Toate lucrurile
mi-au fost predate de Tatăl meu. Nimeni nu-L cunoaște pe
Fiul, în afară de Tatăl; și nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl, în
afară de Fiul și de cel căruia Fiul vrea să i-L dezvăluie. 28
"Veniți la Mine, voi toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi
da odihnă. 29 Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de
la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi
odihnă pentru sufletele voastre. 30 Căcijugul Meu este ușor
și povara Mea este ușoară."

12 În vremea aceea, Iisus mergea în ziua de Sabat prin
lanurile de grâu. Discipolilor Săi le era foame și au
început să culeagă căpățâni de grâu și să mănânce. 2 Dar
fariseii, văzând aceasta, i-au spus: "Iată că discipolii tăi fac
ceea ce nu este îngăduit să facă în ziua de Sabat." 3 Dar El
le-a zis: "N-ați citit ce a făcut David și cei ce erau cu el, când
i-a fost foame? 4 cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a
mâncat pâinea de spectacol, pe care nu era îngăduit să o
mănânce nici el, nici cei care erau cu el, ci numai preoții?
5 Sau n-ați citit în Lege că, în ziua Sabatului, preoții din
templu profanează Sabatul și sunt nevinovați? 6 Dar Eu vă
spun că unul mai mare decât templul este aici. 7 Dar dacă
ați fi știut ce înseamnă acest lucru: "Eu doresc milă, și nu
jertfă", nu i-ați fi condamnat pe cei fără vină. 8 Căci Fiul
Omului este Domnul Sabatului." 9 A plecat de acolo și a
intrat în sinagoga lor. 10 Și iată că era acolo un om cu o
mână uscată. L-au întrebat: "Este îngăduit să vindeci în ziua
de Sabat?", ca să-l acuze. 11 El le-a zis: "Cine dintre voi are
o oaie și, dacă aceasta cade într-o groapă în ziua de Sabat,
nu se va apuca de ea și n-o va scoate afară? 12 Cu cât
este mai valoros atunci un om decât o oaie! De aceea este
permis să faci binele în ziua de Sabat". 13 Apoi i-a spus
omului: "Întinde-ți mâna". El a întins-o; și ea a fost refăcută
întreagă, la fel ca cealaltă. 14 Dar fariseii au ieșit și au uneltit
împotriva lui, ca să-l nimicească. 15 Isus, aflând aceasta,
s-a retras de acolo. L-au urmat mulțimi mari de oameni;
și El i-a vindecat pe toți, 16 și le-a poruncit să nu-L facă
cunoscut, 17 ca să se împlinească ceea ce fusese spus
prin profetul Isaia, care zicea 18 "Iată robul Meu, pe care l-
am ales, iubitul meu, în care sufletul meu este binevoitor.
Voi pune Duhul Meu peste el. El va proclama dreptatea
națiunilor. 19 El nu se va zbate și nu va striga, nici nu-i
va auzi cineva vocea pe străzi. 20 El nu va rupe trestia
zdrobită. El nu va stinge nici un fân care fumegă, până
când va conduce justiția la victorie. 21 În numele Lui vor
nădăjdui neamurile." 22 Atunci a fost adus la El un orb și
mut, posedat de un demon, și L-a vindecat, astfel că orbul și
mutul vorbea și vedea. 23 Toată mulțimea era uimită și zicea:
"Oare poate fi acesta fiul lui David?" 24 Dar fariseii, când au
auzit, au zis: "Omul acesta nu scoate demoni decât prin
Beelzebul, prințul demonilor." 25 Cunoscându-le gândurile,
Isus le-a zis: "Orice împărăție împărțită împotriva ei însăși
este dărâmată, și orice cetate sau casă împărțită împotriva
ei însăși nu va rămâne în picioare. 26 Dacă Satana îl alungă
pe Satana, el este dezbinat împotriva lui însuși. Cum va
rămâne atunci împărăția lui în picioare? 27 Dacă Eu, prin
Beelzebul, scot afară demoni, prin cine îi scot copiii voștri?
De aceea ei vor fi judecătorii voștri. 28 Dar dacă eu, prin
Duhul lui Dumnezeu, scot afară demoni, atunci Împărăția lui
Dumnezeu a venit peste voi. 29 Sau cum poate cineva să
intre în casa celui puternic și să-i jefuiască bunurile, dacă
nu-l leagă mai întâi pe cel puternic? Atunci îi va jefui casa.
30 Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, și cine nu se
adună cu Mine, risipește. 31 De aceea vă spun că orice
păcat și orice blasfemie va fi iertat oamenilor, dar blasfemia
împotriva Duhului nu va fi iertată oamenilor. 32 Oricine va
spune un cuvânt împotriva Fiului Omului, îi va fi iertat, dar
oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu-i va fi iertat, nici
în veacul acesta, nici în cel viitor. (aiōn g165) 33 "Ori faceți
pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul stricat și rodul
lui stricat, căci pomul se cunoaște după rodul lui. 34 Voi,
urmași ai viperelor, cum puteți, fiind răi, să vorbiți lucruri
bune? Căci din belșugul inimii, gura vorbește. 35 Omul bun
din comoara sa bună scoate lucruri bune, iar omul rău din
comoara sa rea scoate lucruri rele. 36 Eu vă spun că orice
cuvânt deșert pe care-l spun oamenii, vor da socoteală de
el în ziua judecății. 37 Căci prin cuvintele voastre veți fi
îndreptățiți, iar prin cuvintele voastre veți fi osândiți." 38
Atunci unii dintre cărturari și farisei au răspuns: "Învățătorule,
vrem să vedem un semn de la Tine." 39 Dar El le-a răspuns:
"Un neam rău și adulterin caută un semn; dar nu i se va
da alt semn decât semnul proorocului Iona. 40 Căci, după
cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecele peștelui
uriaș, tot așa și Fiul Omului va sta trei zile și trei nopți în
inima pământului. 41 Bărbații din Ninive vor sta în picioare la
judecată cu acest neam și îl vor condamna, pentru că s-
au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că cineva mai
mare decât Iona este aici. 42 Împărăteasa Sudului se va
ridica la judecata cu acest neam și-l va osândi, pentru că a
venit de la marginile pământului să asculte înțelepciunea lui
Solomon; și iată, cineva mai mare decât Solomon este aici.
43 "Când un duh necurat iese din om, trece prin locuri fără
apă, căutând odihnă, și nu o găsește. 44 Atunci el spune:

“Mă voi întoarce în casa mea de unde am venit.” Și când se
întoarce, o găsește goală, măturată și pusă în ordine. 45
Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât
el, intră înăuntru și locuiesc acolo. Ultima stare a acelui
om devine mai rea decât prima. Tot așa va fi și cu această
generație rea.” 46 Pe când vorbea El încă mulțimilor, iată că
mama și frații Lui stăteau afară și căutau să vorbească cu
El. 47 Cineva i-a zis: “Iată, mama ta și frații tăi stau afară și
caută să vorbească cu tine.” 48 Dar el a răspuns celui ce-i
vorbea: “Cine este mama mea? Cine sunt frații mei?” 49 El a
întins mâna spre ucenicii Săi și a zis: “Iată mama Mea și
frații Mei! 50 Căci oricine face voia Tatălui Meu, care este în
ceruri, acela este fratele Meu, sora Mea și mama Mea.”

13 În ziua aceea, Isus a ieșit din casă și a șezut pe malul
mării. 2 O mare mulțime s-a adunat la El, așa că a
intrat într-o barcă și a șezut; și toată mulțimea stătea pe
plajă. 3 El le vorbea multe lucruri în parabole, zicând: “Iată,
un agricultor a ieșit să semene. 4 În timp ce semăna, unele
semințe au căzut pe marginea drumului, iar păsările au venit
și le-au mâncat. 5 Altele au căzut pe un teren stâncos, unde
nu prea avea pământ, și imediat au răsărit, pentru că nu
aveau pământ adânc. 6 Când a răsărit soarele, s-au pârjolit.
Pentru că nu aveau rădăcini, s-au uscat. 7 Altele au căzut
între spini. Spinii au crescut și le-au sufocat. 8 Altele au
căzut pe pământ bun și au dat rod: unele de o sută de ori mai
mult, altele de șaizeci, altele de treizeci. 9 Cine are urechi
de auzit, să asculte.” 10 Ucenicii au venit și I-au zis: “De ce
le vorbești în pilde?” 11 El le-a răspuns: “Vouă v-a fost dat
să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, dar lor nu le este
dat. 12 Căci oricui are, i se va da și va avea din belșug; dar
oricui nu are, i se va lua chiar și ceea ce are. 13 De aceea le
vorbesc în parabole, pentru că, văzând, nu văd, iar auzind,
nu aud și nici nu înțeleg. 14 În ei se împlinește profeția lui
Isaia, care zice: , 'Auzind, veți auzi, și nu va înțelege în
niciun fel; Văzând vei vedea, și nu va percepe în niciun fel;
15 Căci inima acestui popor a devenit insensibilă, urechile
lor sunt surde de auz, și au închis ochii; sau poate că ar
putea percepe cu ochii, aud cu urechile lor, să înțeleagă cu
inima lor, și s-ar întoarce din nou, și eu îi voi vindeca. 16
“Binecuvântați sunt ochii voștri, căci văd, și urechile voastre,
căci aud. 17 Căci cu adevărat vă spun că mulți profeți și
oameni drepți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi
și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi și
nu le-au auzit. 18 “Ascultați, deci, pilda țăranului. 19 Când
cineva aude cuvântul Împărăției și nu-l înțelege, vine cel rău
și smulge ceea ce a fost semănat în inima lui. Iată ce a fost
semănat la marginea drumului. 20 Ceea ce a fost semănat
pe locurile stâncoase, acesta este cel care aude cuvântul
și îndată îl primește cu bucurie; 21 dar nu are rădăcină în
el însuși, ci rezistă o vreme. Când apare opresiunea sau
persecuția din cauza cuvântului, îndată se poticnește. 22
Ceea ce a fost semănat între spini, acesta este cel care
ascultă cuvântul, dar grijile veacului acestuia și înșelăciunea
bogăților înăbușă cuvântul, și el devine neînsuflețit. (aiōn
g165) 23 Ceea ce a fost semănat în pământ bun, acesta este
cel care aude cuvântul și îl înțelege, care cu siguranță face
rod și produce, unii de o sută de ori mai mult, alții de șaizeci,
iar alții de treizeci.” 24 Și le-a pus înaintea lor o altă pildă,
zicând: “Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care
a semănat sămânță bună în câmpul său; 25 dar, pe când
dormeau oamenii, a venit vrăjmașul său, a semănat și el
buruieni de neghină printre grâu și a plecat. 26 Dar când a
răsărit firul și a produs grâu, atunci au apărut și buruienile de
scorbură. 27 Slujitorii gospodarului au venit și i-au spus:
“Domnule, nu ai semănat tu sămânță bună în câmpul tău?
De unde au apărut aceste buruieni de scorbură?”. 28 El le-
a zis: “Un vrăjmaș a făcut aceasta. Slujitorii l-au întrebat:
“Vrei să mergem noi să-i adunăm?”. 29 Dar El a zis: “Nu, ca
nu cumva, adunând buruienile, să nu dezrădăcinați cu ele
grâul. 30 Lasă-le pe amândouă să crească împreună până
la seceriș, iar la vremea secerișului voi spune secerătorilor:
“Mai întâi, strângeți buruienile de scorbură și legați-le în
mănunchiuri ca să le ardeți; dar grâul strângeți-l în hambarul
Meu.'"""". 31 Și le-a pus înainte o altă pildă, zicând: “Împărăția
cerurilor este ca un grăunte de muștar pe care l-a luat un om
și l-a semănat în câmpul său, 32 care este mai mic decât
toate semințele. Dar, când a crescut, este mai mare decât
ierburile și devine un copac, astfel încât păsările cerului
vin și se adăpostesc în ramurile lui.” 33 Și le-a spus o altă
pildă. “Împărăția cerurilor se aseamănă cu drojdia pe care a
luat-o o femeie și a ascuns-o în trei măsuri de făină, până
ce a fost toată leșinată.” 34 Isus vorbea mulțimilor toate
aceste lucruri în pilde; și fără pilde nu le vorbea, 35 ca să
se împlinească ce fusese spus prin proorocul care zicea,
“Îmi voi deschide gura în parabole; Voi descoperi lucruri
ascunse de la întemeierea lumii.” 36 Atunci Isus a dat drumul
mulțimii și a intrat în casă. Ucenicii Lui au venit la El și I-au
zis: “Explică-ne parabola buruienilor de pe câmp.” 37 El le-
a răspuns: “Cel ce seamănă sămânța cea bună este Fiul
Omului; 38 câmpul este lumea, semințele bune sunt copiii
Împărăției, iar buruienile sunt copiii celui rău. 39 Dușmanul
care le-a semănat este diavolul. Secerișul este sfârșitul
veacului, iar secerătorii sunt îngerii. (aiōn g165) 40 De aceea,

așa cum buruienile de scorbură sunt adunate și arse în foc,
așa va fi și la sfârșitul acestui veac. (aiōn g165) 41 Fiul Omului
va trimite pe îngerii Săi, care vor strânge din Împărăția Sa
tot ce este de poticnire și pe cei ce fac nelegiuiri, 42 și îi vor
arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi plâns și scrâșnire de
dinți. 43 Atunci cei drepți vor străluci ca soarele în Împărăția
Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă. 44 "Împărăția
cerurilor se aseamănă cu o comoară ascunsă în câmp, pe
care a găsit-o un om și a ascuns-o. În bucuria lui, se duce
și vinde tot ce are și cumpără acel câmp. 45 "Împărăția
cerurilor se aseamănă cu un om care este un negustor care
caută perle frumoase, 46 și care, găsind o perlă de mare
preț, s-a dus, a vândut tot ce avea și a cumpărat-o. 47
"Împărăția cerurilor se aseamănă cu o năvodă aruncată în
mare, care a adunat pești de toate felurile, 48 și pe care,
când s-a umplut, pescarii au tras-o pe plajă. S-au așezat
și au adunat ce era bun în recipiente, dar ce era rău l-au
aruncat. 49 Așa va fi și la sfârșitul lumii. Îngerii vor veni și îi
vor despărți pe cei răi dintre cei drepți (aiōn g165) 50 și îi vor
arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi plâns și scrâșnire de
dinți." 51 Isus le-a zis: "Ați înțeles toate aceste lucruri?" Ei i-
au răspuns: "Da, Doamne". 52 El le-a zis: "De aceea, orice
cărturar care a fost făcut ucenic în Împărăția cerurilor se
aseamănă cu un om gospodar, care scoate din comoara sa
lucruri noi și vechi." 53 După ce a isprăvit Isus aceste pilde,
a plecat de acolo. 54 Venind în țara lui, i-a învățat pe oameni
în sinagoga lor, așa că ei erau uimiți și ziceau: "De unde
are omul acesta atâta înțelepciune și atâtea minuni? 55 Nu
cumva este acesta fiul tâmplarului? Nu cumva mama lui se
numește Maria, iar frații săi Iacov, Iose, Simon și Iuda? 56
Nu sunt toate surorile lui cu noi? De unde a obținut atunci
acest om toate aceste lucruri?". 57 Ei s-au simțit jigniți de el.
Dar Isus le-a zis: "Un profet nu este lipsit de cinste decât
în țara și în casa lui." 58 El nu a făcut acolo multe lucrări
mărețe din cauza necredinței lor.

14 În vremea aceea, Irod tetrarhul a auzit vestea despre
Isus 2 și a zis slujitorilor săi: "Acesta este Ioan
Botezătorul. El a înviat din morți. De aceea lucrează în el
aceste puteri". 3 Pentru că Irod îl prinsese pe Ioan, îl legase
și îl întemnițase din cauza Irodiadei, soția fratelui său Filip. 4
Căci Ioan îi spusese: "Nu-ți este îngăduit să o ai." 5 Când a
vrut să-l omoare, s-a temut de mulțime, pentru că îl socotea
profet. 6 Dar când a venit ziua de naștere a lui Irod, fiica
Irodiadei a dansat printre ei și i-a plăcut lui Irod. 7 De aceea
a promis cu jurământ că-i va da tot ce-i va cere. 8 Ea, fiind
îndemnată de mama ei, a zis: "Dă-mi aici, pe un platou,
capul lui Ioan Botezătorul". 9 Împăratul s-a mâhnit, dar a
poruncit să fie dat, pentru jurămintele sale și pentru cei ce
stăteau la masă cu el. 10 A trimis și a decapitat pe Ioan în
temniță. 11 Capul lui a fost adus pe un platou și dat tinerei
domnișoare, iar ea l-a dus mamei sale. 12 Ucenicii lui au
venit, au luat trupul și l-au îngropat. Apoi s-au dus și au
anunțat pe Isus. 13 Isus, când a auzit aceasta, s-a retras de
acolo cu o barcă într-un loc pustiu, la o parte. Când au auzit
mulțimile, l-au urmat pe jos dinspre cetăți. 14 Isus a ieșit
afară și a văzut o mulțime mare. I s-a făcut milă de ei și le-a
vindecat bolnavii. 15 Când s-a făcut seară, ucenicii Lui au
venit la El și I-au zis: "Locul acesta este pustiu și ora este
deja târzie. Trimiteți mulțimea să plece, ca să se ducă în
sate și să-și cumpere de mâncare." 16 Dar Isus le-a zis: "Nu
este nevoie să plece. Dați-le voi ceva de mâncare". 17 Ei I-
au spus: "Avem aici numai cinci pâini și doi pești." 18 El a
zis: "Adu-i aici la Mine". 19 A poruncit mulțimilor să se așeze
pe iarbă; apoi a luat cele cinci pâini și cei doi pești și, privind
spre cer, a binecuvântat, a frânt și a dat pâinile ucenicilor, iar
ucenicii au dat mulțimilor. 20 Toți au mâncat și s-au săturat.
Au luat douăsprezece coșuri pline cu ceea ce rămăsese de
la bucățile sparte. 21 Cei care au mâncat erau cam cinci mii
de bărbați, pe lângă femei și copii. 22 Îndată Isus a pus pe
ucenici să se urce în corabie și să meargă înaintea Lui, în
cealaltă parte, în timp ce El gonea mulțimea. 23 După ce a
alungat mulțimile, s-a urcat singur pe munte ca să se roage.
Când a venit seara, era acolo singur. 24 Dar corabia se afla
acum în mijlocul mării, tulburată de valuri, căci vântul era
împotrivă. 25 În a patra veghe a nopții, Isus a venit la ei,
mergând pe mare. 26 Când discipolii l-au văzut umblând pe
mare, s-au tulburat și au zis: "Este o fantomă!" și au strigat
de frică. 27 Dar îndată Isus le-a vorbit și le-a zis: "Înveseliți-
vă! Eu sunt! Nu vă temeți!". 28 Petru I-a răspuns: "Doamne,
dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape." 29 El
a zis: "Vino!" Petru a coborât din barcă și a mers pe ape
pentru a veni la Isus. 30 Dar, văzând că vântul era puternic,
s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat: "Doamne,
salvează-mă!". 31 Îndată Isus a întins mâna, l-a apucat și i-a
zis: "Tu, cel cu puțină credință, de ce te-ai îndoit?" 32 Când
s-au urcat în barcă, vântul a încetat. 33 Cei care erau în
barcă au venit și i s-au închinat, spunând: "Cu adevărat ești
Fiul lui Dumnezeu!" 34 După ce au trecut dincolo, au ajuns
în ținutul Ghenaretului. 35 Când oamenii din acel loc l-au
recunoscut, au trimis în toată regiunea din jur și i-au adus pe
toți cei bolnavi; 36 și l-au rugat să atingă doar franjurii hainei
lui. Toți cei care o atingeau se vindecau.

15 Fariseii și cărturarii au venit de la Ierusalim la Isus,
și au zis: 2 "Pentru ce nu ascultă ucenicii Tăi tradiția
bătrânilor? Căci ei nu se spală pe mâini când mănâncă
pâine". 3 El le-a răspuns: "Pentru ce nu ascultați și voi de
porunca lui Dumnezeu, din pricina tradiției voastre? 4 Căci
Dumnezeu a poruncit: "Cinstește pe tatăl tău și pe mama
ta" și: "Cine vorbește de rău pe tatăl sau pe mama, să fie
omorât". 5 Dar voi ziceți: "Oricine ar putea spune tatălui
său sau mamei sale: "Orice ajutor pe care l-ai fi putut primi
altfel de la mine este un dar închinat lui Dumnezeu", 6 să
nu-și cinstească tatăl sau mama". Voi ați făcut ca porunca
lui Dumnezeu să fie nulă din cauza tradiției voastre. 7 Voi,
ipocriților! Bine a profețit Isaia despre voi, zicând: "Nu vă
faceți de râs! 8 "Oamenii aceștia se apropie de Mine cu
gura lor, și mă onorează cu buzele lor; dar inima lor este
departe de mine. 9 Și în zadar se închină la Mine, învățând
ca doctrină reguli făcute de oameni."" 10 A chemat mulțimea
și le-a zis: "Ascultați și înțelegeți. 11 Ceea ce intră în gură nu
spurcă pe om; dar ceea ce iese din gură, aceasta spurcă pe
om." 12 Atunci au venit ucenicii și I-au zis: "Știi că fariseii
s-au mâniat când au auzit cuvântul acesta?" 13 Dar El a
răspuns: "Orice plantă pe care nu a plantat-o Tatăl Meu cel
ceresc va fi dezrădăcinată. 14 Lăsați-le în pace. Ei sunt
călăuze oarbe ale orbilor. Dacă orbul îi călăuzește pe orbi,
amândoi vor cădea într-o groapă." 15 Petru i-a răspuns:
"Explică-ne pilda aceasta." 16 Și Isus a zis: "Nu înțelegeți
nici voi încă? 17 Nu înțelegeți că tot ce intră în gură trece
în pântece și apoi iese din trup? 18 Dar ceea ce iese din
gură iese din inimă și îl spurcă pe om. 19 Căci din inimă
ies gândurile rele, uciderile, adulterele, păcatele sexuale,
furturile, mărturia mincinoasă și blasfemiile. 20 Acestea
sunt lucrurile care îl spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile
nespălate nu-l spurcă pe om." 21 Isus a ieșit de acolo și
s-a retras în ținutul Tirului și al Sidonului. 22 Și iată că o
femeie cananeeancă a ieșit din acele hotare și a strigat: "Ai
milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este grav
posedată de un demon!" 23 Dar el nu i-a răspuns nici un
cuvânt. Ucenicii Lui au venit și L-au rugat, zicând: "Trimite-o
departe, căci strigă după noi". 24 Dar El a răspuns: "Eu n-am
fost trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel." 25 Dar
ea a venit și s-a închinat Lui, zicând: "Doamne, ajută-mă!"
26 Iar el a răspuns: "Nu se cuvine să iei pâinea copiilor și să
o arunci la câini." 27 Iar ea a răspuns: "Da, Doamne, dar și
câinii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor
lor." 28 Atunci Isus i-a răspuns: "Femeie, mare este credința
ta! Să ți se facă așa cum dorești!" Și fiica ei a fost vindecată
din acel ceas. 29 Isus a plecat de acolo și s-a apropiat de
marea Galileii; apoi S-a suit pe munte și a șezut acolo. 30
Mulțimi mari au venit la El, având cu ei șchiopi, orbi, muți,
mutilați și mulți alții, și i-au pus la picioare. El i-a vindecat,
31 astfel încât mulțimea se mira când vedea pe cei muți
vorbind, pe cei răniți vindecându-se, pe cei șchiopi mergând
și pe cei orbi văzând — și slăveau pe Dumnezeul lui Israel.
32 Isus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: "Mi-e milă de
mulțime, pentru că de trei zile stau cu Mine și nu au ce să
mănânce. Nu vreau să îi trimit departe în post, pentru că ar
putea să leșine pe drum." 33 Ucenicii I-au zis: "De unde am
putea lua atâtea pâini într-un loc pustiu ca să săturăm o
mulțime atât de mare?" 34 Isus le-a zis: "Câte pâini aveți?" Ei
au spus: "Șapte și câțiva peștișori". 35 Și a poruncit mulțimii
să șadă pe pământ; 36 și a luat cele șapte pâini și peștii.
A mulțumit și le-a frânt; le-a împărțit și le-a dat ucenicilor,
iar ucenicii mulțimii. 37 Toți au mâncat și s-au săturat. Au
luat șapte coșuri pline cu bucățile sparte care rămăseseră.
38 Cei care au mâncat erau patru mii de bărbați, pe lângă
femei și copii. 39 Apoi a alungat mulțimile, s-a urcat în barcă
și a ajuns în hotarele Magdala.

16 Fariseii și saducheii au venit și, punându-L la încercare,
L-au rugat să le arate un semn din cer. 2 Dar el le-
a răspuns: "Când se face seară, voi spuneți: "Va fi vreme
frumoasă, căci cerul este roșu". 3 Dimineața: 'Astăzi va fi
vreme rea, căci cerul este roșu și amenințător'. Ipocriților!
Știți să discerneți aspectul cerului, dar nu puteți discerne
semnele vremurilor! 4 O generație rea și adulterină caută un
semn, dar nu i se va da niciun semn, cu excepția semnului
profetului Iona." I-a lăsat și a plecat. 5 Ucenicii au ajuns de
partea cealaltă și au uitat să ia pâine. 6 Isus le-a zis: "Luați
aminte și feriți-vă de drojdia fariseilor și a saducheilor." 7 Și
se gândeau între ei, zicând: "Nu am adus pâine." 8 Isus,
văzând aceasta, a zis: "De ce vă certați între voi, oameni cu
puțină credință, pentru că n-ați adus pâine? 9 Încă nu vă
dați seama și nu vă amintiți de cele cinci pâini pentru cele
cinci mii și de câte coșuri ați luat, 10 sau de cele șapte pâini
pentru cele patru mii și de câte coșuri ați luat? 11 Cum se
face că nu vă dați seama că nu v-am vorbit despre pâini? Ci
feriți-vă de drojdia fariseilor și a saducheilor." 12 Atunci au
înțeles că nu le spusese să se ferească de drojdia pâinii, ci
de învățătura fariseilor și a saducheilor. 13 Când a ajuns
Isus în părțile Cezareei lui Filipi, a întrebat pe ucenicii Săi,
zicând: "Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?" 14 Ei
au zis: "Unii zic Ioan Botezătorul, alții Ilie, iar alții Ieremia
sau unul din profeți." 15 El le-a zis: "Dar voi cine ziceți că
sunt Eu?" 16 Simon Petru a răspuns: "Tu ești Hristosul, Fiul

lui Dumnezeu cel viu.” 17 Isus i-a răspuns: “Binecuvântat
ești tu, Simon Bar Iona, căci nu carnea și sângele ți-au
descoperit acest lucru, ci Tatăl Meu care este în ceruri. 18 Îți
spun și Eu îți spun că tu ești Petru și pe această piatră voi
zidi Adunarea Mea și porțile Hadesului nu o vor birui. (Hadēs
g86) 19 Îți voi da cheile Împărăției Cerurilor și tot ce vei lega
pe pământ va fi fost legat în ceruri; și tot ce vei elibera pe
pământ va fi fost eliberat în ceruri.” 20 Apoi le-a poruncit
discipolilor să nu spună nimănui că El este Isus Hristosul. 21
Din clipa aceea, Isus a început să le arate ucenicilor Săi
că trebuie să meargă la Ierusalim, să sufere multe de la
bătrâni, de la preoții cei mai de seamă și de la cărturari, să
fie omorât și a treia zi să învie. 22 Petru, luându-l deoparte,
a început să-L certe, zicând: “Departe de Tine, Doamne! Nu
ți se va face niciodată așa ceva”. 23 Dar El, întorcându-se, a
zis lui Petru: “Satana, treci înapoia mea! Ești o piatră de
poticnire pentru mine, pentru că nu te gândești la lucrurile lui
Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor.” 24 Atunci Isus a zis
ucenicilor Săi: “Dacă voiește cineva să vină după Mine, să
se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. 25 Căci
oricine vrea să-și salveze viața o va pierde, iar oricine își va
pierde viața pentru Mine o va găsi. 26 Căci ce-i va folosi
cuiva dacă va câștiga toată lumea și-și va pierde viața? Sau
ce va da un om în schimbul vieții sale? 27 Căci Fiul Omului
va veni în slava Tatălui Său cu îngerii Săi și atunci va da
fiecăruia după faptele sale. 28 Adevărat vă spun că sunt unii
care stau aici și care nu vor gusta nicidecum moartea până
când nu vor vedea pe Fiul Omului venind în Împărăția Sa.”

17 După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov și
pe Ioan, fratele său, și i-a dus singuri pe un munte înalt.
2 El s-a schimbat înaintea lor. Fața Lui a strălucit ca soarele,
iar hainele Lui au devenit albe ca lumina. 3 Iată că Moise și
Ilie li s-au arătat vorbind cu el. 4 Petru a luat cuvântul și a
zis lui Isus: “Doamne, bine este să fim aici. Dacă vrei, să
facem aici trei corturi: unul pentru tine, unul pentru Moise
și unul pentru Ilie.” 5 Pe când vorbea El încă, iată că un
nor strălucitor i-a acoperit cu umbra sa. Și iată că din nor a
ieșit un glas care zicea: “Acesta este Fiul Meu preaiubit, în
care Îmi găsesc plăcerea. Ascultați-L!”. 6 Ucenicii, când au
auzit, au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat foarte
tare. 7 Isus a venit, i-a atins și le-a zis: “Ridicați-vă și nu vă
temeți.” 8 Ridicându-și ochii, nu au văzut pe nimeni, decât
pe Isus singur. 9 Pe când se coborau de pe munte, Isus le-a
poruncit: “Să nu spuneți nimănui ce ați văzut, până ce Fiul
Omului nu va învia din morți.” 10 Ucenicii Lui L-au întrebat și
I-au zis: “Atunci de ce zic cărturarii că Ilie trebuie să vină mai
întâi?” 11 Isus le-a răspuns: “Ilie vine mai întâi și va restabili
toate lucrurile; 12 dar Eu vă spun că Ilie a venit deja, și
ei nu L-au recunoscut, ci i-au făcut ce au vrut. Tot așa și
Fiul Omului va suferi din partea lor”. 13 Atunci discipolii au
înțeles că le vorbea despre Ioan Botezătorul. 14 Când au
ajuns la mulțime, a venit la El un om, care a îngenuncheat
înaintea Lui și I-a zis: 15 “Doamne, ai milă de fiul meu, care
este epileptic și suferă cumplit, căci de multe ori cade în foc
și de multe ori în apă. 16 L-am adus la discipolii Tăi și nu au
putut să-l vindece.” 17 Isus a răspuns: “Neam necredincios
și pervers! Până când voi mai fi cu voi? Până când vă voi
răbda? Aduceți-l aici la Mine!” 18 Isus a mustrat demonul și
acesta a ieșit din el, iar băiatul a fost vindecat din ceasul
acela. 19 Atunci ucenicii au venit la Isus în particular și au
zis: “De ce n-am putut să-l scoatem afară?” 20 El le-a zis:
“Din pricina necredinței voastre. Căci vă spun cu adevărat
că, dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți
spune acestui munte: “Mută-te de aici încolo”, și se va muta;
și nimic nu vă va fi imposibil. 21 Dar acest fel nu iese decât
prin rugăciune și prin post.” 22 Pe când stăteau în Galileea,
Isus le-a zis: “Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor 23 și
ei Îl vor ucide, iar a treia zi va învia.” Le-a părut nespus de
rău. 24 După ce au ajuns în Capernaum, cei care strângeau
monedele de didracma au venit la Petru și i-au zis: “Nu
cumva învățătorul tău plătește didracma?” 25 El a răspuns:
“Ba da.” Când a intrat în casă, Isus l-a anticipat și i-a zis:
“Ce crezi, Simone? De la cine primesc regii pământului taxă
sau tribut? De la copiii lor sau de la străini?”. 26 Petru i-a zis:
“De la străini.” Isus i-a spus: “De aceea copiii sunt scutiți. 27
Dar, ca să nu-i facem să se poticnească, du-te la mare,
aruncă un cârlig și ia primul pește care iese la suprafață.
Când îi vei deschide gura, vei găsi o monedă de un stater.
Ia-o și dă-le-o pentru mine și pentru tine.”

18 În ceasul acela, ucenicii au venit la Isus și au zis: “Cine
este cel mai mare în Împărăția cerurilor?” 2 Isus a
chemat la Sine un copilaș, l-a așezat în mijlocul lor 3 și le-a
zis: “Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce și nu
veți fi ca niște copilași, nu veți intra nicidecum în Împărăția
cerurilor. 4 Așadar, oricine se smerește ca acest copilaș este
cel mai mare în Împărăția Cerurilor. 5 Oricine primește un
astfel de copilaș în numele meu mă primește pe mine, 6 dar
oricine face să se poticnească unul dintre acești copilași
care cred în mine, ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar atârna
de gât o piatră de moară uriașă și s-ar scufunda în adâncul
mării. 7 “Vai de lume, din pricina prilejurilor de poticnire! Căci
trebuie să vină ocaziile, dar vai de persoana prin care vine
ocazia! 8 Dacă mâna sau piciorul tău te face să te poticnești,

taie-le și leapădă-le de la tine. Este mai bine pentru tine să
intri în viață mutilat sau schilodit, decât să ai două mâini sau
două picioare pentru a fi aruncat în focul veșnic. **(aiōnios g166)**
9 Dacă ochiul tău te face să te poticnești, smulge-l și aruncă-
l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață cu un
singur ochi, decât să ai doi ochi pentru a fi aruncat în gheena
de foc. **(Geenna g1067)** **10** Ai grijă să nu disprețuiești pe unul
dintre acești micuți, căci vă spun că în ceruri îngerii lor văd
întotdeauna fața Tatălui meu care este în ceruri. **11** Căci
Fiul Omului a venit să salveze ceea ce era pierdut. **12** "Ce
părere ai? Dacă un om are o sută de oi și una dintre ele se
rătăcește, nu le lasă el pe cele nouăzeci și nouă, nu se duce
la munte și nu o caută pe cea rătăcită? **13** Dacă o găsește,
cu siguranță vă spun că se bucură pentru ea mai mult decât
pentru cele nouăzeci și nouă care nu s-au rătăcit. **14** Tot
așa, nici Tatăl vostru, care este în ceruri, nu vrea să piară
unul dintre acești prunci. **15** Dacă fratele tău păcătuiește
împotriva ta, du-te și arată-i greșeala lui, numai între tine
și el. Dacă te ascultă, ai recâștigat pe fratele tău. **16** Dar,
dacă nu ascultă, ia cu tine încă unul sau doi, pentru ca, la
gura a doi sau trei martori, orice cuvânt să fie confirmat. **17**
Dacă refuză să-i asculte, spuneți acest lucru adunării. Dacă
refuză să asculte și adunarea, să fie pentru voi ca un neam
sau ca un vameș. **18** Adevărat vă spun că tot ce veți lega
pe pământ va fi fost legat în cer și tot ce veți dezlega pe
pământ va fi fost dezlegat în cer. **19** Și iarăși, cu adevărat
vă spun că, dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ cu
privire la orice lucru pe care îl vor cere, li se va face de către
Tatăl Meu care este în ceruri. **20** Căci unde sunt doi sau trei
adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor."
21 Atunci Petru a venit și I-a zis: "Doamne, de câte ori va
păcătui fratele meu împotriva mea, și eu îl voi ierta? Până
de șapte ori?" **22** Isus i-a zis: "Nu-ți spun până la șapte ori, ci
până la șaptezeci de ori câte șapte. **23** De aceea, Împărăția
cerurilor se aseamănă cu un rege care voia să regleze
conturile cu slujitorii săi. **24** Când a început să regleze, i s-a
adus unul care îi datora zece mii de talanți. **25** Dar, pentru
că nu putea plăti, stăpânul său a poruncit să fie vândut,
împreună cu soția, copiii și tot ce avea, și să se facă plata.
26 Slujitorul a căzut, așadar, și a îngenuncheat înaintea lui,
zicând: "Doamne, ai răbdare cu mine și îți voi plăti totul!". **27**
Stăpânul acelui rob, cuprins de compasiune, i-a dat drumul
și i-a iertat datoria. **28** Dar robul acela a ieșit afară și a găsit
pe unul din tovarășii săi de slujbă care îi datora o sută de
denari; l-a apucat și l-a luat de gât, zicând: "Plătește-mi ce ai
de plătit!". **29** Și a căzut sluga lui la picioarele lui și l-a rugat,
zicând: "Ai răbdare cu mine și-ți voi răsplăti!". **30** Dar el n-a
vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în temniță până ce va plăti ce i
se cuvine. **31** Când au văzut tovarășii lui de slujbă ce se
făcuse, s-au mâhnit foarte tare și au venit și au povestit
stăpânului lor tot ce se făcuse. **32** Atunci stăpânul său l-
a chemat înăuntru și i-a zis: "Slugă ticăloasă! Ți-am iertat
toată datoria aceea pentru că m-ai implorat. **33** N-ar fi trebuit
să ai și tu milă de tovarășul tău de slujbă, așa cum am avut
eu milă de tine?" **34** Stăpânul său s-a mâniat și l-a dat pe el
torționarilor până când va plăti tot ce i se cuvenea. **35** Așava
face și Tatăl meu ceresc cu voi, dacă nu-l veți ierta fiecare
din inimă pe fratele vostru pentru greșelile lui."

19 După ce a isprăvit Isus aceste cuvinte, a plecat din
Galileea și a ajuns în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan.
2 L-au urmat mulțimi mari de oameni și El i-a vindecat acolo.
3 Fariseii au venit la El și L-au pus la încercare, zicând:
"Este îngăduit oare unui bărbat să divorțeze de nevastă-
sa pentru orice motiv?" **4** El a răspuns: "Nu ați citit că Cel
ce i-a făcut de la început i-a făcut bărbat și femeie, **5** și a
zis: "De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și
se va uni cu femeia sa, și cei doi vor fi un singur trup?" **6**
Astfel că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Așadar, ceea
ce Dumnezeu a unit, să nu lase omul să despartă." **7** Și
l-au întrebat: "Atunci de ce ne-a poruncit Moise să-i dăm
certificatul de divorț și să divorțăm de ea?" **8** Și le-a zis:
"Moise, din pricina împietririi inimilor voastre, v-a îngăduit
să divorțați de nevestele voastre, dar de la început nu a
fost așa. **9** Eu vă spun că oricine divorțează de soția sa,
cu excepția imoralității sexuale, și se căsătorește cu alta,
comite adulter; iar cel care se căsătorește cu ea când este
divorțată comite adulter." **10** Ucenicii Lui I-au zis: "Dacă
așa se întâmplă cu bărbatul și cu nevasta lui, nu este bine
să te căsătorești." **11** Dar El le-a zis: "Nu toți oamenii pot
primi cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le este dat.
12 Căci sunt eunuci care s-au născut așa din pântecele
mamei lor, sunt eunuci care au fost făcuți eunuci de către
oameni și sunt eunuci care s-au făcut eunuci de dragul
Împărăției Cerurilor. Cine este în stare să o primească, să o
primească". **13** Atunci I-au fost aduși niște copilași, ca să
pună mâinile peste ei și să se roage; dar ucenicii îi mustrau.
14 Dar Isus a zis: "Lăsați-i pe copilași și nu le interziceți
să vină la Mine, căci Împărăția Cerurilor este a unora ca
aceștia." **15** Și-a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo. **16**
Și iată că a venit cineva la El și a zis: "Învățătorule, ce să fac
ca să am viața veșnică?" **(aiōnios g166)** **17** El i-a zis: "De ce
Mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul singur,
adică Dumnezeu. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește

poruncile”. 18 El i-a zis: “Care dintre ele?” Isus a spus: “Să
nu ucizi. Să nu comiți adulter”. 'Să nu furi'. 'Să nu depui
mărturie mincinoasă'. 19 'Cinstește pe tatăl tău și pe mama
ta'. Și: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți'”. 20
Tânărul i-a zis: “Toate acestea le știu din tinerețea mea. Ce-
mi mai lipsește?” 21 Isus i-a zis: “Dacă vrei să fii desăvârșit,
du-te, vinde ce ai, dă săracilor și vei avea o comoară în
ceruri; apoi vino și urmează-Mi.” 22 Dar tânărul, când a auzit
aceasta, a plecat trist, pentru că era unul care avea averi
mari. 23 Isus a zis ucenicilor Săi: “Adevărat vă spun că un
om bogat va intra cu greu în Împărăția cerurilor. 24 Vă spun
din nou: este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea unui
ac decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu.” 25
Ucenicii, auzind aceasta, au rămas foarte mirați, și au zis:
“Cine poate fi mântuit?” 26 Și, uitându-se la ei, Isus a zis:
“La oameni este cu neputință, dar la Dumnezeu toate sunt
cu putință.” 27 Atunci Petru a răspuns: “Iată, am lăsat totul și
am venit după Tine. Ce vom avea atunci?” 28 Isus le-a zis:
“Adevărat vă spun că voi, cei ce M-ați urmat, în vremea când
Fiul Omului va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale,
veți ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie, ca să
judecați cele douăsprezece seminții ale lui Israel. 29 Oricine
a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau
soție, sau copii, sau pământuri, de dragul numelui Meu, va
primi de o sută de ori și va moșteni viața veșnică. (aiōnios
g166) 30 Dar mulți vor fi cei din urmă care sunt primii și cei
dintâi care sunt ultimii.

20 “Căci Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om,
stăpânul unei gospodării, care a ieșit dis-de-dimineață
să angajeze lucrători pentru via sa. 2 După ce s-a înțeles cu
muncitorii pentru un denar pe zi, i-a trimis în via sa. 3 A
ieșit pe la ora trei și a văzut pe alții care stăteau degeaba
în piață. 4 Și le-a zis: “Mergeți și voi în vie și vă voi da ce
este drept. Și ei au plecat. 5 A ieșit iarăși pe la ceasul al
șaselea și al nouălea și a făcut la fel. 6 Pe la ceasul al
unsprezecelea a ieșit și a găsit pe alții care stăteau degeaba.
El i-a întrebat: “De ce stați aici toată ziua degeaba?”. 7 Ei I-
au răspuns: “Pentru că nimeni nu ne-a angajat. “El le-a zis:
“Mergeți și voi în vie și veți primi tot ce este drept”. 8 “Când
s-a făcut seară, stăpânul viei a zis administratorului său:
“Cheamă lucrătorii și dă-le plata, de la cel din urmă până la
cel dintâi”. 9 “Când au venit cei care fuseseră angajați pe la
ora unsprezece, au primit fiecare câte un denar. 10 Când au
venit cei dintâi, au presupus că vor primi mai mult; și, de
asemenea, și ei au primit fiecare câte un denar. 11 Când l-
au primit, au cârtit împotriva stăpânului casei, 12 zicând:
“Aceștia din urmă au cheltuit un singur ceas, și tu i-ai făcut
egali cu noi, care am dus povara zilei și căldura arzătoare!”.
13 Iar el a răspuns unuia dintre ei: “Prietene, nu-ți fac nici un
rău. Nu v-ați înțeles cu mine pentru un denar? 14 Ia ceea ce
este al tău și du-te. Dorința mea este să dau și acestui din
urmă la fel de mult ca și ție. 15 Nu-mi este oare permis să fac
ce vreau cu ceea ce am? Sau ochiul tău este rău, pentru că
eu sunt bun?” 16 Astfel, cel din urmă va fi cel dintâi, iar cel
dintâi cel din urmă. Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt
aleși.” 17 Pe când se suia Isus la Ierusalim, i-a luat deoparte
pe cei doisprezece ucenici și, pe drum, le-a zis: 18 “Iată, ne
suim la Ierusalim, și Fiul Omului va fi dat preoților de seamă
și cărturarilor, care Îl vor condamna la moarte, 19 și-L vor da
neamurilor ca să-L batjocorească, să-L biciuiască și să-L
răstignească, iar a treia zi va învia.” 20 Atunci mama fiilor lui
Zebedei a venit la El cu fiii ei, îngenunchind și cerându-I un
lucru. 21 El a întrebat-o: “Ce vrei?” Ea i-a zis: “Poruncește
ca acești doi fii ai mei să șadă, unul la dreapta Ta și altul la
stânga Ta, în Împărăția Ta”. 22 Dar Isus i-a răspuns: “Nu știi
ce ceri. Ești în stare să bei paharul pe care voi bea eu și să
te botezi cu botezul cu care mă botez eu?” Ei i-au spus: “Noi
putem”. 23 El le-a zis: “Voi veți bea paharul Meu și veți fi
botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu; dar șederea
la dreapta și la stânga Mea nu este a Mea, ci a cui a fost
pregătită de Tatăl Meu.” 24 Când au auzit cei zece, s-au
mâniat pe cei doi frați. 25 Dar Isus i-a chemat și le-a zis:
“Știți că domnitorii neamurilor le stăpânesc și că cei mari ale
lor le stăpânesc. 26 Nu va fi așa între voi; ci oricine vrea să
devină mare între voi va fi robul vostru. 27 Oricine vrea să fie
cel dintâi între voi va fi robul vostru, 28 așa cum Fiul Omului
nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața
ca răscumpărare pentru mulți.” 29 Când au ieșit din Ierihon,
o mare mulțime a mers după El. 30 Și iată că doi orbi care
stăteau pe drum, auzind că Isus trece pe acolo, au strigat:
“Doamne, ai milă de noi, Fiul lui David!” 31 Mulțimea i-a
mustrat, spunându-le să tacă, dar ei au strigat și mai tare:
“Doamne, ai milă de noi, Fiul lui David!” 32 Isus, oprindu-se,
i-a chemat și i-a întrebat: “Ce vreți să fac pentru voi?” 33
Și I-au zis: “Doamne, ca să ni se deschidă ochii.” 34 Isus,
cuprins de compasiune, s-a atins de ochii lor; și îndată ochii
lor și-au recăpătat vederea, și au mers după El.

21 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe,
pe Muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici, 2 și le-
a zis: “Mergeți în satul care este în fața voastră și îndată
veți găsi o măgăriță legată și un mânz cu ea. Dezlegați-i
și aduceți-i la mine. 3 Dacă vă va spune cineva ceva, să

spuneți: “Domnul are nevoie de ei”, și îndată îi va trimite.” 4
Toate acestea s-au făcut pentru ca să se împlinească ceea
ce fusese spus prin proorocul care zice, 5 “Spune fiicei
Sionului, Iată, Regele vostru vine la voi, umil, și călare pe un
măgar, pe un mânz, mânzul unei măgărițe.” 6 Ucenicii s-au
dus și au făcut cum le poruncise Isus; 7 au adus măgărița și
mânzul, au pus hainele lor pe ei și Isus a șezut pe ei. 8
O mulțime foarte mare și-a întins hainele pe drum. Alții au
tăiat ramuri din copaci și le-au întins pe drum. 9 Mulțimea
care mergea în fața lui și cei care îl urmau strigau întruna:
“Osana Fiului lui David! Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului! Osana în cele mai înalte!” 10 După
ce a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a tulburat și zicea:
“Cine este acesta?” 11 Și mulțimile ziceau: “Acesta este
proorocul Isus, din Nazaret din Galileea.” 12 Isus a intrat în
Templul lui Dumnezeu și a izgonit pe toți cei ce vindeau și
cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de
bani și scaunele celor ce vindeau porumbei. 13 El le-a zis:
“Este scris: “Casa Mea se va numi casă de rugăciune”, dar
voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari!” 14 Șchiopii și orbii
veneau la El în templu, și El îi vindeca. 15 Dar preoții cei mai
de seamă și cărturarii, văzând minunile pe care le făcea și
pe copiii care strigau în templu și ziceau: “Osana Fiului lui
David!”, s-au indignat 16 și i-au zis: “Auzi ce spun aceștia?”
Isus le-a zis: “Da, dar nu ați citit niciodată: “Din gura copiilor
și a celor ce alăptează, ai desăvârșit lauda?””. 17 Și lăsându-
i, a ieșit din cetate și s-a dus în Betania și a tăbărât acolo.
18 Dimineața, pe când se întorcea în cetate, îi era foame. 19
Văzând un smochin lângă drum, s-a apropiat de el și n-a
găsit pe el decât frunze. I-a spus: “Să nu mai fie niciun fruct
de la tine în veci!” Imediat smochinul s-a uscat. (aiōn g165) 20
Ucenicii, văzând aceasta, s-au mirat și au zis: “Cum de s-a
uscat smochinul îndată?” 21 Isus le-a răspuns: “Adevărat vă
spun că, dacă aveți credință și nu vă îndoiți, nu numai că
veți face ce s-a făcut cu smochinul, ci chiar dacă ați spune
muntelui acesta: “Ridică-te și aruncă-te în mare”, se va face.
22 Toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune, crezând, le
veți primi.” 23 După ce a intrat în Templu, preoții cei mai de
seamă și bătrânii norodului au venit la El, pe când învăța El,
și I-au zis: “Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? Cine ți-a dat
această autoritate?” 24 Isus le-a răspuns: “Și eu vă voi pune
o întrebare; dacă îmi veți răspunde, vă voi spune și eu cu
ce putere fac aceste lucruri. 25 Botezul lui Ioan, de unde a
fost? Din cer sau de la oameni?” Ei se gândeau între ei,
zicând: “Dacă spunem: “Din cer”, ne va întreba: “De ce nu l-
ați crezut?” 26 Dar dacă spunem: “De la oameni”, ne temem
de mulțime, căci toți îl consideră pe Ioan ca profet”. 27 Ei au
răspuns lui Isus și au zis: “Nu știm.” El le-a mai spus: “Nu vă
voi spune nici cu ce putere fac aceste lucruri. 28 Dar voi ce
credeți? Un om avea doi fii; a venit la primul și i-a zis: “Fiule,
du-te astăzi să lucrezi în via mea!”. 29 El a răspuns: “Nu
vreau!” Dar, după aceea, s-a răzgândit și s-a dus. 30 A venit
la al doilea și i-a spus același lucru. El a răspuns: “Mă duc,
domnule”, dar nu s-a dus. 31 Care dintre cei doi a făcut voia
tatălui său?” I-au spus: “Cel dintâi”. Isus le-a zis: “Adevărat
vă spun că vameșii și prostituatele intră înaintea voastră în
Împărăția lui Dumnezeu. 32 Căci Ioan a venit la voi pe calea
dreptății și voi nu l-ați crezut, dar vameșii și prostituatele l-
au crezut. Când l-ați văzut, nici măcar nu v-ați pocăit după
aceea, ca să-l credeți. 33 “Ascultați o altă pildă. Era un om
care era stăpânul unei gospodării și care a plantat o vie,
a pus un gard în jurul ei, a săpat în ea o presă de vin, a
construit un turn, a dat-o în arendă unor agricultori și a plecat
în altă țară. 34 Când s-a apropiat sezonul de recoltare a
roadei, el și-a trimis slujitorii la fermieri ca să-i primească
roadele. 35 Fermierii i-au luat slujitorii, au bătut pe unul, au
ucis pe altul și au ucis cu pietre pe altul. 36 A trimis din nou
alți slujitori, mai mulți decât primii, și s-au purtat cu ei la fel.
37 După aceea însă, a trimis la ei pe fiul său, spunând: “Îl
vor respecta pe fiul meu”. 38 Dar țăranii, când au văzut pe
fiu, au zis între ei: “Acesta este moștenitorul”. Haideți să-
l omorâm și să-i luăm moștenirea'. 39 Și l-au luat și l-au
aruncat afară din vie, apoi l-au omorât. 40 Când va veni,
așadar, stăpânul viei, ce va face cu acei țărani?” 41 Ei i-au
spus: “Îi va nimici pe acești oameni nenorociți și va da via în
arendă altor agricultori, care îi vor da roadele la vremea lor.”
42 Isus le-a zis: “N-ați citit niciodată în Scriptură? “Piatra pe
care au respins-o zidarii a fost numit șef de colț. Aceasta
a fost de la Domnul. Este minunat în ochii noștri”? 43 De
aceea vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la
voi și va fi dată unui neam care își va face roadele. 44 Cine
va cădea pe piatra aceasta va fi sfărâmat, dar pe oricine va
cădea, îl va împrăștia ca praful.” 45 Preoții cei mai de seamă
și fariseii, auzind pildele Lui, au înțeles că vorbea despre
ei. 46 Când au căutat să îl prindă, s-au temut de mulțime,
pentru că îl considerau profet.

22 Isus, răspunzând, le-a vorbit iarăși în pilde, zicând: 2
“Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a
făcut un ospăț de nuntă pentru fiul său 3 și a trimis pe slujitorii
săi să cheme pe cei invitați la nuntă, dar aceștia n-au vrut să
vină. 4 A trimis din nou alți slujitori, spunând: “Spuneți-le
celor care sunt invitați: “Iată, am pregătit cina mea. Vitele
și îngrășămintele mele sunt ucise și toate lucrurile sunt

gata. Veniți la ospățul de nuntă!"""". 5 Dar ei au luat totul în
derâdere și au plecat, unul la ferma lui, altul la marfa lui; 6 iar
ceilalți i-au înșfăcat slujitorii, i-au tratat cu rușine și i-au ucis.
7 Când a auzit asta, regele s-a înfuriat și și-a trimis armatele,
i-a nimicit pe acei ucigași și le-a ars cetatea. 8 Și a zis robilor
săi: "Nunta este gata, dar cei ce au fost invitați nu au fost
vrednici. 9 Duceți-vă, așadar, la intersecțiile drumurilor și, pe
câți veți găsi, invitați-i la nuntă'. 10 Slujitorii aceia au ieșit pe
drumuri și au adunat pe câți au găsit, atât pe cei răi, cât și
pe cei buni. Nunta s-a umplut de invitați. 11 Dar când a intrat
regele să vadă oaspeții, a văzut acolo un om care nu avea
haine de nuntă, 12 și l-a întrebat: "Prietene, cum ai intrat aici
fără haine de nuntă?" El a rămas fără cuvinte. 13 Atunci
regele a zis slujitorilor: "Legați-l de mâini și de picioare, luați-
l și aruncați-l în întunericul de afară. Acolo va fi plânsul și
scrâșnitul dinților". 14 Căci mulți sunt chemați, dar puțini
sunt aleși." 15 Atunci fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum
să-l prindă în discuția lui. 16 Și au trimis la el pe ucenicii
lor și pe Irodieni, zicând: "Învățătorule, știm că ești cinstit
și că înveți calea lui Dumnezeu cu adevărat, indiferent pe
cine înveți, pentru că nu ești părtinitor față de nimeni. 17
Spuneți-ne, așadar, ce credeți? Este sau nu legitim să plătim
impozite Cezarului?" 18 Dar Isus, înțelegând răutatea lor, a
zis: "Pentru ce Mă încercați, fățarnicilor? 19 Arătați-Mi banii
de impozit." I-au adus un denar. 20 Și i-a întrebat: "Al cui
este chipul acesta și inscripția aceasta?" 21 Ei i-au zis: "Al
Cezarului". Apoi le-a zis: "Dați deci Cezarului ce este al
Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu". 22
Când au auzit, s-au mirat, L-au lăsat și au plecat. 23 În
ziua aceea au venit la El saducheii, care zic că nu există
înviere. L-au întrebat 24 și i-au zis: "Învățătorule, Moise a
zis: "Dacă un om moare fără să aibă copii, fratele său să
se căsătorească cu femeia lui și să ridice urmași fratelui
său. 25 Or, erau cu noi șapte frați. Cel dintâi s-a căsătorit
și a murit și, neavând urmași, și-a lăsat soția fratelui său.
26 La fel, și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea. 27
După ei toți, femeia a murit. 28 La înviere, așadar, a cui va fi
soția dintre cei șapte? Căci toți au avut-o." 29 Dar Isus le-a
răspuns: "Vă înșelați, căci nu cunoașteți Scripturile și nu știți
puterea lui Dumnezeu. 30 Căci la înviere nu se căsătoresc și
nici nu sunt dați în căsătorie, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu
în ceruri. 31 Dar, în ce privește învierea morților, nu ați citit
ce v-a spus Dumnezeu, când a zis: 32 "Eu sunt Dumnezeul
lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov"?
Dumnezeu nu este Dumnezeul morților, ci al celor vii." 33
Când au auzit mulțimile, au rămas uimite de învățătura lui.
34 Dar fariseii, auzind că i-a redus la tăcere pe saduchei, s-
au adunat. 35 Unul dintre ei, un avocat, i-a pus o întrebare,
punându-l la încercare. 36 "Învățătorule, care este cea mai
mare poruncă din Lege?" 37 Isus i-a zis: "Să iubești pe
Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău
și din tot cugetul tău. 38 Aceasta este cea dintâi și cea mai
mare poruncă. 39 A doua, la fel, este aceasta: "Să iubești pe
aproapele tău ca pe tine însuți". 40 Toată Legea și profeții
depind de aceste două porunci." 41 Pe când se adunaseră
fariseii, Isus le-a pus o întrebare, 42 și le-a zis: "Ce credeți
voi despre Hristos? Al cui fiu este El?" I-au spus: "De David".
43 El le-a zis: "Cum deci David, în Duhul Sfânt, Îl numește
Domn, zicând, 44 "Domnul a zis Domnului meu, stai la
dreapta mea, până când voi face din vrăjmașii tăi un scăunel
pentru picioarele tale"? 45 "Dacă David îl numește Domn,
cum este el fiul său?" 46 Nimeni n-a putut să-i răspundă
nimic și nimeni n-a îndrăznit să-i mai pună vreo întrebare din
ziua aceea.

23 Atunci Isus a vorbit mulțimilor și ucenicilor Săi, 2 și
a zis: "Cărturarii și fariseii stau pe scaunul lui Moise. 3
Așadar, tot ce vă spun ei să observați, observați și faceți, dar
nu faceți faptele lor; căci ei spun și nu fac. 4 Căci ei leagă
poveri grele, greu de purtat, și le pun pe umerii oamenilor,
dar ei înșiși nu vor să ridice un deget pentru a-i ajuta. 5
Ci își fac toate faptele lor ca să fie văzute de oameni. Își
lărgesc filacteriile și își lărgesc franjurile hainelor lor, 6 și le
place locul de cinste la sărbători, locurile cele mai bune din
sinagogi, 7 salutul în piețe și să fie numiți de oameni "Rabi,
Rabi, Rabi". 8 Dar voi nu trebuie să fiți numiți "Rabi", căci
unul singur este învățătorul vostru, Hristosul, și voi toți sunteți
frați. 9 Nu numiți pe nimeni de pe pământ Tatăl vostru, căci
unul singur este Tatăl vostru, Cel din ceruri. 10 Și nu vă numiți
nici stăpâni, căci unul singur este stăpânul vostru, Hristosul.
11 Ci cel care este cel mai mare dintre voi va fi robul vostru.
12 Cine se înalță va fi smerit, iar cine se smerește va fi
înălțat. 13 "Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici! Căci voi
devorați casele văduvelor și, ca un pretext, faceți rugăciuni
lungi. De aceea veți primi o condamnare și mai mare. 14
"Dar vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici! Pentru că voi
închideți Împărăția Cerurilor împotriva oamenilor; pentru că
voi înșivă nu intrați înăuntru, și nici pe cei care intră nu-i
lăsați să intre. 15 Vai vouă, cărturari și farisei, ipocriților!
Pentru că voi călătoriți pe mare și pe uscat ca să faceți un
singur proselit; și când acesta devine unul, îl faceți de două
ori mai fiu al Gheenei decât voi înșivă. **(Geenna g1067)** 16 "Vai
de voi, călăuze oarbe, care ziceți: "Oricine se jură pe templu,
nu este nimic; dar oricine se jură pe aurul templului, este

obligat. 17 Voi, nebuni orbi! Căci ce este mai mare, aurul
sau templul care sfințește aurul? 18 Și: "Oricine se jură pe
altar, nu este nimic; dar oricine se jură pe darul care este pe
el, este obligat?" 19 Nebuni orbi! Căci ce este mai mare,
darul sau altarul care sfințește darul? 20 Așadar, cine jură pe
altar, jură pe el și pe tot ce este pe el. 21 Cine se jură pe
templu, se jură pe el și pe cel care a locuit în el. 22 Cine
se jură pe cer, se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe cel
care stă pe el. 23 "Vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici!
Pentru că voi dați zeciuială la mentă, mărar și chimen și ați
lăsat deoparte cele mai grele lucruri ale Legii: dreptatea,
mila și credința. Dar trebuia să le faceți pe acestea și să
nu le lăsați pe celelalte nefăcute. 24 Voi, călăuze oarbe,
care strecurați un țânțar și înghițiți o cămilă! 25 "Vai vouă,
cărturari și farisei, fățarnici! Pentru că voi curățați partea
exterioară a paharului și a farfuriei, dar înăuntru sunt pline
de jaf și de nedreptate. 26 Fariseu orb, curăță mai întâi
interiorul paharului și al platoului, pentru ca și exteriorul lui
să devină curat. 27 "Vai de voi, cărturari și farisei, fățarnici!
Pentru că sunteți ca niște morminte albite, care în afară par
frumoase, dar înăuntru sunt pline de oase de morți și de
toată necurăția. 28 Tot așa și voi, în aparență, păreți drepți în
fața oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de fățărnicie
și de nelegiuire. 29 "Vai vouă, cărturari și farisei, fățarnici!
Căci voi zidiți mormintele profeților și împodobiți mormintele
drepților 30 și spuneți: "Dacă am fi trăit în zilele părinților
noștri, nu am fi fost părtași cu ei la sângele profeților". 31
De aceea vă mărturisiți vouă înșivă că sunteți copiii celor
care au ucis pe profeți. 32 Umpleți, așadar, măsura părinților
voștri. 33 Voi, șerpi, urmași ai viperelor, cum veți scăpa de
judecata Gheenei? **(Geenna g1067)** 34 De aceea, iată, trimit la
voi profeți, înțelepți și cărturari. Pe unii dintre ei îi veți ucide
și îi veți răstigni, iar pe alții îi veți biciui în sinagogile voastre
și îi veți persecuta din cetate în cetate, 35 pentru ca asupra
voastră să cadă tot sângele neprihănit vărsat pe pământ, de
la sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia,
fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între sanctuar și altar. 36
Cu siguranță vă spun că toate aceste lucruri vor veni peste
această generație. 37 "Ierusalime, Ierusalime, care ucizi pe
prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la ea! De câte ori aș fi
vrut să-ți adun copiii, cum își adună găina puii sub aripi, și tu
n-ai vrut! 38 Iată, casa ta este lăsată pustie pentru tine. 39
Căcivă spun că nu mă veți mai vedea de acum înainte, până
când nu veți zice: "Binecuvântat este cel ce vine în numele
Domnului!"."

24 Isus a ieșit din templu și mergea pe drumul Său.
Discipolii săi au venit la el ca să-i arate clădirile
templului. 2 Dar el le-a răspuns: "Voi vedeți toate aceste
lucruri, nu-i așa? Cu siguranță vă spun că nu va rămâne aici
piatră peste piatră care să nu fie dărâmată." 3 Pe când ședea
El pe Muntele Măslinilor, ucenicii au venit la El în particular
și I-au zis: "Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri?
Care este semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului?" **(aiōn
g165)** 4 Isus le-a răspuns: "Luați seama ca nimeni să nu vă
rătăcească. 5 Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând:
"Eu sunt Hristosul", și vor duce pe mulți în rătăcire. 6 Veți
auzi de războaie și de zvonuri de războaie. Aveți grijă să nu
vă tulburați, căci toate acestea trebuie să se întâmple, dar
sfârșitul nu este încă. 7 Căci se va ridica națiune împotriva
națiunii și regat împotriva regatului, și vor fi foamete, ciumă
și cutremure în diferite locuri. 8 Dar toate aceste lucruri sunt
începutul durerilor nașterii. 9 "Atunci vă vor da pe voi la
asuprire și vă vor ucide. Veți fi urâți de toate neamurile din
cauza numelui Meu. 10 Atunci mulți se vor poticni, se vor
preda unii pe alții și se vor urî unii pe alții. 11 Se vor ridica
mulți profeți falși și vor duce pe mulți în rătăcire. 12 Pentru
că se va înmulți nelegiuirea, dragostea multora se va răci.
13 Dar cel care va răbda până la sfârșit va fi mântuit. 14
Această Veste Bună a Împărăției va fi propovăduită în toată
lumea, ca mărturie pentru toate națiunile, și atunci va veni
sfârșitul. 15 "Când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care
s-a vorbit prin proorocul Daniel, stând în sfântul locaș (să
înțeleagă cititorul), 16 atunci cei ce sunt în Iudeea să fugă în
munți. 17 Cel care este pe acoperișul casei să nu se coboare
să scoată lucrurile care sunt în casa lui. 18 Cel care este pe
câmp să nu se întoarcă să își ia hainele. 19 Dar vai de cele
însărcinate și de mamele care alăptează în acele zile! 20
Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie în timpul iernii și nici într-
un Sabat, 21 pentru că atunci va fi o mare suferință, așa
cum nu a fost de la începutul lumii până acum, nu, și nici nu
va fi vreodată. 22 Dacă acele zile nu ar fi fost scurtate, nicio
făptură nu ar fi fost salvată. Dar, de dragul celor aleși, acele
zile vor fi scurtate. 23 Dacă vă va spune cineva: "Iată, aici
este Hristosul!" sau: "Iată!", nu-l credeți. 24 Căci se vor ridica
falși hristoși și falși profeți, care vor face semne și minuni
mari, ca să ducă în rătăcire, dacă este posibil, chiar și pe
cei aleși. 25 "Iată, v-am spus mai dinainte. 26 De aceea,
dacă vă vor spune: "Iată-l în pustie", nu ieșiți; sau "Iată-l
în lăcașuri", nu credeți. 27 Căci, după cum fulgerul fulgeră
de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea
Fiului Omului. 28 Căci oriunde este cadavrul, acolo se adună
vulturii. 29 "Dar îndată după suferința acelor zile, soarele

se va întuneca, luna nu va mai lumina, stelele vor cădea
din cer și puterile cerurilor se vor clătina; 30 și atunci va
apărea pe cer semnul Fiului Omului. Atunci toate seminţiile
pământului vor plânge și vor vedea pe Fiul Omului venind pe
norii cerului cu putere și cu mare slavă. 31 El va trimite pe
îngerii Săi cu un sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei
aleși ai Săi din cele patru vânturi, de la un capăt la altul
al cerului. 32 "Învățați acum de la smochin pilda aceasta:
Când ramura lui s-a înmuiat și produce frunze, știți că vara
este aproape. 33 Tot așa și voi, când vedeți toate aceste
lucruri, știți că El este aproape, chiar la uși. 34 Adevărat vă
spun că generația aceasta nu va trece până când nu se vor
împlini toate aceste lucruri. 35 Cerul și pământul vor trece,
dar cuvintele Mele nu vor trece. 36 Dar nimeni nu știe ziua și
ceasul acela, nici îngerii din ceruri, ci numai Tatăl Meu. 37
Cum au fost zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.
38 Căci, după cum în zilele de dinaintea potopului mâncau și
beau, se căsătoreau și se dădeau în căsătorie, până în ziua
în care Noe a intrat în corabie, 39 și nu au știut până când a
venit potopul și i-a luat pe toți, așa va fi și venirea Fiului
Omului. 40 Atunci doi oameni vor fi pe câmp: unul va fi luat
și unul va rămâne. 41 Două femei vor fi măcinând la moară:
una va fi luată și una va fi lăsată. 42 Vegheați deci, căci
nu știți în ce ceas vine Domnul vostru. 43 Dar să știți că,
dacă stăpânul casei ar fi știut în ce ceas al nopții va veni
hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi îngăduit să i se spargă casa.
44 De aceea și voi fiți gata, căci în ceasul la care nu vă
așteptați, Fiul Omului va veni. 45 Cine este robul credincios
și înțelept, pe care l-a pus stăpânul său peste casa sa, ca să
le dea hrana la vremea potrivită? 46 Ferice de robul acela
pe care îl găsește făcând așa când vine stăpânul său! 47 Cu
siguranță vă spun că îl va pune peste tot ce are. 48 Dar dacă
robul acela rău va zice în inima lui: "Stăpânul meu întârzie
să vină", 49 și va începe să-și bată tovarășii de slujbă, să
mănânce și să bea cu bețivii, 50 stăpânul acelui rob va veni
într-o zi când nu se va aștepta și într-un ceas când nu va ști,
51 și-l va tăia în bucăți și-i va rândui partea lui cu ipocriții.
Acolo va fi plânsul și scrâșnitul dinților.

25 "Atunci Împărăția Cerurilor va fi ca zece fecioare care
și-au luat lămpile și au ieșit în întâmpinarea mirelui. 2
Cinci dintre ele erau nebune, iar cinci erau înțelepte. 3 Cele
care erau nebune, când și-au luat lămpile, nu au luat ulei cu
ele, 4 dar cele înțelepte au luat ulei în vasele lor împreună
cu lămpile lor. 5 Și, pe când întârzia mirele, toate au adormit
și au dormit. 6 Dar la miezul nopții s-a auzit un strigăt:
"Iată! Vine mirele! Ieșiți în întâmpinarea lui! 7 Atunci toate
acele fecioare s-au sculat și și-au aranjat lămpile. 8 Cele
nebune au zis celor înțelepte: "Dați-ne puțin din untdelemnul
vostru, căci lămpile noastre se sting. 9 Dar înțeleptele au
răspuns: "Și dacă nu este destul pentru noi și pentru voi?
Mergeți mai degrabă la cei care vând și cumpărați pentru voi
înșivă'. 10 În timp ce ele se duceau să cumpere, a venit
mirele, și cele care erau pregătite au intrat cu el la ospățul
de nuntă, și ușa s-a închis. 11 După aceea au venit și
celelalte fecioare, zicând: "Doamne, Doamne, deschide-ne!".
12 Dar El a răspuns: "Adevărat vă spun că nu vă cunosc.
13 Vegheați, deci, pentru că nu știți nici ziua, nici ceasul
în care va veni Fiul Omului. 14 Căci este ca un om care
se duce în altă țară, care și-a chemat slugile sale și le-a
încredințat bunurile sale. 15 Unuia i-a dat cinci talanți, altuia
doi, altuia unul, și altuia unul, fiecăruia după putința lui. Apoi
și-a continuat călătoria. 16 Imediat, cel care a primit cei cinci
talanți s-a dus și a făcut schimb cu ei și a făcut alți cinci
talanți. 17 La fel, și cel care a primit cei doi a mai câștigat
încă doi. 18 Dar cel care a primit un talant s-a dus, a săpat
în pământ și a ascuns banii stăpânului său. 19 "După multă
vreme, a venit stăpânul acelor robi și a făcut socoteli cu
ei. 20 Cel care primise cei cinci talanți a venit și a adus alți
cinci talanți, zicând: "Doamne, mi-ai dat cinci talanți. Iată, am
câștigat alți cinci talanți în plus față de ei'. 21 Domnul său i-
a zis: "Bine, slugă bună și credincioasă. Ai fost credincios
peste puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri. Intră în
bucuria stăpânului tău'. 22 Și cel ce a primit cei doi talanți a
venit și a zis: "Doamne, mi-ai dat doi talanți. Iată, am mai
câștigat încă doi talanți în plus față de ei'. 23 Domnul său i-a
zis: "Bine, slugă bună și credincioasă. Ai fost credincios în
privința câtorva lucruri. Eu te voi pune peste multe lucruri.
Intră în bucuria stăpânului tău'. 24 Cel care primise un talant
a venit și a zis: "Doamne, te-am cunoscut că ești un om
aspru, că seceri de unde n-ai semănat și aduni de unde
n-ai împrăștiat. 25 M-am temut, m-am dus și am ascuns
talantul tău în pământ. Iată că ai ceea ce este al tău'. 26
Dar stăpânul său i-a răspuns: "Slugă rea și leneșă! Știai că
secer unde n-am semănat și adun unde n-am împrăștiat. 27
Trebuia deci să fi depus banii mei la bancheri și, la venirea
mea, să-i primesc înapoi pe ai mei cu dobândă. 28 Luați deci
talantul de la el și dați-l celui care are zece talanți. 29 Căci
fiecăruia care are i se va da și va avea din belșug, dar celui
care nu are i se va lua chiar și ceea ce are. 30 Aruncați-l pe
robul nefolositor în întunericul de afară, unde va fi plâns și
scrâșnit din dinți. 31 "Dar când va veni Fiul Omului în slava
Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei
Sale. 32 Înaintea Lui se vor aduna toate neamurile și El le va

despărți unele de altele, așa cum un păstor desparte oile
de capre. 33 El va pune oile la dreapta Sa, iar caprele la
stânga. 34 Atunci Regele le va spune celor de la dreapta
sa: 'Veniți, binecuvântați de Tatăl meu, moșteniți Împărăția
pregătită pentru voi de la întemeierea lumii; 35 căci mie mi-a
fost foame și voi mi-ați dat de mâncare. Mi-a fost sete și
mi-ați dat să beau. Am fost străin și m-ați primit în casă.
36 am fost gol și m-ați îmbrăcat. Am fost bolnav și m-ați
vizitat. Am fost în închisoare și ați venit la mine. 37 Atunci
cei drepți Îi vor răspunde și vor zice: "Doamne, când Te-am
văzut noi flămând și Te-am hrănit, sau însetat și Ți-am dat
de băut? 38 Când Te-am văzut străin și Te-am primit la noi,
sau gol și Te-am îmbrăcat? 39 Când Te-am văzut bolnav
sau în închisoare și am venit la Tine?". 40 Împăratul le va
răspunde: "Adevărat vă spun că, pentru că ați făcut aceasta
unuia dintre acești frați ai Mei cei mai mici, Mie Mi-ați făcut-
o. 41 Apoi va spune și celor de la stânga: 'Duceți-vă de la
Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, pregătit diavolului și
îngerilor lui; (aiōnios g166) 42 pentru că am fost flămând și
nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să
beau; 43 am fost străin și nu M-ați găzduit; gol și nu M-ați
îmbrăcat; bolnav și în temniță și nu M-ați vizitat'. 44 Atunci
vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut noi
flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în
temniță, și nu Te-am ajutat? 45 Atunci El le va răspunde și le
va zice: "Adevărat vă spun că, dacă n-ați făcut lucrul acesta
unuia dintre cei mai mici dintre aceștia, nici Mie nu Mi l-
ați făcut. 46 Aceștiavor pleca la pedeapsa veșnică, dar cei
drepți la viața veșnică." (aiōnios g166)

26 După ce a isprăvit toate aceste cuvinte, Isus a zis
ucenicilor Săi: 2 "Știți că peste două zile vine Paștele
și Fiul Omului va fi dat spre răstignire." 3 Atunci preoții cei
mai de seamă, cărturarii și bătrânii poporului s-au adunat
în curtea marelui preot, care se numea Caiafa. 4 S-au
sfătuit împreună ca să prindă pe Isus prin înșelăciune și
să-L omoare. 5 Dar ei au spus: "Nu în timpul sărbătorii,
ca să nu se producă o răscoală în popor". 6 Pe când era
Isus în Betania, în casa lui Simon leprosul, 7 a venit la El
o femeie care avea un vas de alabastru cu mir de mare
preț, și a turnat mir pe capul Lui, pe când ședea la masă. 8
Ucenicii Lui, văzând aceasta, s-au indignat și au zis: "De
ce această risipă? 9 pentru că acest unguent ar fi putut fi
vândut cu mult și dat săracilor." 10 Dar Isus, știind aceasta,
le-a zis: "De ce tulburați pe femeie? Ea a făcut o faptă bună
pentru mine. 11 Pentru că voi aveți întotdeauna săraci cu
voi, dar pe mine nu mă aveți întotdeauna. 12 Căci, turnând
acest mir pe trupul meu, ea a făcut-o ca să mă pregătească
pentru înmormântare. 13 Adevărat vă spun că, oriunde se va
propovădui această Bună Vestire în toată lumea, se va vorbi
și despre ceea ce a făcut această femeie, ca o amintire a ei."
14 Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul,
s-a dus la preoții cei mai de seamă 15 și le-a zis: "Cât vreți
să-mi dați dacă vi-l predau?" Și au cântărit pentru el treizeci
de arginți. 16 Din acel moment a căutat prilej să îl trădeze.
17 În prima zi a azimilor, ucenicii au venit la Isus și I-au zis:
"Unde vrei să-Ți pregătim Paștile?" 18 Și a zis: "Du-te în
cetate la un oarecare și spune-i: "Învățătorul zice: "Vremea
Mea este aproape. Voi sărbători Paștele în casa ta împreună
cu discipolii mei.""". 19 Ucenicii au făcut cum le poruncise
Isus și au pregătit Paștele. 20 Când s-a făcut seară, El stătea
la masă cu cei doisprezece ucenici. 21 În timp ce mâncau, a
zis: "Cu siguranță vă spun că unul dintre voi Mă va trăda."
22 Ei erau foarte mâhniți, și fiecare dintre ei a început să-L
întrebe: "Nu sunt eu, Doamne, nu-i așa?" 23 El a răspuns:
"Cel ce și-a înmuiat mâna cu mine în vasul acesta mă va
trăda. 24 Fiul Omului merge așa cum este scris despre El,
dar vai de omul prin care va fi trădat Fiul Omului! Mai bine
ar fi fost pentru acel om dacă nu s-ar fi născut." 25 Iuda,
care L-a trădat, a răspuns: "Nu sunt eu, nu-i așa, Rabbi?"
El i-a spus: "Tu ai spus-o". 26 Pe când mâncau ei, Isus
a luat o pâine, a mulțumit pentru ea și a frânt-o. A dat-o
ucenicilor și a zis: "Luați, mâncați; acesta este trupul Meu."
27 A luat paharul, a mulțumit și le-a dat, zicând: "Beți-l toți,
28 căci acesta este sângele Meu, al noului legământ, care
se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor. 29 Dar vă
spun că nu voi mai bea din acest fruct al viței de vie de
acum înainte, până în ziua în care îl voi bea din nou cu voi
în Împărăția Tatălui meu." 30 După ce au cântat un imn,
au ieșit pe Muntele Măslinilor. 31 Atunci Isus le-a zis: "În
noaptea aceasta, toți vă veți poticni din pricina Mea, căci
este scris: "Voi lovi pe păstor și oile turmei vor fi risipite.
32 Dar, după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în
Galileea." 33 Dar Petru i-a răspuns: "Chiar dacă toți se vor
poticni din pricina ta, eu nu mă voi poticni niciodată." 34 Isus
i-a zis: "Adevărat îți spun că în seara aceasta, până nu va
cânta cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori." 35 Petru I-a
zis: "Chiar dacă ar fi să mor cu Tine, nu Mă voi lepăda de
Tine." Și toți ucenicii au spus la fel. 36 Atunci Isus a venit cu
ei la un loc numit Ghetsimani și a zis ucenicilor Săi: "Stați
aici, până ce Mă voi duce acolo să Mă rog." 37 A luat cu El
pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, și a început să se
întristeze și să fie foarte tulburat. 38 Și le-a zis: "Sufletul
Meu este foarte îndurerat, până la moarte. Rămâneți aici și

vegheați cu mine”. 39 El a înaintat puțin, a căzut cu fața la
pământ și se ruga, zicând: “Tatăl Meu, dacă este cu putință,
să treacă de la Mine paharul acesta; dar nu ceea ce vreau
eu, ci ceea ce vrei Tu.” 40 A venit la ucenici și, găsindu-i
dormind, a zis lui Petru: “Ce, n-ați putut să vegheați cu Mine
un ceas? 41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.
Într-adevăr, duhul este binevoitor, dar carnea este slabă.” 42
Și iarăși S-a dus a doua oară și S-a rugat, zicând: “Tatăl
Meu, dacă paharul acesta nu poate să treacă de la Mine,
dacă nu-l beau, facă-se voia Ta.” 43 A venit iarăși și i-a găsit
dormind, căci aveau ochii îngreunați. 44 I-a lăsat din nou, s-
a dus și s-a rugat a treia oară, spunând aceleași cuvinte. 45
Apoi a venit la ucenicii Săi și le-a zis: “Încă mai dormiți și
vă odihniți? Iată că s-a apropiat ceasul și Fiul Omului este
dat în mâinile păcătoșilor. 46 Ridicați-vă, să mergem. Iată,
cel care mă trădează este aproape”. 47 Pe când vorbea
El încă, iată că a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și
împreună cu el o mare mulțime de preoți de seamă și de
bătrâni ai poporului, cu săbii și cu ciomege. 48 Cel care
l-a trădat le dăduse un semn, zicând: “Pe cine sărut eu,
acela este. Prindeți-l!”. 49 Imediat s-a apropiat de Isus, a zis:
“Salutări, Rabi!” și l-a sărutat. 50 Isus i-a zis: “Prietene, ce
cauți aici?” Atunci au venit, au pus mâinile pe Isus și L-au
luat. 51 Iată că unul dintre cei care erau cu Isus a întins
mâna și a scos sabia, a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a
tăiat urechea. 52 Atunci Isus i-a zis: “Pune-ți sabia la locul
ei, căci toți cei ce iau sabia vor muri de sabie. 53 Sau crezi
că n-aș putea să-L rog pe Tatăl Meu și chiar acum să-mi
trimită mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri? 54 Cum
s-ar împlini atunci Scripturile care trebuie să fie așa?” 55 În
ceasul acela, Isus a zis mulțimii: “Ați ieșit voi ca un tâlhar,
cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți? Eu stăteam în
fiecare zi în templu, învățând, și voi nu m-ați arestat. 56 Dar
toate acestea s-au întâmplat pentru ca să se împlinească
Scripturile profeților.” Atunci toți ucenicii l-au lăsat și au fugit.
57 Cei ce luaseră pe Isus L-au dus la Caiafa, marele preot,
unde erau adunați cărturarii și bătrânii. 58 Dar Petru L-a
urmărit de la distanță până la curtea marelui preot, a intrat și
a șezut cu ofițerii, ca să vadă sfârșitul. 59 Iar preoții cei mai
de seamă, bătrânii și tot sfatul căutau mărturii false împotriva
lui Isus, ca să-L omoare, 60 dar n-au găsit niciuna. Chiar
dacă s-au prezentat mulți martori mincinoși, nu au găsit
niciunul. Dar, în cele din urmă, doi martori mincinoși au ieșit
în față 61 și au spus: “Omul acesta a spus: “Pot să distrug
templul lui Dumnezeu și să-l zidesc în trei zile””. 62 Marele
preot s-a ridicat în picioare și i-a zis: “Nu ai răspuns? Ce
este ceea ce mărturisesc aceștia împotriva ta?” 63 Dar Isus
a tăcut. Marele preot i-a răspuns: “Te conjur, pe Dumnezeul
cel viu, să ne spui dacă Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.”
64 Isus i-a zis: “Așa ai spus. Cu toate acestea, îți spun că,
după aceea, îl vei vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta
Puterii și venind pe norii cerului.” 65 Atunci marele preot și-a
rupt hainele și a zis: “A spus o blasfemie! De ce mai avem
nevoie de alți martori? Iată, acum ați auzit blasfemia lui. 66
Ce părere aveți?” Ei au răspuns: “Este vrednic de moarte!”
67 Atunci l-au scuipat în față și l-au bătut cu pumnii, iar unii l-
au pălmuit, 68 zicând: “Propovăduiește-ne, Hristoase! Cine
te-a lovit?”. 69 Petru ședea afară, în curte, și o slujnică a
venit la el și i-a zis: “Și tu ai fost cu Iisus Galileanul!” 70 Dar
el a negat în fața tuturor, zicând: “Nu știu despre ce vorbiți.”
71 După ce a ieșit afară pe prispă, l-a văzut altcineva și a zis
celor ce erau acolo: “Și acesta a fost cu Isus din Nazaret.”
72 El a negat din nou cu jurământ: “Nu-l cunosc pe omul
acesta.” 73 După puțină vreme, cei ce stăteau de față au
venit și au zis lui Petru: “Cu siguranță și tu ești unul dintre ei,
căci vorbirea ta te face cunoscut.” 74 Atunci a început să
înjure și să jure: “Nu-l cunosc pe omul acela!” Imediat a
cântat cocoșul. 75 Petru și-a adus aminte de cuvântul pe
care i-l spusese Isus: “Înainte de a cânta cocoșul, te vei
lepăda de Mine de trei ori”. Atunci a ieșit afară și a plâns cu
amar.

27 Când a venit dimineața, toți preoții cei mai de seamă și
bătrânii poporului s-au sfătuit împotriva lui Isus ca să-L
omoare. 2 L-au legat, L-au dus și L-au predat guvernatorului
Ponțiu Pilat. 3 Atunci Iuda, care L-a trădat, văzând că Isus a
fost osândit, a avut remușcări și a adus înapoi cei treizeci de
arginți preoților cei mai de seamă și bătrânilor, 4 zicând: “Am
păcătuit că am trădat sânge nevinovat.” Dar ei au spus: “Ce
ne pasă nouă de asta? Voi vă ocupați de asta”. 5 A aruncat
piesele de argint în sanctuar și a plecat. Apoi s-a dus și s-a
spânzurat. 6 Preoții cei mai de seamă au luat arginții și au
zis: “Nu este îngăduit să-i punem în vistierie, fiindcă este
prețul sângelui.” 7 S-au sfătuit și au cumpărat cu ele câmpul
olarului pentru a îngropa străinii. 8 De aceea, câmpul acela
a fost numit până în ziua de azi “Câmpul de sânge”. 9 Atunci
s-a împlinit ceea ce fusese spus prin profetul Ieremia, care
zicea “Au luat cei treizeci de arginți, prețul celui căruia i s-a
pus un preț, pe care unii dintre copiii lui Israel l-au taxat, 10
și le-au dat pentru câmpul olarului, așa cum mi-a poruncit
Domnul.” 11 Isus a stat în picioare înaintea guvernatorului; și
guvernatorul L-a întrebat: “Ești Tu Împăratul iudeilor?” Isus i-
a zis: “Așa zici tu”. 12 Când a fost acuzat de preoții cei mai
de seamă și de bătrâni, n-a răspuns nimic. 13 Atunci Pilat i-a

zis: “Nu auzi câte mărturisiri se fac împotriva ta?” **14** El nu i-
a răspuns, nici măcar un cuvânt, așa că guvernatorul s-a
mirat foarte mult. **15** La sărbătoare, guvernatorul obișnuia să
elibereze mulțimii câte un prizonier pe care îl dorea. **16** Ei
aveau atunci un prizonier de seamă, numit Baraba. **17** Când
s-au adunat deci, Pilat le-a zis: “Pe cine vreți să vă eliberez?
Pe Baraba sau pe Isus, care se numește Hristos?” **18** Căci
știa că din cauza invidiei îl predaseră. **19** Pe când ședea el
pe scaunul de judecată, soția lui a trimis la el, zicând: “Nu te
mai lega de acest neprihănit, căci astăzi am suferit multe în
vis din pricina lui.” **20** Iar preoții cei mai de seamă și bătrânii
au convins mulțimile să ceară pe Baraba și să nimicească
pe Isus. **21** Dar guvernatorul le-a răspuns: “Pe care dintre
cei doi vreți să vi-l eliberez?” Ei au spus: “Baraba!” **22** Pilat
le-a zis: “Ce să fac lui Isus, care se numește Hristos?” Și toți
i-au zis: “Să fie răstignit!” **23** Dar guvernatorul a zis: “De
ce? Ce rău a făcut?” Dar ei strigau foarte tare, zicând: “Să
fie răstignit!” **24** Pilat, văzând că nu se câștiga nimic, ci
că se făcea tulburare, a luat apă și s-a spălat pe mâini în
fața mulțimii, zicând: “Eu sunt nevinovat de sângele acestui
neprihănit. Aveți grijă de el”. **25** Și tot poporul a răspuns:
“Sângele lui să fie peste noi și peste copiii noștri!” **26** Apoi le-
a dat drumul lui Baraba, iar pe Isus l-a biciuit și l-a dat spre
răstignire. **27** Atunci soldații guvernatorului au dus pe Isus în
pretoriu și au adunat toată garnizoana împotriva Lui. **28** L-au
dezbrăcat și I-au pus o haină stacojie. **29** I-au împletit o
cunună de spini și i-au pus-o pe cap, iar în mâna dreaptă o
trestie; au îngenuncheat înaintea lui și l-au batjocorit, zicând:
“Slavă, Împăratul iudeilor!” **30** L-au scuipat, au luat trestia și
l-au lovit în cap. **31** După ce l-au batjocorit, i-au luat haina, i-
au pus hainele pe el și l-au dus ca să-l răstignească. **32**
Când au ieșit afară, au găsit un om din Cirene, numit Simon,
și l-au silit să meargă cu ei, ca să-și ducă crucea. **33** Când au
ajuns la un loc numit “Golgota”, adică “Locul craniului”, **34** i-
au dat să bea vin acru amestecat cu fiere. După ce a gustat,
nu a vrut să bea. **35** După ce l-au răstignit, i-au împărțit
hainele, aruncând la sorți, **36** și, stând acolo, îl priveau. **37** I-
au pus deasupra capului său acuzația scrisă împotriva lui:
“ACESTA ESTE IISUS, REGELE IUDEILOR”. **38** Și erau doi
tâlhari răstigniți împreună cu El, unul la dreapta Lui și altul la
stânga. **39** Cei ce treceau pe acolo Îl ocărau, clătinându-și
capetele **40** și zicând: “Tu, care distrugi templul și-l zidești
în trei zile, mântuiește-te! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu,
coboară-te de pe cruce!” **41** Preoții cei mai de seamă, de
asemenea, batjocorind împreună cu cărturarii, cu fariseii și
cu bătrânii, au zis: **42** “A mântuit pe alții, dar nu se poate
mântui pe sine însuși. Dacă el este Regele lui Israel, să
se dea jos de pe cruce acum și vom crede în el. **43** El se
încrede în Dumnezeu. Să-l elibereze Dumnezeu acum, dacă
îl vrea, pentru că a spus: “Eu sunt Fiul lui Dumnezeu”.” **44**
Și tâlharii care au fost răstigniți împreună cu El au aruncat
asupra Lui aceeași ocară. **45** De la ceasul al șaselea a fost
întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea. **46** Pe la
ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: “Eli, Eli, lima
sabachthani?” Adică: “Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de
ce m-ai părăsit?”. **47** Unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind,
au zis: “Omul acesta cheamă pe Ilie.” **48** Și îndată unul
dintre ei a alergat, a luat un burete, l-a umplut cu oțet, l-a
pus pe o trestie și i-a dat să bea. **49** Ceilalți au zis: “Lasă-l în
pace. Să vedem dacă vine Ilie să-l salveze”. **50** Isus a strigat
din nou cu glas tare și și-a dat duhul. **51** Și iată că perdeaua
templului s-a rupt în două, de sus până jos. Pământul s-
a cutremurat și stâncile s-au despicat. **52** Mormintele s-
au deschis și multe trupuri ale sfinților care adormiseră au
înviat; **53** și, ieșind din morminte după înviere, au intrat în
cetatea sfântă și s-au arătat multora. **54** Iar centurionul și cei
ce erau cu el, care priveau pe Isus, văzând cutremurul și
cele ce se întâmplau, s-au îngrozit și au zis: “Cu adevărat,
acesta era Fiul lui Dumnezeu!” **55** Și erau acolo multe femei
care priveau de departe, și care Îl urmau pe Isus din Galileea
și Îl slujeau. **56** Printre ele erau Maria Magdalena, Maria,
mama lui Iacov și a lui Iose și mama fiilor lui Zebedei. **57**
Când s-a făcut seară, a venit un om bogat din Arimateea,
numit Iosif, care era și el ucenic al lui Isus. **58** Acest om s-a
dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit
ca trupul să fie predat. **59** Iosif a luat trupul, l-a înfășurat într-
o pânză de in curată **60** și l-a așezat în mormântul său nou,
pe care îl tăiase în stâncă. Apoi a rostogolit o piatră mare la
ușa mormântului și a plecat. **61** Maria Magdalena era acolo,
împreună cu cealaltă Maria, așezată în fața mormântului. **62**
A doua zi, adică a doua zi după ziua pregătirii, s-au adunat
la Pilat preoții cei mai de seamă și fariseii, și au zis: **63**
“Domnule, ne aducem aminte ce a spus înșelătorul acela,
pe când era încă în viață: “După trei zile voi învia”. **64**
Poruncește, așadar, să se asigure mormântul până a treia
zi, ca nu cumva discipolii lui să vină noaptea și să-l fure și
să spună poporului: “A înviat din morți”; și ultima înșelăciune
va fi mai rea decât prima”.” **65** Pilat le-a zis: “Aveți un paznic.
Duceți-vă și asigurați-o cât mai bine”. **66** Ei s-au dus deci cu
garda și au securizat mormântul, sigilând piatra.

28 După Sabat, când a început să se lumineze de ziuă,
în prima zi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă
Marie au venit să vadă mormântul. **2** Și iată că s-a făcut un

cutremur mare, căci un înger al Domnului s-a coborât din
cer și a venit și a rostogolit piatra de la ușă și a șezut pe
ea. **3** Înfățișarea lui era ca un fulger, iar îmbrăcămintea lui
era albă ca zăpada. **4** De frica lui, gărzile s-au cutremurat
și s-au făcut ca niște oameni morți. **5** Îngerul le-a răspuns
femeilor: "Nu vă temeți, căci știu că voi căutați pe Isus, care
a fost răstignit. **6** El nu este aici, pentru că a înviat, așa cum
a spus. Veniți să vedeți locul unde zăcea Domnul. **7** Mergeți
repede și spuneți-le discipolilor Lui: "A înviat din morți și iată
că merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea.
Iată, v-am spus". **8** Și au ieșit repede din mormânt, cu frică
și cu mare bucurie, și au alergat să aducă vestea ucenicilor
Lui. **9** Pe când se duceau să anunțe pe ucenicii Lui, iată că
Isus le-a ieșit în întâmpinare și le-a zis: "Bucurați-vă!" Au
venit, s-au prins de picioarele Lui și I s-au închinat. **10** Atunci
Isus le-a zis: "Nu vă temeți. Duceți-vă și spuneți fraților mei
să meargă în Galileea și acolo Mă vor vedea." **11** Pe când se
duceau ei, iată că au venit în cetate niște păzitori și au spus
preoților cei mai de seamă tot ce se întâmplase. **12** După ce
s-au adunat cu bătrânii și s-au sfătuit, au dat soldaților o
sumă mare de argint, **13** zicând: "Spuneți că discipolii lui
au venit noaptea și l-au furat în timp ce noi dormeam. **14**
Dacă acest lucru ajunge la urechile guvernatorului, îl vom
convinge și vă vom scăpa de griji." **15** Ei au luat banii și au
făcut cum li s-a spus. Această zicală s-a răspândit printre
evrei și continuă până astăzi. **16** Dar cei unsprezece ucenici
s-au dus în Galileea, pe muntele unde îi trimisese Isus.
17 Când L-au văzut, s-au închinat înaintea Lui; dar unii se
îndoiau. **18** Isus a venit la ei și le-a vorbit, zicând: "Mie Mi s-a
dat toată autoritatea în cer și pe pământ. **19** Mergeți și faceți
discipoli din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui
și al Fiului și al Sfântului Duh, **20** învățându-isă păzească
toate lucrurile pe care vi le-am poruncit. Iată, Eu sunt cu voi
în toate zilele, până la sfârșitul veacului." Amin. **(aiōn g165)**

Marcu

1 Începutul Veștii Bune a lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
2 După cum este scris în profeți, "Iată, trimit pe mesagerul
Meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta:
3 glasul cuiva care strigă în pustiu, 'Pregătiți calea Domnului!
Fă-i cărările drepte!" **4** Ioan a venit să boteze în pustie și să
propovăduiască botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor.
5 Tot ținutul Iudeii și toți cei din Ierusalim au ieșit la el. Au fost
botezați de el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele. **6** Ioan
era îmbrăcat cu păr de cămilă și avea o curea de piele la
brâu. El mânca lăcuste și miere sălbatică. **7** El propovăduia,
spunând: "După mine vine cel care este mai puternic decât
mine, a cărui șnur al sandalelor nu sunt vrednic să mă aplec
și să îl desfac. **8** Eu v-am botezat în apă, dar el vă va boteza
în Duhul Sfânt." **9** În zilele acelea, Isus a venit din Nazaret
din Galileea și a fost botezat de Ioan în Iordan. **10** Imediat ce
a ieșit din apă, a văzut cerurile despărțindu-se și Duhul Sfânt
coborând peste el ca un porumbel. **11** Un glas a venit din
cer: "Tu ești Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea."
12 Și îndată Duhul Sfânt l-a izgonit în pustiu. **13** Acolo, în
pustiu, a stat patruzeci de zile, ispitit de Satana. Era cu
animalele sălbatice; și îngerii îi slujeau. **14** După ce Ioan a
fost luat în temniță, Isus a venit în Galileea, propovăduind
vestea cea bună a Împărăției lui Dumnezeu, **15** și zicând:
"Timpul s-a împlinit și Împărăția lui Dumnezeu este aproape!
Pocăiți-vă și credeți în Vestea cea Bună!". **16** Trecând pe
malul mării Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui
Simon, care aruncau o plasă în mare, căci erau pescari. **17**
Isus le-a zis: "Veniți după Mine și vă voi face pescari de
oameni". **18** Și îndată și-au lăsat plasele și au mers după
El. **19** Și, mergând puțin mai departe de acolo, a văzut pe
Iacov, fiul lui Zebedei, și pe fratele său Ioan, care erau și ei
în corabie și reparau plasele. **20** Imediat i-a chemat, iar ei au
lăsat pe tatăl lor, Zebedei, în barcă, cu slujitorii angajați, și
au mers după el. **21** S-au dus în Capernaum, și îndată, în
ziua de Sabat, a intrat în sinagogă și învăța. **22** Ei erau uimiți
de învățătura lui, pentru că îi învăța ca având autoritate, și
nu ca pe cărturari. **23** Îndată s-a găsit în sinagoga lor un
om cu un duh necurat și a strigat, zicând: **24** "Ha! Ce avem
noi de-a face cu tine, Isus, Nazarineanule? Ai venit să ne
distrugi? Eu știu cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!". **25** Isus l-a
mustrat și i-a zis: "Taci și ieși din el!" **26** Și duhul necurat
a ieșit din el, care-l zguduia și striga cu glas tare. **27** Toți
erau uimiți, așa că se întrebau între ei și ziceau: "Ce este
aceasta? O învățătură nouă? Pentru că el poruncește cu
autoritate chiar și duhurilor necurate, iar acestea îl ascultă!"
28 Imediat, vestea despre el s-a răspândit pretutindeni în
toată regiunea Galileii și în împrejurimile ei. **29** Și îndată ce
au ieșit din sinagogă, au intrat în casa lui Simon și Andrei,
cu Iacov și Ioan. **30** Mama soției lui Simon zăcea bolnavă de
febră și îndată i-au povestit despre ea. **31** El a venit, a luat-o
de mână și a ridicat-o. Febra a lăsat-o imediat și ea le-a
slujit. **32** Seara, când a apus soarele, au adus la El pe toți cei
bolnavi și pe cei posedați de demoni. **33** Toată cetatea era
adunată la ușă. **34** El a vindecat pe mulți bolnavi de diferite
boli și a izgonit mulți demoni. Nu le permitea demonilor să
vorbească, pentru că îl cunoșteau. **35** Dis-de-dimineață, pe
când era încă întuneric, s-a sculat și a ieșit afară, s-a dus
într-un loc pustiu și s-a rugat acolo. **36** Simon și cei care
erau cu el l-au căutat. **37** L-au găsit și i-au spus: "Toată
lumea te caută." **38** Și le-a zis: "Să mergem în altă parte, în
cetățile vecine, ca să propovăduiesc și acolo, căci pentru
aceasta am ieșit." **39** Și a mers în sinagogile lor în toată
Galileea, predicând și scoțând demoni. **40** Un leprosar a
venit la El și L-a rugat, îngenunchind în fața Lui și spunându-
I: "Dacă vrei, poți să mă cureți." **41** Și, cuprins de milă, a
întins mâna, l-a atins și i-a zis: "Vreau să... Să fie curățat".
42 După ce a spus aceasta, îndată lepra s-a depărtat de la el
și a fost curățit. **43** El l-a avertizat cu strictețe și l-a trimis
imediat afară, **44** și i-a zis: "Vezi să nu spui nimic nimănui, ci
du-te să te prezinți preotului și oferă pentru curățirea ta ceea
ce a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei." **45** Dar el a ieșit
și a început să propovăduiască mult și să răspândească
vestea, încât Isus nu mai putea intra în cetate, ci era afară,
în locuri pustii. Oamenii veneau la el de pretutindeni.

2 După câteva zile, când a intrat din nou în Capernaum,
s-a auzit că este acasă. **2** Îndată s-au adunat mulți,
încât nu mai era loc nici măcar în jurul ușii; și El le-a spus
cuvântul. **3** Au venit patru oameni care îi duceau un paralitic.
4 Cum nu se puteau apropia de el din cauza mulțimii, au
îndepărtat acoperișul în care se afla. După ce l-au spart, au
dat drumul la covorul pe care era întins paraliticul. **5** Isus,
văzând credința lor, i-a spus paraliticului: "Fiule, păcatele tale
îți sunt iertate." **6** Dar unii din cărturari, care stăteau acolo,
gândeau în inimile lor: **7** "Pentru ce vorbește omul acesta
astfel de blasfemii? Cine poate ierta păcatele, dacă nu
numai Dumnezeu?" **8** Îndată Isus, văzând în duhul Său că ei
gândeau astfel în ei înșiși, le-a zis: "Pentru ce gândiți astfel
în inimile voastre? **9** Ce este mai ușor, să-i spui paraliticului:
"Păcatele tale sunt iertate", sau să-i spui: "Scoală-te, ia-ți
patul și umblă?" **10** Dar ca să știți că Fiul Omului are putere
pe pământ să ierte păcatele" — i-a spus paraliticului — **11**

"Îți spun: "Scoală-te, ia-ți patul și du-te la casa ta". 12 El s-a
sculat, a luat îndată rogojina și a ieșit în fața tuturor, așa
că toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând:
"Niciodată n-am văzut așa ceva." 13 Și a ieșit din nou la
malul mării. Toată mulțimea a venit la el și el îi învăța. 14 Pe
când trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, care
ședea la biroul fiscal. I-a spus: "Vino după mine". Și el s-
a ridicat și l-a urmat. 15 El stătea la masă în casa lui, și
mulți vameși și păcătoși s-au așezat la masă cu Isus și
cu ucenicii Lui, căci erau mulți, și Îl urmau. 16 Cărturarii și
fariseii, când au văzut că mănâncă cu păcătoșii și vameșii,
au zis ucenicilor Lui: "De ce mănâncă și bea cu vameșii și
cu păcătoșii?" 17 Când a auzit Isus, le-a zis: "Cei sănătoși
nu au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Eu nu am venit să
chem pe cei drepți, ci pe păcătoși la pocăință." 18 Ucenicii
lui Ioan și fariseii posteau și au venit și L-au întrebat: "De
ce postesc ucenicii lui Ioan și ucenicii fariseilor, iar ucenicii
Tăi nu postesc?" 19 Isus le-a zis: "Oare pot posti domnii de
onoare, când mirele este cu ei? Atâta timp cât au mirele cu
ei, nu pot posti. 20 Dar vor veni zile când mirele va fi luat de
la ei și atunci vor posti în ziua aceea. 21 Nimeni nu coase o
bucată de pânză neîncălzită pe o haină veche, căci altfel
peticul se micșorează și noul se desprinde de vechi și se
face o gaură și mai mare. 22 Nimeni nu pune vin nou în
burdufuri vechi, căci altfel vinul nou sparge burdufurile și
vinul se varsă, iar burdufurile se distrug; dar ei pun vin nou
în burdufuri proaspete." 23 În ziua de Sabat, El mergea prin
lanurile de grâu; și ucenicii Lui au început, pe când mergeau,
să smulgă spice spicele. 24 Fariseii I-au zis: "Iată, de ce fac
ei ceea ce nu este îngăduit în ziua Sabatului?" 25 El le-a zis:
"N-ați citit niciodată ce a făcut David și cei ce erau cu el,
când a avut nevoie și a fost flămând? 26 cum a intrat în casa
lui Dumnezeu pe vremea marelui preot Abiatar și a mâncat
pâinea de spectacol, pe care nu este îngăduit să o mănânce
decât preoții, și a dat și celor care erau cu el?" 27 El le-a zis:
"Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat. 28
De aceea, Fiul Omului este stăpân chiar și pe Sabat."

3 A intrat iarăși în sinagogă și era acolo un om căruia i
se uscase mâna. 2 Îl pândeau, ca să vadă dacă îl va
vindeca în ziua de Sabat, ca să-l acuze. 3 El i-a zis omului a
cărui mână era uscată: "Ridică-te!" 4 El le-a zis: "Este oare
îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să
salvezi o viață sau să ucizi?" Dar ei au rămas tăcuți. 5 După
ce s-a uitat cu mânie la ei, mâhnit de împietrirea inimilor
lor, i-a zis omului: "Întinde-ți mâna." El a întins-o și mâna i-
a fost redată la fel de sănătoasă ca și cealaltă. 6 Fariseii
au ieșit afară și îndată au uneltit cu Irodienii împotriva lui,
cum să-l nimicească. 7 Isus S-a retras cu ucenicii Săi la
mare; și o mare mulțime L-a urmat din Galileea, din Iudeea,
8 din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan, și din
împrejurimile Tirului și Sidonului. O mare mulțime, auzind ce
lucruri mari făcea, a venit la el. 9 El le-a spus discipolilor săi
ca o barcă mică să rămână lângă el, din cauza mulțimii, ca
să nu-l îmbrâncească. 10 Căci vindecase pe mulți, așa că
toți cei care aveau boli se apăsau asupra lui ca să se atingă
de el. 11 Spiritele necurate, de câte ori îl vedeau, cădeau
înaintea lui și strigau: "Tu ești Fiul lui Dumnezeu!" 12 El i-a
avertizat cu severitate să nu-l facă cunoscut. 13 El s-a urcat
pe munte și a chemat la Sine pe cei pe care-i voia și ei au
venit la El. 14 A numit doisprezece, ca să fie cu el și să-i
trimită să propovăduiască 15 și să aibă putere să vindece
boli și să scoată demoni: 16 Simon (căruia i-a dat numele
de Petru); 17 Iacov, fiul lui Zebedeu, și Ioan, fratele lui
Iacov, (pe care i-a numit Boanerges, ceea ce înseamnă: "Fiii
tunetului"); 18 Andrei, Filip, Bartolomeu, Matei, Toma, Iacov,
fiul lui Alfeu, Tadeu, Simon Zelota, 19 și Iuda Iscarioteanul,
care l-a și trădat. Apoi a intrat într-o casă. 20 Mulțimea s-a
adunat din nou, încât nu mai putea nici măcar să mănânce
pâine. 21 Când au auzit prietenii lui, au ieșit să-l prindă,
căci ziceau: "Este nebun". 22 Cărturarii care se coborau de
la Ierusalim spuneau: "Are pe Beelzebul" și: "Prin prințul
demonilor scoate afară demonii." 23 Apoi i-a chemat și le-a
zis în pilde: "Cum poate Satana să scoată afară pe Satana?
24 Dacă o împărăție este împărțită împotriva ei însăși, acea
împărăție nu poate rămâne în picioare. 25 Dacă o casă este
împărțită împotriva ei însăși, casa aceea nu poate sta în
picioare. 26 Dacă Satana s-a ridicat împotriva lui însuși și
este dezbinat, nu poate sta în picioare, ci are un sfârșit.
27 Dar nimeni nu poate intra în casa celui puternic ca să
jefuiască, dacă nu-l leagă mai întâi pe cel puternic; atunci
îi va jefui casa. 28 "Adevărat vă spun că toate păcatele
urmașilor omului vor fi iertate, inclusiv blasfemiile cu care
vor huli; 29 dar oricine va huli împotriva Duhului Sfânt nu
va avea iertare, ci va fi supus osândei veșnice." **(aiōn g165,
aiōnios g166)** 30 —pentru că au spus: "Are un duh necurat".
31 Mama și frații lui au venit și, stând afară, au trimis la el și
l-au chemat. 32 O mulțime stătea în jurul lui și i-au spus:
"Iată, mama ta, frații tăi și surorile tale sunt afară și te caută."
33 El le-a răspuns: "Cine sunt mama Mea și frații Mei?" 34 Și,
uitându-se la cei care stăteau în jurul lui, a zis: "Iată mama și
frații mei! 35 Căci oricine face voia lui Dumnezeu este fratele
meu, sora mea și mama mea."

4 Și a început din nou să învețe pe malul mării. S-a adunat
la El o mare mulțime, așa că a intrat într-o corabie în
mare și a șezut jos. Toată mulțimea era pe uscat, lângă
mare. **2** El i-a învățat multe lucruri în parabole și le spunea
în învățătura sa: **3** "Ascultați! Iată, agricultorul a ieșit să
semene. **4** În timp ce semăna, o parte din sămânță a căzut
pe drum, iar păsările au venit și au mâncat-o. **5** Alte semințe
au căzut pe un teren stâncos, unde era puțin pământ, și
imediat au răsărit, pentru că nu aveau pământ adânc. **6**
Când a răsărit soarele, s-a pârjolit; și, pentru că nu avea
rădăcină, s-a uscat. **7** Alții au căzut între spini, iar spinii au
crescut și l-au înăbușit, și nu a dat niciun rod. **8** Altele au
căzut în pământ bun și au dat rod, crescând și înmulțindu-se.
Unii au produs de treizeci de ori, alții de șaizeci de ori, iar alții
de o sută de ori mai mult." **9** El a spus: "Cine are urechi de
auzit, să audă." **10** Când a rămas singur, cei ce erau în jurul
lui cu cei doisprezece l-au întrebat despre pilde. **11** El le-a
spus: "Vouă v-a fost dat misterul Împărăției lui Dumnezeu,
dar pentru cei de afară, toate lucrurile se fac în parabole,
12 pentru ca "văzând să vadă și să nu priceapă, și auzind
să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și
să li se ierte păcatele"." **13** El le-a zis: "Nu înțelegeți pilda
aceasta? Cum veți înțelege toate parabolele? **14** Fermierul
seamănă cuvântul. **15** Cei de pe drum sunt cei în care este
semănat cuvântul; și când au auzit, îndată vine Satana și
ia cuvântul care a fost semănat în ei. **16** Aceștia, la fel,
sunt cei semănați pe locurile stâncoase, care, când au auzit
cuvântul, îndată îl primesc cu bucurie. **17** Ei nu au rădăcină
în ei înșiși, ci sunt de scurtă durată. Când apare opresiunea
sau persecuția din cauza cuvântului, imediat se poticnesc.
18 Alții sunt cei care sunt semănați printre spini. Aceștia sunt
cei care au ascultat cuvântul, **19** dar grijile acestui veac,
înșelăciunea bogăților și poftele altor lucruri care intră în el
înăbușă cuvântul și acesta devine neînsuflețit. **(aiōn g165)** **20**
Cei care au fost semănați pe pământ bun sunt cei care aud
cuvântul, îl acceptă și fac rod, unii de treizeci de ori, alții de
șaizeci de ori și alții de o sută de ori." **21** El le-a zis: "Oare
se aduce o lampă pentru a fi pusă sub coș sau sub pat?
Nu este pusă pe un suport? **22** Căci nimic nu este ascuns,
decât ca să fie făcut cunoscut, și nimic nu a fost făcut secret,
decât ca să iasă la lumină. **23** Dacă are cineva urechi de
auzit, să audă." **24** Și le-a zis: "Luați aminte la ce auziți. Cu
orice măsură veți măsura, vi se va măsura și vouă; și vouă,
celor ce ascultați, vi se va da mai mult. **25** Căci oricui are, i
se va da mai mult; iar celui care nu are, chiar și ceea ce
are i se va lua." **26** El a zis: "Împărăția lui Dumnezeu este
ca și cum un om ar arunca sămânță pe pământ, **27** și ar
dormi și s-ar scula zi și noapte, iar sămânța ar răsări și ar
crește, fără să știe cum. **28** Pentru că pământul dă roade de
la sine: mai întâi firul, apoi spicul, apoi bobul plin în spice. **29**
Dar când rodul este copt, îndată se pune secera, pentru
că a venit secerișul." **30** El a zis: "Cum vom asemăna noi
Împărăția lui Dumnezeu? Sau cu ce parabolă o vom ilustra?
31 Este ca un grăunte de muștar, care, deși este mai mic
decât toate semințele care sunt pe pământ, **32** totuși, după
ce este semănat, crește și devine mai mare decât toate
ierburile și scoate ramuri mari, încât păsările cerului pot să
se adăpostească la umbra lui." **33** Cu multe pilde ca acestea
le spunea cuvântul, după cum puteau ei să-l audă. **34** Fără o
pildă nu le vorbea; dar în particular, discipolilor Săi le explica
totul. **35** În ziua aceea, când s-a făcut seară, le-a zis: "Să
trecem dincolo." **36** Lăsând mulțimea, l-au luat cu ei, așa
cum era, în barcă. Și alte bărci mici erau cu el. **37** S-a iscat
o furtună mare de vânt și valurile băteau în barcă, atât de
mult încât barca era deja plină. **38** El însuși era în pupa,
dormind pe pernă; l-au trezit și l-au întrebat: "Învățătorule,
nu-ți pasă că suntem pe moarte?" **39** El s-a trezit, a mustrat
vântul și a zis mării: "Pace! Liniștește-te!" Vântul a încetat și
a fost o mare acalmie. **40** El le-a zis: "De ce vă este atât
de frică? Cum se face că nu aveți credință?". **41** Ei s-au
înspăimântat foarte tare și ziceau unul către altul: "Cine este
Acesta, încât și vântul și marea Îl ascultă?"

5 Și au ajuns de cealaltă parte a mării, în ținutul Gadarenilor.
2 După ce a ieșit din corabie, îndată i-a ieșit în întâmpinare
un om cu un duh necurat din morminte. **3** El locuia în
morminte. Nimeni nu-l mai putea lega, nici măcar cu
lanțuri, **4** pentru că fusese de multe ori legat cu lanțuri și
lanțuri, iar lanțurile fuseseră rupte de el și lanțurile rupte în
bucăți. Nimeni nu mai avea puterea să-l îmblânzească. **5**
Întotdeauna, zi și noapte, în morminte și în munți, striga și se
tăia cu pietre. **6** Când l-a văzut de departe pe Isus, a alergat
și s-a plecat în fața lui, **7** și, strigând cu glas tare, a zis:
"Ce am eu de-a face cu tine, Isus, Fiul Dumnezeului Celui
Preaînalt? Te conjur pe Dumnezeu, nu mă chinui!". **8** Căci El
i-a zis: "Ieși din om, duh necurat!" **9** Și l-a întrebat: "Cum te
cheamă?" El i-a spus: "Numele meu este Legiune, pentru că
suntem mulți." **10** Și l-a rugat mult ca să nu-i trimită afară din
țară. **11** Or, pe coasta muntelui era o turmă mare de porci
care se hrănea. **12** Toți demonii îl implorau, zicând: "Trimite-
ne la porci, ca să intrăm în ei". **13** Atunci Isus le-a dat voie.
Duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci. Turma de
aproximativ două mii de porci s-a repezit pe malul abrupt în
mare și au fost înecați în mare. **14** Cei care hrăneau porcii

au fugit și au povestit în oraș și în țară. Oamenii au venit să
vadă ce s-a întâmplat. 15 Au venit la Isus și au văzut pe cel
care fusese posedat de demoni stând jos, îmbrăcat și în
deplinătatea facultăților mintale, pe cel care avea legionul;
și s-au temut. 16 Cei care l-au văzut le-au povestit ce s-a
întâmplat cu cel care era posedat de demoni și despre porci.
17 Ei au început să-l roage să plece din regiunea lor. 18 Pe
când se urca în corabie, cel ce fusese posedat de demoni l-
a rugat să fie cu el. 19 El nu i-a îngăduit, ci i-a zis: "Du-
te la casa ta, la prietenii tăi, și spune-le ce lucruri mari a
făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine." 20
El a plecat și a început să vestească în Decapole cum a
făcut Isus lucruri mari pentru el, și toată lumea se mira. 21
După ce a trecut Isus cu corabia pe partea cealaltă, s-a
adunat la El o mare mulțime de oameni, și El era pe malul
mării. 22 Iată că a venit unul dintre conducătorii sinagogii, pe
nume Iair; și, văzându-L, a căzut la picioarele Lui 23 și L-a
rugat mult, zicând: "Fetița mea este în pragul morții. Te rog,
vino și pune-ți mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă
și să trăiască". 24 El a mers cu El și o mare mulțime de
oameni Îl urmau și Îl strângeau din toate părțile. 25 O femeie
care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, 26 și
care suferise multe de la mulți doctori, cheltuise tot ce avea
și nu se simțea mai bine, ci mai mult se înrăutățea, 27 și
care, după ce a auzit cele despre Isus, s-a apropiat de El în
mulțime și s-a atins de hainele Lui. 28 Căci ea zicea: "Dacă
mă voi atinge de hainele Lui, mă voi face bine." 29 Imediat,
curgerea sângelui ei a secat și ea a simțit în trupul ei că este
vindecată de suferința ei. 30 Îndată Isus, văzând că puterea
a ieșit din El, s-a întors în mulțime și a întrebat: "Cine s-
a atins de hainele Mele?" 31 Ucenicii Lui I-au zis: "Vezi
mulțimea care Te strânge și zici: "Cine S-a atins de Mine?""
32 S-a uitat în jur ca să o vadă pe cea care făcuse acest
lucru. 33 Dar femeia, temându-se și tremurând, știind ce i se
făcuse, a venit, a căzut înaintea lui și i-a spus tot adevărul.
34 El i-a zis: "Fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă. Du-
te în pace și vindecă-te de boala ta." 35 Pe când vorbea
El încă, au venit niște oameni de la casa conducătorului
sinagogii și au zis: "Fiica ta a murit. De ce să-l mai deranjezi
pe Învățător?" 36 Dar Isus, când a auzit mesajul rostit, a zis
îndată conducătorului sinagogii: "Nu te teme, ci crede!" 37 Și
nu a lăsat pe nimeni să-L urmeze, decât pe Petru, Iacov și
Ioan, fratele lui Iacov. 38 A ajuns la casa conducătorului
sinagogii și a văzut zarvă, plânsete și jale mare. 39 După ce
a intrat înăuntru, le-a zis: "De ce faceți zarvă și plângeți?
Copilul nu este mort, ci a adormit". 40 L-au batjocorit. Dar
el, după ce i-a scos pe toți afară, a luat pe tatăl copilei,
pe mama ei și pe cei care erau cu el și a intrat în locul
unde zăcea copila. 41 Luând copila de mână, i-a zis: "Talitha
cumi!", ceea ce înseamnă, interpretându-se: "Fetiță, îți spun,
ridică-te!". 42 Imediat fata s-a ridicat și a mers, căci avea
doisprezece ani. Ei au rămas uimiți cu mare uimire. 43 El le-
a poruncit cu strictețe ca nimeni să nu știe acest lucru și a
poruncit să i se dea ceva de mâncare.

6 Și a ieșit de acolo. A venit în țara lui și discipolii lui L-
au urmat. 2 Când a venit Sabatul, a început să învețe în
sinagogă și mulți care îl auzeau erau uimiți și ziceau: "De
unde are omul acesta aceste lucruri?" și: "Ce înțelepciune i-
a fost dată acestui om, de se fac prin mâinile lui asemenea
lucruri mărețe? 3 Nu cumva acesta este tâmplarul, fiul Mariei
și fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Nu
cumva surorile lui sunt aici cu noi?" Așa că s-au supărat
pe el. 4 Isus le-a zis: "Un prooroc nu este lipsit de cinste
decât în țara lui, între rudele lui și în casa lui." 5 Acolo nu a
putut face nicio lucrare măreață, decât că și-a pus mâinile
peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. 6 El se mira din cauza
necredinței lor. A mers prin sate și a învățat. 7 A chemat la
Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi;
și le-a dat putere asupra duhurilor necurate. 8 Le-a poruncit
să nu-și ia nimic pentru călătorie, în afară de un toiag, doar
un toiag: nici pâine, nici portofel, nici bani în pungă, 9 ci
să poarte sandale și să nu-și pună două tunici. 10 El le-
a spus: "Oriunde intrați într-o casă, rămâneți acolo până
când veți pleca de acolo. 11 Oricine nu vă va primi și nu vă
va asculta, când plecați de acolo, scuturați praful de sub
picioarele voastre ca mărturie împotriva lor. Cu siguranță, vă
spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor de suportat pentru
Sodoma și Gomora decât pentru acest oraș!" 12 Ei au ieșit
și propovăduiau oamenilor să se pocăiască. 13 Au scos
mulți demoni, au uns cu untdelemn pe mulți bolnavi și i-au
vindecat. 14 Regele Irod a auzit aceasta, căci numele lui
devenise cunoscut, și a zis: "Ioan Botezătorul a înviat din
morți și de aceea aceste puteri lucrează în el." 15 Alții însă
spuneau: "El este Ilie". Alții au spus: "Este un profet sau
ca unul dintre profeți". 16 Dar Irod, când a auzit acestea, a
zis: "Acesta este Ioan, pe care l-am decapitat. A înviat din
morți". 17 Căci însuși Irod trimisese să-l aresteze pe Ioan
și-l legase în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui
său Filip, pentru că se căsătorise cu ea. 18 Căci Ioan îi
spusese lui Irod: "Nu-ți este îngăduit să ai pe soția fratelui
tău". 19 Irodiada s-a pus împotriva lui și a vrut să-l ucidă, dar
nu a putut, 20 pentru că Irod se temea de Ioan, știind că
este un om drept și sfânt, și l-a păstrat în siguranță. Când îl

auzea, făcea multe lucruri și îl asculta cu plăcere. 21 Atunci
a venit o zi potrivită, când Irod, de ziua lui de naștere, a dat
o cină pentru nobilii săi, pentru arhierei și pentru căpeteniile
Galileii. 22 Când însăși fiica Irodiadei a intrat și a dansat, a
plăcut lui Irod și celor care stăteau cu el. Regele i-a spus
tinerei: "Cere-mi tot ce vrei și îți voi da". 23 El i-a jurat: "Orice
îmi vei cere, îți voi da, până la jumătate din regatul meu."
24 Ea a ieșit și a zis mamei sale: "Ce să cer?" Ea a spus:
"Capul lui Ioan Botezătorul". 25 Ea a venit îndată la rege și
i-a zis: "Vreau să-mi dai acum capul lui Ioan Botezătorul
pe un platou." 26 Împăratul a fost foarte mâhnit, dar, de
dragul jurămintelor sale și al invitaților la masă, n-a vrut să o
refuze. 27 Imediat, regele a trimis un soldat din garda sa
și a poruncit să aducă capul lui Ioan; acesta s-a dus și l-a
decapitat în închisoare, 28 i-a adus capul pe un platou și
l-a dat tinerei domnișoare, iar tânăra domnișoară l-a dat
mamei sale. 29 Ucenicii Lui, auzind aceasta, au venit, au
luat trupul Lui și l-au pus într-un mormânt. 30 Apostolii s-
au adunat la Isus și l-au povestit tot ce făcuseră și tot ce
învățaseră. 31 El le-a zis: "Veniți într-un loc pustiu și odihniți-
vă puțin." Căci erau mulți care veneau și plecau, și nu aveau
timp liber nici măcar să mănânce. 32 Ei s-au dus cu barca
într-un loc pustiu, singuri. 33 Văzându-i mergând, mulți l-au
recunoscut și au alergat acolo pe jos din toate cetățile. Au
ajuns înaintea lor și au venit împreună la el. 34 Isus a ieșit, a
văzut o mulțime mare și i s-a făcut milă de ei, pentru că
erau ca niște oi fără păstor; și a început să-i învețe multe
lucruri. 35 Când s-a făcut târziu, discipolii Lui au venit la
El și i-au spus: "Locul acesta este pustiu și este târziu. 36
Trimiteți-i afară, ca să meargă în ținutul și în satele din jur și
să-și cumpere pâine, căci nu au ce mânca." 37 Dar El le-a
răspuns: "Dați-le voi ceva de mâncare." L-au întrebat: "Să
mergem să cumpărăm pâine în valoare de două sute de
denari și să le dăm ceva de mâncare?". 38 El le-a zis: "Câte
pâini aveți? Mergeți să vedeți." Când au aflat, au spus: "Cinci
și doi pești". 39 Și le-a poruncit să se așeze toți în grupuri pe
iarba verde. 40 Și s-au așezat în rânduri, cu sutele și cu
cincizeci. 41 A luat cele cinci pâini și cei doi pești; și, privind
spre cer, a binecuvântat și a frânt pâinile, pe care le-a dat
ucenicilor Săi ca să le pună înaintea lor, iar cei doi pești i-a
împărțit la toți. 42 Toți au mâncat și s-au săturat. 43 Au luat
douăsprezece coșuri pline cu bucățile frânte și cu peștii. 44
Cei care au mâncat pâinile au fost cinci mii de oameni. 45
Și îndată a pus pe ucenicii Săi să se urce în corabie și să
meargă mai departe, în cealaltă parte, la Betsaida, în timp
ce El însuși a trimis mulțimea. 46 După ce și-a luat rămas
bun de la ei, s-a urcat pe munte ca să se roage. 47 Când s-a
făcut seară, corabia era în mijlocul mării, iar el era singur pe
uscat. 48 Văzându-i chinuiți la vâslit, pentru că vântul le era
potrivnic, pe la a patra strajă a nopții, a venit la ei, mergând
pe mare; și ar fi vrut să treacă pe lângă ei, 49 dar ei, când l-
au văzut mergând pe mare, au crezut că este o fantomă și
au strigat; 50 pentru că toți l-au văzut și s-au tulburat. Dar el
a vorbit imediat cu ei și le-a spus: "Înveseliți-vă! Eu sunt! Nu
vă temeți!". 51 S-a urcat cu ei în barcă, iar vântul a încetat,
iar ei erau foarte mirați între ei și se minunau; 52 pentru
că nu înțeleseseră ce se întâmplase cu pâinile, dar aveau
inima împietrită. 53 După ce au trecut dincolo, au ajuns la
țărm, la Genesaret, și au acostat la țărm. 54 După ce au
ieșit din barcă, oamenii l-au recunoscut imediat, 55 și au
alergat în toată regiunea aceea și au început să-i aducă
pe cei bolnavi pe saltelele lor acolo unde auziseră că se
află. 56 Oriunde intra — în sate, în orașe sau la țară —, ei îi
așezau pe bolnavi în piețe și îl rugau să atingă doar franjurii
hainei lui; și toți cei care se atingeau de el se făceau bine.

7 Atunci s-au adunat la El fariseii și unii din cărturari, veniți
de la Ierusalim. 2 Când au văzut pe unii dintre ucenicii
Săi mâncând pâine cu mâinile spurcate, adică nespălate,
au găsit o vină. 3 (Căci fariseii și toți iudeii nu mănâncă
dacă nu-și spală mâinile și antebrațele, ținându-se de tradiția
bătrânilor. 4 Ei nu mănâncă atunci când vin de la piață
dacă nu se spală, și mai sunt multe alte lucruri pe care
au primit să le țină: spălările paharelor, ale ulcioarelor, ale
vaselor de bronz și ale canapelelor). 5 Fariseii și cărturarii
l-au întrebat: "De ce nu umblă discipolii tăi după tradiția
bătrânilor, ci mănâncă pâinea lor cu mâinile nespălate?" 6 El
le-a răspuns: "Bine a proorocit Isaia despre voi, fățarnicilor,
cum este scris, 'Acest popor mă cinstește cu buzele lui, dar
inima lor este departe de mine. 7 În zadar se închină ei la
Mine, învățând ca doctrine poruncile oamenilor. 8 "Căci voi
lăsați deoparte porunca lui Dumnezeu și vă țineți de tradiția
oamenilor, spălând ulcioarele și paharele, și faceți multe alte
lucruri de acest fel." 9 El le-a zis: "Foarte bine că respingeți
porunca lui Dumnezeu, ca să vă păstrați tradiția voastră.
10 Căci Moise a zis: "Cinstește pe tatăl tău și pe mama
ta"; și: "Cine vorbește de rău pe tatăl sau pe mama, să fie
omorât". 11 Dar voi ziceți: "Dacă un om spune tatălui său sau
mamei sale: "Orice folos pe care l-ai fi putut primi de la mine
este Corban"", adică dat lui Dumnezeu, 12 "atunci nu-i mai
permiteți să facă nimic pentru tatăl său sau pentru mama sa,
13 anulând cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră pe
care ați transmis-o". Voi faceți multe lucruri de acest fel". 14
A chemat toată mulțimea la Sine și le-a zis: "Ascultați-mă cu

toții și înțelegeți. 15 Nu este nimic din afara omului care,
intrând în el, să îl spurce; dar lucrurile care ies din om sunt
cele care îl spurcă pe om. 16 Dacă are cineva urechi de
auzit, să audă!" 17 După ce a intrat într-o casă, departe de
mulțime, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceea. 18 El
le-a zis: "Sunteți și voi fără pricepere? Nu vă dați seama că
tot ceea ce intră în om din afară nu-l poate spurca, 19 pentru
că nu intră în inima lui, ci în stomac, apoi în latrină, ceea ce
face ca toate alimentele să fie curate?" 20 El a răspuns:
"Ceea ce iese din om, aceea spurcă omul. 21 Căci dinăuntru,
din inima omului, ies gândurile rele, adulterele, păcatele
sexuale, crimele, furturile, 22 poftele, răutatea, înșelăciunea,
poftele, ochiul rău, blasfemia, mândria și nebunia. 23 Toate
aceste lucruri rele vin dinăuntru și îl spurcă pe om." 24 De
acolo s-a sculat și a plecat în ținutul Tirului și al Sidonului. A
intrat într-o casă și n-a vrut să știe nimeni, dar n-a putut
scăpa de observație. 25 Căci o femeie a cărei fetiță avea un
duh necurat, auzind de el, a venit și s-a aruncat la picioarele
lui. 26 Femeia era o greacă, siro-feniciană de rasă. Ea l-a
implorat să alunge demonul din fiica ei. 27 Dar Isus i-a zis:
"Lasă să se sature mai întâi copiii, căci nu se cuvine să iei
pâinea copiilor și să o arunci la câini." 28 Dar ea i-a răspuns:
"Da, Doamne. Totuși, chiar și câinii de sub masă mănâncă
firimiturile copiilor." 29 El i-a zis: "Pentru această vorbă, du-
te. Demonul a ieșit din fiica ta." 30 Ea s-a dus la casa ei și a
găsit copilul culcat pe pat, iar demonul ieșise. 31 A plecat
din nou de la hotarele Tirului și ale Sidonului și a ajuns la
marea Galileii, trecând prin mijlocul ținutului Decapolei. 32
I-au adus pe unul care era surd și avea o împiedicare în
vorbire. L-au rugat să pună mâna pe el. 33 L-a luat la o
parte de la mulțime, în particular, și i-a băgat degetele în
urechi; apoi a scuipat și i-a atins limba. 34 Privind spre cer,
a suspinat și i-a zis: "Ephatha!", adică: "Deschide-te!". 35
Imediat i s-au deschis urechile, i s-a eliberat impedimentul
limbii și a vorbit limpede. 36 El le-a poruncit să nu spună
nimănui, dar cu cât le poruncea mai mult, cu atât mai mult o
vesteau. 37 Ei au fost uimiți peste măsură, spunând: "A făcut
toate lucrurile bine. El îi face chiar și pe surzi să audă și pe
cei muți să vorbească!"

8 În zilele acelea, pe când era o mulțime foarte mare și nu
aveau ce mânca, Isus a chemat la Sine pe ucenicii Săi și
le-a zis: 2 "Mi-e milă de mulțime, pentru că de trei zile stau
la Mine și nu au ce mânca. 3 Dacă îi voi trimite cu post la
casele lor, vor leșina pe drum, pentru că unii dintre ei au
venit de departe." 4 Ucenicii Lui I-au răspuns: "De unde ar
putea cineva să sature pe acești oameni cu pâine aici, într-
un loc pustiu?" 5 Și i-a întrebat: "Câte pâini aveți?" Ei au
spus: "Șapte". 6 A poruncit mulțimii să șadă pe pământ și a
luat cele șapte pâini. După ce a mulțumit, le-a frânt și le-a
dat ucenicilor Săi să le servească, iar ei au servit mulțimii. 7
Au luat și câțiva peștișori. După ce i-a binecuvântat, a spus
să servească și pe aceștia. 8 Ei au mâncat și s-au săturat.
Au luat șapte coșuri cu bucățile sparte care rămăseseră. 9
Cei care mâncaseră erau în jur de patru mii. Apoi i-a trimis
departe. 10 Și îndată a intrat în corabie cu ucenicii Săi și a
ajuns în ținutul Dalmanutha. 11 Fariseii au ieșit și au început
să-L întrebe, căutând de la El un semn din cer și punându-L
la încercare. 12 El a suspinat adânc în duhul său și a zis:
"De ce caută neamul acesta un semn? Cu siguranță vă spun
că nu se va da niciun semn acestei generații". 13 I-a lăsat și,
intrând din nou în corabie, a plecat în cealaltă parte. 14 Au
uitat să ia pâine; și nu aveau cu ei în barcă mai mult de o
pâine. 15 El i-a avertizat, zicând: "Luați seama: păziți-vă de
drojdia fariseilor și de drojdia lui Irod." 16 Ei se certau între ei,
zicând: "Pentru că nu avem pâine." 17 Isus, văzând aceasta,
le-a zis: "De ce credeți că este din pricină că nu aveți pâine?
Nu vă dați seama încă și nu înțelegeți? Inima voastră este
încă împietrită? 18 Având ochi, nu vedeți? Având urechi, nu
auziți? Nu vă amintiți? 19 Când am împărțit cele cinci pâini la
cele cinci mii de oameni, câte coșuri pline de bucăți ați luat?"
I-au spus: "Douăsprezece". 20 "Când cele șapte pâini au
hrănit cele patru mii de oameni, câte coșuri pline cu frânturi
ați luat?" I-au spus: "Șapte". 21 Și i-a întrebat: "Nu înțelegeți
încă?" 22 Și a venit la Betsaida. I-au adus un orb și l-au
rugat să se atingă de el. 23 El a apucat pe orb de mână
și l-a scos din sat. După ce l-a scuipat pe ochi și și-a pus
mâinile pe el, l-a întrebat dacă a văzut ceva. 24 Și s-a uitat
în sus și a zis: "Văd oameni, dar îi văd ca pe niște copaci
care umblă." 25 Apoi și-a pus iarăși mâinile pe ochi. El s-a
uitat cu atenție și, după ce s-a refăcut, a văzut clar pe toată
lumea. 26 L-a trimis la casa lui, spunându-i: "Să nu intri în
sat și să nu spui nimănui din sat." 27 Isus a ieșit cu ucenicii
Săi în satele din Cezareea lui Filipi. Pe drum i-a întrebat pe
discipolii Săi: "Cine spun oamenii că sunt Eu?". 28 Ei i-au
spus: "Ioan Botezătorul; alții zic Ilie, iar alții zic Ilie, iar alții,
unul din profeți." 29 El le-a zis: "Dar voi cine ziceți că sunt
Eu?" Petru i-a răspuns: "Tu ești Hristosul." 30 Și le-a poruncit
să nu spună nimănui despre El. 31 A început să-i învețe că
Fiul Omului trebuie să sufere multe, să fie lepădat de bătrâni,
de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorât și
să învie după trei zile. 32 El le vorbea deschis. Petru l-a
luat și a început să îl dojenească. 33 Dar el, întorcându-
se și văzându-i pe ucenicii săi, l-a mustrat pe Petru și i-a

zis: “Treci în spatele meu, Satana! Căci tu nu te gândești
la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor”. 34 A
chemat mulțimea la Sine împreună cu ucenicii Săi și le-a zis:
“Cine vrea să vină după Mine, să se lepede de sine, să-
și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. 35 Căci oricine vrea să-
și salveze viața o va pierde, iar oricine își va pierde viața
pentru Mine și pentru Buna Vestire o va salva. 36 Căci ce-i
folosește unui om să câștige toată lumea și să-și piardă
viața? 37 Căci ce va da omul în schimbul vieții sale? 38 Căci
oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele în acest
neam adulterin și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el
când va veni în slava Tatălui său cu sfinții îngeri.”

9 El le-a zis: “Adevărat vă spun că sunt unii care stau aici
și care nu vor gusta moartea până nu vor vedea venind
cu putere Împărăția lui Dumnezeu.” 2 După șase zile, Isus
a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan și i-a dus singuri pe
un munte înalt, în particular, și S-a schimbat în fața lor. 3
Hainele Lui au devenit strălucitoare, extrem de albe, ca
zăpada, așa cum nici un spălător de pe pământ nu le poate
albi. 4 Le-au apărut Ilie și Moise, care stăteau de vorbă cu
Isus. 5 Petru a răspuns lui Isus: “Rabi, este bine să fim aici.
Să facem trei corturi: unul pentru tine, unul pentru Moise și
unul pentru Ilie.” 6 Căci nu știa ce să spună, pentru că erau
foarte speriați. 7 Un nor a venit și i-a acoperit cu umbră,
iar din nor a ieșit un glas: “Acesta este Fiul Meu preaiubit.
Ascultați-l.” 8 Și, uitându-se deodată în jur, n-au mai văzut
pe nimeni cu ei, decât numai pe Isus. 9 Pe când se coborau
de pe munte, le-a poruncit să nu spună nimănui cele ce
văzuseră, până ce Fiul Omului nu va învia din morți. 10 Ei
au păstrat pentru ei înșiși acest cuvânt, întrebându-se ce
înseamnă “învierea din morți”. 11 Și L-au întrebat: “Pentru ce
zic cărturarii că Ilie trebuie să vină mai întâi?” 12 El le-a
zis: “Ilie vine mai întâi și restaurează toate lucrurile. Cum
este scris despre Fiul Omului că trebuie să sufere multe și
să fie disprețuit? 13 Dar Eu vă spun că Ilie a venit și i-au
făcut și lui tot ce au vrut, așa cum este scris despre El.” 14
Când a venit la ucenici, a văzut o mulțime mare în jurul lor și
cărturari care îi întrebau. 15 Îndată toată mulțimea, văzându-
l, a fost foarte uimită și, alergând la el, l-a salutat. 16 El i-a
întrebat pe cărturari: “Ce-i întrebați?” 17 Unul din mulțime a
răspuns: “Învățătorule, ți-am adus pe fiul meu, care are un
duh mut, 18 și oriunde îl apucă, îl aruncă la pământ; face
spume la gură, scrâșnește din dinți și se înțeapă. I-am rugat
pe discipolii tăi să-l scoată afară, dar n-au fost în stare.” 19
El i-a răspuns: “Neam necredincios, până când voi fi cu voi?
Până când voi mai suporta cu voi? Aduceți-l la Mine!” 20 L-
au adus la el și, când l-a văzut, îndată l-a cuprins duhul și a
căzut la pământ, zvârcolindu-se și făcând spume la gură. 21
Și a întrebat pe tatăl său: “De când i se întâmplă asta?” El
a spus: “Din copilărie. 22 De multe ori l-a aruncat atât în
foc, cât și în apă, pentru a-l distruge. Dar dacă poți face
ceva, ai milă de noi și ajută-ne.” 23 Isus i-a zis: “Dacă poți
crede, toate sunt cu putință celui ce crede.” 24 Și îndată tatăl
copilului a strigat cu lacrimi: “Cred. Ajută-mi necredința!” 25
Isus, văzând că o mulțime alerga laolaltă, a mustrat pe duhul
necurat și i-a zis: “Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși din
el și să nu mai intri niciodată în el!” 26 Și după ce a strigat și
a fost cuprins de mari convulsii, a ieșit din el. Băiatul s-a
făcut ca un mort, atât de mult încât cei mai mulți dintre ei au
spus: “A murit”. 27 Dar Isus l-a luat de mână și l-a înviat;
și s-a ridicat. 28 După ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-
au întrebat în particular: “De ce n-am putut să-l scoatem
afară?” 29 Și le-a zis: “Nu se poate ieși așa ceva decât prin
rugăciune și prin post.” 30 Au plecat de acolo și au trecut
prin Galileea. El nu voia să știe nimeni, 31 pentru că îi învăța
pe ucenicii Săi și le spunea: “Fiul Omului va fi dat în mâinile
oamenilor și ei Îl vor ucide; iar după ce va fi ucis, a treia
zi va învia.” 32 Dar ei nu înțelegeau cuvântul acesta și se
temeau să-L întrebe. 33 Când a ajuns în Capernaum, i-a
întrebat pe cei din casă: “Ce vă certați între voi pe drum?”
34 Dar ei au tăcut, pentru că pe drum se certau între ei
cine este cel mai mare. 35 A șezut jos, a chemat pe cei
doisprezece și le-a zis: “Dacă cineva vrea să fie cel dintâi,
să fie cel din urmă dintre toți și slujitorul tuturor.” 36 A luat un
copilaș și l-a așezat în mijlocul lor. Luându-l în brațe, le-a
spus: 37 “Oricine primește un astfel de copilaș în numele
meu, pe mine mă primește; și oricine mă primește pe mine,
nu pe mine mă primește, ci pe cel care m-a trimis pe mine.”
38 Ioan l-a zis: “Învățătorule, am văzut pe cineva care nu
ne urmează, care scoate demoni în Numele Tău, și i-am
interzis, pentru că nu ne urmează.” 39 Dar Isus a zis: “Nu-i
interziceți, căci nu este nimeni care să facă o lucrare mare
în Numele Meu și să poată repede să vorbească de rău
despre Mine. 40 Căci oricine nu este împotriva noastră este
de partea noastră. 41 Căci oricine vă va da să beți un pahar
cu apă în numele meu, pentru că sunteți ai lui Hristos, cu
siguranță vă spun că nu-și va pierde în niciun fel răsplata.
42 Oricine va face să se poticnească pe unul din acești mici
care cred în Mine, mai bine ar fi să fie aruncat în mare, cu o
piatră de moară atârnată de gât. 43 Dacă mâna ta te face să
te poticnești, taie-ți-o! Este mai bine pentru tine să intri în
viață mutilat, decât să ai cele două mâini pentru a merge în
Gheena, în focul nestins, (Geenna g1067) 44 “unde viermele lor

nu moare și focul nu se stinge”. 45 Dacă piciorul tău te face
să te poticnești, taie-l! Este mai bine pentru tine să intri în
viață șchiop, decât ca cele două picioare să fie aruncate în
Gheena, în focul care nu se va stinge niciodată — (Geenna
g1067) 46 'unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge'.
47 Dacă ochiul tău te face să te poticnești, aruncă-l afară.
Este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu
cu un singur ochi, decât să ai doi ochi pentru a fi aruncat în
Gheena de foc, (Geenna g1067) 48 'unde viermele lor nu moare
și focul nu se stinge'. 49 Căci toată lumea va fi sărată cu
foc și orice jertfă va fi condimentată cu sare. 50 Sarea este
bună, dar, dacă sarea și-a pierdut savoarea, cu ce o vei
asezona? Aveți sare în voi înșivă și fiți în pace unii cu alții.”

10 S-a ridicat de acolo și a ajuns în ținutul Iudeii și dincolo
de Iordan. Mulțimile s-au adunat din nou la El. Așa
cum făcea de obicei, îi învăța din nou. 2 Fariseii, venind
la El, L-au pus la încercare și L-au întrebat: “Este îngăduit
ca un bărbat să divorțeze de nevasta sa?” 3 El a răspuns:
“Ce ți-a poruncit Moise?” 4 Ei au zis: “Moise a îngăduit să
se scrie un certificat de divorț și să se divorțeze de ea.” 5
Dar Isus le-a zis: “Pentru împietrirea inimii voastre, v-a scris
porunca aceasta. 6 Dar, de la începutul creației, Dumnezeu
i-a făcut bărbat și femeie. 7 De aceea, omul va lăsa pe tatăl
său și pe mama sa și se va uni cu soția sa, 8 și cei doi se
vor face un singur trup, astfel încât nu mai sunt doi, ci un
singur trup. 9 Așadar, ceea ce Dumnezeu a unit, nimeni să
nu despartă.” 10 În casă, ucenicii Lui L-au întrebat din nou
despre același lucru. 11 El le-a spus: “Oricine divorțează de
soția sa și se căsătorește cu alta comite adulter împotriva
ei. 12 Dacă o femeie însăși divorțează de soțul ei și se
căsătorește cu altul, comite adulter.” 13 Îi aduceau prunci, ca
să se atingă de ei; dar ucenicii mustrau pe cei ce-i aduceau.
14 Dar Isus, văzând aceasta, s-a indignat și le-a zis: “Lăsați
copilașii să vină la Mine! Nu le interziceți, căci Împărăția lui
Dumnezeu aparține unora ca aceștia. 15 Adevărat vă spun
că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș,
nu va intra nicidecum în ea.” 16 El i-a luat în brațe și i-a
binecuvântat, punându-și mâinile peste ei. 17 Pe când ieșea
El pe cale, a alergat unul la El, a îngenuncheat înaintea Lui
și L-a întrebat: “Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc
viața veșnică?” (aiōnios g166) 18 Isus i-a zis: “De ce Mă
numești bun? Nimeni nu este bun, în afară de unul singur:
Dumnezeu. 19 Tu cunoști poruncile: Să nu ucizi, să nu comiți
adulter, să nu furi, să nu depui mărturie mincinoasă, să
nu înșeli, să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.” 20 El I-
a zis: “Învățătorule, toate acestea le știu din tinerețe.” 21
Isus, uitându-se la el, l-a iubit și i-a zis: “Un singur lucru îți
lipsește. Du-te, vinde tot ce ai și dă săracilor și vei avea o
comoară în ceruri; și vino, urmează-Mi, luându-ți crucea.” 22
Dar, când a auzit acest cuvânt, fața lui a căzut și a plecat
mâhnit, pentru că era un om care avea multe averi. 23 Isus
s-a uitat în jur și a zis ucenicilor Săi: “Cât de greu intră în
Împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății!” 24 Ucenicii au
rămas uimiți de cuvintele Lui. Dar Isus le-a răspuns din nou:
“Copii, cât de greu intră în Împărăția lui Dumnezeu cei ce se
încred în bogății! 25 Este mai ușor pentru o cămilă să treacă
prin urechea unui ac decât pentru un om bogat să intre în
Împărăția lui Dumnezeu.” 26 Ei au fost foarte mirați și I-au
zis: “Cine poate fi mântuit?” 27 Isus, uitându-se la ei, a zis:
“La oameni este cu neputință, dar nu și la Dumnezeu, căci
la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.” 28 Și Petru a
început să-i spună: “Iată, noi am lăsat totul și am venit după
Tine.” 29 Isus a zis: “Adevărat vă spun că nu este nimeni
care să fi lăsat casă, frați, surori, tată, mamă, nevastă, copii
sau pământ, pentru Mine și pentru Buna Vestire, 30 ci va
primi de o sută de ori mai mult acum, în veacul acesta: case,
frați, surori, mame, copii, pământ, cu prigoane, iar în veacul
viitor, viața veșnică. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Dar mulți dintre
cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă cei dintâi.” 32
Ei erau pe drum, urcându-se la Ierusalim; și Isus mergea
înaintea lor, și ei erau uimiți, iar cei ce-i urmau se temeau. El
i-a luat din nou pe cei doisprezece și a început să le spună
lucrurile care aveau să i se întâmple. 33 “Iată, ne suim la
Ierusalim. Fiul Omului va fi dat pe mâna preoților de seamă
și a cărturarilor. Aceștia îl vor condamna la moarte și îl vor
da pe mâna neamurilor. 34 Îl vor batjocori, îl vor scuipa, îl
vor biciui și îl vor ucide. A treia zi va învia.” 35 Iacov și Ioan,
fiii lui Zebedei, s-au apropiat de El și I-au zis: “Învățătorule,
vrem să faci pentru noi tot ce-Ți vom cere.” 36 El le-a zis:
“Ce vreți să fac pentru voi?” 37 Și I-au zis: “Dă-ne nouă să
ședem, unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta, în slava Ta.”
38 Dar Isus le-a zis: “Nu știți ce cereți. Sunteți în stare să beți
paharul pe care îl beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu
care sunt botezat Eu?” 39 Ei i-au zis: “Putem.” Isus le-a zis:
“Voi veți bea paharul pe care îl beau Eu și veți fi botezați cu
botezul cu care sunt botezat Eu; 40 dar șederea la dreapta
și la stânga Mea nu este a Mea, ci a cui a fost pregătită.” 41
Cei zece, când au auzit, au început să se mânie pe Iacov și
pe Ioan. 42 Isus i-a chemat și le-a zis: “Știți că cei ce sunt
socotiți stăpâni peste neamuri stăpânesc peste ele și că
cei mari stăpânesc peste ele. 43 Dar la voi nu va fi așa, ci
oricine vrea să devină mare între voi va fi robul vostru. 44
Oricine dintre voi va vrea să devină cel dintâi dintre voi va fi

robul tuturor. 45 Căci și Fiul Omului a venit nu ca să fie slujit,
ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru
mulți.” 46 Au ajuns la Ierihon. Pe când ieșea din Ierihon cu
ucenicii Săi și cu o mare mulțime, fiul lui Timeu, Bartimeu, un
cerșetor orb, ședea lângă drum. 47 Când a auzit că era Isus
Nazarineanul, a început să strige și să spună: “Isuse, Fiul
lui David, ai milă de mine!” 48 Mulți îl mustrau, ca să tacă,
dar el striga mult mai tare: “Fiul lui David, ai milă de mine!”
49 Isus s-a oprit și a zis: “Cheamă-l.” L-au chemat pe orb
și i-au zis: “Înveselește-te! Ridică-te! El te cheamă!” 50 El,
aruncându-și haina, s-a ridicat și a venit la Isus. 51 Isus l-a
întrebat: “Ce vrei să fac pentru tine?” Orbul i-a zis: “Rabboni,
ca să văd din nou”. 52 Isus i-a zis: “Du-te și mergi. Credința
ta te-a făcut sănătos”. Imediat și-a recăpătat vederea și l-a
urmat pe Isus pe drum.

11 Când s-au apropiat de Ierusalim, de Betfaghe și
Betania, pe Muntele Măslinilor, a trimis doi dintre
ucenicii Săi 2 și le-a zis: “Mergeți în satul care este în fața
voastră. Imediat ce veți intra în el, veți găsi legat un măgăruș
tânăr, pe care nu s-a așezat nimeni. Dezlegați-l și aduceți-l.
3 Dacă vă întreabă cineva: “De ce faceți asta?”, spuneți:
“Domnul are nevoie de el”; și îndată îl va trimite înapoi aici.”
4 S-au dus și au găsit un măgăruș legat la ușă, afară, în plină
stradă, și l-au dezlegat. 5 Unii dintre cei care stăteau acolo i-
au întrebat: “Ce faceți, dezlegând măgărușul?” 6 Ei le-au
spus exact cum le spusese Isus și i-au lăsat să plece. 7 Au
adus la Isus un măgăruș, și-au aruncat hainele pe el și Isus
a șezut pe el. 8 Mulți își întindeau hainele pe drum, iar alții
tăiau ramuri din copaci și le împrăștiau pe drum. 9 Cei care
mergeau în față și cei care veneau după ei strigau: “Osana!
Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului! 10
Binecuvântată este împărăția tatălui nostru David, care vine
în numele Domnului! Osana în locurile prea înalte!” 11 Isus a
intrat în Templul din Ierusalim. După ce a privit totul în jur,
fiind seară, a ieșit în Betania cu cei doisprezece. 12 A doua
zi, după ce au ieșit din Betania, i-a fost foame. 13 Văzând de
departe un smochin care avea frunze, a venit să vadă dacă
nu cumva ar putea găsi ceva pe el. Când a ajuns la el, nu a
găsit decât frunze, căci nu era sezonul smochinelor. 14 Isus
i-a spus: “Fie ca nimeni să nu mai mănânce vreodată fructe
de la tine!”, iar discipolii lui au auzit. (aiōn g165) 15 Au ajuns
la Ierusalim, și Isus a intrat în Templu și a început să dea
afară pe cei ce vindeau și pe cei ce cumpărau în Templu, să
răstoarne mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce
vindeau porumbei. 16 El nu permitea nimănui să transporte
un recipient prin templu. 17 El îi învăța și le spunea: “Nu
este oare scris: “Casa mea va fi numită casă de rugăciune
pentru toate neamurile?”? Dar voi ați făcut din ea o peșteră
de tâlhari!” 18 Preoții cei mai de seamă și cărturarii au auzit
acest lucru și căutau cum să-L nimicească. Căci se temeau
de el, pentru că toată mulțimea era uimită de învățătura lui.
19 Când s-a făcut seară, a ieșit din cetate. 20 Dimineața,
când a trecut pe acolo, a văzut smochinul uscat din rădăcini.
21 Petru, aducându-și aminte, i-a zis: “Rabi, uite! Smochinul
pe care l-ai blestemat s-a uscat”. 22 Isus le-a răspuns: “Aveți
credință în Dumnezeu. 23 Căci, cu adevărat vă spun că
oricine va spune acestui munte: “Ia-l și aruncă-l în mare”
și nu se îndoiește în inima lui, ci crede că ceea ce spune
se întâmplă, va avea tot ce spune. 24 De aceea vă spun
că orice lucru pe care îl rugați și îl cereți, credeți că l-ați
primit și îl veți avea. 25 Ori de câte ori stați la rugăciune,
iertați, dacă aveți ceva împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl
vostru, care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre. 26
Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă
va ierta greșelile voastre.” 27 Și, întorcându-se la Ierusalim,
pe când umbla El în Templu, au venit la El preoții cei mai de
seamă, cărturarii și bătrânii 28 și au început să-l spună: “Cu
ce putere faci Tu aceste lucruri? Sau cine ți-a dat această
autoritate ca să faci aceste lucruri?” 29 Isus le-a zis: “Vă
voi pune o întrebare. Răspundeți-mi și vă voi spune cu ce
autoritate fac aceste lucruri. 30 Botezul lui Ioan — a fost din
cer sau de la oameni? Răspundeți-mi!” 31 Ei se gândeau
între ei, zicând: “Dacă vom spune: “Din cer”, el va zice: “De
ce nu l-ați crezut?” 32 Dacă vom spune: “De la oameni””, se
temeau de popor, căci toți îl considerau pe Ioan ca fiind cu
adevărat un profet. 33 Ei i-au răspuns lui Isus: “Nu știm”.
Isus le-a zis: “Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac
aceste lucruri.”

12 Și a început să le vorbească în parabole. “Un om a
plantat o vie, a pus un gard în jurul ei, a săpat o groapă
pentru presa de vin, a construit un turn, a dat-o în arendă
unui fermier și a plecat în altă țară. 2 Când a venit vremea, a
trimis un servitor la fermier pentru a lua de la acesta partea
lui din roadele viei. 3 L-au prins, l-au bătut și l-au trimis
departe cu mâna goală. 4 El a trimis din nou un alt slujitor la
ei; dar ei au aruncat cu pietre în el, l-au rănit la cap și l-
au trimis departe cu un tratament rușinos. 5 A trimis iarăși
un altul, și l-au omorât pe el și pe mulți alții, bătându-i pe
unii și omorându-i pe alții. 6 De aceea, având încă unul, fiul
său preaiubit, l-a trimis ultimul la ei, zicând: “Îl vor respecta
pe fiul meu”. 7 Dar țăranii aceia au zis între ei: “Acesta
este moștenitorul. Haideți să-l omorâm și moștenirea va fi

a noastră'. 8 L-au luat, l-au ucis și l-au aruncat afară din
vie. 9 Ce va face, așadar, stăpânul viei? Va veni și îi va
nimici pe fermieri și va da via altora. 10 N-ați citit măcar
Scriptura aceasta: "Piatra pe care au respins-o zidarii a fost
numit șef de colț. 11 Aceasta a fost de la Domnul. Este
minunat în ochii noștri"?"? 12 Ei au încercat să-L prindă,
dar se temeau de mulțime, pentru că au înțeles că vorbea
pilda împotriva lor. L-au lăsat și au plecat. 13 Au trimis la
el pe unii dintre farisei și dintre erodieni, ca să-l prindă cu
vorba. 14 După ce au venit, l-au întrebat: "Învățătorule, știm
că ești cinstit și că nu te înfrânezi de la nimeni, căci nu
ești părtinitor față de nimeni, ci înveți cu adevărat calea
lui Dumnezeu. Este sau nu este drept să plătim impozite
Cezarului? 15 Să dăm, sau să nu dăm?" Dar El, cunoscând
ipocrizia lor, le-a zis: "De ce Mă puneți la încercare? Aduceți-
mi un denar, ca să-l văd". 16 Și au adus-o. El le-a întrebat:
"A cui este acest chip și această inscripție?" I-au spus: "A
lui Cezar". 17 Isus le-a răspuns: "Dați Cezarului ce este al
Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu." Ei s-au
minunat foarte mult de el. 18 Au venit la El niște saduchei,
care ziceau că nu există înviere. L-au întrebat, zicând: 19
"Învățătorule, Moise ne-a scris: "Dacă un frate al unui om
moare și lasă în urma lui o soție și nu lasă copii, fratele său
să ia pe soția lui și să ridice urmași fratelui său". 20 Erau
șapte frați. Primul și-a luat o soție și, murind, nu a lăsat
urmași. 21 Al doilea a luat-o și a murit, fără să lase copii în
urma lui. Al treilea, la fel; 22 iar cei șapte au luat-o și nu au
lăsat copii. Ultima dintre toate, femeia a murit și ea. 23 La
înviere, când vor învia, a cui soție va fi ea dintre ei? Căci cei
șapte au avut-o ca soție." 24 Isus le-a răspuns: "Nu cumva
vă înșelați, pentru că nu cunoașteți Scripturile și puterea
lui Dumnezeu? 25 Căci, când vor învia din morți, nici nu
se vor căsători, nici nu vor fi dați în căsătorie, ci vor fi ca
îngerii din ceruri. 26 Dar despre morți, despre faptul că vor
învia, n-ați citit în cartea lui Moise, despre Tufișul, cum i-a
vorbit Dumnezeu, zicând: "Eu sunt Dumnezeul lui Avraam,
Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov"? 27 El nu este
Dumnezeul morților, ci al celor vii. Prin urmare, vă înșelați
amarnic". 28 Unul dintre cărturari, venind și auzindu-i pe ei
întrebând împreună, și știind că le răspunsese bine, L-a
întrebat: "Care poruncă este cea mai mare dintre toate?"
29 Isus a răspuns: "Cel mai mare este: "Ascultă, Israele,
Domnul Dumnezeul nostru, Domnul este unul. 30 Să iubești
pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul
tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta. Aceasta este
prima poruncă. 31 Cea de-a doua este așa: "Ce este a doua
poruncă? "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți". Nu
există altă poruncă mai mare decât acestea"." 32 Cărturarul
i-a zis: "Cu adevărat, învățătorule, bine ai spus că El este
unul și nu este altul decât El; 33 și a-L iubi pe El cu toată
inima, cu toată mintea, cu tot sufletul și cu toată puterea și a
iubi pe aproapele ca pe sine însuși este mai de preț decât
toate arderile de tot și decât toate jertfele." 34 Isus, văzând
că a răspuns cu înțelepciune, i-a zis: "Nu ești departe de
Împărăția lui Dumnezeu." Nimeni nu a mai îndrăznit să-i
pună întrebări după aceea. 35 Isus a răspuns, în timp ce
învăța în templu: "Cum se face că scribii spun că Hristosul
este fiul lui David? 36 Căci David însuși a spus în Duhul
Sfânt, "Domnul a spus Domnului meu, "Stai la dreapta mea,
până ce voi face din vrăjmașii tăi scăunelul picioarelor tale."
37 De aceea însuși David îl numește Domn, și cum ar putea
fi fiul său?" Oamenii de rând l-au ascultat cu bucurie. 38 În
învățătura sa, el le spunea: "Feriți-vă de cărturari, cărora le
place să umble în haine lungi, să primească salutări în piețe,
39 să obțină cele mai bune locuri în sinagogi și cele mai bune
locuri la sărbători, 40 cei care devorează casele văduvelor
și care, pentru a se preface, fac rugăciuni lungi. Aceștia
vor primi o condamnare mai mare". 41 Isus a șezut în fața
vistieriei și a văzut cum mulțimea arunca bani în vistierie.
Mulți dintre cei bogați au aruncat mult. 42 O văduvă săracă
a venit și a aruncat două monede mici de aramă, care sunt
cât o monedă de un pătrar. 43 El și-a chemat discipolii și le-
a spus: "Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat
mai mult decât toți cei care dau în vistierie, 44 căcitoți au dat
din belșugul lor, dar ea, din sărăcia ei, a dat tot ce avea ca
să trăiască."

13 Când a ieșit din templu, unul din ucenicii Săi I-a zis:
"Învățătorule, vezi ce fel de pietre și ce fel de clădiri!" 2
Isus i-a zis: "Vezi tu aceste clădiri mari? Nu va rămâne aici
piatră pe piatră care să nu fie dărâmată." 3 Pe când ședea El
pe Muntele Măslinilor, vizavi de Templu, Petru, Iacov, Ioan și
Andrei L-au întrebat în particular: 4 "Spune-ne, când se vor
întâmpla aceste lucruri? Care este semnul că toate aceste
lucruri sunt pe cale să se împlinească?" 5 Isus, răspunzând,
a început să le spună: "Luați seama ca nimeni să nu vă ducă
în rătăcire. 6 Căci mulți vor veni în numele meu, spunând:
"Eu sunt!" și vor duce pe mulți în rătăcire. 7 "Când auziți de
războaie și de zvonuri de războaie, nu vă tulburați. Căci
acestea trebuie să se întâmple, dar sfârșitul nu este încă. 8
Căci se va ridica națiune împotriva națiunii și regat împotriva
regatului. Vor fi cutremure în diferite locuri. Vor fi foamete și
necazuri. Aceste lucruri sunt începutul durerilor de naștere.
9 Dar păziți-vă, căci vă vor da la consilii. Veți fi bătuți în

sinagogi. Veți sta în fața conducătorilor și a împăraților din
cauza Mea, ca mărturie pentru ei. 10 Vestea cea bună
trebuie mai întâi să fie propovăduită la toate națiunile. 11
Când vă vor duce și vă vor preda, nu vă îngrijorați dinainte și
nu premeditați ce veți spune, ci spuneți tot ce vi se va da
în acel ceas. Căci nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul
Sfânt. 12 "Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl
pe copilul său. Copiii se vor ridica împotriva părinților și
îi vor face să moară. 13 Veți fi urâți de toți oamenii din
pricina numelui Meu, dar cel care va răbda până la sfârșit
va fi mântuit. 14 "Dar când veți vedea urâciunea pustiirii,
despre care vorbește proorocul Daniel, stând acolo unde nu
trebuie" (să înțeleagă cititorul), "atunci cei din Iudeea să fugă
în munți, 15 iar cel ce este pe acoperișul casei să nu se
coboare și să nu intre să ia nimic din casa lui. 16 Cel care
este pe câmp să nu se întoarcă să își ia mantaua. 17 Dar
vai de cele însărcinate și de cele care alăptează copii în
acele zile! 18 Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie în timpul
iernii. 19 Căci în zilele acelea va fi o asuprire, cum nu a
mai fost așa ceva de la începutul creației pe care a creat-
o Dumnezeu până acum și nici nu va mai fi vreodată. 20
Dacă Domnul nu ar fi scurtat zilele, nicio făptură nu ar fi
fost salvată; dar, de dragul celor aleși, pe care i-a ales, a
scurtat zilele. 21 Așadar, dacă vă spune cineva: "Uite, aici
este Hristosul!" sau "Uite, acolo!", nu-l credeți. 22 Căci se
vor ridica falși hristoși și falși profeți și vor face semne și
minuni, ca să ducă în rătăcire, dacă este posibil, chiar și pe
cei aleși. 23 Dar voi vegheați. "Iată, v-am spus toate lucrurile
mai dinainte. 24 Dar în zilele acelea, după acea asuprire,
soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina, 25
stelele vor cădea din cer și puterile care sunt în ceruri vor fi
zguduite. 26 Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori,
cu mare putere și glorie. 27 Atunci va trimite pe îngerii Săi și
va aduna pe cei aleși ai Săi din cele patru vânturi, de la
marginile pământului până la marginile cerului. 28 "Și acum,
de la smochin, învățați pilda aceasta. Când acum ramura s-a
înmuiat și își produce frunzele, știți că vara este aproape; 29
tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, știți
că este aproape, la uși. 30 Adevărat vă spun că generația
aceasta nu va trece până nu se vor întâmpla toate aceste
lucruri. 31 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu
vor trece. 32 Dar despre ziua aceea și despre ceasul acela
nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
33 Vegheați, fiți vigilenți și rugați-vă, căci nu știți când va fi
ceasul. 34 Este ca și cum un om care pleacă în altă țară,
care a plecat din casa sa și a dat putere slugilor sale, a
dat fiecăruia lucrul său și a poruncit portarului să vegheze.
35 Vegheați, deci, căci nu știți când va veni stăpânul casei
— fie seara, fie la miezul nopții, fie când cântă cocoșul, fie
dimineața; 36 ca nu cumva, venind deodată, să vă găsească
dormind. 37 Ceeace vă spun, spun tuturor: Vegheați!"

14 Cu două zile înainte de Paști și de sărbătoarea azimilor,
preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să-
L prindă cu înșelăciune și să-L omoare. 2 Căci ziceau:
"Nu în timpul sărbătorii, pentru că s-ar putea să se facă o
răscoală în popor". 3 Pe când era în Betania, în casa lui
Simon leprosul, pe când ședea la masă, a venit o femeie cu
un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump.
Ea a spart vasul și l-a turnat pe capul lui. 4 Dar unii dintre
ei erau indignați între ei și ziceau: "De ce s-a risipit mirul
acesta? 5 Pentru că ar fi putut fi vândut cu mai mult de trei
sute de denari și dat săracilor." Așa că au cârtit împotriva
ei. 6 Dar Isus a zis: "Las-o în pace. De ce o tulburați? Ea
a făcut o lucrare bună pentru Mine. 7 Pentru că voi aveți
mereu săraci cu voi și, oricând vreți, le puteți face bine, dar
pe mine nu mă veți avea mereu. 8 Ea a făcut tot ce a putut.
Mi-a uns trupul mai dinainte pentru înmormântare. 9 Cu
siguranță vă spun că, oriunde se va propovădui această
Bună Vestire în toată lumea, se va vorbi și despre ceea
ce a făcut această femeie, ca o amintire a ei." 10 Iuda
Iscarioteanul, care era unul din cei doisprezece, s-a dus
la preoții cei mai de seamă, ca să li-l predea. 11 Aceștia,
când au auzit, s-au bucurat și au făgăduit să-i dea bani.
El a căutat cum ar putea să-l livreze în mod convenabil.
12 În prima zi a azimilor, când se jertfeau Paștile, ucenicii
Lui L-au întrebat: "Unde vrei să mergem să pregătim ca să
mâncați Paștile?" 13 Și a trimis doi dintre ucenicii Săi și le-a
zis: "Mergeți în cetate și vă va întâmpina un om care duce
un ulcior cu apă. Urmați-l 14 și, oriunde va intra, spuneți-i
stăpânului casei: "Învățătorul spune: "Unde este camera de
oaspeți, unde pot mânca Paștele cu discipolii mei?"". 15
El însuși vă va arăta o cameră mare de sus, mobilată și
pregătită. Pregătește-ne acolo". 16 Ucenicii Lui au ieșit, au
intrat în cetate și au găsit lucrurile așa cum le spusese El
și au pregătit Paștele. 17 Când s-a făcut seară, a venit cu
cei doisprezece. 18 Pe când ședeau și mâncau, Isus a zis:
"Vă spun cu siguranță că unul dintre voi Mă va trăda — cel
care mănâncă cu Mine." 19 Și au început să se întristeze
și să-L întrebe unul câte unul: "Nu cumva sunt eu?" Și un
altul a zis: "Cu siguranță nu eu?" 20 El le-a răspuns: "Este
unul din cei doisprezece, cel care se scufundă cu Mine în
mâncare. 21 Căci Fiul Omului merge așa cum este scris
despre El, dar vai de omul acela prin care este trădat Fiul

Omului! Mai bine pentru acel om ar fi fost mai bine să nu se
fi născut." 22 Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine și,
după ce a binecuvântat-o, a frânt-o, le-a dat-o și le-a zis:
"Luați, mâncați. Acesta este trupul Meu". 23 A luat paharul
și, după ce a mulțumit, le-a dat. Toți au băut din el. 24 Și le-a
zis: "Acesta este sângele Meu, al noului legământ, care se
varsă pentru mulți. 25 Adevărat vă spun că nu voi mai bea
din rodul viței de vie până în ziua când îl voi bea din nou
în Împărăția lui Dumnezeu." 26 După ce au cântat un imn,
au ieșit pe Muntele Măslinilor. 27 Isus le-a zis: "În noaptea
aceasta, toți vă veți poticni din pricina Mea, căci este scris:
"Voi lovi pe păstor și oile vor fi risipite". 28 Totuși, după ce
voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea." 29 Dar
Petru i-a zis: "Chiar dacă toți se vor supăra, eu nu mă voi
supăra." 30 Isus i-a zis: "Adevărat îți spun că astăzi, chiar
în noaptea aceasta, înainte de a cânta cocoșul de două
ori, te vei lepăda de Mine de trei ori." 31 Dar el a vorbit cu
atât mai mult: "Chiar dacă va trebui să mor cu voi, nu mă
voi lepăda de voi." Și toți au spus același lucru. 32 Și au
ajuns la un loc numit Ghetsimani. El a zis ucenicilor Săi:
"Ședeți aici, în timp ce Mă voi ruga." 33 A luat cu El pe Petru,
Iacov și Ioan și a început să fie foarte tulburat și necăjit.
34 El le-a zis: "Sufletul Meu este foarte întristat, până la
moarte. Rămâneți aici și vegheați". 35 A înaintat puțin, a
căzut la pământ și s-a rugat ca, dacă se putea, să treacă de
la el ceasul acela. 36 Și a zis: "Abba, Tată, toate lucrurile
sunt cu putință pentru Tine. Te rog, îndepărtează de la mine
paharul acesta. Oricum, nu ceea ce doresc eu, ci ceea ce
dorești Tu". 37 El a venit, i-a găsit dormind și a zis lui Petru:
"Simon, dormi? N-ați putut să vegheați un ceas? 38 Vegheați
și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită. Într-adevăr, duhul este
binevoitor, dar carnea este slabă." 39 Și s-a dus iarăși și s-a
rugat, zicând aceleași cuvinte. 40 S-a întors iarăși și i-a găsit
dormind, căci aveau ochii foarte îngreunați; și nu știau ce
să-i răspundă. 41 A venit a treia oară și le-a zis: "Dormiți
acum și odihniți-vă. Este de ajuns. A sosit ceasul. Iată, Fiul
Omului este dat în mâinile păcătoșilor. 42 Ridicați-vă! Haideți
să mergem. Iată, cel care mă trădează este aproape". 43 Și
îndată, pe când vorbea El încă, a venit Iuda, unul din cei
doisprezece, și cu el o mulțime de oameni cu săbii și cu
ciomege, de la preoții cei mai de seamă, de la cărturari și de
la bătrâni. 44 Cel care l-a trădat le dăduse un semn, zicând:
"Pe cine voi săruta eu, acela este. Prindeți-l și duceți-l în
siguranță". 45 După ce a venit, îndată s-a apropiat de el și i-
a zis: "Rabi! Rabi!" și l-a sărutat. 46 Ei au pus mâinile pe el
și l-au prins. 47 Dar unul dintre cei care stăteau acolo a
scos sabia și a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a tăiat
urechea. 48 Isus le-a răspuns: "Ați ieșit voi, ca un tâlhar, cu
săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți? 49 Eu eram zilnic cu
voi în templu, învățând, și nu m-ați arestat. Dar aceasta s-
a întâmplat ca să se împlinească Scripturile". 50 Toți l-au
lăsat și au fugit. 51 Și un tânăr l-a urmat, cu o pânză de in
înfășurată peste trupul lui gol. Tinerii l-au apucat, 52 dar el a
lăsat pânza de in și a fugit de ei gol. 53 L-au dus pe Isus
la marele preot. Toți preoții cei mai de seamă, bătrânii și
cărturarii au venit împreună cu el. 54 Petru Îl urmase de
departe, până ce a intrat în curtea marelui preot. El stătea
cu ofițerii și se încălzea la lumina focului. 55 Preoții cei mai
de seamă și tot consiliul căutau martori împotriva lui Isus, ca
să-L condamne la moarte, și n-au găsit niciunul. 56 Căci
mulți dădeau mărturie falsă împotriva lui și mărturiile lor nu
se potriveau între ele. 57 Unii s-au ridicat în picioare și au
depus mărturie mincinoasă împotriva lui, zicând: 58 "L-am
auzit spunând: "Voi nimici templul acesta făcut de mână și în
trei zile voi zidi un altul făcut fără mâini"." 59 Chiar și așa,
mărturia lor nu era de acord. 60 Marele preot s-a ridicat
în picioare la mijloc și a întrebat pe Isus: "Nu ai răspuns?
Ce este ceea ce mărturisesc aceștia împotriva ta?". 61 Dar
el a tăcut și nu a răspuns nimic. Din nou, marele preot l-a
întrebat: "Tu ești Hristosul, Fiul Celui Binecuvântat?". 62
Isus a spus: "Eu sunt. Îl veți vedea pe Fiul Omului șezând
la dreapta Puterii și venind cu norii cerului." 63 Marele
preot și-a rupt hainele și a zis: "Ce nevoie mai avem de
martori? 64 Ați auzit blasfemia! Ce părere aveți?" Cu toții l-au
condamnat ca fiind vrednic de moarte. 65 Unii au început să-
l scuipe, să-i acopere fața, să-l bată cu pumnii și să-i spună:
"Profetizează!" Ofițerii l-au lovit cu palmele. 66 Pe când Petru
era în curtea de jos, a venit una din slujnicele marelui preot,
67 și, văzând pe Petru că se încălzea, s-a uitat la el și i-a
zis: "Și tu ai fost cu Nazarineanul Iisus!". 68 Dar el a negat,
zicând: "Nu știu și nu înțeleg ce spui." A ieșit pe verandă, iar
cocoșul a cântat. 69 Și servitoarea, văzându-l, a început
iarăși să spună celor ce stăteau de față: "Acesta este unul
dintre ei". 70 Dar el a negat din nou. După puțină vreme,
cei care stăteau de față i-au spus din nou lui Petru: "Cu
adevărat, tu ești unul dintre ei, căci ești galileean și vorbirea
ta o arată." 71 Dar el a început să blesteme și să jure: "Nu-l
cunosc pe omul acesta despre care vorbiți!" 72 Cocoșul a
cântat a doua oară. Petru și-a amintit cuvintele pe care i le
spusese Isus: "Înainte ca cocoșul să cânte de două ori, te vei
lepăda de Mine de trei ori". Când s-a gândit la asta, a plâns.

15 Îndată de dimineață, preoții cei mai de seamă, împreună
cu bătrânii, cărturarii și tot consiliul, s-au sfătuit, au

legat pe Isus, L-au dus și L-au predat lui Pilat. 2 Pilat l-a
întrebat: “Ești Tu regele iudeilor?”. El a răspuns: “Așa spui
tu”. 3 Preoții cei mai de seamă L-au acuzat de multe lucruri.
4 Pilat l-a întrebat din nou: “Nu ai răspuns? Vezi câte lucruri
depun împotriva ta!” 5 Dar Isus n-a mai răspuns nimic, așa
că Pilat s-a mirat. 6 Și la sărbătoare le dădea drumul la
un prizonier, pe oricine îi cereau. 7 Era unul numit Baraba,
legat împreună cu tovarășii săi de insurecție, oameni care, în
timpul insurecției, săvârșiseră o crimă. 8 Mulțimea, strigând
cu voce tare, a început să-i ceară să facă pentru el ceea ce
făcea întotdeauna pentru ei. 9 Pilat le-a răspuns: “Vreți să
vi-l eliberez pe Regele iudeilor?” 10 Pentru că a înțeles că
preoții de seamă l-au predat din invidie. 11 Dar preoții cei mai
de seamă au stârnit mulțimea, ca el să le elibereze în schimb
pe Baraba. 12 Pilat i-a întrebat din nou: “Ce să fac atunci cu
cel pe care voi îl numiți Regele iudeilor?” 13 Și au strigat din
nou: “Răstignește-L!” 14 Pilat le-a zis: “Ce rău a făcut?” Dar
ei au strigat foarte tare: “Răstignește-L!” 15 Pilat, vrând să
mulțumească norodul, i-a dat drumul lui Baraba, iar pe Isus,
după ce l-a biciuit, l-a dat spre răstignire. 16 Soldații l-au dus
în curtea care este pretoriul și au chemat toată cohorta. 17
L-au îmbrăcat cu purpură; și i-au împletit o coroană de spini,
pe care i-au pus-o. 18 Au început să-l salute: “Slavă, rege
al iudeilor!”. 19 I-au lovit capul cu o trestie, l-au scuipat și,
plecându-și genunchii, i-au adus omagiu. 20 După ce și-
au bătut joc de el, i-au luat mantia de purpură și i-au pus
hainele lui. L-au dus afară ca să-l răstignească. 21 Și au
silit pe unul care trecea pe acolo, venind de la țară, Simon
din Cirene, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus, să meargă
cu ei, ca să-și poarte crucea. 22 L-au dus la locul numit
Golgota, care înseamnă, fiind interpretat, “Locul unui craniu”.
23 I-au oferit să bea vin amestecat cu smirnă, dar el nu l-a
luat. 24 L-au răstignit, I-au împărțit hainele Lui și au tras
la sorți ce să ia fiecare. 25 Era ceasul al treilea când L-au
răstignit. 26 Și peste el era scrisă supranumele acuzării:
“REGELE IUDEILOR”. 27 Împreună cu El au răstignit doi
tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga. 28 S-a împlinit
Scriptura care zice: “A fost socotit împreună cu călcătorii de
lege”. 29 Cei ce treceau pe acolo Îl huleau, clătinându-și
capetele și zicând: “Tu, care ai distrus templul și l-ai zidit în
trei zile, 30 mântuiește-te și coboară-te de pe cruce!” 31
La fel și preoții cei mai de seamă, care își băteau joc între
ei împreună cu cărturarii, ziceau: “A mântuit pe alții. El nu
se poate salva pe sine însuși. 32 Hristosul, Împăratul lui
Israel, să se coboare acum de pe cruce, ca să-l vedem și
să-l credem.” Cei care au fost răstigniți împreună cu el l-
au insultat și ei. 33 Când a venit ceasul al șaselea, a fost
întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea. 34
La ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare, zicând:
“Eloi, Eloi, lama sabachthani?”, ceea ce înseamnă, fiind
interpretat: “Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce
M-ai părăsit?” 35 Unii din cei ce stăteau acolo, auzind, au
zis: “Iată, cheamă pe Ilie.” 36 Unul a alergat și, umplând un
burete plin de oțet, l-a pus pe o trestie și i-a dat să bea,
zicând: “Lasă-l în pace. Să vedem dacă vine Ilie să îl dea
jos”. 37 Isus a strigat cu glas tare și și-a dat duhul. 38
Voalul templului s-a rupt în două, de sus până jos. 39 Când
centurionul, care stătea vizavi de el, a văzut că a strigat
așa și că și-a dat ultima suflare, a zis: “Cu adevărat, omul
acesta era Fiul lui Dumnezeu!” 40 Erau și femei care priveau
de departe, printre care Maria Magdalena, Maria, mama lui
Iacov cel mic și a lui Iose și Salomeea, 41 care, când era în
Galileea, L-au urmat și Îi slujeau, și multe alte femei care s-
au suit cu El la Ierusalim. 42 Și când s-a făcut seară, fiindcă
era ziua pregătirii, adică ziua dinaintea Sabatului, 43 a venit
Iosif din Arimateea, un sfetnic de seamă, care și el însuși
aștepta Împărăția lui Dumnezeu. A intrat cu îndrăzneală la
Pilat și a cerut trupul lui Isus. 44 Pilat a fost surprins să audă
că era deja mort; și chemând centurionul, l-a întrebat dacă
era mort de mult timp. 45 Când a aflat de la centurion, i-a
dat trupul lui Iosif. 46 Acesta a cumpărat o pânză de in și,
coborându-l, l-a înfășurat în pânză de in și l-a pus într-un
mormânt care fusese tăiat într-o stâncă. A rostogolit o piatră
la ușa mormântului. 47 Maria Magdalena și Maria, mama lui
Iose, au văzut unde fusese pus.

16 După ce a trecut Sabatul, Maria Magdalena, Maria,
mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miresme,
ca să vină să-L ungă. 2 Foarte devreme, în prima zi a
săptămânii, au venit la mormânt, pe când răsărise soarele.
3 Și ziceau între ele: “Cine va rostogoli pentru noi piatra de
la ușa mormântului?” 4 căci era foarte mare. Uitându-se în
sus, au văzut că piatra era rostogolită. 5 Intrând în mormânt,
au văzut un tânăr care ședea în partea dreaptă, îmbrăcat
într-o haină albă, și au rămas înmărmuriți. 6 El le-a zis: “Nu
vă miraţi. Voi îl căutați pe Isus, Nazarineanul, care a fost
răstignit. El a înviat! El nu este aici. Vedeți locul unde l-au
pus! 7 Dar mergeți și spuneți-le discipolilor săi și lui Petru:
“El merge înaintea voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea,
așa cum v-a spus”.” 8 Ei au ieșit și au fugit de la mormânt,
pentru că tremurau și erau înmărmuriți. Nu au spus nimic
nimănui, căci le era frică. 9 **(note: The most reliable and earliest
manuscripts do not include Mark 16:9-20.)** În prima zi a săptămânii,
când S-a sculat dis-de-dimineață, S-a arătat mai întâi Mariei
Magdalena, din care scosese șapte demoni. 10 Ea s-a dus

și a anunțat pe cei care fuseseră cu El, în timp ce se jeleau
și plângeau. **11** Când au auzit că era viu și că fusese văzut
de ea, nu au crezut. **12** După aceea, El s-a arătat sub o altă
formă, la doi dintre ei, pe când mergeau pe jos, în drum
spre țară. **13** Ei s-au dus și au povestit celorlalți. Nici ei nu
i-au crezut. **14** După aceea s-a arătat celor unsprezece,
pe când ședeau la masă, și i-a mustrat pentru necredința
și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-l
văzuseră după ce înviase. **15** El le-a spus: "Mergeți în toată
lumea și propovăduiți Vestea cea Bună la toată creația. **16**
Cine va crede și va fi botezat va fi mântuit, dar cine nu va
crede va fi condamnat. **17** Aceste semne îi vor însoți pe cei
care vor crede: în numele meu vor alunga demoni, vor vorbi
limbi noi, **18** vor lua în brațe șerpi și, dacă vor bea ceva
mortal, nu le va face niciun rău, își vor pune mâinile peste
bolnavi și aceștia se vor însănătoși." **19** Domnul, după ce le-
a vorbit, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.
20 Ei au ieșit și propovăduiau pretutindeni, Domnul lucrând
cu ei și confirmând cuvântul prin semnele care urmau. Amin.

Luca

1 Deoarece mulți s-au încumetat să facă o relatare despre
cele ce s-au împlinit printre noi, 2 așa cum ni le-au
transmis cei care au fost de la început martori oculari și
slujitori ai cuvântului, 3 mi s-a părut bine și mie, după ce
am urmărit cu exactitate de la început desfășurarea tuturor
lucrurilor, să-ți scriu cu rânduială, preamăritule Teofil, 4 ca să
cunoști certitudinea lucrurilor în care ai fost instruit. 5 În
zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot numit Zaharia,
din seminția preoțească a lui Abia. El avea o soție dintre
fiicele lui Aaron, și numele ei era Elisabeta. 6 Amândoi erau
neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, umblând fără vină în
toate poruncile și rânduielile Domnului. 7 Dar nu au avut
niciun copil, pentru că Elisabeta era stearpă, iar ei amândoi
erau înaintați în vârstă. 8 În timp ce el îndeplinea slujba de
preot în fața lui Dumnezeu, în ordinea împărțiriisale, 9 după
obiceiul slujbei de preot, îi revenea sarcina de a intra în
templul Domnului și de a aduce tămâie. 10 Toată mulțimea
poporului se ruga afară la ora tămâierii. 11 Și i s-a arătat
un înger al Domnului, care stătea în picioare la dreapta
altarului tămâiei. 12 Zaharia s-a tulburat când l-a văzut și l-a
cuprins frica. 13 Dar îngerul i-a zis: “Nu te teme, Zaharia,
căci cererea ta a fost ascultată. Soția ta, Elisabeta, îți va
naște un fiu și îi vei pune numele Ioan. 14 Vei avea bucurie
și veselie, și mulți se vor bucura de nașterea lui. 15 Căci
el va fi mare înaintea Domnului și nu va bea nici vin, nici
băutură tare. El va fi plin de Duhul Sfânt, încă din pântecele
mamei sale. 16 El va întoarce pe mulți dintre copiii lui Israel
la Domnul Dumnezeul lor. 17 El va merge înaintea lui în
spiritul și cu puterea lui Ilie, “ca să întoarcă inimile părinților
la copii” și pe cei neascultători la înțelepciunea celor drepți,
ca să pregătească un popor pregătit pentru Domnul.” 18
Zaharia a zis îngerului: “Cum pot fi sigur de aceasta? Pentru
că eu sunt bătrân, iar soția mea este foarte înaintată în
vârstă.” 19 Îngerul i-a răspuns: “Eu sunt Gabriel, care stă în
fața lui Dumnezeu. Am fost trimis să-ți vorbesc și să-ți aduc
această veste bună. 20 Iată că vei tăcea și nu vei putea vorbi
până în ziua în care se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că
nu ai crezut cuvintele mele, care se vor împlini la timpul lor.”
21 Poporul îl aștepta pe Zaharia și se mira că întârzie în
templu. 22 Când a ieșit, nu a putut să le vorbească. Ei și-au
dat seama că avusese o viziune în templu. El a continuat
să le facă semne și a rămas mut. 23 Când s-au împlinit
zilele de slujbă, a plecat la casa lui. 24 După aceste zile,
Elisabeta, soția sa, a rămas însărcinată și s-a ascuns cinci
luni, spunând: 25 “Așa a făcut Domnul cu mine în zilele în
care s-a uitat la mine, ca să-mi îndepărteze ocara printre
oameni.” 26 În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de
Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, 27 la o
fecioară care urma să se mărite cu un bărbat numit Iosif, din
casa lui David. Numele fecioarei era Maria. 28 După ce a
intrat, îngerul i-a spus: “Bucură-te, preaiubită! Domnul este
cu tine. Binecuvântată ești tu între femei!” 29 Dar când l-a
văzut, s-a tulburat foarte tare de această vorbă și s-a gândit
ce fel de salut ar putea fi acesta. 30 Îngerul i-a zis: “Nu te
teme, Maria, căci ai găsit bunăvoință la Dumnezeu. 31 Iată
că vei concepe în pântecele tău și vei da naștere unui fiu
și-i vei pune numele “Isus”. 32 El va fi mare și va fi numit
Fiul Celui Preaînalt. Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de
domnie al tatălui său, David, 33 și va domni peste casa lui
Iacov pentru totdeauna. Împărăția lui nu va avea sfârșit”.
(aiōn g165) 34 Maria a zis îngerului: “Cum se poate, dacă
eu sunt fecioară?” 35 Îngerul i-a răspuns: “Duhul Sfânt va
veni peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De
aceea și Sfântul care se va naște din tine se va numi Fiul
lui Dumnezeu. 36 Iată că și Elisabeta, ruda ta, a conceput
un fiu la bătrânețe; și aceasta este luna a șasea cu cea
care era numită stearpă. 37 Căci nimic din ceea ce spune
Dumnezeu nu este imposibil.” 38 Și Maria a zis: “Iată roaba
Domnului; să mi se facă după cuvântul Tău.” Apoi îngerul a
plecat de la ea. 39 În zilele acelea, Maria s-a sculat și s-a
dus în grabă în ținutul muntos, într-o cetate din Iuda, 40 a
intrat în casa lui Zaharia și a salutat pe Elisabeta. 41 Când
Elisabeta a auzit salutul Mariei, copilul a sărit în pântecele
ei; și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt. 42 Ea a strigat
cu glas tare și a zis: “Binecuvântată ești tu între femei și
binecuvântat este rodul pântecelui tău! 43 De ce sunt eu
atât de favorizată, încât mama Domnului meu să vină la
mine? 44 Căci iată că, atunci când vocea salutului tău a
ajuns la urechile mele, copilul a sărit de bucurie în pântecele
meu! 45 Binecuvântată este cea care a crezut, pentru că
se va împlini ceea ce i s-a spus de la Domnul!” 46 Maria a
spus, “Sufletul meu slăvește pe Domnul. 47 Duhul meu s-a
bucurat în Dumnezeu, Mântuitorul meu, 48 Căci a privit la
starea umilă a robului Său. Căci iată, de acum înainte, toate
generațiile mă vor numi binecuvântat. 49 Căci Cel ce este
puternic a făcut lucruri mari pentru mine. Sfânt este numele
lui. 50 Îndurarea Lui este din generație în generație pentru
cei ce se tem de El. 51 A dat dovadă de forță cu brațul. El i-
a împrăștiat pe cei mândri în închipuirea inimilor lor. 52 El a
dat jos căpeteniile de pe tronurile lor, și i-a înălțat pe cei
umili. 53 El a umplut de bunătăți pe cei flămânzi. El i-a trimis
pe cei bogați la plimbare cu mâna goală. 54 El a ajutat pe

Israel, robul Său, ca să-și aducă aminte de îndurare, 55
așa cum a vorbit părinților noștri, lui Avraam și urmașilor
lui în veci." (aiōn g165) 56 Maria a stat cu ea vreo trei luni și
apoi s-a întors la casa ei. 57 Și s-a împlinit vremea când
Elisabeta trebuia să nască și a născut un fiu. 58 Vecinii și
rudele ei au auzit că Domnul și-a mărit mila față de ea și s-
au bucurat împreună cu ea. 59 În ziua a opta, au venit să
taie împrejur copilul; și voiau să-l numească Zaharia, după
numele tatălui său. 60 Mama lui a răspuns: "Nu așa, ci se va
numi Ioan". 61 Ei i-au zis: "Nu este nimeni dintre rudele tale
care să se numească așa." 62 Și i-au făcut semne tatălui
său, cum voia să-l cheme. 63 A cerut o tăbliță de scris
și a scris: "Numele Lui este Ioan". Cu toții s-au mirat. 64
Gura i s-a deschis îndată și limba i s-a eliberat și a vorbit,
binecuvântând pe Dumnezeu. 65 Frica a cuprins pe toți
cei care locuiau în jurul lor și toate aceste cuvinte au fost
povestite în tot ținutul muntos al Iudeii. 66 Toți cei care le
auzeau le strângeau în inima lor, spunând: "Ce va fi atunci
copilul acesta?" Mâna Domnului era cu el. 67 Zaharia, tatăl
său, s-a umplut de Duhul Sfânt și a proorocit, zicând, 68
"Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că
a vizitat și a răscumpărat pe poporul Său; 69 și a ridicat
pentru noi un corn de mântuire în casa robului Său David.
70 (așa cum a vorbit prin gura sfinților Săi prooroci care
au fost din vechime), (aiōn g165) 71 mântuire de vrăjmașii
noștri și din mâna tuturor celor care ne urăsc; 72 pentru a
arăta milă față de părinții noștri, să ne aducem aminte de
legământul Său sfânt, 73 jurământul pe care l-a făcut lui
Avraam, tatăl nostru, 74 să ne îngăduie ca noi, izbăviți din
mâna vrăjmașilor noștri, ar trebui să-l slujească fără teamă,
75 în sfințenie și dreptate înaintea Lui în toate zilele vieții
noastre. 76 Și tu, copile, vei fi numit profet al Celui Preaînalt;
căci tu vei merge înaintea feței Domnului, ca să-i pregătești
căile, 77 pentru a da cunoștință de mântuire poporului Său
prin iertarea păcatelor lor, 78 datorită înduratei milostiviri a
Dumnezeului nostru, prin care ne va vizita zorii de sus, 79
să lumineze pe cei ce stau în întuneric și în umbra morții; să
ne călăuzească picioarele pe calea păcii." 80 Copilul creștea
și se întărea în duh și a stat în pustie până în ziua în care a
apărut în fața lui Israel.

2 În vremea aceea, Cezar Augustus a dat o poruncă prin
care a poruncit ca toată lumea să fie înscrisă. 2 Aceasta
a fost prima înscriere făcută când Quirinius era guvernator al
Siriei. 3 Toți s-au dus să se înscrie, fiecare în cetatea lui. 4
Și Iosif s-a urcat din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea,
în cetatea lui David, care se numește Betleem, pentru că
era din casa și din familia lui David, 5 ca să se înscrie
împreună cu Maria, care, fiind însărcinată, era făgăduită ca
soție, pentru a se căsători cu el. 6 Pe când erau ei acolo, a
venit ziua în care trebuia să nască. 7 Ea a născut pe primul
ei fiu născut. L-a înfășurat în benzi de pânză și l-a culcat
într-o iesle, pentru că nu mai era loc pentru ei în han. 8
În același ținut erau niște păstori care stăteau la câmp și
vegheau noaptea asupra turmei lor. 9 Iată că un înger al
Domnului stătea lângă ei și slava Domnului strălucea în jurul
lor, și ei s-au îngrozit. 10 Îngerul le-a zis: "Nu vă temeți, căci
iată că vă aduc o veste bună de mare bucurie, care va fi
pentru tot poporul. 11 Căci vi s-a născut astăzi, în cetatea
lui David, un Mântuitor, care este Hristos Domnul. 12 Iată
semnul care vă este dat: veți găsi un prunc înfășurat în fâșii
de pânză, culcat într-o iesle de mâncare." 13 Deodată, a
fost împreună cu îngerul o mulțime de oștiri cerești care
lăudau pe Dumnezeu și spuneau 14 "Slavă lui Dumnezeu în
locurile prea înalte, pe pământ pace, bunăvoință față de
oameni." 15 Când îngerii au plecat de la ei în cer, păstorii
și-au zis unul altuia: "Să mergem acum la Betleem, ca să
vedem ce s-a întâmplat și ce ne-a făcut cunoscut Domnul."
16 Au venit în grabă și i-au găsit pe Maria și pe Iosif, iar
pruncul era culcat în iesle. 17 Când l-au văzut, au făcut
să se răspândească pe larg cuvântul care le fusese spus
despre acest copil. 18 Toți cei care auzeau se mirau de cele
ce le spuseseră păstorii. 19 Dar Maria a păstrat toate aceste
cuvinte, meditându-le în inima ei. 20 Păstorii s-au întors,
slăvind și lăudând pe Dumnezeu pentru toate lucrurile pe
care le auziseră și le văzuseră, așa cum le fusese spus. 21
După ce s-au împlinit cele opt zile pentru tăierea împrejur
a copilului, i s-a pus numele de Isus, care fusese dat de
înger înainte de a fi conceput în pântece. 22 După ce s-
au împlinit zilele de curățire a lor, după legea lui Moise, l-
au adus la Ierusalim, ca să-l prezinte Domnului 23 (după
cum este scris în legea Domnului: "Orice bărbat care va
deschide pântecele va fi numit sfânt pentru Domnul"), 24 și
să aducă jertfă, după cum este scris în legea Domnului: "O
pereche de turturele sau doi pui de porumbel". 25 Iată, era
un om în Ierusalim, al cărui nume era Simeon. Omul acesta
era neprihănit și evlavios, căutând mângâierea lui Israel, și
Duhul Sfânt era peste el. 26 I se descoperise prin Duhul
Sfânt că nu avea să vadă moartea înainte de a-L vedea pe
Hristosul Domnului. 27 El a venit în Duhul Sfânt în templu.
Când părinții au adus copilul Isus, ca să facă cu privire la el
după obiceiul legii, 28 el l-a primit în brațe, a binecuvântat pe
Dumnezeu și a zis 29 "Acum, Stăpâne, dai drumul robului
tău, după cuvântul Tău, în pace; 30 Căci ochii mei au văzut

mântuirea Ta, 31 pe care ai pregătit-o înaintea ochilor tuturor popoarelor; 32 ca o lumină de revelație pentru neamuri, și
slava poporului Tău Israel." 33 Iosif și mama sa se mirau de
cele ce se spuneau despre el. 34 Simeon i-a binecuvântat și
a zis mamei sale, Maria: "Iată, copilul acesta este rânduit
pentru căderea și ridicarea multora în Israel și pentru un
semn despre care se vorbește. 35 Da, o sabie va străpunge
prin sufletul vostru, ca să fie descoperite gândurile multor
inimi." 36 Era o proorociță, Ana, fiica lui Fanuel, din seminția
lui Așer (era de o vârstă înaintată, căci trăise cu un bărbat
șapte ani de la feciorie, 37 și era văduvă de vreo optzeci și
patru de ani), care nu se depărta de templu, închinându-se
zi și noapte cu post și cu cereri. 38 Subind chiar în ceasul
acela, ea aducea mulțumiri Domnului și vorbea despre el
tuturor celor care așteptau răscumpărarea în Ierusalim. 39
După ce au împlinit tot ce era după Legea Domnului, s-
au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret. 40 Copilul
creștea și se întărea în spirit, fiind plin de înțelepciune, și
harul lui Dumnezeu era peste el. 41 Părinții lui se duceau în
fiecare an la Ierusalim, la sărbătoarea Paștelui. 42 Când a
împlinit vârsta de doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim,
după obiceiul sărbătorii; 43 și, după ce au împlinit zilele, pe
când se întorceau, băiatul Isus a rămas în Ierusalim. Iosif și
mama lui nu știau acest lucru, 44 dar, presupunând că este
în companie, au plecat o zi de drum; și l-au căutat printre
rudele și cunoscuții lor. 45 Cum nu l-au găsit, s-au întors
la Ierusalim, în căutarea lui. 46 După trei zile, l-au găsit în
templu, stând în mijlocul învățătorilor, atât pentru a-i asculta,
cât și pentru a le pune întrebări. 47 Toți cei care îl ascultau
erau uimiți de înțelegerea și de răspunsurile lui. 48 Când l-au
văzut, au rămas uimiți, iar mama lui i-a zis: "Fiule, de ce te-ai
purtat așa cu noi? Iată că tatăl tău și cu mine te așteptam cu
nerăbdare". 49 El le-a zis: "Pentru ce Mă căutați? Nu știați
că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?" 50 Ei nu au înțeles
cuvântul pe care li-l spunea. 51 Și, coborând cu ei, a venit la
Nazaret. El era supus lor, iar mama lui păstra în inima ei
toate aceste cuvinte. 52 Și Isus creștea în înțelepciune și în
statură și în favoare înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

3 În al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar,
când Ponțiu Pilat era guvernator al Iudeii, Irod era tetrarh
al Galileii, iar fratele său Filip era tetrarh al ținutului Ituraei
și al Traconitei și Lisanias tetrarh al Abilenei, 2 în timpul
marii preoții a lui Ana și Caiafa, cuvântul lui Dumnezeu a
venit lui Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie. 3 El a venit în toată
regiunea din jurul Iordanului, predicând botezul pocăinței
pentru iertarea păcatelor. 4 După cum este scris în cartea
cuvintelor profetului Isaia, "Glasul cuiva care strigă în pustiu,
'Pregătiți calea Domnului. Fă-i cărările drepte. 5 Orice vale
va fi umplută. Fiecare munte și deal va fi doborât. Cele
strâmbe vor deveni drepte, și căile aspre să fie netede.
6 Toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu." 7 De
aceea a zis mulțimilor care ieșeau să fie botezate de El:
"Neam de vipere, cine v-a pus în gardă să fugiți de mânia
viitoare? 8 De aceea, dați roade demne de pocăință și nu
începeți să spuneți între voi: "Avem ca tată pe Avraam!"
Căci vă spun că Dumnezeu poate să-i ridice lui Avraam
copii din aceste pietre!". 9 Chiar și acum toporul se află la
rădăcina copacilor. Așadar, orice copac care nu produce
fructe bune este tăiat și aruncat în foc." 10 Și mulțimile L-au
întrebat: "Ce trebuie să facem?" 11 El le-a răspuns: "Cine
are două haine, să le dea celui care nu are. Cine are de
mâncare, să facă la fel." 12 Au venit și vameșii să fie botezați
și I-au zis: "Învățătorule, ce trebuie să facem?" 13 El le-a
zis: "Nu culegeți mai mult decât ceea ce vi se cuvine". 14
Și soldații l-au întrebat și ei: "Și noi? Ce trebuie să facem
noi?" El le-a spus: "Nu luați de la nimeni prin violență și
nu acuzați pe nimeni pe nedrept. Fiți mulțumiți cu salariile
voastre". 15 Pe când norodul era în așteptare și toți oamenii
se gândeau în inimile lor dacă nu cumva Ioan este Hristosul,
16 Ioan le-a răspuns tuturor: "Eu vă botez cu apă, dar vine
Cel mai puternic decât mine, căruia nu sunt vrednic să-i
dezleg cureaua sandalelor. El vă va boteza în Duhul Sfânt și
în foc. 17 În mâna Lui este vânturatorul, va curăța bine aria
și va strânge grâul în hambarul Său, dar va arde neghina cu
foc nestins." 18 Apoi, cu multe alte îndemnuri, propovăduia
poporului vestea cea bună. 19 Dar Irod tetrarhul, fiind mustrat
de el pentru Irodiada, soția fratelui său, și pentru toate relele
pe care le făcuse Irod, 20 a adăugat la toate acestea și
aceasta: a închis pe Ioan în temniță. 21 Și când tot poporul
era botezat, Isus, botezat și el, se ruga. Cerul s-a deschis 22
și Duhul Sfânt s-a pogorât peste el în chip trupesc, ca un
porumbel, iar din cer s-a auzit un glas care zicea: "Tu ești
Fiul Meu preaiubit. În tine sunt binevoitor". 23 Isus însuși,
când a început să învețe, era în vârstă de vreo treizeci de
ani, fiind fiul lui Iosif, fiul lui Heli, 24 fiul lui Matei, fiul lui Levi,
fiul lui Melchi, fiul lui Jannai, fiul lui Iosif, 25 fiul lui Matatia,
fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Naggai, 26 fiul
lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semein, fiul lui Iosif, fiul lui
Iuda, 27 fiul lui Joanan, fiul lui Reșea, fiul lui Zorobabel, fiul
lui Șealtiel, fiul lui Neri, 28 fiul lui Melchi, fiul lui Addi, fiul lui
Cosam, fiul lui Elmodam, fiul lui Er, 29 fiul lui Iosif, fiul lui
Eliezer, fiul lui Jorim, fiul lui Matei, fiul lui Levi, 30 fiul lui
Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Iona, fiul lui Eliachim,

31 fiul lui Melea, fiul lui Menan, fiul lui Matata, fiul lui Natan,
fiul lui David, 32 fiul lui Isai, fiul lui Obed, fiul lui Boaz, fiul lui
Salmon, fiul lui Nahșon, 33 fiul lui Aminadab, fiul lui Aram,
fiul lui Hezron, fiul lui Pereț, fiul lui Iuda, 34 fiul lui Iacov, fiul
lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Terah, fiul lui Nahor, 35 fiul
lui Serug, fiul lui Reu, fiul lui Peleg, fiul lui Eber, fiul lui Șelah,
36 fiul lui Cainan, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul
lui Lameh, 37 fiul lui Matusalem, fiul lui Enoh, fiul lui Iared,
fiul lui Mahalaleel, fiul lui Cainan, 38 fiul lui Enos, fiul lui Set,
fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

4 Isus, plin de Duhul Sfânt, s-a întors de la Iordan și a fost
dus de Duhul în pustiu 2 timp de patruzeci de zile, fiind
ispitit de diavol. În acele zile nu a mâncat nimic. După aceea,
când acestea s-au încheiat, i-a fost foame. 3 Diavolul l-a zis:
“Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca piatra aceasta
să se facă pâine.” 4 Isus i-a răspuns: “Este scris: “Nu numai
cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu.”” 5
Diavolul, ducându-l pe un munte înalt, i-a arătat într-o clipă
toate împărățiile lumii. 6 Diavolul i-a zis: “Îți voi da toate
aceste autorități și slava lor, căci mi-au fost date mie și le
dau oricui vreau. 7 Așadar, dacă te vei închina înaintea
mea, toate acestea vor fi ale tale.” 8 Isus i-a răspuns: “Du-te
de aici, Satano! Căci este scris: “Să te închini Domnului,
Dumnezeului tău, și numai lui să-i slujești!”. 9 L-a dus la
Ierusalim, l-a așezat pe vârful templului și i-a zis: “Dacă
ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos de aici, 10 căci este
scris, “El va pune pe îngerii Săi să vă păzească, ca să vă
păzească. 11 și, 'Pe mâinile lor te vor purta, ca nu cumva
să-ți lovești piciorul de o piatră.”” 12 Isus, răspunzând, i-
a zis: “S-a spus: “Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul
tău”.” 13 După ce a ispitit pe toți, diavolul a plecat de la el
până la o altă dată. 14 Isus s-a întors în Galileea cu puterea
Duhului Sfânt, și vestea despre El s-a răspândit în tot ținutul
din jur. 15 El învăța în sinagogile lor, fiind slăvit de toți. 16
Și a venit la Nazaret, unde fusese crescut. A intrat, după
obiceiul său, în sinagogă, în ziua de Sabat, și s-a ridicat
în picioare să citească. 17 I s-a înmânat cartea profetului
Isaia. A deschis cartea și a găsit locul în care era scris, 18
“Duhul Domnului este peste mine, pentru că El m-a uns
să vestesc săracilor vestea cea bună. El m-a trimis să-i
vindec pe cei cu inimazdrobită, pentru a vesti eliberarea
celor prizonieri, redarea vederii orbilor, pentru a-i elibera pe
cei care sunt zdrobiți, 19 și să vestească anul de grație al
Domnului.” 20 A închis cartea, a dat-o înapoi slujbașului
și s-a așezat. Ochii tuturor celor din sinagogă erau ațintiți
asupra lui. 21 El a început să le spună: “Astăzi s-a împlinit în
auzul vostru Scriptura aceasta.” 22 Toți mărturiseau despre
el și se mirau de cuvintele pline de har care ieșeau din gura
lui și ziceau: “Nu este acesta fiul lui Iosif?” 23 El le-a zis:
“Fără îndoială că îmi veți spune proverbul acesta: “Doctore,
vindecă-te! Tot ce am auzit că s-a făcut în Capernaum, fă și
aici, în orașul tău natal!””. 24 El a zis: “Adevărat vă spun că
niciun profet nu este acceptat în orașul său natal. 25 Dar,
adevărat vă spun că erau multe văduve în Israel pe vremea
lui Ilie, când cerul a fost închis trei ani și șase luni, când a
venit o foamete mare în toată țara. 26 Ilie nu a fost trimis la
niciuna dintre ele, decât la Sarepta, în ținutul Sidonului, la o
femeie văduvă. 27 Pe vremea profetului Elisei, în Israel,
erau mulți leproși, dar niciunul dintre ei nu a fost curățat, cu
excepția lui Naaman, sirianul.” 28 Toți s-au umplut de mânie
în sinagogă, când auzeau aceste lucruri. 29 S-au sculat, l-au
aruncat afară din cetate și l-au dus pe vârful dealului pe
care era zidită cetatea lor, ca să-l arunce de pe stâncă. 30
Dar el, trecând prin mijlocul lor, și-a văzut de drum. 31 S-a
coborât la Capernaum, o cetate din Galileea. Îi învăța în
ziua de Sabat; 32 și ei erau uimiți de învățătura Lui, căci
cuvântul Lui era cu autoritate. 33 În sinagogă era un om
care avea un duh de demon necurat; și a strigat cu glas
tare, 34 zicând: “Ah! ce avem noi de-a face cu tine, Isus din
Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Eu știu cine ești: Sfântul lui
Dumnezeu!”. 35 Isus l-a mustrat, zicând: “Taci și ieși de la
el!” După ce l-a aruncat jos în mijlocul lor, demonul a ieșit
din el, fără să-i facă vreun rău. 36 Toți au fost cuprinși de
uimire și vorbeau între ei, zicând: “Ce este cuvântul acesta?
Pentru că el poruncește cu autoritate și putere duhurilor
necurate și ele ies!” 37 Vestea despre el s-a răspândit în
toate locurile din regiunea înconjurătoare. 38 S-a sculat din
sinagogă și a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era
bolnavă de o febră mare și l-au rugat să o ajute. 39 El a stat
lângă ea și a mustrat febra, iar aceasta a lăsat-o. Imediat s-
a sculat și i-a servit. 40 Pe când apunea soarele, toți cei
care aveau pe cineva bolnav de diferite boli i-au adus la el;
el și-a pus mâinile peste fiecare dintre ei și i-a vindecat.
41 Din mulți ieșeau și demoni, care strigau și ziceau: “Tu
ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu!” Reproșându-le, nu le-a
permis să vorbească, pentru că știau că el era Hristosul. 42
Când s-a făcut ziuă, a plecat și s-a dus într-un loc pustiu;
și mulțimile Îl căutau, veneau la El și se țineau de El, ca
să nu plece de lângă ele. 43 Dar el le-a spus: “Trebuie să
propovăduiesc vestea bună a Împărăției lui Dumnezeu și în
celelalte cetăți. De aceea am fost trimis”. 44 El predica în
sinagogile din Galileea.

5 Și, pe când mulțimea îl strângea și asculta cuvântul lui
Dumnezeu, el stătea lângă lacul Ghenareț. 2 A văzut
două corăbii care stăteau lângă lac, dar pescarii ieșiseră din
ele și își spălau plasele. 3 A intrat într-una dintre bărci, care
era a lui Simon, și l-a rugat să se depărteze puțin de țărm.
S-a așezat și a învățat mulțimile din barcă. 4 După ce a
isprăvit de vorbit, a zis lui Simon: "Scoateți în larg și aruncați
mrejele ca să prindeți." 5 Simon I-a răspuns: "Învățătorule,
am lucrat toată noaptea și n-am prins nimic; dar, la cuvântul
Tău, voi da drumul la mreajă." 6 După ce au făcut acest
lucru, au prins o mare mulțime de pești, iar plasa lor se
rupea. 7 Ei au făcut semn partenerilor lor din cealaltă barcă
să vină să-i ajute. Aceștia au venit și au umplut ambele
bărci, astfel încât acestea au început să se scufunde. 8 Dar
Simon Petru, când a văzut, a căzut la genunchii lui Isus
și a zis: "Doamne, depărtează-te de la mine, căci sunt un
om păcătos!". 9 Căci era uimit, el și toți cei care erau cu
el, de capturile de pește pe care le prinseseră; 10 la fel și
Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care erau asociați cu Simon.
Isus i-a spus lui Simon: "Nu te teme. De acum înainte vei
prinde oameni vii". 11 După ce și-au adus corăbiile la țărm,
au lăsat totul și au mers după El. 12 Pe când era într-una
din cetăți, iată că era un om plin de lepră. Când L-a văzut
pe Isus, a căzut cu fața la pământ și L-a implorat, zicând:
"Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți." 13 El a întins mâna
și l-a atins, zicând: "Vreau. Să fiu curățat". Imediat lepra l-a
părăsit. 14 I-a poruncit să nu spună nimănui: "Ci du-te, arată-
te preotului și adu jertfă pentru curățirea ta, după cum a
poruncit Moise, ca mărturie pentru ei." 15 Dar vestea despre
El s-a răspândit mult mai mult și mulțimi mari se adunau să-
L asculte și să fie vindecate de bolile lor. 16 Dar el s-a retras
în pustie și se ruga. 17 Într-una din zilele acelea, El învăța
pe oameni; și stăteau acolo farisei și învățători ai Legii, veniți
din toate satele Galileii, din Iudeea și din Ierusalim. Puterea
Domnului era cu el ca să-i vindece. 18 Iată că niște oameni
au adus un paralitic pe un pat de campanie și căutau să-
l aducă înăuntru ca să-l pună înaintea lui Isus. 19 Nu au
găsit cum să-l aducă înăuntru din cauza mulțimii, s-au urcat
pe acoperișul casei și l-au coborât prin țigle cu patul lui în
mijlocul ei, în fața lui Isus. 20 Văzând credința lor, Isus i-a
spus: "Omule, păcatele tale îți sunt iertate." 21 Cărturarii și
fariseii au început să se certe, zicând: "Cine este acesta
care vorbește de hulă? Cine poate ierta păcatele, dacă nu
numai Dumnezeu?" 22 Dar Isus, înțelegând gândurile lor, le-
a răspuns: "De ce gândiți așa în inimile voastre? 23 Ce este
mai ușor să spui: "Păcatele tale îți sunt iertate" sau să spui:
"Scoală-te și umblă"? 24 Dar ca să știți că Fiul Omului are
putere pe pământ să ierte păcatele", i-a spus paraliticului: "Îți
spun: scoală-te, ia-ți patul și du-te la casa ta". 25 Și îndată s-
a sculat în fața lor, a luat ce avea pe el și a plecat la casa
lui, slăvind pe Dumnezeu. 26 Toată lumea a fost cuprinsă
de uimire și a slăvit pe Dumnezeu. S-au umplut de teamă,
spunând: "Am văzut astăzi lucruri ciudate." 27 După aceea,
ieșind afară, a văzut un vameș, numit Levi, care ședea la
fisc, și i-a zis: "Vino după mine!" 28 A lăsat totul, s-a sculat și
l-a urmat. 29 Levi i-a făcut un mare ospăț în casa lui. Era o
mare mulțime de vameși și de alți oameni care se odihneau
cu ei. 30 Cărturarii și fariseii cârteau împotriva ucenicilor Lui,
zicând: "De ce mâncați și beți cu vameșii și cu păcătoșii?"
31 Isus le-a răspuns: "Cei sănătoși nu au nevoie de doctor,
dar cei bolnavi au nevoie de doctor. 32 Eu n-am venit să
chem pe cei drepți, ci pe păcătoși la pocăință." 33 Ei I-au
zis: "Pentru ce ucenicii lui Ioan postesc și se roagă des, și
ucenicii fariseilor, iar ai voștri mănâncă și beau?" 34 El le-a
zis: "Puteți voi să faceți pe prietenii mirelui să postească,
când mirele este cu ei? 35 Dar vor veni zile când mirele va fi
luat de la ei. Atunci vor posti în acele zile." 36 Și le-a spus și
o pildă. "Nimeni nu pune o bucată dintr-o haină nouă pe o
haină veche, căci altfel va rupe haina nouă și, de asemenea,
bucata din haina nouă nu se va potrivi cu cea veche. 37
Nimeni nu pune vin nou în piei de vin vechi, căci altfel vinul
nou va sparge piei, se va vărsa și piei vor fi distruse. 38 Dar
vinul nou trebuie pus în piei de vin proaspăt, și amândouă se
păstrează. 39 Nimeni, după ce a băut vin vechi, nudorește
imediat vin nou, pentru că spune: "Cel vechi este mai bun"."

6 În al doilea Sabat după cel dintâi, el mergea prin lanurile
de grâu. Discipolii lui culegeau căpățânile de grâu și
mâncau, frecându-le în mâini. 2 Dar unii dintre farisei le-
au spus: "De ce faceți ceea ce nu este permis să faceți în
ziua de Sabat?" 3 Isus le-a răspuns: "N-ați citit ce a făcut
David, când a flămânzit, el și cei ce erau cu el, 4 cum a
intrat în casa lui Dumnezeu, a luat și a mâncat pâinea de
sărbătoare și a dat și celor ce erau cu el, care nu se poate
mânca decât numai pentru preoți?" 5 El le-a răspuns: "Fiul
Omului este stăpânul Sabatului". 6 În altă zi de Sabat, a
intrat în sinagogă și învăța. Era acolo un om, căruia i se
uscase mâna dreaptă. 7 Cărturarii și fariseii îl urmăreau, ca
să vadă dacă nu cumva vindecă în Sabat, ca să găsească o
acuzație împotriva lui. 8 Dar El le cunoștea gândurile; și
a zis omului care avea mâna uscată: "Ridică-te și stai în
mijloc". El s-a ridicat și a stat în picioare. 9 Atunci Isus le-a
zis: "Vă voi întreba ceva: "Este îngăduit în Sabat să faci bine
sau să faci rău? Să salvezi o viață, sau să ucizi?" 10 S-a
uitat la toți și a zis omului: "Întinde-ți mâna". El a făcut-o,

și mâna i-a fost redată la fel de sănătoasă ca și cealaltă.
11 Dar ei erau plini de furie și vorbeau între ei despre ce
ar putea să-i facă lui Isus. 12 În zilele acelea, s-a dus pe
munte să se roage și a stat toată noaptea în rugăciune către
Dumnezeu. 13 Când s-a făcut ziuă, și-a chemat discipolii și
a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit și apostoli:
14 Simon, pe care l-a numit și Petru; Andrei, fratele său;
Iacov; Ioan; Filip; Bartolomeu; 15 Matei; Toma; Iacov, fiul lui
Alfeu; Simon, numit Zelota; 16 Iuda, fiul lui Iacov; și Iuda
Iscarioteanul, care a devenit și el trădător. 17 S-a coborât cu
ei și a stat pe un loc drept, cu o mulțime de ucenici ai Lui și
cu un mare număr de oameni din toată Iudeea, din Ierusalim
și de pe țărmul mării Tirului și al Sidonului, care veniseră să-
L asculte și să se vindece de bolile lor, 18 precum și de cei
care erau tulburați de duhuri necurate; și se vindecau. 19
Toată mulțimea căuta să se atingă de El, căci ieșea din El o
putere și îi vindeca pe toți. 20 Și-a ridicat ochii spre ucenicii
Săi și a zis: "Ferice de voi, cei săraci! pentru că Împărăția lui
Dumnezeu este a ta. 21 Ferice de voi, care sunteți flămânzi
acum! pentru că vei fi umplut. Ferice de voi care plângeți
acum, pentru că vei râde. 22 Ferice de voi, când vă vor
urî oamenii, când vă vor respinge, când vă vor batjocori și
când vor arunca numele vostru ca fiind rău, din pricina Fiului
Omului! 23 Bucurați-vă în ziua aceea și săriți de bucurie,
căci iată că răsplata voastră este mare în ceruri, pentru că
părinții lor au făcut același lucru cu profeții. 24 "Dar vai de
voi, care sunteți bogați! Căci ați primit mângâierea voastră.
25 Vai de voi, cei ce sunteți plini acum! pentru că vă va fi
foame. Vai de voi care râdeți acum, pentru că veți jeli și veți
plânge. 26 Vai, când oamenii vorbesc de bine despre tine!
căci părinții lor au făcut același lucru cu profeții mincinoși.
27 Dar Eu vă spun vouă, celor ce auziți: iubiți pe vrăjmașii
voștri, faceți bine celor ce vă urăsc, 28 binecuvântați pe cei
ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei ce vă maltratează. 29
Celui ce vă lovește peste obraz, oferiți-i și celălalt obraz;
și celui ce vă ia haina, nu-i reține și haina. 30 Dați oricui
vă cere și nu cereți celui care vă ia bunurile să vi le dea
înapoi. 31 "Fă-le și tu cum vrei să facă oamenii cu tine.
32 Dacă iubești pe cei ce te iubesc, ce merite ai tu? Căci
chiar și păcătoșii îi iubesc pe cei care îi iubesc. 33 Dacă
faceți bine celor ce vă fac bine, ce merite aveți voi? Căci și
păcătoșii fac la fel. 34 Dacă dați cu împrumut celor de la
care sperați să primiți, ce merite aveți? Chiar și păcătoșii
împrumută păcătoșilor, pentru a primi înapoi la fel de mult.
35 Dar iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți binele și împrumutați,
fără să așteptați nimic în schimb; și răsplata voastră va fi
mare și veți fi copiii Celui Preaînalt, căci El este binevoitor
față de cei nerecunoscători și răi. 36 "De aceea fiți milostivi,
așa cum și Tatăl vostru este milostiv. 37 Nu judecați, și nu vei
fi judecat. Nu condamnați, și nu vei fi condamnat. Eliberați, și
vei fi eliberat. 38 "Dați și vi se va da; o măsură bună, presată,
zdruncinată și plină, vi se va da. Căci cu aceeași măsură cu
care măsurați, vi se va măsura înapoi." 39 Și le-a spus o
pildă. "Poate orbul să călăuzească pe orb? Nu vor cădea
amândoi într-o groapă? 40 Un ucenic nu este mai presus de
învățătorul său, dar fiecare, când va fi pe deplin instruit, va fi
ca învățătorul său. 41 De ce vedeți paiul de paie care este în
ochiul fratelui vostru, dar nu vă gândiți la bârna care este în
ochiul vostru? 42 Sau cum poți să-i spui fratelui tău: "Frate,
lasă-mă să scot paiul din ochiul tău", când tu însuți nu vezi
bârna care este în ochiul tău? Ipocritule! Îndepărtează mai
întâi bârna din ochiul tău și apoi vei putea vedea limpede ca
să îndepărtezi paiul care este în ochiul fratelui tău. 43 "Căci
nu este pom bun care să dea roade putrede, nici pom putred
care să dea roade bune. 44 Căci fiecare pom se cunoaște
după rodul său. Căci oamenii nu culeg smochine din spini,
nici struguri din tufișuri de mărăcini. 45 Omul bun scoate
din comoara bună a inimii sale ceea ce este bun, iar omul
rău scoate din comoara rea a inimii sale ceea ce este rău,
căci din belșugul inimii vorbește gura lui. 46 "Pentru ce Mă
strigați: "Doamne, Doamne!" și nu faceți ce vă spun Eu?
47 Oricine vine la Mine, care ascultă cuvintele Mele și le
face, vă voi arăta cum este el. 48 El este ca un om care
construiește o casă, care a săpat, a mers adânc și a pus
temelia pe stâncă. Când s-a ridicat un potop, pârâul s-a izbit
de casa aceea și nu a putut să o zdruncine, pentru că era
întemeiată pe stâncă. 49 Darcel care aude și nu face, se
aseamănă cu un om care a zidit o casă pe pământ fără
temelie, împotriva căreia a izbucnit pârâul și îndată a căzut;
și ruina acelei case a fost mare."

7 După ce a terminat de vorbit în auzul poporului, a intrat
în Capernaum. 2 Un slujitor al unui centurion, care îi era
foarte drag, era bolnav și era la un pas de moarte. 3 Când a
auzit despre Isus, a trimis la el pe bătrânii iudeilor, rugându-l
să vină și să-i salveze slujitorul. 4 Când au ajuns la Isus, l-
au rugat insistent, spunând: "Este vrednic ca tu să faci asta
pentru el, 5 pentru că el iubește neamul nostru și a zidit
sinagoga noastră pentru noi". 6 Isus a mers cu ei. Când nu
mai era acum departe de casă, centurionul a trimis la el
niște prieteni, spunându-i: "Doamne, nu te îngrijora, căci nu
sunt vrednic să intri sub acoperișul meu. 7 De aceea nici
eu nu m-am considerat vrednic să vin la tine; dar spune
cuvântul și robul meu va fi vindecat. 8 Căci și eu sunt un om

pus sub autoritate, având sub mine soldați. Îi spun acestuia:
“Du-te!” și el se duce; altuia: “Vino!” și vine; iar robului meu:
“Fă aceasta” și el o face”.” 9 Isus, auzind acestea, s-a mirat
de el și, întorcându-se, a zis mulțimii care-L urma: “Vă spun
că n-am găsit o credință atât de mare, nici în Israel.” 10 Cei
care fuseseră trimiși, întorcându-se la casă, au constatat
că servitorul care fusese bolnav era sănătos. 11 Curând
după aceea, s-a dus într-o cetate numită Nain. Mulți dintre
discipolii Săi, împreună cu o mare mulțime, au mers cu El.
12 Când s-a apropiat de poarta cetății, iată că a fost dus
afară un mort, singurul fiu născut al mamei sale, care era
văduvă. Mulți oameni din cetate erau cu ea. 13 Domnul,
când a văzut-o, i s-a făcut milă de ea și i-a zis: “Nu plânge!”
14 S-a apropiat și s-a atins de sicriu, iar purtătorii s-au oprit.
El a spus: “Tinere, îți spun: ridică-te!”. 15 Cel care era mort
s-a așezat și a început să vorbească. Apoi l-a dat mamei
sale. 16 Toți s-au temut și au slăvit pe Dumnezeu, zicând:
“Un mare prooroc s-a ridicat printre noi!” și: “Dumnezeu a
vizitat pe poporul Său!”. 17 Această veste s-a răspândit
despre el în toată Iudeea și în toată regiunea înconjurătoare.
18 Ucenicii lui Ioan i-au povestit toate acestea. 19 Ioan,
chemând la el doi dintre ucenicii săi, i-a trimis la Isus, zicând:
“Tu ești Cel ce vine, sau trebuie să căutăm pe altul?” 20
După ce au venit la el, au spus: “Ioan Botezătorul ne-a
trimis la tine, spunând: “Tu ești cel care vine, sau trebuie să
căutăm pe altul?”” 21 În ceasul acela a vindecat pe mulți
de boli, de molime și de duhuri rele, și multora dintre cei
orbi le-a dat vederea. 22 Isus le-a răspuns: “Duceți-vă și
spuneți lui Ioan lucrurile pe care le-ați văzut și le-ați auzit:
că orbii își primesc vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt
curățiți, surzii aud, morții înviază și săracilor li se vestește o
veste bună. 23 Ferice de cel care nu găsește în mine nici un
prilej de poticnire.” 24 După ce au plecat trimișii lui Ioan, a
început să spună mulțimii despre Ioan: “Ce ați ieșit în pustie
ca să vedeți? O trestie scuturată de vânt? 25 Dar voi ce
ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei
care sunt îmbrăcați frumos și trăiesc delicat sunt la curțile
regilor. 26 Dar tu ce ai ieșit să vezi? Un profet? Da, vă spun,
și chiar mai mult decât un profet. 27 Acesta este cel despre
care este scris, “Iată, trimit pe mesagerul Meu înaintea feței
tale, care îți va pregăti calea înaintea ta. 28 “Căci vă spun
că, dintre cei născuți din femei, nu este un prooroc mai
mare decât Ioan Botezătorul; dar cel mai mic în Împărăția
lui Dumnezeu este mai mare decât el.” 29 Când a auzit
aceasta, tot poporul și vameșii au declarat că Dumnezeu
este drept, după ce a fost botezat cu botezul lui Ioan. 30 Dar
fariseii și avocații au respins sfatul lui Dumnezeu, nefiind
ei înșiși botezați de el. 31 Cu ce aș putea să compar pe
oamenii acestui neam? Cu ce se aseamănă ei? 32 Sunt
ca niște copii care stau în piață și se strigă unii pe alții,
zicând: “Noi v-am cântat la cimpoi, și voi n-ați dansat”. Noi
am jelit, iar voi nu ați plâns'. 33 Căci Ioan Botezătorul n-a
venit nici mâncând pâine, nici bând vin, iar voi spuneți: 'Are
un demon'. 34 Fiul Omului a venit mâncând și bând și voi
ziceți: 'Iată un mâncăcios și un bețiv, un prieten al vameșilor
și al păcătoșilor!'. 35 Înțelepciunea este îndreptățită de toți
copiii ei.” 36 Unul dintre farisei l-a invitat să mănânce cu
el. El a intrat în casa fariseului și s-a așezat la masă. 37
Iată că o femeie din cetate, care era păcătoasă, când a
aflat că el se odihnește în casa fariseului, a adus un vas de
alabastru cu unguent. 38 Stând în spate la picioarele lui,
plângând, a început să îi ude picioarele cu lacrimile ei, le-a
șters cu părul capului, i-a sărutat picioarele și le-a uns cu
mirul. 39 Fariseul care îl invitase, văzând aceasta, și-a zis în
sinea lui: “Omul acesta, dacă ar fi fost profet, și-ar fi dat
seama cine și ce fel de femeie este cea care îl atinge, că
este o păcătoasă.” 40 Isus i-a răspuns: “Simon, am să-ți
spun ceva.” El a spus: “Învățătorule, spune mai departe”. 41
“Un creditor avea doi datornici. Unul datora cinci sute de
denari, iar celălalt cincizeci. 42 Când n-au putut plăti, i-a
iertat pe amândoi. Așadar, care dintre ei îl va iubi mai mult?”
43 Simon a răspuns: “Cred că pe acela pe care l-a iertat cel
mai mult.” El i-a spus: “Ai judecat corect”. 44 Și, întorcându-
se spre femeie, i-a zis lui Simon: “Vezi tu pe femeia aceasta?
Am intrat în casa ta și nu mi-ai dat apă pentru picioarele
mele, dar ea mi-a udat picioarele cu lacrimile ei și le-a șters
cu părul capului ei. 45 Tu nu mi-ai dat nici o sărutare, dar ea,
de când am intrat, nu încetează să-mi sărute picioarele.
46 Tu nu mi-ai uns capul cu untdelemn, dar ea mi-a uns
picioarele cu mir. 47 De aceea vă spun că păcatele ei, care
sunt multe, sunt iertate, pentru că a iubit mult. Dar cel căruia
i se iartă puțin, iubește puțin.” 48 El i-a zis: “Păcatele tale
sunt iertate”. 49 Și cei ce ședeau la masă cu El au început
să se întrebe: “Cine este Acesta, care chiar iartă păcatele?”
50 El a zis femeii: “Credința ta te-a mântuit. Du-te în pace.”

8 Curând după aceea, a străbătut cetățile și satele,
propovăduind și aducând vestea cea bună a Împărăției lui
Dumnezeu. Împreună cu el erau cei doisprezece 2 și câteva
femei care fuseseră vindecate de duhuri rele și de boli:
Maria, care se numea Magdalena, din care ieșiseră șapte
demoni, 3 Ioana, soția lui Chuzas, administratorul lui Irod,
Susana și multe altele care îi slujeau din averile lor. 4 Când
s-a adunat o mare mulțime și veneau la el oameni din toate

cetățile, el a vorbit printr-o pildă: 5 "Fermierul a ieșit să-și
semene sămânța. Pe când semăna, o parte a căzut pe drum,
a fost călcată în picioare și păsările cerului au mâncat-o. 6
Altă sămânță a căzut pe stâncă și, de îndată ce a crescut, s-
a uscat, pentru că nu avea umiditate. 7 Altele au căzut în
mijlocul spinilor, iar spinii au crescut cu ea și au înăbușit-
o. 8 Altă a căzut în pământul bun, a crescut și a produs
de o sută de ori mai mult rod." În timp ce spunea aceste
lucruri, a strigat: "Cine are urechi de auzit, să audă!" 9 Atunci
ucenicii Lui L-au întrebat: "Ce înseamnă pilda aceasta?" 10
El a zis: "Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției
lui Dumnezeu; dar celorlalți le-a fost dat în pilde, ca să nu
vadă, văzând, și să nu înțeleagă, auzind. 11 "Și pilda este
următoarea: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu. 12 Cei
de pe drum sunt cei care ascultă; apoi vine diavolul și le ia
cuvântul din inimă, ca să nu creadă și să nu fie mântuiți. 13
Cei de pe stâncă sunt cei care, când aud, primesc cuvântul
cu bucurie; dar aceștia nu au rădăcină. Ei cred pentru o
vreme, apoi cad în timp de ispită. 14 Ceea ce a căzut între
spini, aceștia sunt cei care au auzit și, mergând pe drumul
lor, sunt sufocați de griji, de bogății și de plăcerile vieții; și nu
aduc niciun rod la maturitate. 15 Cele din pământul bun,
aceștia sunt cei care, cu inimă cinstită și bună, după ce au
auzit cuvântul, îl țin strâns și produc roade cu perseverență.
16 Nimeni, când aprinde o lampă, nu o acoperă cu un vas
și nu o pune sub pat, ci o pune pe un suport, ca să vadă
lumina cei ce intră înăuntru. 17 Căci nu este nimic ascuns
care să nu fie descoperit, nici nimic secret care să nu fie
cunoscut și să nu iasă la lumină. 18 Fiți deci atenți cum
auziți. Căci oricui are, i se va da; și oricui nu are, i se va lua
chiar și ceea ce crede că are." 19 Mama și frații lui au venit
la el, dar nu puteau să se apropie de el din cauza mulțimii.
20 Unii oameni i-au spus: "Mama ta și frații tăi stau afară și
doresc să te vadă." 21 Dar El le-a răspuns: "Mama mea și
frații mei sunt aceia care au auzit cuvântul lui Dumnezeu
și-l împlinesc." 22 Într-una din zilele acelea, S-a suit într-o
barcă, El însuși și ucenicii Săi, și le-a zis: "Să trecem de
cealaltă parte a lacului." Așa că au pornit la apă. 23 Dar, în
timp ce navigau, el a adormit. O furtună de vânt s-a abătut
asupra lacului, iar ei luau cantități periculoase de apă. 24
Au venit la el și l-au trezit, spunând: "Stăpâne, stăpâne,
murim!" El s-a trezit și a mustrat vântul și furia apei; apoi
au încetat și s-a făcut liniște. 25 El i-a întrebat: "Unde este
credința voastră?" Înfricoșați, ei s-au mirat, spunându-și unul
altuia: "Cine este acesta, care poruncește chiar și vânturilor
și apelor, iar acestea îl ascultă?" 26 Apoi au ajuns în ținutul
Gadarenilor, care este în fața Galileii. 27 Când Isus a coborât
la țărm, L-a întâmpinat un om din cetate, care avea demoni
de multă vreme. Nu purta haine și nu locuia într-o casă, ci
în morminte. 28 Când L-a văzut pe Isus, a strigat, a căzut
înaintea Lui și a zis cu glas tare: "Ce am eu de-a face cu
Tine, Isus, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt? Te implor, nu
mă chinui!". 29 Căci Isus poruncea duhului necurat să iasă
din omul acela. Căci duhul necurat îl apucase de multe ori pe
om. El era ținut sub pază și legat cu lanțuri și lanțuri. Rupând
legăturile, demonul l-a împins în deșert. 30 Isus l-a întrebat:
"Care este numele tău?" El a spus: "Legiune", pentru că
mulți demoni intraseră în el. 31 Ei l-au implorat să nu le
poruncească să se ducă în abis. (Abyssos g12) 32 Pe munte
era o turmă de mulți porci care pășteau pe munte, și l-au
rugat să le dea voie să intre în ei. Atunci el le-a îngăduit. 33
Demonii au ieșit din omul acela și au intrat în porci, iar turma
s-a repezit pe malul abrupt în lac și s-a înecat. 34 Când
au văzut cei ce-i hrăneau ce se întâmplase, au fugit și au
povestit în cetate și în țară. 35 Oamenii au ieșit să vadă ce
s-a întâmplat. Au venit la Isus și l-au găsit pe omul din care
ieșiseră demonii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și în
deplinătatea facultăților mintale; și s-au temut. 36 Cei care l-
au văzut le-au povestit cum s-a vindecat cel care fusese
posedat de demoni. 37 Toți locuitorii din ținutul Gadarenilor
din împrejurimi l-au rugat să se îndepărteze de ei, pentru că
se temeau foarte mult. Atunci a intrat în barcă și s-a întors.
38 Omul din care ieșiseră demonii l-a implorat să meargă cu
el, dar Isus l-a alungat, spunându-i: 39 "Întoarce-te la casa
ta și povestește ce lucruri mari a făcut Dumnezeu pentru
tine." El a plecat, proclamând în toată cetatea ce lucruri mari
a făcut Isus pentru el. 40 Când s-a întors Isus, mulțimea
L-a întâmpinat, căci toți Îl așteptau. 41 Și iată că a venit
un om cu numele Iair. Era un conducător al sinagogii. A
căzut la picioarele lui Isus și l-a rugat să intre în casa lui, 42
pentru că avea o fiică unică, în vârstă de vreo doisprezece
ani, și era pe moarte. Dar, pe când se ducea, mulțimea
îl apăsa. 43 O femeie care avea o scurgere de sânge de
doisprezece ani, care cheltuise tot ce trăia pe medici și nu
putea fi vindecată de niciunul, 44 a venit în spatele lui și s-a
atins de franjurii hainei lui. Imediat curgerea sângelui ei s-a
oprit. 45 Isus a zis: "Cine M-a atins?" Când toți au negat,
Petru și cei care erau cu el au zis: "Învățătorule, mulțimile te
presează și te îmbrâncesc, iar Tu spui: "Cine s-a atins de
Mine?"". 46 Dar Isus a zis: "Cineva m-a atins, căci am văzut
că a ieșit din mine o putere." 47 Când femeia a văzut că nu
era ascunsă, a venit tremurând; și, căzând înaintea lui, i-
a declarat în fața întregului popor motivul pentru care se
atinsese de el și cum s-a vindecat imediat. 48 El i-a zis:

“Fiică, înveselește-te! Credința ta te-a făcut sănătoasă. Du-
te în pace”. 49 Pe când vorbea el încă, a venit unul din
casa conducătorului sinagogii și i-a zis: “Fiica ta a murit. Nu-
l deranja pe Învățător”. 50 Dar Isus, auzind, i-a răspuns:
“Nu te teme. Crede numai și ea va fi vindecată.” 51 Când a
ajuns la casă, n-a lăsat pe nimeni să intre înăuntru, decât
pe Petru, pe Ioan, pe Iacov, pe tatăl fetiței și pe mama ei.
52 Toți plângeau și o jeleau, dar el a zis: “Nu plângeți. Ea
nu este moartă, ci doarme”. 53 Îl batjocoreau, știind că ea
era moartă. 54 Dar el i-a scos pe toți afară și, luând-o de
mână, a strigat-o și a zis: “Copila, scoală-te!” 55 Spiritul ei s-
a întors și s-a sculat îndată. El a poruncit să i se dea ceva
de mâncare. 56 Părinții ei au fost uimiți, dar el le-a poruncit
să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

9 A chemat Iaolaltă pe cei doisprezece și le-a dat putere
și stăpânire asupra tuturor demonilor și să vindece bolile.
2 I-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și
să vindece bolnavii. 3 El le-a spus: “Nu luați nimic pentru
călătoria voastră — nici toiag, nici portofel, nici pâine, nici
bani. Nu aveți câte două tunici fiecare. 4 În orice casă veți
intra, rămâneți acolo și plecați de acolo. 5 Toți cei care nu
vă primesc, când veți pleca din cetatea aceea, scuturați-
vă până și praful de pe picioare, ca mărturie împotriva lor.”
6 Și au plecat și au străbătut satele, propovăduind vestea
cea bună și vindecând pretutindeni. 7 Iar Irod tetrarhul a
auzit tot ce făcuse el și a fost foarte tulburat, pentru că unii
spuneau că Ioan a înviat din morți, 8 alții că Ilie s-a arătat,
iar alții că a înviat unul din vechii prooroci. 9 Irod a spus:
“Eu l-am decapitat pe Ioan, dar cine este acesta despre
care aud astfel de lucruri?”. A căutat să îl vadă. 10 Apostolii,
după ce s-au întors, I-au povestit ce făcuseră. I-a luat și s-a
retras deoparte, într-o regiune pustie, într-o cetate numită
Betsaida. 11 Dar mulțimile, dându-și seama, l-au urmat. El i-
a întâmpinat, le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu și i-
a vindecat pe cei care aveau nevoie de vindecare. 12 Ziua a
început să se scurgă, iar cei doisprezece au venit și i-au
spus: “Trimiteți mulțimea să se ducă în satele și fermele din
jur, să se cazeze și să facă rost de hrană, pentru că noi
suntem aici într-un loc pustiu.” 13 Dar El le-a zis: “Dați-le
voi să mănânce ceva.” Ei au spus: “Nu avem mai mult de
cinci pâini și doi pești, dacă nu cumpărăm mâncare pentru
toți acești oameni.” 14 Căci erau cam cinci mii de oameni.
El le-a spus ucenicilor săi: “Fă-i să se așeze în grupuri de
câte cincizeci de persoane.” 15 Ei au făcut așa și i-au pus
pe toți să se așeze. 16 El a luat cele cinci pâini și cei doi
pești și, privind spre cer, le-a binecuvântat, le-a frânt și le-
a dat discipolilor ca să le pună înaintea mulțimii. 17 Ei au
mâncat și s-au săturat cu toții. Au adunat douăsprezece
coșuri cu bucățile sparte care rămăseseră. 18 Pe când
se ruga El singur, ucenicii erau lângă El și El i-a întrebat:
“Cine zice mulțimea că sunt Eu?” 19 Ei au răspuns: “Ioan
Botezătorul”; dar alții zic: “Ilie”, iar alții zic că a înviat unul din
vechii prooroci”. 20 El le-a zis: “Dar voi cine ziceți că sunt
Eu?” Petru a răspuns: “Hristosul lui Dumnezeu.” 21 Dar El i-
a avertizat și le-a poruncit să nu spună nimănui acest lucru,
22 zicând: “Fiul Omului trebuie să sufere multe, să fie lepădat
de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie
omorât și a treia zi să învieze.” 23 Și a zis tuturor: “Dacă
voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine,
să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. 24 Căci oricine vrea
să-și salveze viața o va pierde, dar oricine își va pierde
viața pentru Mine o va salva. 25 Căci ce-i folosește cuiva să
câștige toată lumea și să se piardă sau să se piardă pe sine
însuși? 26 Căci oricine se va ruşina de Mine și de cuvintele
Mele, de acela se va ruşina Fiul Omului când va veni în
slava Sa și în slava Tatălui și a sfinților îngeri. 27 Dar vă
spun adevărul: sunt unii dintre cei care stau aici care nu vor
gusta nicidecum moartea până când nu vor vedea Împărăția
lui Dumnezeu.” 28 La vreo opt zile după aceste cuvinte,
a luat cu Sine pe Petru, pe Ioan și pe Iacov și s-a suit pe
munte să se roage. 29 În timp ce se ruga, înfățișarea feței
Lui s-a schimbat, iar hainele Lui au devenit albe și orbitoare.
30 Iată că vorbeau cu el doi bărbați, care erau Moise și Ilie,
31 care s-au arătat în slavă și i-au vorbit despre plecarea
pe care urma să o îndeplinească la Ierusalim. 32 Petru și
cei ce erau cu el erau îngreuiați de somn; dar, când s-au
trezit, au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați care stăteau cu
El. 33 Pe când se despărțeau de El, Petru i-a zis lui Isus:
“Învățătorule, este bine să fim aici. Să facem trei corturi: unul
pentru tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie”, fără să știe
ce spune. 34 Pe când zicea El aceste lucruri, un nor a venit
și i-a acoperit și ei s-au temut, când au intrat în nor. 35 Un
glas a ieșit din nor și a zis: “Acesta este Fiul Meu preaiubit.
Ascultați-l!” 36 Când a venit vocea, Isus a fost găsit singur.
Ei au tăcut și nu au povestit nimănui, în acele zile, nimic din
ceea ce văzuseră. 37 A doua zi, când s-au coborât de pe
munte, o mare mulțime de oameni I-a ieșit în întâmpinare.
38 Și iată că un om din mulțime a strigat: “Învățătorule, te rog
să te uiți la fiul meu, căci este singurul meu copil născut. 39
Iată că un duh îl ia, strigă deodată și îl convulsionează până
la spumegarea lui; și abia se depărtează de el, lovindu-l
grav. 40 I-am rugat pe discipolii tăi să-l alunge, dar nu au
putut.” 41 Isus a răspuns: “Neam necredincios și pervers,
până când voi fi cu voi și voi răbda cu voi? Aduceți aici pe

fiul vostru”. 42 Pe când venea el încă, demonul l-a aruncat la
pământ și l-a zdrobit cu putere. Dar Isus a mustrat duhul
necurat, a vindecat băiatul și l-a dat înapoi tatălui său. 43
Toți erau uimiți de măreția lui Dumnezeu. Și, pe când toți se
mirau de toate lucrurile pe care le făcea Isus, a zis ucenicilor
Săi: 44 “Lăsați să vă intre în urechi cuvintele acestea, căci
Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor”. 45 Dar ei nu au
înțeles acest cuvânt. Le era ascunsă, ca să nu o înțeleagă,
și le era teamă să îl întrebe despre acest cuvânt. 46 Și s-a
iscat între ei o ceartă despre care dintre ei era cel mai mare.
47 Isus, pricepând rațiunile inimilor lor, a luat un copilaș, l-
a pus lângă El și le-a spus: 48 “Oricine primește pe acest
copilaș în numele Meu, pe Mine Mă primește. Oricine mă
primește pe mine îl primește pe cel care m-a trimis. Căci
oricine este cel mai mic dintre voi toți, acesta va fi mare”.
49 Ioan a răspuns: “Învățătorule, am văzut pe cineva care
scotea demoni în Numele Tău și i-am interzis, pentru că
nu este de partea noastră.” 50 Isus i-a zis: “Nu-l opri, căci
cine nu este împotriva noastră, este pentru noi.” 51 Când se
apropiau zilele în care trebuia să fie luat, el și-a pus în gând
să meargă la Ierusalim 52 și a trimis mesageri înaintea lui.
Aceștia s-au dus și au intrat într-un sat al samaritenilor, ca
să se pregătească pentru el. 53 Ei nu l-au primit, pentru
că el călătorea cu fața îndreptată spre Ierusalim. 54 Când
discipolii săi, Iacov și Ioan, au văzut acest lucru, au zis:
“Doamne, vrei să poruncim noi să coboare foc din cer și să-i
nimicească, așa cum a făcut Ilie?” 55 Dar El s-a întors și i-a
mustrat: “Nu știți ce fel de duh sunteți. 56 Căci Fiul Omului
nu a venit să distrugă viețile oamenilor, ci să le salveze.” S-
au dus în alt sat. 57 Pe când mergeau pe drum, un om l-a
zis: “Vreau să Te urmez oriunde vei merge, Doamne.” 58
Isus i-a zis: “Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi,
dar Fiul Omului nu are unde să-Și pună capul.” 59 Și a zis
altuia: “Urmează-mă!” Dar el a spus: “Doamne, dă-mi voie
să mă duc mai întâi să-l îngrop pe tatăl meu”. 60 Dar Isus i-
a zis: “Lasă morții să-și îngroape morții lor, iar tu du-te și
vestește Împărăția lui Dumnezeu.” 61 Un altul a mai zis:
“Vreau să te urmez, Doamne, dar mai întâi îngăduie-mi să-
mi iau rămas bun de la cei care sunt la mine acasă.” 62
Dar Isus i-a zis: “Nimeni care a pus mâna la plug și se uită
înapoi nu este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu.”

10 După aceste lucruri, Domnul a rânduit și pe alți
șaptezeci și i-a trimis înaintea Lui, doi câte doi, în
fiecare cetate și în fiecare loc unde avea să vină. 2 Și le-a
spus: “Secerișul este într-adevăr mare, dar lucrătorii sunt
puțini. Rugați-vă, așadar, Domnului secerișului, ca să trimită
lucrători la secerișul Său. 3 Mergeți și voi pe căile voastre.
Iată, vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor. 4 Nu purtați
nici pungă, nici portofel, nici sandale. Nu salutați pe nimeni
pe drum. 5 În orice casă veți intra, spuneți mai întâi: “Pacea
fie cu casa aceasta!”. 6 Dacă este acolo un fiu al păcii, pacea
voastră se va odihni asupra lui; dacă nu, se va întoarce la
voi. 7 Rămâi în aceeași casă, mâncând și bând ce ți se dă,
căci lucrătorul este vrednic de plata sa. Nu mergeți din casă
în casă. 8 În orice cetate veți intra și vă vor primi, mâncați
ceea ce vi se pune înainte. 9 Vindecați pe bolnavii care se
află acolo și spuneți-le: “Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat
de voi”. 10 Dar în orice cetate în care intrați și nu vă primesc,
ieșiți pe străzile ei și spuneți: 11 “Chiar și praful din cetatea
voastră care se lipește de noi, îl ștergem împotriva voastră.
Cu toate acestea, să știți că Împărăția lui Dumnezeu s-a
apropiat de voi'. 12 Vă spun că, în ziua aceea, va fi mai ușor
de suportat pentru Sodoma decât pentru orașul acela. 13
“Vai de tine, Corazin! Vai de tine, Betsaida! Căci dacă s-ar
fi făcut în Tir și în Sidon lucrările mărețe care s-au făcut
în voi, s-ar fi pocăit de mult, stând în sac și cenușă. 14
Dar, la judecată, Tirului și Sidonului le va fi mai ușor de
suportat decât vouă. 15 Tu, Capernaum, care te-ai înălțat la
cer, vei fi coborât în Hades. **(Hadēs g86)** 16 Cine vă ascultă
pe voi mă ascultă pe mine, iar cine vă respinge pe voi mă
respinge pe mine. Cine mă respinge pe mine, îl respinge
pe cel care m-a trimis pe mine.” 17 Cei șaptezeci s-au
întors cu bucurie, zicând: “Doamne, chiar și demonii ne sunt
supuși în Numele Tău!” 18 Și le-a zis: “Am văzut pe Satana
căzând din cer ca un fulger. 19 Iată, vă dau putere să călcați
peste șerpi și scorpioni și peste toată puterea vrăjmașului.
Nimic nu vă va răni în vreun fel. 20 Cu toate acestea, nu
vă bucurați de faptul că duhurile vi se supun, ci bucurați-
vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.” 21 În același
ceas, Isus s-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: “Îți mulțumesc,
Tată, Stăpânul cerului și al pământului, că ai ascuns aceste
lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copiilor.
Da, Tată, pentru că așa a fost bineplăcut în ochii tăi”. 22
Întorcându-Se către ucenici, a zis: “Toate Mi-au fost date de
Tatăl Meu. Nimeni nu știe cine este Fiul, în afară de Tatăl, și
cine este Tatăl, în afară de Fiul și de cel căruia Fiul vrea să
i-l dezvăluie.” 23 Și, întorcându-se către ucenici, a zis în
particular: “Fericiți ochii care văd ceea ce vedeți voi, 24 căci
vă spun că mulți prooroci și împărați au dorit să vadă ceea
ce vedeți voi și n-au văzut, și să audă ceea ce auziți voi și n-
au auzit.” 25 Și iată că un învățător s-a ridicat în picioare și
L-a pus la încercare, zicând: “Învățătorule, ce să fac ca să
moștenesc viața veșnică?” **(aiōnios g166)** 26 El i-a zis: “Ce

este scris în Lege? Cum o citești?” 27 El a răspuns: “Să
iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot
sufletul tău, din toată puterea ta și din tot cugetul tău, și pe
aproapele tău ca pe tine însuți.” 28 El i-a zis: “Ai răspuns
corect. Fă așa și vei trăi.” 29 Dar el, vrând să se justifice,
a întrebat pe Isus: “Cine este aproapele meu?” 30 Isus a
răspuns: “Un om care se cobora de la Ierusalim la Ierihon, a
căzut în mijlocul unor tâlhari care, după ce l-au dezbrăcat
și l-au bătut, au plecat și l-au lăsat pe jumătate mort. 31
Din întâmplare, un preot cobora pe drumul acela. Când l-a
văzut, a trecut pe partea cealaltă. 32 La fel și un levit, când a
ajuns la locul acela și l-a văzut, a trecut pe partea cealaltă.
33 Dar un oarecare samaritean, pe când călătorea, a ajuns
unde era el. Când l-a văzut, i s-a făcut milă, 34 s-a apropiat
de el și i-a legat rănile, turnând untdelemn și vin. L-a așezat
pe animalul său, l-a dus la un han și a avut grijă de el. 35 A
doua zi, când a plecat, a scos doi denari, i-a dat gazdei și i-
a spus: “Ai grijă de el. Tot ce vei cheltui în plus, îți voi da
înapoi când mă voi întoarce'. 36 Acum, care dintre acești
trei credeți că vi s-a părut că era vecin cu cel care a căzut
între tâlhari?” 37 El a zis: “Cel care a avut milă de el.” Atunci
Isus i-a zis: “Du-te și fă și tu la fel”. 38 Pe când mergeau ei
pe drum, a intrat într-un sat și o femeie, numită Marta, L-a
primit în casa ei. 39 Ea avea o soră, numită Maria, care
ședea și ea la picioarele lui Isus și asculta cuvântul Lui. 40
Dar Marta, care era ocupată cu multe slujbe, s-a apropiat de
el și i-a zis: “Doamne, nu-ți pasă că sora mea m-a lăsat să
slujesc singură? Roag-o, așadar, să mă ajute”. 41 Isus i-a
răspuns: “Marta, Marta, tu ești neliniștită și îngrijorată de
multe lucruri; 42 dar un singur lucru este necesar. Maria a
ales partea cea bună, care nu-i va fi luată”.

11 După ce a terminat de rugat într-un loc, unul din ucenicii
Săi I-a zis: “Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum i-a
învățat și Ioan pe ucenicii Săi.” 2 El le-a zis: “Când vă rugați,
spuneți, “Tatăl nostru care ești în ceruri, fie ca numele tău să
fie păstrat sfânt. Fie ca Împărăția Ta să vină. Facă-se voia
Ta, precum în cer așa și pe pământ. 3 Dă-ne în fiecare zi
pâinea noastră cea de toate zilele. 4 Iartă-ne nouă păcatele
noastre, pentru că și noi înșine iertăm tuturor celor care ne
sunt datori. Nu ne duce pe noi în ispită, ci izbăvește-ne pe
noi de cel rău”.” 5 El le-a zis: “Care dintre voi, dacă vă veți
duce la miezul nopții la un prieten și-i veți spune: “Prietene,
împrumută-mi trei pâini, 6 căci un prieten de-al meu a venit
la mine din călătorie și nu am ce să-i pun înainte, 7 iar el,
dinăuntru, va răspunde și va zice: “Nu mă deranja. Ușa este
acum închisă, iar copiii mei sunt cu mine în pat. Nu pot să
mă ridic și să ți-i dau'?”? 8 Vă spun că, deși nu se va ridica
și nu i le va da, pentru că este prietenul lui, totuși, datorită
insistenței lui, se va ridica și îi va da atâtea câte îi trebuie. 9
“Vă spun: cereți și vi se va da. Continuați să căutați și veți
găsi. Continuați să bateți la ușă și vi se va deschide. 10 Căci
oricine cere primește. Cel care caută găsește. Celui care
bate i se va deschide. 11 Care dintre voi, taților, dacă fiul
vostru va cere o pâine, îi va da o piatră? Sau, dacă va cere
un pește, nu-i va da un șarpe în loc de pește, nu-i așa? 12
Sau, dacă va cere un ou, nu-i va da un scorpion, nu-i așa?
13 Dacă voi, deci, fiind răi, știți să dați daruri bune copiilor
voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru ceresc va da Duhul Sfânt
celor care i-l cer?” 14 El scotea un demon, și acesta era mut.
După ce demonul a ieșit, muticul a vorbit; și mulțimile se
mirau. 15 Dar unii dintre ei ziceau: “El scoate demonii prin
Beelzebul, prințul demonilor.” 16 Alții, punându-l la încercare,
căutau de la el un semn din cer. 17 Dar El, cunoscându-le
gândurile, le-a zis: “Orice împărăție împărțită împotriva ei
însăși este dărâmată. O casă împărțită împotriva ei însăși
cade. 18 Dacă și Satana este dezbinat împotriva lui însuși,
cum va rezista împărăția lui? Căci voi spuneți că eu scot
demoni prin Beelzebul. 19 Dar dacă Eu scot demoni prin
Beelzebul, prin cine îi scot copiii voștri? De aceea ei vor fi
judecătorii voștri. 20 Dar dacă eu, prin degetul lui Dumnezeu,
scot afară demoni, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit
la voi. 21 “Când un om puternic, înarmat până-n dinți, își
păzește locuința, bunurile sale sunt în siguranță. 22 Dar
când cineva mai puternic îl atacă și îl învinge, îi ia toată
armura în care se încredea și își împarte prada. 23 Cine nu
este cu Mine, este împotriva Mea. Cine nu se adună cu mine
se risipește. 24 După ce a ieșit din om, duhul necurat trece
prin locuri uscate, căutând odihnă; și, cum nu găsește nimic,
zice: “Mă voi întoarce la casa mea de unde am ieșit. 25
Când se întoarce, o găsește măturată și pusă în ordine. 26
Atunci se duce și ia alte șapte duhuri mai rele decât el, intră
și locuiesc acolo. Ultima stare a acelui om devine mai rea
decât prima.” 27 Pe când zicea El aceste lucruri, o femeie
din mulțime a ridicat glasul și I-a zis: “Binecuvântat este
pântecele care Te-a născut și sânii care Te-au alăptat!” 28
Iar el a zis: “Dimpotrivă, fericiți cei ce ascultă cuvântul lui
Dumnezeu și-l păzesc.” 29 Când s-a adunat mulțimea la El,
a început să zică: “Acesta este un neam rău. Ea caută un
semn. Nu i se va da alt semn decât semnul profetului Iona.
30 Căci, după cum Iona a fost un semn pentru niniviteni,
așa va fi și Fiul Omului pentru acest neam. 31 Împărăteasa
Sudului se va ridica la judecată împreună cu oamenii acestui
neam și îi va condamna, pentru că a venit de la marginile

pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon; și iată
că unul mai mare decât Solomon este aici. 32 Bărbații din
Ninive se vor ridica la judecată împreună cu acest neam și îl
vor condamna, pentru că s-au pocăit la propovăduirea lui
Iona; și iată, unul mai mare decât Iona este aici. 33 Nimeni,
când aprinde o lampă, nu o pune în pivniță sau sub un coș,
ci pe un suport, ca să vadă lumina cei ce intră. 34 Lampa
trupului este ochiul. De aceea, când ochiul tău este bun,
tot corpul tău este și el plin de lumină; dar când este rău,
tot corpul tău este plin de întuneric. 35 De aceea, vedeți
dacă lumina care este în voi nu este întuneric. 36 Așadar,
dacă tot trupul vostru este plin de lumină, neavând nicio
parte întunecată, va fi în întregime plin de lumină, ca atunci
când lampa cu strălucirea ei strălucitoare vă luminează."
37 Pe când vorbea el, un fariseu l-a invitat să ia masa cu
el. El a intrat și s-a așezat la masă. 38 Fariseul, când l-a
văzut, s-a mirat că nu se spălase mai întâi înainte de cină.
39 Domnul i-a zis: "Voi, fariseii, curățați partea exterioară a
paharului și a farfuriei, dar partea voastră interioară este
plină de șantaj și de răutate. 40 Voi, nebunilor, nu cumva Cel
care a făcut partea exterioară nu a făcut și partea interioară?
41 Dar dați ca daruri celor nevoiași cele dinăuntru și iată că
toate lucrurile vor fi curate pentru voi. 42 Dar vai de voi,
fariseilor! Pentru că voi dați zeciuială pentru mentă, rudenie
și orice altă plantă, dar ocoliți dreptatea și dragostea lui
Dumnezeu. Ar fi trebuit să le faceți pe acestea și să nu le
lăsați pe celelalte nefăcute. 43 Vai de voi, fariseilor! Pentru
că vă plac locurile cele mai bune din sinagogi și salutul din
piețe. 44 Vai vouă, cărturari și farisei, ipocriților! Pentru că
sunteți ca niște morminte ascunse, iar cei care umblă peste
ele nu știu." 45 Unul dintre avocați i-a răspuns: "Învățătorule,
spunând aceasta, ne insulți și pe noi." 46 El a zis: "Vai de voi,
avocaților! Pentru că îi încărcați pe oameni cu poveri greu
de purtat, iar voi înșivă nu ridicați nici măcar un deget pentru
a ajuta la purtarea acestor poveri. 47 Vai de voi! Pentru
că voi construiți mormintele profeților, iar părinții voștri i-au
ucis. 48 Așa că voi mărturisiți și consimțiți la faptele părinților
voștri. Căci ei i-au ucis, iar voi le construiți mormintele. 49
De aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a spus: "Voi trimite
la ei profeți și apostoli; și pe unii dintre ei îi vor ucide și îi vor
prigoni, 50 pentru ca sângele tuturor profeților, care a fost
vărsat de la întemeierea lumii, să fie cerut de acest neam,
51 de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care
a pierit între altar și sanctuar. Da, vă spun, va fi cerut de
această generație. 52 Vai de voi, avocaților! Căci ați luat
cheia cunoștinței. Voi înșivă nu ați intrat înăuntru, iar pe cei
care intrau, voi i-ați împiedicat." 53 Pe când le spunea El
aceste lucruri, cărturarii și fariseii au început să se mânie
cumplit și să scoată multe lucruri de la El, 54 pândindu-L și
căutând să-L prindă în ceva ce ar putea să spună, ca să-L
acuze.

12 Între timp, după ce s-a adunat o mulțime de multe
mii de oameni, încât se călcau în picioare unii pe alții,
a început să spună mai întâi ucenicilor Săi: "Feriți-vă de
drojdia fariseilor, care este ipocrizia. 2 Dar nu este nimic
ascuns care să nu fie descoperit, nici ascuns care să nu fie
cunoscut. 3 De aceea, tot ce ați spus în întuneric va fi auzit
la lumină. Ceea ce ați spus la ureche în încăperile interioare
va fi proclamat pe acoperișurile caselor. 4 "Vă spun, prietenii
mei, să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, și după aceea nu
mai au ce să facă. 5 Ci vă voi avertiza de cine trebuie să vă
temeți. Temeți-vă de cel care, după ce a ucis, are puterea de
a arunca în Gheenă. Da, vă spun, temeți-vă de el. **(Geenna g1067)** 6 "Nu se vând cinci vrăbii cu două monede de assaria?
Nici una dintre ele nu este uitată de Dumnezeu. 7 Dar până
și firele de păr de pe capul vostru sunt toate numărate. De
aceea nu vă temeți. Voi sunteți mai valoroși decât multe
vrăbii. 8 "Vă spun că pe oricine Mă va mărturisi înaintea
oamenilor, Fiul Omului îl va mărturisi și înaintea îngerilor lui
Dumnezeu; 9 iar cine Mă va tăgădui în fața oamenilor, va
fi tăgăduit și în fața îngerilor lui Dumnezeu. 10 Oricine va
rosti un cuvânt împotriva Fiului Omului va fi iertat, dar cei
care blasfemiază împotriva Duhului Sfânt nu vor fi iertați. 11
Când vă vor aduce în fața sinagogilor, a conducătorilor și
a autorităților, nu vă îngrijorați cum sau ce veți răspunde
sau ce veți spune; 12 pentru că Duhul Sfânt vă va învăța în
același ceas ce trebuie să spuneți." 13 Unul din mulțime I-a
zis: "Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine
moștenirea." 14 Iar el i-a zis: "Omule, cine m-a pus pe mine
judecător sau arbitru peste tine?" 15 El le-a zis: "Luați seama!
Păstrați-vă departe de lăcomie, căci viața unui om nu constă
în abundența lucrurilor pe care le posedă". 16 Și le-a spus o
pildă, zicând: "Pământul unui om bogat producea din belșug.
17 El se gândea în sinea lui și zicea: "Ce voi face, pentru că
nu am loc să-mi depozitez recolta?" 18 El a zis: "Iată ce voi
face. Îmi voi dărâma hambarele, voi construi altele mai mari
și acolo îmi voi depozita tot grâul și toate bunurile mele. 19
Voi spune sufletului meu: "Suflete, ai multe bunuri depozitate
de mulți ani. Ia-ți liniștea, mănâncă, bea și fii vesel!"""". 20
Dar Dumnezeu i-a zis: "Nebunule, în seara aceasta ți se
cere sufletul tău. Lucrurile pe care le-ai pregătit — ale cui
vor fi?" 21 Așa este cel care își strânge comori pentru sine și
nu este bogat față de Dumnezeu." 22 Și a zis ucenicilor Săi:

“De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți mânca, nici pentru trupul vostru, ce veți purta. 23 Viața
este mai mult decât mâncarea, iar trupul este mai mult decât
îmbrăcămintea. 24 Gândiți-vă la corbi: ei nu seamănă, nu
seceră, nu au depozit sau hambar, și Dumnezeu îi hrănește.
Cât de mult mai valoroși sunteți voi decât păsările! 25 Care
dintre voi, fiind neliniștit, poate adăuga un cot la înălțimea
sa? 26 Dacă deci nu sunteți în stare să faceți nici măcar cele
mai mici lucruri, de ce vă îngrijorați pentru restul? 27 Gândiți-
vă la crini, cum cresc ei. Ei nu se trudesc, nici nu se învârt;
totuși vă spun că nici măcar Solomon, în toată slava lui,
nu era îmbrăcat ca unul dintre aceștia. 28 Dar dacă așa
îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi există,
iar mâine este aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va
îmbrăca pe voi, cei cu puțină credință? 29 “Nu căutați ce veți
mânca și ce veți bea, și nu vă îngrijorați. 30 Căci neamurile
lumii caută toate aceste lucruri, dar Tatăl vostru știe că voi
aveți nevoie de ele. 31 Ci căutați Împărăția lui Dumnezeu
și toate aceste lucruri vi se vor adăuga. 32 “Nu vă temeți,
turmă mică, căci Tatăl vostru a binevoit să vă dea Împărăția.
33 Vindeți ce aveți și dați daruri celor nevoiași. Făceți-vă
poșete care nu îmbătrânesc, o comoară în ceruri care nu
se strică, de care nu se apropie niciun hoț și pe care nu o
distruge molia. 34 Căci unde este comoara voastră, acolo
va fi și inima voastră. 35 “Să vă îmbrăcați la brâu și să vă
aprindeți lămpile. 36 Să fiți ca niște oameni care pândesc pe
stăpânul lor când se întoarce de la nuntă, pentru ca, atunci
când vine și bate la ușă, să-i deschidă îndată. 37 Fericiți sunt
acei slujitori pe care Domnul îi va găsi veghind când va veni.
Mai mult ca sigur vă spun că se va îmbrăca, îi va face să se
culce și va veni să le slujească. 38 Ei vor fi binecuvântați
dacă va veni în a doua sau a treia gardă și îi va găsi așa. 39
Dar să știți că, dacă stăpânul casei ar fi știut la ce oră va
veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi permis să i se spargă
casa. 40 De aceea și voi fiți gata, căci Fiul Omului vine într-
un ceas în care nu vă așteptați.” 41 Petru I-a zis: “Doamne,
ne spui nouă pilda aceasta, sau tuturor?” 42 Și Domnul a
zis: “Cine este administratorul credincios și înțelept, pe care
îl va pune stăpânul său peste casa lui, ca să le dea partea
lor de mâncare la vremea potrivită? 43 Ferice de acel slujitor
pe care stăpânul său îl va găsi făcând așa când va veni. 44
Adevărat vă spun că îl va pune peste tot ce are. 45 Dar dacă
robul acela zice în inima lui: “Domnul meu întârzie să vină”
și începe să bată pe slujitorii și pe slujnice, să mănânce, să
bea și să se îmbete, 46 atunci stăpânul robului acela va veni
într-o zi în care nu-l așteaptă și într-un ceas pe care nu-l știe,
îl va tăia în două și-i va pune partea lui cu cei necredincioși.
47 Robul acela care știa voia stăpânului său și nu s-a pregătit
și nici nu a făcut ce voia el, va fi bătut cu multe lovituri, 48
dar cel care nu știa și a făcut lucruri vrednice de lovituri va fi
bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult;
și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult. 49 “Am
venit să arunc foc pe pământ. Aș vrea să fie deja aprins. 50
Dar eu am un botez cu care trebuie să fiu botezat și cât
de mult mă chinui până când se va împlini! 51 Credeți că
am venit să dau pace pe pământ? Vă spun că nu, ci mai
degrabă dezbinare. 52 Căci, de acum înainte, într-o casă
vor fi cinci dezbinați, trei împotriva a doi și doi împotriva a
trei. 53 Vor fi dezbinați: tatăl împotriva fiului și fiul împotriva
tatălui; mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei sale;
soacra împotriva nurorii și nora împotriva soacrei.” 54 Și a zis
mulțimilor: “Când vedeți un nor ridicându-se dinspre apus,
îndată ziceți: “Vine o ploaie”, și așa se întâmplă. 55 Când
suflă un vânt de sud, voi spuneți: “Va fi o căldură toridă”, și
așa se întâmplă. 56 Voi, ipocriților! Voi știți să interpretați
aspectul pământului și al cerului, dar cum se face că nu
interpretați acest timp? 57 “De ce nu judecați voi înșivă ce
este drept? 58 Căci, atunci când mergi cu potrivnicul tău
înaintea magistratului, încearcă cu sârguință pe drum să te
eliberezi de el, ca nu cumva să nu te târască la judecător, iar
judecătorul să te predea ofițerului și acesta să te arunce în
închisoare. 59 Îți spun că nu vei ieși nicidecum de acolo
până când nu vei plăti până la ultimul bănuț.”

13 În același timp, erau de față unii care i-au spus despre
galileenii al căror sânge Pilat îl amestecase cu jertfele
lor. 2 Isus le-a răspuns: “Credeți voi că acești galileeni erau
mai păcătoși decât toți ceilalți galileeni, pentru că au suferit
astfel de lucruri? 3 Eu vă spun că nu, ci, dacă nu vă veți
pocăi, veți pieri cu toții în același fel. 4 Sau acei optsprezece
peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât — credeți
că au fost niște păcătoși mai răi decât toți oamenii care
locuiesc în Ierusalim? 5 Vă spun că nu, dar, dacă nu vă
veți pocăi, veți pieri cu toții în același fel.” 6 Și a spus
pilda aceasta. “Un om avea un smochin plantat în via sa;
a venit să caute rod pe el și nu a găsit niciunul. 7 El a
zis viticultorului: “Iată, în acești trei ani am venit să caut
rod pe acest smochin și n-am găsit niciunul. Tăiați-l! De ce
risipește el pământul?” 8 El a răspuns: “Doamne, lasă-l și
anul acesta, până ce voi săpa în jurul lui și-l voi fertiliza. 9
Dacă va da rod, bine; dacă nu, după aceea îl poți tăia’”.” 10
Învăța în una din sinagogi, în ziua de Sabat. 11 Și iată că
era o femeie care avea un duh de slăbiciune de optsprezece
ani. Era încovoiată și nu se putea în niciun fel îndrepta. 12

Când a văzut-o, Isus a chemat-o și i-a spus: “Femeie, te-ai
eliberat de boala ta”. 13 Și-a pus mâinile peste ea, și imediat
ea s-a ridicat în picioare și a slăvit pe Dumnezeu. 14 Șeful
sinagogii, indignat că Iisus vindecase în ziua Sabatului, a
zis mulțimii: “Sunt șase zile în care trebuie să se lucreze.
De aceea, veniți în acele zile și vindecați-vă, și nu în ziua
de Sabat!” 15 De aceea Domnul i-a răspuns: “Fățarnicilor!
Oare nu-și eliberează fiecare dintre voi boul sau măgarul
din grajd în ziua de Sabat și nu-l duce la apă? 16 Oare nu
ar trebui ca această femeie, fiind o fiică a lui Avraam, pe
care Satana a legat-o optsprezece ani lungi, să fie eliberată
din această robie în ziua de Sabat?” 17 Pe când spunea el
aceste lucruri, toți potrivnicii lui au fost dezamăgiți, și toată
mulțimea s-a bucurat de toate lucrurile glorioase pe care le
făcuse el. 18 El a zis: “Cum este Împărăția lui Dumnezeu?
Cu ce să o compar? 19 Se aseamănă cu un grăunte de
muștar pe care l-a luat un om și l-a pus în grădina lui. Acesta
a crescut și a devenit un copac mare, iar păsările cerului
locuiesc în ramurile lui.” 20 Și a zis iarăși: “Cu ce să compar
Împărăția lui Dumnezeu? 21 Ea se aseamănă cu drojdia, pe
care a luat-o o femeie și a ascuns-o în trei măsuri de făină,
până ce a fost toată leșinată.” 22 Și mergea prin cetăți și
sate, învățând și mergând până la Ierusalim. 23 Cineva i-a
zis: “Doamne, sunt puțini cei care se mântuiesc?” El le-a
zis: 24 “Străduiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă, căci vă
spun că mulți vor căuta să intre și nu vor putea. 25 După ce
se va ridica stăpânul casei și va închide ușa, iar voi veți
începe să stați afară și să bateți la ușă, zicând: “Doamne,
Doamne, deschide-ne!”, atunci el vă va răspunde și vă va
spune: “Nu vă cunosc și nu știu de unde veniți”. 26 Atunci
veți începe să spuneți: “Am mâncat și am băut în prezența ta
și ai învățat pe străzile noastre. 27 El va răspunde: 'Vă spun
că nu știu de unde veniți. Depărtați-vă de la Mine, voi toți
lucrătorii nelegiuirii'. 28 Va fi plâns și scrâșnire de dinți când
veți vedea pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov și pe toți profeții în
Împărăția lui Dumnezeu, iar voi înșivă veți fi aruncați afară.
29 Ei vor veni de la răsărit, de la apus, de la nord și de la
sud și se vor așeza în Împărăția lui Dumnezeu. 30 Iată, unii
dintre cei din urmă vor fi cei dintâi, iar unii dintre cei dintâi
vor fi cei din urmă.” 31 În aceeași zi, au venit niște farisei și
l-au zis: “Ieși de aici și pleacă, căci Irod vrea să Te omoare.”
32 El le-a zis: “Duceți-vă și spuneți vulpii aceleia: “Iată că
astăzi și mâine scot demoni și fac vindecări, iar a treia zi
îmi termin misiunea. 33 Cu toate acestea, trebuie să-mi
continui drumul astăzi, mâine și poimâine și poimâine, căci
nu se poate ca un profet să piară în afara Ierusalimului'. 34
“Ierusalime, Ierusalime, Ierusalime, tu care ucizi pe prooroci
și ucizi cu pietre pe cei trimiși la ea! De câte ori am vrut
să-ți adun copiii, ca o găină care-și adună puii sub aripi,
și tu ai refuzat! 35 Iată, casa ta este lăsată pustie pentru
tine. Vă spun că nu mă veți vedea până când nu veți spune:
“Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului!”.”

14 Când a intrat în casa unuia dintre fruntașii fariseilor, în
ziua de Sabat, ca să mănânce pâine, ei Îl urmăreau. 2
Iată că un om care avea hidropizie era în fața lui. 3 Isus,
răspunzând, a vorbit cu juriștii și cu fariseii și le-a zis: “Este
îngăduit să vindeci în Sabat?” 4 Dar ei au tăcut. L-a luat, l-a
vindecat și l-a lăsat să plece. 5 El le-a răspuns: “Cine dintre
voi, dacă fiul său sau boul său ar cădea într-o fântână, nu
l-ar scoate imediat într-o zi de Sabat?” 6 Nu puteau să-i
răspundă la aceste lucruri. 7 El a spus o pildă celor invitați,
când a observat că ei își aleg locurile cele mai bune și le-
a zis: 8 “Când sunteți invitați de cineva la o nuntă, nu vă
așezați pe locul cel mai bun, căci poate că va fi invitat cineva
mai de seamă decât voi, 9 iar cel care v-a invitat pe amândoi
va veni și vă va spune: “Faceți loc pentru acesta”. Atunci ați
începe, cu rușine, să ocupați locul cel mai de jos. 10 Dar
când ești invitat, du-te și stai în locul cel mai de jos, pentru
ca, atunci când va veni cel care te-a invitat, să-ți spună:
“Prietene, urcă-te mai sus”. Atunci vei fi onorat în prezența
tuturor celor care stau la masă cu tine. 11 Căci oricine se
înalță va fi smerit, iar oricine se smerește va fi înălțat.” 12
Și a mai zis celui care-l invitase: “Când faci o cină sau un
prânz, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe
rudele tale, nici pe vecinii tăi bogați, căci poate că și ei îți vor
întoarce favoarea și-ți vor plăti. 13 Ci, când faci un ospăț,
invită-i pe săraci, pe mutilați, pe șchiopi sau pe orbi; 14 și vei
fi binecuvântat, pentru că ei nu au resurse să-ți dea înapoi.
Căci veți fi răsplătiți la învierea celor drepți.” 15 Unul din
cei ce ședeau la masă cu El, auzind aceste lucruri, i-a zis:
“Ferice de cel ce va petrece în Împărăția lui Dumnezeu!”
16 Dar El i-a zis: “Un om a făcut o cină mare și a invitat
multă lume. 17 La ora cinei, a trimis pe slujitorul său să le
spună celor invitați: “Veniți, căci totul este gata acum. 18
Toți, ca unul singur, au început să se scuze. “Cel dintâi i-
a spus: “Am cumpărat un câmp și trebuie să mă duc să-l
văd. Te rog să mă scuzi'. 19 Altul a zis: “Am cumpărat cinci
juguri de boi și trebuie să mă duc să le încerc. Te rog să
mă scuzi.'' 20 Altul a zis: “M-am căsătorit cu o nevastă și
nu pot să vin. 21 Și a venit robul acela și a spus aceste
lucruri domnului său. Atunci stăpânul casei, mâniindu-se, a
zis robului său: “Ieși repede pe străzile și pe ulițele cetății
și adu pe cei săraci, schilozi, orbi și șchiopi. 22 Robul a

zis: “Doamne, s-a făcut cum ai poruncit și mai este loc. 23
Domnul a zis robului: “Ieși pe drumuri și pe ulițe și sileș-
te-i să intre, ca să se umple casa mea. 24 Căci îți spun că
niciunul dintre acei oameni care au fost invitați nu va gusta
din cina mea.”” 25 O mare mulțime de oameni mergeau cu
El. El s-a întors și le-a zis: 26 “Dacă vine cineva la Mine și
nu face abstracție de tatăl său, de mama sa, de soția sa,
de copii, de frați și de surori, da, și chiar și de viața sa, nu
poate fi ucenicul Meu. 27 Oricine nu-și poartă propria cruce
și nu vine după mine, nu poate fi discipolul meu. 28 Căci
care dintre voi, dorind să zidească un turn, nu stă mai întâi
și numără costurile, ca să vadă dacă are destul pentru a-l
termina? 29 Sau poate că, după ce a pus temelia și nu poate
să o termine, toți cei care îl văd încep să râdă de el, 30
spunând: “Omul acesta a început să zidească și nu a putut
să termine”. 31 Sau ce rege, când merge să se întâlnească
cu un alt rege în război, nu se așează mai întâi și nu se
gândește dacă este în stare cu zece mii de oameni să-l
înfrunte pe cel care vine împotriva lui cu douăzeci de mii? 32
Sau altfel, pe când celălalt este încă la mare distanță, trimite
un trimis și cere condiții de pace. 33 Așadar, oricine dintre
voi care nu renunță la tot ceea ce are, nu poate fi discipolul
meu. 34 “Sarea este bună, dar dacă sarea devine plată și
fără gust, cu ce o condimentezi? 35 Eanu este potrivită nici
pentru pământ, nici pentru grămada de gunoi de grajd. Ea
este aruncată la gunoi. Cine are urechi de auzit, să audă.”

15 Și toți vameșii și păcătoșii se apropiau de El ca să-
L asculte. 2 Fariseii și cărturarii murmurau și ziceau:
“Omul acesta îi primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.”
3 Și le-a spus pilda aceasta: 4 “Cine dintre voi, dacă ar
avea o sută de oi și ar pierde una dintre ele, nu ar lăsa
cele nouăzeci și nouă în pustiu și nu s-ar duce după cea
pierdută, până o va găsi? 5 După ce o găsește, o poartă
pe umeri, bucurându-se. 6 Când se întoarce acasă, își
cheamă prietenii și vecinii, spunându-le: “Bucurați-vă cu
mine, căci am găsit oaia mea care era pierdută!”. 7 Eu vă
spun că și așa va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur
păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă
de oameni drepți care nu au nevoie de pocăință. 8 “Sau
ce femeie, dacă ar avea zece drahme, dacă ar pierde o
drahmă, nu ar aprinde o lampă, nu ar mătura casa și nu ar
căuta cu sârguință până ce ar găsi-o? 9 După ce o găsește,
își cheamă prietenele și vecinele, spunând: “Bucurați-vă
cu mine, căci am găsit drahma pe care o pierdusem!”. 10
Tot așa, vă spun, există bucurie în prezența îngerilor lui
Dumnezeu pentru un păcătos care se pocăiește.” 11 El a zis:
“Un om avea doi fii. 12 Cel mai tânăr dintre ei a zis tatălui
său: “Tată, dă-mi partea mea din averea ta. Așa că a împărțit
între ei averea lui. 13 Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a
adunat toate acestea și a călătorit într-o țară îndepărtată.
Acolo și-a risipit averea cu un trai desfrânat. 14 După ce a
cheltuit totul, s-a ivit o foamete cruntă în țara aceea și a
început să fie în nevoie. 15 S-a dus și s-a unit cu unul dintre
cetățenii acelei țări, care l-a trimis pe câmpurile sale să
hrănească porcii. 16 El a vrut să-și umple burta cu păstăile
pe care le mâncau porcii, dar nimeni nu i-a dat nimic. 17
Când și-a revenit, a zis: “Câți dintre angajații tatălui meu au
pâine de prisos, iar eu mor de foame! 18 Mă voi scula și
mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: “Tată, am păcătuit
împotriva cerului și în fața ta. 19 Nu mai sunt vrednic să fiu
numit fiul tău. Fă-mă ca pe unul dintre robii tăi angajați!”””.
20 “S-a sculat și a venit la tatăl său. Dar, pe când era încă
departe, tatăl său l-a văzut și, mișcat de milă, a alergat, s-a
aruncat la gâtul lui și l-a sărutat. 21 Fiul i-a zis: “Tată, am
păcătuit împotriva cerului și în fața ta. Nu mai sunt vrednic să
mă numesc fiul tău'. 22 Dar tatăl a zis slugilor sale: “Scoateți
cea mai bună haină și îmbrăcați-l. Puneți-i un inel la mână și
sandale la picioare. 23 Aduceți vițelul îngrășat, înjunghiați-l,
să mâncăm și să sărbătorim; 24 căci acesta, fiul meu, a
fost mort și a înviat. Era pierdut și s-a regăsit”. Atunci au
început să sărbătorească. 25 “Și fiul său cel mare era la
câmp. Când s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dansuri.
26 A chemat la el pe unul dintre servitori și l-a întrebat ce se
întâmplă. 27 Acesta i-a spus: “A venit fratele tău, iar tatăl tău
a omorât vițelul îngrășat, pentru că l-a primit înapoi sănătos
și nevătămat. 28 Dar el s-a mâniat și nu a vrut să intre. De
aceea tatăl său a ieșit și l-a rugat. 29 Dar el a răspuns tatălui
său: “Iată, în acești mulți ani te-am slujit și niciodată nu am
nesocotit o poruncă de-a ta, dar niciodată nu mi-ai dat un
țap, ca să sărbătoresc cu prietenii mei. 30 Dar când a venit
acest fiu al tău, care ți-a devorat traiul cu prostituatele, ai
ucis vițelul îngrășat pentru el. 31 El i-a zis: “Fiule, tu ești
totdeauna cu mine și tot ce este al meu este al tău. 32 Darse
cuvenea să sărbătorim și să ne bucurăm, pentru că acesta,
fratele tău, era mort și a înviat. Era pierdut și s-a găsit”.”

16 Și a mai zis ucenicilor Săi: “Era un om bogat care avea
un administrator. I s-a făcut o acuzație că acesta își
risipește averile. 2 El l-a chemat și i-a zis: “Ce este aceasta
pe care o aud despre tine? Dă socoteală de administrarea
ta, pentru că nu mai poți fi administrator'. 3 “Directorul și-a
zis în sinea lui: “Ce voi face, dacă domnul meu îmi ia funcția
de director? Nu am putere să sap. Mi-e rușine să cerșesc. 4

Știu ce voi face, pentru ca, atunci când voi fi înlăturat de la
conducere, să mă primească în casele lor. 5 Chemând la el
pe fiecare dintre datornicii stăpânului său, l-a întrebat pe
primul: “Cât îi datorezi stăpânului meu?” 6 El a răspuns:
“O sută de batoane de ulei”. El i-a zis: 'Ia-ți nota de plată,
așează-te repede și scrie cincizeci'. 7 Apoi l-a întrebat pe
altul: “Cât datorezi?”. El a răspuns: 'O sută de cors de grâu'.
El i-a zis: “Ia-ți nota de plată și scrie optzeci”. 8 “Domnul său
l-a lăudat pe administratorul necinstit pentru că a procedat
cu înțelepciune, căci copiii acestei lumi sunt, în neamul
lor, mai înțelepți decât copiii luminii. (aiōn g165) 9 Eu vă
spun: faceți-vă prieteni prin intermediul bogățiilor nedrepte,
pentru ca, atunci când veți eșua, ei să vă primească în
corturile veșnice. (aiōnios g166) 10 Cine este credincios în
foarte puțin, este credincios și în mult. Cine este necinstit în
foarte puțin, este necinstit și în mult. 11 Așadar, dacă n-ați
fost credincioși în bogăția nedreaptă, cine vă va încredința
adevăratele bogății? 12 Dacă n-ai fost credincios în ceea
ce este al altuia, cine îți va da ceea ce este al tău? 13
Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni, căci ori îl va
urî pe unul și-l va iubi pe celălalt, ori se va ține de unul
și-l va dispreți pe celălalt. Nu ești în stare să slujești lui
Dumnezeu și lui Mamona.” 14 Fariseii, care erau iubitori de
bani, au auzit și ei toate acestea și au luat în derâdere pe
Isus. 15 El le-a zis: “Voi sunteți cei care vă justificați în fața
oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile. Căci ceea
ce este înălțat printre oameni este o urâciune în ochii lui
Dumnezeu. 16 “Legea și proorocii au fost până la Ioan. De
atunci se propovăduiește Vestea cea Bună a Împărăției lui
Dumnezeu și fiecare își forțează intrarea în ea. 17 Dar este
mai ușor să treacă cerul și pământul, decât să cadă o mică
lovitură de stilou din lege. 18 “Oricine divorțează de nevastă-
sa și se căsătorește cu alta, săvârșește adulter. Cine se
căsătorește cu una care a divorțat de un soț comite adulter.
19 “Era un om bogat, îmbrăcat în purpură și în in subțire și
trăind în fiecare zi în lux. 20 Un cerșetor, numit Lazăr, a fost
dus la poarta lui, plin de răni, 21 și dorind să fie hrănit cu
firimiturile care cădeau de la masa bogatului. Da, chiar și
câinii veneau și îi lingeau rănile. 22 Cerșetorul a murit și a
fost dus de îngeri la sânul lui Avraam. Și bogatul a murit și
el și a fost îngropat. 23 În Hades, și-a ridicat ochii, fiind în
chinuri, și a văzut departe pe Avraam și pe Lazăr la sânul
lui. (Hadēs g86) 24 El a strigat și a zis: “Părinte Avraam, ai milă
de mine și trimite-l pe Lazăr, ca să înmoaie vârful degetului
în apă și să-mi răcorească limba! Căci sunt în chinuri în
această flacără!”. 25 Dar Avraam a zis: “Fiule, adu-ți aminte
că tu ai primit în viața ta cele bune, iar Lazăr, la fel, cele rele.
Dar iată că el este acum mângâiat, iar tu ești în chinuri. 26 În
afară de toate acestea, între noi și voi este fixată o prăpastie
mare, încât cei care vor să treacă de aici la voi nu pot, și
nimeni nu poate trece de acolo la noi'. 27 El a zis: “Te rog,
părinte, să-l trimiți la casa tatălui meu, 28 căci am cinci frați,
ca să le dea mărturie, ca să nu ajungă și ei în locul acesta
de chin. 29 Avraam i-a zis: “Ei au pe Moise și pe prooroci.
Să-i asculte pe ei!”. 30 El a zis: “Nu, părinte Avraam, dar
dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi. 31 El i-a
zis: “Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nici dacă va
învia unul din morți nu se vor lăsa convinși.”

17 El a zis ucenicilor: “Nu se poate să nu vină prilejuri
de poticnire, ci vai de cel prin care vin! 2 Ar fi mai
bine pentru el să i se atârne de gât o piatră de moară și să
fie aruncat în mare, decât să facă să se poticnească unul
dintre acești micuți. 3 Fiți atenți. Dacă fratele tău păcătuiește
împotriva ta, mustră-l. Dacă se pocăiește, iartă-l. 4 Dacă
va păcătui împotriva ta de șapte ori într-o zi și de șapte
ori se va întoarce, spunând: “Mă pocăiesc”, să-l ierți.” 5
Apostolii au zis Domnului: “Mărește-ne credința!” 6 Domnul
a zis: “Dacă ai avea credință ca un grăunte de muștar, ai
spune acestui sicomor: “Dezrădăcinează-te și sădește-te în
mare”, și el te-ar asculta. 7 Dar cine dintre voi, având un
rob care ară sau păzește oile, va spune, când vine de la
câmp: 'Vino îndată și stai la masă'? 8 Nu i-ar spune mai
degrabă: 'Pregătește-mi cina, îmbracă-te cum se cuvine și
servește-mă în timp ce mănânc și beau. După aceea vei
mânca și vei bea'?” 9 Îi mulțumește oare acelui servitor
pentru că a făcut ceea ce i s-a poruncit? Cred că nu. 10 Tot
așa și voi, după ce ați făcut tot ce vi s-a poruncit, spuneți:
'Suntem niște servitori nevrednici. Ne-am făcut datoria'”.
11 Pe când se îndrepta spre Ierusalim, a trecut pe lângă
hotarele Samariei și ale Galileii. 12 Pe când intra într-un sat,
l-a întâmpinat zece bărbați leproși, care stăteau la distanță.
13 Ei și-au ridicat glasul și au zis: “Isuse, Învățătorule, ai milă
de noi!” 14 Când i-a văzut, le-a zis: “Duceți-vă și arătați-vă la
preoți.” Pe măsură ce se duceau, au fost curățați. 15 Unul
dintre ei, când a văzut că s-a vindecat, s-a întors înapoi,
slăvind pe Dumnezeu cu glas tare. 16 A căzut cu fața la
picioarele lui Isus, mulțumindu-i; și era un samaritean. 17
Isus a răspuns: “Nu au fost curățați cei zece? Dar unde sunt
cei nouă? 18 Nu s-a găsit niciunul care să se întoarcă să dea
slavă lui Dumnezeu, în afară de acest străin?” 19 Atunci i-a
zis: “Scoală-te și du-te. Credința ta te-a vindecat”. 20 Fiind
întrebat de farisei când va veni Împărăția lui Dumnezeu, El
le-a răspuns: “Împărăția lui Dumnezeu nu vine cu observație;

21 nici nu vor spune: “Priviți, aici!” sau “Priviți, acolo!”, căci
iată, Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru”. 22 El a
zis ucenicilor: “Vor veni zile când veți dori să vedeți una din
zilele Fiului Omului și nu o veți vedea. 23 Ei vă vor spune:
“Uite, aici!” sau “Uite, acolo!”. Nu plecați și nu mergeți după
ei, nici nu vă luați după ei, 24 pentru că, așa cum fulgerul,
când strălucește dintr-o parte de sub cer, strălucește în altă
parte de sub cer, așa va fi și Fiul Omului în ziua lui. 25 Dar,
mai întâi, trebuie să sufere multe și să fie respins de această
generație. 26 Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele
Fiului Omului. 27 Au mâncat, au băut, s-au căsătorit și s-au
dat în căsătorie până în ziua în care Noe a intrat în corabie
și a venit potopul și i-a distrus pe toți. 28 Tot așa, așa a
fost și în zilele lui Lot: au mâncat, au băut, au cumpărat, au
vândut, au plantat, au zidit; 29 dar în ziua în care Lot a ieșit
din Sodoma, a plouat foc și sulf din cer și i-a nimicit pe toți.
30 La fel se va întâmpla și în ziua în care se va arăta Fiul
Omului. 31 În ziua aceea, cel care va fi pe acoperișul casei
și cu bunurile sale în casă, să nu se coboare să le ia. Cel
care va fi pe câmp, la fel, să nu se întoarcă înapoi. 32 Adu-ți
aminte de soția lui Lot! 33 Cine caută să-și salveze viața o
pierde, dar cine își pierde viața o păstrează. 34 Vă spun că,
în noaptea aceea, vor fi doi oameni în același pat. Unul va
fi luat și celălalt va fi lăsat. 35 Vor fi doi care vor măcina
grâu împreună. Unul va fi luat și celălalt va rămâne.” 37 Ei,
răspunzând, L-au întrebat: “Unde, Doamne?” El le-a spus:
“Unde este trupul, acolo se vor aduna și vulturii”.

18 Și le-a mai spus o pildă, ca să se roage mereu și să nu
se dea bătut, 2 zicând: “Într-o cetate era un judecător
care nu se temea de Dumnezeu și nu avea respect față de
oameni. 3 În acel oraș era o văduvă care venea adesea
la el și îi spunea: “Apără-mă de adversarul meu!”. 4 El nu
a vrut pentru o vreme, dar după aceea și-a zis: “Deși nu
mă tem de Dumnezeu și nici nu respect pe om, 5 totuși,
pentru că această văduvă mă deranjează, o voi apăra, altfel
mă va obosi prin venirea ei continuă.”” 6 Domnul a zis:
“Ascultă ce spune judecătorul nedrept. 7 Nu-i va răzbuna
oare Dumnezeu pe aleșii Săi care strigă la El zi și noapte și
totuși are răbdare cu ei? 8 Eu vă spun că îi va răzbuna
repede. Cu toate acestea, când va veni Fiul Omului, va
găsi el credință pe pământ?” 9 Și a spus pilda aceasta
unor oameni care erau convinși de dreptatea lor și care
disprețuiau pe toți ceilalți: 10 “Doi oameni s-au urcat în
templu să se roage: unul era fariseu, iar celălalt vameș.
11 Fariseul stătea în picioare și se ruga de unul singur,
așa: 'Doamne, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni:
șantajiști, nedrepți, adulteri, sau chiar ca acest vameș. 12 Eu
postesc de două ori pe săptămână. Dau zeciuială din tot ce
primesc'. 13 Dar vameșul, care stătea departe, nici măcar nu
voia să-și ridice ochii spre cer, ci își bătea pieptul, zicând:
'Doamne, ai milă de mine, păcătosul! 14 Vă spun că acesta
s-a coborât la casa lui mai degrabă îndreptățit decât celălalt;
căci oricine se înalță va fi smerit, dar cel ce se smerește va
fi înălțat.” 15 Îi aduceau și pruncii lor, ca să se atingă de
ei. Dar, văzând aceasta, discipolii i-au mustrat. 16 Isus i-
a chemat și le-a zis: “Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i
împiedicați, căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca
aceștia. 17 Mai mult ca sigur, vă spun că oricine nu primește
Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nu va intra nicidecum
în ea.” 18 Un domnitor L-a întrebat: “Învățătorule, ce să fac
ca să moștenesc viața veșnică?” **(aiōnios g166)** 19 Isus l-a
întrebat: “De ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, în
afară de unul singur: Dumnezeu. 20 Tu cunoști poruncile:
Să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu depui
mărturie mincinoasă, să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.”
21 El a zis: “Am observat toate aceste lucruri din tinerețea
mea.” 22 Isus, auzind acestea, i-a zis: “Un singur lucru îți
lipsește încă. Vinde tot ce ai și dă-le săracilor. Atunci vei
avea o comoară în ceruri; apoi vino și urmează-mă.” 23 Dar
când a auzit acestea, s-a întristat foarte tare, căci era foarte
bogat. 24 Isus, văzând că se întrista foarte tare, a zis: “Cât
de greu intră în Împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății! 25
Căci este mai ușor pentru o cămilă să intre prin urechea
unui ac decât pentru un om bogat să intre în Împărăția lui
Dumnezeu.” 26 Și cei ce au auzit au zis: “Atunci cine poate
fi mântuit?” 27 Dar El a zis: “Ceea ce este cu neputință
la oameni este cu putință la Dumnezeu.” 28 Petru a zis:
“Uite, am lăsat totul și am venit după Tine.” 29 El le-a zis:
“Adevărat vă spun că nu este nimeni care a lăsat casă, sau
nevastă, sau frați, sau părinți, sau copii, pentru Împărăția lui
Dumnezeu, 30 care să nu primească de multe ori mai mult
în acest timp și în lumea viitoare viața veșnică.” **(aiōn g165, aiōnios g166)** 31 Apoi a luat pe cei doisprezece deoparte și le-
a zis: “Iată, ne vom sui la Ierusalim și se vor împlini toate
cele scrise prin prooroci despre Fiul Omului. 32 Căci El va fi
predat neamurilor, va fi batjocorit, tratat cu rușine și scuipat.
33 Îl vor biciui și îl vor ucide. A treia zi, va învia.” 34 Ei n-
au înțeles nimic din toate acestea. Acest cuvânt le-a fost
ascuns și nu au înțeles ce se spunea. 35 Pe când se apropia
de Ierihon, un orb stătea pe drum și cerșea. 36 Auzind o
mulțime care trecea, a întrebat ce înseamnă aceasta. 37
Ei i-au spus că Isus din Nazaret trecea pe acolo. 38 El a
strigat: “Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!” 39 Cei care

mergeau în frunte îl mustrau, ca să tacă; dar el striga și
mai tare: “Fiul lui David, ai milă de mine!” 40 Isus, stând în
picioare, a poruncit să fie adus la El. După ce s-a apropiat, l-
a întrebat: 41 “Ce vrei să fac?”. El a spus: “Doamne, ca să
văd din nou”. 42 Isus i-a zis: “Primește-ți vederea. Credința
ta te-a vindecat”. 43 Și îndată și-a recăpătat vederea și a
mers după el, slăvind pe Dumnezeu. Tot poporul, când a
văzut, a lăudat pe Dumnezeu.

19 El a intrat și trecea prin Ierihon. 2 Era acolo un om
cu numele Zaheu. Era un mare vameș și era bogat.
3 Încerca să vadă cine este Isus și nu putea din cauza
mulțimii, pentru că era scund. 4 A alergat mai departe și s-a
urcat într-un sicomor ca să îl vadă, pentru că urma să treacă
pe acolo. 5 Când a ajuns în acel loc, Isus s-a uitat în sus, l-
a văzut și i-a zis: “Zaheu, grăbește-te și coboară-te, căci
astăzi trebuie să rămân în casa ta.” 6 El s-a grăbit, a coborât
și l-a primit cu bucurie. 7 Când l-au văzut, toți au murmurat,
zicând: “A intrat să se cazeze la un om păcătos”. 8 Zacheu
a stat în picioare și a zis Domnului: “Iată, Doamne, jumătate
din averea mea o dau săracilor. Dacă am pretins ceva pe
nedrept de la cineva, îi dau înapoi de patru ori mai mult.” 9
Isus i-a zis: “Astăzi a venit mântuirea în casa aceasta, pentru
că și el este fiu al lui Avraam. 10 Căci Fiul Omului a venit să
caute și să salveze ceea ce era pierdut.” 11 Auzind ei aceste
lucruri, a continuat și a spus o pildă, pentru că era aproape
de Ierusalim și ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu se
va arăta imediat. 12 El a spus deci: “Un oarecare nobil s-a
dus într-o țară îndepărtată ca să primească pentru sine o
împărăție și să se întoarcă. 13 El a chemat zece slujitori de-
ai săi, le-a dat zece monede de mina și le-a spus: “Faceți
afaceri până când voi veni eu”. 14 Dar cetățenii lui l-au urât
și au trimis un trimis după el, spunând: 'Nu vrem ca acest
om să domnească peste noi'. 15 După ce s-a întors, după
ce a primit împărăția, a poruncit să fie chemați la el acești
slujitori, cărora le dăduse banii, ca să știe ce au câștigat
prin negoțul lor. 16 Cel dintâi a venit înaintea lui, spunând:
“Doamne, mina ta a făcut încă zece mine. 17 El i-a zis: “Bine
ai făcut, slugă bună! Pentru că ai fost găsit credincios cu
foarte puțin, vei avea autoritate peste zece cetăți'. 18 Al
doilea a venit și a zis: “Mina ta, Doamne, a făcut cinci mine.
19 Și i-a zis: “Și tu vei fi peste cinci cetăți. 20 Și a venit un
altul, zicând: “Doamne, iată mina ta, pe care o țineam în
batistă, 21 căci mă temeam de tine, pentru că ești un om
exigent. Tu ridici ceea ce n-ai pus și culegi ceea ce n-ai
semănat'. 22 El i-a zis: “Din gura ta te voi judeca, rob rău,
din gura ta te voi judeca! Știai că sunt un om exigent, că
iau ce nu am pus și culeg ce nu am semănat. 23 Atunci
de ce nu mi-ai depus banii la bancă și, la venirea mea, aș
fi putut câștiga dobândă?” 24 El a zis celor care stăteau
de față: “Luați-i mina și dați-o celui care are zece mine. 25
“I-au zis: “Doamne, are zece mine!”. 26 “Căci Eu vă spun
că oricui are, i se va da mai mult; dar celui care nu are,
i se va lua chiar și ceea ce are. 27 Dar aduceți aici pe
vrăjmașii mei care n-au vrut să domnesc peste ei și ucideți-i
înaintea mea.”” 28 După ce a spus acestea, a plecat înainte,
urcând la Ierusalim. 29 Când S-a apropiat de Betfaghe și
de Betania, pe muntele care se numește Măslinul, a trimis
pe doi dintre ucenicii Săi, 30 zicând: “Mergeți în satul de
dincolo, în care, când veți intra, veți găsi legat un mânz pe
care nimeni nu a șezut vreodată. Dezlegați-l și aduceți-l.
31 Dacă vă întreabă cineva: “De ce îl dezlegi?”, spuneți-i:
“Domnul are nevoie de el”.” 32 Cei trimiși s-au dus și au
găsit lucrurile așa cum le spusese. 33 Pe când dezlegau
mânzul, stăpânii lui i-au întrebat: “De ce dezlegați mânzul?”
34 Ei au răspuns: “Domnul are nevoie de el.” 35 Apoi l-au
adus la Isus. Și-au aruncat mantiile pe mânz și l-au așezat
pe Isus pe ele. 36 Pe când mergea, ei și-au întins mantiile
pe drum. 37 Pe când se apropia de El, la coborârea de pe
Muntele Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor a început să se
bucure și să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate
minunile pe care le văzuseră, 38 zicând: “Binecuvântat este
Împăratul care vine în numele Domnului! Pace în ceruri și
glorie în cele mai înalte!”. 39 Unii dintre fariseii din mulțime
I-au zis: “Învățătorule, mustră pe ucenicii Tăi!” 40 El le-a
răspuns: “Vă spun că, dacă acestea ar tăcea, pietrele ar
striga.” 41 Când s-a apropiat, a văzut cetatea și a plâns din
cauza ei, 42 zicând: “Dacă ai fi știut astăzi ce este al păcii
tale! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. 43 Căci vor
veni zile când vrăjmașii tăi vor ridica o baricadă împotriva ta,
te vor înconjura, te vor strânge din toate părțile și 44 te vor
trânti la pământ pe tine și pe copiii tăi din tine. Nu vor lăsa în
tine piatră peste piatră, pentru că nu ai știut timpul vizitei
tale.” 45 El a intrat în Templu și a început să alunge pe cei
ce cumpărau și vindeau în el, 46 zicându-le: “Este scris:
“Casa Mea este o casă de rugăciune”, iar voi ați făcut din ea
o peșteră de tâlhari!”. 47 El învăța în fiecare zi în Templu,
dar preoții cei mai de seamă, cărturarii și cei mai de seamă
din popor căutau să-L nimicească. 48 Nu găseau ce să facă,
căci tot poporul se agăța de fiecare cuvânt pe care-l spunea.

20 Într-una din zilele acelea, pe când învăța pe norod în
Templu și propovăduia vestea cea bună, au venit la
El preoții și cărturarii și bătrânii. 2 Ei l-au întrebat: “Spune-

ne: cu ce autoritate faci aceste lucruri? Sau cine îți dă
această autoritate?" 3 El le-a răspuns: "Și eu vă voi pune o
întrebare. Spuneți-mi: 4 Botezul lui Ioan a fost din cer sau
de la oameni?" 5 Ei se gândeau între ei și ziceau: "Dacă
vom zice: "Din cer", va zice: "De ce nu l-ați crezut?" 6 Dar
dacă vom zice: "De la oameni", tot poporul ne va ucide cu
pietre, pentru că sunt încredințați că Ioan a fost prooroc". 7
Ei au răspuns că nu știau de unde este. 8 Isus le-a zis: "Nici
Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri." 9 Și a
început să spună poporului pilda aceasta: "Un om a plantat
o vie, a dat-o în arendă unor agricultori și a plecat în altă
țară pentru multă vreme. 10 La vremea potrivită, a trimis un
slujitor la fermieri pentru a-și lua partea lui din roadele viei.
Dar fermierii l-au bătut și l-au trimis acasă cu mâna goală.
11 A mai trimis încă un servitor, dar și pe acesta l-au bătut
și l-au tratat cu rușine, și l-au trimis cu mâna goală. 12 A
mai trimis încă un al treilea, dar l-au rănit și pe el și l-au
aruncat afară. 13 Stăpânul viei a zis: "Ce să fac? Voi trimite
pe fiul meu iubit. Poate că, văzându-l, îl vor respecta'. 14
Iar țăranii, văzându-l, s-au gândit între ei și au zis: "Acesta
este moștenitorul. Haideți să-l omorâm, ca moștenirea să
fie a noastră.' 15 Atunci l-au aruncat afară din vie și l-au
ucis. Ce le va face, așadar, stăpânul viei? 16 El va veni și îi
va nimici pe acești agricultori și va da via altora." Când au
auzit asta, au spus: "Să nu se întâmple asta niciodată!".
17 Dar El, uitându-se la ei, a zis: "Ce este deci ceea ce
este scris? "Piatra pe care au respins-o zidarii a fost făcută
piatra de temelie? 18 Oricine va cădea pe piatra aceea va fi
sfărâmat, dar va face praf pe oricine va cădea pe el." 19
Preoții cei mai de seamă și cărturarii au căutat să pună
mâna pe El chiar în ceasul acela, dar se temeau de popor,
căci știau că El spusese pilda aceasta împotriva lor. 20 L-au
urmărit și au trimis spioni, care se prefăceau că sunt drepți,
ca să-l prindă în capcană cu ceva din ceea ce ar fi spus,
ca să-l predea puterii și autorității guvernatorului. 21 Ei l-
au întrebat: "Învățătorule, știm că tu spui și înveți ceea ce
este drept și nu ești părtinitor față de nimeni, ci înveți cu
adevărat calea lui Dumnezeu. 22 Ne este permis să plătim
sau nu impozite Cezarului?" 23 Dar El, înțelegând viclenia
lor, le-a zis: "Pentru ce Mă puneți la încercare? 24 Arătați-
mi un denar. A cui sunt chipul și inscripția de pe el?" Ei au
răspuns: "A lui Cezar". 25 Și le-a zis: "Dați Cezarului ce este
al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu." 26
N-au putut să-l prindă în cuvintele lui în fața poporului. Ei s-
au mirat de răspunsul lui și au tăcut. 27 Unii dintre saduchei
au venit la el, cei care neagă că există o înviere. 28 L-au
întrebat: "Învățătorule, Moise ne-a scris că, dacă fratele unui
om moare având o soție, iar acesta nu are copii, fratele său
trebuie să ia soția și să crească copii pentru fratele său. 29
Așadar, erau șapte frați. Primul și-a luat o soție și a murit
fără copii. 30 Al doilea a luat-o de soție, și a murit fără copii.
31 Cel de-al treilea a luat-o și, la fel, toți cei șapte nu au lăsat
copii și au murit. 32 După aceea a murit și femeia. 33 Prin
urmare, la înviere, a cui soție dintre ei va fi ea? Căci cei
șapte au avut-o ca soție." 34 Isus le-a zis: "Copiii veacului
acestuia se căsătoresc și sunt dați în căsătorie. (aiōn g165) 35
Dar cei care sunt considerați vrednici să ajungă la vârsta
aceea și la învierea din morți nu se căsătoresc și nici nu sunt
dați în căsătorie. (aiōn g165) 36 Căci ei nu mai pot muri, pentru
că sunt asemenea îngerilor și sunt copii ai lui Dumnezeu,
fiind copii ai învierii. 37 Dar că morții înviază, chiar Moise a
arătat-o la tufiș, când L-a numit pe Domnul "Dumnezeul lui
Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov". 38 Or,
El nu este Dumnezeul morților, ci al celor vii, căci pentru El
toți sunt vii." 39 Unii din cărturari au răspuns: "Învățătorule,
bine vorbești." 40 Nu au îndrăznit să-i mai pună întrebări. 41
El le-a zis: "Pentru ce zic că Hristosul este fiul lui David?
42 Însuși David spune în cartea Psalmilor "Domnul a spus
Domnului meu, "Stai la dreapta mea, 43 până ce voi face din
vrăjmașii tăi scăunelul picioarelor tale." 44 "David îl numește
deci Domn, și cum este el fiul său?" 45 În auzul întregului
norod, a zis ucenicilor Săi: 46 "Feriți-vă de cărturarii aceia
cărora le place să umble în haine lungi, și care iubesc să fie
salutați în piețe, să aibă cele mai bune locuri în sinagogi și
cele mai bune locuri la ospețe; 47 care mănâncă casele
văduvelor și care, pentru a se preface, fac rugăciuni lungi.
Aceștia vor primi o condamnare mai mare".

21 Și, ridicându-și privirea, a văzut pe cei bogați care
puneau darurile lor în vistierie. 2 A văzut o văduvă
săracă care a aruncat două monede mici de aramă. 3
El a zis: "Adevărat vă spun că această văduvă săracă a
pus mai mult decât toți aceștia, 4 căci toți aceștia au pus
daruri pentru Dumnezeu din belșugul lor, dar ea, din sărăcia
ei, a pus tot ce avea ca să trăiască." 5 Pe când vorbeau
unii despre templu și despre cum era împodobit cu pietre
frumoase și cu daruri, a zis: 6 "Cât despre lucrurile acestea
pe care le vedeți, vor veni zile în care nu va mai rămâne aici
piatră pe piatră care să nu fie dărâmată." 7 Ei L-au întrebat:
"Învățătorule, când se vor întâmpla aceste lucruri? Care este
semnul că aceste lucruri urmează să se întâmple?" 8 Și a
zis: "Luați seama să nu vă lăsați rătăciți, căci mulți vor veni în
numele Meu, zicând: "Eu sunt" și "Vremea este aproape". De
aceea, nu-i urmați. 9 Când auziți de războaie și de tulburări,

nu vă înspăimântați, pentru că aceste lucruri trebuie să se
întâmple mai întâi, dar sfârșitul nu va veni imediat." 10 Apoi
le-a zis: "Neamul se va ridica împotriva neamului și împărăția
împotriva împărăției. 11 Vor fi cutremure mari, foamete și
molime în diferite locuri. Vor fi spaime și semne mari din cer.
12 Dar, înainte de toate acestea, vor pune mâna pe voi și vă
vor persecuta, vă vor da în sinagogi și în închisori, vă vor
aduce înaintea împăraților și a guvernatorilor, din pricina
numelui Meu. 13 Se va dovedi ca o mărturie pentru voi. 14
Așadar, așezați-vă în inimile voastre să nu meditați dinainte
cum să răspundeți, 15 pentru că eu vă voi da o gură și o
înțelepciune pe care toți adversarii voștri nu vor putea să
le înfrunte sau să le contrazică. 16 Veți fi predați chiar de
părinți, de frați, de rude și de prieteni. Aceștia vor face ca unii
dintre voi să fie uciși. 17 Veți fi urâți de toți oamenii din cauza
numelui meu. 18 Și nici un fir de păr din capul vostru nu va
pieri. 19 "Prin stăruința voastră veți câștiga viața voastră.
20 Dar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oștiri, să
știți că s-a apropiat pustiirea lui. 21 Atunci, cei care sunt în
Iudeea să fugă în munți. Cei care sunt în mijlocul ei să plece.
Cei care sunt în țară să nu intre în ea. 22 Căci acestea sunt
zile de răzbunare, ca să se împlinească tot ce este scris. 23
Vai de cele însărcinate și de cele care alăptează prunci în
acele zile! Căci va fi mare strâmtorare în țară și mânie pentru
acest popor. 24 Ei vor cădea sub ascuțișul sabiei și vor fi
duși prizonieri în toate neamurile. Ierusalimul va fi călcat în
picioare de neamuri până la împlinirea vremurilor neamurilor.
25 "Vor fi semne în soare, în lună și în stele, și pe pământ va
fi neliniște printre popoare, în neliniște din cauza vuietului
mării și al valurilor; 26 oamenii vor fi înnebuniți de frică și
de așteptare pentru lucrurile care vor veni peste lume, căci
puterile cerurilor vor fi zguduite. 27 Atunci vor vedea pe Fiul
Omului venind pe un nor cu putere și cu o mare slavă. 28
Dar când vor începe să se întâmple aceste lucruri, priviți în
sus și ridicați-vă capetele, pentru că răscumpărarea voastră
este aproape." 29 Și le-a spus o pildă. "Priviți smochinul și
toți copacii. 30 Când sunt deja înmuguriți, voi vedeți și știți
de la sine că vara este deja aproape. 31 Tot așa și voi, când
vedeți că se întâmplă aceste lucruri, știți că Împărăția lui
Dumnezeu este aproape. 32 Mai mult ca sigur vă spun că
generația aceasta nu va trece până când nu se vor împlini
toate lucrurile. 33 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele
mele nu vor trece nicidecum. 34 Deci, luați seama, căci
inimile voastre se vor împovăra de desfătări, de bețiș și de
grijile vieții acesteia, și ziua aceea va veni pe neașteptate
asupra voastră. 35 Căci ea va veni ca un laț peste toți cei
care locuiesc pe suprafața întregului pământ. 36 De aceea,
vegheați tot timpul, rugându-vă ca să fiți socotiți vrednici
să scăpați de toate aceste lucruri care se vor întâmpla și
să stați în picioare înaintea Fiului Omului." 37 În fiecare zi,
Isus învăța în Templu, iar noaptea ieșea să înnopteze pe
muntele care se numește Măslinii. 38 Tot poporul venea dis-
de-dimineață la el în templu ca să-l asculte.

22 Se apropia sărbătoarea azimilor, care se cheamă
Paștele. 2 Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau
cum să-L omoare, pentru că se temeau de popor. 3 Satana
a intrat în Iuda, numit și Iscarioteanul, care era numărat între
cei doisprezece. 4 El s-a dus și a vorbit cu preoții cei mai de
seamă și cu căpeteniile despre cum să li-l predea. 5 Ei s-au
bucurat și au fost de acord să-i dea bani. 6 El a consimțit
și a căutat un prilej să li-l predea în absența mulțimii. 7 A
sosit ziua azimilor, în care trebuia să se jertfească Paștele.
8 Isus i-a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: "Duceți-vă și
pregătiți-ne Paștele, ca să mâncăm." 9 Ei I-au zis: "Unde
vrei să ne pregătim?" 10 El le-a zis: "Iată, când veți intra în
cetate, vă va întâmpina un om care duce un ulcior cu apă.
Urmați-l în casa în care va intra el. 11 Spuneți-i stăpânului
casei: "Învățătorul vă spune: "Unde este camera de oaspeți,
unde pot mânca Paștele cu discipolii mei?"". 12 Îți va arăta
o cameră mare, mobilată, în partea de sus. Fă pregătirile
acolo". 13 S-au dus, au găsit lucrurile așa cum le spusese
Isus și au pregătit Paștele. 14 Când a sosit ceasul, a șezut
la masă cu cei doisprezece apostoli. 15 Și le-a zis: "Am
dorit foarte mult să mănânc acest Paște cu voi înainte de a
suferi, 16 căci vă spun că nu voi mai mânca în niciun fel din
el până când nu se va împlini în Împărăția lui Dumnezeu."
17 A primit un pahar și, după ce a mulțumit, a zis: "Luați și
împărțiți-l între voi, 18 pentru că vă spun că nu voi mai bea
deloc din rodul viței de vie, până când nu va veni Împărăția
lui Dumnezeu." 19 A luat o pâine și, după ce a mulțumit, a
frânt-o și le-a dat-o, zicând: "Acesta este trupul Meu, care se
dă pentru voi. Faceți aceasta în amintirea mea". 20 La fel,
după cină, a luat paharul, zicând: "Paharul acesta este noul
legământ în sângele Meu, care se varsă pentru voi. 21 Dar
iată că mâna celui care mă trădează este cu mine pe masă.
22 Într-adevăr, Fiul Omului merge așa cum a fost hotărât, dar
vai de omul prin care este trădat!" 23 Și au început să se
întrebe între ei care dintre ei era cel ce voia să facă lucrul
acesta. 24 Între ei s-a iscat și o ceartă, care dintre ei era
considerat cel mai mare. 25 El le-a zis: "Împărații neamurilor
îi stăpânesc, iar cei care au autoritate asupra lor sunt numiți
"binefăcători". 26 Dar nu este așa cu voi. Mai degrabă, cel
care este mai mare dintre voi să devină ca cel mai mic,

iar cel care conduce, ca unul care slujește. 27 Căci cine
este mai mare, cel care stă la masă sau cel care slujește?
Nu este oare cel care stă la masă? Dar eu sunt în mijlocul
vostru ca unul care slujește. 28 Dar voi sunteți aceia care
ați rămas cu mine în încercările mele. 29 Eu vă dau vouă
o împărăție, așa cum Tatăl Meu mi-a dat-o Mie, 30 ca să
mâncați și să beți la masa Mea în Împărăția Mea. Voi veți
sta pe tronuri, judecând cele douăsprezece triburi ale lui
Israel." 31 Domnul a zis: "Simon, Simon, iată că Satana a
cerut să vă ia pe toți, ca să vă cerne ca pe grâu; 32 dar Eu
m-am rugat pentru tine, ca să nu-ți piardă credința. Tu, după
ce te vei fi întors din nou, stabilește-i pe frații tăi". 33 El l-a
zis: "Doamne, sunt gata să merg cu Tine și la temniță și la
moarte!" 34 El a zis: "Îți spun, Petru, că astăzi nu va cânta
cocoșul până nu vei nega de trei ori că Mă cunoști." 35 El le-
a zis: "Când v-am trimis fără pungă, fără sac și fără sandale,
v-a lipsit ceva?" Ei au spus: "Nimic". 36 Apoi le-a zis: "Dar
acum, cine are o pungă, s-o ia și un sac. Cine n-are, să-și
vândă haina și să-și cumpere o sabie. 37 Căci vă spun că
trebuie să se împlinească încă în mine ceea ce este scris:
"A fost socotit împreună cu călcătorii de lege". Căci ceea ce
mă privește pe mine se împlinește." 38 Ei au zis: "Doamne,
iată două săbii." El le-a spus: "Ajunge!". 39 El a ieșit și s-a
dus, după obiceiul său, pe Muntele Măslinilor. L-au urmat
și discipolii Lui. 40 Când a ajuns la locul acela, le-a zis:
"Rugați-vă să nu intrați în ispită." 41 S-a depărtat de ei ca la
o aruncătură de piatră, a îngenuncheat și se ruga, zicând:
42 "Tată, dacă voiești, depărtează de la Mine paharul acesta.
Cu toate acestea, nu voia mea, ci a Ta să se facă"." 43 Un
înger din cer i s-a arătat și l-a întărit. 44 Fiind în agonie, el
se ruga cu mai multă stăruință. Sudoarea lui a devenit ca
niște picături mari de sânge care cădeau pe pământ. 45
După ce S-a sculat din rugăciunea Sa, a venit la ucenici
și, găsindu-i adormiți din pricina durerii, 46 le-a zis: "De ce
dormiți? Sculați-vă și rugați-vă ca să nu intrați în ispită". 47
Pe când vorbea el încă, a apărut o mulțime. Cel care se
numea Iuda, unul dintre cei doisprezece, îi conducea. S-a
apropiat de Isus ca să-l sărute. 48 Dar Isus i-a zis: "Iuda, tu
Îl trădezi pe Fiul Omului cu o sărutare?" 49 Cei ce erau în
jurul lui, văzând ce avea să se întâmple, l-au zis: "Doamne,
să batem cu sabia?" 50 Unul dintre ei a lovit pe slujitorul
marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. 51 Dar Isus a
răspuns: "Lasă-mă măcar să fac lucrul acesta, și, atingându-
i urechea, l-a vindecat. 52 Isus a zis preoților cei mai de
seamă, căpeteniilor templului și bătrânilor, care veniseră
împotriva Lui: "Ați ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și cu
ciomege? 53 Când eram zilnic cu voi în templu, nu ați întins
mâinile împotriva mea. Dar acesta este ceasul vostru și
puterea întunericului". 54 L-au prins și l-au dus și l-au adus
în casa marelui preot. Dar Petru îl urmărea de la distanță.
55 După ce au aprins un foc în mijlocul curții și au șezut
împreună, Petru a șezut în mijlocul lor. 56 O slujnică l-a văzut
cum ședea la lumină și, uitându-se cu atenție la el, a zis: "Și
acesta era cu el." 57 El s-a lepădat de Isus, zicând: "Femeie,
nu-L cunosc." 58 După puțină vreme, l-a văzut altcineva și i-
a zis: "Și tu ești unul dintre ei!" Dar Petru a răspuns: "Omule,
eu nu sunt!" 59 După ce a trecut aproape un ceas, un altul a
spus cu încredere: "Cu adevărat și acesta era cu El, căci
este galileean." 60 Dar Petru a zis: "Omule, nu știu despre
ce vorbești!" Imediat, în timp ce el încă vorbea, a cântat un
cocoș. 61 Domnul s-a întors și s-a uitat la Petru. Atunci Petru
și-a adus aminte de cuvântul Domnului, cum că i-a spus:
"Înainte să cânte cocoșul, te vei lepăda de mine de trei ori".
62 A ieșit afară și a plâns cu amar. 63 Oamenii care îl țineau
pe Isus își băteau joc de el și îl băteau. 64 După ce l-au legat
la ochi, l-au lovit peste față și l-au întrebat: "Proorocește!
Cine este cel care te-a lovit?". 65 Și au mai spus multe alte
lucruri împotriva lui, insultându-l. 66 Când s-a făcut ziuă, s-
a adunat adunarea bătrânilor poporului, preoții cei mai de
seamă și cărturarii, și L-au dus pe Isus în sfatul lor, zicând:
67 "Dacă Tu ești Hristosul, spune-ne." Dar El le-a zis: "Dacă
vă voi spune, nu veți crede; 68 și dacă vă voi întreba, nu-mi
veți răspunde și nu mă veți lăsa să plec. 69 De acum încolo,
Fiul Omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu". 70 Și
toți au zis: "Deci Tu ești Fiul lui Dumnezeu?" El le-a spus:
"Spuneți asta, pentru că așa sunt". 71 Ei au zis: "Pentru ce
mai avem nevoie de un martor? Pentru că noi înșine am
auzit din gura Lui!"

23 Toată ceata lor s-a sculat și L-au dus înaintea lui Pilat.
2 Ei au început să-l acuze, zicând: "Am găsit pe omul
acesta pervertindu-și națiunea, interzicând plata impozitelor
către Cezar și spunând că el însuși este Hristos, un rege." 3
Pilat L-a întrebat: "Tu ești Împăratul Iudeilor?" El i-a răspuns:
"Așa spui tu". 4 Pilat a zis preoților de seamă și mulțimii: "Nu
găsesc nici un temei de acuzare împotriva omului acesta." 5
Dar ei insistau, zicând: "El stârnește poporul și învață în
toată Iudeea, începând din Galileea și până aici." 6 Pilat,
când a auzit vorbindu-se de Galileea, a întrebat dacă omul
acela este galileean. 7 Când a aflat că se afla sub jurisdicția
lui Irod, l-a trimis la Irod, care se afla și el la Ierusalim în
acele zile. 8 Când a văzut Irod pe Isus, s-a bucurat foarte
mult, căci de multă vreme voia să-L vadă, pentru că auzise
multe lucruri despre El. Spera să vadă vreo minune făcută

de el. 9 L-a întrebat cu multe cuvinte, dar el nu i-a dat
niciun răspuns. 10 Preoții cei mai de seamă și cărturarii
stăteau în picioare, acuzându-l cu vehemență. 11 Irod cu
soldații săi îl umileau și își băteau joc de el. Îmbrăcându-l în
haine luxoase, l-au trimis înapoi la Pilat. 12 Irod și Pilat s-au
împrietenit chiar în ziua aceea, căci înainte de aceasta erau
dușmani unul cu altul. 13 Pilat a chemat pe preoții cei mai
de seamă, pe dregători și pe popor, 14 și le-a zis: "Mi l-ați
adus pe omul acesta ca pe unul care strică poporul și, după
ce l-am cercetat înaintea voastră, n-am găsit nici un temei
de acuzație împotriva omului acesta pentru cele de care îl
acuzați. 15 Nici Irod, căci v-am trimis la el și vedeți, nu a
făcut nimic vrednic de moarte. 16 De aceea îl voi pedepsi și
îl voi elibera." 17 Și a trebuit să le dea drumul la un prizonier
la sărbătoare. 18 Dar toți au strigat împreună și au zis:
"Departe de omul acesta! Eliberați-ne pe Baraba!" — 19 unul
care fusese aruncat în închisoare pentru o anumită revoltă
în cetate și pentru crimă. 20 Atunci Pilat le-a vorbit iarăși și
a vrut să dea drumul lui Isus; 21 dar ei strigau și ziceau:
"Răstignește! Răstignește-l!" 22 A treia oară le-a zis: "De ce?
Ce rău a făcut omul acesta? Nu am găsit în el nicio crimă
capitală. De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera." 23 Dar ei
insistau cu glasuri puternice, cerând să fie răstignit. Vocile
lor și ale preoților de seamă au învins. 24 Pilat a decretat să
se facă ceea ce cereau ei. 25 L-a eliberat pe cel care fusese
aruncat în închisoare pentru insurecție și crimă, pentru care
cereau ei, dar pe Isus l-a predat voinței lor. 26 După ce L-au
dus, au apucat pe Simon din Cirene, care venea de la țară,
și au pus crucea pe el, ca s-o ducă după Isus. 27 O mare
mulțime de oameni îl urmau, inclusiv femei care și ele îl
plângeau și îl jeleau. 28 Dar Isus, întorcându-se spre ele, le-
a zis: "Fiice ale Ierusalimului, nu plângeți pentru mine, ci
plângeți pentru voi și pentru copiii voștri. 29 Căci iată că vin
zile în care se va spune: "Ferice de cele sterpe, de pântecele
care n-au născut niciodată și de sânii care n-au alăptat
niciodată!". 30 Atunci vor începe să spună munților: "Cădeți
peste noi!" și vor spune dealurilor: "Acoperiți-ne!". 31 Căci,
dacă fac aceste lucruri în copacul verde, ce se va face în cel
uscat?" 32 Au mai fost și alți doi criminali, care au fost duși
împreună cu el la moarte. 33 Când au ajuns la locul numit
"Craniul", L-au răstignit acolo împreună cu criminalii, unul la
dreapta și altul la stânga. 34 Isus a zis: "Tată, iartă-i, căci nu
știu ce fac." Împărțind hainele lui între ei, au tras la sorți. 35
Poporul stătea și privea. Și conducătorii care erau cu ei își
băteau joc de el, zicând: "A salvat pe alții. Să se salveze
pe sine însuși, dacă acesta este Hristosul lui Dumnezeu,
alesul lui!" 36 Soldații își băteau joc de El, venind la El și
oferindu-i oțet, 37 și zicând: "Dacă ești Împăratul Iudeilor,
mântuiește-te!" 38 De asemenea, deasupra lui era scrisă
o inscripție cu litere grecești, latinești și ebraice: "Acesta
este REGELE EVREILOR". 39 Unul dintre cei spânzurați L-a
insultat, zicând: "Dacă ești Hristosul, mântuiește-te pe Tine
și pe noi!" 40 Dar celălalt a răspuns și, mustrându-l, i-a zis:
"Nu te temi tu de Dumnezeu, când ești sub aceeași osândă?
41 Și noi, într-adevăr, suntem drepți, căci primim răsplata
cuvenită pentru faptele noastre, dar omul acesta nu a făcut
nimic rău." 42 El i-a zis lui Isus: "Doamne, adu-ți aminte de
mine când vei veni în Împărăția ta". 43 Isus i-a zis: "Adevărat
îți spun că astăzi vei fi cu Mine în Rai." 44 Era pe la ceasul al
șaselea și s-a făcut întuneric peste toată țara până la ceasul
al nouălea. 45 Soarele s-a întunecat, iar perdeaua templului
s-a rupt în două. 46 Isus, strigând cu glas tare, a zis: "Tată,
în mâinile Tale Îmi dau duhul Meu!" După ce a spus aceasta,
și-a dat ultima suflare. 47 Când a văzut centurionul ce se
făcuse, a slăvit pe Dumnezeu, zicând: "Cu adevărat, acesta
era un om drept." 48 Toate mulțimile care se adunaseră să
vadă acest lucru, când au văzut ce s-a făcut, s-au întors
acasă bătându-se pe piept. 49 Toți cunoscuții lui și femeile
care îl însoțeau din Galileea stăteau deoparte, privind aceste
lucruri. 50 Și iată că era un om numit Iosif, care făcea parte
din consiliu, un om bun și drept 51 (nu consimțise la sfatul și
la fapta lor), din Arimateea, cetate a iudeilor, care aștepta și
el Împărăția lui Dumnezeu. 52 Acest om s-a dus la Pilat și a
cerut trupul lui Isus. 53 Acesta l-a dat jos, l-a înfășurat într-o
pânză de in și l-a pus într-un mormânt tăiat în piatră, unde
nu fusese pus nimeni niciodată. 54 Era ziua Pregătirii și se
apropia Sabatul. 55 Femeile care veniseră cu el din Galileea
au venit după el și au văzut mormântul și cum fusese pus
trupul Lui. 56 Ele s-au întors și au pregătit miresme și miruri.
În Sabat s-au odihnit conform poruncii.

24 Dar în prima zi a săptămânii, în zorii zilei, au venit
la mormânt, împreună cu alții, aducând miresmele
pe care le pregătiseră. 2 Au găsit piatra rostogolită de pe
mormânt. 3 Au intrat înăuntru și n-au găsit trupul Domnului
Isus. 4 În timp ce erau foarte nedumeriți de acest lucru,
iată că au apărut lângă ei doi bărbați îmbrăcați în haine
orbitoare. 5 Îngrozindu-se, s-au plecat cu fața la pământ.
Oamenii le-au zis: "De ce căutați pe cei vii printre cei morți?
6 El nu este aici, ci a înviat. Vă amintiți ce v-a spus când
era încă în Galileea, 7 spunând că Fiul Omului trebuie să
fie dat în mâinile oamenilor păcătoși, să fie răstignit și a
treia zi să învieze?" 8 Ei și-au adus aminte de cuvintele
Lui, 9 s-au întors de la mormânt și au spus toate acestea

celor unsprezece și tuturor celorlalți. **10** Ele erau Maria
Magdalena, Ioana și Maria, mama lui Iacov. Celelalte femei
care erau cu ele au povestit aceste lucruri apostolilor. **11**
Aceste cuvinte li s-au părut a fi un nonsens și nu le-au
crezut. **12** Dar Petru s-a ridicat și a alergat la mormânt.
Aplecându-se și uitându-se înăuntru, a văzut fâșiile de pânză
așezate singure și a plecat acasă, întrebându-se ce se
întâmplase. **13** Și iată că doi dintre ei mergeau chiar în ziua
aceea într-un sat numit Emaus, care era la șaizeci de stadii
de Ierusalim. **14** Și vorbeau unul cu altul despre toate aceste
lucruri care se întâmplaseră. **15** În timp ce vorbeau și se
întrebau împreună, Isus însuși s-a apropiat și a mers cu
ei. **16** Dar ochii lor erau împiedicați să-L recunoască. **17**
El le-a zis: "Despre ce vorbiți în timp ce mergeți și sunteți
triști?" **18** Unul dintre ei, numit Cleopa, i-a răspuns: "Ești tu
singurul străin din Ierusalim care nu știe ce s-a întâmplat
acolo în zilele acestea?" **19** El le-a zis: "Ce anume?" Ei I-au
zis: "Cele despre Iisus Nazarineanul, care a fost un prooroc
puternic cu fapta și cu cuvântul înaintea lui Dumnezeu și a
întregului popor, **20** și despre cum preoții cei mai de seamă
și căpeteniile noastre L-au dat spre osândă la moarte și
L-au răstignit. **21** Dar noi speram că el este cel care va
răscumpăra pe Israel. Da, și, pe lângă toate acestea, este
acum a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri. **22** De
asemenea, ne-au uimit niște femei din anturajul nostru, care
au ajuns mai devreme la mormânt; **23** și, când nu i-au găsit
trupul, au venit spunând că au văzut și ele o viziune a unor
îngeri, care spuneau că este viu. **24** Unii dintre noi s-au dus
la mormânt și l-au găsit așa cum au spus femeile, dar nu l-
au văzut." **25** El le-a zis: "Popor nebun și încet la inimă ca
să creadă în tot ce au spus proorocii! **26** Nu trebuia oare
Hristosul să sufere aceste lucruri și să intre în gloria Sa?"
27 Pornind de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat în
toate Scripturile ceea ce se referă la el însuși. **28** Au ajuns
aproape de satul în care se duceau, iar el s-a făcut că vrea
să meargă mai departe. **29** Ei l-au îndemnat, zicând: "Rămâi
cu noi, căci este aproape seară și ziua este aproape de
sfârșit." A intrat să stea cu ei. **30** După ce s-a așezat la masă
cu ei, a luat pâinea și a mulțumit. A frânt-o și le-a dat-o. **31**
Ochii lor s-au deschis și l-au recunoscut; apoi a dispărut din
ochii lor. **32** Ei și-au zis unul altuia: "Nu ne ardea inima în noi
când ne vorbea pe drum și când ne deschidea Scripturile?"
33 Ei s-au sculat chiar în acel ceas, s-au întors la Ierusalim și
i-au găsit pe cei unsprezece adunați împreună cu cei care
erau cu ei, **34** spunând: "Domnul a înviat cu adevărat și i s-
a arătat lui Simon!" **35** Ei au povestit cele întâmplate pe
drum și cum a fost recunoscut de ei la frângerea pâinii.
36 Pe când ziceau ei aceste lucruri, Isus însuși a stat în
mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!" **37** Dar ei, îngroziți și
înfricoșați, au crezut că au văzut un duh. **38** El le-a zis: "De
ce vă tulburați? De ce se ridică îndoieli în inimile voastre? **39**
Vedeți mâinile și picioarele Mele, că sunt cu adevărat Eu.
Atingeți-mă și vedeți, pentru că un duh nu are carne și oase,
așa cum vedeți că am eu." **40** După ce a spus acestea, le-a
arătat mâinile și picioarele. **41** Pe când ei încă nu credeau
de bucurie și se mirau, le-a zis: "Aveți ceva de mâncare
aici?" **42** I-au dat o bucată de pește fript și un fagure de
miere. **43** El le-a luat și a mâncat în fața lor. **44** El le-a zis:
"Iată ce v-am spus când eram încă cu voi: trebuie să se
împlinească tot ce este scris în Legea lui Moise, în profeți și
în psalmi despre Mine." **45** Atunci le-a deschis mintea, ca să
înțeleagă Scripturile. **46** Și le-a zis: "Așa este scris și așa a
fost necesar ca Hristosul să sufere și să învieze din morți a
treia zi, **47** iar în numele Lui să se propovăduiască pocăința
și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la
Ierusalim. **48** Voi sunteți martori ai acestor lucruri. **49** Iată, Eu
trimit asupra voastră făgăduința Tatălui Meu. Dar așteptați în
cetatea Ierusalimului până când veți fi îmbrăcați cu putere de
sus." **50** I-a condus până în Betania, și, ridicându-și mâinile,
i-a binecuvântat. **51** În timp ce-i binecuvânta, s-a retras de la
ei și a fost dus la cer. **52** Ei, închinându-se lui, s-au întors la
Ierusalim cu mare bucurie, **53** și stăteau neîncetat în templu,
lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Ioan

1 La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu,
și Cuvântul era Dumnezeu. **2** El era la început cu
Dumnezeu. **3** Toate lucrurile au fost făcute prin el. Fără
el, nimic din ceea ce a fost făcut nu s-a făcut. **4** În El era
viața, iar viața era lumina oamenilor. **5** Lumina strălucește în
întuneric, iar întunericul nu a biruit-o. **6** Și a venit un om
trimis de Dumnezeu, care se numea Ioan. **7** Acesta a venit
ca martor, ca să mărturisească despre lumină, pentru ca toți
să creadă prin el. **8** El nu era lumina, ci a fost trimis ca să
mărturisească despre lumină. **9** Lumina adevărată, care
luminează pe toată lumea, venea în lume. **10** El era în lume,
și lumea a fost făcută prin El, și lumea nu L-a recunoscut.
11 El a venit la ai Săi, și cei ce erau ai Săi nu L-au primit.
12 Dar tuturor celor care l-au primit, le-a dat dreptul de a
deveni copii ai lui Dumnezeu, celor ce cred în numele lui; **13**
care nu s-au născut din sânge, nici din voința cărnii, nici din
voința omului, ci din Dumnezeu. **14** Cuvântul S-a făcut trup
și a locuit printre noi. Am văzut slava Lui, o slavă ca a Fiului
unic născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. **15** Ioan a
mărturisit despre el. El a strigat, spunând: "Acesta a fost cel
despre care am spus: "Cel care vine după mine m-a întrecut
pe mine, pentru că a fost înaintea mea"." **16** Din plinătatea
lui, noi toți am primit har peste har. **17** Căci Legea a fost dată
prin Moise. Harul și adevărul s-au realizat prin Isus Cristos.
18 Nimeni nu L-a văzut pe Dumnezeu în niciun moment. Fiul
unic născut, care este în sânul Tatălui, l-a declarat. **19** Iată
mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis preoți și leviți de la
Ierusalim ca să-l întrebe: "Cine ești Tu?" **20** El a declarat, și
nu a negat, ci a declarat: "Eu nu sunt Hristosul." **21** Și L-au
întrebat: "Și atunci, ce? Ești tu Ilie?" El a spus: "Nu sunt." "Tu
ești profetul?" El a răspuns: "Nu." **22** Și I-au zis: "Cine ești
Tu? Dă-ne un răspuns pe care să-l ducem înapoi la cei care
ne-au trimis. Ce spui despre tine însuți?" **23** El a zis: "Eu sunt
glasul celui care strigă în pustiu: "Îndreptați calea Domnului",
cum a zis profetul Isaia". **24** Cei care fuseseră trimiși erau
din partea fariseilor. **25** Ei L-au întrebat: "De ce deci botezi,
dacă nu ești nici Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?" **26** Ioan
le-a răspuns: "Eu botez în apă, dar în mijlocul vostru este
Unul pe care nu-L cunoașteți. **27** El este cel care vine după
mine, care este preferat înaintea mea, căruia nu sunt vrednic
să-i dezleg cureaua de la sandale." **28** Aceste lucruri se
întâmplau în Betania, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.
29 A doua zi, a văzut pe Isus venind la el și a zis: "Iată Mielul
lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii! **30** Acesta este Acela
despre care am spus: "După mine vine un om care este
preferat înaintea mea, pentru că a fost înaintea mea". **31** Eu
nu-l cunoșteam, dar pentru aceasta am venit botezând în
apă, ca să fie descoperit lui Israel." **32** Ioan a depus mărturie
și a zis: "Am văzut Duhul Sfânt coborând din cer ca un
porumbel și a rămas peste El. **33** Eu nu l-am recunoscut, dar
cel care m-a trimis să botez în apă mi-a spus: "Pe oricine
vei vedea Duhul coborând și rămânând asupra lui, acela
este cel care botează în Duhul Sfânt. **34** Eu am văzut și am
mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu." **35** A doua zi,
Ioan, stând în picioare cu doi din ucenicii săi, **36** s-a uitat la
Isus, care mergea, și a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu!" **37**
Cei doi discipoli l-au auzit vorbind și l-au urmat pe Isus. **38**
Isus s-a întors și, văzându-i că îi urmăreau, le-a zis: "Ce
căutați?" I-au zis: "Rabi" (adică, în traducere, Învățător),
"unde stai?". **39** Și le-a zis: "Veniți și vedeți." Au venit și au
văzut unde stătea și au rămas cu el în acea zi. Era pe la
ora zece. **40** Unul dintre cei doi care l-au auzit pe Ioan și l-
au urmat a fost Andrei, fratele lui Simon Petru. **41** El l-a
găsit mai întâi pe fratele său, Simon, și i-a spus: "L-am găsit
pe Mesia!". (ceea ce înseamnă, fiind interpretat, Hristos).
42 L-a adus la Isus. Isus s-a uitat la el și i-a spus: "Tu ești
Simon, fiul lui Iona. Te vei numi Cefa" (ceea ce înseamnă,
prin interpretare, Petru). **43** A doua zi, s-a hotărât să se ducă
în Galileea și a găsit pe Filip. Isus i-a spus: "Urmează-mă".
44 Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru. **45**
Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: "L-am găsit pe Acela
despre care au scris Moise în Lege, dar și profeții: Iisus
din Nazaret, fiul lui Iosif". **46** Natanael I-a zis: "Poate ieși
ceva bun din Nazaret?" Filip i-a zis: "Vino și vezi". **47** Isus a
văzut pe Natanael venind la El și a zis despre el: "Iată un
israelit, în care nu este nici o înșelăciune!" **48** Natanael i-
a zis: "De unde Mă cunoști?" Isus i-a răspuns: "Înainte ca
Filip să te cheme, când erai sub smochin, te-am văzut." **49**
Natanael I-a răspuns: "Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu! Tu
ești Regele lui Israel!" **50** Isus i-a răspuns: "Pentru că ți-am
spus: "Te-am văzut sub smochin", crezi tu? Vei vedea lucruri
mai mari decât acestea!" **51** El i-a zis: "Cu siguranță, vă spun
tuturor că, după aceea, veți vedea cerul deschis și îngerii lui
Dumnezeu urcând și coborând asupra Fiului Omului."

2 A treia zi, a fost o nuntă în Cana Galileii. Mama lui Isus
era acolo. **2** La nuntă a fost invitat și Isus, împreună cu
discipolii săi. **3** Când s-a terminat vinul, mama lui Isus i-a
spus: "Nu mai au vin". **4** Isus i-a zis: "Femeie, ce are aceasta
de-a face cu tine și cu mine? Nu a venit încă ceasul Meu".
5 Mama lui a zis slujitorilor: "Faceți tot ce vă va spune."
6 Și erau acolo șase vase de piatră pentru apă, așezate

după obiceiul iudeilor, care conțineau câte doi sau trei metrii
fiecare. 7 Isus le-a zis: "Umpleți vasele cu apă". Și le-au
umplut până la refuz. 8 El le-a zis: "Acum scoateți puțin
și duceți-l la conducătorul sărbătorii." Și au luat-o. 9 Când
conducătorul ospățului a gustat apa devenită acum vin și
nu știa de unde provine (dar servitorii care scoseseră apa
știau), conducătorul ospățului l-a chemat pe mire 10 și i-a
spus: "Toată lumea să servească mai întâi vinul bun, iar
după ce oaspeții au băut din belșug, apoi pe cel mai rău.
Tu ai păstrat vinul bun până acum!". 11 Acest început al
semnelor sale, Isus l-a făcut în Cana Galileii și și-a dezvăluit
gloria, iar discipolii săi au crezut în el. 12 După aceea, S-
a coborât în Capernaum, împreună cu mama Sa, cu frații
Săi și cu ucenicii Săi, și au rămas acolo câteva zile. 13 Se
apropia Paștele iudeilor, și Isus s-a suit la Ierusalim. 14 A
găsit în templu pe cei care vindeau boi, oi și porumbei și pe
schimbătorii de bani șezând. 15 El a făcut un bici din funii și
i-a alungat pe toți din templu, atât pe oi, cât și pe boi; apoi a
vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. 16 Celor
care vindeau porumbei le-a zis: "Scoateți aceste lucruri de
aici! Nu faceți din casa Tatălui meu o piață!" 17 Ucenicii lui
și-au amintit că era scris: "Zelul pentru casa voastră mă va
mânca". 18 Și Iudeii I-au răspuns: "Ce semn ne arăți, dacă
faci aceste lucruri?" 19 Isus le-a răspuns: "Distrugeți templul
acesta și în trei zile îl voi ridica." 20 Iudeii ziceau: "A fost
nevoie de patruzeci și șase de ani ca să se zidească templul
acesta! Îl veți ridica voi în trei zile?" 21 Dar el a vorbit despre
templul trupului său. 22 De aceea, când a înviat din morți,
discipolii lui și-au adus aminte că el spusese acest lucru și
au crezut în Scriptură și în cuvântul pe care îl spusese Isus.
23 Când a fost la Ierusalim, în timpul sărbătorii Paștelui,
mulți au crezut în Numele Lui și au văzut semnele pe care
le făcea. 24 Dar Isus nu li s-a încredințat lor, pentru că îi
cunoștea pe toți 25 și pentru că nu avea nevoie ca cineva să
dea mărturie despre om, pentru că El însuși știa ce este în
om.

3 Și era un om dintre farisei, numit Nicodim, un fruntaș al
iudeilor. 2 El a venit la Isus noaptea și I-a zis: "Rabi, știm
că ești un învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu
poate face aceste semne pe care le faci Tu, dacă nu este
Dumnezeu cu el." 3 Isus i-a răspuns: "Adevărat îți spun că,
dacă cineva nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția
lui Dumnezeu." 4 Nicodim I-a zis: "Cum se poate naște
un om când este bătrân? Poate să intre a doua oară în
pântecele mamei sale și să se nască?" 5 Isus a răspuns:
"Adevărat vă spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din
Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu. 6 Ceea ce
este născut din carne este carne. Ceea ce este născut din
Spirit este spirit. 7 Nu vă mirați că v-am spus: "Trebuie să vă
măștеți din nou". 8 Vântulsuflă unde vrea, iar voi îi auziți
sunetul, dar nu știți de unde vine și încotro se îndreaptă. La
fel este oricine este născut din Spirit." 9 Nicodim I-a răspuns:
"Cum pot fi acestea?" 10 Isus i-a răspuns: "Ești tu învățătorul
lui Israel și nu înțelegi aceste lucruri? 11 Adevărat îți spun că
noi spunem ceea ce știm și dăm mărturie despre ceea ce am
văzut, iar tu nu primești mărturia noastră. 12 Dacă v-am spus
lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi
spune lucruri cerești? 13 Nimeni nu s-a înălțat la cer decât
Cel care S-a coborât din cer, Fiul Omului, care este în ceruri.
14 După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu, tot așa trebuie
să fie înălțat și Fiul Omului, 15 pentru ca oricine crede în el
să nu piară, ci să aibă viață veșnică. (aiōnios g166) 16 Fiindcă
atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul
Său Fiu născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci
să aibă viață veșnică. (aiōnios g166) 17 Căci Dumnezeu nu L-a
trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci pentru ca
lumea să fie mântuită prin El. 18 Cine crede în El nu este
judecat. Cel care nu crede a fost deja judecat, pentru că nu
a crezut în numele singurului Fiu născut al lui Dumnezeu. 19
Aceasta este judecata: că lumina a venit în lume și oamenii
au iubit mai degrabă întunericul decât lumina, pentru că
faptele lor erau rele. 20 Căci oricine face răul urăște lumina
și nu vine la lumină, ca să nu i se descopere faptele. 21
Dar cel care face adevărul vine la lumină, pentru ca faptele
lui să fie descoperite, ca să se vadă că au fost făcute în
Dumnezeu." 22 După aceste lucruri, Isus a venit cu ucenicii
Săi în ținutul Iudeii. A rămas acolo cu ei și a botezat. 23 Ioan
boteza și el în Enon, lângă Salim, pentru că acolo era multă
apă. Ei au venit și au fost botezați; 24 căci Ioan nu fusese
încă aruncat în închisoare. 25 De aceea, s-a iscat o dispută
între discipolii lui Ioan și unii iudei în legătură cu purificarea.
26 Aceștia au venit la Ioan și i-au zis: "Rabi, cel care era
cu tine dincolo de Iordan, despre care ai mărturisit, iată că
el botează și toată lumea vine la el." 27 Ioan a răspuns:
"Nimic nu poate primi omul, dacă nu-i este dat din cer. 28
Voi înșivă mărturisiți că am spus: "Nu eu sunt Hristosul",
ci "Eu am fost trimis înaintea lui". 29 Cel care are mireasa
este mirele; dar prietenul mirelui, care stă în picioare și îl
aude, se bucură foarte mult din cauza glasului mirelui. De
aceea bucuria mea este deplină. 30 El trebuie să crească,
dar eu trebuie să mă micșorez. 31 "Cel ce vine de sus este
mai presus de toate. Cel care vine de pe pământ aparține
pământului și vorbește despre pământ. Cel care vine din cer

este mai presus de toate. 32 Ceea ce a văzut și a auzit,
despre aceasta mărturisește; și nimeni nu primește mărturia
lui. 33 Cel care a primit mărturia lui și-a pus pecetea pe
aceasta: Dumnezeu este adevărat. 34 Căci cel pe care l-
a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu; căci
Dumnezeu dă Duhul fără măsură. 35 Tatăl îl iubește pe Fiul
și a dat toate lucrurile în mâna lui. 36 Cine crede în Fiul are
viață veșnică, dar cine nu ascultă de Fiul nu va vedea viața,
ci mânia lui Dumnezeu rămâne asupra lui." (aiōnios g166)

4 Când a aflat Domnul că fariseii au auzit că Isus face
și botează mai mulți ucenici decât Ioan 2 (deși nu Isus
însuși boteza, ci ucenicii lui), 3 a părăsit Iudeea și s-a dus în
Galileea. 4 Trebuia să treacă prin Samaria. 5 Și a ajuns la o
cetate din Samaria, numită Sihar, lângă parcela de pământ
pe care Iacov o dăduse fiului său Iosif. 6 Acolo se afla
fântâna lui Iacov. Isus, deci, fiind obosit de drum, s-a așezat
lângă fântână. Era pe la ceasul al șaselea. 7 O femeie din
Samaria a venit să scoată apă. Isus i-a zis: "Dă-mi să beau".
8 Căci ucenicii Săi plecaseră în cetate să cumpere mâncare.
9 Atunci femeia samariteancă i-a zis: "Cum se face că Tu,
care ești iudeu, ceri de la mine, o samariteancă, să beau
ceva?" (Căci iudeii nu au de-a face cu samaritenii). 10 Isus i-
a răspuns: "Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine
este Cel ce-ți zice: "Dă-Mi să beau", L-ai fi rugat și El ți-ar fi
dat apă vie." 11 Femeia i-a zis: "Domnule, nu ai cu ce să
scoți apă, și fântâna este adâncă. Atunci de unde iei apa
aceea vie? 12 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Iacov, care
ne-a dat fântâna și a băut el însuși din ea, la fel ca și copiii
și vitele lui?" 13 Isus i-a răspuns: "Oricine va bea din apa
aceasta va înseta iarăși; 14 dar oricine va bea din apa pe
care i-o voi da Eu, nu va mai înseta niciodată, ci apa pe care
i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă care izvorăște
pentru viața veșnică." (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Femeia I-
a zis: "Dă-mi, Doamne, apa aceasta, ca să nu-mi fie sete
și să nu vin până aici ca să beau." 16 Isus i-a zis: "Du-te,
cheamă pe bărbatul tău și vino aici." 17 Femeia a răspuns:
"Nu am bărbat." Isus i-a zis: "Bine ai zis: "Nu am bărbat",
18 căci ai avut cinci soți; și cel pe care-l ai acum nu este
bărbatul tău. Aceasta ai spus-o cu adevărat". 19 Femeia i-
a zis: "Domnule, văd că ești prooroc. 20 Părinții noștri s-
au închinat în muntele acesta, iar voi, iudeii, spuneți că în
Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii." 21
Isus i-a zis: "Femeie, crede-mă, vine ceasul când nici în
muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.
22 Voi vă închinați la ceea ce nu cunoașteți. Noi ne închinăm
la ceea ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la iudei. 23
Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători
se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, pentru că Tatăl
caută astfel de închinători pentru a fi închinătorii Lui. 24
Dumnezeu este duh, iar cei care i se închină trebuie să se
închine în duh și în adevăr." 25 Femeia I-a zis: "Știu că
vine Mesia, Cel ce se numește Hristos. Când va veni, ne
va spune toate lucrurile." 26 Isus i-a zis: "Eu sunt Cel ce
vorbește cu tine." 27 În clipa aceea au venit ucenicii Lui. Ei
s-au mirat că vorbea cu o femeie; dar nimeni nu i-a întrebat:
"Ce cauți?" sau "De ce vorbești cu ea?". 28 Femeia a lăsat
vasul cu apă, s-a dus în cetate și a spus oamenilor: 29
"Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut. Poate
fi acesta Hristosul?" 30 Ei au ieșit din cetate și veneau la el.
31 Între timp, ucenicii îl îndemnau, zicând: "Rabi, mănâncă."
32 Dar El le-a zis: "Am de mâncat o mâncare de care voi nu
știți." 33 Și ucenicii ziceau unul către altul: "I-a adus cineva
ceva de mâncare?" 34 Isus le-a zis: "Hrana Mea este să fac
voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui. 35 Nu
spuneți voi: "Mai sunt încă patru luni până la seceriș"? Iată,
vă spun: ridicați-vă ochii și priviți câmpurile, că ele sunt deja
albe pentru seceriș. 36 Cel care seceră primește plata și
culege roade pentru viața veșnică, pentru ca atât cel care
seamănă, cât și cel care seceră să se bucure împreună.
(aiōnios g166) 37 Căci în aceasta este adevărată zicala: "Unul
seamănă, iar altul culege". 38 Eu v-am trimis să seceraţi
ceea ce nu ați muncit. Alții au muncit, iar tu ai intrat în munca
lor." 39 Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în El,
din pricina cuvântului femeii care mărturisea: "El mi-a spus
tot ce am făcut." 40 Când au venit la el, samaritenii l-au rugat
să rămână cu ei. El a rămas acolo două zile. 41 Mulți alții au
crezut datorită cuvântului lui. 42 Ei i-au spus femeii: "Acum
credem, nu din cauza vorbelor tale, ci pentru că am auzit cu
ochii noștri și știm că acesta este cu adevărat Hristosul,
Mântuitorul lumii." 43 După cele două zile, a ieșit de acolo și
s-a dus în Galileea. 44 Căci Isus însuși a mărturisit că un
profet nu are onoare în țara sa. 45 Când a ajuns în Galileea,
galileenii L-au primit, după ce au văzut tot ce făcuse la
Ierusalim la sărbătoare, căci și ei mergeau la sărbătoare. 46
Isus a venit deci din nou la Cana Galileii, unde a transformat
apa în vin. Era un nobil al cărui fiu era bolnav la Capernaum.
47 Când a auzit că Isus a ieșit din Iudeea în Galileea, s-a
dus la el și l-a rugat să se coboare și să-i vindece fiul, căci
era la un pas de moarte. 48 Isus i-a zis: "Dacă nu vei vedea
semne și minuni, nu vei crede nicidecum". 49 Și nobilul i-
a zis: "Domnule, coboară-te, până nu moare copilul meu."
50 Isus i-a zis: "Du-te și mergi. Fiul tău trăiește". Omul a
crezut cuvântul pe care i-l spusese Isus și a plecat. 51 Pe
când cobora, l-au întâlnit slujitorii lui și i-au raportat: "Fiul tău

trăiește!" 52 Și i-a întrebat pe ei la ce oră a început să se
facă bine. Ei i-au spus deci: "Ieri, în ceasul al șaptelea, febra
l-a lăsat." 53 Astfel, tatăl a știut că a fost în ceasul acela în
care Isus i-a spus: "Fiul tău trăiește." El a crezut, ca și toată
casa lui. 54 Acesta este iarăși al doilea semn pe care l-a
făcut Isus, după ce a ieșit din Iudeea în Galileea.

5 După aceste lucruri, a fost o sărbătoare a iudeilor, și
Isus s-a suit la Ierusalim. 2 În Ierusalim, lângă poarta
oilor, se află un bazin care se numește în ebraică "Betesda",
având cinci pridvoare. 3 În acestea zăcea o mare mulțime
de bolnavi, orbi, șchiopi sau paralizați, care așteptau să
se miște apa; 4 pentru că un înger se cobora în anumite
momente în bazin și agita apa. Cel care intra primul în bazin,
după ce se agita apa, era vindecat de orice boală pe care o
avea. 5 Era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt
de ani. 6 Când Isus l-a văzut zăcând acolo și a știut că era
bolnav de multă vreme, l-a întrebat: "Vrei să te faci sănătos?"
7 Și bolnavul i-a răspuns: "Domnule, nu am pe nimeni care
să mă bage în bazin când se agită apa, ci, în timp ce vin,
altul coboară înaintea mea." 8 Isus i-a zis: "Scoală-te, ia-ți
rogojina și umblă." 9 Îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat
roata și a mers. În ziua aceea era Sabat. 10 Și iudeii au
zis către cel vindecat: "Este Sabat. Nu-ți este îngăduit să
cari covorul". 11 El le-a răspuns: "Cel ce m-a făcut sănătos
mi-a zis: "Ia-ți roata și umblă!"" 12 Și L-au întrebat: "Cine
este omul care ți-a zis: "Ia-ți roata și umblă"?" 13 Dar cel
vindecat nu știa cine era, pentru că Isus se retrăsese, fiindcă
era mulțime în locul acela. 14 După aceea, Isus l-a găsit
în templu și i-a zis: "Iată că te-ai făcut sănătos. Nu mai
păcătui, ca să nu ți se întâmple nimic mai rău." 15 Omul s-
a dus și a spus iudeilor că Isus îl făcuse sănătos. 16 Din
această cauză, iudeii l-au prigonit pe Isus și căutau să-L
omoare, pentru că făcea aceste lucruri în ziua de Sabat.
17 Dar Isus le-a răspuns: "Tatăl Meu lucrează încă, așa că
lucrez și eu." 18 De aceea iudeii căutau cu atât mai mult să-
L omoare, cu cât nu numai că a călcat Sabatul, dar a și
numit pe Dumnezeu Tatăl său, făcându-se pe sine egal cu
Dumnezeu. 19 Isus le-a răspuns: "Adevărat, vă spun că Fiul
nu poate face nimic de la sine, ci doar ceea ce vede pe
Tatăl făcând. Căci tot ceea ce face El, face și Fiul la fel. 20
Căci Tatăl are afecțiune pentru Fiul și îi arată toate lucrurile
pe care le face el însuși. Îi va arăta lucrări mai mari decât
acestea, ca să vă minunați. 21 Căci, după cum Tatăl înviază
morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață oricui dorește. 22
Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a dat toată judecata Fiului,
23 pentru ca toți să cinstească pe Fiul, așa cum cinstesc pe
Tatăl. Cine nu-l onorează pe Fiul, nu-l onorează pe Tatăl
care l-a trimis. 24 "Adevărat vă spun că cine ascultă cuvântul
Meu și crede pe Cel ce M-a trimis pe Mine are viață veșnică
și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. (aiōnios
g166) 25 Adevărat vă spun că vine ceasul, și acum este,
când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei ce-
l vor auzi vor trăi. 26 Căci, după cum Tatăl are viața în Sine,
tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine. 27 I-a dat, de
asemenea, autoritatea de a face judecată, pentru că este fiu
al omului. 28 Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în
care toți cei care sunt în morminte vor auzi glasul lui 29 și
vor ieși: cei care au făcut binele, la învierea vieții, iar cei care
au făcut răul, la învierea judecății. 30 Eu nu pot de la mine
însumi să fac nimic. Cum aud, judec; și judecata mea este
dreaptă, pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui meu
care m-a trimis. 31 Dacă mărturisesc despre mine însumi,
mărturia mea nu este valabilă. 32 Cel care depune mărturie
despre mine este altul. Știu că mărturia pe care o depune el
despre mine este adevărată. 33 Tu ai trimis la Ioan și el a
mărturisit adevărul. 34 Dar mărturia pe care o primesc eu nu
vine de la om. Totuși, spun aceste lucruri pentru ca voi să fiți
mântuiți. 35 El era lampa aprinsă și strălucitoare și voi ați
vrut să vă bucurați pentru o vreme de lumina lui. 36 Dar
mărturia pe care o am eu este mai mare decât cea a lui Ioan;
pentru că lucrările pe care Tatăl mi-a dat să le îndeplinesc,
chiar lucrările pe care le fac eu, mărturisesc despre mine că
Tatăl m-a trimis. 37 Însuși Tatăl, care m-a trimis, a mărturisit
despre mine. Voi nu i-ați auzit niciodată vocea și nici nu i-ați
văzut forma. 38 Nu aveți cuvântul lui care trăiește în voi,
pentru că nu credeți în cel pe care l-a trimis. 39 Voi cercetați
Scripturile, pentru că credeți că în ele aveți viața veșnică; și
acestea sunt cele ce mărturisesc despre Mine. (aiōnios g166)
40 Și totuși nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața. 41 Eu
nu primesc slavă de la oameni. 42 Dar vă cunosc pe voi, că
nu aveți în voi înșivă dragostea lui Dumnezeu. 43 Eu am
venit în numele Tatălui Meu, și voi nu Mă primiți. Dacă vine
altul în numele lui, îl veți primi. 44 Cum puteți crede voi, care
primiți slavă unii de la alții, iar voi nu căutați slava care vine
de la singurul Dumnezeu? 45 "Să nu credeți că vă voi acuza
la Tatăl. Este unul care vă acuză, chiar Moise, în care v-
ați pus nădejdea. 46 Căci, dacă l-ați crede pe Moise, m-ați
crede și pe mine, căci el a scris despre mine. 47 Dardacă nu
credeți scrierile lui, cum veți crede cuvintele mele?".

6 După acestea, Isus a plecat de cealaltă parte a Mării
Galileii, care se numește Marea Tiberiadei. 2 O mare
mulțime de oameni Îl urmau, pentru că vedeau semnele pe

care le făcea asupra celor bolnavi. 3 Isus s-a urcat pe munte
și a șezut acolo cu discipolii Săi. 4 Se apropia Paștele,
sărbătoarea iudeilor. 5 Isus, ridicându-și ochii și văzând că
o mare mulțime venea la El, a zis lui Filip: "De unde vom
cumpăra pâine, ca să mănânce aceștia?" 6 A spus aceasta
ca să-l pună la încercare, căci știa el însuși ce va face. 7
Filip i-a răspuns: "Nu le ajunge pâinea de două sute de
denari, ca să primească fiecare din ei câte puțin." 8 Unul din
ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a zis: 9 "Este
aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești; dar ce
sunt aceștia între atâția?" 10 Isus a zis: "Fă să șadă poporul."
Or, în locul acela era multă iarbă. Deci oamenii au luat loc,
în număr de aproximativ cinci mii. 11 Isus a luat pâinile și,
după ce a mulțumit, a împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce
stăteau jos, la fel și din pește, atât cât au dorit. 12 După ce
s-au săturat, a zis ucenicilor Săi: "Adunați bucățile rămase,
ca să nu se piardă nimic." 13 Ei le-au adunat și au umplut
douăsprezece coșuri cu bucățile rupte din cele cinci pâini
de orz, care rămăseseră de la cei care mâncaseră. 14 De
aceea, când a văzut poporul semnul pe care-l făcea Isus, a
zis: "Acesta este cu adevărat profetul care vine în lume." 15
Isus, deci, dându-și seama că sunt pe cale să vină și să îl
ia cu forța ca să îl facă rege, s-a retras din nou pe munte,
de unul singur. 16 Când s-a făcut seară, ucenicii Lui s-au
coborât la mare. 17 S-au urcat în corabie și se îndreptau
peste mare spre Capernaum. Era deja întuneric și Isus nu
venise la ei. 18 Marea era agitată de un vânt mare care
sufla. 19 După ce au vâslit, așadar, vreo douăzeci și cinci
sau treizeci de stadii, au văzut pe Isus mergând pe mare și
apropiindu-se de barcă; și s-au temut. 20 Dar El le-a zis: "Eu
sunt; nu vă temeți." 21 Ei au fost deci dispuși să îl primească
în barcă. Imediat, barca a ajuns la țărmul spre care se
îndreptau. 22 A doua zi, mulțimea care stătea de cealaltă
parte a mării a văzut că nu mai era acolo altă corabie decât
cea în care se îmbarcaseră ucenicii Lui și că Isus nu intrase
cu ucenicii Lui în corabie, ci ucenicii Lui plecaseră singuri. 23
Cu toate acestea, niște bărci venite dinspre Tiberiada s-au
apropiat de locul unde mâncaseră pâinea după ce Domnul
a mulțumit. 24 Așadar, când mulțimea a văzut că Isus și
discipolii lui nu erau acolo, s-a urcat ea însăși în bărci și a
venit la Capernaum, căutându-l pe Isus. 25 Când L-au găsit
pe partea cealaltă a mării, L-au întrebat: "Rabi, când ai venit
aici?" 26 Isus le-a răspuns: "Adevărat vă spun că Mă căutați,
nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din
pâini și v-ați săturat. 27 Nu lucrați pentru hrana care piere, ci
pentru hrana care rămâne pentru viața veșnică, pe care v-
o va da Fiul Omului. Căci Dumnezeu Tatăl l-a pecetluit."
(aiōnios g166) 28 Și I-au zis: "Ce trebuie să facem ca să lucrăm
lucrările lui Dumnezeu?" 29 Isus le-a răspuns: "Aceasta este
lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în Cel pe care L-a trimis
El." 30 Și I-au zis: "Ce faci Tu ca semn, ca să te vedem și să
te credem? Ce lucrare faci tu? 31 Părinții noștri au mâncat
mană în pustiu. După cum este scris: "Le-a dat să mănânce
pâine din cer"." 32 Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că nu
Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata
pâine din cer. 33 Căci pâinea lui Dumnezeu este cea care se
coboară din cer și dă viață lumii." 34 Și I-au zis: "Doamne,
dă-ne totdeauna pâinea aceasta." 35 Isus le-a zis: "Eu sunt
pâinea vieții. Cine vine la mine nu va flămânzi și cine crede
în mine nu va înseta niciodată. 36 Dar v-am spus că m-ați
văzut și totuși nu credeți. 37 Toți cei pe care mi-i dă Tatăl vor
veni la mine. Pe cel care vine la mine nu-l voi da afară în
niciun fel. 38 Căci Eu m-am coborât din cer, nu ca să fac
voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis. 39 Aceasta este voia
Tatălui Meu care m-a trimis: ca din toți cei pe care Mi i-a dat
să nu pierd nimic, ci să-i înviez în ziua de apoi. 40 Aceasta
este voia Celui care m-a trimis: ca oricine vede pe Fiul și
crede în El să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de
apoi." (aiōnios g166) 41 De aceea Iudeii cârteau împotriva Lui,
pentru că zicea: "Eu sunt pâinea care S-a pogorât din cer".
42 Ei ziceau: "Nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, al cărui tată și
mamă îi știm? Cum de spune atunci: "Eu am coborât din
cer?"?" 43 De aceea Isus le-a răspuns: "Nu vă certați între
voi. 44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl
care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. 45 Este
scris în profeți: "Toți vor fi învățați de Dumnezeu". De aceea,
oricine aude de la Tatăl și a învățat, vine la mine. 46 Nu că
cineva a văzut pe Tatăl, decât cel care vine de la Dumnezeu.
El l-a văzut pe Tatăl. 47 Adevărat, vă spun, cel ce crede în
Mine are viața veșnică. (aiōnios g166) 48 Eu sunt pâinea vieții.
49 Părinții voștri au mâncat mană în pustiu și au murit. 50
Aceasta este pâinea care se coboară din cer, ca oricine
să mănânce din ea și să nu moară. 51 Eu sunt pâinea vie
care s-a coborât din cer. Dacă cineva mănâncă din pâinea
aceasta, va trăi în veci. Da, pâinea pe care o voi da pentru
viața lumii este carnea mea." (aiōn g165) 52 Și iudeii se certau
între ei, zicând: "Cum ne va da Acesta să mâncăm carnea
Lui?" 53 Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că, dacă nu mâncați
carnea Fiului Omului și nu beți sângele Lui, nu aveți viață în
voi înșivă. 54 Cine mănâncă carnea Mea și bea sângele
Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua de apoi.
(aiōnios g166) 55 Căci carnea Mea este cu adevărat hrană și
sângele Meu este cu adevărat băutură. 56 Cine mănâncă
carnea Mea și bea sângele Meu trăiește în Mine și Eu în el.

57 După cum Tatăl cel viu m-a trimis pe mine și eu trăiesc
datorită Tatălui, tot așa și cel care se hrănește din mine va
trăi datorită mie. 58 Aceasta este pâinea care s-a coborât
din cer — nu cum au mâncat părinții noștri mana și au murit.
Cel care mănâncă această pâine va trăi în veci." (aiōn g165)
59 El spunea aceste lucruri în sinagogă, pe când învăța în
Capernaum. 60 De aceea mulți dintre ucenicii Lui, auzind
aceasta, au zis: "Greu este să spui aceasta! Cine poate să o
asculte?" 61 Dar Isus, știind că ucenicii Săi murmurau din
pricina aceasta, le-a zis: "Oare vă împiedică aceasta? 62
Atunci, dacă ați vrea să vedeți pe Fiul Omului înălțându-se
la locul unde era mai înainte? 63 Spiritul este cel care dă
viață. Carnea nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le
spun sunt spirit și sunt viață. 64 Dar sunt unii dintre voi care
nu cred." Pentru că Isus știa de la început cine sunt cei care
nu credeau și cine sunt cei care aveau să-l trădeze. 65 El a
spus: "De aceea v-am spus că nimeni nu poate veni la mine,
dacă nu-i este dat de Tatăl meu." 66 Mulți din ucenicii Lui
s-au întors și nu mai umblau cu El. 67 Isus le-a zis deci
celor doisprezece: "Nu cumva vreți și voi să plecați?" 68
Simon Petru I-a răspuns: "Doamne, la cine să mergem? Tu
ai cuvintele vieții veșnice. (aiōnios g166) 69 Noi am ajuns să
credem și să știm că Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului
celui viu." 70 Isus le-a răspuns: "Nu v-am ales Eu pe voi, cei
doisprezece, și unul dintre voi este un diavol?" 71 Și vorbea
despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, căci el era cel care
avea să-L trădeze, fiind unul dintre cei doisprezece.

7 După acestea, Isus umbla prin Galileea, căci nu voia să
umble în Iudeea, pentru că iudeii căutau să-L omoare. 2
Or, sărbătoarea iudeilor, sărbătoarea Bobotezei, era aproape.
3 Frații Lui i-au zis: "Pleacă de aici și du-te în Iudeea, ca să
vadă și ucenicii Tăi lucrările pe care le faci. 4 Căci nimeni
nu face nimic în secret, în timp ce caută să fie cunoscut
în mod deschis. Dacă tu faci aceste lucruri, descoperă-te
lumii." 5 Căci nici măcar frații lui nu credeau în el. 6 Atunci
Isus le-a zis: "Încă nu a venit vremea Mea, dar vremea
voastră este totdeauna gata. 7 Lumea nu vă poate urî pe
voi, dar pe Mine Mă urăște, pentru că Eu mărturisesc despre
ea că faptele ei sunt rele. 8 Voi vă urcați la ospăț. Eu nu
mă sui încă la acest ospăț, pentru că timpul meu nu s-a
împlinit încă." 9 După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în
Galileea. 10 Când frații lui s-au suit la ospăț, s-a suit și el,
dar nu în public, ci ca în secret. 11 Iudeii îl căutau deci la
ospăț și întrebau: "Unde este?" 12 Și a fost multă murmurare
în mulțime cu privire la el. Unii spuneau: "Este un om bun".
Alții spuneau: "Nu-i așa, dar el duce mulțimea în rătăcire". 13
Totuși, nimeni nu vorbea deschis despre el, de frica iudeilor.
14 Dar, când era deja mijlocul sărbătorii, Isus s-a urcat în
templu și învăța. 15 Iudeii se mirau deci și ziceau: "Cum de
știe acesta litere, fără să fi fost educat niciodată?" 16 Isus le-
a răspuns: "Nu a Mea este învățătura Mea, ci a Celui ce M-a
trimis. 17 Dacă cineva vrea să facă voia Lui, va cunoaște
învățătura, dacă este de la Dumnezeu sau dacă vorbesc de
la mine însumi. 18 Cine vorbește de la sine caută propria
slavă, dar cine caută slava celui care l-a trimis pe el este
adevărat și nu există nedreptate în el. 19 Nu v-a dat Moise
Legea, și totuși niciunul dintre voi nu respectă Legea? De
ce căutați să mă omorâți?" 20 Mulțimea a răspuns: "Ai un
demon! Cine caută să te ucidă?" 21 Isus le-a răspuns: "Eu
am făcut o singură lucrare și voi toți vă mirați de ea. 22
Moise v-a dat circumcizia (nu că ar fi de la Moise, ci de la
părinți) și în Sabat circumcideți un băiat. 23 Dacă un băiat
primește circumcizia în Sabat, ca să nu se încalce Legea
lui Moise, vă supărați pe Mine pentru că am făcut un om
complet sănătos în Sabat? 24 Nu judecați după aparențe, ci
judecați cu dreaptă judecată." 25 De aceea, unii din cei din
Ierusalim au zis: "Nu cumva nu este acesta pe care caută
să-L omoare? 26 Iată că el vorbește deschis, și ei nu-i spun
nimic. Se poate oare ca într-adevăr conducătorii să știe că
acesta este cu adevărat Hristosul? 27 Totuși, noi știm de
unde vine omul acesta, dar când va veni Hristosul, nimeni
nu va ști de unde vine." 28 Isus a strigat în templu, învățând
și zicând: "Voi Mă cunoașteți și știți de unde sunt. Eu n-am
venit de la mine însumi, ci Cel care m-a trimis este adevărat,
pe care voi nu-l cunoașteți. 29 Îl cunosc, pentru că Eu sunt
de la El și El m-a trimis." 30 Au căutat deci să-L prindă, dar
nimeni n-a pus mâna pe El, pentru că nu venise încă ceasul
Lui. 31 Dar, din mulțime, mulți au crezut în El. Ei spuneau:
"Când va veni Hristosul, nu va face mai multe semne decât
cele pe care le-a făcut acesta, nu-i așa?" 32 Fariseii au auzit
mulțimea murmurând aceste lucruri despre el și preoții cei
mai de seamă și fariseii au trimis ofițeri ca să-l aresteze. 33
Atunci Isus a zis: "Mai stau puțin cu voi, apoi Mă duc la Cel
ce M-a trimis. 34 Mă veți căuta și nu mă veți găsi. Nu puteți
veni acolo unde sunt eu." 35 Și iudeii ziceau între ei: "Unde
se va duce omul acesta, ca să nu-l găsim? Se va duce oare
în Dispersia dintre greci și îi va învăța pe greci? 36 Ce este
cuvântul acesta pe care l-a spus: "Mă veți căuta și nu Mă
veți găsi" și "Unde sunt Eu, nu puteți veni"?" 37 În ultima
și cea mai mare zi a praznicului, Isus, stând în picioare, a
strigat: "Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea!
38 Cine crede în mine, după cum spune Scriptura, dinlăuntrul
lui vor curge râuri de apă vie." 39 Dar a spus următoarele

despre Duhul Sfânt, pe care urmau să-l primească cei care
credeau în el. Căci Duhul Sfânt nu fusese încă dat, pentru
că Isus nu fusese încă glorificat. 40 Mulți din mulțime, auzind
aceste cuvinte, ziceau: “Acesta este cu adevărat proorocul”.
41 Alții ziceau: “Acesta este Hristosul”. Dar unii ziceau: “Ce,
oare Hristosul vine din Galileea? 42 Nu a spus oare Scriptura
că Hristosul vine din neamul lui David și din Betleem, satul în
care era David?” 43 Și s-a creat o dezbinare în mulțime din
cauza lui. 44 Unii dintre ei ar fi vrut să-l aresteze, dar nimeni
nu a pus mâna pe el. 45 Ofițerii au venit deci la preoții cei
mai de seamă și la farisei, care i-au întrebat: “De ce nu l-ați
adus?” 46 Ofițerii au răspuns: “Nimeni n-a vorbit vreodată ca
omul acesta!” 47 Fariseii le-au răspuns: “Nu cumva și voi
sunteți rătăciți? 48 A crezut oare vreunul dintre dregători sau
vreunul dintre farisei în el? 49 Dar mulțimea aceasta care nu
cunoaște Legea este blestemată.” 50 Nicodim, care venise
noaptea la El, fiind unul dintre ei, le-a zis: 51 “Oare legea
noastră judecă pe cineva dacă nu-l aude mai întâi și nu
știe ce face?” 52 Ei I-au răspuns: “Și Tu ești din Galileea?
Caută și vezi că din Galileea nu s-a ridicat niciun profet.” 53
Fiecare s-a dus la casa lui,

8 Dar Isus s-a dus pe Muntele Măslinilor. 2 Și, dis-de-
dimineață, a intrat din nou în Templu și tot poporul a venit
la El. El a șezut jos și i-a învățat. 3 Cărturarii și fariseii au
adus o femeie prinsă în adulter. După ce au așezat-o la
mijloc, 4 i-au spus: “Învățătorule, am găsit-o pe această
femeie în adulter, chiar în flagrant. 5 Or, în legea noastră,
Moise ne-a poruncit să ucidem cu pietre astfel de femei. Ce
spui, așadar, despre ea?” 6 Ei au spus aceasta punându-l la
încercare, ca să aibă de ce să-l acuze. Dar Isus s-a aplecat
și a scris cu degetul pe pământ. 7 Dar, când ei continuau să-
L întrebe, El și-a ridicat privirea și le-a zis: “Cine dintre voi
este fără de păcat, să arunce primul cu piatra în ea.” 8 Și
iarăși s-a aplecat și a scris cu degetul pe pământ. 9 Când au
auzit, ei, încredințați de conștiința lor, au ieșit unul câte unul,
începând de la cel mai bătrân până la cel din urmă. Isus a
rămas singur cu femeia acolo unde era, în mijloc. 10 Isus,
ridicându-se în picioare, a văzut-o și a zis: “Femeie, unde
sunt acuzatorii tăi? Nu te-a condamnat nimeni?”. 11 Ea a
răspuns: “Nimeni, Doamne.” Isus a spus: “Nici Eu nu vă
condamn. Mergeți pe drumul vostru. De acum încolo, să
nu mai păcătuiești”. 12 Isus le-a vorbit din nou, zicând: “Eu
sunt lumina lumii. Cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în
întuneric, ci va avea lumina vieții." 13 Fariseii I-au zis: “Tu
mărturisești despre tine însuți. Mărturia ta nu este valabilă”.
14 Isus le-a răspuns: “Chiar dacă mărturisesc despre mine
însumi, mărturia mea este adevărată, căci eu știu de unde
am venit și unde mă duc; dar voi nu știți de unde am venit și
unde mă duc. 15 Voi judecați după trup. Eu nu judec pe
nimeni. 16 Chiar dacă judec, judecata mea este adevărată,
pentru că nu sunt singur, ci sunt cu Tatăl care m-a trimis.
17 De asemenea, este scris în legea voastră că mărturia a
doi oameni este valabilă. 18 Eu sunt cel care mărturisește
despre mine însumi, iar Tatăl care m-a trimis mărturisește
despre mine.” 19 Și I-au zis: “Unde este Tatăl Tău?” Isus a
răspuns: “Nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu.
Dacă M-ați cunoaște pe Mine, L-ați cunoaște și pe Tatăl
Meu.” 20 Isus a rostit aceste cuvinte în vistierie, în timp ce
învăța în templu. Dar nimeni nu l-a arestat, pentru că nu
venise încă ceasul lui. 21 Isus le-a spus deci din nou: “Mă
duc, și voi mă veți căuta și veți muri în păcatele voastre.
Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni”. 22 Iudeii ziceau: “Oare
se va omorî El însuși, pentru că zice: “Unde Mă duc Eu,
voi nu puteți veni”?” 23 El le-a zis: “Voi sunteți de jos. Eu
sunt de sus. Voi sunteți din lumea aceasta. Eu nu sunt din
lumea aceasta. 24 De aceea v-am spus că veți muri în
păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri
în păcatele voastre.” 25 Și I-au zis: “Cine ești Tu?” Isus le-
a spus: “Exact ceea ce v-am spus de la început. 26 Am
multe lucruri de spus și de judecat cu privire la voi. Totuși,
cel care m-a trimis este adevărat; și lucrurile pe care le-am
auzit de la el, acestea le spun lumii.” 27 Ei nu înțelegeau că
El le vorbea despre Tatăl. 28 Isus le-a zis deci: “Când veți
ridica pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt El și
nu fac nimic de la mine însumi, ci spun aceste lucruri așa
cum M-a învățat Tatăl Meu. 29 Cel care m-a trimis este cu
mine. Tatăl nu m-a lăsat singur, pentru că eu fac întotdeauna
lucrurile care îi sunt plăcute.” 30 Pe când vorbea El aceste
lucruri, mulți au crezut în El. 31 Isus a zis deci iudeilor care
crezuseră în El: “Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți cu
adevărat ucenicii Mei. 32 Veți cunoaște adevărul și adevărul
vă va face liberi.” 33 Ei i-au răspuns: “Noi suntem urmașii lui
Avraam și n-am fost niciodată robi nimănui. Cum spui tu:
“Veți fi liberi”?” 34 Isus le-a răspuns: “Adevărat vă spun că
oricine săvârșește un păcat este robul păcatului. 35 O roabă
nu locuiește în casă pentru totdeauna. Un fiu rămâne pentru
totdeauna. (aiōn g165) 36 Așadar, dacă Fiul vă face liberi, veți
fi cu adevărat liberi. 37 Știu că sunteți urmașii lui Avraam,
dar voi căutați să mă omorâți, pentru că cuvântul meu nu-
și găsește locul în voi. 38 Eu spun lucrurile pe care le-am
văzut la Tatăl meu, iar voi faceți și voi lucrurile pe care le-
ați văzut la tatăl vostru.” 39 Ei i-au răspuns: “Tatăl nostru
este Avraam.” Isus le-a zis: “Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați

face faptele lui Avraam. 40 Dar acum căutați să Mă omorâți
pe Mine, un om care v-a spus adevărul pe care l-am auzit
de la Dumnezeu. Avraam nu a făcut asta. 41 Voi faceți
faptele tatălui vostru." Ei i-au spus: "Noi nu ne-am născut din
imoralitate sexuală. Noi avem un singur Tată, Dumnezeu".
42 Isus le-a zis: "Dacă Dumnezeu ar fi tatăl vostru, M-ați
iubi, căci Eu am ieșit și am venit de la Dumnezeu. Căci nu
am venit de la mine însumi, ci el m-a trimis. 43 De ce nu
înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți auzi cuvântul
meu. 44 Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul, și vreți să
împliniți dorințele tatălui vostru. El a fost ucigaș de la început
și nu stă în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când
vorbește o minciună, vorbește de unul singur, căci este un
mincinos și tatăl minciunii. 45 Dar pentru că spun adevărul,
voi nu mă credeți. 46 Care dintre voi mă convinge de păcat?
Dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți? 47 Cine este de
la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. De aceea voi
nu auziți, pentru că nu sunteți din Dumnezeu." 48 Atunci
Iudeii l-au răspuns: "Nu spunem noi bine că ești samaritean
și că ai un demon?" 49 Isus a răspuns: "Eu nu am niciun
demon, dar Eu Îl cinstesc pe Tatăl Meu, iar voi Mă necinstiți.
50 Dar eu nu caut gloria mea. Există cineva care caută și
judecă. 51 Mai mult ca sigur, vă spun că, dacă o persoană
respectă cuvântul meu, nu va vedea niciodată moartea."
(aiōn g165) 52 Atunci iudeii i-au zis: "Acum știm că ai un
demon. Avraam a murit, ca și profeții, iar tu spui: "Dacă un
om păzește cuvântul Meu, nu va gusta niciodată moartea".
(aiōn g165) 53 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam,
care a murit? Profeții au murit. Cine te dai tu drept cine
ești?". 54 Isus a răspuns: "Dacă mă slăvesc pe mine însumi,
slava mea nu este nimic. Cel care mă slăvește pe mine
este Tatăl meu, despre care voi spuneți că este Dumnezeul
nostru. 55 Voi nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl cunosc. Dacă aș
spune: "Nu-l cunosc", aș fi ca voi, un mincinos. Dar eu îl
cunosc și îi respect cuvântul. 56 Tatăl vostru Avraam s-a
bucurat să vadă ziua mea. A văzut-o și s-a bucurat". 57 Și
Iudeii i-au zis: "Nu ești încă în vârstă de cincizeci de ani! L-ai
văzut tu pe Avraam?" 58 Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că,
înainte ca Avraam să fi existat, EU SUNT." 59 Și au luat
pietre ca să arunce în El; dar Isus S-a ascuns și a ieșit din
templu, trecând prin mijlocul lor, și a trecut pe lângă ei.

9 Pe când trecea pe acolo, a văzut un om orb din naștere.
2 Ucenicii Lui l-au întrebat: "Rabi, cine a păcătuit, omul
acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?" 3 Isus a răspuns:
"Omul acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate
în el lucrările lui Dumnezeu. 4 Eu trebuie să lucrez lucrările
celui care m-a trimis, cât este ziuă. Se apropie noaptea,
când nimeni nu mai poate lucra. 5 Cât timp sunt în lume, eu
sunt lumina lumii." 6 După ce a spus acestea, a scuipat
pe pământ, a făcut noroi cu saliva, a uns cu noroi ochii
orbului 7 și i-a spus: "Du-te și te spală în piscina din Siloam"
(care înseamnă "trimis"). El s-a dus, s-a spălat și s-a întors
văzând. 8 De aceea, vecinii și cei ce văzuseră mai înainte
că era orb, ziceau: "Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?"
9 Alții spuneau: "El este". Alții încă mai spuneau: "Seamănă
cu el". El a spus: "Eu sunt". 10 Și ei Îl întrebau: "Cum ți s-au
deschis ochii?" 11 El a răspuns: "Un om, numit Isus, a făcut
noroi, mi-a uns ochii și mi-a zis: "Du-te la iazul din Siloam
și te spală. Așa că m-am dus, m-am spălat și am primit
vederea." 12 Atunci l-au întrebat: "Unde este?" El a spus:
"Nu știu". 13 L-au dus pe cel orb la farisei. 14 Era Sabat
când Isus a făcut noroiul și i-a deschis ochii. 15 De aceea și
fariseii l-au întrebat iarăși cum și-a primit vederea. El le-
a răspuns: "Mi-a pus noroi pe ochi, m-am spălat și văd".
16 Și unii dintre farisei ziceau: "Omul acesta nu este de la
Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul." Alții spuneau: "Cum
poate un om păcătos să facă asemenea semne?" Astfel,
a fost dezbinare între ei. 17 De aceea au întrebat iarăși
pe orb: "Ce zici despre El, pentru că ți-a deschis ochii?"
El a spus: "Este un profet". 18 Iudeii n-au crezut despre
El că fusese orb și că și-a recăpătat vederea, până ce au
chemat pe părinții celui ce-și recăpătase vederea, 19 și i-
au întrebat: "Acesta este fiul vostru, despre care spuneți
că s-a născut orb? Cum deci vede acum?" 20 Părinții lui
le-au răspuns: "Știm că acesta este fiul nostru și că s-a
născut orb; 21 dar nu știm cum vede acum, și nu știm cine i-
a deschis ochii. El este în vârstă. Întrebați-l pe el. Va vorbi el
însuși". 22 Părinții lui au spus aceste lucruri pentru că se
temeau de iudei; căci iudeii se înțeleseseră deja că, dacă
cineva îl va recunoaște ca fiind Hristos, va fi dat afară din
sinagogă. 23 De aceea, părinții lui au spus: "El este major.
Întrebați-l". 24 Și au chemat a doua oară pe orbul acela și i-
au zis: "Slăvește pe Dumnezeu. Știm că omul acesta este
un păcătos." 25 El a răspuns: "Nu știu dacă este păcătos.
Un lucru știu însă: că, deși eram orb, acum văd." 26 Și I-au
zis iarăși: "Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?" 27 El le-a
răspuns: "V-am spus deja și nu m-ați ascultat. De ce vreți să
auziți din nou? Nu vreți să deveniți și voi discipoli ai lui, nu-i
așa?" 28 Ei l-au insultat și au zis: "Tu ești ucenicul lui, iar noi
suntem ucenicii lui Moise. 29 Noi știm că Dumnezeu a vorbit
lui Moise. Dar în ceea ce-l privește pe acest om, nu știm
de unde vine." 30 Omul le-a răspuns: "Ce minunat! Voi nu
știți de unde vine, și totuși mi-a deschis ochii. 31 Știm că

Dumnezeu nu ascultă de păcătoși, dar dacă cineva este
închinător lui Dumnezeu și face voia Lui, El îl ascultă. 32
De la începutul lumii nu s-a auzit niciodată ca cineva să fi
deschis ochii unui orb din naștere. (aiōn g165) 33 Dacă omul
acesta nu era de la Dumnezeu, nu putea face nimic." 34
Ei l-au răspuns: "Tu, care te-ai născut cu totul în păcate,
ne înveți pe noi?" Atunci l-au aruncat afară. 35 Isus a auzit
că l-au dat afară și, găsindu-l, a zis: "Crezi tu în Fiul lui
Dumnezeu?" 36 El a răspuns: "Cine este El, Doamne, ca să
cred în El?" 37 Isus i-a zis: "L-ați văzut amândoi și El este
Cel ce vorbește cu voi." 38 El a zis: "Doamne, cred!" și s-a
închinat lui. 39 Isus a zis: "Eu am venit în lumea aceasta ca
să fac judecată, ca cei ce nu văd să vadă, iar cei ce văd
să devină orbi." 40 Fariseii care erau cu El, auzind aceste
lucruri, l-au zis: "Suntem și noi orbi?" 41 Isus le-a zis: "Dacă
ați fi orbi, n-ați avea nici un păcat; dar acum ziceți: "Vedem".
Prin urmare, păcatul vostru rămâne.

10 "Adevărat vă spun că cel ce nu intră pe ușă în staulul
oilor, ci se urcă pe altă cale, este un hoț și un tâlhar. 2
Dar cel care intră pe ușă este păstorul oilor. 3 Portarul îi
deschide poarta, și oile ascultă de glasul lui. El își cheamă
oile pe nume și le conduce afară. 4 Ori de câte ori își scoate
oile, el merge înaintea lor, și oile îl urmează, pentru că îi
cunosc glasul. 5 Ele nu vor urma nicidecum pe un străin,
ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor." 6
Isus le-a spus această parabolă, dar ei nu au înțeles ce le
spunea. 7 Isus le-a zis din nou: "Adevărat, adevărat vă spun
că Eu sunt ușa oilor. 8 Toți cei care au venit înaintea mea
sunt hoți și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat. 9 Eu sunt ușa.
Dacă intră cineva prin mine, va fi mântuit, va intra și va ieși
și va găsi pășune. 10 Hoțul vine numai ca să fure, să ucidă
și să distrugă. Eu am venit ca ei să aibă viață și să o aibă
din belșug. 11 "Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își
dă viața pentru oi. 12 Cel care este angajat și nu păstor, care
nu este proprietarul oilor, vede lupul venind, lasă oile și fuge.
Lupul smulge oile și le împrăștie. 13 Salariatului fuge, pentru
că este salariat și nu are grijă de oi. 14 Eu sunt păstorul cel
bun. Eu îmi cunosc pe ale mele și sunt cunoscut de ale
mele; 15 așa cum Tatăl mă cunoaște pe mine și eu îl cunosc
pe Tatăl. Eu îmi dau viața pentru oi. 16 Am și alte oi care nu
sunt din turma aceasta. Trebuie să le aduc și pe ele, și ele
vor auzi glasul meu. Ele vor deveni o singură turmă cu un
singur păstor. 17 De aceea mă iubește Tatăl, pentru că îmi
dau viața, ca să o iau din nou. 18 Nimeni nu mi-o ia, ci eu
mi-o pun singur. Eu am puterea să o dau și am puterea să o
iau din nou. Am primit această poruncă de la Tatăl Meu." 19
De aceea s-a făcut iarăși dezbinare între iudei din cauza
acestor cuvinte. 20 Mulți dintre ei spuneau: "Are un demon și
este nebun! De ce îl ascultați?" 21 Alții au spus: "Acestea nu
sunt spusele unuia posedat de un demon. Nu este posibil ca
un demon să deschidă ochii unui orb, nu-i așa?" 22 Era
Sărbătoarea Dedicării la Ierusalim. 23 Era iarnă, și Isus se
plimba prin Templu, în pridvorul lui Solomon. 24 Iudeii s-
au strâns în jurul lui și i-au zis: "Până când ne vei ține în
suspans? Dacă tu ești Hristosul, spune-ne clar". 25 Isus
le-a răspuns: "V-am spus, și nu credeți. Lucrările pe care
le fac în numele Tatălui meu, acestea mărturisesc despre
mine. 26 Dar voi nu credeți, pentru că nu sunteți dintre oile
Mele, așa cum v-am spus. 27 Oile Mele aud glasul Meu,
și Eu le cunosc, și ele Mă urmează. 28 Eu le dau viața
veșnică. Ele nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va smulge
din mâna mea. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Tatăl Meu, care
Mi le-a dat mie, este mai mare decât toți. Nimeni nu poate
să le smulgă din mâna Tatălui meu. 30 Eu și Tatăl suntem
una." 31 De aceea iudeii au luat iarăși pietre ca să-L ucidă
cu pietre. 32 Isus le-a răspuns: "Eu v-am arătat multe fapte
bune de la Tatăl Meu. Pentru care dintre aceste fapte Mă
ucideți cu pietre?" 33 Iudeii I-au răspuns: "Noi nu te ucidem
cu pietre pentru o faptă bună, ci pentru blasfemie, pentru
că tu, fiind om, te faci pe tine însuți Dumnezeu." 34 Isus
le-a răspuns: "Nu este scris în legea voastră: "Eu am zis:
"Voi sunteți dumnezei"?" 35 Dacă El i-a numit dumnezei pe
cei la care a venit cuvântul lui Dumnezeu (și Scriptura nu
poate fi călcată), 36 spuneți voi despre Cel pe care Tatăl L-a
sfințit și L-a trimis în lume: "Tu hulești", pentru că Eu am zis:
"Eu sunt Fiul lui Dumnezeu"? 37 Dacă nu fac faptele Tatălui
Meu, nu Mă credeți. 38 Dar dacă le fac, chiar dacă nu mă
credeți, credeți faptele, ca să știți și să credeți că Tatăl este
în Mine și Eu în Tatăl." 39 Ei au căutat din nou să-L prindă,
dar El a scăpat din mâna lor. 40 S-a dus iarăși dincolo de
Iordan, în locul unde botezase Ioan la început, și a rămas
acolo. 41 Mulți veneau la el. Ei spuneau: "Într-adevăr, Ioan
nu a făcut niciun semn, dar tot ce a spus Ioan despre omul
acesta este adevărat." 42 Mulți au crezut în el acolo.

11 Un om bolnav, Lazăr, din Betania, din satul Mariei și
al Martei, sora ei, era bolnav. 2 Maria, care unsese
pe Domnul cu mir și Îi ștergea picioarele cu părul ei, era
aceea al cărei frate, Lazăr, era bolnav. 3 De aceea surorile
au trimis la el, spunând: "Doamne, iată că cel pentru care
ai mare afecțiune este bolnav." 4 Dar Isus, auzind, a zis:
"Boala aceasta nu este pentru moarte, ci pentru slava lui
Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea." 5

Isus iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr. 6 De aceea,
când a auzit că acesta era bolnav, a stat două zile în locul
unde se afla. 7 După aceea, a zis ucenicilor: “Să mergem
din nou în Iudeea.” 8 Ucenicii L-au întrebat: “Rabi, iudeii
tocmai voiau să Te ucidă cu pietre. Te duci din nou acolo?” 9
Isus a răspuns: “Nu sunt oare douăsprezece ore de lumină?
Dacă un om umblă ziua, nu se poticnește, pentru că vede
lumina acestei lumi. 10 Dar dacă un om umblă noaptea,
se împiedică, pentru că lumina nu este în el.” 11 El a spus
aceste lucruri și, după aceea, le-a zis: “Prietenul nostru
Lazăr a adormit, dar eu mă duc ca să-l trezesc din somn.”
12 Și ucenicii au zis: “Doamne, dacă a adormit, își va reveni.”
13 Isus vorbise despre moartea Sa, dar ei credeau că vorbea
despre odihna în somn. 14 Atunci Isus le-a spus clar și
răspicat: “Lazăr a murit. 15 Mă bucur, pentru voi, că nu am
fost acolo, ca să credeți. Totuși, să mergem la el”. 16 Toma,
zis Didim, a zis tovarășilor săi ucenici: “Să mergem și noi, ca
să murim împreună cu El”. 17 Când a venit Isus, a aflat că
era deja de patru zile în mormânt. 18 Betania era aproape
de Ierusalim, la o distanță de vreo cincisprezece stadii. 19
Mulți dintre iudei se alăturaseră femeilor din jurul Martei și al
Mariei, ca să le consoleze cu privire la fratele lor. 20 Când a
auzit Marta că vine Isus, s-a dus să-l întâmpine, dar Maria a
rămas în casă. 21 Atunci Marta i-a zis lui Isus: “Doamne,
dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. 22 Chiar și
acum știu că tot ce ceri de la Dumnezeu, Dumnezeu îți
va da”. 23 Isus i-a zis: “Fratele tău va învia.” 24 Marta i-a
zis: “Știu că va învia la înviere, în ziua de apoi.” 25 Isus i-
a zis: “Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede în Mine va
trăi, chiar dacă va muri. 26 Oricine trăiește și crede în Mine
nu va muri niciodată. Crezi tu asta?” (aiōn g165) 27 Ea i-a
zis: “Da, Doamne. Am ajuns să cred că Tu ești Hristosul,
Fiul lui Dumnezeu, Cel care vine în lume.” 28 După ce a zis
acestea, s-a dus și a chemat pe ascuns pe Maria, sora ei,
zicând: “Învățătorul este aici și te cheamă.” 29 Când a auzit
aceasta, s-a sculat repede și s-a dus la el. 30 Isus nu intrase
încă în sat, ci era în locul unde L-a întâlnit Marta. 31 Iudeii
care erau cu ea în casă și o consolau, când au văzut-o pe
Maria că s-a sculat repede și a ieșit, au urmărit-o și au zis:
“Se duce la mormânt ca să plângă acolo.” 32 Maria, când a
ajuns unde era Isus și L-a văzut, a căzut la picioarele Lui
și I-a zis: “Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi
murit.” 33 Isus, văzând-o pe ea plângând și pe iudeii care
plângeau împreună cu ea, a gemut în duh și s-a tulburat 34
și a zis: “Unde L-ați pus?” I-au spus: “Doamne, vino și vezi”.
35 Isus a plâns. 36 Iudeii ziceau deci: “Vedeți câtă dragoste
avea pentru el!” 37 Unii dintre ei spuneau: “Nu putea oare
acest om, care a deschis ochii orbului, să împiedice și pe
acesta să moară?” 38 Isus a venit la mormânt, gemând
iarăși în sine. Era o peșteră, și o piatră era așezată împotriva
ei. 39 Isus a zis: “Scoateți piatra”. Marta, sora celui mort, I-a
zis: “Doamne, la ora aceasta este o putoare, căci este mort
de patru zile.” 40 Isus i-a zis: “Nu ți-am spus Eu că, dacă vei
crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?” 41 Și au îndepărtat
piatra din locul unde zăcea mortul. Isus și-a ridicat ochii
și a zis: “Tată, îți mulțumesc că m-ai ascultat. 42 Știu că
întotdeauna mă asculți, dar, din cauza mulțimii care stătea în
jur, am spus aceasta, ca să creadă că tu m-ai trimis.” 43
După ce a spus aceasta, a strigat cu glas tare: “Lazăr, ieși
afară!” 44 Cel mort a ieșit, legat de mâini și de picioare, și
avea fața înfășurată cu o pânză. Isus le-a zis: “Eliberați-l și
lăsați-l să plece”. 45 De aceea mulți dintre iudeii care au
venit la Maria și au văzut ce făcea Isus au crezut în El. 46
Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus ce făcuse
Isus. 47 Preoții cei mai de seamă și fariseii au adunat deci un
consiliu și au zis: “Ce facem? Căci omul acesta face multe
semne. 48 Dacă îl lăsăm așa, toată lumea va crede în el, iar
romanii vor veni și ne vor lua atât locul nostru, cât și națiunea
noastră.” 49 Dar unul dintre ei, Caiafa, care era mare preot
în anul acela, le-a zis: “Voi nu știți nimic, 50 și nici nu vă
gândiți că ne este de folos ca un singur om să moară pentru
popor și să nu piară tot neamul.” 51 Or, el nu a spus acest
lucru de la sine, ci, fiind mare preot în acel an, a profețit că
Isus va muri pentru națiune, 52 și nu numai pentru națiune,
ci și pentru a-i aduna la un loc pe copiii lui Dumnezeu care
sunt împrăștiați. 53 Astfel, din ziua aceea s-au sfătuit ca să îl
omoare. 54 De aceea, Isus nu a mai umblat în mod deschis
printre iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustiu,
într-o cetate numită Efraim. Acolo a rămas cu discipolii Săi.
55 Și se apropia Paștele iudeilor. Mulți se urcau din țară la
Ierusalim înainte de Paște, ca să se purifice. 56 Apoi căutau
pe Isus și vorbeau între ei, în timp ce stăteau în templu: “Ce
credeți voi — că nu vine deloc la sărbătoare?” 57 Preoții cei
mai de seamă și fariseii porunciseră ca, dacă cineva știa
unde se află, să anunțe, ca să îl prindă.

12 Cu șase zile înainte de Paști, Isus a venit la Betania,
unde era Lazăr, care era mort și pe care I-a înviat
din morți. 2 Și I-au pregătit acolo o cină. Marta a servit,
dar Lazăr era unul dintre cei care stăteau la masă cu el. 3
Maria a luat un kilogram de mir de nard curat, foarte prețios,
a uns picioarele lui Isus și I-a șters picioarele cu părul ei.
Casa s-a umplut de mireasma unguentului. 4 Atunci Iuda
Iscarioteanul, fiul lui Simon, unul din ucenicii Lui, care avea

să-L trădeze, a zis: 5 “De ce nu s-a vândut mirul acesta
cu trei sute de denari și nu s-a dat săracilor?” 6 Și a spus
aceasta nu pentru că-i păsa de săraci, ci pentru că era hoț
și, având cutia cu bani, obișnuia să fure ce se punea în ea.
7 Dar Isus a zis: “Las-o în pace. Ea a păstrat aceasta pentru
ziua înmormântării mele. 8 Căci voi aveți întotdeauna săraci
cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna.” 9 O mare
mulțime de iudei au aflat că El era acolo și au venit, nu
numai de dragul lui Isus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care
El îl înviase din morți. 10 Dar preoții cei mai de seamă au
uneltit ca să îl omoare și pe Lazăr, 11 pentru că, din cauza
lui, mulți dintre iudei au plecat și au crezut în Isus. 12 A doua
zi, o mare mulțime a venit la ospăț. Când au auzit că Isus
vine la Ierusalim, 13 au luat ramuri de palmier, au ieșit în
întâmpinarea lui și au strigat: “Osana! Binecuvântat este cel
care vine în numele Domnului, Regele lui Israel!”. 14 Isus a
găsit un măgăruș tânăr și a șezut pe el. După cum este scris:
15 “Nu te teme, fiică a Sionului! Iată, Regele tău vine, șezând
pe un mânz de măgăriță.” 16 La început, discipolii lui nu au
înțeles aceste lucruri, dar când Isus a fost glorificat, atunci
și-au adus aminte că aceste lucruri au fost scrise despre el
și că ei i-au făcut aceste lucruri. 17 Așadar, mulțimea care
era cu el când l-a chemat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat
din morți mărturisea despre aceasta. 18 Din această cauză
și mulțimea a mers în întâmpinarea lui, pentru că auzise că
el făcuse acest semn. 19 De aceea fariseii ziceau între ei:
“Vedeți cum nu realizați nimic. Iată că lumea a mers după
el”. 20 Printre cei ce se suiseră să se închine la sărbătoare
erau niște greci. 21 Aceștia au venit la Filip, care era din
Betsaida Galileii, și l-au întrebat, zicând: “Domnule, vrem
să-L vedem pe Isus.” 22 Filip a venit și i-a spus lui Andrei
și, la rândul său, Andrei a venit cu Filip și i-au spus lui
Isus. 23 Isus le-a răspuns: “A venit vremea ca Fiul Omului
să fie proslăvit. 24 Adevărat vă spun că, dacă un bob de
grâu nu cade în pământ și nu moare, el rămâne singur.
Dar, dacă moare, face mult rod. 25 Cine își iubește viața o
va pierde. Cel care își urăște viața în lumea aceasta o va
păstra pentru viața veșnică. **(aiōnios g166)** 26 Dacă cineva îmi
slujește, să mă urmeze. Unde sunt eu, acolo va fi și slujitorul
meu. Dacă cineva îmi slujește, Tatăl îl va cinsti. 27 “Acum
sufletul meu este tulburat. Ce să spun? 'Tată, salvează-mă
din acest timp?'. Dar am venit în acest timp pentru această
cauză. 28 Tată, slăvește numele Tău!” Atunci un glas a ieșit
din cer și a zis: “Am proslăvit-o și o voi proslăvi din nou”.
29 De aceea mulțimea care stătea de față și auzea, zicea
că a tunat. Alții spuneau: “Un înger i-a vorbit”. 30 Isus a
răspuns: “Glasul acesta n-a venit pentru Mine, ci pentru
voi. 31 Acum este judecata lumii acesteia. Acum prințul
acestei lumi va fi alungat. 32 Iar Eu, dacă voi fi ridicat de pe
pământ, voi atrage la Mine toate popoarele.” 33 Dar El a
spus aceasta, însemnând prin ce fel de moarte va muri. 34
Și mulțimea i-a răspuns: “Am auzit din Lege că Hristosul
rămâne pentru totdeauna. Cum spuneți voi: 'Fiul Omului
trebuie să fie înălțat'? Cine este acest Fiu al Omului?” **(aiōn
g165)** 35 Isus le-a zis: “Încă puțină vreme lumina este cu
voi. Umblați cât timp aveți lumina, ca să nu vă cuprindă
întunericul. Cel care umblă în întuneric nu știe încotro se
îndreaptă. 36 Cât timp aveți lumina, credeți în lumină, ca să
deveniți copii ai luminii.” Isus a spus aceste lucruri, apoi
a plecat și s-a ascuns de ei. 37 Dar, deși făcuse atâtea
semne înaintea lor, ei nu credeau în el, 38 pentru ca să se
împlinească cuvântul proorocului Isaia, pe care îl rostise:
“Doamne, cine a crezut raportul nostru? Cui s-a arătat brațul
Domnului?” 39 De aceea nu puteau să creadă, pentru că
Isaia a spus din nou: 40 “El le-a orbit ochii și le-a împietrit
inima, ca nu cumva să vadă cu ochii lor, și să perceapă cu
inima lor, și s-ar întoarce, și eu îi voi vindeca.” 41 Isaia a
spus aceste lucruri când a văzut slava Lui și a vorbit despre
El. 42 Cu toate acestea, chiar și mulți dintre dregători au
crezut în El, dar, din pricina fariseilor, n-au mărturisit-o, ca să
nu fie scoși din sinagogă, 43 pentru că ei iubeau mai mult
lauda oamenilor decât lauda lui Dumnezeu. 44 Isus a strigat
și a zis: “Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce
M-a trimis pe Mine. 45 Cine Mă vede pe Mine vede pe Cel
ce M-a trimis pe Mine. 46 Eu am venit ca o lumină în lume,
pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric.
47 Dacă cineva ascultă cele spuse de mine și nu crede, eu
nu-l judec. Căci nu am venit să judec lumea, ci să salvez
lumea. 48 Cine mă respinge pe mine și nu primește spusele
mele, are pe cineva care îl judecă. Cuvântul pe care l-am
rostit îl va judeca în ziua de apoi. 49 Căci nu am vorbit de la
mine însumi, ci Tatăl care m-a trimis mi-a dat o poruncă, ce
să spun și ce să vorbesc. 50 Știu că porunca Lui este viața
veșnică. Așadar, lucrurile pe care le spun, așa cum mi-a
spus Tatăl, așa vorbesc și eu.” **(aiōnios g166)**

13 Înainte de sărbătoarea Paștelui, Isus, știind că a venit
vremea să plece din lumea aceasta la Tatăl, a iubit
pe ai Săi care erau în lume și i-a iubit până la sfârșit. 2 În
timpul cinei, când diavolul pusese deja în inima lui Iuda
Iscarioteanul, fiul lui Simon, ca să-l trădeze, 3 Isus, știind că
Tatăl îi dăduse toate lucrurile în mâinile sale și că el a venit
de la Dumnezeu și că se duce la Dumnezeu, 4 s-a ridicat de
la cină și și-a dat la o parte hainele de pe el. A luat un prosop

și și-a înfășurat un prosop în jurul taliei. 5 Apoi a turnat apă
în lighean și a început să spele picioarele discipolilor și să le
șteargă cu prosopul care era înfășurat în jurul său. 6 Apoi a
venit la Simon Petru. Acesta i-a zis: "Doamne, îmi speli tu
mie picioarele?". 7 Isus i-a răspuns: "Nu știi ce fac acum,
dar vei înțelege mai târziu." 8 Petru i-a zis: "Nu-mi vei spăla
niciodată picioarele!" Isus i-a răspuns: "Dacă nu te spăl, nu
ai parte cu Mine". (aiōn g165) 9 Simon Petru I-a zis: "Doamne,
nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul meu!" 10 Isus
i-a zis: "Cineva care s-a scăldat nu are nevoie decât să-și
spele picioarele, ci este cu totul curat. Voi sunteți curați, dar
nu toți". 11 Căci îl cunoștea pe cel care avea să-l trădeze;
de aceea a spus: "Nu sunteți toți curați." 12 După ce le-a
spălat picioarele, și-a pus la loc haina de pe el și a șezut
din nou jos, le-a zis: "Știți ce v-am făcut? 13 Voi Mă numiți:
"Învățătorule" și "Doamne". Spuneți corect, căci așa sunt. 14
Dacă deci Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele,
și voi trebuie să vă spălați picioarele unii altora. 15 Căci v-
am dat o pildă, ca și voi să faceți cum v-am făcut eu. 16
Adevărat vă spun că nu este un slujitor mai mare decât
stăpânul său și nici cel trimis nu este mai mare decât cel
care l-a trimis. 17 Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă
le veți face. 18 Nu vorbesc cu privire la voi toți. Știu pe cine
am ales, dar pentru ca să se împlinească Scriptura: "Cel
care mănâncă pâine cu mine și-a ridicat călcâiul împotriva
mea". 19 De acum înainte vă spun înainte de a se întâmpla,
pentru ca, atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.
20 Cu siguranță vă spun: cine primește pe oricine îl trimit
Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, Îl
primește pe Cel care M-a trimis." 21 După ce a zis acestea,
Isus s-a tulburat în duhul său și a zis: "Adevărat vă spun
că unul din voi Mă va trăda." 22 Ucenicii se uitau unii la
alții, și nu știau despre cine vorbea. 23 Unul dintre ucenicii
Săi, pe care Isus îl iubea, era la masă și se sprijinea de
pieptul lui Isus. 24 Simon Petru i-a făcut semn și i-a zis:
"Spune-ne cine este acela despre care vorbește." 25 El,
sprijinindu-se pe pieptul lui Isus, L-a întrebat: "Doamne, cine
este?" 26 Isus a răspuns: "Acela este cel căruia îi voi da
această bucată de pâine, după ce o voi înmuia." După ce
a înmuiat bucata de pâine, a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon
Iscarioteanul. 27 După bucățica de pâine, atunci Satana
a intrat în el. Atunci Isus i-a zis: "Ce faci, fă repede!". 28
Nimeni de la masă nu știa de ce îi spunea așa. 29 Fiindcă
unii credeau, pentru că Iuda avea cutia cu bani, că Isus i-
a spus: "Cumpără ce ne trebuie pentru sărbătoare", sau
că trebuie să dea ceva săracilor. 30 De aceea, după ce a
primit bucățica aceea, a ieșit îndată. Era noapte. 31 După
ce a ieșit, Isus a zis: "Acum Fiul Omului a fost proslăvit și
Dumnezeu a fost proslăvit în El. 32 Dacă Dumnezeu a fost
proslăvit în El, Dumnezeu Îl va proslăvi și în El însuși, și Îl va
proslăvi îndată. 33 Copilașilor, voi mai fi cu voi încă puțin
timp. Mă veți căuta și, după cum am spus iudeilor: "Unde Mă
duc Eu, voi nu puteți veni", tot așa vă spun și acum. 34 Vă
dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții. Așa cum v-am
iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. 35 Prin aceasta va
cunoaște toată lumea că sunteți discipolii mei, dacă vă veți
iubi unii pe alții." 36 Simon Petru I-a zis: "Doamne, unde Te
duci?" Isus i-a răspuns: "Unde Mă duc Eu, nu poți să mă
urmezi acum, dar mă vei urma după aceea." 37 Petru I-a zis:
"Doamne, de ce nu pot să Te urmez acum? Îmi voi da viața
pentru Tine". 38 Isus i-a răspuns: "Vrei să-ți dai viața pentru
Mine? Adevărat îți spun că nu va cânta cocoșul până când
nu te vei lepăda de mine de trei ori.

14 "Să nu-ți tulburi inima. Credeți în Dumnezeu. Credeți și
în mine. 2 În casa Tatălui meu sunt multe case. Dacă
nu ar fi fost așa, v-aș fi spus. Am să vă pregătesc un loc. 3
Dacă Mă duc și vă pregătesc un loc, Mă voi întoarce și vă voi
primi la Mine, pentru ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. 4
Voi știți unde mă duc și știți calea." 5 Toma I-a zis: "Doamne,
noi nu știm unde Te duci. Cum am putea cunoaște calea?" 6
Isus i-a zis: "Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine
la Tatăl, decât prin mine. 7 Dacă M-ai fi cunoscut pe Mine, L-
ai fi cunoscut și pe Tatăl Meu. De acum înainte, tu îl cunoști
și l-ai văzut." 8 Filip i-a zis: "Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne
va fi de ajuns." 9 Isus i-a zis: "De atâta vreme sunt cu tine și
nu Mă cunoști, Filip? Cine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe
Tatăl. Cum spui: "Arată-ne pe Tatăl?" 10 Nu crezi că Eu sunt
în Tatăl și Tatăl în mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le
spun de la mine însumi, ci Tatăl, care trăiește în mine, face
lucrările Lui. 11 Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în
Mine, sau credeți-Mă din cauza faptelor înseși. 12 Adevărat
vă spun că, cel ce crede în Mine, va face și el lucrările pe
care le fac Eu; și va face lucrări mai mari decât acestea,
pentru că Eu Mă duc la Tatăl Meu. 13 Orice veți cere în
numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.
14 Dacă veți cere ceva în numele Meu, Eu voi face. 15 Dacă
Mă iubiți, păziți poruncile Mele. 16 Eu mă voi ruga Tatălui și
el vă va da un alt Sfetnic, ca să fie cu voi în veci: (aiōn g165)
17 Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru
că nu-l vede și nu-l cunoaște. Voi îl cunoașteți, pentru că el
trăiește cu voi și va fi în voi. 18 Nu vă voi lăsa orfani. Eu voi
veni la voi. 19 Încă puțină vreme și lumea nu mă va mai
vedea, dar voi mă veți vedea. Pentru că Eu trăiesc, veți trăi

și voi. 20 În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl
Meu, și voi în Mine, și Eu în voi. 21 Cine are poruncile Mele
și le păzește, acela este unul care Mă iubește. Cel care mă
iubește pe mine va fi iubit de Tatăl meu, iar eu îl voi iubi și
mă voi arăta lui." 22 Iuda (nu Iscarioteanul) I-a zis: "Doamne,
ce s-a întâmplat de Te-ai arătat nouă și nu lumii?" 23 Isus i-a
răspuns: "Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu.
Tatăl Meu îl va iubi și noi vom veni la el și ne vom face casa
la el. 24 Cine nu mă iubește pe mine nu păzește cuvintele
mele. Cuvântul pe care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui
care m-a trimis. 25 "V-am spus aceste lucruri în timp ce
trăiam cu voi. 26 Dar Consilierul, Duhul Sfânt, pe care Tatăl
îl va trimite în numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă
va aminti tot ce v-am spus. 27 Vă las pacea. Pacea Mea v-o
dau vouă; nu cum dă lumea, vă dau Eu vouă. Să nu vă
tulburați inima și să nu vă fie teamă. 28 Ați auzit cum v-
am spus: "Mă duc și mă voi întoarce la voi". Dacă m-ați fi
iubit, v-ați fi bucurat, pentru că am spus: 'Mă duc la Tatăl
meu'; căci Tatăl este mai mare decât mine. 29 Acum v-am
spus înainte de a se întâmpla, pentru ca, atunci când se va
întâmpla, să credeți. 30 Nu voi mai vorbi mult cu voi, pentru
că vine prințul lumii și el nu are nimic în mine. 31 Ci pentru
ca lumea să știe că Eu iubesc pe Tatăl și că așa cum Mi-a
poruncit Tatăl, așa fac și Eu. Ridicați-vă, să mergem de aici.

15 "Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este viticultorul.
2 Orice ramură din mine care nu face rod, El o taie.
Orice ramură care dă rod, el o curăță, ca să dea mai mult
rod. 3 Voi sunteți deja tăiați curat, din cauza cuvântului pe
care vi l-am spus. 4 Rămâneți în mine și eu în voi. Așa cum
ramura nu poate da rod de una singură dacă nu rămâne în
viță, tot așa nici voi nu puteți, dacă nu rămâneți în mine. 5
Eu sunt vița de vie. Voi sunteți ramurile. Cel care rămâne în
mine și eu în el face multă roadă, pentru că în afară de mine
nu puteți face nimic. 6 Dacă un om nu rămâne în mine, este
aruncat ca o ramură și se usucă; le adună, le aruncă în foc și
sunt arse. 7 Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele rămân
în voi, veți cere tot ce doriți și vi se va face. 8 Întru aceasta
este slăvit Tatăl Meu, că voi faceți multă roadă, și astfel veți
fi ucenicii Mei. 9 Așa cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-
am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea mea. 10 Dacă
veți păzi poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea,
după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în
dragostea Lui. 11 V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria
mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină. 12
"Aceasta este porunca Mea: Să vă iubiți unii pe alții, cum v-
am iubit Eu pe voi. 13 Nimeni nu are o dragoste mai mare
decât aceasta: să-și dea cineva viața pentru prietenii săi. 14
Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți tot ce vă poruncesc
eu. 15 Nu vă mai numesc robi, căci robul nu știe ce face
stăpânul său. Ci v-am numit prieteni, pentru că tot ce am
auzit de la Tatăl meu v-am făcut cunoscut. 16 Nu voi m-ați
ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am rânduit ca să
mergeți și să aduceți roade, iar roadele voastre să rămână,
pentru ca tot ce veți cere de la Tatăl în numele meu, să vi se
dea. 17 Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe
alții. 18 Dacă lumea vă urăște, să știți că și pe Mine M-a urât
înainte de a vă urî pe voi. 19 Dacă ați fi din lume, lumea și-ar
iubi pe ai ei. Dar pentru că nu sunteți din lume, întrucât v-am
ales din lume, de aceea vă urăște lumea. 20 Aduceți-vă
aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: 'Un rob nu este mai
mare decât stăpânul său'. Dacă m-au persecutat pe mine,
vă vor persecuta și pe voi. Dacă ei au păzit cuvântul meu, îl
vor păzi și pe al vostru. 21 Dar vă vor face toate acestea din
cauza numelui meu, pentru că nu-l cunosc pe cel care m-a
trimis. 22 Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar fi avut
păcat; dar acum nu au nicio scuză pentru păcatul lor. 23
Cine mă urăște pe mine, îl urăște și pe Tatăl meu. 24 Dacă
n-aș fi făcut între ei faptele pe care nimeni altcineva nu le-a
făcut, ei n-ar fi avut păcat. Dar acum au văzut și m-au urât și
pe mine și pe Tatăl meu. 25 Dar aceasta s-a întâmplat pentru
ca să se împlinească cuvântul care era scris în legea lor:
"M-au urât fără motiv". 26 "Când va veni Consilierul, pe care
vi-L voi trimite de la Tatăl, Duhul adevărului, care purcede de
la Tatăl, El va mărturisi despre Mine. 27 Și voiveți mărturisi,
pentru că ați fost cu mine de la început.

16 "V-am spus aceste lucruri ca să nu vă poticniți. 2 Ei vă
vor da afară din sinagogi. Da, vine vremea când oricine
vă va ucide va crede că îi oferă un serviciu lui Dumnezeu.
3 Ei vor face aceste lucruri pentru că nu l-au cunoscut pe
Tatăl și nici pe mine. 4 Dar v-am spus aceste lucruri pentru
ca, atunci când va veni vremea, să vă amintiți că v-am
vorbit despre ele. Nu v-am spus aceste lucruri de la început,
pentru că eram cu voi. 5 Dar acum mă duc la cel care m-a
trimis și niciunul dintre voi nu mă întreabă: "Unde te duci?" 6
Ci, pentru că v-am spus aceste lucruri, durerea v-a umplut
inima. 7 Cu toate acestea, vă spun adevărul: este spre
folosul vostru să plec, căci dacă nu plec, Consilierul nu va
veni la voi. Dar dacă plec, vi-l voi trimite. 8 Când va veni, el
va convinge lumea despre păcat, despre dreptate și despre
judecată; 9 despre păcat, pentru că nu cred în mine; 10
despre dreptate, pentru că mă duc la Tatăl meu și nu mă veți
mai vedea; 11 despre judecată, pentru că prințul acestei

lumi a fost judecat. 12 Mai am încă multe lucruri să-ți spun,
dar acum nu le poți suferi. 13 Dar când va veni El, Duhul
adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul, căci nu va vorbi de
la sine, ci va spune tot ce va auzi. El vă va vesti lucrurile
care vor veni. 14 El mă va proslăvi, pentru că va lua din
ceea ce este al meu și vă va vesti. 15 Toate lucrurile pe care
le are Tatăl sunt ale mele; de aceea am spus că el ia din ale
mele și vi le va vesti vouă. 16 "Încă puțină vreme și nu Mă
veți mai vedea. Din nou puțină vreme, și Mă veți vedea."
17 De aceea unii dintre ucenicii Lui ziceau unii către alții:
"Ce este aceasta, că ne spune: "Peste puțină vreme nu Mă
veți vedea; și iarăși peste puțină vreme Mă veți vedea" și:
"Pentru că Mă duc la Tatăl"?" 18 Ei au spus deci: "Ce este
aceasta pe care o spune: "Puțin timp"? Nu știm ce vrea să
spună". 19 Isus a înțeles că voiau să-L întrebe și le-a zis:
"Vă întrebați între voi despre aceasta, că am zis: "Peste
puțină vreme nu Mă veți vedea și iarăși peste puțină vreme
Mă veți vedea?" 20 Adevărat vă spun că voi veți plânge și vă
veți tângui, iar lumea se va bucura. Voi veți fi întristați, dar
întristarea voastră se va transforma în bucurie. 21 Femeia,
când naște, are tristețe, pentru că i-a sosit vremea. Dar, după
ce a născut, nu-și mai amintește de chin, pentru bucuria că
s-a născut o ființă umană în lume. 22 De aceea, acum aveți
întristare, dar vă voi revedea, și inima voastră se va bucura,
și nimeni nu vă va lua bucuria. 23 În ziua aceea nu-mi veți
pune întrebări. Adevărat vă spun că orice veți cere de la
Tatăl în numele Meu, El vă va da. 24 Până acum, nu ați
cerut nimic în numele Meu. Cereți și veți primi, pentru ca
bucuria voastră să fie deplină. 25 "V-am spus aceste lucruri
prin figuri de stil. Dar vine vremea când nu vă voi mai vorbi
cu figuri de stil, ci vă voi vorbi în mod clar despre Tatăl. 26 În
ziua aceea, veți cere în numele meu; și nu vă spun că eu
mă voi ruga Tatălui pentru voi, 27 pentru că însuși Tatăl vă
iubește, pentru că voi m-ați iubit pe mine și ați crezut că am
venit de la Dumnezeu. 28 Eu am venit de la Tatăl și am venit
în lume. Din nou, las lumea și mă duc la Tatăl." 29 Ucenicii
Lui I-au zis: "Iată că acum vorbești limpede și fără figuri de
stil. 30 Acum știm că Tu știi toate lucrurile și nu este nevoie
ca cineva să Te întrebe. Prin aceasta credem că ai venit de
la Dumnezeu." 31 Isus le-a răspuns: "Credeți voi acum? 32
Iată că vine vremea, și a venit, că veți fi împrăștiați, fiecare
la locul lui, și Mă veți lăsa singur. Totuși, Eu nu sunt singur,
pentru că Tatăl este cu Mine. 33 V-am spus aceste lucruri
pentru ca în Mine să aveți pace. În lume aveți necazuri; dar
înveseliți-vă! Eu am biruit lumea".

17 Isus a spus aceste lucruri, apoi, ridicându-Și ochii spre
cer, a zis: "Tată, a venit vremea. Slăvește-l pe Fiul
tău, ca și Fiul tău să te slăvească pe tine; 2 așa cum i-ai
dat autoritate peste toată făptura, așa va da viață veșnică
tuturor celor pe care i-ai dat-o. (aiōnios g166) 3 Aceasta este
viața veșnică: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu
adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, Isus Hristos. (aiōnios
g166) 4 Eu te-am slăvit pe pământ. Am împlinit lucrarea pe
care mi-ai dat-o să o fac. 5 Acum, Tată, proslăvește-mă pe
mine însumi cu gloria pe care o aveam cu tine înainte de a
exista lumea. 6 "Eu am arătat Numele Tău poporului pe
care mi l-ai dat din lume. Ei erau ai tăi și mi i-ai dat. Ei au
respectat cuvântul tău. 7 Acum au cunoscut că tot ce mi-
ai dat vine de la Tine, 8 pentru că le-am dat cuvintele pe
care mi le-ai dat; și ei le-au primit și au știut cu siguranță că
vin de la Tine. Ei au crezut că tu m-ai trimis. 9 Eu mă rog
pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care mi i-
ai dat, pentru că ei sunt ai tăi. 10 Toate lucrurile care sunt
ale mele sunt ale tale, iar ale tale sunt ale mele și eu sunt
glorificat în ele. 11 Eu nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt
în lume, iar eu vin la voi. Tată sfânt, păzește-i prin numele
tău, pe care mi l-ai dat mie, pentru ca ei să fie una, așa cum
suntem și noi. 12 Cât timp am fost cu ei în lume, i-am păzit
în numele Tău. Am păzit pe cei pe care mi i-ai dat. Nici unul
dintre ei nu este pierdut, cu excepția fiului pierzării, pentru
ca Scriptura să se împlinească. 13 Dar acum am venit la voi
și spun aceste lucruri în lume, pentru ca ei să aibă bucuria
mea deplină în ei înșiși. 14 Le-am dat cuvântul Tău. Lumea
i-a urât, pentru că nu sunt din lume, după cum nici Eu nu
sunt din lume. 15 Nu te rog să îi iei din lume, ci să îi păzești
de cel rău. 16 Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt
din lume. 17 Sfințește-i în adevărul Tău. Cuvântul Tău este
adevărul. 18 După cum m-ai trimis pe mine în lume, tot așa
i-am trimis și eu pe ei în lume. 19 De dragul lor mă sfințesc
pe mine însumi, pentru ca și ei înșiși să fie sfințiți în adevăr.
20 "Nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei ce vor
crede în Mine prin cuvântul lor, 21 ca toți să fie una, după
cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine, ca și ei să fie una în
noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. 22 Slava
pe care Mi-ai dat-o Tu, Eu le-am dat-o lor, pentru ca ei să fie
una, așa cum și noi suntem una, 23 Eu în ei și Tu în Mine,
ca ei să fie desăvârșiți într-o singură ființă, pentru ca lumea
să știe că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit, așa cum M-ai iubit pe
Mine. 24 Tată, doresc ca și aceia pe care mi i-ai dat să fie cu
mine acolo unde sunt eu, ca să vadă slava pe care mi-ai
dat-o, pentru că m-ai iubit înainte de întemeierea lumii. 25
Tată dreptcredincios, lumea nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-

am cunoscut pe Tine; și aceștia au cunoscut că Tu M-ai
trimis. 26 Eule-am făcut cunoscut numele Tău și îl voi face
cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit să fie în ei
și Eu în ei."

18 După ce a rostit aceste cuvinte, Isus a ieșit cu ucenicii
Săi peste pârâul Chedron, unde era o grădină, în care
a intrat împreună cu ucenicii Săi. 2 Iuda, cel care l-a trădat,
cunoștea și el locul, pentru că Isus se întâlnea adesea acolo
cu ucenicii săi. 3 Atunci Iuda, după ce a luat un detașament
de soldați și de ofițeri de la preoții cei mai de seamă și de
la farisei, a venit acolo cu felinare, torțe și arme. 4 Isus,
deci, știind toate lucrurile care i se întâmplau, a ieșit și le-a
zis: "Pe cine căutați?" 5 Ei I-au răspuns: "Isus din Nazaret."
Isus le-a spus: "Eu sunt." Și Iuda, care l-a trădat, stătea cu
ei. 6 De aceea, când le-a zis: "Eu sunt Acela", ei s-au dat
înapoi și au căzut la pământ. 7 De aceea i-a întrebat din
nou: "Pe cine căutați?" Ei au spus: "Isus din Nazaret". 8
Isus a răspuns: "V-am spus că Eu sunt. De aceea, dacă Mă
căutați pe Mine, lăsați-i pe aceștia să meargă pe drumul lor"
9 ca să se împlinească cuvântul pe care l-a rostit: "Dintre cei
pe care Mi i-ai dat, nu am pierdut pe niciunul". 10 Simon
Petru, având o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot
și i-a tăiat urechea dreaptă. Numele slujitorului era Malchus.
11 Isus i-a zis lui Petru: "Pune sabia în teaca ei. Paharul
pe care Mi l-a dat Tatăl, nu-l voi bea oare cu siguranță?".
12 Atunci detașamentul, comandantul și ofițerii iudeilor au
prins pe Isus și L-au legat, 13 și L-au dus mai întâi la Ana,
care era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.
14 Caiafa fusese cel care i-a sfătuit pe iudei că este bine
ca un om să piară pentru popor. 15 Simon Petru și un alt
ucenic au urmat pe Isus. Acel ucenic era cunoscut de marele
preot și a intrat cu Isus în curtea marelui preot; 16 dar Petru
stătea afară la ușă. Deci celălalt ucenic, care era cunoscut
de marele preot, a ieșit și a vorbit cu cea care păzea ușa
și l-a adus pe Petru înăuntru. 17 Atunci servitoarea care
păzea ușa i-a zis lui Petru: "Și tu ești unul dintre discipolii
acestui om?" El a spus: "Nu sunt." 18 Și stăteau acolo
slujitorii și ofițerii și făcuseră un foc de cărbuni, pentru că era
frig. Ei se încălzeau. Petru era cu ei, stând în picioare și
încălzindu-se. 19 Marele preot a întrebat pe Isus despre
ucenicii Săi și despre învățătura Lui. 20 Isus i-a răspuns: "Eu
am vorbit deschis lumii. Întotdeauna am învățat în sinagogi
și în templu, unde se întâlnesc mereu evreii. Nu am spus
nimic în secret. 21 De ce mă întrebi pe mine? Întreabă-i
pe cei care m-au ascultat ce le-am spus. Iată, ei știu ce
am spus." 22 După ce a zis acestea, unul din ofițerii care
stăteau acolo a lovit pe Isus cu mâna, zicând: "Așa răspunzi
Tu marelui preot?" 23 Isus i-a răspuns: "Dacă am vorbit de
rău, mărturisește răul; dar dacă am spus bine, de ce mă
bați?" 24 Și Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot. 25
Simon Petru stătea în picioare și se încălzea. Și ei i-au zis:
"Nu cumva ești și tu unul dintre ucenicii Lui?" El a negat și a
spus: "Nu sunt". 26 Unul din slujitorii marelui preot, rudă cu
cel căruia Petru îi tăiase urechea, a zis: "Nu te-am văzut în
grădină cu el?" 27 Petru a negat din nou, și îndată a cântat
cocoșul. 28 Și au dus pe Isus de la Caiafa în pretoriu. Era
devreme, și ei înșiși nu au intrat în pretoriu, ca să nu se
spurce, ci să mănânce Paștele. 29 Pilat a ieșit deci la ei și i-a
întrebat: "Ce acuzație aduceți împotriva omului acesta?" 30
Ei i-au răspuns: "Dacă n-ar fi fost omul acesta un răufăcător,
nu ți l-am fi dat ție." 31 Atunci Pilat le-a zis: "Luați-l voi înșivă
și judecați-l după legea voastră." De aceea Iudeii I-au zis:
"Nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni", 32 pentru ca să
se împlinească cuvântul lui Isus, pe care-l spusese și care
însemna prin ce fel de moarte avea să moară. 33 Pilat a
intrat din nou în pretoriu, a chemat pe Isus și I-a zis: "Tu ești
regele iudeilor?" 34 Isus i-a răspuns: "Spui lucrul acesta de
unul singur, sau ți-au spus alții despre Mine?" 35 Pilat a
răspuns: "Eu nu sunt iudeu, nu-i așa? Neamul tău și preoții
cei mai de seamă te-au predat mie. Ce ai făcut?" 36 Isus a
răspuns: "Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă
Împărăția mea ar fi din lumea aceasta, atunci slujitorii mei s-
ar lupta, ca să nu fiu predat iudeilor. Dar acum Împărăția
mea nu este de aici." 37 Și Pilat I-a zis: "Deci ești tu rege?"
Isus a răspuns: "Tu spui că sunt rege. De aceea M-am
născut și de aceea am venit în lume: ca să mărturisesc
adevărul. Oricine este din adevăr ascultă glasul meu". 38
Pilat I-a zis: "Ce este adevărul?" După ce a spus aceasta, a
ieșit din nou la iudei și le-a zis: "Nu găsesc nici un temei
pentru o acuzație împotriva lui. 39 Dar voi aveți obiceiul ca
eu să vă eliberez pe cineva la Paște. Prin urmare, vreți să vi-
l eliberez pe regele iudeilor?" 40 Atunci toți au strigat iarăși:
"Nu pe acesta, ci pe Baraba!" Or, Baraba era un tâlhar.

19 Atunci Pilat a luat pe Isus și L-a biciuit. 2 Soldații
au răsucit spini pentru a face o coroană, i-au pus-o
pe cap și l-au îmbrăcat într-o haină de purpură. 3 Ei tot
ziceau: "Slavă ție, rege al iudeilor!" și îl tot pălmuiau. 4
Atunci Pilat a ieșit iarăși și le-a zis: "Iată, vi-l scot afară, ca
să știți că nu găsesc nici un temei de acuzare împotriva
lui." 5 Isus a ieșit afară, purtând cununa de spini și haina de
purpură. Pilat le-a zis: "Iată-l pe Omul acesta!". 6 Atunci
preoții cei mai de seamă și arhiereii, văzându-L, au strigat și
au zis: "Răstignește-L! Răstignește!" Pilat le-a zis: "Luați-L

voi înșivă și răstigniți-L, căci nu găsesc nici un temei de
acuzare împotriva Lui." 7 Iudeii I-au răspuns: "Noi avem o
lege și, după legea noastră, trebuie să moară, pentru că S-
a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu." 8 Când a auzit Pilat
aceste cuvinte, s-a înspăimântat și mai mult. 9 A intrat din
nou în pretoriu și a întrebat pe Isus: "De unde ești?" Dar
Isus nu i-a dat niciun răspuns. 10 Atunci Pilat i-a zis: "Nu
vorbești cu mine? Nu știi că am puterea să te eliberez și am
puterea să te răstignesc?" 11 Isus a răspuns: "N-aveți nici
o putere împotriva Mea, dacă nu v-ar fi dată de sus. De
aceea, cel care m-a predat vouă are un păcat mai mare." 12
Atunci Pilat a vrut să-l elibereze, dar iudeii au strigat: "Dacă-l
eliberezi pe omul acesta, nu ești prietenul Cezarului! Oricine
se face rege vorbește împotriva Cezarului!" 13 Pilat, auzind
aceste cuvinte, a scos pe Isus afară și a șezut pe scaunul
de judecată, într-un loc numit "Pavecerniță", dar în ebraică
"Gabbatha". 14 Era ziua pregătirii Paștelui, cam pe la ora
șase. El le-a spus iudeilor: "Iată Regele vostru!". 15 Și au
strigat: "Departe de El! Departe de el! Răstigniți-l!" Pilat i-
a întrebat: "Să-l răstignesc pe regele vostru?" Preoții cei
mai de seamă au răspuns: "Noi nu avem alt rege decât pe
Cezar!" 16 Și L-a dat să fie răstignit. Și au luat pe Isus și
L-au dus. 17 El a ieșit, purtându-și crucea, la locul numit
"Locul craniului", care în ebraică se numește "Golgota", 18
unde L-au răstignit și, împreună cu El, pe alți doi, de o parte
și de alta, unul de fiecare parte, și pe Isus în mijloc. 19 Pilat
a scris și un titlu și l-a pus pe cruce. Acolo era scris: "IISUS
DIN NAZARETH, REGELE EVREILOR". 20 De aceea, mulți
dintre iudei citeau acest titlu, căci locul unde a fost răstignit
Isus era aproape de cetate; și era scris în ebraică, în latină și
în greacă. 21 De aceea, preoții cei mai de seamă ai iudeilor
i-au spus lui Pilat: "Nu scrie: "Regele iudeilor", ci: "El a spus:
"Eu sunt Regele iudeilor"."" 22 Pilat a răspuns: "Ceea ce am
scris, am scris." 23 După ce au răstignit pe Isus, ostașii au
luat hainele Lui și au făcut patru părți, câte o parte pentru
fiecare ostaș, și tunica. Tunica era fără cusătură, țesută de
sus în jos, de la un capăt la altul. 24 Și au zis unul către
altul: "Să nu o rupem, ci să tragem la sorți pentru ea, ca să
hotărâm a cui va fi", ca să se împlinească Scriptura care
zice "Au împărțit hainele mele între ei. Au tras la sorți pentru
hainele mele." De aceea soldații au făcut aceste lucruri. 25
Iar lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui, sora mamei Lui,
Maria, nevasta lui Clopaș, și Maria Magdalena. 26 Când a
văzut Isus pe mama Sa și pe ucenicul pe care-l iubea stând
acolo, a zis mamei Sale: "Femeie, iată fiul tău!" 27 Apoi a
zis ucenicului: "Iată mama ta!". Din acel ceas, discipolul a
luat-o la el acasă. 28 După aceea, Isus, văzând că toate
lucrurile se terminaseră, ca să se împlinească Scriptura, a
zis: "Mi-e sete!" 29 Și era pus acolo un vas plin cu oțet; au
pus un burete plin de oțet pe isop și l-au ținut la gura Lui. 30
După ce a primit deci oțetul, Isus a zis: "S-a sfârșit!" Apoi și-
a plecat capul și și-a dat duhul. 31 De aceea iudeii, pentru
că era ziua pregătirii, ca să nu rămână trupurile pe cruce în
Sabat, căci Sabatul acela era un Sabat special, au cerut lui
Pilat să li se rupă picioarele și să fie luați. 32 Soldații au
venit, așadar, și au rupt picioarele celui dintâi și ale celuilalt
care fusese răstignit împreună cu el; 33 dar, când au ajuns
la Isus și au văzut că era deja mort, nu i-au rupt picioarele.
34 Totuși, unul dintre soldați i-a străpuns coasta cu o suliță și
imediat a ieșit sânge și apă. 35 Cel care a văzut a depus
mărturie, și mărturia lui este adevărată. El știe că spune
adevărul, ca să credeți. 36 Căci aceste lucruri s-au întâmplat
pentru ca să se împlinească Scriptura: "Nici un os din el nu
va fi zdrobit". 37 Și iarăși o altă Scriptură spune: "Se vor uita
la Cel pe care L-au străpuns." 38 După acestea, Iosif din
Arimateea, care era ucenic al lui Isus, dar care, de frica
iudeilor, a cerut lui Pilat să ia trupul lui Isus. Pilat i-a dat
permisiunea. A venit, așadar, și a luat trupul Lui. 39 Nicodim,
care la început venise la Isus noaptea, a venit și el aducând
un amestec de smirnă și aloe, cam o sută de lire romane. 40
Au luat deci trupul lui Isus și l-au legat în pânze de in cu
mirodenii, așa cum este obiceiul iudeilor de a-l îngropa. 41 În
locul unde a fost răstignit era o grădină. În grădină era un
mormânt nou, în care nu mai fusese așezat niciun om până
atunci. 42 Atunci, din pricina zilei de pregătire a iudeilor (căci
mormântul era aproape), au pus pe Isus acolo.

20 În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena s-a dus dis-
de-dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric,
și a văzut că piatra fusese scoasă de pe mormânt. 2 De
aceea a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt ucenic
pe care-l iubea Isus și le-a zis: "L-au luat pe Domnul din
mormânt și nu știm unde L-au pus!" 3 Atunci Petru și celălalt
ucenic au ieșit și s-au dus la mormânt. 4 Și amândoi alergau
împreună. Celălalt ucenic l-a întrecut pe Petru și a ajuns
primul la mormânt. 5 S-a aplecat și a privit înăuntru, a văzut
pânzele de in așezate acolo, dar n-a intrat. 6 Atunci Simon
Petru a venit după el și a intrat în mormânt. A văzut așezate
pânzele de in, 7 iar pânza care fusese pe capul Lui, nu era
așezată împreună cu pânzele de in, ci înfășurată într-un
loc de sine stătător. 8 Atunci a intrat și celălalt ucenic care
venise primul la mormânt; a văzut și el și a crezut. 9 Căci
încă nu cunoșteau Scriptura, că trebuie să învieze din morți.
10 Ucenicii s-au dus din nou la casele lor. 11 Dar Maria stătea

afară la mormânt și plângea. Și, în timp ce plângea, s-a
aplecat și s-a uitat în mormânt, 12 și a văzut doi îngeri în alb
care stăteau, unul la cap și altul la picioare, unde fusese
așezat trupul lui Isus. 13 Ei au întrebat-o: “Femeie, de ce
plângi?”. Ea le-a spus: “Pentru că l-au luat pe Domnul meu
și nu știu unde l-au pus”. 14 După ce a spus aceasta, s-
a întors și a văzut pe Isus în picioare, și nu știa că este
Isus. 15 Isus i-a zis: “Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?”
Ea, presupunând că este grădinarul, i-a spus: “Domnule,
dacă l-ai dus, spune-mi unde l-ai pus și îl voi lua.” 16 Isus i-
a zis: “Maria.” Ea s-a întors și i-a spus: “Rabboni!”, adică
“Învățătorule!”. 17 Isus i-a zis: “Nu Mă țineți, căci încă nu M-
am înălțat la Tatăl Meu, ci du-te la frații Mei și spune-le:
Mă înalț la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și
Dumnezeul vostru.” 18 Maria Magdalena a venit și a spus
ucenicilor că a văzut pe Domnul și că El i-a spus aceste
lucruri. 19 Așadar, când s-a făcut seară în ziua aceea, prima
zi a săptămânii, și când ușile erau încuiate acolo unde erau
adunați discipolii, de frica iudeilor, Isus a venit, a stat în
mijloc și le-a zis: “Pace vouă!”. 20 După ce a zis acestea, le-
a arătat mâinile și coasta Lui. Ucenicii s-au bucurat, așadar,
când L-au văzut pe Domnul. 21 Isus le-a zis din nou: “Pace
vouă! Cum M-a trimis Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi”. 22
După ce a spus acestea, a suflat peste ei și le-a zis: “Primiți
Duhul Sfânt! 23 Dacă iertați păcatele cuiva, i-au fost iertate.
Dacă rețineți păcatele cuiva, ele au fost reținute.” 24 Dar
Toma, unul din cei doisprezece, numit Didimus, nu era cu ei
când a venit Isus. 25 De aceea, ceilalți discipoli i-au spus:
“L-am văzut pe Domnul!” Dar el le-a zis: “Dacă nu voi vedea
în mâinile Lui amprenta cuielor, dacă nu voi pune degetul
meu în amprenta cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în
coasta Lui, nu voi crede.” 26 După opt zile, ucenicii Lui au
intrat din nou înăuntru și Toma era cu ei. Isus a venit, ușile
fiind încuiate, a stat în mijloc și a zis: “Pace vouă!”. 27 Apoi
i-a spus lui Toma: “Întinde aici degetul tău și vezi mâinile
Mele. Întinde aici mâna ta și pune-o în coasta Mea. Nu fi
necredincios, ci credincios.” 28 Toma I-a răspuns: “Domnul
meu și Dumnezeul meu!” 29 Isus i-a zis: “Pentru că M-ai
văzut, ai crezut. Ferice de cei care nu au văzut și au crezut.”
30 Isus a mai făcut multe alte semne în fața ucenicilor Săi,
care nu sunt scrise în cartea aceasta; 31 dar acestea sunt
scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui
Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în Numele Lui.

21 După acestea, Isus S-a arătat din nou ucenicilor la
Marea Tiberiadei. El s-a revelat în felul următor. 2
Simon Petru, Toma zis Didim, Natanael din Cana Galileii, fiii
lui Zebedei și alți doi dintre discipolii Săi erau împreună. 3
Simon Petru le-a spus: “Mă duc la pescuit”. I-au spus: “Și
noi venim cu tine”. Au ieșit imediat și au intrat în barcă. În
acea noapte, nu au prins nimic. 4 Dar când deja se făcuse
ziuă, Isus stătea pe plajă; totuși, discipolii nu știau că era
Isus. 5 Isus le-a zis deci: “Copii, aveți ceva de mâncare?” Ei
i-au răspuns: “Nu”. 6 Și le-a zis: “Aruncați năvodul în partea
dreaptă a corăbiei și veți găsi câteva.” L-au aruncat, deci, și
acum nu mai puteau să-l atragă pentru mulțimea de pești. 7
De aceea, ucenicul acela pe care-l iubea Isus i-a spus lui
Petru: “Este Domnul!” Când Simon Petru a auzit că este
Domnul, și-a înfășurat haina (căci era gol) și s-a aruncat în
mare. 8 Dar ceilalți ucenici au venit cu barca mică (căci
nu erau departe de uscat, ci la vreo două sute de coți),
trăgând plasa plină de pește. 9 Când au ieșit pe uscat, au
văzut acolo un foc de cărbuni, pe care erau așezate pește
și pâine. 10 Isus le-a zis: “Aduceți o parte din peștele pe
care tocmai l-ați prins.” 11 Simon Petru s-a suit și a tras la
țărm o plasă plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari.
Chiar dacă erau atât de mulți, plasa nu s-a rupt. 12 Isus le-a
zis: “Veniți și luați micul dejun!” Nici unul dintre ucenici nu a
îndrăznit să-l întrebe: “Cine ești tu?”, știind că era Domnul.
13 Isus a venit, a luat pâinea, le-a dat-o și peștele, și tot așa
și peștele. 14 Aceasta este acum a treia oară când Iisus se
arată discipolilor Săi după ce a înviat din morți. 15 După ce
au luat micul dejun, Isus i-a zis lui Simon Petru: “Simon,
fiul lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia?” El i-a
răspuns: “Da, Doamne, știi că am o afecțiune pentru tine”. El
i-a spus: “Paște mieii mei”. 16 Și i-a zis a doua oară: “Simon,
fiul lui Iona, mă iubești?” El i-a răspuns: “Da, Doamne, știi că
am o afecțiune pentru tine”. El i-a spus: “Păzește oile mele”.
17 A treia oară i-a zis: “Simon, fiul lui Iona, mă iubești?”
Petru a fost mâhnit pentru că l-a întrebat a treia oară: “Mă
iubești?”. El i-a răspuns: “Doamne, Tu știi totul. Tu știi că
am afecțiune pentru tine”. Isus i-a spus: “Paște oile Mele.
18 Adevărat îți spun că, atunci când erai tânăr, te îmbrăcai
singur și mergeai pe unde voiai. Dar când vei fi bătrân, vei
întinde mâinile și altul te va îmbrăca și te va duce unde nu
vrei să mergi.” 19 Și a spus aceasta, ca să arate prin ce fel
de moarte vrea să slăvească pe Dumnezeu. După ce a spus
aceasta, i-a zis: “Urmează-mă”. 20 Atunci Petru, întorcându-
se, a văzut un ucenic care îl urmărea. Acesta era ucenicul
pe care Isus îl iubea, cel care se aplecase și el la pieptul lui
Isus la cină și care întrebase: “Doamne, cine te va trăda?”
21 Petru, văzându-l, l-a întrebat pe Isus: “Doamne, ce-i cu
omul acesta?” 22 Isus i-a zis: “Dacă vreau să rămână până
ce voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Urmează-mă tu!” 23 De aceea

s-a răspândit acest cuvânt printre fraţi, ca acest ucenic să
nu moară. Totuşi, Isus nu i-a spus că nu va muri, ci: “Dacă
vreau ca el să rămână până când voi veni eu, ce-ţi pasă ţie?”
24 Acesta este ucenicul care mărturiseşte despre aceste
lucruri şi care a scris aceste lucruri. Noi ştim că mărturia lui
este adevărată. **25** Mai sunt şi multe alte lucruri pe care le-a
făcut Isus, care, dacă ar fi scrise toate, cred că nici măcar
lumea însăşi nu ar avea loc pentru cărţile care s-ar scrie.

Faptele

1 Prima carte pe care am scris-o, Teofilule, se referă la tot
ce a început Isus să facă și să învețe, 2 până în ziua în
care a fost înălțat, după ce a dat poruncă prin Duhul Sfânt
apostolilor pe care îi alesese. 3 Acestora li s-a arătat viu
și după ce a suferit, prin multe dovezi, arătându-li-se pe
parcursul a patruzeci de zile și vorbindu-le despre Împărăția
lui Dumnezeu. 4 Fiind adunat împreună cu ei, le-a poruncit:
"Nu plecați din Ierusalim, ci așteptați promisiunea Tatălui, pe
care ați auzit-o de la mine. 5 Căci Ioan a botezat într-adevăr
în apă, dar voi veți fi botezați în Duhul Sfânt nu peste multe
zile". 6 Când s-au adunat, L-au întrebat: "Doamne, acum dai
înapoi împărăția lui Israel?" 7 El le-a zis: "Nu este treaba
voastră să cunoașteți vremurile și timpurile pe care Tatăl le-a
pus în autoritatea Sa. 8 Dar voi veți primi putere când va
veni Duhul Sfânt peste voi. Îmi veți fi martori în Ierusalim, în
toată Iudeea și Samaria și până la marginile pământului." 9
După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei, a fost
ridicat și un nor L-a luat din fața lor. 10 În timp ce ei priveau
neclintit spre cer, în timp ce El se ducea, iată că lângă ei
stăteau doi bărbați îmbrăcați în haine albe, 11 care au spus
și ei: "Bărbați galileeni, de ce stați cu ochii în cer? Acest
Isus, care a fost primit de la voi în cer, se va întoarce în
același mod în care L-ați văzut mergând în cer." 12 Apoi s-au
întors la Ierusalim, de pe muntele numit Muntele Măslinilor,
care este lângă Ierusalim, la o zi de drum de Sabat. 13 După
ce au ajuns, s-au urcat în camera de sus unde stăteau:
Petru, Ioan, Iacov, Iacov, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu,
Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zelota și Iuda, fiul lui Iacov.
14 Toți aceștia, cu un singur gând, stăruiau cu stăruință în
rugăciune și în cereri, împreună cu femeile, cu Maria, mama
lui Isus, și cu frații Lui. 15 În zilele acelea, Petru s-a ridicat în
picioare în mijlocul ucenicilor, care erau în număr de o sută
douăzeci, și a zis: 16 "Fraților, trebuia să se împlinească
Scriptura aceasta, pe care Duhul Sfânt a spus-o mai înainte,
prin gura lui David, despre Iuda, care era călăuza celor ce
luaseră pe Isus. 17 Căci el a fost socotit împreună cu noi și a
primit partea lui în această slujbă. 18 Omul acesta a obținut
un câmp cu răsplata pentru răutatea lui; și, căzând cu capul
în jos, i s-a deschis trupul și i-au țâșnit toate intestinele.
19 Toți cei care locuiau în Ierusalim au aflat că în limba
lor câmpul acela se numea "Akeldama", adică "Câmpul de
sânge". 20 Căci este scris în cartea Psalmilor: "Este un câmp
de sânge, "Să fie pustiită locuința lui. Nimeni să nu locuiască
în ea". și, "Lasă-l pe altul să își ocupe funcția. 21 "Așadar,
dintre bărbații care ne-au însoțit în tot timpul în care Domnul
Isus a intrat și a ieșit dintre noi, 22 începând de la botezul
lui Ioan și până în ziua în care a fost ridicat de la noi, unul
dintre aceștia trebuie să fie martor cu noi al învierii Lui." 23
Au propus două: Iosif, zis Barsabas, care se mai numea și
Iustus, și Matia. 24 Ei s-au rugat și au zis: "Tu, Doamne,
care cunoști inimile tuturor oamenilor, arată pe care dintre
acești doi l-ai ales 25 pentru a lua parte la această slujbă și
apostolat, de la care a căzut Iuda, ca să se ducă la locul lui."
26 Au tras la sorți pentru ei și sorțul a căzut pe Matia; și a
fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli.

2 Când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți la un loc, deodată,
în același loc. 2 Deodată s-a auzit din cer un zgomot ca
un vuiet de vânt puternic, care a umplut toată casa în care
stăteau. 3 Au apărut limbi ca de foc și li s-au împărțit, și
câte una s-a așezat pe fiecare dintre ei. 4 Cu toții au fost
umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte
limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească. 5 În Ierusalim
locuiau iudei evrei, oameni evlavioși, din toate neamurile
de sub cer. 6 Când s-a auzit acest sunet, mulțimea s-a
adunat și a rămas nedumerită, pentru că fiecare îi auzea
vorbind în limba lui. 7 Toți erau uimiți și se mirau, spunându-
și unii altora: "Iată, oare nu sunt galileeni toți aceștia care
vorbesc? 8 Cum îi auzim, fiecare în limba sa maternă? 9
Parțieni, medi, elamiți și oameni din Mesopotamia, Iudeea,
Capadocia, Pont, Asia, 10 Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile
Libiei din jurul Cirenei, vizitatori din Roma, atât evrei cât și
prozeliți, 11 cretani și arabi — noi îi auzim vorbind în limbile
noastre despre lucrările mărețe ale lui Dumnezeu!" 12 Toți
au rămas uimiți și perplecși, spunându-și unii altora: "Ce
înseamnă aceasta?" 13 Alții, batjocorind, spuneau: "Sunt
plini de vin nou". 14 Dar Petru, stând în picioare cu cei
unsprezece, a ridicat glasul și le-a zis: "Bărbați din Iudeea și
voi toți cei ce locuiți la Ierusalim, să vă fie cunoscut lucrul
acesta și ascultați cuvintele mele. 15 Căci aceștia nu sunt
beți, așa cum credeți voi, întrucât este abia al treilea ceas al
zilei. 16 Ci iată ce s-a spus prin profetul Ioel: 17 "Așa va fi în
zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, că Îmi voi revărsa Duhul
Meu peste toată făptura. Fiii și fiicele voastre vor profeți.
Tinerii tăi vor avea viziuni. Bătrânii tăi vor visa vise. 18 Și pe
robii mei și pe roabele mele în zilele acelea, Voi revărsa
Duhul Meu și ei vor profeți. 19 Voi face minuni pe cerul de
sus, și semne pe pământul de dedesubt: sânge, foc și valuri
de fum. 20 Soarele se va preface în întuneric, și luna în
sânge, înainte ca ziua cea mare și glorioasă a Domnului să
vină. 21 Oricine va invoca Numele Domnului va fi mântuit.
22 "Bărbați ai lui Israel, ascultați aceste cuvinte! Pe Isus din

Nazaret, un om aprobat de Dumnezeu pentru voi prin fapte puternice, minuni și semne pe care Dumnezeu le-a făcut prin el printre voi, după cum știți voi înșivă, 23 pe El, care a fost predat prin sfatul hotărât și prin știința mai dinainte a lui Dumnezeu, L-ați prins prin mâna unor oameni fără de lege, L-ați răstignit și L-ați ucis; 24 pe care Dumnezeu L-a înviat, eliberându-L de agonia morții, pentru că nu era cu putință ca El să fie ținut de ea. 25 Căci David spune despre El: "Nu este posibil să fi fost învins de Dumnezeu, pentru că nu era cu putință să fie învins, 'Îl vedeam pe Domnul mereu înaintea feței mele, Căci El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin. 26 De aceea inima mea s-a bucurat și limba mea s-a veselit. Mai mult, și carnea mea va locui în speranță, 27 pentru că nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nici nu vei permite ca Sfântul tău să vadă putreziciunea. **(Hadēs g86)** 28 Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții. Mă vei umple de bucurie cu prezența ta. 29 "Fraților, pot să vă spun, în mod liber, despre patriarhul David, că a murit și a fost îngropat, iar mormântul lui este la noi până în ziua de azi. 30 De aceea, fiind profet și știind că Dumnezeu îi jurase cu jurământ că din rodul trupului său, după trup, va ridica pe Hristos ca să șadă pe tronul său, 31 el, prevăzând acest lucru, a vorbit despre învierea lui Hristos, că sufletul lui nu a rămas în Hades și că trupul lui nu a văzut putrezirea. **(Hadēs g86)** 32 Acest Isus pe care Dumnezeu l-a înviat, despre care noi toți suntem martori. 33 De aceea, fiind înălțat la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a revărsat ceea ce vedeți și auziți acum. 34 Căci David nu s-a înălțat la ceruri, ci el însuși spune, 'Domnul a zis Domnului meu: "Șezi la dreapta Mea. 35 până când voi face din vrăjmașii tăi un tăpșan pentru picioarele tale." 36 "Să știe deci toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care voi L-ați răstignit." 37 Auzind acestea, s-au cutremurat și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: "Fraților, ce să facem?" 38 Petru le-a zis: "Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Isus Hristos, pentru iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt. 39 Căci făgăduința este pentru voi și pentru copiii voștri și pentru toți cei de departe, pentru toți cei pe care îi va chema la sine Domnul Dumnezeul nostru." 40 Cu multe alte cuvinte a dat mărturie și i-a îndemnat, zicând: "Salvați-vă de acest neam strâmb!". 41 Și cei ce au primit cu bucurie cuvântul Lui au fost botezați. În ziua aceea s-au adăugat în jur de trei mii de suflete. 42 Ei stăruiau cu stăruință în învățătura apostolilor și în părtășia cu ei, în frângerea pâinii și în rugăciune. 43 Înfricoșarea a cuprins fiecare suflet, și multe minuni și semne se făceau prin apostoli. 44 Toți cei care credeau erau împreună și aveau toate lucrurile în comun. 45 Își vindeau averile și bunurile și le împărțeau la toți, după cum avea cineva nevoie. 46 Zi de zi, stăruind cu stăruință și de comun acord în templu și frângând pâinea acasă, își luau hrana cu bucurie și cu inimă curată, 47 lăudând pe Dumnezeu și având parte de bunăvoința întregului popor. Domnul adăuga zi de zi la adunare pe cei care erau salvați.

3 Petru și Ioan se urcau în templu la ora de rugăciune, la ceasul al nouălea. 2 Se ducea un om șchiop din pântecele mamei sale, pe care îl puneau zilnic la ușa templului numit Frumos, ca să ceară daruri pentru cei nevoiași dintre cei care intrau în templu. 3 Văzându-i pe Petru și pe Ioan pe cale să intre în templu, a cerut să primească daruri pentru cei nevoiași. 4 Petru, fixându-și ochii asupra lui, împreună cu Ioan, a zis: "Uită-te la noi". 5 El i-a ascultat, așteptând să primească ceva de la ei. 6 Dar Petru a spus: "Nu am nici argint, nici aur, ci ceea ce am, asta vă dau. În numele lui Isus Hristos din Nazaret, ridică-te și umblă!". 7 El l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat. Imediat picioarele și oasele gleznelor lui au primit putere. 8 Sărind, s-a ridicat în picioare și a început să meargă. A intrat cu ei în templu, mergând, sărind și lăudându-l pe Dumnezeu. 9 Tot poporul l-a văzut mergând și lăudându-l pe Dumnezeu. 10 L-au recunoscut, că era cel care obișnuia să stea să cerșească daruri pentru nevoiași la Poarta Frumoasă a templului. Erau plini de uimire și de mirare pentru ceea ce i se întâmplase. 11 În timp ce șchiopul vindecat se ținea de Petru și de Ioan, tot poporul a alergat împreună la ei în pridvorul care se numește al lui Solomon, minunându-se foarte mult. 12 Petru, văzând aceasta, a zis norodului: "Bărbați israeliți, de ce vă minunați de omul acesta? De ce vă holbați ochii la noi, ca și cum prin puterea sau evlavia noastră l-am fi făcut să meargă? 13 Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeul părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus, pe care voi L-ați predat și L-ați renegat în fața lui Pilat, când acesta hotărâse să-L elibereze. 14 Dar voi L-ați renegat pe Cel Sfânt și Drept și ați cerut să vi se acorde un ucigaș, 15 și ați ucis pe Prințul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți, lucru despre care noi suntem martori. 16 Prin credința în numele lui, numele lui l-a făcut puternic pe acest om, pe care îl vedeți și îl cunoașteți. Da, credința care este prin el i-a dat această desăvârșită sănătate în prezența voastră a tuturor. 17 "Fraților, știu că voi, ca și căpeteniile voastre, ați făcut aceasta din neștiință. 18 Dar lucrurile pe care le-a anunțat Dumnezeu prin gura tuturor profeților Săi, că Hristos va suferi, le-a împlinit astfel. 19 "Pocăiți-vă, deci, și întoarceți-

vă, ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină vremuri de
răcorire de la fața Domnului, 20 ca să trimită pe Hristos
Isus, care a fost rânduit pentru voi mai înainte, 21 pe care
cerul trebuie să-L primească până la vremurile de refacere
a tuturor lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus demult
prin gura sfinților Săi prooroci. (aiōn g165) 22 Căci Moise a
spus într-adevăr părinților: "Domnul Dumnezeu vă va ridica
un profet dintre frații voștri, ca mine. Îl veți asculta în toate
lucrurile pe care vi le va spune. 23 Orice suflet care nu va
asculta de acel profet va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul
poporului'. 24 Da, și toți profeții, de la Samuel și cei care au
urmat după el, toți cei care au vorbit, au vorbit și ei despre
aceste zile. 25 Voi sunteți copiii profeților și ai legământului
pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis
lui Avraam: 'Toate familiile pământului vor fi binecuvântate
prin urmașii tăi'. 26 Dumnezeu, după ce l-a ridicat pe robul
său Isus, l-a trimis mai întâi la voi ca să vă binecuvânteze,
întorcându-vă pe fiecare dintre voi de la răutatea voastră."

4 Pe când vorbeau ei poporului, au venit la ei preoții,
căpetenia templului și saducheii, 2 care erau supărați
că ei învățau poporul și propovăduiau în Iisus învierea din
morți. 3 Au pus mâna pe ei și i-au pus în arest până a doua
zi, căci era deja seară. 4 Dar mulți dintre cei care au auzit
cuvântul au crezut și numărul lor a ajuns să fie cam cinci mii.
5 Dimineața, s-au adunat la Ierusalim conducătorii, bătrânii și
cărturarii lor. 6 Marele preot Ana era acolo, împreună cu
Caiafa, cu Ioan, cu Alexandru și cu toți cei care erau rude cu
marele preot. 7 După ce au așezat pe Petru și pe Ioan în
mijlocul lor, i-au întrebat: "Cu ce putere sau în ce nume ați
făcut aceasta?" 8 Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis:
"Căpeteniile poporului și bătrânii lui Israel, 9 dacă suntem
cercetați astăzi pentru o faptă bună făcută unui om olog, și
pentru că omul acesta a fost vindecat, 10 să știți voi toți și tot
poporul lui Israel că, în numele lui Isus Hristos din Nazaret,
pe care L-ați răstignit și pe care Dumnezeu L-a înviat din
morți, omul acesta stă aici înaintea voastră, întreg în el. 11
El este "piatra care a fost considerată de voi, zidarii, ca fiind
fără valoare, și care a devenit capul unghiului". 12 În nimeni
altcineva nu este mântuire, pentru că nu există sub cer un alt
nume sub cer, dat între oameni, prin care să fim mântuiți!"
13 Când au văzut îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, și au
înțeles că erau oameni neînvățați și neștiutori, s-au mirat.
Ei au recunoscut că fuseseră cu Isus. 14 Văzând că omul
care fusese vindecat stătea cu ei, nu au putut spune nimic
împotrivă. 15 Dar, după ce le-au poruncit să iasă deoparte
din consiliu, s-au sfătuit între ei, 16 spunând: "Ce să le facem
acestor oameni? Pentru că, într-adevăr, s-a făcut prin ei o
minune remarcabilă, după cum pot vedea cu ochiul liber toți
cei care locuiesc în Ierusalim, și nu putem nega acest lucru.
17 Dar, pentru ca acest lucru să nu se răspândească mai
departe în popor, să-i amenințăm, ca de acum înainte să nu
mai vorbească nimănui în acest nume." 18 Ei i-au chemat
și le-au poruncit să nu vorbească deloc și să nu învețe în
numele lui Isus. 19 Dar Petru și Ioan le-au răspuns: "Judecați
voi înșivă dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să vă
ascultăm pe voi și nu pe Dumnezeu, 20 căci noi nu putem
să nu spunem ce am văzut și ce am auzit." 21 După ce i-au
amenințat și mai mult, i-au lăsat să plece, fără să găsească o
cale de a-i pedepsi, din cauza poporului, căci toți slăveau pe
Dumnezeu pentru ceea ce se făcuse. 22 Căci omul asupra
căruia s-a făcut această minune de vindecare avea mai mult
de patruzeci de ani. 23 După ce li s-a dat drumul, au venit în
ceata lor și au povestit tot ce le spuseseră preoții cei mai de
seamă și bătrânii. 24 După ce au auzit, și-au înălțat glasul
către Dumnezeu într-un glas și au zis: "Doamne, Tu ești
Dumnezeu, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce
este în ele; 25 care, prin gura robului Tău David, ai zis:
"Doamne, Tu ești Dumnezeu, care ai făcut cerul, pământul,
marea și tot ce este în ele; care, prin gura robului Tău David,
ai spus 'De ce se înfurie națiunile, Și popoarele uneltesc
un lucru deșert? 26 Împărații pământului iau atitudine, și
conducătorii complotează împreună, împotriva Domnului și
împotriva Hristosului Său". 27 Căci, în adevăr, atât Irod, cât și
Ponțiu Pilat, cu neamurile și cu poporul lui Israel, s-au adunat
împotriva robului Tău cel sfânt, Isus, pe care L-ai uns, 28 ca
să facă tot ce a hotărât mâna Ta și sfatul Tău să se întâmple.
29 Acum, Doamne, privește la amenințările lor și dă-le
slujitorilor tăi să rostească cuvântul tău cu toată îndrăzneala,
30 în timp ce tu îți întinzi mâna pentru a vindeca și pentru ca
semnele și minunile să se facă prin numele sfântului tău
slujitor Isus." 31 După ce s-au rugat, s-a cutremurat locul
unde erau adunați. Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au
rostit cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu. 32 Mulțimea
celor ce au crezut era de o inimă și de un suflet. Nici unul
dintre ei nu pretindea că ceva din lucrurile pe care le poseda
îi aparținea, ci aveau toate lucrurile în comun. 33 Cu mare
putere, apostolii dădeau mărturie despre învierea Domnului
Isus. Mare har era peste ei toți. 34 Nu era printre ei nici
unul care să ducă lipsă, căci toți cei care erau proprietari de
terenuri sau de case le vindeau și aduceau veniturile din
lucrurile vândute 35 și le puneau la picioarele apostolilor; și
se făcea împărțirea la fiecare, după cum avea nevoie. 36
Iosif, care era numit de apostoli și Barnaba (care înseamnă,

în traducere: Fiul încurajării), levit, om din Cipru, 37 care
aveaun câmp, l-a vândut, a adus banii și i-a pus la picioarele
apostolilor.

5 Dar un om, numit Anania, împreună cu soția sa Safira,
au vândut un bun 2 și au păstrat o parte din preț, iar
soția sa, care știa de aceasta, a adus o parte și a pus-o la
picioarele apostolilor. 3 Dar Petru a zis: "Anania, de ce ți-a
umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să reții
o parte din prețul pământului? 4 Cât timp l-ai păstrat, nu
a rămas oare al tău? După ce a fost vândut, nu a fost în
puterea ta? Cum se face că ai conceput acest lucru în inima
ta? Nu i-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu." 5 Anania,
auzind aceste cuvinte, a căzut jos și a murit. O mare frică a
cuprins pe toți cei care au auzit aceste lucruri. 6 Tinerii s-au
sculat, l-au înfășurat, l-au dus afară și l-au îngropat. 7 După
vreo trei ore, soția lui, care nu știa ce se întâmplase, a intrat.
8 Petru i-a răspuns: "Spune-mi dacă ai vândut pământul cu
atât de mult." Ea a spus: "Da, pentru atât de mult". 9 Dar
Petru a întrebat-o: "Cum de v-ați învoit împreună să ispitiți
Duhul Domnului? Iată, picioarele celor care l-au îngropat
pe soțul tău sunt la ușă și te vor scoate afară". 10 Ea a
căzut îndată la picioarele lui și a murit. Tinerii au intrat și au
găsit-o moartă; au dus-o afară și au îngropat-o lângă soțul
ei. 11 O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei
care au auzit aceste lucruri. 12 Prin mâinile apostolilor se
făceau multe semne și minuni în popor. Toți erau de acord în
pridvorul lui Solomon. 13 Nici unul dintre ceilalți nu îndrăznea
să li se alăture; totuși, poporul îi cinstea. 14 Tot mai mulți
credincioși s-au adăugat la Domnul, mulțimi de bărbați și
de femei. 15 Chiar și pe bolnavi îi scoteau în stradă și îi
așezau pe paturi și pe saltele, pentru ca, atunci când Petru
trecea, măcar umbra lui să-i umbrească pe unii dintre ei. 16
De asemenea, s-a adunat o mulțime din cetățile din jurul
Ierusalimului, aducând bolnavi și pe cei chinuiți de duhuri
necurate; și toți au fost vindecați. 17 Dar marele preot și toți
cei ce erau cu el, adică secta saducheilor, s-au sculat în
picioare și s-au umplut de gelozie 18 și au pus mâna pe
apostoli, apoi i-au pus în temniță publică. 19 Dar un înger al
Domnului a deschis noaptea ușile închisorii, i-a scos afară și
le-a spus: 20 "Mergeți și stați în picioare și vorbiți poporului
în templu toate cuvintele acestei vieți". 21 După ce au auzit
acestea, au intrat în Templu în zori de ziuă și învățau. Dar
marele preot și cei care erau cu el au venit și au convocat
consiliul, împreună cu tot senatul copiilor lui Israel, și au
trimis la închisoare ca să fie aduși. 22 Dar ofițerii care au
venit nu i-au găsit în închisoare. S-au întors și au raportat:
23 "Am găsit închisoarea închisă și încuiată, iar gardienii
stăteau în fața ușilor, dar când le-am deschis, nu am găsit
pe nimeni înăuntru!" 24 Când au auzit cuvintele acestea,
marele preot, căpetenia templului și preoții cei mai de seamă
au fost foarte nedumeriți de ele și de ceea ce putea să se
întâmple. 25 Cineva a venit și le-a spus: "Iată că oamenii pe
care i-ați pus în închisoare sunt în templu, stând în picioare
și învățând poporul." 26 Atunci căpitanul s-a dus cu ofițerii și
i-a adus fără violență, căci se temeau că poporul îi va ucide
cu pietre. 27 După ce i-au adus, i-au pus în fața consiliului.
Marele preot i-a interpelat și le-a zis: 28 "Nu v-am poruncit
noi cu strictețe să nu învățați în acest nume? Iată că ați
umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și intenționați să
aduceți asupra noastră sângele acestui om." 29 Dar Petru și
apostolii au răspuns: "Trebuie să ascultăm de Dumnezeu
mai mult decât de oameni. 30 Dumnezeul părinților noștri a
înviat pe Isus, pe care voi L-ați omorât, spânzurându-L pe
un lemn. 31 Dumnezeu L-a înălțat cu dreapta Sa ca să fie
Prinț și Mântuitor, ca să dea pocăință lui Israel și iertare de
păcate. 32 Noi suntem martorii Lui despre aceste lucruri;
la fel și Duhul Sfânt, pe care Dumnezeu l-a dat celor care
Îl ascultă." 33 Dar ei, auzind aceasta, au fost înduioșați și
au hotărât să-i omoare. 34 Dar unul dintre ei s-a ridicat în
consiliu, un fariseu numit Gamaliel, învățător al legii, cinstit
de tot poporul, și a poruncit să-i scoată pe apostoli pentru
puțină vreme. 35 El le-a zis: "Bărbați israeliți, fiți atenți la
acești oameni, la ceea ce aveți de gând să faceți. 36 Pentru
că înainte de aceste zile s-a ridicat Theudas, dându-se drept
cineva, căruia i s-au alăturat un număr de oameni, cam patru
sute. El a fost ucis; și toți, câți l-au ascultat, s-au risipit și au
rămas fără nimic. 37 După acesta, Iuda din Galileea s-a
ridicat în zilele înrobirii și a atras după el niște oameni. Și el
a pierit și el, și toți, câți îl ascultau, au fost împrăștiați. 38
Acum vă spun să vă îndepărtați de acești oameni și să-i
lăsați în pace. Căci, dacă acest sfat sau această lucrare
este de la oameni, va fi răsturnată. 39 Dar dacă este de la
Dumnezeu, nu veți putea să o răsturnați și veți fi găsiți chiar
că luptați împotriva lui Dumnezeu!" 40 Ei au fost de acord
cu el. Chemându-i pe apostoli, i-au bătut, le-au poruncit să
nu mai vorbească în numele lui Isus și i-au lăsat să plece.
41 Au plecat deci din fața consiliului, bucurându-se că au
fost socotiți vrednici să sufere dezonoare pentru numele lui
Isus. 42 În fiecare zi, în templu și în casele lor, nu încetau să
învețe și să propovăduiască pe Iisus Hristosul.

6 În zilele acelea, când numărul ucenicilor se înmulțea,
s-a ridicat o plângere din partea elinilor împotriva evreilor,

pentru că văduvele lor erau neglijate în slujba zilnică. 2 Cei
doisprezece au convocat mulțimea discipolilor și au spus:
“Nu se cuvine ca noi să părăsim cuvântul lui Dumnezeu și
să servim la mese. 3 De aceea, fraților, alegeți dintre voi
șapte bărbați de bună reputație, plini de Duhul Sfânt și de
înțelepciune, pe care să îi numim în fruntea acestei afaceri.
4 Dar noi vom continua cu stăruință în rugăciune și în slujirea
cuvântului.” 5 Aceste cuvinte au plăcut întregii mulțimi. Ei au
ales pe Ștefan, un om plin de credință și de Duhul Sfânt,
pe Filip, Prohor, Nicanor, Timon, Parmenas și Nicolae, un
prozelit din Antiohia, 6 pe care i-au pus înaintea apostolilor.
După ce s-au rugat, aceștia și-au pus mâinile peste ei. 7
Cuvântul lui Dumnezeu creștea și numărul ucenicilor se
înmulțea foarte mult în Ierusalim. O mare mulțime de preoți
se supuneau credinței. 8 Ștefan, plin de credință și de putere,
făcea minuni și semne mari în popor. 9 Dar unii dintre cei din
sinagoga numită “Libertinii”, dintre cireni, dintre alexandrini
și dintre cei din Cilicia și din Asia s-au sculat, certându-
se cu Ștefan. 10 Ei nu au putut să reziste înțelepciunii și
Duhului prin care vorbea el. 11 Atunci au determinat pe
ascuns pe oameni să spună: “L-am auzit spunând cuvinte
blasfemiatoare împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu”. 12 Au
stârnit poporul, bătrânii și cărturarii, au venit împotriva lui și
l-au prins, apoi l-au adus în consiliu, 13 și au pus martori
falși care spuneau: “Omul acesta nu încetează să rostească
cuvinte blasfemiatoare împotriva acestui loc sfânt și a Legii.
14 Căci l-am auzit spunând că acest Isus din Nazaret va
distruge acest loc și va schimba obiceiurile pe care ni le-a
dat Moise.” 15 Toți cei care stăteau în consiliu, fixându-și
ochii asupra lui, i-au văzut fața ca pe cea a unui înger.

7 Marele preot a zis: “Așa stau lucrurile?” 2 El a zis: “Frați
și părinți, ascultați. Dumnezeul slavei s-a arătat tatălui
nostru Avraam, pe când era în Mesopotamia, înainte de a
locui în Haran, 3 și i-a spus: “Ieși din țara ta și de lângă
rudele tale și vino într-o țară pe care ți-o voi arăta. 4 Atunci a
ieșit din țara caldeenilor și a locuit în Haran. De acolo, după
ce tatăl său a murit, Dumnezeu l-a mutat în acest pământ în
care locuiți acum. 5 Nu i-a dat nicio moștenire în ea, nu, nici
măcar ca să pună piciorul pe ea. I-a promis că i-o va da
ca moștenire și urmașilor lui după el, când el nu avea încă
niciun copil. 6 Dumnezeu a vorbit astfel: că urmașii lui vor
trăi ca niște străini într-o țară străină și că vor fi înrobiți și
maltratați timp de patru sute de ani. 7 “Voi judeca națiunea
la care vor fi în robie”, a spus Dumnezeu, “și după aceea
vor ieși și îmi vor sluji în acest loc. 8 Și i-a dat legământul
circumciziei. Astfel, Avraam a devenit tatăl lui Isaac și l-a
circumcis în ziua a opta. Isaac a devenit tatăl lui Iacob, iar
Iacob a devenit tatăl celor doisprezece patriarhi. 9 “Patriarhii
au fost geloși pe Iosif și l-au vândut în Egipt. Dumnezeu a
fost cu el 10 și l-a izbăvit din toate necazurile sale și i-a dat
favoare și înțelepciune înaintea lui Faraon, regele Egiptului.
L-a pus guvernator peste Egipt și peste toată casa lui. 11 Și
a venit o foamete peste toată țara Egiptului și Canaanului și
o mare nenorocire. Părinții noștri nu au găsit hrană. 12 Dar
când a auzit Iacov că în Egipt era grâu, a trimis prima dată
pe părinții noștri. 13 A doua oară, Iosif s-a făcut cunoscut
fraților săi, iar familia lui Iosif a fost descoperită lui Faraon.
14 Iosif a trimis și a chemat pe tatăl său Iacov și pe toate
rudele lui, șaptezeci și cinci de suflete. 15 Iacov a coborât în
Egipt și a murit, el însuși și părinții noștri; 16 au fost aduși
înapoi la Sihem și au fost puși în mormântul pe care Avraam
îl cumpărase pe un preț în argint de la fiii lui Hamor din
Sihem. 17 Dar, când s-a apropiat vremea făgăduinței pe
care Dumnezeu o făgăduise lui Avraam, poporul a crescut și
s-a înmulțit în Egipt, 18 până când s-a ridicat un alt rege,
care nu-l cunoștea pe Iosif. 19 Acesta a profitat de neamul
nostru și i-a maltratat pe părinții noștri, obligându-i să își
abandoneze copiii, ca să nu rămână în viață. 20 În acel
timp s-a născut Moise, care era extrem de frumos pentru
Dumnezeu. El a fost hrănit trei luni în casa tatălui său. 21
După ce a fost abandonat, fiica lui Faraon l-a luat în brațe și
l-a crescut ca pe propriul ei fiu. 22 Moise a fost instruit în
toată înțelepciunea egiptenilor. A fost puternic în cuvintele
și în faptele sale. 23 Dar când a împlinit patruzeci de ani,
i-a venit în inimă să viziteze pe frații săi, copiii lui Israel.
24 Văzând că unul dintre ei suferă nedreptate, l-a apărat
și l-a răzbunat pe cel asuprit, lovindu-l pe egiptean. 25 El
presupunea că frații săi au înțeles că Dumnezeu, prin mâna
lui, le dădea izbăvirea; dar ei nu au înțeles. 26 A doua zi,
când se luptau, li s-a arătat și i-a îndemnat să se împace din
nou, zicând: “Domnilor, voi sunteți frați. De ce vă faceți rău
unul altuia?” 27 Dar cel care îi făcea rău aproapelui său îl
respingea, spunând: “Cine te-a pus conducător și judecător
peste noi? 28 Vrei să mă omori pe mine, cum ai omorât
ieri pe egiptean?” 29 La acest cuvânt, Moise a fugit și a
devenit străin în țara lui Madian, unde a devenit tatăl a doi
fii. 30 “După ce s-au împlinit patruzeci de ani, un înger al
Domnului i s-a arătat în pustiul muntelui Sinai, într-o flacără
de foc, într-un tufiș. 31 Când a văzut-o, Moise s-a mirat
de această priveliște. Pe când se apropia să vadă, vocea
Domnului i s-a adresat: 32 “Eu sunt Dumnezeul părinților tăi:
Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul
lui Iacov. Moise a tremurat și nu a îndrăznit să privească. 33

Domnul i-a zis: “Scoate-ți sandalele, căci locul unde stai este
pământ sfânt. 34 Am văzut cu adevărat necazul poporului
Meu care este în Egipt și i-am auzit gemetele. M-am coborât
să-i eliberez. Acum vino, te voi trimite în Egipt”. 35 Acest
Moise, pe care ei l-au refuzat, zicând: “Cine te-a făcut pe tine
conducător și judecător?” Dumnezeu l-a trimis ca conducător
și eliberator prin mâna îngerului care i s-a arătat în tufiș. 36
Acest om i-a condus, după ce a făcut minuni și semne în
Egipt, în Marea Roșie și în pustiu timp de patruzeci de ani.
37 Acesta este acel Moise care le-a spus copiilor lui Israel:
“Domnul Dumnezeul nostru vă va ridica un profet dintre frații
voștri, ca mine”. 38 Acesta este cel care a fost în adunare
în pustiu cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și cu
părinții noștri, care a primit revelații vii pe care să ni le dea
nouă, 39 căruia părinții noștri nu au vrut să fie ascultători, ci
l-au respins și s-au întors cu inima în Egipt, 40 spunând lui
Aaron: 'Fă-ne dumnezei care să meargă înaintea noastră,
căci în ceea ce-l privește pe acest Moise care ne-a scos
din țara Egiptului, nu știm ce s-a întâmplat cu el'. 41 În
zilele acelea au făcut un vițel, au adus jertfe idolului și s-au
bucurat de lucrările mâinilor lor. 42 Dar Dumnezeu s-a întors
de la ei și i-a predat să slujească armatei cerului, după cum
este scris în cartea profeților, “Mi-ai oferit animale ucise și
sacrificii? Patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel? 43
Tu ai ridicat cortul lui Moloh, steaua zeului tău, Rephan,
figurile pe care le-ai făcut să se închine, așa că te voi duce
dincolo de Babilon. 44 “Părinții noștri au avut cortul mărturiei
în pustie, așa cum îi poruncise Cel ce a vorbit lui Moise să
îl facă după modelul pe care îl văzuse; 45 și pe care, la
rândul lor, părinții noștri l-au adus cu Iosua, când au intrat
în stăpânirea neamurilor pe care Dumnezeu le-a alungat
dinaintea părinților noștri până în zilele lui David, 46 care au
găsit favoare înaintea lui Dumnezeu și au cerut să găsească
o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov. 47 Dar Solomon i-a
zidit o casă. 48 Totuși, Cel Preaînalt nu locuiește în temple
făcute de mâini, cum spune profetul, 49 “Cerul este tronul
meu, și pământul un scăunel pentru picioarele mele. Ce
fel de casă îmi vei construi?”, zice Domnul. “Sau care este
locul meu de odihnă? 50 Nu cumva mâna mea a făcut
toate aceste lucruri? 51 “Voi, cei cu gâtul împietrit și netăiați
împrejur la inimă și la urechi, vă împotriviți mereu Duhului
Sfânt! Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi. 52 Pe
care dintre profeți nu i-au prigonit părinții voștri? Ei i-au ucis
pe cei care au prezis venirea Celui Drept, dintre care voi
ați devenit acum trădători și ucigași. 53 Ați primit Legea
așa cum a fost rânduită de îngeri și nu ați respectat-o!” 54
Când au auzit acestea, li s-a tăiat inima și au scrâșnit din
dinți împotriva Lui. 55 Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, a
privit cu stăruință spre cer și a văzut gloria lui Dumnezeu și
pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu, 56 și a zis: “Iată,
văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând la dreapta lui
Dumnezeu!” 57 Dar ei au strigat cu glas tare și și-au astupat
urechile, apoi s-au năpustit la unison asupra lui. 58 L-au
aruncat afară din cetate și l-au ucis cu pietre. Martorii și-au
așezat hainele la picioarele unui tânăr pe nume Saul. 59 L-
au ucis cu pietre pe Ștefan, pe când striga: “Doamne Iisuse,
primește duhul meu!” 60 El a îngenuncheat și a strigat cu
glas tare: “Doamne, nu le reține acest păcat!” După ce a
spus aceasta, a adormit.

8 Saul consimțea la moartea sa. O mare persecuție s-a
ridicat împotriva adunării care era în Ierusalim în acea
zi. Toți erau împrăștiați prin regiunile Iudeii și Samariei, cu
excepția apostolilor. 2 Oameni evlavioși l-au îngropat pe
Ștefan și l-au plâns mult. 3 Dar Saul a devastat Adunarea,
a intrat în fiecare casă și a târât în închisoare atât bărbați
cât și femei. 4 De aceea, cei care erau împrăștiați prin
împrejurimi mergeau de colo-colo, propovăduind cuvântul. 5
Filip s-a coborât în cetatea Samaria și le-a vestit pe Hristos.
6 Mulțimile ascultau cu un singur glas cele spuse de Filip,
când auzeau și vedeau semnele pe care le făcea. 7 Căci
duhuri necurate ieșeau din mulți dintre cei care le aveau.
Ieșeau, strigând cu glas tare. Mulți dintre cei care fuseseră
paralizați și șchiopi au fost vindecați. 8 A fost o mare bucurie
în cetatea aceea. 9 Dar era un om, pe nume Simon, care
făcea vrăjitorii în cetate și care uimea pe locuitorii Samariei,
dându-se drept un mare om. 10 Toți ascultau, de la cel mai
mic până la cel mai mare, și ziceau: “Acesta este o mare
putere a lui Dumnezeu.” 11 Îl ascultau pentru că de mult timp
îi uimise cu vrăjitoriile sale. 12 Dar, când au crezut că Filip
propovăduia vestea bună despre Împărăția lui Dumnezeu și
despre numele lui Isus Hristos, s-au botezat, atât bărbații,
cât și femeile. 13 Și Simon însuși a crezut. Fiind botezat,
a continuat să meargă cu Filip. Văzând că se întâmplă
semne și minuni mari, a rămas uimit. 14 Apostolii care
erau la Ierusalim, auzind că Samaria a primit cuvântul lui
Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan, 15 care, după
ce s-au coborât, s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul
Sfânt, 16 pentru că încă nu se pogorâse peste niciunul dintre
ei. Ei fuseseră doar botezați în numele lui Isus Cristos. 17
Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.
18 Simon, văzând că Duhul Sfânt se dădea prin punerea
mâinilor apostolilor, le-a oferit bani, 19 zicând: “Dați-mi și mie
această putere, ca oricine îmi voi pune mâinile să primească

Duhul Sfânt”. 20 Dar Petru i-a spus: “Să piară argintul tău
împreună cu tine, pentru că ai crezut că poți obține darul
lui Dumnezeu cu bani! 21 Tu nu ai nici parte, nici sorți de
izbândă în această chestiune, pentru că inima ta nu este
dreaptă înaintea lui Dumnezeu. 22 Pocăiește-te, așadar, de
aceasta, de răutatea ta, și întreabă-l pe Dumnezeu dacă nu
cumva gândul inimii tale poate să-ți fie iertat. 23 Căci văd că
ești în otrava amărăciunii și în robia nelegiuirii.” 24 Simon a
răspuns: “Roagă-te pentru mine Domnului, ca să nu mi se
întâmple nimic din cele ce ai spus.” 25 După ce au mărturisit
și au rostit cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim și au
propovăduit vestea cea bună în multe sate ale samaritenilor.
26 Atunci un înger al Domnului a vorbit lui Filip și i-a zis:
“Scoală-te și mergi spre sud, pe drumul care coboară de la
Ierusalim la Gaza. Acesta este un deșert”. 27 S-a sculat
și s-a dus; și iată că era un bărbat din Etiopia, un eunuc
cu mare putere sub Candace, regina etiopienilor, care era
stăpână pe toată comoara ei, și care venise la Ierusalim să
se închine. 28 El se întorcea, ședea în carul său și citea
proorocul Isaia. 29 Duhul Sfânt a zis lui Filip: “Apropie-te
și ia-te de carul acesta.” 30 Filip a alergat la el, l-a auzit
citind pe Isaia proorocul și i-a zis: “Înțelegi tu ce citești?” 31
El a zis: “Cum aș putea, dacă nu-mi explică cineva?” L-
a rugat pe Filip să urce și să stea cu el. 32 Și pasajul din
Scriptură pe care îl citea el era acesta, “A fost dus ca o oaie
la abator. Ca un miel în fața celui ce-l tunde tace, ca să nu
deschidă gura. 33 În umilirea Lui, a fost luată judecata Lui.
Cine va declara generația Lui? Căci viața lui este luată de
pe pământ.” 34 Eunucul a răspuns lui Filip: “Despre cine
vorbește proorocul acesta? Despre el însuși sau despre
altcineva?” 35 Filip a deschis gura și, pornind de la Scriptura
aceasta, i-a propovăduit despre Isus. 36 Pe când mergeau
pe drum, au ajuns la o apă; și eunucul a zis: “Iată, aici este
apă. Ce mă împiedică să fiu botezat?” 38 Și a poruncit să se
oprească carul și s-au coborât amândoi în apă, atât Filip cât
și eunucul, și l-a botezat. 39 După ce au ieșit din apă, Duhul
Domnului a răpit pe Filip, și eunucul nu l-a mai văzut, căci a
plecat bucuros. 40 Dar Filip a fost găsit la Azotus. Trecând
pe acolo, a propovăduit Vestea cea Bună în toate orașele,
până când a ajuns la Cezareea.

9 Dar Saul, care continua să arunce amenințări și să ucidă
pe ucenicii Domnului, s-a dus la marele preot 2 și a cerut
de la el scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va
găsi pe vreunul din cei de pe Cale, fie bărbați, fie femei, să îl
aducă legat la Ierusalim. 3 În timp ce călătorea, s-a apropiat
de Damasc și, deodată, o lumină din cer a strălucit în jurul
lui. 4 A căzut la pământ și a auzit un glas care îi spunea:
“Saul, Saul, de ce mă prigonești?”. 5 El a zis: “Cine ești
Tu, Doamne?” Domnul a spus: “Eu sunt Isus, pe care voi Îl
prigoniți. 6 Dar, sculându-te, intră în cetate și atunci ți se
va spune ce trebuie să faci.” 7 Oamenii care călătoreau
cu el au rămas muți, auzind zgomotul, dar nu vedeau pe
nimeni. 8 Saul s-a ridicat de la pământ și, când și-a deschis
ochii, n-a văzut pe nimeni. L-au luat de mână și l-au dus
în Damasc. 9 A stat fără vedere timp de trei zile și nu a
mâncat și nu a băut. 10 Și era în Damasc un ucenic, numit
Anania. Domnul i-a spus într-o viziune: “Anania!” El a spus:
“Iată, sunt eu, Doamne”. 11 Domnul i-a zis: “Scoală-te și
du-te pe strada care se cheamă Drept și caută în casa lui
Iuda pe unul numit Saul, un om din Tars. Căci iată că el
se roagă 12 și a văzut în viziune pe un om numit Anania
intrând și punându-și mâinile peste el, ca să-și recapete
vederea.” 13 Și Anania a răspuns: “Doamne, am auzit de la
mulți despre omul acesta, cât rău a făcut sfinților Tăi din
Ierusalim. 14 Aici are putere de la preoții cei mai de seamă
să lege pe toți cei ce cheamă Numele Tău.” 15 Dar Domnul
i-a zis: “Du-te, căci el este vasul Meu ales ca să poarte
numele Meu înaintea neamurilor, a împăraților și a copiilor
lui Israel. 16 Căci îi voi arăta câte va trebui să sufere pentru
Numele Meu.” 17 Anania a plecat și a intrat în casă. Și,
punându-și mâinile peste el, i-a zis: “Frate Saul, Domnul,
care ți s-a arătat pe drumul pe care ai venit, m-a trimis ca
să-ți recapeți vederea și să fii umplut de Duhul Sfânt.” 18
Imediat, ceva ca niște solzi au căzut de pe ochii lui și și-a
recăpătat vederea. S-a sculat și a fost botezat. 19 A luat
mâncare și s-a întărit. Saul a stat câteva zile cu ucenicii care
se aflau la Damasc. 20 Îndată, în sinagogi, a propovăduit
pe Hristos, că El este Fiul lui Dumnezeu. 21 Toți cei care îl
auzeau erau uimiți și ziceau: “Nu cumva acesta este cel
care, la Ierusalim, a făcut ravagii printre cei care invocau
acest nume? Și venise aici cu intenția de a-i aduce legați în
fața preoților de seamă!”. 22 Dar Saul, care se întărea și mai
mult, a zăpăcit pe iudeii care locuiau în Damasc și a dovedit
că acesta este Hristosul. 23 După ce s-au împlinit multe zile,
iudeii au uneltit împreună ca să-l ucidă, 24 dar complotul
lor a fost cunoscut de Saul. Ei pândeau porțile zi și noapte
ca să-l ucidă, 25 dar discipolii lui l-au luat noaptea și l-au
coborât prin zid, coborându-l într-un coș. 26 După ce a ajuns
la Ierusalim, Saul a încercat să se alăture ucenicilor, dar toți
se temeau de el, nevenindu-le să creadă că este ucenic. 27
Dar Barnaba l-a luat și l-a dus la apostoli și le-a povestit
cum Îl văzuse pe Domnul pe drum, cum îi vorbise și cum la
Damasc predicase cu îndrăzneală în numele lui Isus. 28 A

intrat cu ei în Ierusalim, 29 și propovăduia cu îndrăzneală
în Numele Domnului Isus. El vorbea și se certa cu elenii,
dar aceștia căutau să-l ucidă. 30 Când au aflat frații, l-au
coborât în Cezareea și l-au trimis la Tars. 31 Și adunările din
toată Iudeea, din Galileea și din Samaria au avut pace și
s-au întărit. Ele s-au înmulțit, umblând în frica Domnului
și în mângâierea Duhului Sfânt. 32 Petru a străbătut toate
părțile acelea, și s-a pogorât și la sfinții care locuiau în Lida.
33 Acolo a găsit un om numit Enea, care era țintuit la pat
de opt ani, pentru că era paralizat. 34 Petru i-a zis: "Enea,
Isus Hristos te vindecă. Ridică-te și fă-ți patul!" Imediat, el
s-a sculat. 35 Toți cei care locuiau la Lida și în Saron l-
au văzut și s-au întors la Domnul. 36 În Iope era la Iope
o ucenică cu numele Tabita, care în traducere înseamnă
Dorcas. Această femeie era plină de fapte bune și de acte
de milostenie pe care le făcea. 37 În zilele acelea, ea s-
a îmbolnăvit și a murit. După ce au spălat-o, au așezat-o
într-o cameră de sus. 38 Cum Lida era aproape de Iope,
ucenicii, auzind că Petru era acolo, au trimis doi bărbați la
el, rugându-l să nu întârzie să vină la ei. 39 Petru s-a ridicat
și a plecat cu ei. După ce a venit, l-au dus în camera de sus.
Toate văduvele stăteau lângă el, plângând și arătând tunicile
și celelalte haine pe care Dorcas le făcuse cât timp fusese
cu ele. 40 Petru le-a trimis pe toate afară, a îngenuncheat și
s-a rugat. Întorcându-se spre trup, a zis: "Tabita, ridică-te!".
Ea a deschis ochii și, când l-a văzut pe Petru, s-a așezat
în picioare. 41 El i-a dat mâna și a ridicat-o în picioare.
Chemând sfinții și văduvele, a prezentat-o în viață. 42 Acest
lucru s-a aflat în toată Ioppa și mulți au crezut în Domnul. 43
A stat multe zile în Iope la un tăbăcar cu numele Simon.

10 În Cezareea era un om, Corneliu, centurion în ceea
ce se numea regimentul italian, 2 un om evlavios și
temător de Dumnezeu în toată casa lui, care dădea cu
generozitate poporului daruri pentru cei nevoiași și se ruga
mereu lui Dumnezeu. 3 Pe la ora nouă a zilei, a văzut clar
într-o viziune un înger al lui Dumnezeu care a venit la el și i-
a spus: "Corneliu!". 4 El, care, fixându-și ochii asupra Lui
și înfricoșându-se, a zis: "Ce este, Doamne?" El i-a spus:
"Rugăciunile tale și darurile tale pentru cei nevoiași s-au
înălțat ca o amintire înaintea lui Dumnezeu. 5 Trimite acum
oameni la Iope și adu-l pe Simon, care se mai numește și
Petru. 6 El locuiește la un tăbăcar pe nume Simon, a cărui
casă se află pe malul mării. 7 După ce a plecat îngerul care-
i vorbise, Corneliu a chemat doi dintre slujitorii săi de casă și
un ostaș credincios dintre cei care-l îngrijeau în permanență.
8 După ce le-a explicat totul, i-a trimis la Iope. 9 A doua zi,
când au pornit în călătorie și s-au apropiat de cetate, Petru
s-a suit pe acoperișul casei să se roage, pe la amiază. 10
I s-a făcut foame și a vrut să mănânce, dar, în timp ce ei
se pregăteau, a căzut în transă. 11 A văzut cerul deschis
și un anumit recipient care se cobora la el, ca un cearșaf
mare lăsat de patru colțuri pe pământ, 12 în care se aflau tot
felul de animale cu patru picioare de pe pământ, animale
sălbatice, reptile și păsări ale cerului. 13 Un glas a venit la
el: "Scoală-te, Petru, ucide și mănâncă!" 14 Dar Petru a zis:
"Nu, Doamne, căci eu n-am mâncat niciodată nimic din ce
este de rând sau necurat." 15 Și a doua oară, un glas a
venit din nou la el: "Ceea ce a curățat Dumnezeu, să nu
numești necurat." 16 A făcut aceasta de trei ori și îndată
lucrul acesta a fost primit în cer. 17 Și pe când Petru era
foarte nedumerit în sinea lui cu privire la semnificația viziunii
pe care o avusese, iată că oamenii trimiși de Corneliu, după
ce au întrebat de casa lui Simon, au stat în fața porții 18 și
au strigat și au întrebat dacă Simon, care se mai numea și
Petru, era găzduit acolo. 19 În timp ce Petru reflecta asupra
viziunii, Duhul i-a spus: "Iată, trei bărbați te caută. 20 Dar
ridică-te, coboară-te și mergi cu ei, fără să te îndoiești de
nimic, pentru că Eu i-am trimis". 21 Petru s-a coborât la
oamenii aceia și le-a zis: "Iată, eu sunt cel pe care-l căutați.
De ce ați venit?" 22 Ei au zis: "Corneliu, centurionul, un om
drept și temător de Dumnezeu, bine pomenit de tot neamul
iudeilor, a fost îndemnat de un înger sfânt să vă cheme în
casa lui și să asculte ce veți spune." 23 Așa că i-a chemat
și le-a pus la dispoziție un loc de cazare. A doua zi, Petru
s-a sculat și a ieșit cu ei; și câțiva dintre frații din Iope l-
au însoțit. 24 A doua zi, au intrat în Cezareea. Corneliu îi
aștepta, după ce-și adunase rudele și apropiații. 25 Când a
intrat Petru, Corneliu l-a întâmpinat, a căzut la picioarele lui
și i s-a închinat. 26 Dar Petru l-a ridicat și i-a zis: "Ridică-te!
Și eu însumi sunt un om". 27 În timp ce vorbea cu el, a intrat
și a găsit pe mulți adunați. 28 El le-a zis: "Voi înșivă știți cum
este un lucru nelegiuit ca un iudeu să se unească sau să
vină la unul de alt neam, dar Dumnezeu mi-a arătat că nu
trebuie să numesc pe nimeni profan sau necurat. 29 De
aceea am venit și eu fără să mă plâng când am fost chemat.
De aceea întreb: "De ce ați trimis după mine?". 30 Corneliu
a zis: "Acum patru zile am postit până la ceasul acesta; și la
ceasul al nouălea, m-am rugat în casa mea și iată că un om
îmbrăcat în haine strălucitoare 31 a stat înaintea mea și
a zis: "Corneliu, rugăciunea ta a fost ascultată și darurile
tale pentru cei nevoiași au fost luate în seamă înaintea lui
Dumnezeu. 32 Trimite deci la Iope și cheamă-l pe Simon,
care se mai numește și Petru. El locuiește în casa unui

tăbăcar numit Simon, pe malul mării. Când va veni, va vorbi
cu voi". 33 De aceea am trimis îndată la tine și a fost bine că
ai venit. De aceea, acum suntem cu toții prezenți aici, în fața
lui Dumnezeu, ca să auzim tot ce ți-a poruncit Dumnezeu."
34 Petru a deschis gura și a zis: "Cu adevărat, am văzut că
Dumnezeu nu face favoruri, 35 ci, în orice neam, cel ce se
teme de El și face dreptate este plăcut Lui. 36 Cuvântul pe
care l-a trimis copiilor lui Israel, propovăduind vestea bună a
păcii prin Isus Cristos — el este Domnul tuturor— 37 voi
înșivă știți ce s-a întâmplat, care a fost vestit în toată Iudeea,
începând din Galileea, după botezul pe care l-a predicat
Ioan; 38 cum Dumnezeu l-a uns cu Duh Sfânt și cu putere
pe Isus din Nazaret, care umbla făcând bine și vindecând pe
toți cei asupriți de diavol, pentru că Dumnezeu era cu el. 39
Noi suntem martori la tot ce a făcut El, atât în țara iudeilor,
cât și în Ierusalim, pe care l-au și ucis, spânzurându-l pe
un lemn. 40 Dumnezeu l-a înviat a treia zi și l-a dat să se
arate, 41 nu întregului popor, ci martorilor care au fost aleși
mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am
băut cu el după ce a înviat din morți. 42 Ne-a poruncit să
propovăduim poporului și să mărturisim că Acesta este Cel
desemnat de Dumnezeu ca Judecător al celor vii și al celor
morți. 43 Toți profeții mărturisesc despre el că, prin numele
lui, oricine crede în el va primi iertarea păcatelor." 44 Pe
când Petru rostea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut
peste toți cei ce auzeau cuvântul. 45 Cei din circumcizie care
au crezut erau uimiți, toți cei care veniseră cu Petru, pentru
că darul Duhului Sfânt se revărsase și peste neamuri. 46
Căci îi auzeau vorbind în alte limbi și lăudând pe Dumnezeu.
Atunci Petru a răspuns: 47 "Poate cineva să interzică acestor
oameni să fie botezați cu apă? Ei au primit Duhul Sfânt la fel
ca și noi". 48 Și le-a poruncit să fie botezați în numele lui
Isus Hristos. Apoi l-au rugat să rămână câteva zile.

11 Apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că și
neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu. 2 După
ce Petru s-a suit la Ierusalim, cei care erau din circumcizie
s-au certat cu el, 3 spunând: "Ai intrat la oameni netăiați
împrejur și ai mâncat cu ei!". 4 Dar Petru a început și le-a
explicat în ordine, zicând: 5 "Eram în cetatea Iope, rugându-
mă, și am avut o vedenie: un vas care se cobora ca un
cearșaf mare, care se lăsa din cer prin patru colțuri. A ajuns
până la mine. 6 După ce m-am uitat cu atenție la el, m-
am gândit și am văzut animalele cu patru picioare de pe
pământ, animalele sălbatice, târâtoarele și păsările cerului.
7 Am auzit de asemenea un glas care îmi spunea: "Scoală-
te, Petru, ucide și mănâncă!" 8 Dar eu am zis: "Nu așa,
Doamne, căci în gura mea nu a intrat niciodată nimic nesfânt
sau necurat. 9 Dar un glas mi-a răspuns a doua oară din cer:
"Ceea ce Dumnezeu a curățat, tu să nu numești necurat". 10
Aceasta s-a făcut de trei ori și toți au fost trași din nou în cer.
11 Iată că imediat au stat în fața casei în care mă aflam trei
bărbați, trimiși de la Cezareea la mine. 12 Duhul mi-a spus
să merg cu ei fără să fac deosebire. M-au însoțit și acești
șase frați și am intrat în casa acelui om. 13 El ne-a povestit
cum îl văzuse pe înger stând în casa lui și spunându-i:
"Trimite la Iope și adu-l pe Simon, care se numește Petru,
14 care îți va spune cuvintele prin care vei fi mântuit, tu și
toată casa ta. 15 Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt
a căzut peste ei, ca și peste noi la început. 16 Mi-am adus
aminte de cuvântul Domnului, cum a spus: 'Ioan a botezat
într-adevăr în apă, dar voi veți fi botezați în Duhul Sfânt'. 17
Dacă deci Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, când
am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu, ca să mă
împotrivesc lui Dumnezeu?" 18 Când au auzit acestea, au
tăcut și au slăvit pe Dumnezeu, zicând: "Dumnezeu a dat și
neamurilor pocăința pentru viață!" 19 De aceea, cei ce se
împrăștiaseră din pricina asupririi lui Ștefan au călătorit până
în Fenicia, în Cipru și în Antiohia, și nu au vorbit nimănui
decât numai iudeilor. 20 Dar au fost unii dintre ei, bărbați
din Cipru și din Cirene, care, după ce au ajuns în Antiohia,
au vorbit elinilor, propovăduind pe Domnul Isus. 21 Mâna
Domnului a fost cu ei și un mare număr a crezut și s-a întors
la Domnul. 22 Vestea despre ei a ajuns la urechile adunării
care era la Ierusalim. Ei l-au trimis pe Barnaba să meargă
până la Antiohia, 23 care, după ce a ajuns și a văzut harul
lui Dumnezeu, s-a bucurat. El i-a îndemnat pe toți, ca, cu
hotărâre de inimă, să rămână aproape de Domnul. 24 Căci
era un om bun, plin de Duhul Sfânt și de credință, și mulți
oameni s-au adăugat la Domnul. 25 Barnaba a plecat la
Tars, ca să caute pe Saul. 26 După ce l-a găsit, l-a adus la
Antiohia. Timp de un an întreg au fost adunați împreună cu
adunarea și au învățat mult popor. Discipolii au fost numiți
pentru prima dată creștini în Antiohia. 27 În zilele acestea,
au coborât prooroci din Ierusalim în Antiohia. 28 Unul dintre
ei, pe nume Agabus, s-a ridicat în picioare și a arătat prin
Duhul Sfânt că va fi o mare foamete în toată lumea, ceea
ce s-a întâmplat și în zilele lui Claudius. 29 Cum vreunul
dintre discipoli avea belșug, fiecare a hotărât să trimită
ajutoare fraților care locuiau în Iudeea; 30 ceea ce au și
făcut, trimițându-le bătrânilor prin mâna lui Barnaba și a lui
Saul.

12 În vremea aceea, regele Irod și-a întins mâinile ca să
asuprească pe unii din adunare. 2 Și a ucis cu sabia
pe Iacov, fratele lui Ioan. 3 Când a văzut că aceasta a fost
pe placul iudeilor, s-a apucat să prindă și pe Petru. Acest
lucru se întâmpla în zilele azimilor. 4 După ce l-a arestat, l-a
băgat în închisoare și l-a predat la patru escadroane de câte
patru soldați fiecare, ca să-l păzească, cu intenția de a-l
scoate în fața poporului după Paști. 5 Petru era deci ținut în
închisoare, dar adunarea se ruga neîncetat lui Dumnezeu
pentru el. 6 În noaptea în care Irod era pe cale să-l scoată
afară, Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri.
Gărzile din fața ușii păzeau închisoarea. 7 Și iată că un
înger al Domnului stătea lângă el, și o lumină strălucea în
chilie. L-a lovit pe Petru peste o parte și l-a trezit, spunându-
i: "Ridică-te repede!". Lanțurile i-au căzut de pe mâini. 8
Îngerul i-a spus: "Îmbracă-te și pune-ți sandalele". Așa a
făcut el. El i-a spus: "Pune-ți mantia și urmează-mă". 9 Și el
a ieșit și l-a urmat. El nu știa că ceea ce făcea îngerul era
real, ci credea că a văzut o viziune. 10 După ce au trecut de
prima și de a doua gardă, au ajuns la poarta de fier care
duce în cetate, care li s-a deschis singură. Au ieșit și au
coborât pe o stradă, și imediat îngerul s-a îndepărtat de el.
11 După ce și-a revenit, Petru a zis: "Acum știu cu adevărat
că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a izbăvit din mâna lui
Irod și de tot ce aștepta poporul iudeu." 12 Gândindu-se la
aceasta, a venit la casa Mariei, mama lui Ioan, zis Marcu,
unde erau mulți adunați și se rugau. 13 Când Petru a bătut
la ușa porții, o slujnică pe nume Rodica a venit să răspundă.
14 Când a recunoscut vocea lui Petru, nu a deschis poarta
de bucurie, ci a alergat înăuntru și a anunțat că Petru stătea
în fața porții. 15 Ei i-au zis: "Ești nebună!" Dar ea insista
că așa este. Ei au spus: "Este îngerul lui." 16 Dar Petru a
continuat să bată la ușă. După ce au deschis, l-au văzut și
au rămas uimiți. 17 Dar el, făcându-le semn cu mâna să
tacă, le-a povestit cum l-a scos Domnul din închisoare. Și a
zis: "Spuneți aceste lucruri lui Iacov și fraților". Apoi a plecat
și s-a dus în alt loc. 18 Și cum s-a făcut ziuă, nu mică era
agitația printre ostași despre ce se întâmplase cu Petru. 19
După ce Irod l-a căutat și nu l-a găsit, a cercetat gărzile, apoi
a poruncit să fie omorât. S-a coborât din Iudeea în Cezareea
și a rămas acolo. 20 Irod era foarte mânios pe poporul din
Tir și din Sidon. Aceștia au venit de comun acord la el și,
făcându-l prieten pe Blastus, ajutorul personal al regelui, i-
au cerut pace, pentru că țara lor depindea de țara regelui
pentru hrană. 21 În ziua stabilită, Irod s-a îmbrăcat în haine
regale, s-a așezat pe tron și le-a ținut un discurs. 22 Poporul
a strigat: "Vocea unui zeu, și nu a unui om!" 23 Imediat,
un înger al Domnului l-a lovit, pentru că nu i-a dat slavă lui
Dumnezeu. Apoi a fost mâncat de viermi și a murit. 24 Dar
cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea. 25 Barnaba și
Saul s-au întors la Ierusalim, după ce și-au împlinit slujba,
luând cu ei și pe Ioan, numit Marcu.

13 În adunarea care era în Antiohia erau niște prooroci
și învățători: Barnaba, Simeon, care se numea Niger,
Lucius din Cirene, Manaen, fratele adoptiv al tetrarhului
Irod, și Saul. 2 În timp ce slujeau Domnului și posteau,
Duhul Sfânt a zis: "Separă-i pe Barnaba și pe Saul pentru
mine, pentru lucrarea la care i-am chemat". 3 Apoi, după
ce au postit și s-au rugat și și-au pus mâinile peste ei, i-au
trimis. 4 Astfel, fiind trimiși de Duhul Sfânt, s-au coborât la
Seleucia. De acolo au navigat spre Cipru. 5 Când au ajuns
la Salamina, au vestit cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile
evreiești. L-au avut și pe Ioan ca însoțitor. 6 După ce au
străbătut insula până la Pafos, au găsit un vrăjitor, un fals
profet, un iudeu care se numea Bar Isus, 7 care se afla cu
proconsulul Sergius Paulus, un om înțelegător. Acesta i-a
chemat pe Barnaba și pe Saul și a căutat să audă cuvântul
lui Dumnezeu. 8 Dar vrăjitorul Elymas (căci așa se numește
el după interpretare) s-a împotrivit lor, căutând să-l întoarcă
pe proconsul de la credință. 9 Dar Saul, care se mai numește
și Pavel, plin de Duhul Sfânt, și-a fixat ochii asupra lui 10
și a zis: "Fiu al diavolului, plin de toată înșelăciunea și de
toată viclenia, vrăjmaș al oricărei dreptăți, nu vei înceta să
perverteşti căile drepte ale Domnului? 11 Acum, iată, mâna
Domnului este asupra ta și vei fi orb, fără să vezi soarele
pentru o vreme!" Imediat, o ceață și întunericul au căzut
peste el. A umblat de colo-colo căutând pe cineva care să-l
ducă de mână. 12 Atunci proconsulul, când a văzut ce se
întâmplase, a crezut, fiind uimit de învățătura Domnului. 13
Pavel și ceata lui au pornit din Pafos și au ajuns la Perga, în
Pamfilia. Ioan s-a despărțit de ei și s-a întors la Ierusalim. 14
Dar ei, trecând de la Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei.
Au intrat în sinagogă în ziua de Sabat și au șezut jos. 15
După citirea Legii și a profeților, conducătorii sinagogii au
trimis la ei, spunându-le: "Frați lor, dacă aveți vreun cuvânt
de îndemn pentru popor, vorbiți." 16 Pavel s-a ridicat în
picioare și, făcând semn cu mâna, a zis: "Bărbați israeliți și
voi, cei ce vă temeți de Dumnezeu, ascultați. 17 Dumnezeul
acestui popor i-a ales pe părinții noștri și a înălțat poporul
când a rămas ca străin în țara Egiptului și, cu brațul ridicat, l-
a scos din ea. 18 Pe o perioadă de aproximativ patruzeci
de ani i-a suportat în pustiu. 19 După ce a distrus șapte
națiuni în țara Canaanului, le-a dat țara lor ca moștenire

timp de aproximativ patru sute cincizeci de ani. 20 După
aceste lucruri, le-a dat judecători până la profetul Samuel.
21 După aceea au cerut un rege, și Dumnezeu le-a dat pe
Saul, fiul lui Chiș, un bărbat din tribul lui Beniamin, timp
de patruzeci de ani. 22 După ce l-a înlăturat, l-a ridicat ca
rege al lor pe David, căruia i-a și mărturisit: “Am găsit pe
David, fiul lui Isai, un om după inima mea, care va face
toată voia mea. 23 Din urmașul acestui om, Dumnezeu
a adus mântuirea lui Israel, conform promisiunii sale, 24
înainte de venirea sa, când Ioan a predicat pentru prima
dată lui Israel botezul pocăinței. 25 Pe când Ioan își împlinea
cursul, a zis: “Ce credeți că sunt eu? Eu nu sunt el. Dar iată
că vine după mine unul, ale cărui sandale nu sunt vrednic
să le dezleg'. 26 “Fraților, copii din neamul lui Avraam, și
cei din voi care vă temeți de Dumnezeu, cuvântul acestei
mântuiri a fost trimis la voi. 27 Căci cei care locuiesc în
Ierusalim și conducătorii lor, pentru că nu l-au cunoscut,
nici glasurile profeților care se citesc în fiecare Sabat, le-au
împlinit condamnându-l. 28 Deși nu au găsit nici un motiv de
moarte, i-au cerut totuși lui Pilat să-L omoare. 29 După ce
au împlinit tot ce era scris despre el, l-au dat jos de pe lemn
și l-au pus într-un mormânt. 30 Dar Dumnezeu l-a înviat
din morți, 31 și a fost văzut timp de multe zile de cei care
au urcat cu el din Galileea la Ierusalim, care sunt martorii
lui în fața poporului. 32 Noi vă aducem vestea cea bună a
promisiunii făcute părinților, 33 că Dumnezeu a împlinit-o
pentru noi, copiii lor, prin faptul că l-a înviat pe Isus. După
cum este scris și în al doilea psalm, “Tu ești Fiul meu. Astăzi
am devenit tatăl tău”. 34 “Despre faptul că l-a înviat din morți,
ca să nu se mai întoarcă la stricăciune, așa a vorbit: 'Vă
voi da binecuvântările sfinte și sigure ale lui David'. 35 De
aceea spune și într-un alt psalm: “Nu vei îngădui ca Sfântul
Tău să vadă putrezirea”. 36 Căci David, după ce a slujit în
neamul său sfatul lui Dumnezeu, a adormit, a fost culcat cu
părinții săi și a văzut putrezirea. 37 Dar cel pe care l-a înviat
Dumnezeu nu a văzut putrezirea. 38 Să știți, deci, fraților, că
prin acest om vi se vestește iertarea păcatelor; 39 și prin el
oricine crede este îndreptățit de toate lucrurile de care nu ați
putut fi îndreptățiți prin Legea lui Moise. 40 Feriți-vă, deci, ca
să nu vină peste voi ceea ce s-a spus în profeți: 41 “Iată,
batjocoritorilor! Minunează-te și pieri, Căci Eu fac o lucrare
în zilele voastre, o lucrare pe care nu o veți crede în nici un
fel, dacă cineva v-o declară.”” 42 Iudeii au ieșit din sinagogă,
și neamurile au cerut să li se vestească aceste cuvinte în
Sabatul următor. 43 După ce s-a despărțit sinagoga, mulți
dintre iudei și dintre prozeliții evlavioși au urmat pe Pavel
și pe Barnaba, care, vorbindu-le, îi îndemnau să continue
în harul lui Dumnezeu. 44 În sâmbăta următoare, aproape
toată cetatea s-a adunat să asculte cuvântul lui Dumnezeu.
45 Dar iudeii, văzând mulțimea, s-au umplut de gelozie,
au contrazis cele spuse de Pavel și au hulit. 46 Pavel și
Barnaba au luat cuvântul cu îndrăzneală și au zis: “Trebuia
să vă fie vestit mai întâi cuvântul lui Dumnezeu. Întrucât, într-
adevăr, îl respingeți de la voi înșivă și vă judecați nevrednici
de viața veșnică, iată că ne întoarcem la neamuri. **(aiōnios g166)** 47 Căci așa ne-a poruncit Domnul, zicând: , “Te-am
pus ca lumină pentru neamuri, ca să aduci mântuirea până
la marginile pământului.” 48 Neamurile, auzind acestea, s-au
bucurat și au slăvit cuvântul lui Dumnezeu. Toți cei care
erau rânduiți pentru viața veșnică au crezut. **(aiōnios g166)**
49 Cuvântul Domnului s-a răspândit în toată regiunea. 50
Dar iudeii au stârnit pe femeile evlavioase și de seamă și
pe căpeteniile cetății și au stârnit o persecuție împotriva lui
Pavel și a lui Barnaba și i-au aruncat afară din hotarele lor.
51 Dar ei și-au scuturat praful de pe picioare împotriva lor și
au venit la Iconia. 52 Ucenicii au fost plini de bucurie și de
Duhul Sfânt.

14 În Iconiu, au intrat împreună în sinagoga iudeilor și au
vorbit astfel încât o mare mulțime de iudei și de greci
au crezut. 2 Dar iudeii necredincioși au stârnit și au învrăjbit
sufletele neamurilor împotriva fraților. 3 De aceea au rămas
acolo multă vreme, vorbind cu îndrăzneală în Domnul, care
dădea mărturie despre cuvântul harului său, îngăduind să se
facă semne și minuni prin mâinile lor. 4 Dar mulțimea din
cetate era împărțită. O parte era de partea iudeilor și o parte
de partea apostolilor. 5 Când o parte dintre neamuri și iudei,
împreună cu conducătorii lor, au încercat cu violență să-i
maltrateze și să-i ucidă cu pietre, 6 ei au luat cunoștință de
aceasta și au fugit în orașele Licaonia, Listra, Derbe și în
regiunea înconjurătoare. 7 Acolo au propovăduit Vestea cea
Bună. 8 La Listra ședea un om neputincios la picioare, olog
din pântecele mamei sale, care nu umblase niciodată. 9 El
asculta vorbind pe Pavel, care, fixând ochii asupra lui și
văzând că are credința de a fi vindecat, 10 a zis cu glas
tare: “Ridică-te în picioare!” El a sărit în picioare și a mers.
11 Când mulțimea a văzut ce făcuse Pavel, a ridicat glasul
și a zis în limba Licaoniei: “Zeii s-au coborât la noi în chip
de oameni!” 12 Ei îl numeau pe Barnaba “Jupiter”, iar pe
Pavel “Mercur”, pentru că el era cel care vorbea cel mai
mult. 13 Preotul lui Jupiter, al cărui templu se afla în fața
cetății lor, a adus boi și ghirlande la porți și ar fi vrut să facă
un sacrificiu împreună cu mulțimea. 14 Apostolii Barnaba
și Pavel, auzind, și-au rupt hainele și au sărit în mulțime,

strigând: 15 “Bărbaților, pentru ce faceți aceste lucruri? Și
noi suntem oameni de aceeași natură ca și voi și vă aducem
o veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșarte
la Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul, pământul, marea
și tot ce este în ele; 16 care, în generațiile trecute, a lăsat
toate neamurile să umble pe căile lor. 17 Și totuși nu s-a
lăsat fără mărturie, căci a făcut binele și v-a dat ploi din
cer și anotimpuri roditoare, umplându-ne inimile de hrană și
de bucurie.” 18 Și chiar dacă spuneau aceste lucruri, cu
greu au împiedicat mulțimile să le aducă jertfe. 19 Dar au
venit acolo niște iudei din Antiohia și din Iconiu și, după ce
au convins mulțimile, l-au ucis cu pietre pe Pavel și l-au
târât afară din cetate, crezând că este mort. 20 Dar, pe
când stăteau ucenicii în jurul Lui, S-a sculat și a intrat în
cetate. A doua zi, a ieșit cu Barnaba la Derbe. 21 După ce
au propovăduit vestea cea bună în cetatea aceea și au făcut
mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconiu și la Antiohia, 22
și au întărit sufletele ucenicilor, îndemnându-i să rămână
în credință și să le spună că prin multe necazuri trebuie
să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu. 23 După ce au numit
pentru ei prezbiteri în fiecare adunare și s-au rugat cu post,
i-au încredințat Domnului în care crezuseră. 24 Au trecut prin
Pisidia și au ajuns în Pamfilia. 25 După ce au rostit cuvântul
în Perga, s-au coborât în Attalia. 26 De acolo au navigat spre
Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu
pentru lucrarea pe care o îndepliniseră. 27 După ce au ajuns
și au adunat adunarea, au relatat toate lucrurile pe care
Dumnezeu le făcuse cu ei și faptul că deschisese o ușă
a credinței pentru națiuni. 28 Au rămas acolo cu discipolii
pentru o lungă perioadă de timp.

15 Niște oameni coborâți din Iudeea au învățat pe frați
“Dacă nu vă tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu
puteți fi mântuiți.” 2 De aceea, după ce Pavel și Barnaba au
avut cu ei nu puține neînțelegeri și discuții, au însărcinat
pe Pavel, pe Barnaba și pe alții dintre ei să se suie la
Ierusalim la apostoli și la bătrâni în legătură cu această
chestiune. 3 Ei, fiind trimiși pe drum de adunare, au trecut
prin Fenicia și Samaria, vestind convertirea neamurilor. Ei
au provocat o mare bucurie tuturor fraților. 4 După ce au
ajuns la Ierusalim, au fost primiți de Adunare, de apostoli și
de bătrâni și au relatat tot ce făcuse Dumnezeu cu ei. 5
Dar unii din secta fariseilor credincioși s-au sculat și au zis:
“Trebuie să-i tăiem împrejur și să le poruncim să păzească
Legea lui Moise.” 6 Și apostolii și bătrânii s-au adunat ca să
vadă despre aceasta. 7 După ce s-a discutat mult, Petru s-
a ridicat și le-a zis: “Fraților, știți că, cu mult timp în urmă,
Dumnezeu a făcut o alegere între voi, pentru ca, prin gura
mea, neamurile să audă cuvântul Bunei Vestiri și să creadă.
8 Dumnezeu, care cunoaște inima, a mărturisit despre ei,
dându-le Duhul Sfânt, așa cum ne-a făcut și nouă. 9 El nu a
făcut nicio deosebire între noi și ei, curățându-le inimile prin
credință. 10 Așadar, acum, de ce îl ispitiți pe Dumnezeu, ca
să puneți pe gâtul discipolilor un jug pe care nici părinții
noștri și nici noi nu am putut să-l purtăm? 11 Noi, însă,
credem că suntem mântuiți prin harul Domnului Isus, ca și
ei.” 12 Toată mulțimea tăcea și asculta pe Barnaba și pe
Pavel, care vorbeau despre semnele și minunile pe care le
făcuse Dumnezeu printre neamuri prin ei. 13 După ce au
tăcut, Iacov a răspuns: “Fraților, ascultați-mă. 14 Simeon a
relatat cum Dumnezeu a vizitat mai întâi națiunile pentru
a lua din ele un popor pentru numele său. 15 Acest lucru
este în acord cu cuvintele profeților. După cum este scris,
16 “După acestea mă voi întoarce. Voi zidi din nou cortul
lui David, care a căzut. Voi construi din nou ruinele sale. Îl
voi ridica 17 pentru ca ceilalți oameni să caute pe Domnul:
toate neamurile care sunt chemate după numele Meu, zice
Domnul, care face toate aceste lucruri. 18 “Toate lucrările lui
Dumnezeu sunt cunoscute de El din veșnicie. (aiōn g165) 19
De aceea, judecata mea este să nu-i tulburăm pe cei din
rândul neamurilor care se întorc la Dumnezeu, 20 ci să le
scriem să se abțină de la spurcarea idolilor, de la imoralitatea
sexuală, de la ceea ce este sugrumat și de la sânge. 21
Căci Moise, din generații de demult, are în fiecare cetate pe
cei care îl propovăduiesc, fiind citit în sinagogi în fiecare
Sabat.” 22 Atunci apostolii și bătrânii, împreună cu toată
adunarea, au găsit de cuviință să aleagă bărbați din ceata
lor și să-i trimită la Antiohia cu Pavel și Barnaba: Iuda, numit
Barsaba, și Sila, bărbați de seamă între frați. 23 Ei au scris
aceste lucruri de mâna lor: “Apostolii, bătrânii și frații, către
frații care sunt dintre neamuri în Antiohia, Siria și Cilicia:
salutări. 24 Pentru că am auzit că unii care au plecat de la
noi v-au tulburat cu vorbe, neliniștindu-vă sufletele, spunând:
“Trebuie să vă tăiați împrejur și să țineți Legea”, cărora noi
nu le-am dat nicio poruncă; 25 ni s-a părut bine, după ce am
ajuns la un acord, să alegem niște oameni și să vi-i trimitem
împreună cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel, 26 oameni
care și-au riscat viața pentru numele Domnului nostru Isus
Hristos. 27 Am trimis, așadar, pe Iuda și pe Sila, care și ei
înșiși vă vor spune aceleași lucruri prin cuvânt. 28 Fiindcă
Duhul Sfânt și nouă ni s-a părut bine să nu punem asupra
voastră o povară mai mare decât aceste lucruri necesare:
29 să vă abțineți de la lucrurile jertfite idolilor, de la sânge,
de la lucrurile sugrumate și de la imoralitatea sexuală, de

care, dacă vă veți păzi, vă va fi bine. Adio!” 30 După ce
au fost trimiși, au ajuns la Antiohia. După ce au adunat
mulțimea, au înmânat scrisoarea. 31 După ce au citit-o, s-au
bucurat de încurajare. 32 Iuda și Sila, fiind și ei prooroci, i-au
încurajat pe frați cu multe cuvinte și i-au întărit. 33 După ce
au petrecut ceva timp acolo, frații i-au concediat în pace
de la frați la apostoli. 35 Dar Pavel și Barnaba au rămas
în Antiohia, învățând și propovăduind cuvântul Domnului,
împreună cu mulți alții. 36 După câteva zile, Pavel a zis lui
Barnaba: “Să ne întoarcem acum și să vizităm pe frații noștri
în fiecare cetate în care am vestit cuvântul Domnului, ca să
vedem ce mai fac.” 37 Barnaba plănuia să ia cu ei și pe Ioan,
căruia i se spunea Marcu. 38 Dar lui Pavel nu i s-a părut o
idee bună să ia cu ei pe cineva care se retrăsese de la ei în
Pamfilia și care nu a mers cu ei să facă lucrarea. 39 Atunci
cearta a devenit atât de aprinsă, încât s-au despărțit unul de
altul. Barnaba l-a luat pe Marcu cu el și a plecat în Cipru, 40
dar Pavel l-a ales pe Sila și a plecat, fiind încredințat de frați
harului lui Dumnezeu. 41 A străbătut Siria și Cilicia, întărind
adunările.

16 A venit la Derbe și la Listra; și iată că era acolo un
ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice credincioase,
dar tatăl său era grec. 2 Frații care erau la Listra și la Iconiu
au dat o mărturie bună despre el. 3 Pavel a vrut ca el să
meargă cu el; l-a luat și l-a circumcis din cauza iudeilor care
erau în acele părți, căci toți știau că tatăl lui era grec. 4 Pe
când mergeau prin cetăți, le transmiteau decretele pe care
trebuiau să le respecte și care fuseseră rânduite de apostolii
și de bătrânii care erau la Ierusalim. 5 Astfel, adunările se
întăreau în credință și se înmulțeau în fiecare zi. 6 După ce
au străbătut ținutul Frigiei și al Galatiei, Duhul Sfânt le-a
interzis să vorbească în Asia. 7 După ce au ajuns vizavi de
Mysia, au încercat să intre în Bitinia, dar Duhul Sfânt nu le-a
permis. 8 Trecând de Mysia, au coborât la Troa. 9 O viziune
i-a apărut lui Pavel în timpul nopții. Era un om din Macedonia
care stătea în picioare, îl implora și îi spunea: “Treci în
Macedonia și ajută-ne”. 10 După ce a văzut viziunea, imediat
am căutat să mergem în Macedonia, ajungând la concluzia
că Domnul ne-a chemat să le vestim Vestea cea Bună.
11 Așadar, pornind din Troa, am pornit din Troa, am făcut
drum drept spre Samotracia, iar a doua zi spre Neapolis; 12
și de acolo spre Filipi, care este un oraș din Macedonia,
cel mai important din district, o colonie romană. Am stat
câteva zile în acest oraș. 13 În ziua de Sabat, ne-am dus în
afara cetății, la marginea unui râu, unde am crezut că este
un loc de rugăciune, și am luat loc și am vorbit cu femeile
care se adunaseră. 14 Ne-a ascultat o femeie numită Lidia,
vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, o femeie care
se închina lui Dumnezeu. Domnul i-a deschis inima ca să
asculte cele spuse de Pavel. 15 După ce ea și familia ei au
fost botezate, ne-a rugat, zicând: “Dacă ați judecat că sunt
credincioasă Domnului, intrați în casa mea și rămâneți.” Așa
ne-a convins ea. 16 Pe când ne duceam la rugăciune, ne-a
întâlnit o fată cu duh de ghicitoare, care aducea stăpânilor ei
mult câștig prin ghicire. 17 Urmărindu-ne pe Pavel și pe noi,
ea a strigat: “Acești oameni sunt slujitori ai Dumnezeului
Celui Preaînalt, care ne vestesc o cale de mântuire!” 18
Ea a făcut acest lucru timp de mai multe zile. Dar Pavel,
foarte supărat, s-a întors și i-a spus duhului: “Îți poruncesc în
numele lui Isus Hristos să ieși din ea!”. A ieșit chiar în acea
oră. 19 Dar când stăpânii ei au văzut că speranța câștigului
lor a dispărut, i-au prins pe Pavel și pe Sila și i-au târât în
piață în fața conducătorilor. 20 După ce i-au adus în fața
magistraților, aceștia au spus: “Acești oameni, fiind iudei, ne
agită cetatea 21 și susțin obiceiuri pe care nouă, fiind romani,
nu ne este îngăduit să le acceptăm sau să le respectăm.”
22 Mulțimea s-a ridicat împotriva lor, iar magistrații le-au
rupt hainele și au poruncit să fie bătuți cu toiege. 23 După
ce le-au aplicat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare,
însărcinând pe temnicer să-i păzească în siguranță. 24 După
ce a primit o astfel de poruncă, i-a aruncat în închisoarea
interioară și le-a asigurat picioarele în lanțuri. 25 Dar, pe la
miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări lui
Dumnezeu, iar cei închiși îi ascultau. 26 Deodată s-a produs
un cutremur mare, încât s-au zguduit temeliile închisorii; și
îndată s-au deschis toate ușile, și toate legăturile tuturor au
fost desfăcute. 27 Temnicerul, fiind trezit din somn și văzând
ușile închisorii deschise, și-a scos sabia și era pe punctul de
a se sinucide, crezând că prizonierii au scăpat. 28 Dar Pavel
a strigat cu glas tare: “Nu-ți face rău, căci suntem cu toții
aici!” 29 A chemat lumină, a intrat, a sărit înăuntru, a căzut
tremurând înaintea lui Pavel și a lui Sila, 30 i-a scos afară și
a zis: “Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă mântuiesc?” 31
Ei au zis: “Credeți în Domnul Isus Hristos și veți fi mântuiți,
tu și casa ta.” 32 Ei i-au spus cuvântul Domnului lui și tuturor
celor care erau în casa lui. 33 La aceeași oră din noapte, i-
a luat și le-a spălat rănile, și îndată s-a botezat el și toată
casa lui. 34 I-a urcat în casa lui, le-a pus mâncare înaintea
lor și s-a bucurat foarte mult împreună cu toată casa lui,
pentru că a crezut în Dumnezeu. 35 Dar, când s-a făcut
ziuă, magistrații au trimis pe sergenți, zicând: “Lasă-i să
plece pe oamenii aceia.” 36 Temnicerul a raportat aceste
cuvinte lui Pavel, zicând: “Magistrații au trimis să te lase

să pleci; ieși acum și du-te în pace." 37 Dar Pavel le-a zis:
"Ne-au bătut în public, fără judecată, niște romani, și ne-au
aruncat în temniță! Ne eliberează ei acum în secret? Nu, cu
siguranță, ci să vină ei înșiși și să ne scoată afară!" 38 Și
sergenții au raportat aceste cuvinte magistraților, care s-au
temut când au auzit că erau romani, 39 și au venit și i-au
rugat. După ce i-au scos afară, i-au rugat să plece din oraș.
40 Au ieșit din închisoare și au intrat în casa Lidiei. După ce
i-au văzut pe frați, i-au încurajat, apoi au plecat.

17 După ce au trecut prin Amfipoli și Apolonia, au ajuns la
Tesalonic, unde era o sinagogă iudaică. 2 Pavel, după
obiceiul său, a intrat la ei și, timp de trei zile de Sabat, a
discutat cu ei din Scripturi, 3 explicând și demonstrând că
Hristos trebuia să sufere și să învieze din morți și spunând:
"Acest Isus, pe care vi-L vestesc, este Hristosul". 4 Unii
dintre ei au fost convinși și s-au alăturat lui Pavel și Sila;
dintre greci, o mare mulțime de credincioși și nu puține femei
de seamă. 5 Dar iudeii neînduplecați au luat cu ei câțiva
oameni răi din piață și, adunând o mulțime, au pus cetatea
în tumult. Asaltând casa lui Iason, au căutat să-i scoată
în fața poporului. 6 Cum nu i-au găsit, i-au târât pe Iason
și pe unii frați în fața conducătorilor cetății, strigând: "Au
venit aici și aceștia care au răsturnat lumea, 7 pe care i-a
primit Iason. Toți aceștia acționează împotriva hotărârilor
Cezarului, spunând că există un alt rege, Isus!". 8 Mulțimea
și conducătorii cetății s-au tulburat când au auzit aceste
lucruri. 9 După ce au luat garanții de la Iason și de la ceilalți,
i-au lăsat să plece. 10 Frații au trimis îndată pe Pavel și pe
Sila noaptea la Beroe. Când au ajuns, au intrat în sinagoga
iudaică. 11 Aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic,
pentru că primeau Cuvântul cu toată disponibilitatea minții,
cercetând zilnic Scripturile, ca să vadă dacă aceste lucruri
sunt adevărate. 12 De aceea, mulți dintre ei au crezut; de
asemenea, dintre femeile grecești de seamă și nu puțini
bărbați. 13 Dar, când iudeii din Tesalonic au aflat că cuvântul
lui Dumnezeu a fost vestit de Pavel și în Beroea, au venit și
ei acolo, agitând mulțimile. 14 Atunci frații au trimis îndată
pe Pavel să meargă până la mare, iar Sila și Timotei au
rămas încă acolo. 15 Dar cei care îl însoțeau pe Pavel l-au
dus până la Atena. Primind poruncă de la Sila și Timotei să
vină foarte repede la el, au plecat. 16 Pavel îi aștepta la
Atena și, când a văzut cetatea plină de idoli, i s-a aprins
duhul în el. 17 Așa că discuta în sinagogă cu iudeii și cu
persoanele evlavioase și în piață, în fiecare zi, cu cei care îl
întâlneau. 18 Unii dintre filosofii epicurieni și stoici stăteau de
asemenea de vorbă cu el. Unii ziceau: "Ce vrea să spună
acest bălăcar?". Alții au spus: "Se pare că susține zeități
străine", pentru că l-a predicat pe Isus și învierea. 19 L-
au prins și l-au dus în Areopag, zicând: "Să știm ce este
această învățătură nouă, despre care vorbești? 20 Căci
ne aduci la urechi niște lucruri ciudate. Vrem deci să știm
ce înseamnă aceste lucruri". 21 Or, toți atenienii și străinii
care locuiau acolo nu-și petreceau timpul decât pentru a
spune sau a auzi vreun lucru nou. 22 Pavel, stând în mijlocul
Areopagului, a zis: "Oameni din Atena, văd că sunteți foarte
credincioși în toate. 23 Căci, trecând și observând obiectele
cultului vostru, am găsit și un altar cu această inscripție:
"PENTRU UN DUMNEZEU NECUNOSCUT." De aceea,
ceea ce voi adorați în necunoștință de cauză, vă anunț.
24 Dumnezeul care a făcut lumea și toate lucrurile din ea,
el, care este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește
în temple făcute de mâini. 25 El nu este slujit de mâini
omenești, ca și cum ar avea nevoie de ceva, întrucât el
însuși dă tuturor viață, suflare și toate lucrurile. 26 El a
făcut ca dintr-un singur sânge să locuiască orice neam de
oameni pe toată suprafața pământului, stabilind anotimpurile
și limitele locuințelor lor, 27 pentru ca ei să îl caute pe
Domnul, dacă poate ar putea să întindă mâna spre el și să îl
găsească, deși el nu este departe de fiecare dintre noi. 28
"Căci în El trăim, ne mișcăm și suntem". Așa cum au spus
unii dintre poeții voștri: 'Căci și noi suntem urmașii lui'. 29
Fiind, așadar, urmașii lui Dumnezeu, nu trebuie să credem
că natura divină este ca aurul, argintul sau piatra, gravată
prin arta și designul omului. 30 De aceea, Dumnezeu a trecut
cu vederea vremurile de ignoranță. Dar acum poruncește
ca toți oamenii de pretutindeni să se pocăiască, 31 pentru
că a rânduit o zi în care va judeca lumea în dreptate, prin
omul pe care l-a rânduit; despre care a dat asigurări tuturor
oamenilor, prin faptul că l-a înviat din morți." 32 Iar când
auzeau despre învierea morților, unii râdeau, iar alții ziceau:
"Vrem să te mai auzim încă o dată despre aceasta." 33
Astfel a ieșit Pavel din mijlocul lor. 34 Dar unii oameni s-au
alăturat lui și au crezut, printre care Dionisie Areopagitul, o
femeie cu numele Damaris și alții împreună cu ei.

18 După aceste lucruri, Pavel a plecat din Atena și a
venit la Corint. 2 A găsit un iudeu numit Aquila, de
neam din Pont, care venise de curând din Italia cu Priscila,
soția sa, pentru că Claudius poruncise ca toți iudeii să
plece din Roma. El a venit la ei 3 și, pentru că practica
aceeași meserie, a locuit cu ei și lucra, căci de meserie erau
constructori de corturi. 4 În fiecare sâmbătă, el discuta în
sinagogă și convingea iudei și greci. 5 Când Sila și Timotei
s-au coborât din Macedonia, Pavel a fost împins de Duhul
Sfânt să mărturisească iudeilor că Isus este Hristosul. 6

Când aceștia i s-au împotrivit și au blasfemiat, el și-a scuturat
hainele și le-a zis: “Sângele vostru să fie pe capetele voastre!
Eu sunt curat! De acum înainte, voi merge la neamuri!”. 7 A
plecat de acolo și a intrat în casa unui om numit Iustus, care
se închina lui Dumnezeu și a cărui casă era lângă sinagogă.
8 Crispus, conducătorul sinagogii, a crezut în Domnul cu
toată casa lui. Mulți dintre corinteni, când au auzit, au crezut
și au fost botezați. 9 Domnul i-a spus lui Pavel noaptea,
printr-o viziune: “Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea; 10
căci Eu sunt cu tine și nimeni nu te va ataca ca să-ți facă
rău, căci am mulți oameni în această cetate.” 11 Și a locuit
acolo un an și șase luni, învățând cuvântul lui Dumnezeu
printre ei. 12 Dar, când Gallio era proconsul al Ahaiei, iudeii
s-au ridicat de comun acord împotriva lui Pavel și l-au adus
înaintea scaunului de judecată, 13 spunând: “Omul acesta
convinge pe oameni să se închine lui Dumnezeu contrar
Legii”. 14 Dar când Pavel era pe punctul de a deschide
gura, Gallio a zis iudeilor: “Dacă ar fi vorba de o greșeală
sau de o crimă rea, iudeilor, ar fi cuviincios să vă îngădui;
15 dar dacă este vorba de cuvinte și de nume și de legea
voastră, căutați voi înșivă. Căci eu nu vreau să fiu judecător
în aceste chestiuni”. 16 Și i-a alungat de pe scaunul de
judecată. 17 Atunci toți grecii au prins pe Sostene, căpetenia
sinagogii, și l-au bătut înaintea scaunului de judecată. Lui
Gallio nu i-a păsat de niciunul dintre aceste lucruri. 18 Pavel,
după ce a mai stat încă multe zile, a luat rămas bun de la
frați și a plecat de acolo în Siria, împreună cu Priscila și
Aquila. La Cencreea și-a ras capul, căci avea un jurământ.
19 A ajuns la Efes și i-a lăsat acolo; dar el însuși a intrat
în sinagogă și a discutat cu iudeii. 20 Când aceștia l-au
rugat să rămână mai mult timp cu ei, el a refuzat; 21 dar,
luându-și rămas bun de la ei, a spus: “Trebuie să țin cu
orice preț sărbătoarea care urmează la Ierusalim, dar mă
voi întoarce la voi dacă Dumnezeu va vrea”. Apoi a pornit
din Efes. 22 După ce a debarcat la Cezareea, s-a suit, a
salutat adunarea și s-a coborât la Antiohia. 23 După ce a
petrecut ceva timp acolo, a plecat și a străbătut în ordine
regiunea Galatiei și Frigiei, stabilind pe toți discipolii. 24 Un
iudeu pe nume Apolo, de neam alexandrin, om elocvent, a
venit la Efes. El era puternic în Scripturi. 25 Acest om fusese
instruit în calea Domnului; și, fiind plin de ardoare în duh,
vorbea și învăța cu exactitate lucrurile despre Isus, deși nu
cunoștea decât botezul lui Ioan. 26 A început să vorbească
cu îndrăzneală în sinagogă. Dar Priscila și Aquila, când l-au
auzit, l-au luat deoparte și i-au explicat mai exact calea lui
Dumnezeu. 27 După ce s-a hotărât să treacă în Ahaia, frații
l-au încurajat și au scris ucenicilor să îl primească. După ce
a venit, i-a ajutat foarte mult pe cei care crezuseră prin har;
28 pentru că i-a combătut cu putere pe iudei, arătând public,
prin Scripturi, că Isus este Hristosul.

19 Pe când Apolo era la Corint, Pavel, trecând prin ținutul
de sus, a venit la Efes și a găsit niște ucenici. 2 El i-a
întrebat: “Ați primit Duhul Sfânt atunci când ați crezut?” Ei i-
au spus: “Nu, noi nici măcar nu am auzit că există un Duh
Sfânt”. 3 El a zis: “În ce ați fost botezați?” Ei au spus: “În
botezul lui Ioan”. 4 Pavel a spus: “Ioan a botezat cu botezul
pocăinței, spunând poporului că trebuie să creadă în cel
ce va veni după el, adică în Hristos Isus.” 5 Când au auzit
acestea, s-au botezat în Numele Domnului Isus. 6 După ce
Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt s-a pogorât
peste ei și au vorbit în alte limbi și au proorocit. 7 Erau în
total vreo doisprezece bărbați. 8 Și, intrând în sinagogă, a
vorbit cu îndrăzneală timp de trei luni de zile, și a vorbit și a
convins despre lucrurile legate de Împărăția lui Dumnezeu.
9 Dar, când unii s-au împietrit și au rămas neascultători,
vorbind de rău de Calea Domnului înaintea mulțimii, s-a
depărtat de ei și a despărțit pe ucenici, învățând în fiecare zi
în școala lui Tiranus. 10 Acest lucru a continuat timp de doi
ani, astfel încât toți cei care locuiau în Asia au auzit cuvântul
Domnului Isus, atât iudeii, cât și grecii. 11 Dumnezeu făcea
minuni deosebite prin mâinile lui Pavel, 12 astfel că până și
batiste sau șorțuri erau duse de pe trupul lui la cei bolnavi, și
bolile se depărtau de ei, iar duhurile rele ieșeau. 13 Dar
unii dintre iudeii ambulanți, exorciști, se apucau să invoce
asupra celor care aveau duhuri rele numele Domnului Isus,
spunând: “Vă conjurăm pe Isus pe care îl predică Pavel”. 14
Erau șapte fii ai unui anume Sceva, un preot-șef iudeu, care
făceau acest lucru. 15 Duhul cel rău a răspuns: “Pe Isus îl
cunosc, pe Pavel îl cunosc, dar tu cine ești?” 16 Bărbatul
în care era duhul rău a sărit asupra lor, i-a copleșit și i-a
biruit, așa că au fugit din casa aceea goi și răniți. 17 Acest
lucru a ajuns la cunoștința tuturor, atât iudei cât și greci, care
locuiau în Efes. Frica a căzut peste toți și numele Domnului
Isus a fost mărit. 18 Și mulți dintre cei care crezuseră au
venit, mărturisind și mărturisind faptele lor. 19 Mulți dintre cei
care practicau artele magice și-au adunat cărțile și le-au
ars în văzul tuturor. Au numărat prețul lor și au găsit că era
de cincizeci de mii de arginți. 20 Astfel, cuvântul Domnului
creștea și devenea puternic. 21 După ce au trecut aceste
lucruri, Pavel a hotărât în Duhul Sfânt, după ce a trecut prin
Macedonia și Ahaia, să se ducă la Ierusalim, zicând: “După
ce am fost acolo, trebuie să văd și Roma.” 22 După ce a
trimis în Macedonia pe doi dintre cei ce-i slujeau, Timotei

și Erast, a rămas el însuși în Asia pentru o vreme. 23 În
vremea aceea, s-a iscat o tulburare nu mică în legătură
cu Calea. 24 Căci un om pe nume Demetrius, un argintar
care făcea sanctuare de argint pentru Artemis, a adus o
afacere nu mică meșterilor 25 pe care i-a adunat împreună
cu lucrătorii cu aceeași ocupație și le-a spus: "Domnilor,
știți că din această afacere ne avem averea. 26 Vedeți și
auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, acest
Pavel a convins și a îndepărtat pe mulți oameni, spunând că
nu sunt dumnezei făcuți de mâini. 27 Nu numai că există
pericolul ca acest comerț al nostru să ajungă în dizgrație,
ci și ca templul marii zeițe Artemis să fie socotit ca nimic
și să fie distrusă măreția ei, căreia i se închină toată Asia
și toată lumea." 28 Când au auzit acestea, s-au umplut
de mânie și au strigat: "Mare este Artemis a efesenilor!".
29 Toată cetatea s-a umplut de confuzie și s-au năpustit
deodată în teatru, după ce i-au prins pe Gaius și Aristarh,
bărbați din Macedonia, tovarășii de drum ai lui Pavel. 30
Când Pavel a vrut să intre în mijlocul poporului, ucenicii nu i-
au dat voie. 31 De asemenea, unii dintre asiarhi, care îi erau
prieteni, au trimis la el și l-au rugat să nu se aventureze în
teatru. 32 Unii, așadar, strigau una și alții alta, căci adunarea
era în confuzie. Cei mai mulți dintre ei nu știau de ce se
adunaseră. 33 Au adus pe Alexandru din mulțime, Iudeii
punându-l în față. Alexandru făcea semn cu mâna și ar fi
vrut să ia apărarea poporului. 34 Dar, când și-au dat seama
că era iudeu, toți, cu un singur glas, timp de vreo două ore,
au strigat: "Mare este Artemis din Efes!". 35 După ce a liniștit
mulțimea, secretarul orașului a zis: "Bărbați din Efes, cine
este acela care nu știe că cetatea efesenilor este templu
al marii zeițe Artemis și al icoanei căzute de la Zeus? 36
Văzând deci că aceste lucruri nu pot fi negate, ar trebui
să vă liniștiți și să nu faceți nimic nechibzuit. 37 Căci voi
i-ați adus aici pe acești oameni, care nu sunt nici hoți de
temple, nici blasfemiatori ai zeiței voastre. 38 Așadar, dacă
Demetrius și meșterii care sunt cu el au ceva împotriva cuiva,
tribunalele sunt deschise și sunt proconsuli. Să depună
plângere unii împotriva altora. 39 Dar dacă căutați ceva
despre alte chestiuni, se va rezolva în adunarea obișnuită.
40 Căci, într-adevăr, riscăm să fim acuzați cu privire la revolta
de astăzi, fără să existe niciun motiv. Cu privire la aceasta,
nu am fi în stare să dăm socoteală de această agitație." 41
După ce a vorbit astfel, a concediat adunarea.

20 După ce a încetat zarva, Pavel a chemat pe ucenici,
a luat rămas bun de la ei și a plecat să se ducă în
Macedonia. 2 După ce a străbătut acele părți și i-a încurajat
cu multe cuvinte, a ajuns în Grecia. 3 După ce a petrecut
acolo trei luni și după ce iudeii au pus la cale un complot
împotriva lui, pe când era pe punctul de a pleca în Siria, a
hotărât să se întoarcă prin Macedonia. 4 Aceștia l-au însoțit
până în Asia: Sopater din Beroea, Aristarchus și Secundus
din Tesalonic, Gaius din Derbe, Timotei, precum și Tychicus
și Trofimus din Asia. 5 Dar aceștia plecaseră înainte și ne
așteptau la Troa. 6 Am plecat din Filipi după zilele Azimilor
și am ajuns la ei la Troa în cinci zile, unde am stat șapte
zile. 7 În prima zi a săptămânii, când ucenicii s-au adunat să
frângă pâinea, Pavel a vorbit cu ei, cu gândul de a pleca a
doua zi, și a continuat să vorbească până la miezul nopții. 8
Erau multe lumini în camera de sus unde eram adunați. 9
Un tânăr pe nume Eutihie ședea la fereastră, împovărat de
un somn adânc. Pe când Pavel vorbea încă și mai mult, fiind
îngreunat de somn, a căzut de la etajul al treilea și a fost luat
mort. 10 Pavel s-a coborât, a căzut peste el și, îmbrățișându-
l, i-a zis: "Nu te tulbura, căci viața lui este în el." 11 După ce
S-a suit, a frânt pâinea și a mâncat, și a stat de vorbă cu ei
multă vreme, până la ziuă, a plecat. 12 Ei au adus băiatul
viu și au fost foarte mângâiați. 13 Dar noi, mergând înainte
la corabie, am pornit spre Assos, ca să îmbarcăm acolo pe
Pavel, căci el însuși voia să meargă pe uscat. 14 Când ne-a
întâlnit la Assos, l-am luat la bord și am ajuns la Mitilene. 15
Navigând de acolo, am ajuns a doua zi în fața Chiosului. A
doua zi am atins Samos și am rămas la Trogyllium, iar a
doua zi am ajuns la Milet. 16 Căci Pavel hotărâse să treacă
pe lângă Efes, ca să nu fie nevoit să petreacă timp în Asia,
pentru că se grăbea, dacă îi era posibil, să fie la Ierusalim în
ziua Cincizecimii. 17 Din Milet a trimis la Efes și a chemat
la el pe bătrânii adunării. 18 După ce au venit la el, le-a
zis: "Voi înșivă știți, din prima zi în care am pus piciorul în
Asia, cum am fost tot timpul cu voi, 19 slujindu-l pe Domnul
cu toată smerenia, cu multe lacrimi și cu încercările care
mi se întâmplau din cauza uneltirilor iudeilor; 20 cum nu
m-am sfiit să vă spun tot ce era de folos, învățându-vă în
public și din casă în casă, 21 mărturisind atât iudeilor, cât și
grecilor, pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul
nostru Isus. 22 Acum, iată, mă duc legat de Duhul Sfânt la
Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo; 23 doar
că Duhul Sfânt mărturisește în fiecare cetate, spunând că
mă așteaptă legături și necazuri. 24 Dar aceste lucruri nu
contează, și nici nu țin la viața mea, ca să îmi termin cu
bucurie cursa și slujba pe care am primit-o de la Domnul
Isus, ca să mărturisesc pe deplin Vestea cea bună a harului
lui Dumnezeu. 25 "Acum, iată, știu că voi toți, printre care
am umblat propovăduind Împărăția lui Dumnezeu, nu-mi

veți mai vedea fața. 26 De aceea vă mărturisesc astăzi că
sunt curat de sângele tuturor oamenilor, 27 căci nu m-am
sfiit să vă vestesc tot sfatul lui Dumnezeu. 28 Luați seama,
așadar, la voi înșivă și la toată turma, în care Duhul Sfânt v-
a pus supraveghetori, ca să păstoriți adunarea Domnului și
Dumnezeului, pe care a cumpărat-o cu propriul sânge. 29
Căci știu că, după plecarea mea, vor intra în mijlocul vostru
lupi vicioși, care nu vor cruța turma. 30 Se vor ridica oameni
din mijlocul vostru, care vor vorbi lucruri perverse, ca să
atragă pe ucenici după ei. 31 De aceea, vegheați, aducându-
vă aminte că, timp de trei ani, nu am încetat să avertizez
pe toată lumea zi și noapte cu lacrimi. 32 Acum, fraților, vă
încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului său, care
este în măsură să vă zidească și să vă dea moștenirea
între toți cei sfințiți. 33 Nu am râvnit la argintul, aurul sau
îmbrăcămintea nimănui. 34 Voi înșivă știți că aceste mâini au
slujit nevoilor mele și ale celor care erau cu mine. 35 În toate
v-am dat ca exemplu că, lucrând astfel, trebuie să-i ajutați
pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului
Isus, care a spus el însuși: "Este mai ferice să dai decât să
primești"." 36 După ce a spus aceste lucruri, a îngenuncheat
și s-a rugat împreună cu toți. 37 Toți plângeau în hohote de
plâns, se aruncau la gâtul lui Pavel și-l sărutau, 38 maimult
decât orice altceva, întristați de cuvântul pe care-l spusese,
că nu-i vor mai vedea fața. Apoi l-au însoțit până la corabie.

21 După ce ne-am despărțit de ei și am pornit, am ajuns
în linie dreaptă la Cos, iar a doua zi la Rodos și de
acolo la Patara. 2 După ce am găsit o corabie care traversa
spre Fenicia, ne-am urcat la bord și am pornit. 3 După ce am
ajuns în dreptul Ciprului, lăsându-l la stânga, am navigat spre
Siria și am debarcat la Tir, căci nava se afla acolo pentru a-
și descărca încărcătura. 4 După ce am găsit discipoli, am
rămas acolo șapte zile. Aceștia i-au spus lui Pavel, prin
Duhul Sfânt, că nu trebuie să se urce la Ierusalim. 5 După ce
au trecut acele zile, am plecat și ne-am continuat călătoria.
Toți, cu soțiile și copiii, ne-au însoțit pe drum până când am
ieșit din oraș. Îngenunchind pe plajă, ne-am rugat. 6 După
ce ne-am luat rămas bun, ne-am urcat pe corabie, iar ei s-
au întors din nou acasă. 7 După ce am plecat din Tir, am
ajuns la Ptolemaida. I-am întâmpinat pe frați și am rămas cu
ei o zi. 8 A doua zi, noi, care eram tovarășii lui Pavel, am
plecat și am ajuns la Cezareea. Am intrat în casa lui Filip,
evanghelistul, care era unul dintre cei șapte, și am rămas cu
el. 9 Omul acesta avea patru fiice fecioare care profețeau.
10 Pe când stăteam acolo câteva zile, a coborât din Iudeea
un profet numit Agabus. 11 Venind la noi și luând centura lui
Pavel, și-a legat singur picioarele și mâinile și a zis: "Duhul
Sfânt spune: "Astfel, iudeii din Ierusalim vor lega pe omul
care are această centură și îl vor da în mâinile neamurilor.""
12 Când am auzit aceste lucruri, noi și oamenii din locul
acela l-am rugat să nu se suie la Ierusalim. 13 Atunci Pavel a
răspuns: "Ce faceți, plângeți și îmi frângeți inima? Căci sunt
gata nu numai să fiu legat, ci și să mor la Ierusalim pentru
Numele Domnului Isus." 14 Și cum nu se lăsa convins, am
încetat, zicând: "Facă-se voia Domnului!" 15 După aceste
zile, ne-am luat bagajele și ne-am suit la Ierusalim. 16 Unii
dintre ucenicii din Cezareea au mers și ei cu noi, aducând și
pe un anume Mnason din Cipru, un ucenic dintâi, la care
urma să rămânem. 17 Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-
au primit cu bucurie. 18 A doua zi, Pavel a intrat cu noi la
Iacov; și toți bătrânii erau de față. 19 După ce i-a salutat, a
relatat unul câte unul lucrurile pe care le făcuse Dumnezeu
printre neamuri prin slujba lui. 20 Aceștia, când au auzit,
au slăvit pe Dumnezeu. I-au zis: "Vezi, frate, câte mii sunt
printre iudei dintre cei care au crezut și toți sunt zeloși pentru
Lege. 21 Ei au fost informați despre tine, că îi înveți pe toți
iudeii care sunt printre neamuri să se lepede de Moise,
spunându-le să nu-și taie împrejur copiii și să nu umble
după obiceiuri. 22 Și atunci, ce este? Adunarea trebuie să se
întrunească cu siguranță, căci vor auzi că ai venit. 23 Faceți
deci ceea ce vă spunem. Avem patru bărbați care au făcut
un jurământ. 24 Ia-i și purifică-te împreună cu ei și plătește-
le cheltuielile pentru ei, ca să-și radă capul. Atunci vor ști cu
toții că nu este niciun adevăr în lucrurile despre care au
fost informați despre tine, ci că și tu însuți umbli respectând
Legea. 25 Dar în ceea ce privește neamurile care cred, am
scris hotărârea noastră că nu trebuie să respecte nimic de
acest fel, decât să se ferească de mâncarea oferită idolilor,
de sânge, de lucrurile sugrumate și de imoralitatea sexuală."
26 Pavel a luat pe bărbați, s-a curățit a doua zi și a mers cu
ei în Templu, și a vestit împlinirea zilelor de curățire, până
când s-a adus jertfă pentru fiecare dintre ei. 27 Când cele
șapte zile erau aproape împlinite, iudeii din Asia, văzându-l
în templu, au stârnit toată mulțimea și au pus mâinile pe
el, 28 strigând: "Bărbați ai lui Israel, ajutor! Acesta este
omul care îi învață pe toți oamenii de pretutindeni împotriva
poporului, a legii și a acestui loc. Mai mult, el a adus și
greci în templu și a pângărit acest loc sfânt!" 29 Căci îl
văzuseră pe Trofim, efescianul, împreună cu el în cetate, și
au presupus că Pavel l-a adus în templu. 30 Toată cetatea s-
a mișcat și poporul a alergat. L-au prins pe Pavel și l-au târât
afară din templu. Imediat ușile au fost închise. 31 În timp
ce încercau să-l ucidă, a sosit la comandantul regimentului

vestea că tot Ierusalimul era în zarvă. 32 Imediat a luat
soldați și centurioni și a alergat la ei. Aceștia, când i-au văzut
pe căpitanul principal și pe soldați, au încetat să-l mai bată
pe Pavel. 33 Atunci comandantul s-a apropiat, l-a arestat, a
poruncit să fie legat cu două lanțuri și a întrebat cine este și
ce a făcut. 34 Unii strigau un lucru și alții altul, în mulțime.
Când nu a putut afla adevărul din cauza gălăgiei, a poruncit
să fie dus în cazarmă. 35 Când a ajuns pe scări, a fost
dus de ostași, din pricina mulțimii care se înghesuia; 36
căci mulțimea poporului îl urmărea, strigând: "Luați-l!". 37
Pe când Pavel era pe punctul de a fi dus în cazarmă, l-a
întrebat pe comandant: "Pot să-ți vorbesc?" El a spus: "Știi
greacă? 38 Nu ești tu, deci, egipteanul care, mai înainte de
aceste zile, a stârnit răzvrătirea și a condus în pustiu pe
cei patru mii de oameni ai asasinilor?" 39 Dar Pavel a zis:
"Eu sunt un iudeu din Tars, din Cilicia, un cetățean al unei
cetăți deloc neînsemnate. Vă rog, dați-mi voie să vorbesc
poporului." 40 După ce i-a dat voie, Pavel, stând pe scări, a
făcut semn cu mâna către popor. Când s-a făcut o mare
tăcere, el le-a vorbit în limba ebraică, zicând

22 "Frați și părinți, ascultați apărarea pe care v-o fac
acum." 2 Când au auzit că le vorbea în limba ebraică,
s-au liniștit și mai mult. El a zis: 3 "Eu sunt iudeu, născut în
Tarsul Ciliciei, dar crescut în această cetate, la picioarele
lui Gamaliel, învățat după tradiția strictă a legii părinților
noștri, și zelos pentru Dumnezeu, așa cum sunteți și voi toți
astăzi. 4 Am prigonit această Cale până la moarte, legând și
dând în închisori bărbați și femei, 5 așa cum mărturisesc și
marele preot și tot consiliul bătrânilor, de la care am primit și
scrisori către frați, și am călătorit la Damasc pentru a-i aduce
în legături la Ierusalim și pe cei care erau acolo, ca să fie
pedepsiți. 6 "Pe când mergeam și mă apropiam de Damasc,
pe la amiază, deodată, din cer, o lumină mare a strălucit
în jurul meu. 7 Am căzut la pământ și am auzit un glas
care îmi spunea: "Saul, Saul, de ce mă prigonești?" 8 I-am
răspuns: "Cine ești Tu, Doamne?" El mi-a zis: "Eu sunt Isus
din Nazaret, pe care Îl prigonești tu. 9 Cei ce erau cu mine
au văzut lumina și s-au temut, dar n-au înțeles vocea Celui
ce vorbea cu mine. 10 Am întrebat: "Ce să fac, Doamne?".
Domnul mi-a zis: 'Ridică-te și du-te în Damasc. Acolo ți
se vor spune toate lucrurile care ți-au fost rânduite să le
faci". 11 Când nu mai vedeam nimic din cauza slavei acelei
lumini, fiind condus de mâna celor care erau cu mine, am
intrat în Damasc. 12 "Un oarecare Anania, un om evlavios
după Lege, vestit de toți iudeii care locuiau în Damasc,
13 a venit la mine și, stând lângă mine, mi-a zis: "Frate
Saul, primește-ți vederea! Chiar în acel ceas m-am uitat la
el. 14 El a zis: "Dumnezeul părinților noștri te-a rânduit să
cunoști voia Lui, să-L vezi pe Cel Drept și să auzi un glas
din gura Lui. 15 Căci tu vei fi martor pentru el, în fața tuturor
oamenilor, pentru ceea ce ai văzut și ai auzit. 16 Și acum,
de ce așteptați? Ridică-te, botează-te și spală-ți păcatele,
invocând numele Domnului". 17 După ce m-am întors la
Ierusalim și în timp ce mă rugam în Templu, am căzut în
transă 18 și l-am văzut pe El zicându-mi: "Grăbește-te și
ieși repede din Ierusalim, pentru că nu vor primi de la tine
mărturie despre Mine". 19 Eu am zis: "Doamne, ei înșiși
știu că am întemnițat și am bătut în toate sinagogile pe cei
care credeau în Tine. 20 Când s-a vărsat sângele lui Ștefan,
martorul Tău, am stat și eu de față, consimțind la moartea
lui și păzind mantiile celor care l-au ucis'. 21 El mi-a zis:
"Pleacă, căci te voi trimite departe de aici, la neamuri." 22 L-
au ascultat până ce a spus aceasta; apoi au ridicat glasul
și au zis: "Scapă pământul de omul acesta, căci nu este
vrednic să trăiască!" 23 Pe când strigau, își aruncau mantiile
și aruncau praf în aer, 24 comandantul a poruncit să fie dus
în cazarmă și a ordonat să fie cercetat prin biciuire, ca să
știe pentru ce crimă strigau așa împotriva lui. 25 După ce l-au
legat cu chingi, Pavel l-a întrebat pe centurionul care se afla
de față: "Îți este permis să biciuiești un om care este roman
și nu a fost găsit vinovat?" 26 Când a auzit centurionul, s-a
dus la comandant și i-a zis: "Ai grijă ce ai de gând să faci,
căci omul acesta este roman!" 27 Comandantul a venit și l-
a întrebat: "Spune-mi, ești roman?" El a spus: "Da". 28 Și
comandantul a răspuns: "Mi-am cumpărat cetățenia cu un
preț mare." Pavel a spus: "Dar eu m-am născut roman". 29
Și îndată s-au depărtat de el cei ce voiau să-l cerceteze, iar
comandantul s-a temut și el, când a văzut că este roman,
pentru că îl legase. 30 Dar a doua zi, dorind să afle adevărul
despre motivul pentru care era acuzat de iudei, l-a eliberat
din legături și a poruncit preoților de seamă și întregului
consiliu să se adune, a coborât pe Pavel și l-a pus în fața
lor.

23 Pavel, uitându-se cu stăruință la consiliu, a zis: "Fraților,
până astăzi am trăit înaintea lui Dumnezeu cu toată
conștiința împăcată". 2 Marele preot Anania a poruncit celor
ce stăteau lângă el să îl lovească peste gură. 3 Atunci Pavel
i-a zis: "Dumnezeu te va lovi, zid albit! Stai tu să mă judeci
după lege și poruncești să fiu lovit contrar legii?" 4 Cei ce
stăteau de față ziceau: "Voi defăimați pe marele preot al lui
Dumnezeu?" 5 Pavel a zis: "Nu știam, fraților, că este mare
preot. Căci este scris: "Să nu vorbești de rău despre un
conducător al poporului tău"." 6 Dar Pavel, văzând că o

parte erau saduchei, iar cealaltă farisei, a strigat în consiliu:
“Bărbați și frați, eu sunt fariseu, fiu de farisei. Cu privire la
speranța și la învierea morților sunt judecat!” 7 După ce a
spus acestea, s-a iscat o ceartă între farisei și saduchei,
și mulțimea s-a dezbinat. 8 Căci saducheii spuneau că nu
există nici înviere, nici înger, nici duh; dar fariseii mărturisesc
toate acestea. 9 S-a stârnit o mare zarvă și unii dintre
cărturarii din partea fariseilor s-au ridicat în picioare și se
certau, zicând: “Noi nu găsim nimic rău în omul acesta.
Dar dacă un duh sau un înger i-a vorbit, să nu ne luptăm
împotriva lui Dumnezeu!” 10 Când s-a iscat o mare ceartă,
comandantul, temându-se ca Pavel să nu fie sfâșiat de ei, a
poruncit ostașilor să se coboare, să-l ia cu forța dintre ei și
să-l ducă în cazarmă. 11 În noaptea următoare, Domnul a
stat lângă el și i-a zis: “Înveselește-te, Pavel, căci, după
cum ai mărturisit despre Mine la Ierusalim, tot așa trebuie
să mărturisești și la Roma.” 12 Când s-a făcut ziuă, unii
dintre iudei s-au unit și s-au legat cu un blestem, zicând că
nu vor mânca și nu vor bea nimic până ce nu vor omorî
pe Pavel. 13 Erau mai mult de patruzeci de persoane care
făcuseră această conspirație. 14 Ei au venit la preoții cei
mai de seamă și la bătrâni și au zis: “Ne-am legat sub un
mare blestem să nu gustăm nimic până nu-l vom ucide pe
Pavel. 15 Acum, deci, voi, împreună cu consiliul, informați
comandantul că mâine trebuie să vi-l aducă la voi, ca și
cum ați avea de gând să judecați mai exact cazul lui. Noi
suntem gata să-l omorâm înainte de a se apropia.” 16 Dar
fiul surorii lui Pavel a auzit că stau la pândă, a venit și a
intrat în cazarmă și a anunțat pe Pavel. 17 Pavel a chemat
pe unul dintre centurioni și a zis: “Duceți-l pe acest tânăr
la comandant, căci are ceva să-i spună.” 18 L-a luat, l-a
dus la comandant și i-a zis: “Pavel, prizonierul, m-a chemat
și m-a rugat să-ți aduc pe acest tânăr. El are ceva să-ți
spună”. 19 Comandantul l-a luat de mână și, ducându-se la
o parte, l-a întrebat în particular: “Ce ai să-mi spui?” 20 Și a
zis: “Iudeii au căzut de acord să te roage să aduci mâine
pe Pavel la sfat, ca și cum ar fi vrut să se intereseze mai
bine de el. 21 De aceea, nu le ceda, pentru că îl pândesc
mai mult de patruzeci de oameni care s-au legat cu un
blestem să nu mănânce și să nu bea nimic până nu-l vor
ucide. Acum sunt gata, așteptând promisiunea din partea
ta.” 22 Și comandantul a lăsat pe tânăr să plece, și i-a zis:
“Să nu spui nimănui că mi-ai descoperit aceste lucruri.” 23
A chemat la el doi dintre centurioni și le-a zis: “Pregătiți
două sute de ostași, ca să meargă până la Cezareea, cu
șaptezeci de călăreți și două sute de oameni înarmați cu
sulițe, la ceasul al treilea din noapte”. 24 Le-a cerut să pună
la dispoziție niște călăreți, ca să-l urce pe Pavel pe unul
dintre ei și să-l ducă în siguranță la Felix, guvernatorul.
25 Și a scris o scrisoare astfel: “Și a scris o scrisoare ca
aceasta: 26 “Claudius Lysias către cel mai bun guvernator
Felix: “Salutări. 27 “Omul acesta a fost prins de iudei și era
pe cale să fie omorât de ei, când am venit cu ostașii și l-am
salvat, aflând că este roman. 28 Dorind să aflu cauza pentru
care îl acuzau, l-am adus jos la consiliul lor. 29 Am găsit că
era acuzat în legătură cu chestiuni legate de legea lor, dar
nu era acuzat de nimic vrednic de moarte sau de închisoare.
30 Când mi s-a spus că iudeii îl pândesc, l-am trimis imediat
la voi, însărcinându-i și pe acuzatorii lui să aducă înaintea
voastră acuzațiile lor împotriva lui. Rămas bun!” 31 Soldații
au luat pe Pavel și, după porunca lor, l-au dus noaptea la
Antipatris. 32 Dar a doua zi au lăsat călăreții să meargă cu
el și s-au întors la cazarmă. 33 Când au ajuns la Cezareea
și au predat scrisoarea guvernatorului, i-au prezentat și lui
Pavel. 34 După ce a citit-o, guvernatorul a întrebat din ce
provincie este. Când a înțeles că era din Cilicia, a spus: 35
“Te voi asculta pe deplin când vor sosi și acuzatorii tăi”. El a
poruncit să fie ținut în palatul lui Irod.

24 După cinci zile, marele preot Anania s-a coborât cu
niște bătrâni și cu un orator, Tertul. Aceștia l-au informat
pe guvernator împotriva lui Pavel. 2 Când a fost chemat,
Tertullus a început să-l acuze, spunând: “Văzând că prin tine
ne bucurăm de multă pace și că prosperitatea vine în acest
popor prin previziunea ta, 3 o acceptăm în toate felurile și
în toate locurile, preasfințite Felix, cu toată recunoștința.
4 Dar, ca să nu te întârzii, te rog să ai răbdare cu noi și
să asculți câteva cuvinte. 5 Pentru că am descoperit că
acest om este o plagă, un instigator de insurecții printre toți
evreii din întreaga lume și un lider al sectei nazarienilor.
6 A încercat chiar să profaneze templul și l-am arestat. 8
Examinându-l tu însuți, poți constata toate aceste lucruri
de care îl acuzăm.” 9 Și iudeii s-au alăturat și ei atacului,
afirmând că așa stau lucrurile. 10 După ce guvernatorul i-a
făcut semn să vorbească, Pavel a răspuns: “Fiindcă știu că
tu ești de mulți ani judecător al acestui neam, îmi iau cu
plăcere apărarea, 11 fiindcă poți să constați că nu au trecut
mai mult de douăsprezece zile de când m-am suit să mă
închin la Ierusalim. 12 În templu nu m-au găsit certându-mă
cu nimeni sau stârnind mulțimea, nici în sinagogi, nici în
oraș. 13 Și nici nu vă pot dovedi lucrurile de care mă acuză
acum. 14 Dar vă mărturisesc acest lucru: că, potrivit Căii,
pe care ei o numesc sectă, așa slujesc eu Dumnezeului
părinților noștri, crezând toate lucrurile care sunt conform

Legii și care sunt scrise în profeți; 15 având speranța față de
Dumnezeu, pe care și aceștia o așteaptă, că va fi o înviere
a morților, atât a celor drepți, cât și a celor nedrepți. 16 În
acest sens, practic și eu, având întotdeauna o conștiință
lipsită de supărare față de Dumnezeu și față de oameni. 17
După câțiva ani, am venit să aduc națiunii mele daruri pentru
cei nevoiași și ofrande; 18 în mijlocul cărora niște iudei din
Asia m-au găsit purificat în templu, nu cu o mulțime și nici cu
agitație. 19 Ei ar fi trebuit să fie aici, înaintea voastră, și să
mă acuze, dacă aveau ceva împotriva mea. 20 Sau, altfel,
să spună ei înșiși ce nedreptate au găsit în mine când am
stat în fața consiliului, 21 dacă nu cumva pentru acest singur
lucru am strigat stând în picioare în mijlocul lor: "Cu privire la
învierea morților sunt judecat astăzi în fața voastră!"". 22 Dar
Felix, care cunoștea mai bine Calea, i-a amânat, zicând:
"Când va coborî Lisias, comandantul, voi lua o hotărâre în
privința voastră." 23 El a poruncit centurionului ca Pavel
să fie ținut în custodie și să aibă unele privilegii și să nu
interzică niciunui dintre prietenii săi să îl servească sau să îl
viziteze. 24 După câteva zile, Felix a venit cu Drusila, soția
sa, care era iudeică, și a trimis să cheme pe Pavel și l-a
ascultat cu privire la credința în Hristos Isus. 25 În timp ce el
vorbea despre neprihănire, despre stăpânirea de sine și
despre judecata viitoare, Felix s-a îngrozit și i-a răspuns:
"Du-te deocamdată și, când îmi va fi de folos, te voi chema."
26 Între timp, el mai spera că Pavel îi va da bani, ca să-l
elibereze. De aceea, de asemenea, trimitea mai des după el
și vorbea cu el. 27 După ce s-au împlinit doi ani, Felix a fost
înlocuit de Porcius Festus; și Felix, vrând să se facă plăcut
iudeilor, a lăsat pe Pavel în temniță.

25 Festus, deci, a venit în provincie și, după trei zile, s-
a suit din Cezareea la Ierusalim. 2 Marele preot și
cei mai de seamă dintre iudei l-au informat împotriva lui
Pavel și l-au rugat, 3 cerându-i o favoare împotriva lui, să-l
cheme la Ierusalim, complotând să-l ucidă pe drum. 4 Festus
însă a răspuns că Pavel trebuie să fie ținut în custodie la
Cezareea și că el însuși urma să plece în curând. 5 "Lăsați
deci", a spus el, "pe cei care sunt în putere printre voi să
coboare cu mine și, dacă este ceva rău în acest om, să îl
acuze." 6 După ce a stat printre ei mai mult de zece zile, s-
a pogorât la Cezareea și a doua zi a stat pe scaunul de
judecată și a poruncit să fie adus Pavel. 7 După ce a venit,
iudeii care se coborâseră de la Ierusalim au stat în jurul lui,
aducând împotriva lui multe și grave acuzații pe care nu le
puteau dovedi, 8 în timp ce el spunea în apărarea sa: "Nu
am păcătuit deloc nici împotriva legii iudeilor, nici împotriva
templului, nici împotriva lui Cezar". 9 Dar Festus, vrând
să-și câștige favoarea iudeilor, a luat cuvântul și a zis lui
Pavel: "Vrei să te duci la Ierusalim și să fii judecat de mine
acolo despre aceste lucruri?" 10 Dar Pavel a zis: "Eu stau în
fața scaunului de judecată al Cezarului, unde trebuie să fiu
judecat. Nu am făcut niciun rău iudeilor, după cum bine știți
și voi. 11 Căci, dacă am greșit și am săvârșit ceva vrednic de
moarte, nu refuz să mor; dar dacă nu este adevărat niciunul
din lucrurile de care mă acuză ei, nimeni nu mă poate preda
lor. Eu apelez la Cezar!" 12 Atunci Festus, după ce a vorbit
cu consiliul, a răspuns: "Ați apelat la Cezar. La Cezar vă veți
duce". 13 După ce au trecut câteva zile, regele Agripa și
Berenice au sosit la Cezareea și au salutat pe Festus. 14
Cum a stat acolo multe zile, Festus a prezentat împăratului
cazul lui Pavel, zicând: "Există un om lăsat prizonier de
Felix; 15 despre care, când eram la Ierusalim, m-au informat
preoții cei mai de seamă și bătrânii iudeilor, cerând o sentință
împotriva lui. 16 Le-am răspuns că nu este obiceiul romanilor
să predea pe cineva la pieire înainte ca acuzatul să se
întâlnească față în față cu acuzatorii și să aibă ocazia să
se apere în legătură cu acuzațiile care i se aduc. 17 Prin
urmare, când s-au adunat aici, nu am întârziat, ci a doua zi
am stat pe scaunul de judecată și am poruncit ca omul să
fie adus. 18 Când acuzatorii s-au ridicat în picioare, nu i-
au adus nicio acuzație de lucruri pe care le presupuneam
eu, 19 ci au avut anumite întrebări împotriva lui cu privire la
propria lor religie și la un Isus mort, despre care Pavel a
afirmat că este viu. 20 Fiind nedumerit cum să întreb despre
aceste lucruri, l-am întrebat dacă este dispus să meargă la
Ierusalim și acolo să fie judecat cu privire la aceste lucruri.
21 Dar, când Pavel a cerut să fie reținut în vederea deciziei
împăratului, am poruncit să fie reținut până când îl voi putea
trimite la Cezar." 22 Agripa a zis lui Festus: "Aș vrea și eu să
aud pe acest om." "Mâine", a spus el, "îl veți auzi". 23 A
doua zi, după ce Agripa și Berenice au venit cu mare pompă
și au intrat în sala de audieri, împreună cu comandanții și cu
cei mai de seamă din cetate, din porunca lui Festus, a fost
adus Pavel. 24 Festus a zis: "Împărate Agripa, și toți bărbații
care sunt aici de față cu noi, vedeți pe acest om despre care
toată mulțimea iudeilor mi-a făcut o petiție, atât la Ierusalim,
cât și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască. 25 Dar
când am constatat că nu a săvârșit nimic vrednic de moarte
și cum el însuși a apelat la împărat, am hotărât să îl trimit pe
el, 26 despre care nu am nimic sigur de scris domnului meu.
De aceea l-am adus în fața voastră și mai ales în fața ta,
rege Agripa, pentru ca, după examinare, să am ce să scriu.

27 Căci mi se pare nerezonabil ca, trimițând un prizonier, să
nu precizez și acuzațiile care i se aduc."

26 Agripa a zis lui Pavel: "Poți să vorbești în numele tău."
Atunci Pavel a întins mâna și a luat apărarea. 2 "Mă
consider fericit, rege Agripa, că astăzi îmi voi lua apărarea
în fața ta cu privire la toate lucrurile de care sunt acuzat
de iudei, 3 mai ales că tu ești expert în toate obiceiurile
și în toate chestiunile care există printre iudei. De aceea
te rog să mă asculți cu răbdare. 4 "Toți iudeii știu cum
am trăit din tinerețe, de la început în neamul meu și la
Ierusalim, 5 și m-au cunoscut de la început, dacă vor să
mărturisească, că am trăit ca fariseu după cea mai strictă
sectă a religiei noastre. 6 Acum stau aici pentru a fi judecat
pentru speranța promisiunii făcute de Dumnezeu părinților
noștri, 7 pe care cele douăsprezece triburi ale noastre,
slujind cu sârguință zi și noapte, speră să o obțină. Cu privire
la această speranță sunt acuzat de iudei, rege Agripa! 8
De ce este judecat incredibil la tine dacă Dumnezeu învie
morții? 9 "Eu însumi am crezut cu adevărat că trebuie să fac
multe lucruri potrivnice numelui lui Isus din Nazaret. 10 Am
făcut și eu așa ceva la Ierusalim. Am închis deopotrivă pe
mulți dintre sfinți în închisori, primind autoritate de la preoții
cei mai de seamă, iar când au fost condamnați la moarte,
mi-am dat votul împotriva lor. 11 Pedepsindu-i adesea în
toate sinagogile, am încercat să-i fac să hulească. Fiind
extrem de înfuriat împotriva lor, i-am persecutat până în
cetăți străine. 12 "Pe când călătoream spre Damasc, cu
împuternicirea și însărcinarea preoților cei mai de seamă, 13
la amiază, împărate, am văzut pe drum o lumină din cer, mai
strălucitoare decât soarele, care strălucea în jurul meu și al
celor ce călătoreau cu mine. 14 După ce am căzut cu toții la
pământ, am auzit o voce care îmi spunea în limba ebraică:
"Saul, Saul, de ce mă prigonești? Îți este greu să lovești cu
piciorul în ghiare'. 15 Și am zis: "Cine ești Tu, Doamne?
"El a spus: "Eu sunt Isus, pe care voi Îl persecutați. 16 Dar
ridică-te și stai în picioare, căci pentru aceasta m-am arătat
ție: ca să te numesc slujitor și martor atât al lucrurilor pe
care le-ai văzut, cât și al celor pe care ți le voi descoperi; 17
să te eliberez de la popor și de la neamuri, la care te trimit,
18 să le deschizi ochii, ca să se întoarcă de la întuneric
la lumină și de la puterea lui Satana la Dumnezeu, ca să
primească iertarea păcatelor și moștenirea între cei sfințiți
prin credința în mine'. 19 "De aceea, împărate Agripa, n-am
fost neascultător de viziunea cerească, 20 ci am vestit mai
întâi celor din Damasc, la Ierusalim și în toată țara Iudeii,
precum și neamurilor, că trebuie să se pocăiască și să se
întoarcă la Dumnezeu, făcând fapte vrednice de pocăință.
21 Din acest motiv, iudeii m-au prins în templu și au încercat
să mă ucidă. 22 De aceea, după ce am obținut ajutorul care
vine de la Dumnezeu, stau până în ziua de azi mărturisind
atât celor mici, cât și celor mari, fără să spun nimic altceva
decât ceea ce profeții și Moise au spus că se va întâmpla, 23
cum trebuie să sufere Cristos și cum, prin învierea morților,
el va fi cel dintâi care va vesti lumina atât acestui popor,
cât și neamurilor." 24 Pe când se apăra el astfel, Festus a
zis cu glas tare: "Pavel, ești nebun! Marea ta învățătură te
face să înnebunești!" 25 Dar el a răspuns: "Nu sunt nebun,
preafericite Festus, ci spun cu îndrăzneală cuvinte adevărate
și rezonabile. 26 Căci împăratul știe aceste lucruri, căruia îi
vorbesc și eu liber. Căci sunt convins că nici unul dintre
aceste lucruri nu-i este ascuns, căci acest lucru nu s-a făcut
într-un colț. 27 Împărate Agripa, crezi tu oare în profeți? Știu
că tu crezi." 28 Agripa a zis lui Pavel: "Cu puțină convingere
vrei să mă faci creștin?" 29 Pavel a zis: "Rog pe Dumnezeu
ca, fie cu puțin, fie cu mult, nu numai voi, ci și toți cei ce mă
ascultă astăzi, să ajungeți la fel ca mine, afară de aceste
legături." 30 Împăratul s-a sculat, împreună cu guvernatorul,
cu Bernice și cu cei ce stăteau cu ei. 31 După ce s-au retras,
au vorbit unul cu altul, zicând: "Omul acesta nu face nimic
vrednic de moarte sau de legături." 32 Agrippa i-a spus
lui Festus: "Omul acesta ar fi putut fi eliberat dacă nu ar fi
apelat la Cezar."

27 După ce s-a hotărât să ne îmbarcăm spre Italia, au
predat pe Pavel și pe alți prizonieri unui centurion
numit Iulius, din trupa lui Augustan. 2 Îmbarcându-ne pe o
corabie din Adramyttium, care urma să plece spre locuri de
pe coasta Asiei, am pornit pe mare, cu noi fiind Aristarchus,
un macedonean din Tesalonic. 3 A doua zi, am atins Sidonul.
Iulius s-a purtat cu Pavel cu bunăvoință și i-a dat voie să se
ducă la prietenii săi și să se răcorească. 4 Plecând de acolo,
am navigat sub vântul din Cipru, pentru că vânturile erau
contrare. 5 După ce am traversat marea care se află în largul
Ciliciei și al Pamfiliei, am ajuns la Myra, un oraș din Licia. 6
Acolo, centurionul a găsit o corabie din Alexandria, care
naviga spre Italia, și ne-a îmbarcat. 7 După ce am navigat
încet multe zile și am ajuns cu greu în fața Cnidului, vântul
nepermițându-ne să mergem mai departe, am navigat sub
vântul dinspre Creta, în fața Salmonei. 8 Navigând cu greu
de-a lungul ei, am ajuns la un loc numit Fair Havens, lângă
orașul Lasea. 9 După ce trecuse mult timp și călătoria era
deja periculoasă, pentru că trecuse deja Postul Mare, Pavel
i-a sfătuit 10 și le-a zis: "Domnilor, văd că această călătorie

va fi cu pagube și cu multe pierderi, nu numai a încărcăturii
și a corăbiei, ci și a vieții noastre." 11 Dar centurionul a dat
mai multă atenție stăpânului și proprietarului corabiei decât
la cele spuse de Pavel. 12 Pentru că raiul nu era potrivit
pentru a ierna, cei mai mulți au sfătuit să plece pe mare de
acolo, dacă prin orice mijloace puteau să ajungă la Phoenix
și să ierneze acolo, care este un port din Creta, privind spre
sud-vest și nord-vest. 13 Când vântul de sud a suflat ușor,
crezând că și-au atins scopul, au ridicat ancora și au navigat
de-a lungul Cretei, aproape de țărm. 14 Dar, nu după mult
timp, un vânt furtunos a bătut dinspre țărm, care se numește
Euroclydon. 15 Când corabia a fost prinsă și nu a putut face
față vântului, am cedat în fața lui și am fost împinși de-
a lungul. 16 Alergând sub vântul unei mici insule numite
Clauda, am reușit, cu greu, să asigurăm barca. 17 După ce
au ridicat-o, au folosit cabluri pentru a ajuta la consolidarea
navei. Temându-se că vor eșua pe bancurile de nisip din
Syrtis, au coborât ancora de mare și astfel au fost împinși
de-a lungul. 18 În timp ce ne chinuiam foarte mult cu furtuna,
a doua zi au început să arunce lucruri peste bord. 19 În a
treia zi, au aruncat cu propriile mâini scufundările corăbiei.
20 Când nici soarele și nici stelele nu ne-au mai luminat
timp de multe zile și nici o furtună mică nu ne apăsa, orice
speranță că vom fi salvați era acum înlăturată. 21 După
ce au stat multă vreme fără mâncare, Pavel s-a ridicat în
mijlocul lor și le-a zis: "Domnilor, trebuia să mă ascultați și să
nu plecați din Creta, ca să nu vă alegeți cu această pagubă
și cu această pierdere. 22 Acum vă îndemn să vă înveseliți,
căci nu va fi nicio pierdere de vieți omenești printre voi, ci
numai a corabiei. 23 Căci în această noapte a stat lângă
mine un înger, care aparținea Dumnezeului al cărui sunt și
căruia îi slujesc, 24 și care mi-a spus: "Nu te teme, Paul.
Trebuie să te prezinți în fața Cezarului. Iată, Dumnezeu ți-
a acordat pe toți cei care navighează cu tine." 25 Așadar,
domnilor, înveseliți-vă! Căci eu cred în Dumnezeu, că va fi
așa cum mi s-a spus. 26 Dar trebuie să eșuăm pe o anumită
insulă." 27 Dar, când a venit a paisprezecea noapte, pe când
eram împinși de colo-colo în Marea Adriatică, pe la miezul
nopții, marinarii au bănuit că se apropiau de un țărm. 28
Au făcut sondaje și au găsit douăzeci de brațe. După puțin
timp, au făcut din nou sondaje și au găsit cincisprezece
brazde. 29 Temându-se că vom eșua pe un teren stâncos, au
aruncat patru ancore de la pupa și au dorit să se lumineze
de ziuă. 30 În timp ce marinarii încercau să fugă din corabie
și coborâseră barca în mare, prefăcându-se că vor arunca
ancorele de la prova, 31 Pavel le-a spus centurionului și
soldaților: "Dacă aceștia nu rămân în corabie, nu puteți fi
salvați." 32 Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii și au lăsat-
o să cadă. 33 Pe când se făcea ziuă, Pavel i-a rugat pe toți
să ia ceva de mâncare, zicând: "Astăzi este a paisprezecea
zi în care așteptați și postiți, fără să luați nimic. 34 De aceea
vă rog să luați ceva de mâncare, căci aceasta este pentru
siguranța voastră, căci nu va pieri niciun fir de păr de pe
capul niciunuia dintre voi." 35 După ce a spus acestea și a
luat pâinea, a mulțumit lui Dumnezeu în fața tuturor; apoi a
frânt-o și a început să mănânce. 36 Atunci toți s-au înveselit
și au luat și ei mâncare. 37 În total, eram două sute șaptezeci
și șase de suflete pe corabie. 38 După ce au mâncat destul,
au ușurat corabia, aruncând grâul în mare. 39 Când s-a făcut
ziuă, nu au recunoscut pământul, dar au observat un anumit
golf cu o plajă și au decis să încerce să conducă corabia pe
ea. 40 Aruncând ancorele, le-au lăsat în mare, dezlegând în
același timp frânghiile cârmei. Ridicând trincheta în direcția
vântului, s-au îndreptat spre plajă. 41 Dar, ajungând într-un
loc unde se întâlneau două mări, au eșuat nava. Prora a
lovit și a rămas nemișcată, dar pupa a început să se rupă
din cauza violenței valurilor. 42 Sfatul ostașilor era să ucidă
pe cei prizonieri, ca să nu mai înoate niciunul dintre ei și să
scape. 43 Dar centurionul, vrând să-l salveze pe Pavel, i-a
oprit din planul lor și a poruncit ca cei care știau să înoate să
se arunce primii peste bord, ca să se îndrepte spre uscat; 44
iar ceilalți să îi urmeze, unii pe scânduri și alții pe alte lucruri
din corabie. Astfel au scăpat cu toții teferi spre uscat.

28 După ce am scăpat, au aflat că insula se numea Malta.
2 Băștinașii ne-au arătat o bunătate ieșită din comun,
căci au aprins un foc și ne-au primit pe toți, din cauza ploii
de acum și din cauza frigului. 3 Dar când Pavel a strâns un
mănunchi de bețe și le-a pus pe foc, o viperă a ieșit din
cauza căldurii și s-a prins de mâna lui. 4 Când băștinașii au
văzut creatura atârnând de mâna lui, și-au spus unii altora:
"Fără îndoială că acest om este un ucigaș, pe care, deși a
scăpat din mare, Justiția nu l-a lăsat să trăiască." 5 Cu toate
acestea, el a scuturat creatura în foc și nu a pățit nimic. 6 Ei
se așteptau însă ca el să se fi umflat sau să fi căzut mort
deodată, dar când au privit mult timp și au văzut că nu i s-a
întâmplat nimic rău, s-au răzgândit și au spus că este un
zeu. 7 În împrejurimile acelui loc se aflau niște pământuri ale
căpeteniei insulei, numită Publius, care ne-a primit și ne-a
găzduit cu amabilitate timp de trei zile. 8 Tatăl lui Publius
zăcea bolnav de febră și de dizenterie. Pavel a intrat la el, s-
a rugat și, punându-și mâinile peste el, l-a vindecat. 9 După
ce s-a făcut acest lucru, au venit și ceilalți care aveau boli în
insulă și s-au vindecat. 10 De asemenea, ne-au onorat cu

multe onoruri și, când am plecat, au pus la bord lucrurile
de care aveam nevoie. 11 După trei luni, am plecat cu o
corabie din Alexandria care iernase pe insulă și care avea
ca emblemă “Frații gemeni”. 12 Aterizând la Siracuza, am
rămas acolo trei zile. 13 De acolo am făcut un ocol și am
ajuns la Rhegium. După o zi, a apărut un vânt dinspre sud
și, a doua zi, am ajuns la Puteoli, 14 unde am găsit frați și
am fost rugați să rămânem cu ei timp de șapte zile. Astfel
am ajuns la Roma. 15 De acolo, frații, când au auzit de noi,
au venit în întâmpinarea noastră până la Piața lui Appius
și la Cele Trei Taverne. Când i-a văzut, Pavel a mulțumit
lui Dumnezeu și a prins curaj. 16 Când am intrat în Roma,
centurionul i-a predat pe prizonieri căpitanului gărzii, dar
lui Pavel i s-a permis să rămână singur cu soldatul care îl
păzea. 17 După trei zile, Pavel a chemat laolaltă pe cei care
erau conducătorii iudeilor. După ce s-au adunat, le-a zis:
“Eu, fraților, deși nu făcusem nimic împotriva poporului și
a obiceiurilor părinților noștri, am fost totuși dat prizonier
din Ierusalim în mâinile romanilor, 18 care, după ce m-au
cercetat, au vrut să mă elibereze, pentru că nu era în mine
nici o cauză de moarte. 19 Dar, când iudeii s-au opus, am
fost nevoit să apelez la Cezar, nu că aș fi avut ceva de care
să acuz națiunea mea. 20 De aceea am cerut să te văd și să
vorbesc cu tine. Căci, din cauza speranței lui Israel, sunt
legat cu acest lanț.” 21 Ei I-au zis: “Nu am primit scrisori
din Iudeea despre tine, și nici unul din frați n-a venit aici să
ne spună sau să ne vorbească de rău despre tine. 22 Dar
noi dorim să auzim de la tine ce crezi tu. Căci, în ceea ce
privește această sectă, ne este cunoscut faptul că peste
tot se vorbește împotriva ei.” 23 După ce I-au dat o zi, a
venit multă lume la El, la locuința lui. El le dădea explicații,
mărturisind despre Împărăția lui Dumnezeu și convingându-i
despre Isus, atât din Legea lui Moise, cât și din profeți, de
dimineața până seara. 24 Unii credeau cele spuse, iar alții
nu credeau. 25 Când nu s-au înțeles între ei, au plecat după
ce Pavel a rostit un singur mesaj: “Duhul Sfânt a vorbit cu
dreptate părinților noștri, prin profetul Isaia, 26 spunând:
“Du-te la acest popor și spune-i, în auz, veți auzi, dar nu
va înțelege în nici un fel. Văzând, veți vedea, dar nu va
percepe în nici un fel. 27 Căci inima acestui popor a devenit
insensibilă. Urechile lor sunt surde de auz. Și-au închis ochii.
Ca nu cumva să vadă cu ochii lor, aud cu urechile lor, să
înțeleagă cu inima lor, și s-ar întoarce din nou, atunci îi
voi vindeca. 28 “Să știți deci că mântuirea lui Dumnezeu
este trimisă la neamuri și ele vor asculta.” 29 După ce a
spus aceste cuvinte, iudeii au plecat, având între ei o mare
ceartă. 30 Pavel a stat doi ani întregi în casa lui închiriată, și
primea pe toți cei ce veneau la el, 31 propovăduind cu toată
îndrăzneala, fără nici o oprelişte, Împărăția lui Dumnezeu și
învățând cele despre Domnul Isus Hristos.

Romani

1 Pavel, slujitor al lui Isus Hristos, chemat ca apostol, pus
deoparte pentru vestea cea bună a lui Dumnezeu, **2** pe
care a făgăduit-o mai înainte prin proorocii Săi în Sfintele
Scripturi, **3** despre Fiul Său, născut din neamul lui David,
după trup, **4** care a fost declarat Fiul lui Dumnezeu cu putere,
după Duhul sfințeniei, prin învierea din morți, Isus Hristos,
Domnul nostru, **5** prin care am primit harul și apostolatul
pentru ascultarea credinței printre toate neamurile, pentru
Numele Lui; **6** printre care și voi sunteți chemați să aparțineți
lui Isus Cristos; **7** tuturor celor care sunt în Roma, iubiți de
Dumnezeu, chemați să fie sfinți: Harul și pacea să vă fie
vouă, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus
Hristos. **8** Mai întâi, mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus
Hristos, pentru voi toți, pentru că credința voastră este vestită
în toată lumea. **9** Căci martor îmi este Dumnezeu, căruia îi
slujesc în duhul meu în Buna Vestire a Fiului său, cât de
neîncetat fac mereu pomenirea voastră în rugăciunile mele,
10 cerând, dacă acum, în sfârșit, prin voia lui Dumnezeu, să
fiu învrednicit să ajung la voi. **11** Căci doresc mult să vă văd,
ca să vă pot împărtăși vreun dar spiritual, pentru ca voi să
fiți întăriți; **12** adică, ca eu împreună cu voi să fiu încurajat în
voi, fiecare dintre noi prin credința celuilalt, atât a voastră,
cât și a mea. **13** Și nu vreau să nu știți, fraților, că de multe
ori am plănuit să vin la voi, dar am fost împiedicat până
acum, ca să aduc rod și printre voi, ca și printre celelalte
neamuri. **14** Sunt dator atât grecilor, cât și străinilor, atât
celor înțelepți, cât și celor nebuni. **15** Așadar, atât cât este în
mine, sunt nerăbdător să propovăduiesc vestea cea bună
și vouă, care sunteți în Roma. **16** Căci nu mi-e rușine de
vestea cea bună a lui Hristos, pentru că ea este puterea
lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede, mai
întâi a iudeilor și apoi a grecilor. **17** Căci în ea se descoperă
dreptatea lui Dumnezeu, din credință în credință. După cum
este scris: “Dar cel neprihănit va trăi prin credință”. **18** Căci
mânia lui Dumnezeu se arată din ceruri împotriva oricărei
nelegiuiri și nedreptăți a oamenilor care înăbușă adevărul
în nedreptate, **19** pentru că ceea ce este cunoscut de
Dumnezeu se arată în ei, căci Dumnezeu le-a descoperit. **20**
Căci lucrurile invizibile ale Lui, de la crearea lumii, se văd în
mod clar, fiind percepute prin lucrurile care sunt făcute, adică
puterea Lui veșnică și divinitatea Lui, pentru ca ei să fie fără
scuză. **(aïdios g126)** **21** Pentru că, cunoscând pe Dumnezeu,
nu L-au slăvit ca Dumnezeu și nu I-au adus mulțumiri,
ci au devenit deșerți în raționamentul lor și inima lor fără
minte s-a întunecat. **22** Și, făcându-se înțelepți, s-au făcut
nebuni, **23** și au schimbat slava Dumnezeului cel neînsuflețit
cu asemănarea unui chip de om coruptibil, de păsări, de
patrupede și de târâtoare. **24** De aceea, Dumnezeu i-a și
predat, în poftele inimilor lor, la necurăție, pentru ca trupurile
lor să fie dezonorate între ei; **25** care au schimbat adevărul
lui Dumnezeu cu minciuna și s-au închinat și au slujit mai
degrabă creaturii decât Creatorului, care este binecuvântat
în veci. Amin. **(aiōn g165)** **26** De aceea Dumnezeu i-a lăsat să
se lase pradă patimilor josnice. Căci femeile lor au schimbat
funcția naturală în ceea ce este împotriva naturii. **27** La fel
și bărbații, părăsind funcția naturală a femeii, s-au aprins
în poftele lor unii față de alții, bărbații făcând ceea ce este
nepotrivit cu bărbații și primind în ei înșiși pedeapsa cuvenită
pentru greșeala lor. **28** Chiar dacă au refuzat să-L aibă pe
Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a predat unei minți
reprobabile, ca să facă ceea ce nu se cuvine; **29** fiind plini
de toată nedreptatea, de imoralitate sexuală, de răutate, de
lăcomie, de răutate; plini de invidie, de crimă, de ceartă,
de înșelăciune, de obiceiuri rele, calomniatori în secret,
30 hulitori, urâcioși față de Dumnezeu, obraznici, aroganți,
lăudăroși, inventatori de lucruri rele, neascultători față de
părinți, **31** lipsiți de înțelegere, călcători de legământ, fără
afecțiune firească, neiertători, nemiloși; **32** care, cunoscând
rânduiala lui Dumnezeu, că cei care practică astfel de lucruri
sunt vrednici de moarte, nu numai că fac același lucru, dar și
aprobă pe cei care le practică.

2 De aceea, omule, oricine ai fi tu, care judeci, ești fără
prihană. Căci în ceea ce judeci pe altul, te osândești pe
tine însuți. Căci tu, care judeci, practici aceleași lucruri. **2** Noi
știm că judecata lui Dumnezeu este conformă cu adevărul
împotriva celor care practică astfel de lucruri. **3** Crezi tu,
omule, care judeci pe cei care practică astfel de lucruri și
faci la fel, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? **4** Sau
disprețuiești tu bogăția bunătății, a îngăduinței și a răbdării
Lui, fără să știi că bunătatea lui Dumnezeu te conduce la
pocăință? **5** Ci, după împietrirea voastră și inima voastră
neîmpăcată, vă strângeți pentru voi înșivă mânie în ziua
mâniei, a revelației și a dreptei judecăți a lui Dumnezeu, **6**
care “va răsplăti fiecăruia după faptele sale”. **7** celor care,
prin perseverența în binele făcut, caută gloria, onoarea și
incoruptibilitatea, viața veșnică; **(aiōnios g166)** **8** dar celor
care sunt egoiști și nu ascultă de adevăr, ci ascultă de
nedreptate, le va fi mânia, indignarea, **9** asuprirea și chinul
asupra oricărui suflet de om care face răul, mai întâi iudeilor
și apoi grecilor. **10** Dar slava, cinstea și pacea sunt pentru
orice om care face binele, mai întâi pentru iudeu și apoi

pentru grec. 11 Căci la Dumnezeu nu este părtinire. 12 Căci
toți cei ce au păcătuit fără lege vor pieri și fără lege. Toți
cei care au păcătuit sub Lege vor fi judecați prin Lege. 13
Căci nu ascultătorii legii sunt cei care sunt drepți înaintea lui
Dumnezeu, ci cei care împlinesc legea vor fi îndreptățiți 14
(pentru că atunci când neamurile care nu au legea fac prin
natură lucrurile legii, aceștia, neavând legea, sunt o lege
pentru ei înșiși, 15 prin faptul că arată lucrarea legii scrisă în
inimile lor, conștiința lor mărturisind cu ei, iar gândurile lor
între ei acuzându-i sau dimpotrivă scuzându-i) 16 în ziua
în care Dumnezeu va judeca tainele oamenilor, potrivit cu
Buna Vestire a mea, prin Isus Hristos. 17 Tu porți numele de
iudeu, te sprijini pe Lege, te lauzi în Dumnezeu, 18 cunoști
voia Lui și aprobi lucrurile bune, fiind învățat din Lege, 19
și ești încredințat că tu însuți ești călăuză orbilor, lumină
pentru cei ce sunt în întuneric, 20 îndrumător al celor nebuni,
învățător al copiilor, având în Lege forma cunoștinței și a
adevărului. 21 Așadar, tu, care înveți pe altul, nu te înveți și
pe tine însuți? Tu, care propovăduiești că omul nu trebuie să
fure, tu furi? 22 Tu, care spui că un om nu trebuie să comită
adulter, comiți tu adulter? Voi, care aveți în ură idolii, jefuiți
templele? 23 Voi, care vă lăudați cu legea, îl dezonorați pe
Dumnezeu prin nerespectarea legii? 24 Căci "numele lui
Dumnezeu este hulit printre neamuri din cauza voastră", așa
cum este scris. 25 Căci, într-adevăr, circumcizia este de
folos, dacă ești împlinitor al legii, dar dacă ești călcător al
legii, circumcizia ta a devenit necircumcizie. 26 Așadar, dacă
cel netăiat împrejur ține rânduielile Legii, nu cumva netăierea
lui împrejur nu va fi socotită ca fiind circumcizie? 27 Nu te
vor judeca oare pe tine, care cu litera și cu circumcizia ești
un călcător de lege, cei care sunt fizic netăiați împrejur, dar
care împlinesc legea? 28 Căci nu este iudeu cel care este
unul în afară, nici circumcizia care este exterioară în carne;
29 ci este iudeu cel care este unul înăuntru, iar circumcizia
este cea a inimii, în duh, nu în literă; a cărui laudă nu vine
de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3 Atunci ce avantaj are evreul? Sau care este folosul
circumciziei? 2 Mult în toate privințele! Pentru că, mai
întâi de toate, li s-au încredințat revelațiile lui Dumnezeu. 3
Căci ce s-ar întâmpla dacă unii ar fi fără credință? Oare lipsa
lor de credință va anula credincioșia lui Dumnezeu? 4 Să nu
se întâmple niciodată! Da, să fie găsit Dumnezeu adevărat,
dar orice om mincinos. După cum este scris, "pentru ca să
fiți îndreptățiți în cuvintele voastre, și ar putea să prevaleze
atunci când veți veni la judecată." 5 Dar dacă neprihănirea
noastră face să se recunoască neprihănirea lui Dumnezeu,
ce vom spune? Este nedrept Dumnezeu care provoacă
mânie? Vorbesc așa cum vorbesc oamenii. 6 Să nu se
întâmple niciodată! Căci atunci cum va judeca Dumnezeu
lumea? 7 Căci dacă adevărul lui Dumnezeu, prin minciuna
mea, a abundat spre gloria lui, de ce sunt și eu judecat
tot ca păcătos? 8 De ce nu (așa cum se spune în mod
calomnios și cum afirmă unii că spunem): "Să facem răul,
ca să vină binele?"? Cei care spun așa sunt condamnați
pe bună dreptate. 9 Și atunci, ce se întâmplă? Suntem noi
mai buni decât ei? Nu, în niciun caz. Căci noi i-am avertizat
anterior atât pe iudei, cât și pe greci, că toți sunt sub păcat.
10 După cum este scris, "Nu este nimeni neprihănit; nu, nici
unul. 11 Nu este nimeni care să înțeleagă. Nu există nimeni
care să-L caute pe Dumnezeu. 12 Toți s-au îndepărtat.
Împreună au devenit neprofitabile. Nu există nimeni care
să facă binele, nu, nici măcar unul." 13 "Gâtul lor este un
mormânt deschis. Cu limbile lor au folosit înșelăciunea."
"Otrava viperelor este sub buzele lor." 14 "Gura lor este plină
de blestem și de amărăciune." 15 Picioarele lor sunt iuți la
vărsarea sângelui. 16 Distrugerea și nenorocirea sunt în
căile lor. 17 Calea păcii, ei nu au cunoscut-o." 18 "Nu este
frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor." 19 Și știm că tot
ce spune Legea vorbește celor ce sunt sub Lege, pentru
ca orice gură să fie închisă și toată lumea să fie supusă
judecății lui Dumnezeu. 20 Fiindcă prin faptele Legii, nicio
făptură nu va fi îndreptățită înaintea Lui; căci prin Lege vine
cunoașterea păcatului. 21 Dar acum, afară de Lege, s-a
descoperit o neprihănire a lui Dumnezeu, mărturisită prin
Lege și prin prooroci, 22 neprihănirea lui Dumnezeu prin
credința în Isus Hristos, pentru toți și pentru toți cei ce cred.
Căci nu este nicio deosebire, 23 căci toți au păcătuit și sunt
lipsiți de gloria lui Dumnezeu; 24 fiind îndreptățiți gratuit prin
harul său, prin răscumpărarea care este în Isus Cristos,
25 pe care Dumnezeu l-a trimis ca jertfă de ispășire prin
credința în sângele său, pentru o demonstrație a dreptății
sale prin trecerea peste păcatele anterioare, în îngăduința lui
Dumnezeu; 26 pentru a demonstra dreptatea sa în timpul
prezent, pentru ca el însuși să fie drept și justițiarul celui
care are credință în Isus. 27 Atunci unde este lăudăroșenia?
Ea este exclusă. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu, ci
printr-o lege a credinței. 28 Susținem deci că omul este
justificat prin credință, fără faptele legii. 29 Sau Dumnezeu
este oare numai Dumnezeul iudeilor? Nu este el Dumnezeul
și al neamurilor? Ba da, și al neamurilor, 30 de vreme ce,
într-adevăr, există un singur Dumnezeu care va justifica pe
cei tăiați împrejur prin credință și pe cei netăiați împrejur prin

credință. 31 În acest caz, anulăm noi Legea prin credință?
Să nu se întâmple niciodată! Nu, noi stabilim legea.

4 Atunci ce vom spune că Avraam, strămoșul nostru, a
găsit după trup? 2 Căci, dacă Avraam a fost îndreptățit
prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu față de Dumnezeu.
3 Căci ce spune Scriptura? "Avraam a crezut pe Dumnezeu
și i s-a socotit ca neprihănire." 4 Or, pentru cel care lucrează,
răsplata nu este socotită ca un har, ci ca ceva datorat. 5 Dar
celui care nu lucrează, ci crede în Cel care justifică pe cei
neevlavioși, credința lui este socotită drept dreptate. 6 Așa
cum și David pronunță binecuvântarea asupra omului căruia
Dumnezeu îi socotește dreptate în afară de fapte: 7 "Ferice
de cei cărora li se iartă fărădelegile, ale căror păcate sunt
acoperite. 8 Binecuvântat este omul pe care Domnul nu-l
va acuza de păcat." 9 Este deci binecuvântarea aceasta
numai pentru cei tăiați împrejur, sau și pentru cei netăiați
împrejur? Căci noi spunem că credința i-a fost socotită lui
Avraam ca neprihănire. 10 Cum a fost deci socotită? Când
era în circumcizie, sau în necircumcizie? Nu în circumcizie,
ci în necircumcizie. 11 El a primit semnul circumciziei, ca
pecete a neprihănirii credinței pe care o avea când era în
necircumcizie, ca să fie tatăl tuturor celor ce cred, chiar dacă
sunt în necircumcizie, pentru ca și lor să li se socotească
neprihănirea. 12 El este tatăl circumciziei pentru cei care nu
numai că sunt din circumcizie, dar care și umblă pe urmele
acelei credințe a tatălui nostru Avraam, pe care el a avut-
o în necircumcizie. 13 Căci făgăduința făcută lui Avraam
și urmașilor lui, că el va fi moștenitorul lumii, nu a fost
făcută prin lege, ci prin neprihănirea credinței. 14 Căci, dacă
moștenitorii sunt cei ce țin de Lege, credința se anulează și
făgăduința rămâne fără efect. 15 Căci legea produce mânie;
căci unde nu este lege, nu este nici neascultare. 16 De aceea
este din credință, ca să fie după har, pentru ca făgăduința
să fie sigură pentru toți urmașii, nu numai pentru cei din
lege, ci și pentru cei din credința lui Avraam, care este tatăl
nostru al tuturor. 17 După cum este scris: "Te-am făcut tatăl
multor neamuri". Aceasta în prezența celui în care a crezut:
Dumnezeu, care dă viață celor morți și numește lucrurile
care nu sunt, ca și cum ar fi. 18 Împotriva nădejdii, Avraam a
crezut în nădejde, ca să devină tatăl multor neamuri, potrivit
cu ceea ce fusese spus: "Așa va fi urmașul tău". 19 Fără
să slăbească în credință, el nu s-a gândit la propriul său
trup, care era deja uzat (el fiind în vârstă de aproape o
sută de ani), și la moartea pântecelui Sarei. 20 Cu toate
acestea, privind la promisiunea lui Dumnezeu, el nu s-a
clătinat din necredință, ci s-a întărit prin credință, dând slavă
lui Dumnezeu 21 și fiind pe deplin încredințat că ceea ce
promisese, era și în stare să împlinească. 22 De aceea și
acest lucru i-a fost "creditat ca neprihănire". 23 Or, nu a fost
scris că i s-a socotit numai pentru el, 24 ci și pentru noi,
cărora li se va socoti, care credem în cel care I-a înviat
din morți pe Isus, Domnul nostru, 25 care a fost dat pentru
greșelile noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră.

5 Deci, fiind îndreptățiți prin credință, avem pace cu
Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, 2 prin care,
de asemenea, avem acces prin credință la acest har în care
stăm. Ne bucurăm în speranța gloriei lui Dumnezeu. 3 Și nu
numai atât, ci ne bucurăm și în suferințele noastre, știind că
suferința produce perseverență; 4 iar perseverența, caracter
dovedit; iar caracterul dovedit, speranță; 5 iar speranța nu
ne dezamăgește, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost
revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost
dat. 6 Căci, pe când eram noi încă slabi, Hristos a murit la
vremea potrivită pentru cei nelegiuiți. 7 Căci cu greu va muri
cineva pentru un om neprihănit. Totuși, poate că pentru un
om bun cineva chiar va îndrăzni să moară. 8 Dar Dumnezeu
Își recomandă dragostea față de noi, prin faptul că, pe când
eram încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. 9 Cu atât mai
mult, fiind acum îndreptățiți prin sângele Lui, vom fi mântuiți
prin El de mânia lui Dumnezeu. 10 Căci dacă, pe când eram
vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului
Său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi mântuiți prin
viața lui. 11 Și nu numai atât, ci ne și bucurăm în Dumnezeu
prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am primit acum
împăcarea. 12 Așadar, după cum păcatul a intrat în lume
printr-un singur om și moartea prin păcat, tot așa și moartea
a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit. 13 Căci,
până la apariția Legii, păcatul era în lume; dar păcatul nu
este acuzat când nu există Legea. 14 Cu toate acestea,
moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar și peste
cei ale căror păcate nu au fost ca neascultarea lui Adam,
care este o prefigurare a celui ce avea să vină. 15 Dar darul
gratuit nu este ca și fărădelegea. Căci, dacă prin greșeala
unuia singur au murit cei mulți, cu atât mai mult harul lui
Dumnezeu și darul prin harul unui singur om, Isus Hristos,
a abundat pentru cei mulți. 16 Darul nu este ca prin unul
singur care a păcătuit; căci judecata a venit prin unul singur
spre osândă, dar darul gratuit a urmat multor fărădelegi spre
îndreptățire. 17 Căci, dacă prin fărădelegea unuia singur a
domnit moartea prin unul singur, cu atât mai mult cei care
primesc abundența harului și a darului neprihănirii vor domni
în viață prin unul singur, Isus Hristos. 18 Astfel, după cum,

printr-o singură fărădelege, toți oamenii au fost condamnați,
tot așa, printr-o singură faptă de dreptate, toți oamenii au fost
îndreptățiți pentru viață. 19 Căci, după cum prin neascultarea
unui singur om, mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin
ascultarea unuia singur, mulți vor fi făcuți neprihăniți. 20
Legea a venit pentru ca fărădelegea să abunde; dar acolo
unde a abundat păcatul, harul a abundat și mai mult, 21
pentru ca, după cum păcatul a domnit în moarte, tot așa
harul să domnească prin dreptate pentru viața veșnică, prin
Isus Hristos, Domnul nostru. (aiōnios g166)

6 Ce să spunem atunci? Să continuăm în păcat, pentru
ca harul să abunde? 2 Să nu se întâmple niciodată!
Noi, care am murit față de păcat, cum am mai putea trăi în
el? 3 Sau nu știți că noi toți cei care am fost botezați în
Hristos Isus am fost botezați în moartea lui? 4 Am fost deci
îngropați împreună cu el prin botez în moarte, pentru ca,
după cum Hristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, tot
așa și noi să umblăm într-o viață nouă. 5 Căci, dacă ne-am
unit cu El în asemănarea morții Lui, vom fi și noi părtași la
învierea Lui, 6 știind că omul nostru cel vechi a fost răstignit
împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie desființat,
ca să nu mai fim robi ai păcatului. 7 Căci cel care a murit a
fost eliberat de păcat. 8 Dar dacă am murit împreună cu
Hristos, credem că și noi vom trăi împreună cu el, 9 știind că
Hristos, înviind din morți, nu mai moare. Moartea nu mai
are stăpânire asupra lui! 10 Căci moartea în care a murit,
a murit o singură dată pentru păcat; dar viața pe care o
trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. 11 Astfel, considerați-
vă și voi înșivă ca fiind morți față de păcat, dar vii pentru
Dumnezeu în Hristos Isus, Domnul nostru. 12 De aceea, nu
lăsați păcatul să domnească în trupul vostru muritor, ca să-l
ascultați în poftele lui. 13 De asemenea, nu vă prezentați
membrele voastre păcatului ca instrumente ale nedreptății,
ci prezentați-vă lui Dumnezeu ca vii din morți, iar membrele
voastre ca instrumente ale dreptății pentru Dumnezeu. 14
Căci păcatul nu va avea stăpânire asupra voastră, pentru că
nu sunteți sub lege, ci sub har. 15 Și atunci, ce se întâmplă?
Să păcătuim pentru că nu suntem sub lege, ci sub har?
Să nu se întâmple niciodată! 16 Nu știți că, atunci când
vă prezentați ca niște robi și ascultați de cineva, sunteți
robii celui de care ascultați, fie de păcat spre moarte, fie de
ascultare spre dreptate? 17 Dar mulțumim lui Dumnezeu că,
în timp ce erați robi ai păcatului, ați devenit ascultători din
inimă față de acea formă de învățătură la care ați fost predați.
18 Fiind eliberați de păcat, ați devenit robi ai neprihănirii. 19
Vorbesc în termeni omenești, din pricina slăbiciunii cărnii
voastre; căci, după cum v-ați prezentat mădularele ca robi ai
necurăției și ai răutății peste răutăți, tot așa acum prezentați
mădularele voastre ca robi ai neprihănirii pentru sfințire.
20 Căci atunci când erați robi ai păcatului, erați liberi de
neprihănire. 21 Ce roade aveați deci atunci în lucrurile de
care vă rușinați acum? Căci sfârșitul acelor lucruri este
moartea. 22 Dar acum, fiind eliberați de păcat și deveniți robi
ai lui Dumnezeu, aveți rodul sfințirii și rezultatul vieții veșnice.
(aiōnios g166) 23 Căci plata păcatului este moartea, dar darul
gratuit al lui Dumnezeu este viața veșnică în Hristos Isus,
Domnul nostru. (aiōnios g166)

7 Sau nu știți voi, fraților, căci vorbesc cu oameni care
cunosc Legea, că Legea stăpânește asupra omului cât
trăiește el? 2 Căci femeia care are un soț este legată prin
lege de soț cât trăiește el, dar dacă soțul moare, ea este
eliberată de legea soțului. 3 Deci, dacă, cât timp trăiește
soțul, ea se unește cu un alt bărbat, ar fi numită adulteră.
Dar dacă soțul moare, ea este eliberată de legea soțului,
astfel că nu este adulteră, deși este unită cu un alt bărbat. 4
Așadar, frații mei, și voi ați fost făcuți morți față de Lege prin
trupul lui Hristos, ca să vă uniți cu altul, cu Cel înviat din
morți, ca să producem roade pentru Dumnezeu. 5 Căci,
atunci când eram în carne, patimile păcătoase care erau prin
lege lucrau în membrele noastre pentru a produce roade
spre moarte. 6 Dar acum am fost eliberați de Lege, după ce
am murit față de cea în care eram ținuți, astfel încât slujim
în noutatea duhului, și nu în vechimea literei. 7 Ce vom
spune atunci? Este legea păcat? Să nu fie niciodată! Cu
toate acestea, nu aș fi cunoscut păcatul decât prin lege.
Căci nu aș fi cunoscut pofta dacă legea nu ar fi spus: “Să nu
pofteşti”. 8 Dar păcatul, găsind prilej prin poruncă, a produs
în mine tot felul de pofte. Căci, în afara legii, păcatul este
mort. 9 În afară de Lege, am fost odată viu, dar când a venit
porunca, păcatul a reînviat și am murit. 10 Porunca, care
era pentru viață, am aflat că este pentru moarte; 11 căci
păcatul, găsind prilej prin poruncă, m-a înșelat și prin ea
m-a omorât. 12 De aceea, Legea este cu adevărat sfântă
și porunca sfântă, dreaptă și bună. 13 Deci ceea ce este
bun a devenit pentru mine moarte? Să nu fie niciodată! Dar
păcatul, ca să se arate că este păcat, producea moarte în
mine prin ceea ce este bun, pentru ca prin poruncă păcatul
să devină peste măsură de păcătos. 14 Căci știm că Legea
este spirituală, dar eu sunt trupesc, vândut sub păcat. 15
Căci nu înțeleg ce fac. Căci nu practic ceea ce doresc să
fac, ci ceea ce urăsc, aceea fac. 16 Dar dacă ceea ce nu
doresc, aceea fac, consimt Legii că este bună. 17 Deci acum

nu mai sunt eu cel care o face, ci păcatul care locuiește
în mine. 18 Căci știu că în mine, adică în carnea mea, nu
locuiește nimic bun. Căci dorința este prezentă la mine, dar
nu o găsesc făcând ceea ce este bun. 19 Căci binele pe
care-l doresc, nu-l fac; dar răul pe care nu-l doresc, pe acela
îl practic. 20 Dar dacă ceea ce nu doresc, fac, nu mai sunt eu
cel care face, ci păcatul care locuiește în mine. 21 Găsesc
deci legea că, în timp ce eu doresc să fac binele, răul este
prezent. 22 Căci eu mă bucur de legea lui Dumnezeu după
cele lăuntrice, 23 dar văd în mădularele mele o lege diferită,
care se luptă împotriva legii minții mele și mă aduce în
captivitate sub legea păcatului care este în mădularele mele.
24 Ce om nenorocit sunt eu! Cine mă va izbăvi din trupul
acestei morți? 25 Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Hristos,
Domnul nostru! Așadar, cu mintea, eu însumi slujesc legii lui
Dumnezeu, dar cu carnea, legii păcatului.

8 Așadar, acum nu este nici o condamnare pentru cei ce
sunt în Hristos Isus, care nu umblă după trup, ci după
Duhul. 2 Căci legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a
făcut liber de legea păcatului și a morții. 3 Căci ceea ce nu
putea face legea, fiindcă era slabă prin carne, Dumnezeu a
făcut, trimițându-și propriul Fiu în chip de carne păcătoasă și
pentru păcat, a condamnat păcatul în carne, 4 pentru ca
rânduiala legii să fie împlinită în noi, care nu umblăm după
carne, ci după Duhul. 5 Căci cei care trăiesc după trup își
pun mintea la lucrurile trupului, dar cei care trăiesc după
Duhul, la lucrurile Duhului. 6 Căci mintea cărnii este moarte,
dar mintea Duhului este viață și pace; 7 pentru că mintea
cărnii este ostilă lui Dumnezeu, deoarece nu se supune
legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi. 8 Cei care sunt în
carne nu pot să placă lui Dumnezeu. 9 Dar voi nu sunteți
în carne, ci în Duh, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în
voi. Dar dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, nu este al
lui. 10 Dacă Hristos este în voi, trupul este mort din pricina
păcatului, dar spiritul este viu din pricina neprihănirii. 11 Dar
dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus din morți locuiește
în voi, cel care l-a înviat pe Isus Hristos din morți va da
viață și trupurilor voastre muritoare, prin Duhul Său care
locuiește în voi. 12 Deci, fraților, nu suntem datori să trăim
după trup, ca să trăim după trup. 13 Căci, dacă trăiți după
trup, trebuie să muriți; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară
faptele trupului, veți trăi. 14 Căci toți cei ce sunt călăuziți
de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt copiii lui Dumnezeu.
15 Căci nu ați primit din nou duhul robiei pentru frică, ci
ați primit Duhul adopției, prin care strigăm: “Abba! Tată!”
16 Însuși Duhul mărturisește cu duhul nostru că suntem
copii ai lui Dumnezeu; 17 și, dacă suntem copii, suntem
și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-
moștenitori cu Hristos, dacă suferim împreună cu El, ca să
fim și noi proslăviți împreună cu El. 18 Căci consider că
suferințele de acum nu sunt vrednice de comparație cu slava
care se va arăta față de noi. 19 Căci creația așteaptă cu
nerăbdare arătarea copiilor lui Dumnezeu. 20 Căci creația a
fost supusă deșertăciunii, nu din voia ei, ci din cauza celui
care a supus-o, în speranța 21 că și creația însăși va fi
eliberată din robia stricăciunii în libertatea gloriei copiilor
lui Dumnezeu. 22 Căci știm că întreaga creație geme și se
chinuiește în dureri împreună până acum. 23 Nu numai noi
înșine, ci și noi înșine, care avem primele roade ale Duhului,
chiar și noi înșine gemem în noi înșine, așteptând adopția,
răscumpărarea trupului nostru. 24 Căci am fost mântuiți
în speranță, dar speranța care se vede nu este speranță.
Căci cine speră în ceea ce vede? 25 Dar dacă sperăm în
ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare. 26 Tot așa și
Duhul Sfânt ne ajută în slăbiciunile noastre, pentru că nu
știm să ne rugăm cum trebuie. Dar însuși Duhul mijlocește
pentru noi cu gemete care nu pot fi rostite. 27 Cel care
cercetează inimile știe ce este în mintea Duhului, pentru că
el mijlocește pentru sfinți, potrivit lui Dumnezeu. 28 Știm
că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce
iubesc pe Dumnezeu, al celor ce sunt chemați după planul
Lui. 29 Căci pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și
predestinat să fie conformați cu chipul Fiului Său, pentru
ca El să fie cel dintâi născut între mulți frați. 30 Pe cei pe
care i-a predestinat, pe aceia i-a și chemat. Pe cei pe care
i-a chemat, pe aceia i-a și îndreptățit. Pe cei pe care i-a
justificat, pe aceia i-a și glorificat. 31 Ce să spunem despre
aceste lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine poate
fi împotriva noastră? 32 El, care nu și-a cruțat propriul Fiu, ci
L-a predat pentru noi toți, cum nu ne-ar da și El, împreună
cu El, toate lucrurile? 33 Cine ar putea aduce o acuzație
împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care
justifică. 34 Cine este cel care condamnă? Este Hristos, care
a murit, ba mai mult, care a înviat din morți, care este la
dreapta lui Dumnezeu, care și el mijlocește pentru noi. 35
Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Ar putea
oare opresiunea, sau chinul, sau persecuția, sau foametea,
sau goliciunea, sau primejdia, sau sabia? 36 Așa cum este
scris, “De dragul tău suntem uciși toată ziua. Am fost socotiți
ca niște oi pentru măcelărie.” 37 Nu, în toate aceste lucruri
suntem mai mult decât biruitori prin Cel ce ne-a iubit. 38
Căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii,
nici stăpânirile, nici lucrurile prezente, nici cele viitoare, nici

puterile, 39 nici înălțimea, nici adâncimea, nici vreun alt
lucru creat nu va putea să ne despartă de dragostea lui
Dumnezeu, care este în Hristos Isus, Domnul nostru.

9 Eu spun adevărul în Hristos. Nu mint, conștiința mea
mărturisește cu mine în Duhul Sfânt 2 că am o mare
întristare și o durere neîncetată în inima mea. 3 Căci aș
putea să doresc să fiu eu însumi blestemat de Cristos, din
cauza fraților mei, rudele mele după trup 4 care sunt israeliți;
a căror adopție, glorie, legăminte, dăruire a legii, slujire și
promisiuni 5 din care sunt părinții și din care provine Cristos
în ceea ce privește trupul, care este peste toate, Dumnezeu,
binecuvântat în veci. Amin. (aiōn g165) 6 Dar nu este ca și
cum Cuvântul lui Dumnezeu ar fi fost zădărnicit. Căci nu
toți cei din Israel sunt din Israel. 7 și nici, pentru că sunt
urmașii lui Avraam, nu sunt toți copii. Ci, "urmașii voștri vor fi
socotiți ca de la Isaac". 8 Adică, nu copiii cărnii sunt copiii lui
Dumnezeu, ci copiii promisiunii sunt socotiți moștenitori. 9
Căci acesta este un cuvânt al promisiunii: "La timpul hotărât
voi veni și Sara va avea un fiu". 10 Și nu numai atât, ci și
Rebeca a conceput un fiu, pe tatăl nostru Isaac. 11 Căci,
nefiind încă născută, și neavând nimic bun sau rău, pentru ca
scopul lui Dumnezeu, potrivit alegerii, să rămână în picioare,
nu din fapte, ci de la Cel care cheamă, 12 i s-a spus: "Cel
mai mare va sluji celui mai mic". 13 Așa cum este scris: "Pe
Iacov l-am iubit, dar pe Esau l-am urât". 14 Ce vom spune
atunci? Există nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie niciodată!
15 Căci El a zis lui Moise: "Voi avea milă de cine am milă și
voi avea milă de cine am milă". 16 Deci, nu este a celui care
vrea, nici a celui care aleargă, ci a lui Dumnezeu care are
milă. 17 Căci Scriptura îi spune lui Faraon: "Tocmai pentru
aceasta am făcut să te înalț, ca să-mi arăt în tine puterea
Mea și ca numele Meu să fie vestit pe tot pământul." 18
Așadar, El are milă de cine vrea și împietrește pe cine vrea.
19 Atunci îmi veți zice: "De ce mai găsește el greșeală? Căci
cine se împotrivește voinței lui?" 20 Dar, într-adevăr, omule,
cine ești tu ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Oare
lucrul format îl va întreba pe cel care l-a format: "De ce m-ai
făcut așa?" 21 Sau nu are olarul un drept asupra lutului, din
aceeași bucată să facă dintr-o parte un vas pentru cinste și
din alta pentru dezonoare? 22 Și dacă Dumnezeu, vrând să-
și arate mânia și să-și facă cunoscută puterea, a îndurat cu
multă răbdare vasele mâniei pregătite pentru distrugere, 23
și ca să facă cunoscută bogăția gloriei sale pe vasele milei,
pe care le-a pregătit mai dinainte pentru glorie— 24 pe noi,
pe care ne-a chemat și pe noi, nu numai dintre iudei, ci și
dintre neamuri? 25 După cum spune și în Osea, "Îi voi numi
"poporul meu", pe cei care nu erau poporul meu; și "iubitul"
ei, care nu era iubit." 26 În locul în care li s-a spus: "Voi nu
sunteți poporul Meu". acolo vor fi numiți "copiii Dumnezeului
celui viu"." 27 Isaia strigă cu privire la Israel, "Dacă numărul
copiilor lui Israel este ca nisipul mării, rămășița este cea care
va fi salvată; 28 Căci El va isprăvi lucrarea și o va curma
cu dreptate, pentru că Domnul va face o lucrare scurtă pe
pământ." 29 După cum a spus Isaia mai înainte, "Dacă
Domnul oștirilor nu ne-ar fi lăsat o sămânță, am fi devenit ca
Sodoma, și ar fi fost făcut ca Gomora." 30 Ce vom spune
atunci? Că neamurile, care nu urmăreau neprihănirea, au
ajuns la neprihănire, la neprihănirea care vine din credință;
31 dar Israel, care urmărea o lege a neprihănirii, nu a ajuns
la legea neprihănirii. 32 De ce? Pentru că nu au căutat-o
prin credință, ci ca și cum ar fi fost prin faptele legii. S-au
împiedicat de piatra de poticnire, 33 așa cum este scris,
"Iată, pun în Sion o piatră de poticnire și o stâncă de jignire;
și nimeni care crede în El nu va fi dezamăgit."

10 Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către
Dumnezeu este pentru Israel, ca să fie mântuit. 2 Căci
mărturisesc despre ei că au un zel pentru Dumnezeu, dar nu
potrivit cu cunoștința. 3 Pentru că, ignorând dreptatea lui
Dumnezeu și căutând să își stabilească propria dreptate,
nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu. 4 Căci Hristos este
împlinirea Legii, ca neprihănire pentru oricine crede. 5 Căci
Moise scrie despre dreptatea Legii: "Cel ce le împlinește
va trăi prin ele." 6 Dar neprihănirea care vine din credință
spune următoarele: "Nu spuneți în inima voastră: "Cine se
va sui în cer?". (adică să-l coboare pe Cristos); 7 sau: "Cine
se va coborî în abis?" (adică să-l coboare pe Cristos); sau:
"Cine se va coborî în abis?". (adică să-l aducă pe Hristos
din morți)." (Abyssos g12) 8 Dar ce spune? "Cuvântul este
aproape de tine, în gura ta și în inima ta", adică cuvântul
credinței pe care îl predicăm: 9 că, dacă vei mărturisi cu
gura ta că Isus este Domnul și dacă vei crede în inima ta
că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit. 10 Căci cu
inima se crede, ceea ce duce la neprihănire, iar cu gura
se face mărturisirea, ceea ce duce la mântuire. 11 Căci
Scriptura spune: "Oricine crede în el nu va fi dezamăgit". 12
Căci nu este nici o deosebire între iudei și greci, căci același
Domn este Domnul tuturor și este bogat pentru toți cei ce-L
cheamă. 13 Căci: "Oricine va invoca numele Domnului va fi
mântuit". 14 Cum îl vor invoca, așadar, pe cel în care nu au
crezut? Cum vor crede în cel pe care nu l-au auzit? Cum vor
auzi fără un predicator? 15 Și cum vor propovădui ei dacă
nu vor fi trimiși? După cum este scris: "Cât de frumoase

sunt picioarele celor care propovăduiesc vestea bună a păcii, care aduceți vești bune!” 16 Dar nu toți au ascultat
vestea cea bună. Căci Isaia spune: “Doamne, cine a crezut
în vestea noastră?”. 17 Așadar, credința vine prin auz, iar
auzul prin cuvântul lui Dumnezeu. 18 Dar eu zic: nu au auzit
ei? Ba da, cu siguranță că da, “Sunetul lor s-a răspândit pe
tot pământul, cuvintele lor până la marginile lumii.” 19 Dar eu
întreb: nu știa Israel? Mai întâi Moise spune, “Vă voi provoca
la gelozie cu ceea ce nu este neam. Te voi înfuria cu un
neam lipsit de înțelegere.” 20 Isaia este foarte îndrăzneț
și spune, “Am fost găsit de cei care nu m-au căutat. Am
fost dezvăluit celor care nu m-au cerut.” 21 Dar despre
Israel spune: “Toată ziua mi-am întins mâinile spre un popor
neascultător și răzvrătit.”

11 Întreb atunci: A respins Dumnezeu pe poporul Său?
Fie ca niciodată să nu fie așa! Căci și eu sunt israelit,
descendent al lui Avraam, din seminția lui Beniamin. 2
Dumnezeu nu și-a respins poporul său, pe care l-a cunoscut
dinainte. Sau nu știți ce spune Scriptura despre Ilie? Cum îl
imploră el pe Dumnezeu împotriva lui Israel: 3 “Doamne,
ei au ucis pe profeții Tăi. Au dărâmat altarele Tale. Eu am
rămas singur, iar ei îmi caută viața”. 4 Dar cum îi răspunde
Dumnezeu? “Mi-am rezervat șapte mii de oameni care nu și-
au plecat genunchiul în fața lui Baal.” 5 Tot așa, și în acest
timp prezent există o rămășiță, potrivit alegerii harului. 6
Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altfel,
harul nu mai este har. Dar dacă este din fapte, nu mai
este har; altfel fapta nu mai este faptă. 7 Și atunci, ce se
întâmplă? Ceea ce caută Israel, nu a obținut, ci au obținut-o
cei aleși, iar ceilalți s-au împietrit. 8 După cum este scris:
“Dumnezeu le-a dat un duh de stupoare, ochi ca să nu
vadă și urechi ca să nu audă, până în ziua de azi”. 9 David
spune, “Masa lor să se facă o cursă, o capcană, o piatră
de poticnire și o pedeapsă pentru ei. 10 Să li se întunece
ochii, ca să nu vadă. Întotdeauna țineți-le spatele îndoit.”
11 Întreb, deci, dacă s-au împiedicat ca să cadă? Să nu
se întâmple niciodată! Dar, prin căderea lor, mântuirea a
ajuns la neamuri, ca să le provoace gelozia. 12 Or, dacă
căderea lor este bogăția lumii și pierderea lor este bogăția
neamurilor, cu cât mai mult plinătatea lor! 13 Căci Eu vă
vorbesc vouă, care sunteți neamuri. De vreme ce, fiind
apostol al neamurilor, îmi slăvesc slujba, 14 dacă, prin orice
mijloc, pot să provoc la gelozie pe cei din carnea mea și să
salvez pe unii dintre ei. 15 Căci, dacă respingerea lor este
împăcarea lumii, ce ar fi acceptarea lor, dacă nu viața din
morți? 16 Dacă cel dintâi fruct este sfânt, la fel este și masa.
Dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte. 17 Dar
dacă unele dintre ramuri au fost rupte, iar tu, fiind un măslin
sălbatic, ai fost altoit printre ele și ai devenit părtaș cu ele la
rădăcina și la bogăția măslinului, 18 nu te lăuda cu ramurile.
Dar dacă te lauzi, adu-ți aminte că nu tu susții rădăcina, ci
rădăcina te susține pe tine. 19 Veți spune atunci: “Ramurile
au fost rupte, ca să fiu altoit eu”. 20 Adevărat; prin necredința
lor au fost rupte, iar voi stați în picioare prin credința voastră.
Nu fiți îngâmfați, ci temători; 21 căci dacă Dumnezeu nu
a cruțat ramurile naturale, nici pe voi nu vă va cruța. 22
Vedeți, așadar, bunătatea și severitatea lui Dumnezeu. Față
de cei care au căzut, severitate; dar față de voi, bunătate,
dacă rămâneți în bunătatea lui; altfel, și voi veți fi stârpiți. 23
Și ei, dacă nu vor continua în necredința lor, vor fi altoiți,
căci Dumnezeu este în stare să-i altoiască din nou. 24 Căci
dacă voi ați fost tăiați din ceea ce este prin natură un măslin
sălbatic și ați fost altoiți, contrar naturii, într-un măslin bun,
cu cât mai mult aceștia, care sunt ramurile naturale, vor fi
altoiți în propriul lor măslin? 25 Căci nu voiesc, fraților, să nu
cunoașteți taina aceasta, ca să nu fiți înțelepți în închipuirile
voastre: că Israel a suferit o împietrire parțială, până ce va
veni plinătatea neamurilor, 26 și tot Israelul va fi mântuit. Așa
cum este scris, “Din Sion va ieși Eliberatorul, și va îndepărta
nelegiuirea din Iacov. 27 Acesta este legământul Meu cu ei,
când le voi șterge păcatele.” 28 În ceea ce privește Buna
Vestire, ei sunt vrăjmași din pricina voastră. Dar în ceea
ce privește alegerea, ei sunt iubiți din cauza părinților. 29
Căci darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile. 30
Căci, după cum voi, în trecut, ați fost neascultători față de
Dumnezeu, dar acum ați obținut îndurare prin neascultarea
lor, 31 tot așa și aceștia au fost neascultători, pentru ca, prin
îndurarea arătată vouă, să obțină și ei îndurare. 32 Căci
Dumnezeu i-a legat pe toți de neascultare, ca să aibă milă
de toți. (eleēsē g1653) 33 O, adâncul bogăției înțelepciunii și a
cunoștinței lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile
Lui și cât de neîntrecute sunt căile Lui, care nu pot fi trasate!
34 Căci cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost
consilierul lui?” 35 “Sau cine i-a dat mai întâi, și i se va
restitui din nou?” 36 Căci din El, prin El și pentru El sunt
toate lucrurile. A lui să fie gloria în veci! Amin. (aiōn g165)

12 De aceea, fraților, vă îndemn, prin mila lui Dumnezeu,
să vă aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă,
plăcută lui Dumnezeu, care este slujba voastră spirituală.
2 Nu vă potriviți cu lumea aceasta, ci transformați-vă prin
înnoirea minții voastre, ca să puteți dovedi care este voia lui
Dumnezeu, bună, plăcută și desăvârșită. (aiōn g165) 3 Pentru
că, prin harul care mi-a fost dat, spun fiecăruia dintre voi să

nu se socoată mai mult decât trebuie să se socoată, ci să
se socoată drept, după cum Dumnezeu a dat fiecăruia o
măsură de credință. 4 Căci, după cum într-un singur trup
avem mai multe mădulare și nu toate mădularele au aceeași
funcție, 5 tot așa și noi, care suntem mulți, suntem un singur
trup în Hristos și, în mod individual, mădulare unul altuia, 6
având daruri diferite, potrivit cu harul care ne-a fost dat: dacă
profețește, să profețească după măsura credinței noastre; 7
sau dacă slujește, să ne dăruim slujirii; sau cine învață, să se
dăruiască învățăturii; 8 sau cine îndeamnă, să se dăruiască
îndemnului; cine dăruiește, să o facă cu generozitate; cine
conduce, cu sârguință; cine face milostenie, cu veselie. 9
Dragostea să fie fără ipocrizie. Detestați ceea ce este rău.
Să se agațe de ceea ce este bun. 10 În dragostea fraților,
fiți tandri unii cu alții; în cinste, preferați-vă unii pe alții, 11
nu rămâneți în urmă cu sârguința, fiți fervenți în duh, slujiți
Domnului, 12 bucurați-vă în speranță, rezistați în necazuri,
continuați cu stăruință în rugăciune, 13 contribuiți la nevoile
sfinților și fiți darnici în ospitalitate. 14 Binecuvântați pe cei
ce vă prigonesc; binecuvântați și nu blestemați. 15 Bucurați-
vă cu cei ce se bucură. Plângeți cu cei ce plâng. 16 Fiți
de aceeași părere unii față de alții. Nu vă gândiți la lucruri
înalte, ci asociați-vă cu cei umili. Nu fiți înțelepți în închipuirile
voastre. 17 Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău. Respectați
ceea ce este onorabil în ochii tuturor oamenilor. 18 Dacă
este posibil, atât cât depinde de tine, fii în pace cu toți
oamenii. 19 Nu căutați voi înșivă să vă răzbunați, iubiților, ci
lăsați loc mâniei lui Dumnezeu. Căci este scris: “Mie îmi
aparține răzbunarea; Eu voi răsplăti, zice Domnul.” 20 De
aceea “Dacă dușmanul tău este flămând, dă-i de mâncare.
Dacă îi este sete, dați-i să bea; pentru că, făcând așa, îi vei
arunca cărbuni de foc pe cap.” 21 Nu vă lăsați biruiți de rău,
ci biruiți răul cu binele.

13 Fiecare suflet să se supună autorităților superioare,
căci nu există autoritate decât de la Dumnezeu, iar
cele ce există sunt rânduite de Dumnezeu. 2 De aceea,
cel care se împotrivește autorității se împotrivește rânduielii
lui Dumnezeu; iar cei care se împotrivesc vor primi pentru
ei înșiși judecata. 3 Căci conducătorii nu sunt o teroare
pentru fapta bună, ci pentru cea rea. Doriți să nu vă temeți
de autoritate? Fă ceea ce este bun, și vei avea parte de
laudă din partea autorității, 4 căci ea este un slujitor al lui
Dumnezeu pentru tine, spre bine. Dar dacă faci ceea ce
este rău, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia, căci este
un slujitor al lui Dumnezeu, răzbunător pentru mânia celui
care face răul. 5 De aceea trebuie să vă supuneți, nu numai
din cauza mâniei, ci și din cauza conștiinței. 6 De aceea și
voi plătiți impozite, pentru că sunt slujitori ai lui Dumnezeu,
care fac în permanență tocmai acest lucru. 7 De aceea, dați
fiecăruia ceea ce îi este dator: dacă datorați impozite, plătiți
impozitele; dacă aveți vameși, atunci vameși; dacă aveți
respect, atunci respect; dacă aveți onoare, atunci onoare.
8 Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe
alții; căci cine iubește pe aproapele său a împlinit Legea. 9
Căci poruncile: “Să nu comiți adulter”, “Să nu ucizi”, “Să nu
furi”, “Să nu pofteşti” și orice alte porunci ar mai fi, toate se
rezumă la acest cuvânt, și anume: “Să iubești pe aproapele
tău ca pe tine însuți”. 10 Dragostea nu face rău aproapelui.
Prin urmare, iubirea este împlinirea legii. 11 Fă aceasta,
știind că a sosit deja vremea să te trezești din somn, căci
mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am
crezut. 12 Noaptea este departe, și ziua este aproape. Să ne
lepădăm deci de faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu
armura luminii. 13 Să umblăm cum se cuvine, ca în timpul
zilei; nu în desfrâu și beție, nu în promiscuitate sexuală și
acte de desfrânare, nu în certuri și gelozie. 14 Ci îmbrăcați-
vă în Domnul Isus Hristos și nu faceți niciun fel de provizii
pentru carne, pentru poftele ei.

14 Acceptați acum pe cel slab în credință, dar nu pentru
certuri de păreri. 2 Un om are credință să mănânce
de toate, dar cel care este slab mănâncă numai legume.
3 Să nu-l disprețuiască cel care mănâncă pe cel care nu
mănâncă. Cel care nu mănâncă să nu-l judece pe cel care
mănâncă, pentru că Dumnezeu l-a acceptat. 4 Cine sunteți
voi care judecați pe robul altuia? În fața propriului său stăpân
stă sau cade. Da, el va fi făcut să stea în picioare, căci
Dumnezeu are puterea de a-l face să stea în picioare. 5 Un
om consideră că o zi este mai importantă. Altul apreciază
fiecare zi la fel. Fiecare să fie pe deplin sigur în mintea sa. 6
Cine prăznuiește ziua, o prăznuiește pentru Domnul, iar cine
nu prăznuiește ziua, nu o prăznuiește pentru Domnul. Cel
care mănâncă, mănâncă pentru Domnul, căci mulțumește
lui Dumnezeu. Cel care nu mănâncă, pentru Domnul nu
mănâncă, și îi mulțumește lui Dumnezeu. 7 Căci niciunul
dintre noi nu trăiește pentru sine și niciunul nu moare pentru
sine. 8 Căci dacă trăim, trăim pentru Domnul. Sau dacă
murim, murim pentru Domnul. Așadar, dacă trăim sau murim,
suntem ai Domnului. 9 Căci pentru aceasta Hristos a murit,
a înviat și a trăit din nou, ca să fie Domnul celor morți și al
celor vii. 10 Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Sau tu, de
ce îl disprețuiești pe fratele tău? Căci toți vom sta în fața
scaunului de judecată al lui Hristos. 11 Căci este scris: , “Pe

viața Mea, zice Domnul, orice genunchi se va pleca înaintea
Mea. Orice limbă va mărturisi lui Dumnezeu”.” 12 Astfel,
fiecare dintre noi va da socoteală de sine lui Dumnezeu. 13
De aceea să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci să judecăm
mai degrabă aceasta: să nu pună nimeni piedică fratelui său
și nici prilej de cădere. 14 Știu și sunt încredințat în Domnul
Isus că nimic nu este necurat de la sine; numai că pentru
cel ce consideră ceva necurat, pentru el este necurat. 15
Totuși, dacă din pricina mâncării fratele tău este mâhnit, nu
mai umblați în dragoste. Nu distruge cu mâncarea ta pe cel
pentru care a murit Hristos. 16 Atunci nu lăsați ca binele
vostru să fie defăimat, 17 căci Împărăția lui Dumnezeu nu
este mâncare și băutură, ci dreptate, pace și bucurie în
Duhul Sfânt. 18 Căci cel ce slujește lui Hristos în aceste
lucruri este plăcut lui Dumnezeu și aprobat de oameni. 19
Așadar, să urmăm lucrurile care duc la pace și lucrurile prin
care ne putem edifica unii pe alții. 20 Nu răsturnați lucrarea
lui Dumnezeu de dragul mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile
sunt curate, însă este rău pentru acel om care creează o
piedică prin mâncare. 21 Este bine să nu mănânci carne,
să nu bei vin și să nu faci nimic prin care fratele tău să se
poticnească, să fie jignit sau să slăbească. 22 Aveți credință?
Ai credință în fața lui Dumnezeu. Fericit este cel care nu se
judecă pe sine însuși în ceea ce aprobă. 23 Dar cel care se
îndoiește este condamnat dacă mănâncă, pentru că nu este
din credință; și tot ce nu este din credință este păcat.

15 Iar noi, care suntem puternici, trebuie să suportăm
slăbiciunile celor slabi și să nu ne mulțumim pe noi
înșine. 2 Fiecare dintre noi să mulțumească aproapelui
său, pentru ceea ce este bine, ca să-l zidim. 3 Căci nici
măcar Hristos nu s-a mulțumit pe sine însuși. Ci, după
cum este scris: “Reproșurile celor care vă ocărau pe voi
au căzut asupra mea”. 4 Căci tot ceea ce a fost scris mai
înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca,
prin perseverență și prin încurajarea Scripturilor, să avem
nădejde. 5 Or, Dumnezeul perseverenței și al încurajării
să vă dea să fiți de aceeași părere unii cu alții, potrivit cu
Hristos Isus, 6 pentru ca, cu o singură gură, să slăviți cu
un singur gând pe Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru
Isus Hristos. 7 De aceea, acceptați-vă unii pe alții, cum și
Hristos v-a acceptat pe voi, spre slava lui Dumnezeu. 8
Acum spun că Hristos a fost făcut rob al circumciziei pentru
adevărul lui Dumnezeu, ca să confirme promisiunile făcute
părinților, 9 și ca neamurile să slăvească pe Dumnezeu
pentru îndurarea Sa. După cum este scris, “De aceea te
voi lăuda printre neamuri. și voi cânta în numele Tău.”
10 El spune din nou, “Bucurați-vă, neamuri, împreună cu
poporul Său”. 11 Din nou, “Lăudați pe Domnul, voi toate
neamurile! Toate popoarele să îl laude.” 12 Isaia spune din
nou, “Acolo va fi rădăcina lui Iesei, cel care se ridică să
stăpânească peste neamuri; în El vor nădăjdui neamurile.”
13 Și Dumnezeul nădejdii să vă umple de toată bucuria și
pacea în credință, ca să sporiți în nădejde prin puterea
Duhului Sfânt. 14 Și eu însumi sunt încredințat de voi, frații
mei, că voi înșivă sunteți plini de bunătate, plini de toată
știința, în stare să îndemnați și pe alții. 15 Dar vă scriu cu
mai multă îndrăzneală în parte ca să vă reamintesc, datorită
harului care mi-a fost dat de Dumnezeu, 16 ca să fiu slujitor
al lui Isus Hristos pentru neamuri, slujind ca preot al Bunei
Vestiri a lui Dumnezeu, pentru ca jertfa neamurilor să fie
acceptabilă, sfințită prin Duhul Sfânt. 17 Prin urmare, mă
laud în Hristos Isus în ceea ce privește lucrurile care țin
de Dumnezeu. 18 Căci nu îndrăznesc să vorbesc despre
alte lucruri decât despre cele pe care Hristos le-a lucrat prin
mine pentru ascultarea neamurilor, prin cuvânt și prin faptă,
19 în puterea semnelor și a minunilor, în puterea Duhului lui
Dumnezeu; astfel încât, din Ierusalim și de jur împrejur până
în Iliricum, am propovăduit pe deplin Vestea cea Bună a lui
Hristos; 20 da, făcându-mi scopul de a propovădui Vestea
cea Bună, nu acolo unde Hristos a fost deja numit, ca să nu
construiesc pe temelia altuia. 21 Ci, după cum este scris,
“Ei vor vedea, la care nu a venit nicio veste despre el. Cei
care nu au auzit vor înțelege.” 22 De aceea și eu am fost
împiedicat de atâtea ori să vin la voi, 23 dar acum, neavând
loc în aceste ținuturi și având de atâția ani dorința de a veni
la voi, 24 voi veni la voi ori de câte ori voi merge în Spania.
Căci sper să te văd în călătoria mea și să fiu ajutat de tine în
drumul meu acolo, dacă mai întâi mă voi putea bucura de
compania ta pentru o vreme. 25 Dar acum, zic, mă duc la
Ierusalim, pentru a sluji sfinților. 26 Căci Macedonia și Ahaia
au binevoit să facă o anumită contribuție pentru săracii dintre
sfinții care sunt la Ierusalim. 27 Da, a fost pe placul lor, și ei
sunt datori. Căci, dacă neamurile au fost făcute părtașe la
lucrurile lor spirituale, le sunt datoare să le slujească și în
cele materiale. 28 Așadar, după ce voi fi împlinit aceasta și
le voi fi pecetluit acest rod, voi pleca pe drumul vostru spre
Spania. 29 Știu că, atunci când voi veni la voi, voi veni în
plinătatea binecuvântării Binecuvântării Bunei Vestiri a lui
Hristos. 30 Vă rog, fraților, pentru Domnul nostru Isus Hristos
și pentru dragostea Duhului Sfânt, să vă rugați împreună cu
mine în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine, 31
ca să fiu izbăvit de cei neascultători din Iudeea și ca slujba
pe care o am pentru Ierusalim să fie plăcută sfinților, 32 ca

să vin la voi cu bucurie, prin voia lui Dumnezeu, și împreună
cu voi să găsesc odihnă. 33 Acum, Dumnezeul păcii să fie
cu voi toți. Amin.

16 Vă încredințez pe Febe, sora noastră, care este
slujitoare a adunării din Cencreea, 2 ca să o primiți
în Domnul, în chip vrednic de sfinți, și să o ajutați în tot
ceea ce va avea nevoie de la voi, căci ea însăși a ajutat pe
mulți și pe mine însumi. 3 Salutați pe Prisca și pe Acuila,
tovarășii mei de muncă în Hristos Isus, 4 care și-au riscat
gâtul pentru viața mea și cărora nu numai eu le mulțumesc,
ci și toate adunările neamurilor. 5 Salutați adunarea care
se află în casa lor. Salutați-l pe Epaenet, preaiubitul meu,
care este cel dintâi rod al Ahaiei pentru Hristos. 6 Salutați-
o pe Maria, care a muncit mult pentru noi. 7 Salutați-i
pe Andronic și pe Junia, rudele mele și tovarășii mei de
închisoare, care sunt remarcabili printre apostoli, care au
fost și ei în Hristos înaintea mea. 8 Salutați-l pe Amplias,
iubitul meu în Domnul. 9 Salutați pe Urbanus, tovarășul
nostru de muncă în Hristos, și pe Stachys, iubitul meu. 10
Salutați pe Apelles, cel aprobat în Hristos. Salutați-i pe cei
din casa lui Aristobulus. 11 Salutați pe Irodion, ruda mea.
Salutați pe cei din casa lui Narcis, care sunt în Domnul. 12
Salutați pe Tryphaena și Tryphosa, care lucrează în Domnul.
Salutați-o pe Persis, cea iubită, care a lucrat mult în Domnul.
13 Salutați pe Rufus, cel ales în Domnul, pe mama lui și pe
ai mei. 14 Salutați pe Asincritus, Flegon, Hermes, Patrobas,
Hermas și pe frații care sunt cu ei. 15 Salutați pe Filologus
și pe Iulia, pe Nereus și pe sora lui, pe Olimpa și pe toți
sfinții care sunt cu ei. 16 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare
sfântă. Vă salută adunările lui Hristos. 17 Acum, fraților,
vă rog să vă uitați la cei ce fac dezbinări și prilejuri de
poticnire, împotriva învățăturii pe care ați învățat-o, și să vă
depărtați de ei. 18 Căci cei ca aceștia nu slujesc Domnului
nostru Isus Hristos, ci propriei lor pântece; și prin vorbirea lor
netedă și lingușitoare înșală inimile celor nevinovați. 19 Căci
ascultarea voastră a devenit cunoscută de toți. De aceea
mă bucur pentru voi. Dar doresc ca voi să fiți înțelepți în
ceea ce este bun, dar nevinovați în ceea ce este rău. 20 Și
Dumnezeul păcii îl va zdrobi repede pe Satana sub picioarele
voastre. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi.
21 Timotei, tovarășul meu de muncă, vă salută, precum și
Lucius, Iason și Sosipater, rudele mele. 22 Eu, Tertius, care
scriu scrisoarea, vă salut în Domnul. 23 Gaius, gazda mea și
gazda întregii adunări, vă salută. Erastus, trezorierul orașului,
vă salută, la fel ca și fratele Quartus. 24 Harul Domnului
nostru Isus Hristos să fie cu voi toți! Amin. 25 Și acum, Celui
ce poate să vă întărească, după Buna Vestire a mea și după
propovăduirea lui Isus Hristos, după descoperirea tainei,
care a fost ținută ascunsă în veacuri îndelungate, (aiōnios
g166) 26 dar care acum s-a descoperit și, prin Scripturile
profeților, după porunca Dumnezeului veșnic, a fost făcută
cunoscută tuturor neamurilor, pentru ascultarea credinței,
(aiōnios g166) 27 pentru singurul și înțeleptul Dumnezeu, prin
Isus Hristos, căruia I se cuvine slava în veci! Amin. (aiōn g165)

1 Corinteni

1 Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos prin
voia lui Dumnezeu, și fratele nostru Sostene, **2** către
adunarea lui Dumnezeu care este în Corint, către cei sfințiți
în Hristos Isus, numiți sfinți, și către toți cei ce cheamă
numele Domnului nostru Isus Hristos în orice loc, atât al
lor, cât și al nostru: **3** Harul și pacea să vă fie vouă, de
la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos. **4**
Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu pentru harul lui
Dumnezeu care v-a fost dat în Hristos Isus, **5** pentru că
în toate v-ați îmbogățit în El, în toată vorbirea și în toată
cunoștința, **6** după cum a fost întărită în voimărturia lui
Hristos, **7** ca să nu rămâneți în urmă cu nici un dar, așteptând
descoperirea Domnului nostru Isus Hristos, **8** care vă va
întări și el până la sfârșit, nevinovați în ziua Domnului nostru
Isus Hristos. **9** Dumnezeu este credincios, prin care ați fost
chemați la părtășia Fiului său, Isus Hristos, Domnul nostru.
10 Vă rog, fraților, în Numele Domnului nostru Isus Hristos,
ca toți să vorbiți același lucru și să nu fie între voi nici o
deosebire, ci să vă desăvârșiți împreună în același gând și
în aceeași judecată. **11** Căci mi s-a raportat despre voi, frații
mei, de către cei care sunt din casa lui Chloe, că sunt certuri
între voi. **12** Vreau să spun că fiecare dintre voi spune: "Eu îl
urmez pe Pavel", "Eu îl urmez pe Apolo", "Eu îl urmez pe
Cefa" și "Eu îl urmez pe Hristos". **13** Este Hristos împărțit?
Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau ați fost botezați în
numele lui Pavel? **14** Mulțumesc lui Dumnezeu că nu am
botezat pe niciunul dintre voi, în afară de Crispus și de
Gaius, **15** pentru ca nimeni să nu spună că v-am botezat în
numele meu. **16** (Am botezat și casa lui Ștefanas; în afară
de ei, nu știu dacă am mai botezat pe altcineva). **17** Căci
Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci ca să propovăduiesc
Vestea cea Bună — nu cu înțelepciune de cuvinte, pentru ca
crucea lui Hristos să nu fie anulată. **18** Căci cuvântul crucii
este o nebunie pentru cei care mor, dar pentru noi, cei care
suntem mântuiți, este puterea lui Dumnezeu. **19** Căci este
scris, "Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți. Voi nimici
discernământul celor pricepuți." **20** Unde este înțeleptul?
Unde este scribul? Unde este cel care discută în acest veac?
Oare nu a făcut Dumnezeu nebună înțelepciunea acestei
lumi? **(aiōn g165)** **21** Căci, văzând că, în înțelepciunea lui
Dumnezeu, lumea, prin înțelepciunea ei, nu a cunoscut pe
Dumnezeu, a fost plăcerea lui Dumnezeu ca, prin nebunia
propovăduirii, să mântuiască pe cei ce cred. **22** Căci iudeii
cer semne, grecii caută înțelepciunea, **23** dar noi Îl predicăm
pe Hristos răstignit, care este o piatră de poticnire pentru
iudei și o nebunie pentru greci, **24** dar pentru cei chemați,
atât iudei cât și greci, Hristos este puterea lui Dumnezeu
și înțelepciunea lui Dumnezeu; **25** pentru că nebunia lui
Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, iar slăbiciunea
lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii. **26** Căci
vedeți, fraților, chemarea voastră: nu mulți sunt înțelepți
după trup, nu mulți viteji și nu mulți nobili; **27** ci Dumnezeu a
ales lucrurile nebunești ale lumii, ca să facă de rușine pe
cei înțelepți. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca
să facă de rușine pe cele puternice. **28** Dumnezeu a ales
lucrurile smerite ale lumii, lucrurile disprețuite și lucrurile care
nu există, ca să nimicească lucrurile care există, **29** pentru
ca nicio făptură să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.
30 Datorită lui, voi sunteți în Hristos Isus, care ne-a fost
făcut înțelepciune de la Dumnezeu, și dreptate, și sfințire, și
răscumpărare, **31** pentru ca, așa cum este scris: "Cine se
laudă, să se laude în Domnul".

2 Când am venit la voi, fraților, n-am venit cu o vorbire sau
cu înțelepciune, ca să vă vestesc mărturia lui Dumnezeu.
2 Căci am hotărât să nu cunosc nimic între voi decât pe Isus
Hristos și pe cel răstignit. **3** Am fost cu voi în slăbiciune, în
frică și în mult tremur. **4** Discursul meu și propovăduirea mea
nu erau în cuvinte convingătoare ale înțelepciunii omenești,
ci în demonstrația Duhului și a puterii, **5** pentru ca credința
voastră să nu stea în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea
lui Dumnezeu. **6** Noi însă vorbim cu înțelepciune printre
cei maturi, dar nu cu înțelepciunea lumii acesteia și nici
cu cea a conducătorilor lumii acesteia, care sunt pe cale
de dispariție. **(aiōn g165)** **7** Ci noi vorbim înțelepciunea lui
Dumnezeu în taină, înțelepciunea care a fost ascunsă, pe
care Dumnezeu a rânduit-o mai dinainte de lumi, pentru
gloria noastră, **(aiōn g165)** **8** și pe care nu a cunoscut-o
niciunul dintre conducătorii acestei lumi. Căci, dacă ar fi
știut-o, nu L-ar fi răstignit pe Domnul slavei. **(aiōn g165)** **9**
Dar, după cum este scris, "Lucruri pe care ochiul nu le-
a văzut și urechea nu le-a auzit, care nu a intrat în inima
omului, pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei care îl
iubesc." **10** Dar nouă, Dumnezeu ni le-a descoperit prin
Duhul Sfânt. Căci Duhul cercetează toate lucrurile, da, chiar
și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. **11** Căci cine dintre
oameni cunoaște lucrurile unui om, dacă nu spiritul omului
care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui
Dumnezeu, în afară de Duhul lui Dumnezeu. **12** Dar noi nu
am primit spiritul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu,
ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost date de Dumnezeu
în mod gratuit. **13** Și noi vorbim aceste lucruri, nu în cuvintele

pe care le învață înțelepciunea omenească, ci în cele pe
care le învață Duhul Sfânt, comparând lucrurile spirituale
cu cele spirituale. 14 Or, omul firesc nu primește lucrurile
Duhului lui Dumnezeu, pentru că sunt o nebunie pentru el; și
nu le poate cunoaște, pentru că ele sunt percepute spiritual.
15 Dar cel spiritual discerne toate lucrurile, și el însuși nu
trebuie să fie judecat de nimeni. 16 "Căci cine a cunoscut
gândul Domnului, ca să îl instruiască?" Dar noi avem mintea
lui Hristos.

3 Fraților, n-aș putea să vă vorbesc ca unui duhovnicesc,
ci ca unui trupesc, ca unor prunci în Hristos. 2 V-am
hrănit cu lapte, nu cu hrană solidă, pentru că nu erați încă
pregătiți. Într-adevăr, nici acum nu sunteți pregătiți, 3 căci
sunteți încă trupești. Căci, în măsura în care între voi există
gelozie, certuri și facțiuni, nu sunteți voi carnali și nu umblați
voi pe căile oamenilor? 4 Căci atunci când unul spune:
"Eu îl urmez pe Pavel", iar altul: "Eu îl urmez pe Apolo",
nu sunteți voi carnali? 5 Cine este deci Apolo și cine este
Pavel, dacă nu niște slujitori prin care ați crezut, și fiecare
după cum i-a dat Domnul? 6 Eu am sădit. Apolo a udat.
Dar Dumnezeu a dat creșterea. 7 Așadar, nici cel care
plantează nu este nimic, nici cel care udă, ci Dumnezeu,
care dă creșterea. 8 Or, cel care plantează și cel care udă
sunt la fel, dar fiecare își va primi răsplata după munca sa. 9
Căci noi suntem colaboratori ai lui Dumnezeu. Voi sunteți
agricultorii lui Dumnezeu, constructorii lui Dumnezeu. 10
După harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat, ca un meșter
înțelept am pus o temelie, și altul zidește pe ea. Dar fiecare
să fie atent cum zidește pe ea. 11 Căci nimeni nu poate
pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, care este
Isus Hristos. 12 Dar dacă cineva construiește pe temelie
cu aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, paie sau fân, 13
lucrarea fiecăruia va fi descoperită. Căci Ziua o va vesti,
pentru că se descoperă în foc; și focul însuși va testa ce
fel de lucrare este lucrarea fiecăruia. 14 Dacă va rămâne
lucrarea cuiva, pe care a construit-o, va primi o răsplată.
15 Dacă lucrarea cuiva este arsă, va suferi pierderi, dar el
însuși va fi salvat, dar ca prin foc. 16 Nu știți voi că sunteți
templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește
în voi? 17 Dacă cineva va distruge templul lui Dumnezeu,
Dumnezeu îl va distruge, căci templul lui Dumnezeu, care
sunteți voi, este sfânt. 18 Nimeni să nu se înșele pe sine
însuși. Dacă cineva crede că este înțelept între voi în lumea
aceasta, să se facă nebun, ca să devină înțelept. (aiōn g165)
19 Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea
lui Dumnezeu. Căci este scris: "El a prins pe cei înțelepți în
viclenia lor". 20 Și iarăși: "Domnul cunoaște raționamentele
înțelepților, care sunt fără valoare." 21 De aceea, nimeni să
nu se laude în oameni. Căci toate lucrurile sunt ale voastre,
22 fie că este vorba de Pavel, de Apolo sau de Cefa, de
lume, de viață sau de moarte, de cele prezente sau de cele
viitoare. Toate sunt ale voastre, 23 și voi sunteți ai lui Hristos,
iar Hristos este al lui Dumnezeu.

4 Deci, să ne considere omul ca slujitori ai lui Hristos
și administratori ai tainelor lui Dumnezeu. 2 Aici, de
altfel, se cere de la administratori să fie găsiți credincioși. 3
Dar în ceea ce mă privește pe mine, este un lucru foarte
neînsemnat să fiu judecat de voi sau de un tribunal omenesc.
Da, nici măcar nu mă judec pe mine însumi. 4 Căci nu
știu nimic împotriva mea însumi. Cu toate acestea, nu prin
aceasta sunt îndreptățit, ci cel care mă judecă este Domnul.
5 Așadar, nu judecați nimic înainte de vreme, până când va
veni Domnul, care va scoate la lumină atât lucrurile ascunse
ale întunericului, cât și va descoperi sfaturile inimilor. Atunci
fiecare își va primi lauda de la Dumnezeu. 6 Și aceste
lucruri, fraților, le-am transferat, în chip figurat, mie însumi și
lui Apolo, din pricina voastră, ca să învățați în noi să nu
gândiți mai mult decât este scris, ca să nu vă îngâmfați unii
împotriva altora. 7 Căci cine vă deosebește? Și ce aveți voi,
pe care nu l-ați primit? Dar dacă l-ați primit, de ce vă lăudați
ca și cum nu l-ați fi primit? 8 Sunteți deja plini. Ați devenit
deja bogați. Ai venit să domnești fără noi. Da, și aș vrea
să domnești, pentru ca și noi să domnească împreună cu
tine! 9 Căci mă gândesc că Dumnezeu ne-a arătat pe noi,
apostolii, cei din urmă, ca pe niște condamnați la moarte.
Căci suntem dați în spectacol lumii, atât îngerilor, cât și
oamenilor. 10 Noi suntem nebuni din cauza lui Hristos, dar
voi sunteți înțelepți în Hristos. Noi suntem slabi, dar voi
sunteți puternici. Voi aveți onoare, dar noi avem dezonoare.
11 Chiar și în ceasul acesta flămânzim, ne este sete, suntem
goi, suntem bătuți și nu avem o locuință sigură. 12 Ne
chinuim, muncind cu mâinile noastre. Când oamenii ne
blestemă, noi binecuvântăm. Fiind persecutați, noi îndurăm.
13 Fiind defăimați, noi implorăm. Suntem făcuți ca mizeria
lumii, murdăria ștearsă de toți, chiar și până acum. 14 Nu vă
scriu aceste lucruri ca să vă rușinez, ci ca să vă îndemn ca
pe niște copii iubiți ai Mei. 15 Căci, deși aveți zece mii de
îndrumători în Hristos, nu aveți mulți părinți. Căci, în Cristos
Isus, eu am devenit tatăl vostru prin Buna Vestire. 16 Vă rog,
așadar, să fiți imitatori ai mei. 17 Din această cauză, v-am
trimis pe Timotei, care este copilul meu iubit și credincios în
Domnul, care vă va reaminti căile mele care sunt în Cristos,
așa cum învăț eu pretutindeni, în orice adunare. 18 Acum,

unii sunt îngâmfați, ca și cum n-aș veni la voi. 19 Dar voi
veni la voi în curând, dacă Domnul vrea. Și voi cunoaște,
nu cuvântul celor ce se umflă în pene, ci puterea. 20 Căci
Împărăția lui Dumnezeu nu este în cuvânt, ci în putere. 21
Ce vreți voi? Să vin la voi cu un toiag, sau cu dragoste și cu
un duh de blândețe?

5 Se spune că între voi este o imoralitate sexuală, și o
imoralitate sexuală cum nu se numește nici măcar printre
neamuri: că unul are pe nevasta tatălui său. 2 Voi sunteți
aroganți și nu v-ați jelit, în schimb, ca cel care a făcut această
faptă să fie îndepărtat din mijlocul vostru. 3 Căci eu, cu
siguranță, ca absent în trup, dar prezent în duh, am judecat
deja, ca și cum aș fi fost de față, pe cel care a făcut acest
lucru. 4 În numele Domnului nostru Isus Cristos, când vă veți
aduna împreună cu spiritul meu cu puterea Domnului nostru
Isus Cristos, 5 trebuie să predați pe unul ca acesta Satanei
pentru distrugerea cărnii, pentru ca spiritul să fie salvat în
ziua Domnului Isus. 6 Lăudăroșenia ta nu este bună. Nu știi
că puțină drojdie leagă toată făina? 7 Curățați drojdia veche,
ca să fiți un aluat nou, ca și voi, care sunteți azime. Căci,
într-adevăr, Cristos, Paștele nostru, a fost sacrificat în locul
nostru. 8 De aceea, să ținem sărbătoarea, nu cu drojdie
veche, nici cu drojdia răutății și a răutății, ci cu azimele
sincerității și ale adevărului. 9 V-am scris în scrisoarea mea
să nu vă însoțiți cu păcătoșii sexuali; 10 dar nicidecum cu
păcătoșii sexuali ai lumii acesteia, cu cei lacomi și cu cei
ce fac jafuri, cu cei ce fac jafuri și cu cei ce se închină la
idoli, pentru că atunci ar trebui să părăsiți lumea. 11 Dar,
așa cum este, v-am scris să nu vă asociați cu nimeni care
se numește frate și care este păcătos sexual, sau lacom,
sau idolatru, sau calomniator, sau bețiv, sau extorcator. Nici
măcar să nu mâncați cu o astfel de persoană. 12 Căci ce am
eu de-a face cu faptul că trebuie să judec și pe cei de afară?
Nu-i judecați voi pe cei care sunt înăuntru? 13 Dar pe cei
din afară, Dumnezeu îi judecă. "Îndepărtați-l pe cel rău din
mijlocul vostru".

6 Îndrăznește vreunul din voi, având ceva împotriva
aproapelui său, să se ducă la judecată înaintea celor
nedrepți și nu înaintea sfinților? 2 Nu știți că sfinții vor judeca
lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi
nevrednici să judecați cele mai mici chestiuni? 3 Nu știți că
noi vom judeca pe îngeri? Cu atât mai mult, lucrurile care țin
de această viață? 4 Dacă deci trebuie să judecați lucruri
care țin de viața aceasta, îi puneți să judece pe cei care nu
au nici o importanță în adunare? 5 Spun aceasta ca să vă
fac să vă rușinați. Nu există printre voi nici măcar un singur
înțelept care să fie în stare să decidă între frații săi? 6 Dar
fratele se judecă cu fratele, și asta în fața unor necredincioși!
7 Prin urmare, este deja cu totul un defect la voi faptul că
aveți procese unii cu alții. De ce să nu fiți mai degrabă
nedreptățiți? De ce să nu fiți mai degrabă înșelați? 8 Nu,
ci voi înșivă înșivă faceți nedreptăți și înșelați, și aceasta
împotriva fraților voștri. 9 Sau nu știți că cei nedrepți nu
vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă lăsați înșelați.
Nici cei imorali din punct de vedere sexual, nici idolatrii,
nici adulterii, nici prostituatele, nici homosexualii, 10 nici
hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici calomniatorii, nici șantajiștii
nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. 11 Unii dintre voi
ați fost astfel, dar ați fost spălați. Ați fost sfințiți. Ați fost
îndreptățiți în numele Domnului Isus și în Duhul Dumnezeului
nostru. 12 "Toate lucrurile îmi sunt îngăduite", dar nu toate
sunt potrivite. "Toate lucrurile îmi sunt îngăduite", dar nu
vreau să fiu adus sub puterea a ceva. 13 "Mâncăruri pentru
pântece, și pântecul pentru mâncăruri", dar Dumnezeu îi
va nimici atât pe ea, cât și pe ei. Dar trupul nu este pentru
imoralitate sexuală, ci pentru Domnul, și Domnul pentru
trup. 14 Dumnezeu a înviat pe Domnul și ne va învia și pe
noi prin puterea Lui. 15 Nu știți că trupurile voastre sunt
mădulare ale lui Hristos? Să iau deci mădularele lui Hristos
și să le fac mădulare ale unei prostituate? Să nu se întâmple
niciodată așa ceva! 16 Sau nu știți că cel care este unit
cu o prostituată este un singur trup? Căci "Cei doi", spune
el, "vor deveni un singur trup". 17 Dar cel care este unit
cu Domnul este un singur duh. 18 Fugiți de imoralitatea
sexuală! "Orice păcat pe care îl face un om este în afara
trupului", dar cel care comite imoralitate sexuală păcătuiește
împotriva propriului său trup. 19 Sau nu știți că trupul vostru
este un templu al Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl
aveți de la Dumnezeu? Voi nu sunteți ai voștri, 20 căci ați
fost cumpărați cu un preț. De aceea slăviți pe Dumnezeu în
trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

7 În ce privește cele despre care mi-ai scris, este bine ca
un bărbat să nu se atingă de o femeie. 2 Dar, din cauza
imoralităților sexuale, fiecare bărbat să aibă propria lui soție
și fiecare femeie să aibă propriul ei soț. 3 Bărbatul să dea
soției sale afecțiunea care i se cuvine, și tot așa și soția pe
soțul ei. 4 Soția nu are autoritate asupra propriului ei trup,
ci soțul. La fel și soțul nu are autoritate asupra propriului
său trup, ci soția. 5 Nu vă lipsiți unul de altul, decât cu
consimțământ, pentru o vreme, ca să vă dedicați postului și
rugăciunii și să fiți din nou împreună, pentru ca Satana să nu
vă ispitească din cauza lipsei voastre de stăpânire de sine.

6 Dar aceasta o spun ca o concesie, nu ca o poruncă. 7
Totuși, aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine. Totuși, fiecare
om are propriul său dar de la Dumnezeu, unul de acest fel și
altul de acel fel. 8 Dar celor necăsătoriți și văduvelor le spun
că este bine pentru ei dacă rămân așa cum sunt eu. 9 Dar,
dacă nu au stăpânire de sine, să se căsătorească. Căci este
mai bine să se căsătorească decât să ardă de pasiune. 10
Celor căsătoriți însă le poruncesc — nu eu, ci Domnul — ca
soția să nu-și părăsească soțul 11 (dar dacă se desparte, să
rămână nemăritată sau să se împace cu soțul ei), iar soțul
să nu-și părăsească soția. 12 Iar celorlalți, nu eu, ci Domnul,
le spun: Dacă vreun frate are o nevastă necredincioasă și
ea este mulțumită să trăiască cu el, să nu o părăsească. 13
Femeia care are un soț necredincios, și el este mulțumit
să trăiască cu ea, să nu-și părăsească soțul. 14 Căci soțul
necredincios este sfințit în soție, și soția necredincioasă este
sfințită în soț. Altfel, copiii voștri ar fi necurați, dar acum
sunt sfințiți. 15 Totuși, dacă cel necredincios se desparte,
să fie despărțire. Fratele sau sora nu se află sub robie în
astfel de cazuri, ci Dumnezeu ne-a chemat în pace. 16
Căci de unde știi tu, soție, dacă îți vei salva soțul? Sau
de unde știi tu, soț, dacă îți vei salva soția? 17 Numai că,
după cum a împărțit Domnul fiecăruia, după cum l-a chemat
Dumnezeu, așa să umble fiecare. Așa poruncesc eu în
toate adunările. 18 A fost chemat cineva care a fost tăiat
împrejur? Să nu se facă necircumcis. A fost cineva chemat
în necircumcizie? Să nu fie circumcis. 19 Circumcizia nu este
nimic, și necircumcizia nu este nimic, dar ceea ce contează
este păzirea poruncilor lui Dumnezeu. 20 Fiecare să rămână
în chemarea în care a fost chemat. 21 Ați fost chemați fiind
robi? Nu lăsa ca acest lucru să te deranjeze, dar dacă ai
ocazia să devii liber, folosește-o. 22 Căci cel care a fost
chemat în Domnul fiind rob, este omul liber al Domnului. La
fel, cel care a fost chemat fiind liber este robul lui Hristos.
23 Voi ați fost cumpărați cu un preț. Nu vă faceți robi ai
oamenilor. 24 Fraților, fiecare om, în orice condiție a fost
chemat, să rămână în acea condiție cu Dumnezeu. 25 În
ceea ce privește fecioarele, nu am poruncă de la Domnul, ci
judec ca unul care a primit îndurare de la Domnul, ca să fie
de încredere. 26 De aceea cred că, din cauza strâmtorării
care ne apasă, este bine ca un om să rămână așa cum este.
27 Ești legat de o soție? Nu căuta să fii eliberat. Ești liber de
o soție? Nu căuta o soție. 28 Dar dacă te căsătorești, nu
ai păcătuit. Dacă o fecioară se căsătorește, nu a păcătuit.
Cu toate acestea, cei ca ei vor avea opresiune în carne și
vreau să vă cruț. 29 Dar vă spun următorul lucru, fraților:
timpul este scurt. De acum încolo, atât cei care au soții pot fi
ca și cum nu ar avea niciuna; 30 și cei care plâng, ca și
cum nu ar plânge; și cei care se bucură, ca și cum nu s-
ar bucura; și cei care cumpără, ca și cum nu ar avea; 31
și cei care se folosesc de lume, ca și cum nu s-ar folosi
de ea din plin. Căci modul acestei lumi trece. 32 Dar eu
vreau ca voi să fiți liberi de griji. Cel necăsătorit se îngrijește
de lucrurile Domnului, cum să placă Domnului; 33 dar cel
căsătorit se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soției
sale. 34 Există, de asemenea, o diferență între o soție și
o fecioară. Femeia necăsătorită se îngrijește de lucrurile
Domnului, ca să fie sfântă atât în trup, cât și în spirit. Dar cea
care este căsătorită se îngrijește de lucrurile lumii — cum ar
putea să-i placă soțului ei. 35 Spun aceasta spre folosul
vostru, nu ca să vă prind în capcană, ci pentru ceea ce se
cuvine și pentru ca voi să vă ocupați de Domnul fără să vă
distrageți atenția. 36 Dar dacă cineva crede că se poartă
necuviincios cu fecioara lui, dacă ea a trecut de vârsta cea
mai înaintată, și dacă este nevoie, să facă ce vrea. El nu
păcătuiește. Lasă-i să se căsătorească. 37 Dar cel care stă
neclintit în inima sa, fără să aibă nicio urgență, dar care
are putere asupra voinței sale și a hotărât în inima sa să-și
păstreze fecioara, face bine. 38 Așadar, atât cel care își dă
în căsătorie propria fecioară face bine, cât și cel care nu o dă
în căsătorie face mai bine. 39 Soția este obligată prin lege
atâta timp cât trăiește bărbatul ei; dar dacă soțul a murit, ea
este liberă să se mărite cu cine vrea, numai în Domnul. 40
Dar ea este mai fericită dacă rămâne așa cum este, după
părerea mea, și cred că am și eu Duhul lui Dumnezeu.

8 În ceea ce privește lucrurile jertfite idolilor, știm că noi
toți avem cunoștință. Cunoașterea umflă, dar dragostea
zidește. 2 Dar dacă cineva crede că știe ceva, nu știe încă
așa cum ar trebui să știe. 3 Dar oricine iubește pe Dumnezeu
este cunoscut de el. 4 De aceea, cu privire la mâncarea de
lucruri jertfite idolilor, știm că nu este niciun idol în lume și
că nu este alt Dumnezeu decât unul singur. 5 Căci, deși
există lucruri care se numesc “dumnezei”, fie în ceruri, fie pe
pământ — căci sunt mulți “dumnezei” și mulți “domni” —
6 totuși, pentru noi există un singur Dumnezeu, Tatăl, din
care sunt toate lucrurile și noi pentru el; și un singur Domn,
Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și noi trăim prin el.
7 Dar această cunoaștere nu este în toți oamenii. Ci unii,
având până acum conștiința unui idol, mănâncă ca dintr-
un lucru sacrificat unui idol, iar conștiința lor, fiind slabă,
este pângărită. 8 Dar nu mâncarea ne va recomanda lui
Dumnezeu. Căci nici dacă nu mâncăm nu suntem mai răi,
nici dacă mâncăm nu suntem mai buni. 9 Dar aveți grijă
ca această libertate a voastră să nu devină în niciun caz o

piatră de poticnire pentru cei slabi. 10 Căci, dacă un om vă
vede pe voi, care aveți cunoștință, stând în templul unui idol,
oare conștiința lui, dacă este slabă, nu va fi încurajată să
mănânce lucruri sacrificate idolilor? 11 Și, prin știința voastră,
cel slab piere, fratele pentru care a murit Hristos. 12 Astfel,
păcătuind împotriva fraților și rănindu-le conștiința când este
slabă, voi păcătuiți împotriva lui Hristos. 13 De aceea, dacă
mâncarea îl face pe fratele meu să se poticnească, nu voi
mai mânca carne în veci, ca să nu-l fac pe fratele meu să se
poticnească. (aiōn g165)

9 Nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? Nu l-am văzut
pe Isus Hristos, Domnul nostru? Nu ești tu lucrarea
mea în Domnul? 2 Dacă pentru alții nu sunt apostol, cel
puțin pentru voi sunt, căci voi sunteți pecetea apostolatului
meu în Domnul. 3 Iată apărarea mea în fața celor ce mă
cercetează: 4 Nu avem noi dreptul să mâncăm și să bem? 5
Nu avem dreptul să luăm cu noi o soție credincioasă, ca
ceilalți apostoli, ca frații Domnului și ca Cefa? 6 Sau numai
eu și Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm? 7 Ce soldat a
servit vreodată pe cheltuiala sa? Cine plantează o vie și
nu mănâncă din roadele ei? Sau cine paște o turmă și nu
bea din laptele turmei? 8 Spun eu oare aceste lucruri după
obiceiurile oamenilor? Sau nu spune și Legea același lucru?
9 Căci este scris în legea lui Moise: “Să nu pui botniță boului
în timp ce bate grâul”. Oare pentru boi îi pasă lui Dumnezeu,
10 sau o spune cu siguranță de dragul nostru? Da, a fost
scris de dragul nostru, pentru că cel care ară trebuie să ară
în speranță, iar cel care ară în speranță trebuie să aibă parte
de speranța lui. 11 Dacă noi v-am semănat lucruri spirituale,
este mare lucru dacă vă secerăm lucruri trupești? 12 Dacă
alții se împărtășesc de acest drept asupra voastră, nu avem
noi încă și mai mult? Cu toate acestea, nu ne-am folosit de
acest drept, ci suportăm totul, ca să nu punem piedici bunei
vestiri a lui Hristos. 13 Nu știți că cei care slujesc în jurul
lucrurilor sacre mănâncă din lucrurile templului, iar cei care
servesc la altar au partea lor cu altarul? 14 Tot așa, Domnul
a rânduit ca cei care vestesc Buna Vestire să trăiască din
Buna Vestire. 15 Dar eu n-am folosit nimic din toate acestea
și nu scriu aceste lucruri ca să se facă așa în cazul meu,
căci mai degrabă aș vrea să mor, decât ca cineva să-mi
strice mândria. 16 Căci, dacă propovăduiesc Vestea cea
bună, nu am cu ce să mă laud, pentru că necesitatea îmi
este impusă; dar vai de mine dacă nu propovăduiesc Vestea
cea bună. 17 Căci, dacă fac aceasta de bunăvoie, am o
răsplată. Dar dacă nu de bunăvoie, am o administrare care
mi-a fost încredințată. 18 Care este, așadar, răsplata mea?
Ca, atunci când predic Buna Vestire, să prezint Buna Vestire
a lui Cristos fără nicio taxă, pentru a nu abuza de autoritatea
mea în Buna Vestire. 19 Căci, deși eram liber de toate, m-
am supus tuturor, ca să câștig mai mult. 20 La iudei m-am
făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; la cei ce sunt sub
Lege, ca sub Lege, ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege;
21 la cei fără Lege, ca fără Lege (nefiind fără Lege față de
Dumnezeu, ci sub Lege față de Hristos), ca să câștig pe cei
fără Lege. 22 celor slabi m-am făcut ca un slab, ca să câștig
pe cei slabi. M-am făcut totul pentru toți, ca să salvez pe
unii prin toate mijloacele. 23 Acum fac aceasta pentru Buna
Vestire, ca să fiu părtaș la ea. 24 Nu știți că cei care aleargă
într-o cursă aleargă toți, dar unul singur primește premiul?
Aleargă așa, ca să câștigi. 25 Orice om care se străduiește
în jocuri își exercită stăpânirea de sine în toate lucrurile. Or,
ei o fac pentru a primi o coroană coruptibilă, dar noi una
incoruptibilă. 26 De aceea, alerg așa, nu fără țintă. Mă lupt
așa, nu bătând aerul, 27 ci îmi bat trupul și îl supun, ca nu
cumva, după ce am propovăduit altora, să fiu eu însumi
descalificat.

10 Și nu vreau să nu știți, fraților, că părinții noștri au
fost cu toții sub nor și au trecut cu toții prin mare, 2
și că toți au fost botezați în Moise în nor și în mare, 3 și
că toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească, 4 și
că toți au băut aceeași băutură duhovnicească. Căci ei au
băut dintr-o stâncă spirituală care i-a urmat, iar stânca era
Hristos. 5 Totuși, cu cei mai mulți dintre ei, Dumnezeu nu
a fost mulțumit, pentru că au fost doborâți în pustiu. 6 Și
aceste lucruri au fost exemplele noastre, ca să nu poftim
la lucruri rele, cum au poftit și ei. 7 Să nu fiți idolatri, cum
erau unii dintre ei. După cum este scris: “Poporul ședea
să mănânce și să bea și se ridica să se joace”. 8 Să nu
săvârșim imoralități sexuale, cum făceau unii dintre ei, și într-
o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii de oameni. 9 Să
nu-l punem la încercare pe Hristos, cum au făcut unii dintre
ei și au pierit prin șerpi. 10 Să nu ne cârtiți, cum au cârtit
și unii dintre ei și au pierit de distrugător. 11 Toate aceste
lucruri li s-au întâmplat lor ca exemplu și au fost scrise
pentru învățătura noastră, asupra cărora au venit sfârșiturile
veacurilor. (aiōn g165) 12 De aceea, cel care crede că stă în
picioare să aibă grijă să nu cadă. 13 Nici o ispită nu v-a
prins, decât cea obișnuită pentru oameni. Credincios este
Dumnezeu, care nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile
voastre, ci, odată cu ispita, vă va da și calea de scăpare, ca
s-o puteți îndura. 14 De aceea, iubiții mei, fugiți de idolatrie.
15 Vorbesc ca unor oameni înțelepți. Judecați ceea ce spun.

16 Paharul de binecuvântare pe care îl binecuvântăm, nu
este el oare o împărtășire din sângele lui Hristos? Pâinea
pe care o frângem, nu este ea o împărtășire din trupul lui
Hristos? 17 Fiindcă există o singură pâine, noi, care suntem
mulți, suntem un singur trup, căci toți ne împărtășim din
aceeași pâine. 18 Gândiți-vă la Israel după trup. Cei care
mănâncă sacrificiile nu participă oare la altar? 19 Atunci ce
spun eu? Că un lucru jertfit idolilor este ceva sau că un idol
este ceva? 20 Dar eu spun că lucrurile pe care le sacrifică
neamurile le sacrifică demonilor și nu lui Dumnezeu, și nu
doresc ca voi să aveți părtășie cu demonii. 21 Nu puteți bea
și paharul Domnului și paharul demonilor. Nu puteți lua parte
deopotrivă la masa Domnului și la masa demonilor. 22 Sau Îl
provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai puternici
decât el? 23 “Toate lucrurile îmi sunt permise, dar nu toate
sunt de folos.” “Toate lucrurile îmi sunt permise”, dar nu toate
zidesc. 24 Nimeni să nu-și caute binele propriu, ci fiecare să
caute binele aproapelui său. 25 Tot ce se vinde în măcelărie,
să mănânce, fără să pună întrebări din cauza conștiinței, 26
căci “al Domnului este pământul și plinătatea lui”. 27 Dar
dacă unul dintre cei necredincioși te invită la masă și tu ești
înclinat să mergi, mănâncă tot ce ți se pune în față, fără să
pui întrebări, din motive de conștiință. 28 Dar dacă cineva
vă spune: “Acest lucru a fost oferit idolilor”, nu-l mâncați,
de dragul celui care v-a spus și de dragul conștiinței. Căci
“pământul este al Domnului, cu toată plinătatea lui”. 29
Conștiința, zic, nu a ta, ci a celuilalt. Căci de ce libertatea
mea este judecată de o altă conștiință? 30 Dacă iau parte cu
recunoștință, de ce sunt denunțat pentru ceva pentru care
mulțumesc? 31 De aceea, fie că mâncați, fie că beți, fie că
faceți orice altceva, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu.
32 Să nu dați prilej de poticnire, nici iudeilor, nici grecilor, nici
adunării lui Dumnezeu; 33 după cum și eu mulțumesc tuturor
în toate, nu caut folosul meu, ci folosul celor mulți, ca să fie
mântuiți.

11 Fiți imitatori ai mei, cum și eu sunt al lui Hristos. 2 Și
acum vă laud, fraților, că vă aduceți aminte de mine în
toate lucrurile și că țineți cu tărie tradițiile, așa cum vi le-am
dat eu. 3 Dar vreau să știți că capul oricărui bărbat este
Hristos, iar capul femeii este bărbatul, iar capul lui Hristos
este Dumnezeu. 4 Orice om care se roagă sau profețește,
având capul acoperit, își necinstește capul. 5 Dar orice
femeie care se roagă sau proorocește cu capul descoperit
își dezonorează capul. Căci este unul și același lucru ca și
cum ar fi rasă. 6 Căci, dacă o femeie nu este acoperită, să i
se taie și părul. Dar dacă este rușinos pentru o femeie să
aibă părul tăiat sau să fie rasă, să fie acoperită. 7 Căci într-
adevăr, bărbatul nu trebuie să aibă capul acoperit, pentru că
el este chipul și slava lui Dumnezeu, dar femeia este slava
bărbatului. 8 Căci nu bărbatul vine din femeie, ci femeia vine
din bărbat; 9 căci nu bărbatul a fost creat pentru femeie, ci
femeia pentru bărbat. 10 De aceea, femeia trebuie să aibă
autoritate asupra capului ei, din cauza îngerilor. 11 Totuși, în
Domnul, nici femeia nu este independentă de bărbat, nici
bărbatul nu este independent de femeie. 12 Căci, după cum
femeia a ieșit din bărbat, tot așa și bărbatul iese prin femeie;
dar toate lucrurile sunt de la Dumnezeu. 13 Judecați voi
înșivă. Se cuvine ca o femeie să se roage lui Dumnezeu fără
să fie descoperită? 14 Oare nu vă învață chiar natura însăși
că, dacă un bărbat are părul lung, este o dezonoare pentru
el? 15 Dar dacă o femeie are părul lung, este o glorie pentru
ea, căci părul îi este dat ca acoperământ. 16 Dar dacă vreun
bărbat pare a fi certăreț, noi nu avem un astfel de obicei
și nici adunările lui Dumnezeu. 17 Dar, dându-vă această
poruncă, nu vă laud, pentru că vă adunați nu spre bine, ci
spre rău. 18 Pentru că, mai întâi de toate, când vă adunați în
adunare, aud că între voi există diviziuni, și în parte cred
aceasta. 19 Căci trebuie să existe și între voi facțiuni, pentru
ca cei care sunt aprobați să fie descoperiți printre voi. 20
De aceea, când vă adunați laolaltă, nu este cina Domnului
ceea ce mâncați. 21 Căci, în timpul mesei voastre, fiecare își
ia mai întâi cina lui. Unul este flămând, iar altul este beat.
22 Ce, n-aveți voi case în care să mâncați și să beți? Sau
disprețuiți adunarea lui Dumnezeu și îi faceți de rușine pe cei
care nu au destul? Ce să vă spun? Să vă laud? În aceasta
nu vă laud. 23 Căci am primit de la Domnul ceea ce v-am
spus și vouă: că Domnul Isus, în noaptea în care a fost
vândut, a luat pâine. 24 După ce a mulțumit, a frânt-o și a
zis: “Luați, mâncați. Acesta este trupul Meu, care este frânt
pentru voi. Faceți aceasta în memoria mea”. 25 În același fel
a luat și paharul după cină, zicând: “Acest pahar este noul
legământ în sângele Meu. Faceți aceasta, de câte ori veți
bea, în amintirea mea”. 26 Căci de câte ori mâncați pâinea
aceasta și beți paharul acesta, vestiți moartea Domnului
până când va veni el. 27 De aceea, oricine va mânca pâinea
aceasta sau va bea paharul Domnului fără să fie vrednic
de Domnul, se va face vinovat de trupul și de sângele
Domnului. 28 Dar omul să se cerceteze pe sine însuși și
astfel să mănânce din pâine și să bea din pahar. 29 Căci cel
care mănâncă și bea într-un mod nedemn mănâncă și bea
judecata lui însuși, dacă nu discerne trupul Domnului. 30 Din
această cauză mulți dintre voi sunt slabi și bolnavi și nu
puțini dorm. 31 Căci, dacă ne-am discerne pe noi înșine,

nu am fi judecați. 32 Dar când suntem judecați, suntem
disciplinați de Domnul, ca să nu fim condamnați împreună
cu lumea. 33 De aceea, frații mei, când vă adunați la masă,
așteptați-vă unii pe alții. 34 Dar dacă cuiva îi este foame, să
mănânce acasă, ca nu cumva venirea voastră împreună să
fie pentru judecată. Restul, voi pune ordine când voi veni.

12 În ce privește lucrurile spirituale, fraților, nu vreau să
fiți neștiutori. 2 Știți că, atunci când erați păgâni, v-ați
lăsat duși de acei idoli muți, oricum ați fi fost conduși. 3
De aceea vă fac cunoscut că niciun om care vorbește prin
Duhul lui Dumnezeu nu spune: “Isus este blestemat”. Nimeni
nu poate spune: “Isus este Domnul”, decât prin Duhul Sfânt.
4 Și sunt felurite daruri, dar este același Duh. 5 Există diferite
feluri de slujire, și același Domn. 6 Există diferite feluri de
lucrări, dar același Dumnezeu care lucrează totul în toate. 7
Dar fiecăruia îi este dată manifestarea Duhului, spre folosul
tuturor. 8 Căci unuia i se dă prin Duhul cuvântul înțelepciunii,
iar altuia cuvântul cunoștinței, potrivit aceluiași Duh, 9 altuia
credința, prin același Duh, și altuia darurile de vindecare,
prin același Duh, 10 și altuia lucrarea minunilor, și altuia
profația, și altuia discernământul spiritelor, altuia diferite
feluri de limbi, și altuia interpretarea limbilor. 11 Dar unul și
același Duh produce toate acestea, împărțind fiecăruia în
parte, după cum dorește. 12 Căci, după cum trupul este
unul și are multe mădulare, și toate mădularele trupului, fiind
multe, sunt un singur trup, tot așa și Hristos. 13 Căci într-un
singur Duh am fost botezați toți într-un singur trup, fie iudei,
fie greci, fie robi, fie liberi, și toți am fost dați să bem într-
un singur Duh. 14 Căci trupul nu este un singur mădular,
ci mai multe. 15 Dacă piciorul ar zice: “Pentru că nu sunt
mâna, nu fac parte din trup”, nu este deci parte din trup. 16
Dacă urechea ar spune: “Pentru că nu sunt ochiul, nu fac
parte din corp”, nu este deci nu face parte din corp. 17 Dacă
tot corpul ar fi un ochi, unde ar fi auzul? Dacă întregul ar fi
auz, unde ar fi mirosul? 18 Dar acum Dumnezeu a așezat
membrele, fiecare dintre ele, în trup, așa cum a dorit. 19
Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul? 20 Dar
acum sunt multe mădulare, dar un singur trup. 21 Ochiul
nu poate spune mâinii: “Nu am nevoie de tine”, sau iarăși
capul către picioare: “Nu am nevoie de tine”. 22 Nu, mult mai
degrabă, acele membre ale trupului care par mai slabe sunt
necesare. 23 Acele părți ale trupului pe care le considerăm
mai puțin onorabile, pe acelea le acordăm o onoare mai
abundentă; și părțile noastre neprezentabile au o modestie
mai abundentă, 24 în timp ce părțile noastre prezentabile
nu au o asemenea nevoie. Dar Dumnezeu a alcătuit trupul
laolaltă, dând o cinste mai abundentă părții inferioare, 25
pentru ca în trup să nu existe dezbinare, ci ca membrele
să aibă aceeași grijă unele de altele. 26 Când un membru
suferă, toate membrele suferă împreună cu el. Când un
membru este onorat, toate membrele se bucură împreună
cu el. 27 Voi sunteți trupul lui Hristos și sunteți mădularele lui
Hristos. 28 Dumnezeu a așezat pe unii în adunare: întâi
apostoli, al doilea profeți, al treilea învățători, apoi făcători
de minuni, apoi daruri de vindecare, de ajutor, de guvernare
și de diferite feluri de limbi. 29 Oare toți sunt apostoli? Sunt
toți profeți? Sunt toți învățători? Sunt toți făcători de minuni?
30 Au toți daruri de vindecare? Vorbesc toți în diferite limbi?
Sunt toți interpreți? 31 Dar doriți cu ardoare cele mai bune
daruri. Mai mult, vă arăt o cale foarte bună.

13 Dacă vorbesc limbile oamenilor și ale îngerilor, dar nu
am dragoste, am ajuns ca o aramă care sună și ca un
țambal care sună. 2 Dacă am darul profației și cunosc toate
tainele și toată știința și dacă am toată credința, încât să mut
munții, dar nu am dragoste, nu sunt nimic. 3 Dacă dau toate
bunurile mele pentru a hrăni pe cei săraci și dacă îmi dau
trupul pentru a fi ars, dar nu am dragoste, nu-mi folosește
la nimic. 4 Dragostea este răbdătoare și bună. Dragostea
nu invidiază. Iubirea nu se laudă, nu este mândră, 5 nu
se comportă necorespunzător, nu-și caută propria cale, nu
se lasă provocată, nu ține cont de rău; 6 nu se bucură de
nedreptate, ci se bucură de adevăr; 7 suportă totul, crede
totul, speră totul și rabdă totul. 8 Dragostea nu dă greș
niciodată. Dar acolo unde există profații, ele vor fi desființate.
Acolo unde există diverse limbi, ele vor înceta. Acolo unde
există cunoaștere, ea va dispărea. 9 Căci noi cunoaștem
în parte și profețim în parte; 10 dar când va veni ceea ce
este complet, atunci ceea ce este parțial va fi desființat. 11
Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil,
gândeam ca un copil. Acum, când am devenit om, am lăsat
deoparte lucrurile copilărești. 12 Căci acum vedem într-o
oglindă, slab, dar apoi față în față. Acum cunosc în parte,
dar atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum și eu am fost
cunoscut pe deplin. 13 Dar acum rămân credința, nădejdea
și dragostea — acestea trei. Cea mai mare dintre acestea
este dragostea.

14 Urmăriți dragostea și căutați cu râvnă darurile
duhovnicești, dar mai ales să prociți. 2 Căci cel
care vorbește în altă limbă nu vorbește cu oamenii, ci cu
Dumnezeu, căci nimeni nu înțelege, ci în Duhul vorbește
taine. 3 Dar cel care profețește vorbește oamenilor pentru
zidirea, îndemnul și mângâierea lor. 4 Cel care vorbește în

altă limbă se edifică pe sine însuși, dar cel care profețește
edifică adunarea. 5 Or, eu doresc ca voi toți să vorbiți cu
alte limbi, dar și mai mult ca voi să profețiți. Căci mai mare
este cel care profețește decât cel care vorbește în alte limbi,
dacă nu interpretează, pentru ca adunarea să fie zidită. 6
Dar acum, fraților, dacă aș veni la voi vorbind în alte limbi,
ce v-aș folosi, dacă nu v-aș vorbi fie prin revelație, fie prin
cunoaștere, fie prin profeție, fie prin învățătură? 7 Chiar
și lucrurile lipsite de viață care produc un sunet, fie că
este vorba de o cimpoiță sau de o harpă, dacă nu ar da
o distincție în sunete, cum s-ar cunoaște ce este cimpoi
sau harpă? 8 Căci, dacă trâmbița ar da un sunet nesigur,
cine s-ar pregăti pentru război? 9 La fel și voi, dacă n-ați
rosti prin limbă cuvinte ușor de înțeles, cum s-ar ști ce se
vorbește? Căci ați vorbi în aer. 10 Sunt, poate, atâtea feluri
de limbi în lume, și nici una dintre ele nu este lipsită de
sens. 11 Dacă, așadar, n-aș cunoaște sensul limbii, aș fi
pentru cel care vorbește un străin, iar cel care vorbește ar fi
un străin pentru mine. 12 Așa și voi, de vreme ce sunteți
zeloși pentru darurile spirituale, căutați să abundați pentru
zidirea adunării. 13 De aceea, cel ce vorbește în altă limbă
să se roage ca să poată interpreta. 14 Căci, dacă mă rog în
altă limbă, duhul meu se roagă, dar priceperea mea este
nefolositoare. 15 Ce ar trebui să fac? Mă voi ruga cu duhul
și mă voi ruga și cu mintea. Voi cânta cu duhul și voi cânta
și cu mintea. 16 Altfel, dacă binecuvântezi cu duhul, cum va
spune “Amin” la mulțumirea ta cel care ocupă locul celor
neînvățați, întrucât nu știe ce spui? 17 Căci, cu siguranță, tu
mulțumești bine, dar celălalt nu este zidit. 18 Mulțumesc
Dumnezeului meu că vorbesc cu alte limbi mai mult decât
voi toți. 19 Totuși, în adunare, prefer să spun cinci cuvinte cu
înțelegerea mea, ca să pot instrui și pe alții, decât zece mii
de cuvinte în altă limbă. 20 Fraților, nu fiți copii în gânduri,
dar în răutate fiți copii, ci în gânduri fiți maturi. 21 În Lege
este scris: “Prin oameni de limbi străine și prin buze de
străini voi vorbi acestui popor. Nici așa nu mă vor asculta,
zice Domnul”.” 22 De aceea, alte limbi sunt ca un semn,
nu pentru cei care cred, ci pentru cei necredincioși; dar
profația este un semn, nu pentru cei necredincioși, ci pentru
cei care cred. 23 Așadar, dacă se adună toată adunarea
și toți vorbesc cu alte limbi și intră oameni neînvățați sau
necredincioși, nu vor spune ei că sunteți nebuni? 24 Dar
dacă toți propovăduiesc și intră cineva necredincios sau
neînvățat, este mustrat de toți și este judecat de toți. 25 Și
astfel se descoperă tainele inimii lui. Astfel, el va cădea cu
fața la pământ și se va închina lui Dumnezeu, declarând că
Dumnezeu este într-adevăr în mijlocul vostru. 26 Atunci,
fraților, ce este? Când vă adunați, fiecare dintre voi are un
psalm, are o învățătură, are o revelație, are o altă limbă sau
are o interpretare. Să faceți totul pentru a vă edifica unii pe
alții. 27 Dacă cineva vorbește într-o altă limbă, să fie doi sau
cel mult trei, pe rând, și pe rând, și unul să interpreteze.
28 Dar, dacă nu este niciun interpret, să tacă în adunare
și să vorbească pentru sine și pentru Dumnezeu. 29 Să
vorbească doi sau trei dintre profeți, iar ceilalți să discearnă.
30 Dar dacă se face o descoperire unui alt om care stă de
față, cel dintâi să tacă. 31 Căci voi toți puteți profeți unul câte
unul, ca toți să învețe și toți să fie îndemnați. 32 Duhurile
profeților sunt supuse profeților, 33 căci Dumnezeu nu este
un Dumnezeu al confuziei, ci al păcii, ca în toate adunările
sfinților. 34 Soțiile să facă liniște în adunări, căci nu le-a fost
permis să vorbească decât cu supunere, așa cum spune
și legea, 35 dacă doresc să învețe ceva. “Să-și întrebe
acasă soții lor, căci este rușinos ca o soție să vorbească
în adunare.” 36 Ce!? Oare de la voi a ieșit cuvântul lui
Dumnezeu? Sau a venit numai de la voi? 37 Dacă cineva
se crede profet sau duhovnic, să recunoască cele ce vă
scriu, că sunt porunca Domnului. 38 Dar dacă cineva este
ignorant, să fie ignorant. 39 De aceea, fraților, doriți cu tot
dinadinsul să proociți și nu interziceți să vorbiți în alte limbi.
40 Toate lucrurile să se facă cu decență și în ordine.

15 Și acum, fraților, vă vestesc, fraților, vestea cea bună pe
care v-am propovăduit-o, pe care și voi ați primit-o, în
care și voi stați în picioare, 2 prin care și voi sunteți mântuiți,
dacă țineți cu tărie cuvântul pe care vi l-am propovăduit, dacă
n-ați crezut în zadar. 3 Căci v-am dat mai întâi ceea ce am
primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după
Scripturi, 4 că a fost îngropat, că a înviat a treia zi, după
Scripturi, 5 și că S-a arătat lui Cefa, apoi celor doisprezece.
6 Apoi s-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre
care cei mai mulți au rămas până acum, dar și unii au
adormit. 7 Apoi s-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor, 8
și, în cele din urmă, ca unui copil născut la timpul nepotrivit,
mi s-a arătat și mie. 9 Căci eu sunt cel mai mic dintre
apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru
că am prigonit Adunarea lui Dumnezeu. 10 Dar, prin harul lui
Dumnezeu, sunt ceea ce sunt. Harul care mi-a fost dat nu a
fost zadarnic, ci am lucrat mai mult decât toți aceștia; dar nu
eu, ci harul lui Dumnezeu care era cu mine. 11 Așadar, fie că
sunt eu, fie că sunt ei, așa propovăduim noi și așa ați crezut
și voi. 12 Și dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din
morți, cum zic unii dintre voi că nu este înviere a morților? 13
Dar dacă nu există înviere a morților, nici Hristos nu a înviat.

14 Dacă Hristos nu a înviat, atunci propovăduirea noastră
este zadarnică și credința voastră este și ea zadarnică.
15 Da, și noi am fost găsiți martori falși ai lui Dumnezeu,
pentru că am mărturisit despre Dumnezeu că L-a înviat pe
Hristos, pe care nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții
nu învie. 16 Căci dacă morții nu au înviat, nici Hristos nu a
înviat. 17 Dacă Hristos nu a înviat, credința voastră este
zadarnică; sunteți încă în păcatele voastre. 18 Atunci și cei
care au adormit în Hristos au pierit. 19 Dacă am nădăjduit în
Hristos numai în această viață, suntem dintre toți oamenii
cei mai jalnici. 20 Dar acum Hristos a înviat din morți. El a
devenit cel dintâi rod al celor adormiți. 21 Căci, de vreme
ce moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea
morților. 22 Căci, după cum în Adam toți mor în Adam, tot
așa și în Hristos toți vor fi înviați. 23 Dar fiecare în ordinea
sa: Hristos cel dintâi rod, apoi cei ce sunt ai lui Hristos la
venirea Lui. 24 Apoi vine sfârșitul, când va preda Împărăția
lui Dumnezeu Tatăl, când va desființa orice stăpânire și orice
autoritate și putere. 25 Căci trebuie să domnească până
când va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale. 26
Ultimul dușman care va fi desființat este moartea. 27 Căci "El
a supus toate lucrurile sub picioarele Sale". Dar când spune:
"Toate lucrurile sunt supuse", este evident că este exceptat
cel care i-a supus toate lucrurile. 28 După ce toate lucrurile i-
au fost supuse, atunci și Fiul însuși va fi supus celui care i-a
supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.
29 Altfel, ce vor face cei ce sunt botezați pentru cei morți?
Dacă morții nu înviază deloc, atunci de ce sunt botezați
pentru cei morți? 30 De ce stăm și noi în primejdie în fiecare
oră? 31 Afirm că, prin lăudăroșia pe care o am în voi, pe
care o am în Hristos Isus, Domnul nostru, mor în fiecare zi.
32 Dacă m-am luptat cu animalele la Efes pentru scopuri
omenești, ce-mi folosește mie? Dacă morții nu învie, atunci
"să mâncăm și să bem, căci mâine murim". 33 Nu vă lăsați
înșelați! "Tovărășiile rele corup bunele moravuri". 34 Treziți-
vă cu dreptate și nu păcătuiți, căci unii nu au cunoștință de
Dumnezeu. Vă spun acest lucru spre rușinea voastră. 35
Dar cineva va zice: "Cum înviază morții?" și: "Cu ce fel de
trup vin ei?" 36 Nebunule, ceea ce tu însuți semeni nu se
face viu decât dacă moare. 37 Ceea ce semeni tu însuți, nu
semeni trupul care va fi, ci un bob gol, poate de grâu sau de
alt fel. 38 Dar Dumnezeu îi dă un trup, așa cum i-a plăcut lui,
și fiecărei semințe un trup propriu. 39 Nu toate trupurile nu
sunt același trup, ci există un trup al oamenilor, un alt trup al
animalelor, altul al peștilor și altul al păsărilor. 40 Există, de
asemenea, corpuri cerești și corpuri terestre; dar slava celor
cerești diferă de cea a celor terestre. 41 Există o glorie a
soarelui, o altă glorie a lunii și o altă glorie a stelelor; căci o
stea diferă de o altă stea în ceea ce privește gloria. 42 Tot
așa și învierea morților. Trupul este semănat stricăcios, dar
înviază nepieritor. 43 Este semănat în dezonoare; este înviat
în glorie. Este semănat în slăbiciune; este înviat în putere.
44 Este semănat un trup natural; este înviat un trup spiritual.
Există un trup natural și există și un trup spiritual. 45 Tot
așa este scris: "Cel dintâi om, Adam, a devenit un suflet
viu." Ultimul Adam a devenit un duh dătător de viață. 46
Totuși, nu ceea ce este spiritual este primul, ci ceea ce este
natural, apoi ceea ce este spiritual. 47 Primul om este de
pe pământ, făcut din țărână. Al doilea om este Domnul din
ceruri. 48 Cum este cel făcut din țărână, așa sunt și cei care
sunt făcuți din țărână; și cum este cel ceresc, așa sunt și
cei care sunt cerești. 49 După cum am purtat chipul celor
făcuți din țărână, să purtăm și noi chipul celor cerești. 50
Acum, fraților, vă spun următoarele: carnea și sângele nu pot
moșteni Împărăția lui Dumnezeu; nici ceea ce este pieritor
nu moștenește ceea ce este nepieritor. 51 Iată, vă spun o
taină. Nu toți vom dormi, ci toți vom fi schimbați, 52 într-o
clipă, într-o clipită, într-o clipeală de ochi, la ultima trâmbiță.
Căci trâmbița va suna și morții vor fi înviați incoruptibili,
iar noi vom fi schimbați. 53 Căci acest trup pieritor trebuie
să devină nepieritor și acest muritor trebuie să se îmbrace
în nemurire. 54 Dar când acest trup perisabil va deveni
nepieritor și acest muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci
se va întâmpla ceea ce este scris: "Moartea este înghițită de
biruință". 55 "Moarte, unde este înțepătura ta? Hades, unde
este victoria ta?" (Hadēs g86) 56 Înțepătura morții este păcatul,
și puterea păcatului este legea. 57 Dar mulțumiri fie aduse
lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus
Hristos. 58 De aceea, iubiții mei frați, fiți statornici, neclintiți,
sporind mereu în lucrarea Domnului, pentru că știți că munca
voastră nu este în zadar în Domnul.

16 În ce privește colecta pentru sfinți, așa cum am poruncit
adunărilor din Galatia, faceți și voi la fel. 2 În prima zi
a fiecărei săptămâni, fiecare dintre voi să economisească
după cum poate prospera, ca să nu se facă colecte când voi
veni eu. 3 Când voi sosi, voi trimite pe oricine veți aproba cu
scrisori pentru a duce darul vostru binevoitor la Ierusalim. 4
Dacă se cuvine să merg și eu, vor merge și ei cu mine. 5
Când voi trece prin Macedonia, voi veni la voi, căci trec prin
Macedonia. 6 Dar la voi s-ar putea să rămân la voi, sau
chiar să iernez la voi, ca să mă trimiteți la drum, oriunde m-
aș duce. 7 Căci nu vreau să vă văd acum în trecere, ci sper
să rămân o vreme cu voi, dacă Domnul va îngădui. 8 Dar

voi rămâne la Efes până la Cincizecime, **9** pentru că mi s-a
deschis o ușă mare și eficientă și sunt mulți adversari. **10**
Iar dacă vine Timotei, vezi să fie cu voi fără teamă, căci
el face lucrarea Domnului, cum fac și eu. **11** De aceea,
nimeni să nu-l disprețuiască. Ci puneți-l înainte, în pace, în
călătoria lui, ca să vină la mine, căci îl aștept cu frații. **12**
În ce privește pe fratele Apolo, l-am îndemnat să vină la
voi împreună cu frații, dar nu a dorit deloc să vină acum;
dar va veni când va avea ocazia. **13** Privește! Rămâneți
tari în credință! Fiți curajoși! Fiți tari! **14** Tot ceea ce faceți
să fie făcut cu dragoste. **15** Și vă rog, fraților, că știți că
casa lui Ștefanas este cea dintâi roadă din Ahaia, și că s-a
pus în slujba sfinților, **16** și voi să vă supuneți lor și tuturor
celor ce ajută la lucrare și lucrează. **17** Mă bucur de venirea
lui Ștefanas, a lui Fortunatus și a lui Achaicus; căci ceea
ce lipsea din partea voastră, ei au suplinit. **18** Căci ei au
împrospătat spiritul meu și al vostru. De aceea, recunoașteți-
i pe cei care sunt astfel. **19** Adunările din Asia vă salută.
Acuila și Priscila vă salută călduros în Domnul, împreună
cu adunarea care este în casa lor. **20** Toți frații vă salută.
Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. **21** Această
salutare este făcută de mine, Pavel, cu mâna mea. **22** Dacă
cineva nu iubește pe Domnul Isus Hristos, să fie blestemat.
Vino, Doamne! **23** Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi.
24 Dragostea mea pentru voi toți în Hristos Isus. Amin.

2 Corinteni

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu,
și Timotei, fratele nostru, către adunarea lui Dumnezeu
care este în Corint, împreună cu toți sfinții care sunt în
toată Ahaia: **2** Har și pace vouă, de la Dumnezeu, Tatăl
nostru, și de la Domnul Isus Hristos! **3** Binecuvântat să
fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl
îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, **4** care ne
mângâie în toate necazurile noastre, ca să putem mângâia
și noi pe cei ce se află în vreun necaz, prin mângâierea cu
care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. **5** Căci,
după cum suferințele lui Hristos abundă pentru noi, tot așa și
mângâierea noastră abundă prin Hristos. **6** Dar dacă suntem
în suferință, este pentru mângâierea și mântuirea voastră.
Dacă noi suntem mângâiați, este pentru mângâierea voastră,
care produce în voi răbdarea răbdării aceloraşi suferințe
pe care le suferim și noi. **7** Nădejdea noastră pentru voi
este statornică, știind că, întrucât sunteți părtași la suferințe,
sunteți și la mângâiere. **8** Căci nu vrem, fraților, să nu fiți
informați despre nenorocirea noastră, care ni s-a întâmplat
în Asia, că am fost împovărați peste măsură de mult, mai
presus de puterile noastre, încât am ajuns la disperare de
viață. **9** Da, noi înșine am avut în noi înșine condamnarea la
moarte, ca să nu ne încredem în noi înșine, ci în Dumnezeu,
care învie morții, **10** care ne-a izbăvit dintr-o moarte atât de
mare și care ne izbăvește și ne izbăvește, în care ne-am
pus nădejdea că ne va izbăvi și pe noi în continuare, **11**
ajutând și voi împreună în favoarea noastră prin rugămințile
voastre, pentru ca, pentru darul care ne-a fost dat prin
intermediul multora, să se aducă mulțumiri de către mulți în
numele vostru. **12** Căci lauda noastră este aceasta: mărturia
conștiinței noastre că în sfințenie și în sinceritate față de
Dumnezeu, nu în înțelepciune trupească, ci în harul lui
Dumnezeu, ne-am purtat în lume și mai mult decât atât față
de voi. **13** Căci nu vă scriem altceva decât ceea ce citiți sau
chiar recunoașteți, și sper că veți recunoaște până la capăt
— **14** așa cum și voi ne-ați recunoscut în parte — că noi
suntem lauda voastră, așa cum și voi sunteți lauda noastră,
în ziua Domnului nostru Isus. **15** În această încredere, am
hotărât să vin mai întâi la voi, ca să vă dau un al doilea
folos, **16** să trec prin voi în Macedonia, iar din Macedonia să
vin la voi și să fiu trimis de voi în Iudeea. **17** Așadar, când
am plănuit aceasta, am dat oare dovadă de nestatornicie?
Sau lucrurile pe care le plănuiesc, le plănuiesc eu după
trup, ca la mine să fie "Da, da" și "Nu, nu"?" **18** Dar, cum
Dumnezeu este credincios, cuvântul nostru față de voi nu a
fost "Da și nu". **19** Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care
a fost propovăduit printre voi de noi — de mine, de Silvanus
și de Timotei — nu a fost "Da și nu", ci în El este "Da". **20**
Căci oricât de multe ar fi promisiunile lui Dumnezeu, în el
este "Da". De aceea și prin el este "Amin", pentru slava lui
Dumnezeu prin noi. **21** Și Cel ce ne-a întemeiat împreună cu
voi în Hristos și ne-a uns, este Dumnezeu, **22** care ne-a
pecetluit și ne-a dat în inimile noastre plata Duhului. **23** Dar
chem pe Dumnezeu ca martor al sufletului meu, că, pentru a
vă cruța, n-am venit la Corint. **24** Noi nu stăpânim credința
voastră, ci suntem împreună-lucrători cu voi pentru bucuria
voastră. Căci voi rămâneți tari în credință.

2 Dar am hotărât să nu mai vin la voi cu durere. **2** Căci,
dacă vă întristez, cine mă va bucura pe mine, dacă nu
cel care va fi întristat de mine? **3** Și v-am scris chiar acest
lucru, pentru ca, atunci când voi veni, să nu am parte de
întristare din partea celor de care ar trebui să mă bucur;
având încredere în voi toți că bucuria mea va fi împărtășită
de voi toți. **4** Pentru că din multă suferință și din angoasă
sufletească v-am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristez,
ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am din belșug
pentru voi. **5** Dar, dacă cineva a provocat întristare, nu mie
mi-a provocat întristare, ci în parte, ca să nu vă presez
prea mult, vouă tuturor. **6** Această pedeapsă care a fost
aplicată de cei mulți este suficientă pentru unul ca acesta; **7**
așa că, dimpotrivă, mai degrabă trebuie să-l iertați și să-l
mângâiați, ca nu cumva unul ca acesta să fie înghițit de
durerea lui excesivă. **8** De aceea vă rog să vă confirmați
dragostea față de el. **9** Căci în acest scop am scris și eu, ca
să cunosc dovada despre voi, dacă sunteți ascultători în
toate lucrurile. **10** Acum și eu iert oricui iertați ceva. Căci,
dacă într-adevăr am iertat ceva, am iertat aceluia pentru voi,
în prezența lui Hristos, **11** pentru ca Satana să nu obțină
niciun avantaj asupra noastră, căci nu suntem neștiutori
de uneltirile lui. **12** Când am venit la Troa pentru vestea lui
Hristos și mi s-a deschis o ușă în Domnul, **13** nu am avut
nici o ușurare pentru duhul meu, pentru că nu l-am găsit
pe Tit, fratele meu; dar, luându-mi rămas bun de la ei, am
plecat în Macedonia. **14** Mulțumiri lui Dumnezeu, care ne
conduce totdeauna în Hristos, și care, prin noi, descoperă
în orice loc mireasma dulce a cunoștinței Lui. **15** Căci noi
suntem o aromă dulce a lui Hristos pentru Dumnezeu, atât
în cei ce se mântuiesc, cât și în cei ce pier: **16** pentru unii o
duhoare din moarte în moarte, pentru ceilalți o aromă dulce
din viață în viață. Cine este suficient pentru aceste lucruri?
17 Căci noi nu suntem ca mulți, care colportăm cuvântul lui

Dumnezeu. Ci ca din sinceritate, ci ca de la Dumnezeu, în
fața lui Dumnezeu, noi vorbim în Hristos.

3 Începem oare să ne lăudăm din nou? Sau avem nevoie,
ca unii, de scrisori de laudă către voi sau de la voi? **2**
Voi sunteți scrisoarea noastră, scrisă în inimile noastre,
cunoscută și citită de toți oamenii, **3** fiind descoperit că
sunteți o scrisoare a lui Hristos, slujită de noi, scrisă nu cu
cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe table de
piatră, ci pe table care sunt inimi de carne. **4** O astfel de
încredere avem în Hristos față de Dumnezeu, prin Hristos,
5 nu că ne-ar ajunge ceva de la noi înșine, ca să dăm
socoteală de la noi înșine, ci că ne este de la Dumnezeu,
6 care ne-a făcut și pe noi destoinici, ca slujitori ai unui
legământ nou, nu al literei, ci al Duhului. Căci litera ucide,
dar Duhul dă viață. **7** Dar dacă slujba morții, scrisă și gravată
pe pietre, a venit cu slavă, încât copiii lui Israel nu puteau să
privească cu stăruință la fața lui Moise, din pricina slavei
feței lui, care era trecătoare, **8** nu va fi oare slujba Duhului
cu mult mai multă slavă? **9** Căci dacă slujba condamnării
are glorie, slujba dreptății depășește cu mult mai mult în
glorie. **10** Căci, cu siguranță, ceea ce a fost făcut glorios nu
a fost făcut glorios în această privință, din cauza gloriei care
întrece. **11** Căci dacă ceea ce trece a fost cu glorie, cu atât
mai mult ceea ce rămâne este în glorie. **12** De aceea, având
o astfel de nădejde, ne folosim de o mare îndrăzneală în
vorbire, **13** și nu ca Moise, care și-a pus un văl pe față, ca să
nu privească cu stăruință copiii lui Israel la sfârșitul a ceea
ce era pe cale să treacă. **14** Dar mintea lor a fost împietrită,
căci până în ziua de azi, la citirea vechiului legământ, același
văl rămâne, pentru că în Cristos el trece. **15** Dar până în
ziua de azi, când se citește Moise, un văl stă pe inima
lor. **16** Dar de câte ori cineva se întoarce la Domnul, vălul
este îndepărtat. **17** Or, Domnul este Duhul; și unde este
Duhul Domnului, acolo este libertate. **18** Dar noi toți, văzând
cu fața descoperită slava Domnului ca într-o oglindă, ne
transformăm în același chip, din slavă în slavă, ca de la
Domnul, Duhul.

4 De aceea, având această slujbă, nu slăbim, pentru că
am primit îndurare. **2** ci am renunțat la lucrurile ascunse
ale rușinii, nu umblând cu viclenie și nici nu mânuind
cu viclenie cuvântul lui Dumnezeu, ci prin manifestarea
adevărului, recomandându-ne conștiinței oricărui om înaintea
lui Dumnezeu. **3** Chiar dacă Buna Vestire a noastră este
voalată, ea este voalată în cei muribunzi, **4** în care dumnezeul
acestei lumi a orbit mințile celor necredincioși, pentru ca
lumina Bunei Vestiri a slavei lui Cristos, care este chipul lui
Dumnezeu, să nu răsară asupra lor. **(aiōn g165)** **5** Căci noi
nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Cristos Isus ca Domn,
și pe noi înșine ca slujitori ai voștri pentru Isus, **6** întrucât
Dumnezeu, care a spus: “Lumina va străluci din întuneric”,
este cel care a strălucit în inimile noastre pentru a da lumina
cunoașterii gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos. **7**
Dar noi avem această comoară în vase de lut, pentru ca
puterea să fie de la Dumnezeu și nu de la noi înșine. **8**
Suntem apăsați din toate părțile, dar nu zdrobiți; suntem în
încurcătură, dar nu la disperare; **9** urmăriți, dar nu părăsiți;
loviți, dar nu distruși; **10** purtând mereu în trup punerea
la moarte a Domnului Isus, pentru ca viața lui Isus să se
arate și în trupul nostru. **11** Căci noi, care trăim, suntem
întotdeauna dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și
viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor. **12** Astfel,
deci, moartea lucrează în noi, dar viața în voi. **13** Dar având
același duh de credință, după cum este scris: “Am crezut și
de aceea am vorbit”. Și noi credem, și de aceea și vorbim, **14**
știind că Cel care l-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe
noi cu Isus și ne va prezenta împreună cu voi. **15** Căci toate
sunt pentru voi, pentru ca harul, înmulțindu-se prin cei mulți,
să facă ca mulțumirile să abunde, spre slava lui Dumnezeu.
16 De aceea, nu leșinăm, ci, deși exteriorul nostru se strică,
lăuntrul nostru se înnoiește în fiecare zi. **17** Căci necazul
nostru ușor, care este de moment, ne lucrează din ce în ce
mai mult o greutate veșnică de glorie, **(aiōnios g166)** **18** în timp
ce noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele care
nu se văd. Căci lucrurile care se văd sunt vremelnice, dar
lucrurile care nu se văd sunt veșnice. **(aiōnios g166)**

5 Căci știm că, dacă se va desființa cortul nostru pământesc,
avem o clădire de la Dumnezeu, o casă nefăcută de
mână, veșnică, în ceruri. **(aiōnios g166)** **2** Căci, cu siguranță, în
aceasta gemem, dorind să fim îmbrăcați cu locuința noastră
care este din ceruri, **3** dacă, într-adevăr, fiind îmbrăcați, nu
vom fi găsiți goi. **4** Căci, într-adevăr, noi, care suntem în
acest cort, gemem, fiind împovărați, nu că am dori să fim
dezbrăcați, ci că dorim să fim îmbrăcați, pentru ca ceea ce
este muritor să fie înghițit de viață. **5** Or, cel care ne-a făcut
tocmai pentru acest lucru este Dumnezeu, care ne-a dat și
avansul Duhului. **6** De aceea suntem totdeauna încrezători
și știm că, dacă suntem acasă în trup, suntem departe de
Domnul, **7** căci umblăm prin credință, nu prin vedere. **8**
Suntem curajoși, zic, și suntem dispuși mai degrabă să fim
absenți din trup și să fim acasă la Domnul. **9** De aceea și noi
ne propunem, fie că suntem acasă, fie că suntem absenți,
să îi fim binevoitori. **10** Căci toți trebuie să fim descoperiți

înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca
fiecare să primească cele din trup, după cum a făcut, fie
că este bun, fie că este rău. 11 Cunoscând deci frica de
Domnul, noi convingem pe oameni, dar suntem descoperiți
lui Dumnezeu, și sper că suntem descoperiți și în conștiințele
voastre. 12 Căci nu ne recomandăm din nou vouă, ci vorbim
ca să vă dăm prilej de laudă în numele nostru, ca să aveți
ce răspunde celor care se laudă în aparență și nu în inimă.
13 Căci, dacă suntem în afară de noi înșine, este pentru
Dumnezeu. Sau dacă suntem cu mintea trează, este pentru
voi. 14 Căci dragostea lui Hristos ne constrânge, pentru că
noi judecăm astfel: că unul a murit pentru toți, deci toți au
murit. 15 El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să
nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru cel care a murit și
a înviat pentru ei. 16 De aceea nu mai cunoaștem pe nimeni
după trup de acum înainte. Chiar dacă am cunoscut pe
Hristos după trup, acum nu-L mai cunoaștem astfel. 17 Prin
urmare, dacă cineva este în Hristos, este o făptură nouă.
Lucrurile vechi au trecut. Iată, toate lucrurile au devenit
noi. 18 Dar toate lucrurile sunt de la Dumnezeu, care ne-
a împăcat cu El însuși prin Isus Hristos și ne-a dat slujba
împăcării; 19 și anume, că Dumnezeu a fost în Hristos
împăcând lumea cu Sine, fără să le socotească greșelile lor,
și ne-a încredințat nouă cuvântul împăcării. 20 Noi suntem
deci ambasadori în numele lui Hristos, ca și cum Dumnezeu
ar ruga prin noi; vă rugăm în numele lui Hristos, împăcați-vă
cu Dumnezeu. 21 Căci pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat,
El L-a făcut să fie păcat în locul nostru, pentru ca noi să
devenim în El neprihănirea lui Dumnezeu.

6 Lucrând împreună, vă rugăm, de asemenea, să nu primiți
în zadar harul lui Dumnezeu. 2 Căci el spune, "La un
moment acceptabil te-am ascultat. În ziua mântuirii te-am
ajutat." Iată, acum este timpul potrivit. Iată, acum este ziua
mântuirii. 3 Nu dăm prilej de poticnire în nimic, pentru ca
slujba noastră să nu fie învinuită, 4 ci în orice lucru ne
lăudăm ca slujitori ai lui Dumnezeu: în mare răbdare, în
necazuri, în greutăți, în strâmtorări, 5 în bătăi, în închisori, în
răscoale, în munci, în privegheri, în posturi, 6 în puritate, în
cunoaștere, în perseverență, în bunătate, în Duhul Sfânt, în
dragoste sinceră, 7 în cuvântul adevărului, în puterea lui
Dumnezeu, prin armura dreptății la dreapta și la stânga, 8
prin glorie și dezonoare, prin raport rău și raport bun, ca
înșelători și totuși adevărați, 9 ca necunoscuți și totuși bine
cunoscuți, ca muribunzi și iată-ne vii, ca pedepsiți și nu
uciși, 10 ca întristați și totuși mereu bucuroși, ca săraci
și totuși îmbogățind pe mulți, ca neavând nimic și totuși
posedând toate lucrurile. 11 Gura noastră este deschisă
pentru voi, Corinteni. Inima noastră este lărgită. 12 Voi nu
sunteți limitați de noi, ci sunteți limitați de propriile voastre
afecțiuni. 13 Acum, în schimb — vorbesc ca și copiilor mei —
deschideți-vă și voi inimile. 14 Nu vă legați cu necredincioșii
printr-un jug nepotrivit, căci ce părtășie au dreptatea și
nelegiuirea? Sau ce părtășie are lumina cu întunericul? 15
Ce înțelegere are Hristos cu Belial? Sau ce părtășie are
un credincios cu un necredincios? 16 Ce înțelegere are un
templu al lui Dumnezeu cu idolii? Căci voi sunteți un templu
al Dumnezeului cel viu. Chiar așa cum a spus Dumnezeu:
"Voi locui în ei și voi umbla în ei. Eu voi fi Dumnezeul lor și
ei vor fi poporul meu". 17 De aceea "'Ieși din mijlocul lor, și
fiți despărțiți", zice Domnul. 'Nu te atinge de nimic necurat.
Te voi primi. 18 Eu vă voi fi ca un Tată. Veți fi pentru mine fii
și fiice". spune Domnul Atotputernic."

7 Deci, iubiților, având aceste făgăduințe, să ne curățim
de orice spurcăciune a cărnii și a duhului, desăvârșind
sfințenia în frica lui Dumnezeu. 2 Deschideți-ne inimile
voastre. Nu am greșit față de nimeni. Nu am corupt pe
nimeni. Nu am profitat de nimeni. 3 Nu spun aceasta ca
să vă condamn, căci am mai spus că sunteți în inimile
noastre pentru a muri împreună și a trăi împreună. 4 Mare
este îndrăzneala mea de a vorbi față de voi. Mare este
lăudăroșenia mea în numele vostru. Sunt plin de mângâiere.
Debordez de bucurie în tot necazul nostru. 5 Căci, când am
ajuns în Macedonia, carnea noastră nu a avut nici o ușurare,
ci am fost chinuiți din toate părțile. Luptele erau afară. Frica
era înăuntru. 6 Cu toate acestea, Cel care îi mângâie pe cei
umili, Dumnezeu, ne-a mângâiat prin venirea lui Titus, 7 și
nu numai prin venirea lui, ci și prin mângâierea cu care a fost
mângâiat în voi, în timp ce ne povestea despre dorul vostru,
despre jalea voastră și despre zelul vostru pentru mine, așa
că m-am bucurat și mai mult. 8 Căci, deși v-am mâhnit cu
scrisoarea mea, nu regret, deși am regretat-o. Căci văd că
scrisoarea mea v-a întristat, deși numai pentru o vreme. 9
Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că
v-ați întristat până la pocăință. Căci v-ați mâhnit în mod
dumnezeiesc, ca să suferiți o pierdere din partea noastră
în nimic. 10 Căci întristarea evlavioasă produce pocăința
care duce la mântuire, care nu aduce niciun regret. Dar
întristarea lumii produce moarte. 11 Căci iată, același lucru,
că ați fost întristați în mod dumnezeiesc, ce grijă serioasă
a lucrat în voi. Da, ce apărare, indignare, teamă, dorință,
zel și răzbunare! În toate v-ați demonstrat că erați curați în
această chestiune. 12 Așadar, deși v-am scris, nu am scris

pentru cauza celui care a greșit, nici pentru cauza celui care
a suferit greșeala, ci pentru ca grija voastră sinceră față de
noi să se arate în voi în fața lui Dumnezeu. 13 De aceea am
fost mângâiați. În mângâierea noastră, ne-am bucurat și
mai mult pentru bucuria lui Titus, pentru că duhul lui a fost
împrospătat de voi toți. 14 Căci, dacă în ceva m-am lăudat
cu el în numele vostru, nu am fost dezamăgit. Ci, după cum
v-am spus toate lucrurile în adevăr, tot așa și slava noastră,
pe care am făcut-o înaintea lui Titus, s-a dovedit a fi adevăr.
15 Afecțiunea lui este și mai mare față de voi, în timp ce își
amintește de toată ascultarea voastră, de modul în care l-ați
primit cu frică și cu cutremur. 16 Mă bucur că în toate sunt
încredințat cu privire la voi.

8 Mai mult, fraților, vă facem cunoscut harul lui Dumnezeu,
care a fost dat în adunările din Macedonia, 2 cum, într-o
grea încercare de suferință, abundența bucuriei lor și sărăcia
lor adâncă au sporit până la bogăția generozității lor. 3 Căci,
după puterile lor, mărturisesc, da și dincolo de puterile lor,
au dat de bunăvoie, 4 rugându-ne cu multă rugăminte să
primim acest har și părtășia în slujirea sfinților. 5 Acest lucru
nu a fost așa cum ne așteptam, ci mai întâi s-au dăruit pe ei
înșiși Domnului și nouă prin voia lui Dumnezeu. 6 Așa că l-
am îndemnat pe Titus, ca, după cum mai înainte făcuse
un început, să desăvârșească și el în voi acest har. 7 Dar,
așa cum voi abundați în toate — în credință, în exprimare,
în cunoștință, în toată seriozitatea și în dragostea voastră
față de noi —, vedeți să abundați și voi în acest har. 8 Nu
vorbesc ca o poruncă, ci ca să dovedesc, prin sinceritatea
altora, sinceritatea dragostei voastre. 9 Căci cunoașteți harul
Domnului nostru Isus Hristos, care, deși era bogat, s-a făcut
sărac de dragul vostru, pentru ca voi, prin sărăcia lui, să vă
îmbogățiți. 10 Eu vă dau un sfat în acest sens: se cuvine
ca voi, care ați fost primii care ați început acum un an, nu
numai să faceți, ci și să fiți binevoitori. 11 Dar acum săvârșiți
și facerea, pentru ca, după cum a fost disponibilitatea de a
fi dispuși, să fie și desăvârșirea din capacitatea voastră.
12 Căci, dacă disponibilitatea există, este acceptabil după
ceea ce aveți, nu după ceea ce nu aveți. 13 Căci aceasta nu
este pentru ca altora să le fie ușurat și vouă să vă chinuiți,
14 ci pentru egalitate. Abundența voastră în acest moment
suplinește lipsa lor, pentru ca și abundența lor să devină
o suplinire a lipsei voastre, pentru ca să fie egalitate. 15
După cum este scris: “Cel care a strâns mult nu a avut nimic
de prisos, iar cel care a strâns puțin nu a avut lipsă”. 16
Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus în inima
lui Titus aceeași grijă pentru voi. 17 Căci, într-adevăr, el a
acceptat îndemnul nostru, dar, fiind el însuși foarte serios,
a plecat de bunăvoie la voi. 18 Am trimis împreună cu el
pe fratele a cărui laudă în Buna Vestire este cunoscută în
toate adunările. 19 Și nu numai atât, ci și el a fost desemnat
de adunări să călătorească împreună cu noi în acest har,
pe care îl slujim pentru gloria Domnului însuși și pentru
a ne arăta disponibilitatea noastră. 20 Noi evităm acest
lucru, ca nimeni să ne învinuiască în legătură cu această
abundență care este administrată de noi. 21 având în vedere
lucruri onorabile, nu numai în ochii Domnului, ci și în ochii
oamenilor. 22 Am trimis împreună cu ei pe fratele nostru,
pe care l-am dovedit de multe ori harnic în multe lucruri,
dar acum cu mult mai harnic, din cauza marii încrederi pe
care o are în voi. 23 Cât despre Titus, el este partenerul și
colaboratorul meu pentru voi. Cât despre frații noștri, ei sunt
apostolii adunărilor, slava lui Hristos. 24 De aceea, arătați-
le înaintea adunărilor dovada iubirii voastre față de ei și a
lăudării noastre în numele vostru.

9 Într-adevăr, este de prisos să vă scriu cu privire la slujba
sfinților, 2 pentru că știu că sunteți pregătiți, și mă laud
cu aceasta în numele vostru în fața celor din Macedonia,
că și Ahaia a fost pregătită în anul trecut. Zelul vostru a
stârnit foarte mulți dintre ei. 3 Dar am trimis pe frații aceștia
pentru ca lăudarea noastră în numele vostru să nu fie în
zadar în această privință, pentru ca, așa cum am spus, să
fiți pregătiți, 4 ca nu cumva, dacă cineva din Macedonia vine
acolo cu mine și vă găsește nepregătiți, noi (ca să nu mai
vorbim de voi) să fim dezamăgiți în această lăudăroșenie
încrezătoare. 5 De aceea, am considerat necesar să rog pe
frați să meargă înainte la tine și să aranjeze din timp darul
generos pe care l-ai promis mai înainte, pentru ca acesta să
fie pregătit ca o chestiune de generozitate și nu de lăcomie.
6 Amintește-ți că cine seamănă cu zgârcenie va secera și el
cu zgârcenie. Cine seamănă din belșug va secera și el din
belșug. 7 Fiecare să dea după cum a hotărât în inima sa, nu
cu părere de rău sau cu silă, căci Dumnezeu iubește pe cel
ce dă cu bucurie. 8 Și Dumnezeu poate să vă facă să vă
prisosească tot harul, pentru ca, având totdeauna în toate
cele de trebuință, să abundați pentru orice lucrare bună.
9 După cum este scris, “S-a împrăștiat în străinătate. El a
dat săracilor. Neprihănirea Lui rămâne pentru totdeauna.”
(aiōn g165) 10 Iar Acela care dă sămânță semănătorului și
pâine pentru hrană, să vă dea și El sămânța voastră pentru
semănat și să înmulțească roadele dreptății voastre, 11
fiind voi îmbogățiți în toate pentru toată generozitatea, care
aduce mulțumiri lui Dumnezeu prin noi. 12 Căci această

slujbă de dăruire pe care o îndepliniți nu numai că suplinește
lipsurile printre sfinți, ci abundă și prin multă mulțumire lui
Dumnezeu, 13 având în vedere că, prin dovada dată de
această slujbă, ei îl slăvesc pe Dumnezeu pentru ascultarea
mărturisirii voastre față de Buna Vestire a lui Cristos și pentru
generozitatea contribuției voastre față de ei și față de toți, 14
în timp ce ei înșiși, de asemenea, cu rugăminți în favoarea
voastră, tânjesc după voi, datorită harului extraordinar al lui
Dumnezeu în voi. 15 Acum, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu
pentru darul său inefabil!

10 Eu, Pavel, vă rog cu smerenia și blândețea lui Hristos,
eu, care, în prezența voastră, sunt smerit între voi, dar,
lipsind, sunt îndrăzneț față de voi. 2 Da, vă rog ca, atunci
când sunt prezent, să nu-mi arăt curajul cu încrederea cu
care intenționez să fiu îndrăzneț împotriva unora, care ne
consideră că umblăm după trup. 3 Căci, deși umblăm în
carne, nu ne luptăm după carne; 4 căci armele luptei noastre
nu sunt din carne, ci puternice înaintea lui Dumnezeu pentru
dărâmarea întăriturilor, 5 dărâmând închipuirile și orice
înălțime care se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu
și aducând orice gând în captivitate pentru supunerea lui
Hristos, 6 și fiind gata să răzbune orice neascultare, când
supunerea voastră va fi deplină. 7 Privești lucrurile doar așa
cum apar în fața ta? Dacă cineva se încrede în sine însuși
că este al lui Hristos, să se gândească iarăși cu sine însuși
că, după cum el este al lui Hristos, tot așa și noi suntem ai
lui Hristos. 8 Căci chiar dacă mă laud oarecum din belșug cu
privire la autoritatea noastră, pe care Domnul a dat-o pentru
a vă zidi și nu pentru a vă doborî, nu mă voi rușina, 9 ca să
nu pară că vreau să vă îngrozesc prin scrisorile mele. 10 Căci
“scrisorile lui”, spun ei, “sunt grele și puternice, dar prezența
lui trupească este slabă, iar vorbirea lui este disprețuită”.
11 O astfel de persoană să se gândească la acest lucru:
ceea ce suntem prin scrisori în cuvânt când suntem absenți,
așa suntem și în fapte când suntem prezenți. 12 Căci nu
îndrăznim să ne numărăm sau să ne comparăm cu unii
dintre cei ce se recomandă. Dar ei înșiși, măsurându-se pe
ei înșiși și comparându-se cu ei înșiși, sunt fără pricepere.
13 Noi însă nu ne vom lăuda dincolo de limitele cuvenite, ci
în limitele cu care ne-a rânduit Dumnezeu, care ajung până
la voi. 14 Căci nu ne întindem prea mult, ca și cum nu am
ajunge până la voi. Căci am ajuns până la voi cu Vestea cea
Bună a lui Hristos, 15 fără să ne lăudăm dincolo de limitele
cuvenite, în lucrarea altora, ci având nădejdea că, pe măsură
ce crește credința voastră, vom fi măriți din belșug de voi în
sfera noastră de influență, 16 astfel încât să propovăduim
Vestea cea Bună chiar și în părțile de dincolo de voi, nu să
ne lăudăm cu ceea ce a făcut deja altcineva. 17 ci “cel care
se laudă, să se laude în Domnul”. 18 Căci nu cel care se
laudă pe sine este aprobat, ci cel pe care îl laudă Domnul.

11 Aș vrea să mă înduraţi cu puţină nebunie, dar, într-
adevăr, mă înduraţi. 2 Căci sunt gelos pe voi cu o
gelozie dumnezeiască. Căci te-am făgăduit în căsătorie unui
singur soț, ca să te prezint lui Hristos ca o fecioară curată. 3
Dar mă tem că, cumva, după cum șarpele a înșelat-o pe Eva
cu viclenia lui, tot așa și mințile voastre ar putea fi corupte
de la simplitatea care este în Hristos. 4 Căci, dacă cel care
vine predică un alt Isus pe care noi nu l-am predicat, sau
dacă primiți un alt spirit pe care nu l-ați primit, sau o altă
“veste bună” pe care nu ați acceptat-o, ați suportat destul de
bine acest lucru. 5 Căci socotesc că nu sunt deloc în urma
celor mai buni apostoli. 6 Dar, chiar dacă sunt nepriceput în
vorbire, nu sunt nepriceput în cunoaștere. Nu, în toate felurile
vi s-a descoperit totul. 7 Sau am păcătuit eu, umilindu-
mă pe mine însumi, ca să vă înalț pe voi, pentru că v-am
propovăduit gratuit vestea cea bună a lui Dumnezeu? 8 Am
jefuit alte adunări, luând de la ele salariu pentru a vă sluji
vouă. 9 Când eram prezent la voi și aveam nevoie, nu am
fost o povară pentru nimeni, pentru că frații, când au venit
din Macedonia, au suplinit măsura nevoilor mele. În toate m-
am ferit să fiu o povară pentru voi și voi continua să fac
acest lucru. 10 Cum adevărul lui Hristos este în mine, nimeni
nu mă va opri din această laudă în regiunile din Ahaia. 11
De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe. 12 Dar
ceea ce fac eu, voi continua să fac, ca să tai prilejul celor ce
doresc un prilej, ca să se laude, ca să fie recunoscuți ca și
noi. 13 Căci astfel de oameni sunt falși apostoli, lucrători
înșelători, care se dau drept apostoli ai lui Hristos. 14 Și
nu este de mirare, căci chiar și Satana se deghizează în
înger de lumină. 15 Prin urmare, nu este mare lucru dacă și
slujitorii lui se dau drept slujitori ai dreptății, al căror sfârșit
va fi potrivit cu faptele lor. 16 Și iarăși zic: să nu mă creadă
nimeni nebun. Ci, dacă este așa, primiți-mă totuși ca pe un
nebun, ca să mă laud și eu puțin. 17 Ceea ce vorbesc, nu
vorbesc după Domnul, ci ca o nebunie, în această încredere
de laudă. 18 Văzând că mulți se laudă după trup, mă voi
lăuda și eu. 19 Căci voi suportați cu plăcere pe cei nebuni,
fiind înțelepți. 20 Căci voi suportați pe un om dacă vă duce
în robie, dacă vă devorează, dacă vă ia în captivitate, dacă
se înalță sau dacă vă lovește peste față. 21 Spre rușinea
mea, vorbesc ca și cum am fi fost slabi. Totuși, în orice fel în
care cineva este îndrăzneț (vorbesc în neștire), sunt și eu

îndrăzneț. 22 Sunt ei evrei? La fel și eu, sunt ei israeliți?
La fel sunt și eu. Sunt ei urmașii lui Avraam? La fel sunt și
eu. 23 Sunt ei slujitori ai lui Hristos? (Vorbesc ca unul de
lângă el însuși.) Eu sunt mai mult: în munci mai mult, în
închisori mai mult, în bătăi peste măsură și în morți des.
24 De cinci ori am primit de la iudei patruzeci de lovituri
minus una. 25 De trei ori am fost bătut cu toiege. O dată
am fost ucis cu pietre. De trei ori am suferit un naufragiu.
Am stat o noapte și o zi în adânc. 26 Am fost deseori în
călătorii, primejdii de râuri, primejdii de tâlhari, primejdii de la
compatrioții mei, primejdii de la neamuri, primejdii în cetate,
primejdii în pustiu, primejdii pe mare, primejdii printre frații
mincinoși; 27 în munci și osteneli, în privegheri dese, în
foame și sete, în posturi dese, în frig și goliciune. 28 În afară
de cele de afară, mai este ceva care mă apasă în fiecare zi:
îngrijorarea pentru toate adunările. 29 Cine este slab, și eu
nu sunt slab? Cine este făcut să se poticnească, și eu nu
ard de indignare? 30 Dacă trebuie să mă laud, mă voi lăuda
cu ceea ce ține de slăbiciunea mea. 31 Dumnezeul și Tatăl
Domnului Isus Hristos, cel binecuvântat în veci de veci, știe
că nu mint. (aiōn g165) 32 În Damasc, guvernatorul subordonat
regelui Aretas a păzit cetatea Damascului, dorind să mă
aresteze. 33 Am fost coborât într-un coș pe o fereastră lângă
zid și am scăpat din mâinile lui.

12 Fără îndoială că nu este de folos să mă laud, dar voi
ajunge la viziuni și revelații ale Domnului. 2 Cunosc
un om în Hristos care a fost răpit în al treilea cer acum
paisprezece ani — dacă în trup, nu știu, sau dacă în afara
trupului, nu știu; Dumnezeu știe. 3 Cunosc un astfel de
om (fie că era în trup, fie că era în afara trupului, nu știu;
Dumnezeu știe), 4 cum a fost răpit în Paradis și a auzit
cuvinte de nedescris, pe care nu-i este permis unui om să
le rostească. 5 În numele unui astfel de om mă voi lăuda,
dar în numele meu nu mă voi lăuda, decât în slăbiciunile
mele. 6 Căci, dacă aș vrea să mă laud, nu voi fi nebun,
căci voi spune adevărul. Dar mă abțin, pentru ca nimeni
să nu creadă despre mine mai mult decât ceea ce vede în
mine sau aude de la mine. 7 Din cauza mărimii prea mari a
revelațiilor, ca să nu mă înalț prea mult, mi s-a dat un spin în
carne: un mesager al lui Satana care să mă chinuie, ca să
nu mă înalț prea mult. 8 În legătură cu acest lucru, l-am rugat
de trei ori pe Domnul ca să se îndepărteze de la mine. 9 El
mi-a spus: “Harul meu îți este de ajuns, căci puterea mea se
desăvârșește în slăbiciune”. De aceea, cu cea mai mare
plăcere mă voi lăuda mai degrabă în slăbiciunile mele, pentru
ca puterea lui Hristos să se odihnească peste mine. 10 De
aceea îmi plac slăbiciunile, vătămările, necazurile, nevoile,
persecuțiile și strâmtorările, pentru Hristos. Căci atunci când
sunt slab, atunci sunt puternic. 11 Am devenit nebun în a mă
lăuda. M-ați constrâns, pentru că ar fi trebuit să fiu lăudat
de voi, căci nu sunt cu nimic mai prejos decât cei mai buni
apostoli, deși nu sunt nimic. 12 Cu adevărat, semnele unui
apostol s-au făcut printre voi cu toată perseverența, prin
semne, minuni și lucrări puternice. 13 Căci în ce anume
ați fost făcuți inferiori celorlalte adunări, dacă nu în faptul
că eu însumi nu am fost o povară pentru voi? Iertați-mi
această greșeală! 14 Iată, este a treia oară când sunt gata
să vin la voi și nu vreau să fiu o povară pentru voi, căci
nu pe voi vă caut averile voastre, ci pe voi. Căci nu copiii
trebuie să economisească pentru părinți, ci părinții pentru
copii. 15 Cu mare plăcere voi cheltui și voi fi cheltuit pentru
sufletele voastre. Dacă vă iubesc mai mult și mai mult, sunt
eu oare mai puțin iubit? 16 Chiar și așa, eu însumi nu v-
am împovărat. Dar ați putea spune că, fiind viclean, v-am
prins cu înșelăciune. 17 Oare am profitat de voi prin vreunul
dintre cei pe care vi i-am trimis? 18 L-am îndemnat pe Titus
și am trimis împreună cu el pe fratele său. A profitat oare
Titus de voi? Nu cumva am umblat în același spirit? Nu am
mers pe aceiași pași? 19 Iarăși, credeți că ne scuzăm în
fața voastră? În fața lui Dumnezeu, noi vorbim în Hristos.
Dar toate lucrurile, iubiților, sunt pentru zidirea voastră. 20
Căci mă tem că poate, atunci când voi veni, nu vă voi găsi
așa cum vreau eu și că aș putea fi găsit de voi așa cum
nu doriți voi, că poate vor fi certuri, gelozii, izbucniri de
mânie, facțiuni, calomnii, șoapte, gânduri de mândrie sau
revolte, 21 că, din nou, când voi veni, Dumnezeul meu mă
va umili înaintea voastră și voi plânge pentru mulți dintre cei
care au păcătuit până acum și nu s-au pocăit de necurăția,
imoralitatea sexuală și poftele pe care le-au săvârșit.

13 Este a treia oară când vin la voi. “În gura a doi sau
trei martori se va adeveri orice cuvânt.” 2 Am avertizat
mai înainte și avertizez din nou, așa cum am fost prezent a
doua oară, tot așa și acum, fiind absent, scriu celor care au
păcătuit mai înainte acum și tuturor celorlalți că, dacă voi
veni din nou, nu voi cruța, 3 având în vedere că voi căutați o
dovadă a lui Cristos care vorbește în mine, care nu este
slab, ci este puternic în voi. 4 Căci el a fost răstignit prin
slăbiciune, dar trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Căci
și noi suntem slabi în el, dar vom trăi împreună cu el prin
puterea lui Dumnezeu față de voi. 5 Cercetați-vă pe voi
înșivă dacă sunteți în credință. Testați-vă pe voi înșivă. Sau
nu știți despre voi înșivă că Isus Hristos este în voi?” — dacă

nu cumva sunteți într-adevăr descalificați. **6** Dar sper că veți
ști că nu suntem descalificați. **7** Și mă rog lui Dumnezeu să
nu faceți nimic rău, nu ca noi să fim învredniciți, ci ca voi să
faceți ceea ce este onorabil, chiar dacă pare că am dat greș.
8 Căci nu putem face nimic împotriva adevărului, ci pentru
adevăr. **9** Căci ne bucurăm când noi suntem slabi și voi
sunteți puternici. Ne rugăm și pentru aceasta: pentru ca voi
să deveniți desăvârșiți. **10** De aceea, scriu aceste lucruri în
absență, ca să nu mă port cu asprime când sunt prezent,
conform autorității pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidire și
nu pentru dărâmare. **11** În sfârșit, fraților, bucurați-vă! Fiți
desăvârșiți. Fiți mângâiați. Fiți de aceeași părere. Trăiți în
pace, și Dumnezeul iubirii și al păcii va fi cu voi. **12** Salutați-
vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. **13** Toți sfinții vă salută.
14 Harul Domnului Isus Hristos, dragostea lui Dumnezeu și
părtășia Duhului Sfânt să fie cu voi toți. Amin.

Galateni

1 Pavel, apostol — nu de la oameni, nici prin oameni, ci
prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat
din morți— **2** și toți frații care sunt cu mine, către adunările
din Galatia: **3** Har și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la
Domnul nostru Isus Hristos, **4** care S-a dat pe Sine însuși
pentru păcatele noastre, ca să ne izbăvească din veacul
acesta rău, după voia Dumnezeului și Tatălui nostru, **(aiōn**
g165) **5** căruia I se cuvine slava în vecii vecilor. Amin. **(aiōn**
g165) **6** Mă mir că părăsiți atât de repede pe Cel care v-a
chemat în harul lui Hristos pentru o altă "veste bună", **7**
dar nu există o altă "veste bună". Doar că sunt unii care vă
tulbură și vor să pervertească Buna Vestire a lui Cristos. **8**
Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar propovădui o
altă "veste bună" decât cea pe care v-am propovăduit-o noi,
să fie blestemat. **9** Așa cum am spus mai înainte, așa spun și
eu acum din nou: dacă cineva vă predică o altă "veste bună"
decât cea pe care ați primit-o, să fie blestemat. **10** Căci caut
eu acum favoarea oamenilor, sau pe cea a lui Dumnezeu?
Sau mă străduiesc eu să fiu pe placul oamenilor? Căci,
dacă aș mai plăcea oamenilor, n-aș mai fi un slujitor al lui
Hristos. **11** Dar, fraților, vă spun, cu privire la vestea cea
bună, care a fost propovăduită de mine, că nu este după om.
12 Căci nu am primit-o de la om și nici nu am fost învățat,
ci mi-a fost descoperită prin revelația lui Isus Hristos. **13**
Căci ați auzit despre felul în care am trăit în trecut în religia
iudaică, cum că, dincolo de orice măsură, am persecutat
Adunarea lui Dumnezeu și am devastat-o. **14** Am înaintat în
religia iudaică mai mult decât mulți dintre compatrioții mei de
vârsta mea, fiind mai mult decât alții de vârsta mea, fiind
mai mult decât zelos pentru tradițiile părinților mei. **15** Dar
când a fost pe placul lui Dumnezeu, care m-a despărțit din
pântecele mamei mele și m-a chemat prin harul său, **16** să-L
descopere pe Fiul său în mine, ca să-L propovăduiesc printre
neamuri, nu m-am sfătuit imediat cu carnea și sângele, **17** și
nici nu m-am urcat la Ierusalim la cei care erau apostoli
înaintea mea, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors la
Damasc. **18** După trei ani, m-am suit la Ierusalim, ca să
vizitez pe Petru, și am stat cu el cincisprezece zile. **19** Dar
dintre ceilalți apostoli nu am văzut pe nimeni, în afară de
Iacov, fratele Domnului. **20** Acum, în legătură cu lucrurile pe
care vi le scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint. **21**
Apoi am ajuns în ținuturile Siriei și ale Ciliciei. **22** Eram încă
necunoscut la față pentru adunările din Iudeea care erau
în Hristos, **23** dar ei auzeau doar: "Cel care ne persecuta
odinioară propovăduiește acum credința pe care a încercat
să o distrugă". **24** Astfel, ei slăveau pe Dumnezeu în mine.

2 Apoi, după paisprezece ani, m-am suit din nou la Ierusalim
cu Barnaba și cu Tit, luând cu mine. **2** M-am urcat prin
revelație și le-am prezentat Vestea cea Bună pe care o
propovăduiesc printre neamuri, dar în particular, în fața celor
respectați, de teamă să nu alerg, sau să nu fi alergat, în
zadar. **3** Dar nici măcar Titus, care era cu mine, fiind grec, nu
a fost obligat să se circumcidă. **4** Acest lucru s-a întâmplat
din cauza falșilor frați aduși pe ascuns, care se furișau
pentru a ne spiona libertatea pe care o avem în Cristos Isus,
ca să ne aducă în robie, **5** cărora nu le-am dat loc în calea
supunerii, nici măcar pentru o oră, pentru ca adevărul Bunei
Vestiri să continue cu voi. **6** Dar din partea celor care aveau
reputația de a fi importanți — oricare ar fi fost ei, pentru
mine nu are nicio importanță; Dumnezeu nu arată părtinire
față de om — cei care, zic eu, erau respectați nu mi-au
împărtășit nimic, **7** ci dimpotrivă, când au văzut că mi s-a
încredințat Vestea cea Bună pentru cei netăiați împrejur, la
fel ca Petru cu Buna Vestire pentru cei tăiați împrejur — **8**
căci cel care a lucrat prin Petru în apostolatul cu cei tăiați
împrejur a lucrat prin mine și cu neamurile — **9** și, când au
înțeles harul care mi-a fost dat, Iacov, Cefa și Ioan, cei care
aveau reputația de stâlpi, ne-au dat lui Barnaba și mie mâna
dreaptă a părtășiei, ca noi să mergem la neamuri, iar ei la
tăierea împrejur. **10** Ne-au cerut doar să ne aducem aminte
de cei săraci — lucru pe care și eu eram foarte zelos să îl
fac. **11** Dar când a venit Petru la Antiohia, m-am împotrivit în
fața lui, pentru că era condamnat. **12** Căci, înainte de a veni
niște oameni de la Iacov, el mânca cu neamurile. Dar când
au venit ei, el s-a retras și s-a separat, temându-se de cei
care erau din circumcizie. **13** Și ceilalți iudei i s-au alăturat
în ipocrizia lui, așa că și Barnaba s-a lăsat dus de nas de
ipocrizia lor. **14** Când am văzut că nu umblau drept, potrivit
adevărului Bunei Vestiri, i-am spus lui Petru, în fața tuturor:
"Dacă tu, care ești iudeu, trăiești ca neamurile și nu ca iudeii,
de ce îi obligi pe neamuri să trăiască ca iudeii? **15** "Noi, iudei
din fire și nu păcătoși din neamuri, **16** dar știind că omul
nu este îndreptățit prin faptele Legii, ci prin credința în Isus
Hristos, am crezut în Isus Hristos, ca să fim îndreptățiți prin
credința în Hristos și nu prin faptele Legii, pentru că nici o
făptură nu va fi îndreptățită prin faptele Legii. **17** Dar dacă, în
timp ce căutam să fim îndreptățiți în Hristos, am fost și noi
înșine găsiți păcătoși, este Hristos un rob al păcatului? Cu
siguranță că nu! **18** Căci dacă zidesc din nou lucrurile pe
care le-am distrus, mă dovedesc pe mine însumi un călcător

de lege. 19 Căci eu, prin lege, am murit pentru lege, ca să
trăiesc pentru Dumnezeu. 20 Am fost răstignit împreună cu
Hristos și nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Viața
pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc prin credința în Fiul
lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru
mine. 21 Eu nu resping harul lui Dumnezeu. Căci dacă
neprihănirea este prin lege, atunci Hristos a murit degeaba!"

3 Galateni nebuni, cine v-a vrăjit să nu ascultați de adevăr,
în fața ochilor cărora Iisus Hristos a fost înfățișat în văzul
vostru ca fiind răstignit? 2 Vreau doar să aflu de la voi
următorul lucru: Ați primit Duhul Sfânt prin faptele Legii
sau prin auzirea credinței? 3 Sunteți oare atât de nebuni?
După ce ați început în Duhul, acum ați terminat în carne? 4
Ați suferit atâtea lucruri în zadar, dacă într-adevăr este în
zadar? 5 Așadar, cel care vă dă Duhul și face minuni printre
voi, o face prin faptele legii sau prin auzirea credinței? 6
Tot așa, Avraam "a crezut pe Dumnezeu și i s-a socotit ca
neprihănire." 7 Să știți, așadar, că cei care sunt din credință
sunt copii ai lui Avraam. 8 Scriptura, prevăzând că Dumnezeu
va justifica neamurile prin credință, i-a vestit mai dinainte lui
Avraam Buna Vestire, spunând: "În tine vor fi binecuvântate
toate neamurile". 9 Așadar, cei care sunt de credință sunt
binecuvântați cu credinciosul Avraam. 10 Căci toți cei ce
sunt din faptele Legii sunt sub blestem. Căci este scris:
"Blestemat este oricine nu stăruie în toate lucrurile care sunt
scrise în cartea Legii, ca să le facă." 11 Or, este evident că
nimeni nu este îndreptățit prin Lege înaintea lui Dumnezeu,
căci: "Cel neprihănit va trăi prin credință". 12 Legea nu este
din credință, ci: "Omul care le face va trăi prin ele". 13
Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-se
blestem pentru noi. Căci este scris: "Blestemat este oricine
este atârnat pe un lemn", 14 pentru ca binecuvântarea lui
Avraam să vină peste neamuri prin Hristos Isus, pentru ca
noi să primim prin credință făgăduința Duhului Sfânt. 15
Fraților, dacă este vorba de un legământ omenesc, chiar
dacă este doar un legământ omenesc, atunci când este
confirmat, nimeni nu-l anulează și nimeni nu-i adaugă nimic.
16 Or, promisiunile au fost făcute lui Avraam și urmașilor lui.
El nu spune: "Pentru urmași", ca pentru mulți, ci ca pentru
unul singur: "Pentru urmașii tăi", care este Cristos. 17 Și
acum spun următoarele: Un legământ confirmat dinainte
de Dumnezeu în Cristos, legea, care a venit patru sute
treizeci de ani mai târziu, nu anulează, astfel încât să facă
promisiunea fără efect. 18 Căci, dacă moștenirea vine din
lege, nu mai este o promisiune, ci Dumnezeu a acordat-o
lui Avraam prin promisiune. 19 Atunci de ce este legea?
Ea a fost adăugată din cauza fărădelegilor, până la venirea
urmașului căruia i-a fost făcută făgăduința. Ea a fost rânduită
prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor. 20 Or, un mijlocitor nu
este între unul și altul, ci Dumnezeu este unul. 21 Este deci
Legea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Cu siguranță
că nu! Căci, dacă ar fi fost dată o lege care să dea viață,
mai mult ca sigur că neprihănirea ar fi fost din lege. 22 Dar
Scriptura a întemnițat toate lucrurile sub păcat, pentru ca
făgăduința, prin credința în Isus Hristos, să fie dată celor
care cred. 23 Dar, înainte de a veni credința, noi eram ținuți
în temniță sub Lege, închiși pentru credința care avea să
fie descoperită mai târziu. 24 astfel încât Legea a devenit
tutorele nostru pentru a ne aduce la Hristos, ca să fim
îndreptățiți prin credință. 25 Dar acum, că a venit credința,
nu mai suntem sub tutore. 26 Căci voi toți sunteți copii ai lui
Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus. 27 Căci toți cei care
ați fost botezați în Hristos v-ați îmbrăcat în Hristos. 28 Nu
mai este nici iudeu, nici grec, nu mai este nici sclav, nici om
liber, nu mai este nici bărbat, nici femeie, căci toți sunteți
una în Hristos Isus. 29 Dacă sunteți ai lui Hristos, atunci
sunteți urmașii lui Avraam și moștenitori după făgăduință.

4 Dar eu zic că, atâta timp cât moștenitorul este copil, el
nu se deosebește de un rob, deși este stăpânul tuturor, 2
ci este sub păzitori și administratori până în ziua hotărâtă
de tată. 3 Așa și noi, când eram copii, eram ținuți în robie
sub principiile elementare ale lumii. 4 Dar, când a venit
plinirea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul său, născut din
femeie, născut sub lege, 5 ca să răscumpere pe cei care
erau sub lege, pentru ca noi să primim adopția ca copii. 6 Și
pentru că sunteți copii, Dumnezeu a trimis în inimile voastre
Duhul Fiului său, care strigă: "Abba, Tată!" 7 Deci nu mai
sunteți robi, ci fii; și dacă sunteți fii, sunteți moștenitori ai lui
Dumnezeu prin Hristos. 8 În vremea aceea însă, neștiind pe
Dumnezeu, erați robi celor ce nu sunt dumnezei din fire. 9
Dar acum, când ați ajuns să-L cunoașteți pe Dumnezeu,
sau mai degrabă să fiți cunoscuți de Dumnezeu, de ce vă
întoarceți din nou la principiile elementare slabe și mizerabile,
cărora doriți să fiți din nou robiți? 10 Voi observați zilele,
lunile, anotimpurile și anii. 11 Mi-e teamă pentru voi, că mi-
aș fi irosit munca pentru voi. 12 Vă rog, fraților, să deveniți ca
mine, căci și eu am devenit ca voi. Nu mi-ați făcut niciun rău,
13 dar știți că, din cauza slăbiciunii cărnii, v-am propovăduit
prima dată Vestea cea Bună. 14 Ceea ce a fost o ispită
pentru voi în carnea mea, voi nu ați disprețuit și nici nu ați
respins-o, ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca
pe Cristos Isus. 15 Care a fost binecuvântarea de care v-ați

bucurat? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost posibil, v-ați
fi scos ochii și mi i-ați fi dat mie. 16 Așadar, v-am devenit
dușman spunându-vă adevărul? 17 Ei te caută cu zel, fără
nici o bună intenție. Nu, ei doresc să vă înstrăineze, pentru
ca voi să îi căutați pe ei. 18 Dar este întotdeauna bine să fii
zelos pentru o cauză bună, și nu numai atunci când sunt
de față cu voi. 19 Copilașii mei, pentru care sunt iarăși în
chinuri până ce Hristos se va forma în voi, 20 dar aș vrea să
fiu de față cu voi acum și să-mi schimb tonul, pentru că sunt
tulburat de voi. 21 Spuneți-mi, voi, care vreți să fiți sub Lege,
nu ascultați voi de Lege? 22 Căci este scris că Avraam a
avut doi fii, unul de la slugă și unul de la o femeie liberă. 23
Totuși, fiul din slugă s-a născut după trup, dar fiul din femeia
liberă s-a născut prin făgăduință. 24 Aceste lucruri conțin o
alegorie, căci este vorba de două legăminte. Unul este cel
de pe muntele Sinai, care naște copii în robie, care este
Agar. 25 Căci această Agar este Muntele Sinai din Arabia și
răspunde Ierusalimului care există acum, căci ea este în
robie cu copiii ei. 26 Dar Ierusalimul de sus este liber, care
este mama noastră a tuturor. 27 Căci este scris: , "Bucurați-
vă, sterpe care nu nașteți. Izbucniți și strigați, voi care nu vă
chinuiți. Căci femeile pustii au mai mulți copii decât cea care
are un soț." 28 Și noi, fraților, ca și Isaac, suntem copii ai
făgăduinței. 29 Dar, după cum atunci, cel născut după trup a
prigonit pe cel născut după Duh, tot așa este și acum. 30
Totuși, ce spune Scriptura? "Aruncă afară pe slugă și pe
fiul ei, căci fiul slugii nu va moșteni împreună cu fiul femeii
libere." 31 Așadar, fraților, noi nu suntem copiii unei roabe, ci
ai femeii libere.

5 Rămâneți deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut
liberi și nu vă lăsați din nou prinși în jugul robiei. 2 Iată, eu,
Pavel, vă spun că, dacă veți primi tăierea împrejur, Hristos
nu vă va folosi la nimic. 3 Da, mărturisesc din nou oricărui
om care primește circumcizia că este dator să împlinească
toată Legea. 4 Voi sunteți înstrăinați de Hristos, voi care vreți
să fiți îndreptățiți prin lege. V-ați îndepărtat de har. 5 Căci
noi, prin Duhul, prin credință, așteptăm speranța dreptății. 6
Căci, în Hristos Isus, nici circumcizia, nici necircumcizia nu
valorează nimic, ci credința care lucrează prin iubire. 7 Ai
alergat bine! Cine te-a împiedicat să nu asculți de adevăr? 8
Această convingere nu vine de la cel care vă cheamă. 9 Un
pic de drojdie crește prin toată făina. 10 Am încredere față
de voi în Domnul că nu veți gândi altfel. Dar cel care vă
tulbură va suporta judecata lui, oricine ar fi el. 11 Dar eu,
fraților, dacă mai propovăduiesc circumcizia, de ce sunt încă
prigonit? Atunci piatra de poticnire a crucii a fost înlăturată.
12 Aș vrea ca cei care vă tulbură să se taie pe ei înșiși. 13
Căci voi, fraților, ați fost chemați pentru libertate. Numai
să nu vă folosiți libertatea ca pe un prilej pentru carne,
ci, prin iubire, fiți slujitori unii altora. 14 Căci toată Legea
se împlinește într-un singur cuvânt: acesta: "Să iubești pe
aproapele tău ca pe tine însuți". 15 Dar dacă vă mușcați și
vă mâncați unii pe alții, aveți grijă să nu vă mâncați unii pe
alții. 16 Dar eu vă spun: umblați după Duhul, și nu veți împlini
poftele cărnii. 17 Căci carnea pofteşte împotriva Duhului, și
Duhul împotriva cărnii; și acestea se împotrivesc una alteia,
ca să nu faceți ceea ce doriți. 18 Dar dacă sunteți călăuziți de
Duhul, nu sunteți sub lege. 19 Or, faptele cărnii sunt evidente,
și anume: adulterul, imoralitatea sexuală, necurăția, pofta,
20 idolatria, vrăjitoria, ura, certurile, geloziile, accesele de
mânie, rivalitățile, diviziunile, ereziile, 21 invidia, crimele,
bețiile, orgoliile și alte lucruri de acest fel; despre care vă
previn, după cum v-am prevenit și eu, că cei care practică
astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. 22
Dar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, răbdarea,
bunătatea, bunătatea, credința, 23 blândețea și stăpânirea
de sine. Împotriva acestor lucruri nu există lege. 24 Cei care
sunt ai lui Hristos au răstignit carnea cu patimile și poftele ei.
25 Dacă trăim prin Duhul, să umblăm și noi prin Duhul. 26 Să
nu ne îngâmfăm, să nu ne provocăm unii pe alții și să nu ne
invidiem unii pe alții.

6 Fraților, chiar dacă un om este prins în vreo greșeală,
voi, care sunteți duhovnicești, trebuie să-l restaurați pe
acesta în duhul blândeții, privind la voi înșivă, ca să nu fiți și
voi ispitiți. 2 Purtați-vă sarcinile unii altora și împliniți astfel
legea lui Hristos. 3 Căci, dacă cineva se crede ceva, când
nu este nimic, se înșală pe sine însuși. 4 Ci fiecare să-și
examineze propria lucrare și atunci va avea motiv să se
laude în sine însuși, și nu în altcineva. 5 Căci fiecare își va
purta propria povară. 6 Dar cel care este învățat în Cuvânt
să aibă parte de toate bunătățile cu cel care învață. 7 Nu vă
lăsați înșelați. Dumnezeu nu se lasă batjocorit, căci tot ce
seamănă un om, aceea va și secera. 8 Căci cine seamănă
pentru carnea sa, din carne va secera corupție. Dar cel care
seamănă pentru Duhul va secera din Duhul viața veșnică.
(aiōnios g166) 9 Să nu ne obosim în a face binele, căci vom
secera la timpul potrivit dacă nu ne dăm bătuți. 10 Așadar,
după cum avem ocazia, să facem ce este bine față de toți
oamenii, și mai ales față de cei din familia credinței. 11
Vedeți cu ce litere mari vă scriu cu mâna mea. 12 Toți cei
care vor să facă o impresie bună în trup vă silesc să vă tăiați
împrejur, ca să nu fie persecutați pentru crucea lui Hristos.

13 Căci nici măcar cei care primesc circumcizia nu respectă
ei înșiși Legea, ci doresc să vă facă pe voi să fiți circumciși,
ca să se poată lăuda în carnea voastră. 14 Dar departe de
mine gândul de a mă lăuda decât în crucea Domnului nostru
Isus Hristos, prin care lumea a fost răstignită față de mine,
iar eu față de lume. 15 Căci, în Hristos Isus, nici circumcizia,
nici necircumcizia nu mai sunt nimic, ci o creație nouă. 16
Toți cei care umblă după această regulă, pacea și îndurarea
să fie cu ei și cu Israelul lui Dumnezeu. 17 De acum înainte,
nimeni să nu-mi facă nici un fel de necaz, pentru că port pe
trup semnele Domnului Isus. 18 Harul Domnului nostru Isus
Hristos să fie cu duhul vostru, fraților. Amin.

Efeseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu,
către sfinții care sunt în Efes și către cei credincioși în
Isus Hristos: **2** Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl
nostru și de la Domnul Isus Hristos. **3** Binecuvântat să fie
Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-
a binecuvântat cu orice binecuvântare duhovnicească în
locurile cerești, în Hristos, **4** după cum ne-a ales în El înainte
de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără cusur înaintea
Lui, în dragoste, **5** predestinându-ne pentru adopție, ca
copii, prin Isus Hristos, pentru El însuși, după buna plăcere
a dorinței Sale, **6** spre lauda gloriei harului Său, prin care
ne-a dat de bunăvoie favoarea în Cel iubit. **7** În El avem
răscumpărarea noastră prin sângele Său, iertarea greșelilor
noastre, potrivit cu bogăția haruluiSău **8** pe care l-a făcut să
abunde față de noi în toată înțelepciunea și prudența, **9**
făcându-ne cunoscut misterul voinței Sale, potrivit bunei Sale
plăceri pe care a hotărât-o în El **10** pentru o administrare
a plinătății vremurilor, pentru a rezuma toate lucrurile în
Hristos, cele din ceruri și cele de pe pământ, în El. **11** Ni s-a
atribuit și nouă o moștenire în El, fiind rânduiți mai dinainte,
potrivit cu planul Celui care face toate lucrurile după planul
voii Sale, **12** pentru ca noi, care mai înainte am sperat în
Hristos, să fim spre lauda gloriei Lui. **13** În el și voi, după ce
ați auzit cuvântul adevărului, Vestea cea bună a mântuirii
voastre — în care, crezând și voi, ați fost pecetluiți cu Duhul
Sfânt făgăduit, **14** care este un gaj al moștenirii noastre,
pentru răscumpărarea proprietății lui Dumnezeu, spre lauda
gloriei sale. **15** De aceea și eu, care am auzit despre credința
în Domnul Isus, care este printre voi, și despre dragostea pe
care o aveți față de toți sfinții, **16** nu încetez să mulțumesc
pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele, **17** pentru ca
Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă
dea un duh de înțelepciune și de descoperire în cunoașterea
Lui, **18** ca să vă lumineze ochii inimii voastre, ca să știți
care este nădejdea chemării Lui, și care sunt bogățiile gloriei
moștenirii Sale în sfinți, **19** și care este nespus de mare
puterea Sa față de noi, cei care credem, potrivit cu lucrarea
tăriei puterii Sale **20** pe care a lucrat-o în Hristos când L-a
înviat din morți și L-a făcut să șadă la dreapta Sa în locurile
cerești, **21** cu mult mai presus de orice stăpânire, autoritate,
putere, domnie și orice nume care se numește, nu numai
în acest veac, ci și în cel ce va să vină. **(aiōn g165)** **22** I-a
supus toate lucrurile sub picioarele Lui și L-a dat să fie cap
peste toate lucrurile pentru Adunare, **23** care este trupul Lui,
plinătatea Celui care umple totul în toți.

2 Voi ați fost înviați, când erați morți în fărădelegi și păcate,
2 în care umblați odinioară, după cursul acestei lumi, după
prințul puterii aerului, duhul care lucrează acum în copiii
neascultătorilor. **(aiōn g165)** **3** Și noi toți am trăit odinioară
printre ei în poftele cărnii noastre, împlinind poftele cărnii și
ale minții, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. **4**
Dar Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea Sa
dragoste cu care ne-a iubit, **5** chiar și atunci când eram
morți din cauza greșelilor noastre, ne-a făcut vii împreună
cu Hristos — prin har ați fost mântuiți — **6** și ne-a înviat
împreună cu El și ne-a făcut să ședem cu El în locurile
cerești în Hristos Isus, **7** pentru ca în veacurile viitoare să
arate bogăția nespus de mare a harului Său în bunătatea Sa
față de noi în Hristos Isus; **(aiōn g165)** **8** căci prin har ați fost
mântuiți prin credință, și aceasta nu de la voi înșivă; este
un dar al lui Dumnezeu, **9** nu prin fapte, ca nimeni să nu
se laude. **10** Căci noi suntem lucrarea Lui, creați în Hristos
Isus pentru fapte bune, pe care Dumnezeu le-a pregătit mai
dinainte ca noi să umblăm în ele. **11** Aduceți-vă aminte că
odinioară, voi, neamurile în trup, care sunteți numiți "netăiați
împrejur" prin ceea ce se numește "tăierea împrejur" (în
trup, făcută de mâini), **12** erați în vremea aceea despărțiți
de Hristos, înstrăinați de comunitatea lui Israel și străini
de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu
în lume. **13** Dar acum, în Hristos Isus, voi, care altădată
erați departe, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos. **14**
Căci el este pacea noastră, care i-a făcut pe amândoi una
și a dărâmat zidul de mijloc al despărțirii, **15** după ce a
desființat în trupul său ostilitatea, legea poruncilor cuprinse
în rânduieli, ca să creeze în sine un singur om nou din
cei doi, făcând pace, **16** și să-i împace pe amândoi într-un
singur trup cu Dumnezeu prin cruce, după ce a ucis prin ea
ostilitatea. **17** El a venit și a propovăduit pacea atât vouă,
care erați departe, cât și celor apropiați. **18** Căci prin el
amândoi avem acces la Tatăl într-un singur Duh. **19** Așadar,
voi nu mai sunteți străini și străini, ci sunteți concetățeni ai
sfinților și ai casei lui Dumnezeu, **20** fiind zidiți pe temelia
apostolilor și a profeților, piatra unghiulară principală fiind
Cristos Isus însuși; **21** în care toată clădirea, bine închegată,
se dezvoltă într-un templu sfânt în Domnul; **22** în care și voi
sunteți zidiți împreună pentru a fi locuința lui Dumnezeu în
Duhul Sfânt.

3 De aceea, eu, Pavel, sunt prizonierul lui Hristos Isus pentru
voi, neamurilor, **2** dacă ați auzit despre administrarea
harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dat față de voi, **3**
și despre faptul că, prin revelație, mi s-a făcut cunoscut
misterul, așa cum am scris mai înainte în puține cuvinte, **4**

și prin care, când citiți, puteți pricepe înțelegerea mea în
misterul lui Hristos, 5 care în alte generații nu a fost făcut
cunoscut fiilor oamenilor, așa cum a fost descoperit acum
sfinților Săi apostoli și profeți în Duhul Sfânt, 6 că neamurile
sunt părtașe la moștenire și la trup și părtașe la făgăduința
Lui în Hristos Isus prin Buna Vestire, 7 de care am fost
făcut slujitor, potrivit darului harului lui Dumnezeu care mi-
a fost dat, după lucrarea puterii Lui. 8 Mie, cel mai mic
dintre toți sfinții, mi-a fost dat acest har, ca să propovăduiesc
neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos 9 și să fac pe
toți oamenii să vadă care este administrarea misterului care
de veacuri a fost ascuns în Dumnezeu, care a creat toate
lucrurile prin Isus Hristos, (aiōn g165) 10 pentru ca acum, prin
adunare, înțelepciunea multiplă a lui Dumnezeu să fie făcută
cunoscută principatelor și puterilor din locurile cerești, 11
conform scopului veșnic pe care l-a împlinit în Hristos Isus,
Domnul nostru. (aiōn g165) 12 În El avem îndrăzneală și acces
cu încredere, prin credința noastră în El. 13 De aceea vă rog
să nu vă pierdeți inima din cauza necazurilor mele pentru
voi, care sunt gloria voastră. 14 De aceea, îmi plec genunchii
înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos, 15 de la care
se numește orice familie în ceruri și pe pământ, 16 ca să
vă dea, după bogăția slavei Lui, să fiți întăriți cu putere,
prin Duhul Său, în lăuntrul vostru, 17 pentru ca Hristos să
locuiască în inimile voastre prin credință, pentru ca voi, fiind
înrădăcinați și întemeiați în dragoste, 18 să fiți întăriți ca să
înțelegeți împreună cu toți sfinții care este lățimea, lungimea,
înălțimea și adâncimea, 19 și să cunoașteți dragostea lui
Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să fiți plini de toată
plinătatea lui Dumnezeu. 20 Iar Celui ce poate să facă mai
mult decât cerem și decât gândim noi, după puterea care
lucrează în noi, 21 Lui să fie slava în adunare și în Hristos
Isus, în toate generațiile, în vecii vecilor. Amin. (aiōn g165)

4 De aceea, eu, prizonierul în Domnul, vă rog să vă purtați
în mod demn de chemarea cu care ați fost chemați, 2 cu
toată smerenia și umilința, cu răbdare, suportându-vă unii pe
alții în dragoste, 3 urmărind să păstrați unitatea Duhului în
legătura păcii. 4 Există un singur trup și un singur Duh, așa
cum și voi ați fost chemați într-o singură nădejde a chemării
voastre, 5 un singur Domn, o singură credință, un singur
botez, 6 un singur Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste
toate și prin toate și în noi toți. 7 Dar fiecăruia dintre noi i-a
fost dat harul, după măsura darului lui Hristos. 8 De aceea
spune el, “Când s-a înălțat la înălțime, a dus captivi pe cei
din captivitate, și dădea daruri oamenilor.” 9 Și când zice:
“S-a înălțat”, ce înseamnă aceasta, dacă nu că mai întâi S-
a coborât în părțile de jos ale pământului? 10 Cel care a
coborât este cel care s-a înălțat și el mult deasupra tuturor
cerurilor, ca să umple toate lucrurile. 11 Pe unii i-a dat ca
apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evanghelişti, pe alții ca
păstori și învățători; 12 pentru desăvârșirea sfinților, pentru
lucrarea de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, 13 până
când vom ajunge cu toții la unitatea credinței și a cunoașterii
Fiului lui Dumnezeu, la un om matur, la măsura statura
plinătății lui Hristos, 14 ca să nu mai fim copii, aruncați
încoace și încolo și purtați de orice vânt de învățătură, prin
viclenia oamenilor, cu viclenie, după vicleșugurile rătăcirii; 15
ci, vorbind adevărul în dragoste, să creștem în toate lucrurile
în cel care este capul, Hristos, 16 din care tot trupul, fiind
potrivit și împletit prin ceea ce furnizează fiecare încheietură,
potrivit cu lucrarea pe măsură a fiecărei părți în parte, face
ca trupul să crească spre zidirea lui însuși în dragoste. 17 De
aceea spun aceasta și mărturisesc în Domnul, ca să nu mai
umblați cum umblă și celelalte neamuri, în deșertăciunea
minții lor, 18 fiind întunecați în înțelegerea lor, înstrăinați de
viața lui Dumnezeu, din pricina ignoranței care este în ei, din
pricina împietririi inimilor lor. 19 Ei, devenind insensibili, s-
au dat pe ei înșiși poftei, pentru a lucra cu lăcomie orice
necurăție. 20 Dar voi nu așa l-ați învățat pe Cristos, 21 dacă,
într-adevăr, l-ați auzit și ați fost învățați în el, așa cum este
adevărul în Isus: 22 să vă lepădați, în ceea ce privește
modul vostru de viață de mai înainte, de omul cel vechi, care
se strică după poftele înșelăciunii, 23 și să vă înnoiți în duhul
minții voastre, 24 și să vă îmbrăcați cu omul cel nou, care,
după asemănarea lui Dumnezeu, a fost creat în neprihănire
și în sfinția adevărului. 25 De aceea, lăsând deoparte
minciuna, să vorbească fiecare cu adevărul cu aproapele
său, pentru că suntem mădulare unul altuia. 26 “Mâniați-vă
și nu păcătuiți.” Nu lăsa să apună soarele peste mânia ta, 27
și nu da loc diavolului. 28 Cel care a furat să nu mai fure, ci
mai degrabă să muncească, producând cu mâinile sale ceva
bun, ca să aibă ce să dea celui care are nevoie. 29 Să nu
iasă din gura voastră nici un cuvânt corupt, ci numai ceea ce
este bun pentru zidirea altora, după nevoie, ca să dea har
celor ce ascultă. 30 Nu întristați Duhul Sfânt al lui Dumnezeu,
în care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării. 31 Să se
îndepărteze de la voi orice amărăciune, mânie, furie, mânie,
scandal și calomnie, împreună cu orice răutate. 32 Și fiți buni
unii cu alții, blânzi la inimă, iertându-vă unii pe alții, după
cum și Dumnezeu v-a iertat pe voi în Hristos.

5 Fiți deci imitatori ai lui Dumnezeu, ca niște copii iubiți. 2
Umblați în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit pe noi

și S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca jertfă și ca sacrificiu
pentru Dumnezeu, ca o mireasmă de bun miros. 3 Dar nici
măcar să nu se pomenească între voi, cum se cuvine sfinților,
de desfrânare sexuală și de orice necurăție sau lăcomie,
4 nici de spurcăciune, nici de vorbărie prostească, nici de
glume, care nu se cuvin, ci de mulțumiri. 5 Să știi că nici un
desfrânat, nici un necurat, nici un lacom, nici un idolatru nu
are moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.
6 Nimeni să nu vă amăgească cu vorbe deșarte, căci din
pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste copiii
neascultătorilor. 7 De aceea, nu fiți părtași la ei. 8 Căci
odinioară erați întuneric, dar acum sunteți lumină în Domnul.
Umblați ca niște copii ai luminii, 9 căci roada Duhului este în
toată bunătatea, dreptatea și adevărul, 10 dovedind ceea
ce este plăcut Domnului. 11 Nu aveți nici o părtășie cu
faptele fără roade ale întunericului, ci mai degrabă chiar
le mustrați. 12 Căci este o rușine chiar să vorbești despre
lucrurile pe care le fac ei în ascuns. 13 Dar toate lucrurile,
când sunt mustrate, sunt descoperite de lumină, căci tot ce
descoperă este lumină. 14 De aceea zice: “Deșteaptă-te, tu,
care dormi, și scoală-te din morți, și Hristos va străluci peste
tine.” 15 De aceea, păziți-vă bine cum umblați, nu ca niște
neînțelepți, ci ca niște înțelepți, 16 răscumpărând timpul,
căci zilele sunt rele. 17 De aceea, nu fiți nebuni, ci înțelegeți
care este voia Domnului. 18 Nu vă îmbătați cu vin, în care
este risipire, ci umpleți-vă de Duhul Sfânt, 19 vorbindu-vă
unul altuia în psalmi, imnuri și cântări spirituale, cântând și
făcând în inima voastră cântece de mulțumire Domnului,
20 mulțumind întotdeauna lui Dumnezeu, Tatăl, în numele
Domnului nostru Isus Hristos, cu privire la toate lucrurile, 21
supunându-vă unul altuia în frica lui Hristos. 22 Neveste,
supuneți-vă bărbaților voștri, ca Domnului. 23 Căci soțul este
capul soției, după cum și Hristos este capul adunării, fiind El
însuși mântuitorul trupului. 24 Dar, după cum Adunarea este
supusă lui Hristos, tot așa și soțiile să fie supuse în totul
propriilor lor soți. 25 Bărbaților, iubiți-vă nevestele, după cum
și Hristos a iubit Adunarea și S-a dat pe Sine însuși pentru
ea, 26 ca să o sfințească, după ce a curățat-o prin spălarea
cu apă și cu cuvântul, 27 ca să Se înfățișeze pe Sine însuși
în chip glorios, fără pată, fără riduri sau altceva de acest fel,
ci ca să fie sfântă și fără cusur. 28 Tot așa și soții trebuie să
iubească pe soțiile lor ca pe propriile lor trupuri. Cel care
își iubește propria soție se iubește pe sine însuși. 29 Căci
nimeni nu și-a urât vreodată propriul trup, ci îl hrănește și îl
îngrijește, așa cum face și Domnul cu adunarea, 30 pentru
că suntem mădulare ale trupului său, din carnea și oasele
sale. 31 “Pentru aceasta, omul va lăsa pe tatăl său și pe
mama sa și se va uni cu soția sa. Atunci cei doi vor deveni
un singur trup.” 32 Acest mister este mare, dar eu vorbesc
despre Cristos și despre Adunare. 33 Cu toate acestea,
fiecare dintre voi trebuie să-și iubească și el soția ca pe sine
însuși; iar soția să vadă că își respectă soțul.

6 Copii, ascultați de părinții voștri în Domnul, căci așa este
drept. 2 “Cinstiți pe tatăl vostru și pe mama voastră”, care
este prima poruncă cu o promisiune: 3 “ca să vă fie bine și
să trăiți mult pe pământ”. 4 Voi, taților, nu vă mâniați copiii, ci
creșteți-i în disciplina și învățătura Domnului. 5 Slujitori, fiți
supuși celor care, după trup, sunt stăpânii voștri, cu frică și
cu cutremur, în curăția inimii voastre, ca față de Hristos, 6
nu în felul de a sluji numai când ochii sunt ațintiți asupra
voastră, ca niște plăceri de oameni, ci ca niște slujitori
ai lui Hristos, făcând din inimă voia lui Dumnezeu, 7 cu
bunăvoință, slujind ca Domnului și nu ca oamenilor, 8 știind
că orice lucru bun pe care îl face fiecare, va primi din nou
același bine de la Domnul, fie că este legat, fie că este liber.
9 Voi, stăpânilor, faceți-le și voi la fel și lăsați-vă amenințați,
știind că Cel ce este și stăpânul lor și al vostru este în ceruri
și că la El nu este nici un fel de părtinire. 10 În sfârșit, întăriți-
vă în Domnul și în tăria puterii Lui. 11 Îmbrăcați-vă cu toată
armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva vicleniei
diavolului. 12 Căci lupta noastră nu este împotriva cărnii
și a sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva puterilor,
împotriva stăpânitorilor lumii, a întunericului acestui veac și
împotriva forțelor spirituale ale răutății din locurile cerești.
(aiōn g165) 13 De aceea, îmbrăcați-vă cu toată armura lui
Dumnezeu, ca să puteți rezista în ziua cea rea și, după ce
ați făcut totul, să rămâneți în picioare. 14 Rămâneți deci în
picioare, având centura utilă a adevărului încheiată la brâu,
îmbrăcând platoșa neprihănirii, 15 și încălțându-vă picioarele
cu pregătirea Bunei Vestiri a păcii, 16 și, mai presus de
toate, luând scutul credinței, cu care veți putea stinge toate
săgețile aprinse ale celui rău. 17 și luați coiful mântuirii și
sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu; 18 cu
toată rugăciunea și cererile, rugându-vă în orice moment în
Duhul și veghind în acest scop cu toată stăruința și cererile
pentru toți sfinții. 19 Rugați-vă pentru mine, ca să mi se
dea posibilitatea de a-mi deschide gura, ca să fac cunoscut
cu îndrăzneală misterul Bunei Vestiri, 20 pentru care sunt
ambasador în lanțuri; ca în el să vorbesc cu îndrăzneală, așa
cum trebuie să vorbesc. 21 Dar, ca să știți și voi cum stau
lucrurile cu mine și cum mă descurc, Tihic, fratele preaiubit
și slujitorul credincios în Domnul, vă va face cunoscute
toate lucrurile. 22 Tocmai de aceea vi l-am trimis la voi, ca

să cunoașteți starea noastră și ca să vă mângâie inimile.
23 Pace fraților și dragoste cu credință, de la Dumnezeu
Tatăl și de la Domnul Isus Hristos. **24** Harul să fie cu toți
cei ce iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos cu dragoste
incoruptibilă. Amin.

Filipeni

1 Pavel și Timotei, slujitori ai lui Isus Hristos, către toți
sfinții în Hristos Isus, care sunt în Filipi, împreună cu
supraveghetorii și slujitorii: **2** Har și pace de la Dumnezeu,
Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos! **3** Mulțumesc
Dumnezeului meu ori de câte ori îmi amintesc de voi, **4** în
orice cerere a mea, în numele vostru toți, și îmi fac cererile
cu bucurie, **5** pentru că, din prima zi și până acum, ați fost
părtași la propovăduirea Evangheliei, **6** fiind încredințați de
aceasta: că Cel ce a început în voi o lucrare bună o va duce
la bun sfârșit până în ziua lui Isus Hristos. **7** Este chiar corect
ca eu să gândesc astfel în numele tuturor, pentru că vă am
în inima mea, deoarece, atât în legăturile mele, cât și în
apărarea și confirmarea Bunei Vestiri, voi toți sunteți părtași
cu mine la har. **8** Căci Dumnezeu îmi este martor, căci
Dumnezeu îmi este martor, cât de mult vă doresc pe voi toți
în îndurarea lui Isus Cristos. **9** Mă rog ca dragostea voastră
să crească tot mai mult în cunoștință și în toată priceperea,
10 pentru ca să puteți să vă dați seama de lucrurile bune, ca
să fiți sinceri și fără prihană până în ziua lui Hristos, **11** fiind
plini de roadele neprihănirii care sunt prin Isus Hristos, spre
slava și lauda lui Dumnezeu. **12** Vreau să știți, fraților, că
ceea ce mi s-a întâmplat a fost mai degrabă spre binele
Evangheliei, **13** astfel încât toată paza palatului și toți ceilalți
au văzut că sunt legat în Hristos, **14** și că cei mai mulți frați
în Domnul, încredințați de legăturile mele, au mai multă
îndrăzneală să spună fără teamă cuvântul lui Dumnezeu. **15**
Unii, într-adevăr, propovăduiesc pe Hristos chiar din invidie
și din ceartă, iar alții și din bunăvoință. **16** Primii îl predică pe
Cristos cu nesimțire, din ambiție egoistă, gândindu-se că
adaugă suferință la lanțurile mele; **17** iar cei din urmă din
iubire, știind că sunt desemnat pentru apărarea Bunei Vestiri.
18 Ce contează? Numai că în orice mod, fie că este vorba de
prefăcătorie sau de adevăr, Hristos este vestit. Mă bucur de
acest lucru, da, și mă voi bucura. **19** Căci știu că acest lucru
se va dovedi spre mântuirea mea, prin rugăciunile voastre și
prin suplinirea Duhului lui Isus Hristos, **20** conform așteptării
și nădejdii mele cele mai sincere, că nu voi fi dezamăgit în
niciun fel, ci cu toată îndrăzneala, ca întotdeauna, acum
și Hristos va fi mărit în trupul meu, fie prin viață, fie prin
moarte. **21** Căci pentru mine a trăi este Hristos, iar a muri
este un câștig. **22** Dar dacă voi continua să trăiesc în trup,
aceasta va aduce roade din lucrarea mea; totuși, nu știu
ce voi alege. **23** Dar eu sunt greu de ales între cele două,
având dorința de a pleca și de a fi cu Hristos, care este mult
mai bun. **24** Totuși, a rămâne în trup este mai necesar pentru
voi. **25** Având această încredințare, știu că voi rămâne, da, și
voi rămâne cu voi toți pentru progresul și bucuria voastră în
credință, **26** pentru ca lăudăroșia voastră în Hristos Isus să
fie din belșug în mine, prin prezența mea din nou la voi. **27**
Numai să aveți o viață demnă de Buna Vestire a lui Hristos,
pentru ca, fie că vin să vă văd, fie că lipsesc, să aflu despre
starea voastră, că rămâneți tari într-un singur duh, cu un
singur suflet, luptând pentru credința în Buna Vestire; **28**
și să nu vă speriați de nimic din partea potrivnicilor, care
pentru ei este o dovadă de pieire, iar pentru voi de mântuire,
și aceasta de la Dumnezeu. **29** pentru că vi s-a acordat în
numele lui Cristos, nu numai să credeți în el, ci și să suferiți
în numele lui, **30** având același conflict pe care l-ați văzut în
mine și pe care acum auziți că este în mine.

2 Deci, dacă este vreun îndemn în Hristos, dacă este vreo
mângâiere a iubirii, dacă este vreo părtășie a Duhului,
dacă este vreo îndurare și compasiune, **2** faceți-mi deplină
bucuria, fiind de aceeași părere, având aceeași iubire, fiind
de acord, de un singur gând; **3** nu faceți nimic din rivalitate
sau din îngâmfare, ci în smerenie, fiecare dintre voi socotind
pe alții mai buni decât el însuși; **4** fiecare dintre voi să nu se
uite numai la lucrurile sale, ci fiecare dintre voi să se uite și
la lucrurile altora. **5** Să aveți în minte lucrul acesta, care a
fost și în Hristos Isus, **6** care, fiind în formă de Dumnezeu,
n-a considerat că egalitatea cu Dumnezeu este un lucru de
care să se agațe, **7** ci s-a deșertat pe Sine însuși, luând
chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor. **8** Și, fiind
găsit în formă umană, s-a smerit pe sine însuși, făcându-se
ascultător până la moarte, da, moartea de pe cruce. **9** De
aceea și Dumnezeu l-a și înălțat foarte mult și i-a dat numele
care este mai presus de orice nume, **10** pentru ca la numele
lui Isus să se plece orice genunchi, al celor din ceruri, al
celor de pe pământ și al celor de sub pământ, **11** și orice
limbă să mărturisească faptul că Isus Hristos este Domnul,
spre slava lui Dumnezeu Tatăl. **12** Deci, iubiții mei, așa cum
ați ascultat întotdeauna, nu numai în prezența mea, ci și
acum cu mult mai mult în absența mea, lucrați cu frică și cu
cutremur la mântuirea voastră. **13** Căci Dumnezeu este cel
care lucrează în voi, atât ca să vrea, cât și ca să lucreze,
pentru buna Lui plăcere. **14** Faceți totul fără să vă plângeți și
fără să vă certați, **15** ca să fiți fără vină și fără prihană, copii
ai lui Dumnezeu, fără cusur, în mijlocul unui neam strâmb
și pervers, în mijlocul căruia să fiți văzuți ca niște lumini
în lume, **16** ținând sus cuvântul vieții, ca să am cu ce mă
lăuda în ziua lui Hristos, că n-am alergat în zadar și n-am
muncit în zadar. **17** Da, și dacă sunt revărsat pe jertfa și
slujba credinței voastre, mă bucur și mă bucur cu voi toți. **18**

În același fel, și voi ar trebui să vă bucurați și să vă veseliți
împreună cu mine. 19 Dar sper în Domnul Isus să vă trimită
curând pe Timotei, ca să mă bucur și eu când voi ști ce
faceți. 20 Căci nu mai am pe nimeni altcineva la fel, care
să se îngrijească cu adevărat de tine. 21 Pentru că toți își
caută ale lor, nu lucrurile lui Isus Hristos. 22 Dar voi știți că
el s-a dovedit pe sine însuși. Așa cum un copil își slujește
tatăl, așa a slujit și el alături de mine pentru promovarea
Veștii Bune. 23 De aceea, sper să-l trimit imediat, imediat ce
voi vedea cum va merge cu mine. 24 Dar am încredere în
Domnul că și eu însumi voi veni în curând. 25 Dar am crezut
că este necesar să trimit la voi pe Epafrodit, fratele meu,
tovarășul meu de muncă, tovarășul meu de luptă, apostolul
vostru și slujitorul meu de nevoie, 26 căci el vă dorea mult pe
toți și era foarte tulburat, pentru că ați auzit că este bolnav.
27 Căci, într-adevăr, a fost bolnav aproape de moarte, dar
Dumnezeu a avut milă de el, și nu numai de el, ci și de mine,
ca să nu am parte de întristare peste întristare. 28 L-am
trimis deci cu mai multă sârguință, ca, atunci când îl veți
vedea din nou, să vă bucurați, iar eu să fiu mai puțin întristat.
29 Primiți-l, așadar, în Domnul cu toată bucuria și țineți cu
cinste pe astfel de oameni, 30 pentru că, pentru lucrarea lui
Hristos, a fost aproape de moarte, riscându-și viața pentru a
suplini ceea ce lipsea în slujirea voastră față de mine.

3 În sfârșit, frații mei, bucurați-vă în Domnul! Ca să vă scriu
aceleași lucruri, pentru mine, într-adevăr, nu este obositor,
dar pentru voi este sigur. 2 Ferește-te de câini, ferește-te
de lucrătorii răi, ferește-te de falsa tăiere împrejur. 3 Căci
noi suntem circumcizia, care ne închinăm lui Dumnezeu în
Duhul și ne bucurăm în Hristos Isus, și nu ne încredem în
carne; 4 deși eu însumi aș putea să mă încredințez chiar
în carne. Dacă altcineva crede că are încredere în carne,
eu încă și mai mult: 5 tăiat împrejur în ziua a opta, din
neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin, evreu din Evrei;
în privința legii, fariseu; 6 în privința zelului, persecutând
adunarea; în privința dreptății care este în lege, găsit fără
vină. 7 Dar ceea ce era pentru mine un câștig, consider
că este o pierdere pentru Hristos. 8 Da, cu siguranță, și
consider că toate lucrurile sunt o pierdere pentru excelența
cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu, pentru care am
suferit pierderea tuturor lucrurilor și nu le socotesc decât
gunoi, ca să-L câștig pe Hristos 9 și să fiu găsit în El,
neavând o neprihănire a mea, cea care vine din Lege, ci cea
care este prin credința în Hristos, neprihănirea care vine
de la Dumnezeu prin credință, 10 pentru ca să-L cunosc
pe El și puterea învierii Sale și părtășia suferințelor Sale,
devenind conform cu moartea Sa, 11 dacă prin orice mijloc
pot ajunge la învierea din morți. 12 Nu că aș fi obținut deja
sau că sunt deja desăvârșit, ci mă silesc să mă apuc de
ceea ce am fost și eu apucat prin Hristos Isus. 13 Fraților, nu
mă consider încă stăpân pe mine însumi, dar un lucru știu:
uitând cele de pe urmă și tinzând spre cele de dinainte, 14
urmăresc să ajung la țintă, pentru premiul chemării înalte a
lui Dumnezeu în Hristos Isus. 15 Să gândim, așadar, ca
toți cei care suntem desăvârșiți, să gândim astfel. Dacă în
ceva gândiți altfel, Dumnezeu vă va descoperi și acest lucru.
16 Cu toate acestea, în măsura în care am ajuns deja, să
umblăm după aceeași regulă. Să avem același gând. 17
Fraților, fiți împreună imitatori ai mei și luați aminte la cei
ce umblă pe calea aceasta, după cum ne aveți pe noi ca
pildă. 18 Căci mulți umblă, despre care v-am spus de multe
ori, și acum vă spun chiar plângând, ca vrăjmașii crucii lui
Hristos, 19 al căror scop este pieirea, al căror dumnezeu
este pântecele și a căror slavă este în rușinea lor, care se
gândesc la lucruri pământești. 20 Căci cetățenia noastră este
în ceruri, de unde așteptăm și noi un Mântuitor, pe Domnul
Isus Hristos, 21 care va schimba trupul umilinței noastre, ca
să se conformeze trupului slavei Sale, după lucrarea prin
care poate chiar să supună toate lucrurile lui însuși.

4 De aceea, frații mei, iubiți și doriți, bucuria și cununa mea,
stați tari în Domnul în felul acesta, iubiții mei. 2 Îndemn
pe Euodia și pe Sinteea să gândească la fel în Domnul. 3
Da, te rog și pe tine, partener adevărat, ajută-le pe aceste
femei, căci ele au lucrat împreună cu mine la Buna Vestire,
împreună cu Clement și cu ceilalți colaboratori ai mei, ale
căror nume sunt în cartea vieții. 4 Bucurați-vă totdeauna
în Domnul! Din nou voi spune: “Bucurați-vă!”. 5 Blândețea
voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este la
îndemână. 6 În nimic să nu vă îngrijorați, ci în toate, prin
rugăciune și cereri cu mulțumiri, cererile voastre să fie făcute
cunoscute lui Dumnezeu. 7 Și pacea lui Dumnezeu, care
întrece orice pricepere, va păzi inimile și gândurile voastre
în Hristos Isus. 8 În sfârșit, fraților, tot ce este adevărat,
tot ce este onorabil, tot ce este drept, tot ce este curat, tot
ce este frumos, tot ce este de bună reputație, dacă este
vreo virtute și dacă este ceva vrednic de laudă, gândiți-vă la
acestea. 9 Faceți ceea ce ați învățat, ați primit, ați auzit și
ați văzut la mine, și Dumnezeul păcii va fi cu voi. 10 Dar
mă bucur foarte mult în Domnul că acum, în sfârșit, ți-ai
înviat gândul la mine, la care te-ai gândit, dar nu ai avut
prilej. 11 Nu că vorbesc din cauza lipsei, căci am învățat, în
orice stare aș fi, să mă mulțumesc cu ea. 12 Știu să mă
smeresc și știu și să mă îmbogățesc. În orice și în orice

împrejurare am învățat secretul atât de a fi sătul, cât și de a
fi flămând, atât de a abunda, cât și de a fi în nevoie. **13**
Pot face totul prin Hristos, care mă întărește. **14** Oricum,
ați făcut bine că ați luat parte la necazul meu. **15** Știți și
voi înșivă, filipenilor, că la începutul Bunei Vestiri, când am
plecat din Macedonia, nicio adunare nu a avut parte cu mine
în ceea ce privește dăruirea și primirea, ci numai voi. **16**
Căci chiar și în Tesalonic ați trimis o dată și încă o dată
la nevoia mea. **17** Nu că eu caut darul, ci caut rodul care
crește în contul vostru. **18** Dar eu am totul și abundă. Sunt
sătul, după ce am primit de la Epafrodit ceea ce a venit de la
tine, o mireasmă plăcută, o jertfă plăcută și bineplăcută lui
Dumnezeu. **19** Dumnezeul meu va împlini orice nevoie a
voastră, după bogăția Lui în slavă, în Hristos Isus. **20** Acum,
a Dumnezeului și Tatălui nostru să fie gloria în vecii vecilor!
Amin. **(aiōn g165)** **21** Salutați pe fiecare sfânt în Hristos Isus.
Frații care sunt cu mine vă salută. **22** Vă salută toți sfinții,
mai ales cei din casa lui Cezar. **23** Harul Domnului Isus
Hristos să fie cu voi toți. Amin.

Coloseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu,
și Timotei, fratele nostru, **2** către sfinții și frații credincioși
în Hristos din Colose: Harul și pacea să vă fie vouă, de
la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos. **3**
Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos,
rugându-ne totdeauna pentru voi, **4** după ce am auzit de
credința voastră în Hristos Isus și de dragostea pe care
o aveți față de toți sfinții, **5** din pricina nădejdii care vă
este păstrată în ceruri, despre care ați auzit mai înainte în
cuvântul adevărului bunei vestiri **6** care a ajuns la voi, așa
cum este în toată lumea și care dă roade și crește, așa
cum este și în voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut
harul lui Dumnezeu în adevăr, **7** așa cum ați aflat de la
Epafras, iubitul nostru tovarăș de slujbă, care este un slujitor
credincios al lui Hristos în numele vostru, **8** care ne-a și
vestit dragostea voastră în Duhul Sfânt. **9** De aceea și noi,
din ziua când am auzit aceasta, nu încetăm să ne rugăm și
să facem cereri pentru voi, ca să fiți plini de cunoștința voii
Lui în toată înțelepciunea și priceperea spirituală, **10** ca să
umblați în chip vrednic de Domnul, ca să-I plăce în toate
privințele, aducând roade în orice lucrare bună și sporind în
cunoștința lui Dumnezeu, **11** întăriți cu toată puterea, după
puterea slavei sale, pentru toată stăruința și perseverența
cu bucurie, **12** mulțumind Tatălui, care ne-a făcut apți să
fim părtași la moștenirea sfinților în lumină, **13** care ne-a
izbăvit din puterea întunericului și ne-a transferat în Împărăția
Fiului iubirii sale, **14** în care avem răscumpărarea noastră,
iertarea păcatelor noastre. **15** El este chipul lui Dumnezeu
cel nevăzut, întâiul născut al întregii creații. **16** Căci prin el au
fost create toate lucrurile în ceruri și pe pământ, cele văzute
și cele nevăzute, fie tronuri, fie stăpâniri, fie principate, fie
puteri. Toate lucrurile au fost create prin el și pentru el.
17 El este înaintea tuturor lucrurilor și în El toate lucrurile
sunt ținute împreună. **18** El este capul trupului, al adunării,
El este începutul, Cel întâi născut din morți, pentru ca în
toate lucrurile să aibă întâietatea. **19** Căci toată plinătatea a
binevoit să locuiască în el, **20** și prin el să împace toate
lucrurile cu sine prin el, fie cele de pe pământ, fie cele
din ceruri, făcând pace prin sângele crucii sale. **21** Pe voi,
care în trecut erați înstrăinați și vrăjmași în mintea voastră
prin faptele voastre rele, **22** dar acum v-a împăcat în trupul
trupului Său, prin moarte, ca să vă înfățișeze înaintea Lui
sfinți, fără cusur și fără prihană, **23** dacă rămâneți în credință,
întemeiați și neclintiți, fără să vă abateți de la nădejdea
Bunei Vestiri, pe care ați auzit-o, și care este vestită în toată
făptura de sub ceruri, și de care eu, Pavel, am fost făcut
slujitor. **24** Și eu mă bucur de suferințele mele pentru voi, și
împlinesc ceea ce-mi lipsește din suferințele lui Hristos în
trupul meu, pentru trupul Lui, care este Adunarea, **25** a cărei
slujbă am fost făcut slujitor, potrivit cu slujba lui Dumnezeu,
care mi-a fost dată față de voi, ca să împlinesc cuvântul lui
Dumnezeu, **26** taina care a fost ascunsă de veacuri și de
generații. Dar acum a fost descoperit sfinților Săi, **(aiōn g165)**
27 cărora Dumnezeu a binevoit să le facă cunoscut care
sunt bogățiile slavei acestui mister printre neamuri, care este
Hristos în voi, nădejdea slavei. **28** Noi îl vestim, sfătuind
pe fiecare om și învățând pe fiecare în toată înțelepciunea,
ca să prezentăm pe fiecare om desăvârșit în Hristos Isus;
29 pentru care și eu mă străduiesc, străduindu-mă după
lucrarea Lui, care lucrează în mine cu putere.

2 Căci vreau să știți cât de mult mă lupt pentru voi și pentru
cei din Laodiceea, și pentru toți cei care nu Mi-au văzut
fața în trup, **2** ca să fie mângâiate inimile lor, fiind uniți în
dragoste și dobândind toate bogățiile unei înțelegeri depline,
ca să cunoască taina lui Dumnezeu, atât a Tatălui, cât și a lui
Hristos, **3** în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și
ale cunoștinței. **4** Spun aceasta pentru ca nimeni să nu vă
amăgească cu persuasiunea discursului. **5** Căci, chiar dacă
sunt absent în trup, sunt cu voi în duh, bucurându-mă și
văzând ordinea voastră și statornicia credinței voastre în
Hristos. **6** Deci, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul,
umblați în El, **7** înrădăcinați și zidiți în El și întăriți în credință,
așa cum ați fost învățați, sporind în ea cu mulțumiri. **8** Fiți
atenți să nu vă lăsați jefuiți de cineva prin filozofia lui și prin
înșelăciune deșartă, după tradiția oamenilor, după duhurile
elementare ale lumii, și nu după Hristos. **9** Căci în el locuiește
trupește toată plinătatea dumnezeirii, **10** și în el sunteți
desăvârșiți, el care este capul tuturor principatelor și puterilor.
11 În El ați fost și voi tăiați împrejur cu o circumcizie care
nu se face cu mâinile, prin lepădarea trupului de păcatele
cărnii, în circumcizia lui Hristos, **12** fiind îngropați împreună
cu El în botez, în care ați și înviat împreună cu El, prin
credința în lucrarea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți.
13 Voi erați morți prin greșelile voastre și prin necircumcizia
cărnii voastre. El v-a făcut vii împreună cu el, după ce ne-a
iertat toate greșelile noastre, **14** ștergând scrisul de mână
din rânduieli care era împotriva noastră. El l-a scos din
calea noastră, bătându-l în cuie pe cruce. **15** După ce a
dezbrăcat principatele și puterile, le-a dat în vileag, triumfând
asupra lor în ea. **16** Nimeni, deci, să nu vă judece în privința
mâncării sau a băuturii, sau în privința sărbătorilor, a lunii noi

sau a Sabatului, 17 care sunt o umbră a lucrurilor viitoare;
dar trupul este al lui Hristos. 18 Nimeni să nu vă răpească
premiul vostru prin înjosirea de sine și închinarea la îngeri,
stăruind în lucrurile pe care nu le-a văzut, îngâmfat în zadar
de mintea lui trupească, 19 și neținându-se ferm de Cap, de
la care tot trupul, fiind alimentat și unit prin încheieturi și
ligamente, crește cu creșterea lui Dumnezeu. 20 Dacă ați
murit împreună cu Hristos de duhurile elementare ale lumii,
de ce, ca și cum ați trăi în lume, vă supuneți la rânduieli, 21
"Nu mânuiți, nu gustați, nu atingeți" 22 (care toate pier cu
folosul), după poruncile și învățăturile oamenilor? 23 Aceste
lucruri, într-adevăr, par a fi înțelepciune în ceea ce privește
cultul autoimpus, umilința și severitatea față de trup, dar nu
au nicio valoare împotriva desfătării cărnii.

3 Deci, dacă ați fost înviați împreună cu Hristos, căutați
lucrurile de sus, unde este Hristos, așezat la dreapta lui
Dumnezeu. 2 Puneți-vă mintea la lucrurile de sus, nu la cele
de pe pământ. 3 Căci ați murit, iar viața voastră este ascunsă
cu Hristos în Dumnezeu. 4 Când Hristos, viața noastră, se
va arăta, atunci și voi veți fi arătați împreună cu el în glorie.
5 Omorâți, așadar, membrele voastre care sunt pe pământ:
imoralitatea sexuală, necurăția, pasiunea depravată, dorința
rea și lăcomia, care este idolatrie. 6 Din pricina acestor
lucruri, mânia lui Dumnezeu vine peste copiii neascultării.
7 Și voi ați umblat odinioară în ele, când trăiați în ele, 8
dar acum trebuie să le îndepărtați pe toate: mânia, furia,
răutatea, calomnia și vorbirea rușinoasă din gura voastră. 9
Nu vă mințiți unii pe alții, văzând că v-ați dezbrăcat de omul
cel vechi cu faptele lui, 10 și v-ați îmbrăcat în omul cel nou,
care se înnoiește în cunoaștere, după chipul Creatorului său,
11 unde nu poate fi vorba de greci și iudei, de circumcizie și
necircumcizie, de barbari, de sciți, de robi sau de oameni
liberi, ci Hristos este totul și în toți. 12 Îmbrăcați-vă deci,
ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, o inimă plină
de compasiune, de bunătate, de smerenie, de umilință și
de stăruință; 13 purtați-vă unii pe alții și iertați-vă unii pe
alții, dacă are cineva vreo plângere împotriva cuiva; după
cum v-a iertat Hristos, așa să faceți și voi. 14 Mai presus de
toate aceste lucruri, umblați în dragoste, care este legătura
desăvârșirii. 15 Și să domnească în inimile voastre pacea lui
Dumnezeu, la care ați și fost chemați într-un singur trup, și
fiți recunoscători. 16 Cuvântul lui Hristos să locuiască bogat
în voi; cu toată înțelepciunea, învățându-vă și îndemnându-
vă unii pe alții cu psalmi, imnuri și cântări duhovnicești,
cântând cu har în inima voastră Domnului. 17 Orice faceți, cu
cuvântul sau cu fapta, faceți totul în Numele Domnului Isus,
mulțumind prin El lui Dumnezeu Tatăl. 18 Neveste, supuneți-
vă bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul. 19 Bărbați,
iubiți-vă nevestele și nu vă înverșunați împotriva lor. 20 Copii,
ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci aceasta
place Domnului. 21 Părinți, nu vă provocați copiii, ca să nu
se descurajeze. 22 Robilor, ascultați în toate lucrurile de cei
ce vă sunt stăpâni după trup, nu numai când vă privesc, ca
niște plăceri, ci cu inimă curată, temându-vă de Dumnezeu.
23 Și orice faceți, lucrați din toată inima, ca pentru Domnul
și nu pentru oameni, 24 știind că de la Domnul veți primi
răsplata moștenirii, căci voi slujiți Domnului Hristos. 25 Dar
cine greșește, va primi înapoi pentru greșeala pe care a
făcut-o, și nu este nici o părtinire.

4 Stăpâni, dați robilor voștri ceea ce este drept și egal,
știind că și voi aveți un Stăpân în ceruri. 2 Continuați
cu stăruință în rugăciune, veghind în ea cu mulțumire, 3
rugându-vă împreună și pentru noi, ca Dumnezeu să ne
deschidă o ușă pentru cuvânt, ca să spunem taina lui Hristos,
pentru care și eu sunt în legături, 4 ca să o pot descoperi
așa cum trebuie să vorbesc. 5 Umblați cu înțelepciune față
de cei de afară, răscumpărând timpul. 6 Vorbirea voastră să
fie întotdeauna cu har, condimentată cu sare, ca să știți cum
trebuie să răspundeți fiecăruia. 7 Toate treburile mele vă vor
fi aduse la cunoștință prin Ticus, fratele preaiubit, slujitorul
credincios și tovarășul de robie în Domnul. 8 Tocmai de
aceea vi-l trimit la voi, ca să vă cunoască situația și să vă
mângâie inimile, 9 împreună cu Onesimus, fratele credincios
și iubit, care este unul dintre voi. Ei vă vor face cunoscut tot
ceea ce se întâmplă aici. 10 Vă salută Aristarh, tovarășul
meu de închisoare, și Marcu, vărul lui Barnaba, despre care
ați primit porunca: "Dacă vine la voi, primiți-l", 11 și Isus,
numit Iustus. Aceștia sunt singurii mei tovarăși de muncă
pentru Împărăția lui Dumnezeu care sunt din circumcizie,
oameni care mi-au fost o mângâiere. 12 Epafras, care
este unul dintre voi, slujitor al lui Hristos, vă salută și se
străduiește mereu în rugăciunile sale pentru voi, ca să fiți
desăvârșiți și să fiți desăvârșiți în toată voia lui Dumnezeu.
13 Căci mărturisesc despre el că are un mare zel pentru voi,
pentru cei din Laodiceea și pentru cei din Ierapole. 14 Luca,
medicul iubit, și Demas vă salută. 15 Salutați-i pe frații care
sunt în Laodiceea, împreună cu Nimfa și cu adunarea care
este în casa lui. 16 După ce se va citi această scrisoare
între voi, faceți să fie citită și în adunarea laodiceenilor și
să citiți și voi scrisoarea de la Laodiceea. 17 Spune-i lui
Arhipus: "Ai grijă de slujba pe care ai primit-o în Domnul, ca
să o împlinești." 18 Eu, Pavel, scriu cu mâna mea această

salutare. Amintiți-vă de lanțurile mele. Harul să fie cu voi.
Amin.

1 Tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către adunarea Tesalonicenilor,
în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Hristos: Har vouă
și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul
Isus Hristos. **2** Mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi
toți, pomenindu-vă în rugăciunile noastre, **3** amintindu-ne
neîncetat de lucrarea voastră de credință, de osteneala
dragostei și de perseverența speranței în Domnul nostru
Isus Hristos, înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru. **4** Știm,
fraților iubiți de Dumnezeu, că sunteți aleși, **5** și că Buna
Vestire a noastră a ajuns la voi nu numai prin cuvânt, ci și
prin putere, prin Duhul Sfânt și cu multă siguranță. Știți ce fel
de oameni ne-am arătat a fi printre voi pentru voi. **6** Voi v-ați
făcut imitatori ai noștri și ai Domnului, primind Cuvântul în
multă suferință, cu bucuria Duhului Sfânt, **7** astfel încât ați
devenit un exemplu pentru toți cei care cred în Macedonia și
în Ahaia. **8** Căci de la voi a fost vestit cuvântul Domnului,
nu numai în Macedonia și în Ahaia, ci și în orice loc s-a
răspândit credința voastră față de Dumnezeu, astfel încât nu
mai este nevoie să spunem nimic. **9** Căci ei înșiși raportează
despre noi ce fel de primire am avut din partea voastră și
cum v-ați întors de la idoli la Dumnezeu, ca să slujiți unui
Dumnezeu viu și adevărat, **10** și să așteptați din ceruri pe
Fiul Său, pe care L-a înviat din morți: Isus, care ne izbăvește
de mânia viitoare.

2 Căci voi înșivă știți, fraților, că vizita noastră la voi
nu a fost în zadar, **2** ci, după cum știți, după ce am
suferit mai înainte și am fost tratați cu rușine la Filipi, am
căpătat îndrăzneală în Dumnezeul nostru, ca să vă vestim
vestea cea bună a lui Dumnezeu, în multe conflicte. **3** Căci
îndemnul nostru nu este din eroare, nici din necurăție, nici în
înșelăciune. **4** Ci, așa cum am fost aprobați de Dumnezeu să
ni se încredințeze Vestea cea Bună, așa vorbim — nu ca să
fim pe placul oamenilor, ci al lui Dumnezeu, care ne încearcă
inimile. **5** Căci nu am fost găsiți niciodată folosind cuvinte
de lingușire, după cum știți, nici o mantie de lăudăroșenie
(Dumnezeu este martor), **6** nici căutând slava oamenilor
(nici de la voi, nici de la alții), atunci când am fi putut pretinde
autoritate ca apostoli ai lui Hristos. **7** Ci am fost blânzi printre
voi, așa cum o mamă care alăptează își îngrijește proprii
copii. **8** Și chiar așa, dorind cu drag de voi, am binevoit să
vă împărtășim nu numai vestea cea bună a lui Dumnezeu, ci
și sufletele noastre, pentru că ne-ați devenit foarte dragi. **9**
Căci vă amintiți, fraților, de munca și de osteneala noastră;
căci, lucrând zi și noapte, ca să nu împovărăm pe niciunul
dintre voi, v-am propovăduit Buna Vestire a lui Dumnezeu.
10 Voi sunteți martori înaintea lui Dumnezeu cât de sfânt,
drept și fără vină ne-am purtat față de voi, cei care credeți.
11 După cum știți, am îndemnat, am mângâiat și am implorat
pe fiecare dintre voi, ca un tată pe copiii săi, **12** pentru ca voi
să umblați în mod demn de Dumnezeu, care vă cheamă
în Împărăția și gloria sa. **13** De aceea și noi mulțumim
neîncetat lui Dumnezeu că, atunci când ați primit de la noi
cuvântul mesajului lui Dumnezeu, nu l-ați primit ca pe un
cuvânt omenesc, ci ca pe un cuvânt adevărat, cuvântul lui
Dumnezeu, care lucrează și în voi, cei ce credeți. **14** Căci
voi, fraților, v-ați făcut imitatori ai adunărilor lui Dumnezeu
care sunt în Iudeea, în Hristos Isus; pentru că și voi ați
suferit de la compatrioții voștri aceleași lucruri ca și ei de la
iudeii **15** care l-au ucis atât pe Domnul Isus, cât și pe proprii
lor profeți, și ne-au alungat pe noi, și nu-i plac lui Dumnezeu
și sunt potrivnici tuturor oamenilor, **16** interzicându-ne să
vorbim neamurilor ca să se mântuiască, ca să le umplem
mereu păcatele. Dar mânia a venit peste ei până la capăt.
17 Dar noi, fraților, care am fost lipsiți de voi pentru puțin
timp, nu în inimă, ci în prezență, am încercat și mai mult să
vă vedem fața cu mare dorință, **18** pentru că am vrut să
venim la voi, și eu, Pavel, o dată și încă o dată, dar Satana
ne-a împiedicat. **19** Căci care este speranța noastră, sau
bucuria, sau cununa bucuriei? Nu ești chiar tu, înaintea
Domnului nostru Isus, la venirea sa? **20** Căci tu ești gloria și
bucuria noastră.

3 De aceea, când n-am mai putut suporta, am crezut că
este bine să rămânem singuri la Atena, **2** și am trimis pe
Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu în vestea
cea bună a lui Hristos, ca să vă întărească și să vă mângâie
în credința voastră, **3** ca nimeni să nu fie tulburat de aceste
necazuri. Căci știi că am fost desemnați pentru această
sarcină. **4** Căci, cu siguranță, atunci când eram cu voi, v-am
spus dinainte că vom suferi necazuri, așa cum s-a întâmplat,
și voi știți. **5** De aceea și eu, când nu mai puteam suporta,
am trimis ca să vă cunosc credința, de teamă ca nu cumva
ispititorul să vă fi ispitit în vreun fel și munca noastră să fi
fost în zadar. **6** Dar Timotei tocmai a venit la noi de la tine și
ne-a adus vestea bucuroasă a credinței și a dragostei tale,
că ai mereu amintiri bune despre noi și că dorești să ne vezi,
așa cum și noi dorim să te vedem. **7** Din această cauză,
fraților, am fost mângâiați de voi în toată strâmtorarea și
necazul nostru, prin credința voastră. **8** Căci acum trăim,
dacă voi rămâneți tari în Domnul. **9** Căci ce mulțumire putem
noi să aducem din nou lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată

bucuria cu care ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului
nostru, 10 rugându-ne foarte mult zi și noapte ca să vedem
fața voastră și să desăvârșim ceea ce lipsește credinței
voastre? 11 Și acum, Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul
nostru Isus Hristos să ne îndrepte calea spre voi. 12 Fie ca
Domnul să vă facă să creșteți și să abundați în dragoste unii
față de alții și față de toți oamenii, așa cum facem și noi față
de voi, 13 ca să vă întărească inimile în sfințenie înaintea
Dumnezeului și Tatălui nostru, la venirea Domnului nostru
Isus cu toți sfinții lui.

4 În cele din urmă, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în
Domnul Isus, ca, după cum ați primit de la noi cum
trebuie să umblați și să plăceți lui Dumnezeu, să sporiți
din ce în ce mai mult. 2 Căci știți ce instrucțiuni v-am dat
prin Domnul Isus. 3 Căci aceasta este voia lui Dumnezeu:
sfințirea voastră, să vă abțineți de la imoralitatea sexuală,
4 ca fiecare dintre voi să știe să-și stăpânească trupul în
sfințenie și onoare, 5 nu în patima poftei, ca neamurile
care nu-l cunosc pe Dumnezeu, 6 ca nimeni să nu profite
și să nu nedreptățească un frate sau o soră în această
privință, pentru că Domnul este răzbunător în toate aceste
lucruri, așa cum v-am avertizat și am mărturisit și noi mai
înainte. 7 Căci Dumnezeu nu ne-a chemat pentru necurăție,
ci pentru sfințire. 8 De aceea, cel care respinge acest lucru
nu respinge pe om, ci pe Dumnezeu, care v-a dat și Duhul
Său cel Sfânt. 9 Dar în ce privește dragostea frățească,
nu este nevoie să vă scrie cineva. Căci voi înșivă sunteți
învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții, 10 căci, într-
adevăr, așa faceți cu toți frații care sunt în toată Macedonia.
Dar vă îndemnăm, fraților, ca să sporiți din ce în ce mai mult,
11 și să vă ambiționați să duceți o viață liniștită, să vă ocupați
de treburile voastre și să lucrați cu mâinile voastre, așa cum
v-am învățat noi, 12 pentru ca să umblați cum se cuvine față
de cei de afară și să nu aveți nevoie de nimic. 13 Dar nu
vrem, fraților, să nu știți nimic despre cei ce au adormit, ca
să nu vă întristați ca ceilalți, care nu au nici o nădejde. 14
Căci, dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, tot așa și
Dumnezeu va aduce cu el pe cei care au adormit în Isus. 15
Căci vă spunem acest lucru prin cuvântul Domnului: noi,
cei vii, care am rămas până la venirea Domnului, nu vom
precede în niciun fel pe cei adormiți. 16 Căci Domnul însuși
se va coborî din cer cu un strigăt, cu glasul arhanghelului și
cu trâmbița lui Dumnezeu. Cei morți în Hristos vor învia mai
întâi, 17 apoi noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți
împreună cu ei în nori, pentru a-L întâmpina pe Domnul
în aer. Astfel, vom fi cu Domnul pentru totdeauna. 18 De
aceea, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.

5 Dar, fraților, în ce privește vremurile și anotimpurile, nu
aveți nevoie să vi se scrie nimic. 2 Căci voi înșivă știți
bine că ziua Domnului vine ca un hoț în noapte. 3 Căci
atunci când ei vor spune: “Pace și siguranță”, atunci va veni
peste ei o distrugere bruscă, ca durerile nașterii la o femeie
însărcinată. Atunci nu vor scăpa în niciun fel. 4 Dar voi,
fraților, nu sunteți în întuneric, ca ziua să vă prindă ca un
hoț. 5 Voi toți sunteți copii ai luminii și copii ai zilei. Noi nu
aparținem nici nopții, nici întunericului, 6 așa că, atunci, să
nu dormim, cum fac ceilalți, ci să veghem și să fim treji. 7
Căci cei care dorm, dorm în noapte, iar cei care se îmbată,
se îmbată în noapte. 8 Dar, întrucât noi aparținem zilei,
să fim treji, îmbrăcându-ne cu platoșa credinței și a iubirii,
iar drept coif, cu speranța mântuirii. 9 Căci Dumnezeu nu
ne-a rânduit pentru mânie, ci pentru dobândirea mântuirii
prin Domnul nostru Isus Hristos, 10 care a murit pentru noi,
pentru ca, fie că ne trezim, fie că dormim, să trăim împreună
cu el. 11 De aceea, îndemnați-vă unii pe alții și zidiți-vă unii
pe alții, așa cum faceți și voi. 12 Dar vă rugăm, fraților, să
cunoașteți pe cei ce lucrează între voi, care sunt peste voi în
Domnul și vă îndrumă, 13 și să-i respectați și să-i cinstiți
cu dragoste, pentru lucrarea lor. Fiți în pace între voi. 14
Vă îndemnăm, fraților: Admonestați pe cei fără de minte;
încurajați pe cei slabi de inimă; sprijiniți pe cei slabi; aveți
răbdare față de toți. 15 Aveți grijă ca nimeni să nu întoarcă
nimănui rău pentru rău, ci urmăriți întotdeauna ceea ce este
bun pentru voi și pentru toți. 16 Bucurați-vă întotdeauna.
17 Rugați-vă fără încetare. 18 Mulțumiți în orice lucru, căci
aceasta este voia lui Dumnezeu în Hristos Isus față de voi.
19 Nu stingeți Duhul Sfânt. 20 Nu disprețuiți profețiile. 21
Testați toate lucrurile și țineți ferm ceea ce este bun. 22
Abțineți-vă de la orice formă de rău. 23 Însuși Dumnezeul
păcii să vă sfințească pe deplin. Fie ca tot spiritul, sufletul și
trupul vostru să fie păstrate fără vină la venirea Domnului
nostru Isus Hristos. 24 Cel ce vă cheamă este credincios și
va și face. 25 Fraților, rugați-vă pentru noi. 26 Salutați pe
toți frații cu o sărutare sfântă. 27 Îți poruncesc solemn prin
Domnul ca această scrisoare să fie citită tuturor fraților sfinți.
28 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi. Amin.

2 Tesaloniceni

1 Pavel, Silvan și Timotei, către adunarea Tesalonicenilor, în
Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Isus Hristos: **2** Har
vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul
Isus Hristos. **3** Suntem datori să mulțumim totdeauna lui
Dumnezeu pentru voi, fraților, așa cum se cuvine, pentru că
credința voastră crește nespus de mult și dragostea fiecăruia
dintre voi unul față de altul este din ce în ce mai mare,
4 astfel încât noi înșine ne lăudăm cu voi în adunările lui
Dumnezeu pentru perseverența și credința voastră în toate
prigoanele și necazurile pe care le înduraţi. **5** Acesta este un
semn evident al dreptei judecăți a lui Dumnezeu, pentru ca
voi să fiți socotiți vrednici de Împărăția lui Dumnezeu, pentru
care și voi suferiți. **6** Căci este un lucru drept la Dumnezeu
să răsplătească suferința celor care vă chinuiesc pe voi, **7**
și să vă ușureze pe voi, cei care sunteți chinuiți împreună
cu noi, când Domnul Isus se va arăta din cer cu îngerii săi
puternici în flăcări de foc, **8** pedepsindu-i pe cei care nu-l
cunosc pe Dumnezeu și pe cei care nu ascultă de Buna
Vestire a Domnului nostru Isus, **9** care va plăti pedeapsa:
distrugerea veșnică de la fața Domnului și de la gloria puterii
sale, **(aiōnios g166)** **10** când va veni în ziua aceea ca să fie
glorificat în sfinții săi și să fie admirat printre toți cei care au
crezut, pentru că mărturia noastră către voi a fost crezută.
11 Pentru aceasta ne rugăm și noi totdeauna pentru voi, ca
Dumnezeul nostru să vă socotească vrednici de chemarea
voastră și să împlinească cu putere orice dorință de bunătate
și orice lucrare de credință, **12** pentru ca Numele Domnului
nostru Isus să fie proslăvit în voi și voi în El, după harul
Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Hristos.

2 Acum, fraților, cu privire la venirea Domnului nostru Isus
Hristos și la adunarea noastră la El, vă rugăm **2** să nu vă
cutremuraţi repede în mintea voastră și să nu vă tulburaţi,
nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin scrisoare, ca și cum
ar veni de la noi, spunând că ziua lui Hristos a venit deja. **3**
Nimeni să nu vă înșele în vreun fel. Căci aceasta nu va
fi decât dacă va veni mai întâi răzvrătirea și dacă se va
arăta omul păcatului, fiul pierzării. **4** El se opune și se înalță
împotriva a tot ceea ce se numește Dumnezeu sau la care
se închină, astfel încât se așează ca Dumnezeu în templul
lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. **5** Nu vă amintiți
că, atunci când eram încă cu voi, v-am spus aceste lucruri?
6 Acum știți ce-l oprește, ca să se arate la vremea lui. **7** Căci
misterul nelegiuirii deja lucrează. Numai că este unul care
îl reține acum, până când va fi scos din cale. **8** Atunci se
va arăta cel fără de lege, pe care Domnul îl va ucide cu
suflarea gurii Sale și îl va nimici prin manifestarea venirii
Sale; **9** cel a cărui venire este conform lucrării lui Satana, cu
toată puterea, cu semne și minuni mincinoase, **10** și cu toată
înșelăciunea răutății pentru cei care se pierd, pentru că nu
au primit dragostea adevărului, ca să fie mântuiți. **11** Din
această cauză, Dumnezeu le trimite o amăgire puternică, ca
să creadă o minciună, **12** pentru ca să fie judecați toți cei care
nu au crezut adevărul, ci au avut plăcere în nedreptate. **13**
Dar noi suntem datori să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu
pentru voi, frați iubiți de Domnul, pentru că Dumnezeu v-a
ales de la început pentru mântuirea prin sfințirea Duhului și
prin credința în adevăr, **14** la care v-a chemat prin Buna
Vestire, în vederea obținerii slavei Domnului nostru Isus
Hristos. **15** Așadar, fraților, rămâneți deci tari și păstrați
tradițiile pe care ați fost învățați de noi, fie prin cuvânt, fie
prin scrisoare. **16** Iar Domnul nostru Iisus Hristos însuși și
Dumnezeu Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin har
mângâierea veșnică și buna nădejde, **(aiōnios g166)** **17** să
mângâie inimile voastre și să vă întărească în orice faptă
bună și în orice cuvânt.

3 În sfârșit, fraților, rugați-vă pentru noi, ca să se
răspândească repede Cuvântul Domnului și să fie
proslăvit, ca și la voi, **2** și să fim izbăviți de oamenii
nechibzuiți și răi, căci nu toți au credință. **3** Dar credincios
este Domnul, care vă va întări și vă va păzi de cel rău. **4**
Noi avem încredere în Domnul în ceea ce vă privește, că
voi faceți și veți face ceea ce vă poruncim. **5** Domnul să
vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre
perseverența lui Hristos. **6** Și acum, fraților, vă poruncim,
în numele Domnului nostru Isus Hristos, să vă îndepărtaţi
de orice frate care umblă în răzvrătire și nu după tradiția
pe care au primit-o de la noi. **7** Căci voi știți cum trebuie
să ne imitaţi. Căci noi nu ne-am purtat cu răzvrătire între
voi, **8** și nici nu am mâncat pâine din mâna cuiva fără să o
plătim, ci, în muncă și osteneală, am lucrat zi și noapte,
ca să nu împovărăm pe niciunul dintre voi. **9** Aceasta nu
pentru că nu avem dreptul, ci pentru a ne face noi înșine un
exemplu pentru voi, ca să ne imitaţi. **10** Căci și când eram
cu voi, v-am poruncit acest lucru: “Dacă cineva nu vrea să
muncească, să nu-l lăsaţi să mănânce”. **11** Căci am auzit că
unii dintre voi umblă cu răzvrătire, care nu muncesc deloc, ci
sunt niște oameni ocupaţi. **12** Or, celor care sunt așa, le
poruncim și îi îndemnăm în Domnul Isus Hristos să lucreze
cu liniște și să-și mănânce propria pâine. **13** Dar voi, fraților,
nu vă obosiți în a face ce este drept. **14** Dacă cineva nu se

supune cuvântului nostru din această scrisoare, observați-l
pe acel om și nu vă apropiați de el, ca să fie rușinat. **15**
Nu-l socotiți ca pe un dușman, ci admonestați-l ca pe un
frate. **16** Și Domnul păcii să vă dea pace în toate zilele și în
toate felurile. Domnul să fie cu voi toți. **17** Eu, Pavel, scriu cu
mâna mea această salutare, care este semnul din fiecare
scrisoare. Iată cum scriu eu. **18** Harul Domnului nostru Isus
Hristos să fie cu voi toți. Amin.

1 Timotei

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, după porunca lui
Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos,
nădejdea noastră, **2** către Timotei, adevăratul meu copil în
credință: Har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru
și de la Hristos Isus, Domnul nostru. **3** După cum v-am
îndemnat când mergeam în Macedonia, rămâneți la Efes,
ca să porunciți unor oameni să nu învețe o altă învățătură,
4 și să nu dați atenție la mituri și la genealogii nesfârșite,
care provoacă certuri, în loc să dea atenție la administrarea
lui Dumnezeu, care este în credință. **5** Dar scopul acestei
porunci este dragostea dintr-o inimă curată, o conștiință
bună și o credință sinceră, **6** de la care unii, ratând ținta, s-
au abătut spre vorbărie deșartă, **7** dorind să fie învățători ai
legii, deși nu înțeleg nici ceea ce spun, nici despre ceea
ce afirmă cu tărie. **8** Dar noi știm că Legea este bună,
dacă o folosește cineva în mod legal, **9** știind că Legea
nu a fost făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei fără de
lege și nesupuși, pentru cei nelegiuiți și păcătoși, pentru
cei necredincioși și profanatori, pentru ucigașii de tați și
ucigașii de mame, pentru ucigașii de oameni, **10** pentru cei
imorali din punct de vedere sexual, pentru homosexuali,
pentru traficanții de sclavi, pentru mincinoși, pentru sperjurori
și pentru orice alt lucru contrar bunei învățături, **11** potrivit
cu Buna Vestire a slavei binecuvântatului Dumnezeu, care
mi-a fost încredințată. **12** Mulțumesc Celui ce m-a făcut în
stare, Hristos Isus, Domnul nostru, pentru că m-a socotit
credincios, punându-mă în slujbă, **13** deși eram hulitor,
prigonitor și obraznic. Cu toate acestea, am obținut îndurare,
pentru că am făcut-o din necredință, în necunoștință de
cauză. **14** Harul Domnului nostru a abundat nespus de mult
cu credința și cu dragostea care este în Cristos Isus. **15** Este
credincioasă și vrednică de toată acceptarea afirmația că
Isus Hristos a venit în lume ca să mântuiască pe păcătoși,
dintre care eu sunt cel dintâi. **16** Totuși, din această cauză
am obținut îndurare, pentru ca, în mine mai întâi, Isus
Hristos să-și arate toată răbdarea ca exemplu pentru cei
care urmau să creadă în el pentru viața veșnică. **(aiōnios g166)**
17 Acum, Regelui veșnic, nemuritor și invizibil, lui Dumnezeu,
care este singurul înțelept, să fie cinstea și gloria în vecii
vecilor. Amin. **(aiōn g165)** **18** Îți încredințez această învățătură,
copilul meu Timotei, conform profețiilor care ți-au fost date
mai înainte, pentru ca prin ele să duci lupta cea bună, **19**
păstrând credința și o conștiință bună, pe care unii, după ce
au îndepărtat-o, au naufragiat în ceea ce privește credința,
20 printre care se numără Himeneu și Alexandru, pe care i-
am dat pe mâna Satanei, ca să fie învățați să nu hulească.

2 Îndemn, așadar, mai întâi de toate, să se facă cereri,
rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii, **2**
pentru împărați și pentru toți cei care sunt în poziții înalte,
ca să ducem o viață liniștită și pașnică în toată evlavia și
respectul. **3** Căci acest lucru este bun și plăcut înaintea
lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, **4** care dorește ca toți
oamenii să fie mântuiți și să ajungă la deplina cunoaștere a
adevărului. **5** Căci există un singur Dumnezeu și un singur
mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Isus Cristos, **6**
care s-a dat pe sine însuși ca răscumpărare pentru toți,
mărturie la timpul potrivit, **7** pentru care am fost numit
predicator și apostol — spun adevărul în Cristos, nu mint
—, învățător al neamurilor în credință și adevăr. **8** Așadar,
doresc ca oamenii să se roage în fiecare loc, ridicând mâini
sfinte, fără mânie și fără îndoială. **9** La fel, ca și femeile
să se împodobească în haine decente, cu modestie și
cuviinciozitate, nu cu păr împletit, cu aur, cu perle sau cu
haine scumpe, **10** ci cu fapte bune, ceea ce se cuvine
femeilor care mărturisesc evlavia. **11** Femeia să învețe în
liniște, cu deplină supunere. **12** Dar eu nu permit ca o femeie
să învețe și nici să exercite autoritate asupra unui bărbat, ci
să fie în liniște. **13** Căci mai întâi a fost format Adam, apoi
Eva. **14** Adam nu a fost înșelat, dar femeia, fiind înșelată, a
căzut în neascultare; **15** dar ea va fi salvată prin nașterea
copiilor, dacă vor continua în credință, în iubire și în sfințenie
cu sobrietate.

3 Iată o vorbă credincioasă: cine vrea să fie supraveghetor,
dorește o lucrare bună. **2** Așadar, supraveghetorul trebuie
să fie fără prihană, soț al unei singure soții, cumpătat,
cumpătat, cumpătat, modest, ospitalier, bun la învățătură; **3**
să nu fie băutor, să nu fie violent, să nu fie lacom de bani, ci
blând, să nu fie certăreț, să nu fie lacom; **4** să fie unul care
își conduce bine propria casă, având copiii în supunere cu
toată reverența; **5** (căci cum ar putea cineva care nu știe
să-și conducă propria casă să aibă grijă de adunarea lui
Dumnezeu?) **6** nu un nou convertit, ca nu cumva, îngâmfat,
să nu cadă în aceeași osândă ca și diavolul. **7** Mai mult,
trebuie să aibă o mărturie bună din partea celor de afară, ca
să nu cadă în ocară și în capcana diavolului. **8** La fel și
slujitorii trebuie să fie cuviincioși, să nu aibă o limbă cu două
tăișuri, să nu fie dependenți de mult vin, să nu fie lacomi de
bani, **9** și să aibă o conștiință curată în ceea ce privește taina
credinței. **10** Să fie și ei mai întâi puși la încercare; apoi să
slujească, dacă sunt ireproșabili. **11** Soțiile lor, la fel, trebuie

să fie respectuoase, să nu fie defăimătoare, cumpătate și
credincioase în toate lucrurile. 12 Slujitorii să fie soți ai unei
singure soții, să își conducă bine copiii și casele lor. 13 Căci
cei care au slujit bine își dobândesc o poziție bună și o mare
îndrăzneală în credința care este în Hristos Isus. 14 Vă
scriu aceste lucruri, nădăjduind să vin curând la voi, 15 dar
dacă voi aștepta mult, ca să știți cum trebuie să vă purtați
în casa lui Dumnezeu, care este Adunarea Dumnezeului
celui viu, stâlpul și temelia adevărului. 16 Fără îndoială, taina
evlaviei este mare: Dumnezeu a fost revelat în carne și
oase, îndreptățit în spirit, văzut de îngeri, propovăduit printre
națiuni, crezut în lume, și primit în slavă.

4 Dar Duhul spune în mod expres că, în vremurile de pe
urmă, unii se vor depărta de la credință, ascultând de
duhuri seducătoare și de învățături ale demonilor, 2 prin
ipocrizia unor oameni care spun minciuni, care-și lovesc
conștiința ca un fier încins, 3 care interzic căsătoria și
poruncesc să se abțină de la mâncărurile pe care Dumnezeu
le-a creat pentru a fi primite cu mulțumire de cei ce cred
și cunosc adevărul. 4 Căci orice făptură a lui Dumnezeu
este bună și nimic nu este de lepădat, dacă este primit cu
mulțumire. 5 Căci este sfințită prin cuvântul lui Dumnezeu și
prin rugăciune. 6 Dacă vei învăța pe frați aceste lucruri, vei fi
un bun slujitor al lui Hristos Isus, hrănit cu cuvintele credinței
și cu buna învățătură pe care ai urmat-o. 7 Dar refuzați
fabulele profane și cele ale babelor. Exersează-te spre
evlavie. 8 Căci exercițiul trupesc are o anumită valoare, dar
evlavia are valoare în toate lucrurile, având făgăduința vieții
de acum și a celei viitoare. 9 Acest cuvânt este credincios
și vrednic de toată acceptarea. 10 Căci în acest scop ne
străduim și suferim ocara, pentru că ne-am pus încrederea în
Dumnezeul cel viu, care este Mântuitorul tuturor oamenilor,
mai ales al celor care cred. 11 Poruncește și învață aceste
lucruri. 12 Nimeni să nu disprețuiască tinerețea voastră, ci
să fiți o pildă pentru cei credincioși, prin cuvânt, prin felul
vostru de viață, prin dragoste, prin duh, prin credință și prin
curăție. 13 Până voi veni eu, fiți atenți la citire, la îndemn și
la învățătură. 14 Nu neglijați darul care este în voi, care v-a
fost dat prin profeție, prin punerea mâinilor bătrânilor. 15 Fiți
sârguincioși în aceste lucruri. Dăruiește-te cu totul lor, pentru
ca progresul tău să fie descoperit tuturor. 16 Fiți atenți la voi
înșivă și la învățătura voastră. Continuați în aceste lucruri,
căci, făcând aceasta, vă veți salva atât pe voi înșivă, cât și
pe cei care vă ascultă.

5 Nu mustrați pe cel mai în vârstă, ci îndemnați-l ca pe
un tată; pe cei mai tineri, ca pe niște frați; 2 pe cele
mai în vârstă, ca pe niște mame; pe cele mai tinere, ca pe
niște surori, în toată curăția. 3 Cinstiți văduvele care sunt
văduve cu adevărat. 4 Dar, dacă vreo văduvă are copii sau
nepoți, să învețe mai întâi să dea dovadă de evlavie față de
familia lor și să-și răsplătească părinții, căci aceasta este
plăcut înaintea lui Dumnezeu. 5 Or, cea care este văduvă
cu adevărat și pustie, își pune nădejdea în Dumnezeu și
stăruie în cereri și rugăciuni noapte și zi. 6 Dar cea care se
dăruiește plăcerilor este moartă cât trăiește. 7 De asemenea,
poruncește aceste lucruri, ca să fie fără prihană. 8 Dar dacă
cineva nu are grijă de ai săi și mai ales de casa sa, a tăgăduit
credința și este mai rău decât un necredincios. 9 Nimeni să
nu fie înscrisă ca văduvă în vârstă de mai puțin de șaizeci
de ani, după ce a fost soția unui singur bărbat, 10 și a fost
aprobată prin fapte bune, dacă a crescut copii, dacă a fost
ospitalieră cu străinii, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă
a ușurat pe cei necăjiți și dacă a urmat cu sârguință orice
lucrare bună. 11 Dar refuză pe văduvele mai tinere, pentru
că, după ce au devenit desfrânate împotriva lui Hristos, vor
să se căsătorească, 12 fiind osândite, pentru că au respins
primul lor angajament. 13 În plus, ele învață și să fie leneșe,
umblând din casă în casă. Nu numai leneși, ci și bârfitori
și băgători de seamă, spunând lucruri pe care nu trebuie
să le spună. 14 Așadar, doresc ca văduvele mai tinere să
se căsătorească, să aibă copii, să conducă gospodăria și
să nu dea prilej adversarului să insulte. 15 Căci deja unii
s-au abătut după Satana. 16 Dacă vreun bărbat sau vreo
femeie credincioasă are văduve, să le ușureze, și să nu lase
adunarea să fie împovărată, ca să ușureze pe cele care sunt
într-adevăr văduve. 17 Să fie socotiți vrednici de o cinste
dublă bătrânii care conduc bine, mai ales cei ce lucrează în
cuvânt și în învățătură. 18 Căci Scriptura zice: “Să nu pui
botniță boului când calcă grâul”. Și: “Lucrătorul este vrednic
de plata sa”. 19 Să nu primești o acuzație împotriva unui
bătrân decât pe baza a doi sau trei martori. 20 Pe cei ce
păcătuiesc, mustrați-i în fața tuturor, pentru ca și ceilalți să se
teamă. 21 Vă poruncesc, în fața lui Dumnezeu, a Domnului
Isus Hristos și a îngerilor aleși, să respectați aceste lucruri
fără prejudecăți, fără să faceți nimic cu părtinire. 22 Să nu
puneți mâinile în grabă asupra nimănui. Nu fiți părtași la
păcatele altora. Păstrați-vă puritatea. 23 Nu mai bea numai
apă, ci bea și puțin vin, pentru sănătatea stomacului tău și
pentru bolile tale frecvente. 24 Păcatele unora sunt evidente,
care îi preced la judecată, iar altele vin mai târziu. 25 La fel
și faptele bune sunt evidente, iar cele care sunt altfel nu pot
fi ascunse.

6 Toți cei ce sunt robi sub jug să socotească pe stăpânii
lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulit numele lui
Dumnezeu și învățătura. **2** Cei care au stăpâni credincioși,
să nu-i disprețuiască, pentru că sunt frați, ci mai degrabă
să le slujească, pentru că cei care au parte de binefacere
sunt credincioși și iubiți. Învățați și îndemnați aceste lucruri.
3 Dacă cineva învață o altă învățătură și nu se supune
cuvintelor sănătoase, cuvintelor Domnului nostru Isus Hristos
și învățăturii care este potrivit cu evlavia, **4** este un îngâmfat,
care nu știe nimic, ci este obsedat de certuri, de dispute
și de lupte de cuvinte, de unde vin invidii, certuri, insulte,
suspiciuni rele, **5** fricțiuni constante ale oamenilor cu minți
corupte și lipsiți de adevăr, care cred că evlavia este un
mijloc de câștig. Îndepărtează-te de astfel de oameni. **6**
Dar evlavia cu mulțumire este un mare câștig. **7** Căci noi
nu am adus nimic în lume și cu siguranță nu putem duce
nimic la îndeplinire. **8** Dar având hrană și îmbrăcăminte, ne
vom mulțumi cu asta. **9** Dar cei care sunt hotărâți să se
îmbogățească cad în ispită, în capcană și în multe pofte
nebunești și dăunătoare, de natură să înece pe oameni în
ruină și distrugere. **10** Căci iubirea de bani este o rădăcină a
tot felul de rele. Unii au fost rătăciți de la credință din cauza
lăcomiei lor și s-au străpuns singuri cu multe necazuri. **11**
Dar tu, om al lui Dumnezeu, să fugi de aceste lucruri și să
urmezi dreptatea, evlavia, credința, dragostea, perseverența
și blândețea. **12** Luptă lupta cea bună a credinței. Apucă-
te de viața veșnică la care ai fost chemat și ai mărturisit
buna mărturisire în fața multor martori. **(aiōnios g166)** **13** Vă
poruncesc, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor
lucrurilor, și înaintea lui Isus Cristos, care în fața lui Ponțiu
Pilat a mărturisit buna mărturisire, **14** să respectați porunca
fără pată, fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus
Cristos, **15** pe care, la timpul potrivit, o va arăta el, care
este binecuvântatul și singurul Conducător, Regele regilor și
Domnul domnilor. **16** El singur are nemurirea, care locuiește
într-o lumină de neatins, pe care nimeni nu l-a văzut și nici
nu poate să-l vadă, căruia i se cuvine cinstea și puterea
veșnică. Amin. **(aiōnios g166)** **17** Îndemnați-i pe cei ce sunt
bogați în veacul acesta să nu se îngâmfe și să nu-și pună
nădejdea în bogăția nesigură, ci în Dumnezeul cel viu, care
ne dăruiește din belșug toate cele de care ne putem bucura;
(aiōn g165) **18** să facă binele, să fie bogați în fapte bune, să
fie gata să împartă, gata să împartă; **19** să-și facă rezerve
pentru ei înșiși o temelie bună pentru vremurile viitoare, ca
să poată dobândi viața veșnică. **20** Timotei, păzește ceea
ce ți s-a încredințat, ferindu-te de vorbăria deșartă și de
opozițiile celor ce se numesc în mod greșit știință, **21** pe
care le fac unii, și care s-au abătut de la credință. Harul să
fie cu voi. Amin.

2 Timotei

1 Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu,
după făgăduința vieții care este în Hristos Isus, **2** către
Timotei, copilul meu preaiubit: Har, îndurare și pace, de
la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Isus, Domnul nostru.
3 Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia îi slujesc cu conștiință
curată, ca și strămoșii mei. Cât de neîncetat îmi amintesc
de voi în cererile mele, zi și noapte **4** tânjind să vă văd,
amintindu-mi de lacrimile voastre, ca să mă umplu de
bucurie; **5** după ce mi-am adus aminte de credința sinceră
care este în voi, care a trăit mai întâi în bunica voastră Lois
și în mama voastră Eunice și, sunt convins, și în voi. **6** De
aceea vă reamintesc să treziți darul lui Dumnezeu, care
este în voi, prin punerea mâinilor mele. **7** Căci Dumnezeu
nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și
de stăpânire de sine. **8** De aceea, să nu vă fie rușine de
mărturia Domnului nostru, nici de mine, prizonierul lui, ci să
înduraţi greutățile pentru Buna Vestire, potrivit cu puterea lui
Dumnezeu, **9** care ne-a salvat și ne-a chemat cu o chemare
sfântă, nu după faptele noastre, ci după propriul său scop și
har, care ne-a fost dat în Isus Hristos înainte de veșnicie,
(aiōnios g166) **10** dar care a fost descoperit acum prin apariția
Mântuitorului nostru, Isus Hristos, care a desființat moartea
și a adus la lumină viața și nemurirea prin Buna Vestire.
11 Pentru aceasta am fost desemnat ca predicator, apostol
și învățător al neamurilor. **12** De aceea și eu sufăr aceste
lucruri. Dar nu mă rușinez, pentru că știu pe Cel în care
am crezut și sunt încredințat că El poate păzi ceea ce i-am
încredințat pentru ziua aceea. **13** Țineți modelul cuvintelor
sănătoase pe care le-ați auzit de la mine, în credința și
dragostea care este în Hristos Isus. **14** Acel lucru bun care
v-a fost încredințat, păziți-l prin Duhul Sfânt care locuiește în
noi. **15** Știți că toți cei din Asia s-au depărtat de mine, printre
care Fgel și Hermogene. **16** Domnul să dea îndurare casei
lui Onisifor, pentru că de multe ori m-a răcorit și nu i-a fost
rușine de lanțul meu, **17** ci, când era la Roma, m-a căutat cu
sârguință și m-a găsit **18** (Domnul să-i dea să găsească
îndurarea Domnului în ziua aceea); și în câte lucruri a slujit
la Efes, știți foarte bine.

2 Tu, deci, copilul meu, întărește-te în harul care este
în Hristos Isus. **2** Lucrurile pe care le-ai auzit de la
mine printre mulți martori, încredințează-le unor oameni
credincioși, care vor putea să învețe și pe alții. **3** De aceea,
trebuie să înduri greutăți ca un bun soldat al lui Hristos Isus.
4 Nici un soldat aflat la datorie nu se încurcă în treburile
vieții, pentru a fi pe placul celui care l-a înrolat ca soldat.
5 De asemenea, dacă cineva concurează în atletism, nu
este încoronat decât dacă a concurat conform regulilor. **6**
Fermierul care muncește trebuie să fie primul care primește
o parte din recoltă. **7** Luați în considerare ceea ce vă spun
și Domnul să vă dea pricepere în toate lucrurile. **8** Adu-ți
aminte de Iisus Hristos, înviat din morți, din neamul lui David,
după Buna Vestire a mea, **9** în care am suferit până la lanțuri
ca un criminal. Dar cuvântul lui Dumnezeu nu este înlănțuit.
10 De aceea îndur toate lucrurile de dragul celor aleși, pentru
ca și ei să dobândească mântuirea care este în Cristos Isus
cu glorie veșnică. **(aiōnios g166)** **11** Acest cuvânt este demn de
încredere: “Căci dacă am murit împreună cu el, vom trăi și
noi cu el. **12** Dacă rezistăm, vom domni și noi împreună
cu el. Dacă îl negăm, ne va refuza și el. **13** Dacă suntem
necredincioși, el rămâne credincios; pentru că nu se poate
nega pe sine.” **14** Amintește-le aceste lucruri, cerându-le,
înaintea Domnului, să nu se certe în zadar, ca să nu se certe
în zadar, ca să strice pe cei ce ascultă. **15** Străduiește-te să
te prezinți pe tine însuți aprobat de Dumnezeu, ca un lucrător
care nu are de ce să se rușineze, care să mânuiască bine
Cuvântul adevărului. **16** Dar ferește-te de vorbăria goală,
pentru că aceasta va merge mai departe în impietate, **17**
iar cuvintele acelea vor mistui ca o cangrenă, dintre care
se numără Himeneu și Filet: **18** oameni care au greșit în
privința adevărului, spunând că învierea a trecut deja și
răsturnând credința unora. **19** Cu toate acestea, temelia
fermă a lui Dumnezeu rămâne în picioare, având această
pecete: “Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai lui” și: “Oricine
numește numele Domnului să se depărteze de nedreptate”.
20 Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint,
ci și de lemn și de lut. Unele sunt pentru cinste și altele
pentru dezonoare. **21** Așadar, dacă cineva se curăță de
acestea, va fi un vas de cinste, sfințit și potrivit pentru uzul
stăpânului, pregătit pentru orice lucrare bună. **22** Fugiți de
poftele tinereții, și căutați dreptatea, credința, dragostea și
pacea cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată.
23 Dar refuzați întrebările nebunești și ignorante, știind că
ele generează certuri. **24** Slujitorul Domnului nu trebuie să
se certe, ci să fie blând cu toți, capabil să învețe, răbdător,
25 corectând cu blândețe pe cei care i se opun. Poate
că Dumnezeu le va da pocăința care să ducă la deplina
cunoaștere a adevărului **26** și se vor putea recupera din
capcana diavolului, după ce au fost luați prizonieri de el
pentru a-i face voia.

3 Dar să știți că în zilele din urmă vor veni vremuri
grele. 2 Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de
bani, lăudăroși, aroganți, hulitori, neascultători de părinți,
nerecunoscători, necredincioși, nesfânți, 3 lipsiți de afecțiune
firească, neiertători, calomniatori, fără stăpânire de sine,
înverșunați, nu iubitori de bine, 4 trădători, încăpățânați,
îngâmfați, încrezuți, iubitori de plăceri mai degrabă decât
iubitori de Dumnezeu, 5 având o formă de evlavie, dar
negând puterea ei. Îndepărtați-vă și de aceștia. 6 Căci
unii dintre aceștia sunt oameni care se strecoară în case
și iau prizoniere femei creduli, încărcate de păcate, duse
de felurite pofte, 7 învățând mereu și neputând niciodată
să ajungă la cunoașterea adevărului. 8 Așa cum Jannes
și Jambres s-au împotrivit lui Moise, tot așa și aceștia
se împotrivesc adevărului, oameni corupți la minte, care
în privința credinței sunt respinși. 9 Dar ei nu vor merge
mai departe. Căci nebunia lor va fi evidentă pentru toți
oamenii, așa cum a ajuns să fie și a lor. 10 Dar voi ați
urmărit învățătura, purtarea, hotărârea, credința, răbdarea,
dragostea, statornicia, 11 persecuțiile și suferințele mele,
care mi s-au întâmplat în Antiohia, în Iconiu și în Listra.
Am îndurat acele persecuții. Domnul m-a izbăvit din toate
acestea. 12 Da, și toți cei care doresc să trăiască cu evlavie
în Hristos Isus vor suferi persecuții. 13 Dar oamenii răi și
impostorii se vor înrăutăți din ce în ce mai mult, înșelând și
fiind înșelați. 14 Dar voi rămâneți în lucrurile pe care le-ați
învățat și de care ați fost încredințați, știind de la cine le-ați
învățat. 15 Încă din copilărie ați cunoscut Sfintele Scripturi,
care pot să vă facă înțelepți pentru mântuire, prin credința
care este în Hristos Isus. 16 Orice Scriptură este insuflată de
Dumnezeu și folositoare pentru învățătură, pentru mustrare,
pentru îndreptare și pentru instruire în neprihănire, 17 pentru
ca fiecare persoană care aparține lui Dumnezeu să fie
completă, echipată temeinic pentru orice lucrare bună.

4 Vă poruncesc, așadar, înaintea lui Dumnezeu și a
Domnului Isus Hristos, care va judeca pe cei vii și pe
cei morți, la arătarea Lui și în Împărăția Lui: 2 propovăduiți
Cuvântul; fiți grabnici la vreme și la nesfârșit; mustrați,
mustrați și îndemnați cu toată răbdarea și cu toată învățătura.
3 Căci va veni vremea când nu vor asculta învățătura
sănătoasă, ci, având mâncărimi de urechi, își vor îngrămădi
învățători după poftele lor, 4 își vor întoarce urechile de la
adevăr și se vor abate spre fabule. 5 Dar tu să fii cumpătat
în toate, să suporți greutăți, să faci lucrarea de evanghelist
și să-ți împlinești slujba. 6 Căci deja sunt oferit și a venit
vremea plecării mele. 7 Am luptat lupta cea bună. Am
terminat cursul. Am păstrat credința. 8 De acum încolo, mi
s-a strâns cununa dreptății, pe care Domnul, judecătorul cel
drept, mi-o va da în ziua aceea; și nu numai mie, ci și tuturor
celor care au iubit arătarea Lui. 9 Să vă sârguiți să veniți
curând la mine, 10 căci Demas m-a părăsit, iubind lumea de
acum, și s-a dus la Tesalonic, Crescens în Galatia și Tit în
Dalmația. (aiōn g165) 11 Numai Luca este cu mine. Luați-l pe
Marcu și aduceți-l cu voi, căci îmi este de folos pentru slujbă.
12 Am trimis însă pe Tihicus la Efes. 13 Adu mantia pe care
am lăsat-o la Troa la Carpus când vii — și cărțile, mai ales
pergamentele. 14 Alexandru, coptarul, mi-a făcut mult rău.
Domnul îi va răsplăti după faptele lui. 15 Ferește-te de el,
pentru că s-a opus mult cuvintelor noastre. 16 La prima mea
apărare, nimeni nu a venit să mă ajute, ci toți m-au părăsit.
Să nu li se reproșeze acest lucru. 17 Dar Domnul a stat
lângă mine și m-a întărit, pentru ca prin mine să se proclame
pe deplin mesajul și să audă toate neamurile. Astfel am fost
izbăvit din gura leului. 18 Și Domnul mă va izbăvi de orice
lucrare rea și mă va păstra pentru Împărăția Sa cerească. A
lui să fie gloria în vecii vecilor. Amin. (aiōn g165) 19 Salutați pe
Prisca și pe Acuila și casa lui Onisifor. 20 Erast a rămas
la Corint, dar pe Trofim l-am lăsat bolnav la Milet. 21 Fiți
sârguincioși să veniți înainte de iarnă. Eubulus vă salută, ca
și Pudens, Linus, Claudia și toți frații. 22 Domnul Isus Hristos
să fie cu duhul tău. Harul să fie cu tine. Amin.

Titus

1 Pavel, slujitor al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus
Hristos, după credința celor aleși de Dumnezeu și după
cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavia, **2** în
speranța vieții veșnice, pe care Dumnezeu, care nu poate
minți, a făgăduit-o înainte de începutul veacurilor, **(aiōnios**
g166) **3** dar care, la vremea Sa, a descoperit cuvântul Său
în mesajul care mi-a fost încredințat, potrivit poruncii lui
Dumnezeu, Mântuitorul nostru, **4** lui Tit, adevăratul meu
copil, potrivit unei credințe comune: Har, milă și pace de la
Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Isus Hristos, Mântuitorul
nostru. **5** De aceea v-am lăsat în Creta, ca să puneți în
ordine ce lipsește și să rânduiți bătrâni în fiecare cetate,
cum v-am poruncit eu, **6** dacă este cineva fără vină, soț
al unei singure femei, cu copii credincioși, care nu sunt
acuzați de desfrânare sau de neorânduială. **7** Pentru că
supraveghetorul trebuie să fie fără vină, ca un administrator
al lui Dumnezeu, să nu se mulțumească cu sine, să nu se
mânie ușor, să nu fie dat la vin, să nu fie violent, să nu fie
lacom la câștiguri necinstite; **8** ci să fie dat la ospitalitate,
iubitor de bine, cumpătat, corect, cinstit, sfânt, stăpân pe
sine, **9** să se țină de cuvântul credincios, care este conform
învățăturii, ca să poată îndemna în doctrina sănătoasă și
să convingă pe cei care îl contrazic. **10** Căci sunt și mulți
oameni nechibzuiți, vorbitori și înșelători, mai ales cei din
circumcizie, **11** cărora trebuie să li se astupe gura, oameni
care răstălmăcesc case întregi, învățând lucruri pe care nu
trebuie să le facă, pentru un câștig necinstit. **12** Unul dintre
ei, un profet de-al lor, a spus: “Creștinele sunt întotdeauna
mincinoase, fiare rele și lăcomi leneși”. **13** Această mărturie
este adevărată. De aceea, mustrați-i aspru, ca să fie sănătoși
în credință, **14** fără să fie atenți la fabulațiile iudaice și la
poruncile oamenilor care se îndepărtează de adevăr. **15**
Pentru cei curați, toate lucrurile sunt pure, dar pentru cei
necurați și necredincioși, nimic nu este curat, ci atât mintea
lor, cât și conștiința lor sunt spurcate. **16** Ei mărturisesc că
îl cunosc pe Dumnezeu, dar prin faptele lor îl neagă, fiind
abominabili, neascultători și nepotriviți pentru orice lucrare
bună.

2 Ci spuneți ceea ce se potrivește cu învățătura sănătoasă,
2 ca bărbații mai în vârstă să fie cumpătați, cumpătați,
cumpătați, cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste și
în perseverență, **3** și ca femeile mai în vârstă să fie, de
asemenea, cuviincioase în purtare, să nu fie calomniatoare
și să nu fie roabe de mult vin, învățătoare a ceea ce este
bun, **4** pentru ca ele să învețe pe tinerele neveste să-și
iubească soții, să-și iubească copiii, **5** să fie cumpătate,
caste, lucrătoare în casă, amabile, supuse propriilor soți,
pentru ca cuvântul lui Dumnezeu să nu fie hulit. **6** De
asemenea, îndemnați și pe cei mai tineri să fie cumpătați. **7**
În toate lucrurile, arată-te pe tine însuți un exemplu de fapte
bune. În învățătura voastră, arătați integritate, seriozitate,
incoruptibilitate **8** și o vorbire sănătoasă, care nu poate fi
condamnată, pentru ca cel care vi se opune să fie rușinat,
neavând nimic rău de spus despre noi. **9** Îndeamnă-i pe
slujitori să se supună stăpânilor lor și să fie binevoitori în
toate lucrurile, fără să se contrazică, **10** fără să fure, ci să
dea dovadă de toată buna credincioșie, ca să împodobească
în toate lucrurile învățătura lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.
11 Căci harul lui Dumnezeu s-a arătat, aducând mântuirea
tuturor oamenilor, **12** instruindu-ne pentru ca, lepădându-ne
de impietate și de poftele lumești, să trăim sobru, drept și
evlavios în veacul acesta; **(aiōn g165)** **13** așteptând speranța
binecuvântată și arătarea gloriei marelui nostru Dumnezeu
și Mântuitor, Isus Cristos, **14** care s-a dat pe sine însuși
pentru noi, ca să ne răscumpere de orice nelegiuire și să
își purifice un popor ca să fie proprietatea sa, zelos pentru
fapte bune. **15** Spuneți aceste lucruri, îndemnați și mustrați
cu toată autoritatea. Nimeni să nu vă disprețuiască.

3 Amintește-le să se supună stăpânilor și autorităților, să
fie ascultători, să fie gata pentru orice lucrare bună, **2** să
nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie certăreți, să fie
blânzi, cu toată smerenia față de toți oamenii. **3** Fiindcă și
noi am fost odinioară nebuni, neascultători, înșelați, slujind
diferitelor pofte și plăceri, trăind în răutate și invidie, urâcioși
și urându-ne unii pe alții. **4** Dar, când s-a arătat bunătatea
lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și dragostea lui față de
oameni, **5** nu prin fapte de dreptate pe care le-am făcut
noi înșine, ci, potrivit milei sale, ne-a mântuit prin spălarea
regenerării și înnoirea prin Duhul Sfânt, **6** pe care l-a revărsat
din belșug asupra noastră prin Isus Hristos, Mântuitorul
nostru, **7** pentru ca, fiind îndreptățiți prin harul său, să fim
făcuți moștenitori, potrivit cu speranța vieții veșnice. **(aiōnios**
g166) **8** Această afirmație este credincioasă și, cu privire la
aceste lucruri, doresc să insistați cu încredere, pentru ca cei
care au crezut în Dumnezeu să fie atenți să păstreze faptele
bune. Aceste lucruri sunt bune și folositoare pentru oameni;
9 dar evitați întrebările nebunești, genealogiile, certurile
și disputele despre lege, pentru că sunt nefolositoare și
zadarnice. **10** Evitați un om fățiș, după o primă și o a doua
avertizare, **11** știind că unul ca acesta este pervertit și

păcătos, fiind condamnat de sine. **12** Când voi trimite la voi
pe Artemas sau pe Tihicus, să vă sârguiți să veniți la mine
la Nicopolis, căci am hotărât să iernez acolo. **13** Trimite
repede pe Zenas, avocatul, și pe Apolo la drum, ca să nu le
lipsească nimic. **14** De asemenea, poporul nostru să învețe
să întrețină fapte bune pentru a satisface nevoile necesare,
ca să nu rămână fără rodnicie. **15** Toți cei ce sunt cu mine vă
salută. Salutați-i pe cei care ne iubesc cu credință. Harul să
fie cu voi toți. Amin.

Filimon

1 Pavel, prizonier al lui Hristos Isus, și Timotei, fratele
nostru, lui Filimon, iubitul nostru colaborator, 2 iubitei
Apfia, lui Archifos, tovarășul nostru de luptă, și adunării
din casa voastră: 3 Harul și pacea să vă fie vouă, de la
Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos. 4
Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu, pomenindu-vă
în rugăciunile mele, 5 auzind de dragostea voastră și de
credința pe care o aveți față de Domnul Isus și față de toți
sfinții, 6 pentru ca părtășia credinței voastre să se întărească
în cunoașterea oricărui lucru bun care este în noi în Hristos
Isus. 7 Căci avem multă bucurie și mângâiere în dragostea
ta, pentru că inimile sfinților au fost înviorate prin tine, frate.
8 De aceea, deși am toată îndrăzneala în Hristos să vă
poruncesc ceea ce se cuvine, 9 totuși, din pricina dragostei,
mă adresez mai degrabă vouă, fiind unul ca Pavel, bătrân,
dar și prizonier al lui Isus Hristos. 10 Mă adresez vouă
pentru copilul meu Onesimus, căruia i-am devenit tată în
lanțurile mele, 11 care odinioară vă era inutil, dar acum vă
este de folos vouă și mie. 12 Îl trimit înapoi. Primiți-l, așadar,
pe el, adică pe inima mea, 13 pe care am vrut să-l păstrez
cu mine, pentru ca, în numele vostru, să-mi slujească în
lanțurile mele pentru Buna Vestire. 14 Dar nu am vrut să fac
nimic fără acordul vostru, pentru ca bunătatea voastră să nu
fie ca de nevoie, ci de bunăvoie. 15 De aceea, poate că a
fost despărțit de voi pentru o vreme, pentru ca voi să-l aveți
pentru totdeauna, (aiōnios g166) 16 nu mai ca sclav, ci mai
mult decât un sclav, un frate iubit — mai ales pentru mine,
dar cu atât mai mult pentru voi, atât în trup cât și în Domnul.
17 Deci, dacă mă socotiți părtaș, primiți-l pe el cum m-ați
primi pe mine. 18 Dar dacă v-a făcut vreun rău sau dacă vă
datorează ceva, puneți-l în contul meu. 19 Eu, Pavel, scriu
aceasta cu mâna mea: Îl voi răsplăti (ca să nu vă mai spun
că îmi sunteți dator chiar și dumneavoastră înșivă, pe lângă
asta). 20 Da, frate, lasă-mă să mă bucur de tine în Domnul.
Împrospătează-mi inima în Domnul. 21 Având încredere în
ascultarea voastră, vă scriu, știind că veți face chiar mai mult
decât vă spun eu. 22 Pregătiți-mi și o cameră de oaspeți,
căci sper că prin rugăciunile voastre voi fi înapoiat la voi. 23
Vă salută Epafras, tovarășul meu de închisoare în Hristos
Isus, 24 și Marcu, Aristarh, Demas și Luca, tovarășii mei
de muncă. 25 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu
duhul vostru. Amin.

Evrei

1 Dumnezeu, care în trecut a vorbit părinților, prin prooroci,
în multe vremuri și în felurite moduri, 2 la sfârșitul acestor
zile, ne-a vorbit prin Fiul Său, pe care L-a pus moștenitor al
tuturor lucrurilor și prin care a făcut și lumile. (aiōn g165) 3 Fiul
său este strălucirea gloriei sale, chipul însuși al substanței
sale și care susține toate lucrurile prin cuvântul puterii
sale, care, după ce ne-a purificat prin el însuși de păcatele
noastre, a șezut la dreapta Majestății de sus, 4 devenind cu
atât mai bun decât îngerii, cu cât numele mai presus de
îngerii pe care l-a moștenit este mai presus decât al lor. 5
Căci cui dintre îngeri i-a spus el vreodată "Tu ești Fiul meu.
Azi am devenit tatăl tău?" și din nou, "Îi voi fi un Tată, Și
el îmi va fi pentru mine un fiu?" 6 Când va aduce din nou
pe lume pe întâiul născut, zice: "Toți îngerii lui Dumnezeu
să i se închine". 7 Despre îngeri spune, "El își face îngerii
vânturi, și robii lui o flacără de foc." 8 Dar despre Fiul spune,
"Tronul Tău, Dumnezeule, este în vecii vecilor. Sceptrul
dreptății este sceptrul Împărăției Tale. (aiōn g165) 9 Tu ai
iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea; De aceea Dumnezeu,
Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul bucuriei mai presus
de semenii tăi." 10 Și, "Tu, Doamne, la început ai pus temelia
pământului. Cerurile sunt opera mâinilor Tale. 11 Ei vor pieri,
dar tu vei rămâne. Toate vor îmbătrâni ca o haină. 12 Le
vei înfășura ca pe o mantie, și vor fi schimbate; dar tu ești
la fel. Anii tăi nu vor da greș." 13 Dar care dintre îngeri a
spus vreodată, "Stai la dreapta mea, până ce voi face din
vrăjmașii tăi scăunelul picioarelor tale?" 14 Nu sunt oare toți
duhuri slujitoare, trimise să slujească în folosul celor ce vor
moșteni mântuirea?

2 De aceea trebuie să fim mai atenți la cele auzite, ca
nu cumva să ne îndepărtăm. 2 Căci, dacă cuvântul
rostit prin îngeri s-a dovedit statornic, iar orice fărădelege și
neascultare a primit o pedeapsă dreaptă, 3 cum vom scăpa
dacă vom neglija o mântuire atât de mare — care, la început,
după ce a fost rostită prin Domnul, ne-a fost confirmată de
cei care au auzit-o, 4 Dumnezeu mărturisind și el împreună
cu ei, atât prin semne și minuni, cât și prin diferite lucrări de
putere și prin daruri ale Duhului Sfânt, după voia lui? 5 Căci
El nu a supus lumii viitoare, despre care vorbim, îngerilor. 6
Ci cineva a mărturisit undeva, zicând: , "Ce este omul, de te
gândești la el? Sau pe fiul omului, ca să vă pese de el? 7
L-ai făcut puțin mai prejos decât îngerii. L-ai încoronat cu
glorie și onoare. 8 Tu ai supus toate lucrurile sub picioarele
Lui." Pentru că, supunându-i toate lucrurile, nu a lăsat nimic
din ceea ce nu-i este supus lui. Dar acum nu vedem încă
toate lucrurile supuse lui. 9 Ci îl vedem pe cel care a fost
făcut cu puțin mai prejos decât îngerii, pe Isus, din cauza
suferinței morții, încoronat cu glorie și onoare, pentru ca,
prin harul lui Dumnezeu, să guste din moarte pentru toți. 10
Fiindcă Lui, pentru care sunt toate lucrurile și prin care sunt
toate lucrurile, i s-a cuvenit, aducând mulți copii la slavă,
să desăvârșească prin suferințe pe autorul mântuirii lor. 11
Căci atât cel ce sfințește, cât și cei ce sunt sfințiți sunt toți
de la unul singur, motiv pentru care nu se rușinează să-i
numească frați, 12 spunând: "Voi vesti numele tău fraților
mei. În mijlocul adunării voi cânta lauda ta." 13 Și iarăși: "În
El îmi voi pune încrederea mea." Din nou: "Iată-mă aici cu
copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu." 14 De vreme ce copiii s-
au împărtășit din carne și sânge, și el însuși s-a împărtășit în
același fel, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel care
avea puterea morții, adică pe diavolul, 15 și să elibereze pe
toți cei care, de frica morții, au fost toată viața lor supuși
robiei. 16 Pentru că, foarte sigur, nu dă ajutor îngerilor, ci dă
ajutor urmașilor lui Avraam. 17 De aceea a fost obligat în
toate lucrurile să se facă asemenea fraților săi, ca să devină
un mare preot milostiv și credincios în ceea ce privește
lucrurile care țin de Dumnezeu, pentru a face ispășire pentru
păcatele poporului. 18 Căci, întrucât el însuși a suferit fiind
ispitit, poate ajuta pe cei ce sunt ispitiți.

3 Așadar, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați aminte
la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre: Isus,
2 care a fost credincios celui care l-a rânduit, cum a fost
și Moise în toată casa lui. 3 Căci el a fost socotit vrednic
de mai multă glorie decât Moise, pentru că cel care a zidit
casa are mai multă cinste decât casa. 4 Căci orice casă
este construită de cineva, dar cel care a construit totul este
Dumnezeu. 5 Într-adevăr, Moise a fost credincios în toată
casa sa ca un slujitor, ca mărturie a lucrurilor care urmau să
fie spuse mai târziu, 6 dar Cristos este credincios ca un
Fiu peste casa sa. Noi suntem casa lui, dacă ne păstrăm
până la sfârșit încrederea și slava speranței noastre fermă.
7 De aceea, așa cum spune Duhul Sfânt, "Astăzi, dacă veți
auzi vocea lui, 8 Nu vă împietriți inimile ca la răzvrătire,
în ziua încercării în pustie, 9 unde m-au încercat și m-au
pus la încercare părinții voștri, și a văzut faptele mele timp
de patruzeci de ani. 10 De aceea am fost nemulțumit de
neamul acela, ș i a spus: "Ei greș esc întotdeauna în inima
lor, dar ei nu-mi cunoșteau căile. 11 Așa cum am jurat în
mânia Mea, "Nu vor intra în odihna Mea." 12 Luați seama,
fraților, ca nu cumva să fie în vreunul din voi o inimă rea,

necredincioasă, care să se depărteze de Dumnezeul cel
viu; 13 ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, atâta timp
cât se numește "astăzi", ca nu cumva vreunul din voi să
se împietrească prin înșelăciunea păcatului. 14 Căci am
devenit părtași ai lui Hristos, dacă ne păstrăm până la sfârșit
începutul încrederii noastre, 15 în timp ce se spune "Astăzi,
dacă veți auzi vocea lui, nu vă împietriți inimile, ca în timpul
răzvrătirii." 16 Căci cine s-a răzvrătit când a auzit? Nu au fost
oare toți cei care au ieșit din Egipt conduși de Moise? 17 Cu
cine a fost nemulțumit patruzeci de ani? Nu a fost oare cu cei
care au păcătuit, ale căror trupuri au căzut în pustiu? 18 Cui
a jurat că nu vor intra în odihna lui, ci celor neascultători? 19
Vedem că ei nu au putut intra din cauza necredinței.

4 Să ne temem, așadar, ca nu cumva vreunul dintre voi să
pară că a lipsit de promisiunea de a intra în odihna Lui. 2
Căci, într-adevăr, ni s-a vestit o veste bună, așa cum au
făcut și ei, dar cuvântul pe care l-au auzit nu le-a fost de
folos, pentru că nu a fost amestecat cu credință de către
cei care l-au auzit. 3 Căci noi, cei care am crezut, intrăm
în acea odihnă, așa cum a spus el: "Așa cum am jurat în
mânia Mea, nu vor intra în odihna Mea", deși lucrările au
fost terminate de la întemeierea lumii. 4 Căci el a spus
undeva despre ziua a șaptea: "În ziua a șaptea, Dumnezeu
s-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Sale"; 5 iar în
acest loc din nou: "Ei nu vor intra în odihna Mea". 6 Văzând,
așadar, că rămâne ca unii să intre în ea, iar cei cărora le-a
fost vestită mai înainte vestea cea bună nu au reușit să intre
din cauza neascultării, 7 el definește din nou o zi anume,
"astăzi", spunând prin David, la o distanță atât de mare de
timp după aceea (așa cum s-a spus), "Astăzi, dacă veți auzi
vocea lui, nu vă împietriți inimile." 8 Căci dacă Iosua le-ar fi
dat odihnă, n-ar fi vorbit după aceea de o altă zi. 9 Rămâne
așadar o odihnă de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. 10
Căci cel care a intrat în odihna lui s-a odihnit și el însuși
de lucrările sale, cum s-a odihnit și Dumnezeu de ale lui.
11 Să ne sârguim deci să intrăm în această odihnă, ca nu
cumva cineva să cadă după același exemplu de neascultare.
12 Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător și mai
ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând până
la despărțirea sufletului și a duhului, a încheieturilor și a
măduvei, și poate să discearnă gândurile și intențiile inimii.
13 Nicio făptură nu este ascunsă de ochii Lui, ci toate lucrurile
sunt goale și expuse înaintea ochilor Celui căruia trebuie să
dăm socoteală. 14 Deci, având un mare preot care a trecut
prin ceruri, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ne ținem cu tărie
mărturisirea noastră. 15 Căci noi nu avem un mare preot
care nu poate fi atins de sentimentul slăbiciunilor noastre, ci
unul care a fost în toate privințele ispitit ca și noi, dar fără
păcat. 16 Să ne apropiem, așadar, cu îndrăzneală de tronul
harului, ca să primim îndurare și să găsim har pentru ajutor
la vreme de nevoie.

5 Fiindcă orice mare preot, luat dintre oameni, este rânduit
pentru oameni în ceea ce privește lucrurile care țin de
Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate. 2
Marele preot poate să se poarte cu blândețe cu cei care
sunt neștiutori și se rătăcesc, pentru că și el însuși este
înconjurat de slăbiciune. 3 Din această cauză, el trebuie să
ofere jertfe pentru păcate atât pentru popor, cât și pentru
el însuși. 4 Nimeni nu-și asumă singur această onoare, ci
este chemat de Dumnezeu, așa cum a fost Aaron. 5 Tot
astfel, nici Hristos nu s-a proslăvit pe sine însuși pentru a
fi făcut mare preot, ci el a fost cel care i-a spus "Tu ești
Fiul meu. Astăzi am devenit tatăl tău." 6 După cum spune
și în alt loc, "Ești preot pentru totdeauna, după ordinul lui
Melchisedec." (aiōn g165) 7 El, în zilele trupului său, după ce
a făcut rugăciuni și cereri cu strigăte și lacrimi puternice
către Cel ce putea să-l scape de la moarte, și după ce a
fost ascultat pentru frica lui evlavioasă, 8 deși era un Fiu, a
învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit. 9 Fiind
desăvârșit, el a devenit pentru toți cei care îl ascultă autorul
mântuirii veșnice, (aiōnios g166) 10 fiind numit de Dumnezeu
mare preot după ordinul lui Melchisedec. 11 Despre El
avem multe cuvinte de spus și greu de înțeles, pentru că
v-ați pierdut auzul. 12 Căci, deși până acum ar trebui să
fiți învățători, aveți din nou nevoie ca cineva să vă învețe
rudimentele primelor principii ale revelațiilor lui Dumnezeu.
Ați ajuns să aveți nevoie de lapte, și nu de hrană solidă. 13
Căci oricine trăiește cu lapte nu are experiență în cuvântul
dreptății, pentru că este un copil. 14 Dar hrana solidă este
pentru cei maturi, care, prin folosire, și-au exersat simțurile
pentru a discerne binele și răul.

6 Așadar, lăsând învățătura primelor principii ale lui Hristos,
să mergem mai departe spre desăvârșire — să nu punem
din nou temelia pocăinței de faptele moarte, a credinței în
Dumnezeu, 2 a învățăturii despre botezuri, despre punerea
mâinilor, despre învierea morților și despre judecata veșnică.
(aiōnios g166) 3 Asta vom face, dacă Dumnezeu ne va îngădui.
4 Căci în ceea ce privește pe cei care au fost odată luminați
și au gustat din darul ceresc și au fost făcuți părtași la
Duhul Sfânt, 5 și au gustat cuvântul bun al lui Dumnezeu și
puterile veacului viitor, (aiōn g165) 6 și apoi au căzut, este
imposibil să-i reînnoim din nou la pocăință, întrucât ei îl

răstignesc din nou pe Fiul lui Dumnezeu pentru ei înșiși și îl fac de rușine. 7 Căci pământul care a băut ploaia care
vine des peste el și produce o recoltă potrivită pentru cei
pentru care este și lucrat, primește binecuvântare de la
Dumnezeu; 8 dar dacă poartă spini și ciulini, este respins și
aproape de a fi blestemat, al cărui sfârșit este să fie ars.
9 Dar, preaiubiților, noi suntem încredințați de lucruri mai
bune pentru voi și de lucruri care însoțesc mântuirea, chiar
dacă vorbim astfel. 10 Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca
să uite lucrarea voastră și osteneala dragostei pe care ați
arătat-o față de numele Lui, prin faptul că ați slujit sfinților
și încă le mai slujiți. 11 Dorim ca fiecare dintre voi să dea
dovadă de aceeași sârguință în vederea împlinirii speranței
până la sfârșit, 12 ca să nu fiți leneși, ci imitatori ai celor
care, prin credință și perseverență, au moștenit promisiunile.
13 Căci, când Dumnezeu a făcut făgăduința lui Avraam,
n-a putut să jure pe nimeni mai mare, ci a jurat pe sine
însuși, 14 zicând: “Te voi binecuvânta și te voi binecuvânta
și te voi înmulți”. 15 Astfel, după ce a răbdat, a obținut
promisiunea. 16 Căci, într-adevăr, oamenii jură pe unul
mai mare și, în orice dispută a lor, jurământul este definitiv
pentru confirmare. 17 În felul acesta, Dumnezeu, hotărât
să arate mai mult moștenitorilor promisiunii imuabilitatea
sfatului său, a intervenit cu un jurământ, 18 pentru ca, prin
două lucruri imuabile, în care este imposibil ca Dumnezeu
să mintă, să avem o puternică încurajare, noi, care am fugit
să ne refugiem pentru a ne agăța de speranța pusă înaintea
noastră. 19 Această nădejde o avem ca o ancoră a sufletului,
o nădejde deopotrivă sigură și neclintită și care intră în ceea
ce este înăuntrul perdelei, 20 unde, ca un precursor, Isus a
intrat pentru noi, devenind Mare Preot pentru totdeauna,
după rânduiala lui Melchisedec. (aiōn g165)

7 Căci acest Melchisedec, regele Salemului, preot al lui
Dumnezeu Cel Preaînalt, care a întâlnit pe Avraam la
întoarcerea de la măcelul regilor și l-a binecuvântat, 2 căruia
Avraam i-a împărțit și a zecea parte din toate (fiind mai
întâi, prin interpretare, “rege al dreptății”, apoi și “rege al
Salemului”, adică “rege al păcii”, 3 fără tată, fără mamă,
fără genealogie, fără început de zile și fără sfârșit de viață,
ci făcut asemenea Fiului lui Dumnezeu), rămâne preot în
permanență. 4 Și gândește-te cât de mare era acest om,
căruia chiar și patriarhul Avraam i-a dat o zecime din prada
cea mai bună. 5 Într-adevăr, cei dintre fiii lui Levi care
primesc slujba de preot au poruncă să ia zeciuiala de la
popor, conform legii, adică de la frații lor, deși aceștia au
ieșit din trupul lui Avraam, 6 dar cel a cărui genealogie nu
se numără de la ei a acceptat zeciuiala de la Avraam și a
binecuvântat pe cel care are făgăduințele. 7 Dar, fără nicio
contestație, cel mai mic este binecuvântat de cel mai mare.
8 Aici primesc zeciuială oamenii care mor, dar acolo primește
zeciuială unul despre care s-a mărturisit că trăiește. 9 Putem
spune că, prin Avraam, chiar și Levi, care primește zeciuiala,
a plătit zeciuiala, 10 căci el era încă în trupul tatălui său
când Melchisedec l-a întâlnit. 11 Și dacă desăvârșirea a fost
prin preoția levitică, căci sub ea a primit poporul Legea, ce
nevoie mai era ca un alt preot să se ridice după rânduiala lui
Melchisedec, și să nu fie chemat după rânduiala lui Aaron?
12 Căci, fiind schimbată preoția, este necesar să se facă o
schimbare și în lege. 13 Căci cel despre care se spun aceste
lucruri aparține unei alte semințiii, din care nimeni nu a oficiat
la altar. 14 Căci este evident că Domnul nostru a ieșit din
Iuda, trib despre care Moise nu a vorbit nimic cu privire la
preoție. 15 Acest lucru este încă și mai evident dacă, după
asemănarea lui Melchisedec, se ridică un alt preot, 16 care
a fost făcut nu după legea unei porunci trupești, ci după
puterea unei vieți fără sfârșit; 17 căci este mărturisit, “Ești
preot pentru totdeauna, conform ordinului lui Melchisedec.”
(aiōn g165) 18 Căci este o anulare a unei porunci anterioare,
din cauza slăbiciunii și a lipsei ei de folos 19 (căci Legea nu a
făcut nimic desăvârșit), și o introducere a unei speranțe mai
bune, prin care ne apropiem de Dumnezeu. 20 Întrucât nu a
fost făcut preot fără jurământ 21 (căci, într-adevăr, au fost
făcuți preoți fără jurământ), ci el cu jurământ, prin cel care
spune despre el, “Domnul a jurat și nu se va răzgândi, 'Ești
preot pentru totdeauna, conform ordinului lui Melchisedec.’”
(aiōn g165) 22 Prin aceasta, Isus a devenit garanția unui
legământ mai bun. 23 Mulți au fost făcuți preoți, pentru că
moartea i-a împiedicat să continue. 24 Dar el, pentru că
trăiește veșnic, are o preoție neschimbată. (aiōn g165) 25 De
aceea și el este în măsură să salveze până la capăt pe cei
care se apropie de Dumnezeu prin el, întrucât el trăiește
în veac ca să mijlocească pentru ei. 26 Căci un astfel de
mare preot se cuvenea pentru noi: sfânt, fără vină, fără pată,
despărțit de păcătoși și mai înalt decât cerurile; 27 care nu
are nevoie, ca acei mari preoți, să aducă zilnic jertfe, mai
întâi pentru păcatele sale și apoi pentru păcatele poporului.
Căci el a făcut acest lucru o dată pentru totdeauna, când s-a
jertfit pe sine însuși. 28 Căci legea numește ca mari preoți
pe oameni care au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului, care
a venit după lege, numește pentru totdeauna un Fiu care a
fost desăvârșit. (aiōn g165)

8 Or, în cele ce spunem, principalul este următorul lucru:
avem un astfel de mare preot, care a şezut la dreapta
tronului Maiestăţii în ceruri, 2 un slujitor al sanctuarului şi al
cortului adevărat, pe care l-a ridicat Domnul, nu omul. 3 Căci
orice mare preot este desemnat să ofere atât daruri, cât şi
sacrificii. Prin urmare, este necesar ca şi acest mare preot
să aibă ceva de oferit. 4 Căci, dacă ar fi pe pământ, nu ar fi
deloc preot, întrucât există preoţi care oferă daruri conform
Legii, 5 care slujesc ca o copie şi o umbră a lucrurilor
cereşti, aşa cum a fost avertizat Moise de către Dumnezeu
când era pe cale să facă cortul, căci i-a spus: "Vezi, să faci
totul după modelul care ţi-a fost arătat pe munte". 6 Dar
acum a obţinut o slujbă mai excelentă, prin faptul că este
şi mijlocitor al unui legământ mai bun, care, pe baza unor
promisiuni mai bune, a fost dat ca lege. 7 Căci dacă primul
legământ ar fi fost fără cusur, nu s-ar fi căutat loc pentru
al doilea. 8 Căci, găsind greşeli la ei, a spus, "Iată, zilele
vin", zice Domnul, "că voi face un legământ nou cu casa lui
Israel şi cu casa lui Iuda; 9 nu după legământul pe care l-
am făcut cu părinţii lor. în ziua în care i-am luat de mână
ca să-i scot din ţara Egiptului; pentru că nu au continuat în
legământul Meu, şi nu le-am luat în seamă", zice Domnul.
10 "Căci acesta este legământul pe care-l voi face cu casa
lui Israel. după acele zile", zice Domnul: "Voi pune legile
mele în mintea lor; Le voi scrie şi pe inima lor. Eu voi fi
Dumnezeul lor, şi ei vor fi poporul Meu. 11 Nu vor învăţa pe
fiecare dintre ei să-şi înveţe concetăţeanul. şi fiecare pe
fratele său, zicând: "Cunoaşte pe Domnul". căci toţi mă vor
cunoaşte, de la cel mai mic la cel mai mare. 12 Căci voi
fi milostiv cu nedreptatea lor. Nu-mi voi mai aduce aminte
de păcatele lor şi de faptele lor nelegiuite." 13 Când zice:
"Un legământ nou", îl face caduc pe cel dintâi. Dar ceea ce
devine învechit şi îmbătrâneşte este aproape de dispariţie.

9 Dar chiar şi primul legământ avea rânduieli de serviciu
divin şi un sanctuar pământesc. 2 Căci era pregătit un
cort. În prima parte se aflau sfeşnicul, masa şi pâinile de
arătat, care se numeşte Locul Sfânt. 3 După cel de-al doilea
văl era Cortul care se numeşte Sfânta Sfintelor, 4 având un
altar de aur pentru tămâie şi chivotul legământului acoperit
de aur pe toate părţile, în care se afla un vas de aur care
ţinea mana, toiagul lui Aaron care înmugureşte şi tablele
legământului; 5 iar deasupra lui heruvimi de glorie care
umbreau capacul milei, lucruri despre care nu putem vorbi
acum în detaliu. 6 Şi, după ce aceste lucruri au fost astfel
pregătite, preoţii intră neîncetat în primul cort, îndeplinind
slujbele, 7 dar în al doilea intră numai marele preot, o dată
pe an, nu fără sânge, pe care îl aduce pentru el însuşi şi
pentru greşelile poporului. 8 Duhul Sfânt indică acest lucru:
că drumul spre Locul Sfânt nu fusese încă dezvăluit cât timp
primul cortul era încă în picioare. 9 Acesta este un simbol al
epocii actuale, în care se oferă daruri şi sacrificii care, în
ceea ce priveşte conştiinţa, nu sunt capabile să îl facă pe cel
care se închină perfect, 10 fiind doar (cu mâncăruri şi băuturi
şi diverse spălări) rânduieli trupeşti, impuse până la o vreme
de reformă. 11 Dar Hristos, venind ca Mare Preot al bunurilor
viitoare, prin cortul cel mai mare şi mai desăvârşit, care nu
este făcut de mână, adică nu este din creaţia aceasta, 12
şi nici prin sângele ţapilor şi viţeilor, ci prin propriul sânge,
a intrat o dată pentru totdeauna în Locul Sfânt, obţinând
răscumpărarea veşnică. (aiōnios g166) 13 Căci, dacă sângele
ţapilor şi al taurilor şi cenuşa unei viţele care stropeşte pe
cei care au fost spurcaţi sfinţesc pentru curăţirea cărnii, 14
cu cât mai mult sângele lui Cristos, care, prin Duhul etern, s-
a oferit pe sine însuşi fără cusur lui Dumnezeu, va curăţa
conştiinţa voastră de fapte moarte pentru a sluji Dumnezeului
viu? (aiōnios g166) 15 De aceea, el este mijlocitorul unui nou
legământ, întrucât a avut loc o moarte pentru răscumpărarea
fărădelegilor care au fost sub primul legământ, pentru ca cei
care au fost chemaţi să primească promisiunea moştenirii
veşnice. (aiōnios g166) 16 Căci acolo unde este un testament,
trebuie neapărat să fie şi moartea celui care l-a făcut. 17
Căci testamentul este în vigoare acolo unde a avut loc
moartea, căci el nu este niciodată în vigoare cât timp trăieşte
cel care l-a făcut. 18 De aceea, nici măcar primul legământ
nu a fost consacrat fără sânge. 19 Căci, după ce Moise a
rostit fiecare poruncă, conform Legii, către tot poporul, a
luat sângele viţeilor şi al ţapilor, cu apă, lână stacojie şi
isop, şi a stropit atât cartea însăşi, cât şi tot poporul, 20
spunând: "Acesta este sângele legământului pe care vi l-a
poruncit Dumnezeu". 21 Şi a stropit cu sânge şi cortul şi
toate uneltele slujbei. 22 Potrivit legii, aproape totul se curăţă
cu sânge şi, în afară de vărsarea de sânge, nu există iertare.
23 De aceea era necesar ca prin acestea să fie curăţate
copiile lucrurilor din ceruri, iar lucrurile cereşti să fie curăţate
cu jertfe mai bune decât acestea. 24 Căci Hristos nu a intrat
în locurile sfinte făcute de mâini, care sunt reprezentări ale
celor adevărate, ci în cerul însuşi, ca să se înfăţişeze acum
în faţa lui Dumnezeu pentru noi; 25 şi nici că ar trebui să
se aducă pe Sine însuşi adeseori, aşa cum intră marele
preot în locul sfânt an de an, cu sânge care nu este al
Lui, 26 altfel trebuie să fi suferit adeseori de la întemeierea
lumii. Dar acum, o singură dată, la sfârşitul veacurilor, el s-a
arătat pentru a înlătura păcatul prin jertfa lui însuşi. (aiōn g165)

27 În măsura în care oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceasta, judecata, 28 tot așa și
Hristos, după ce a fost oferit o singură dată pentru a purta păcatele multora, se va arăta a doua oară, nu pentru a se
ocupa de păcat, ci pentru a-i salva pe cei care îl așteaptă cu nerăbdare.

10 Fiindcă Legea, care este o umbră a bunurilor viitoare, și nu chipul însuși al lucrurilor, nu poate niciodată,
cu aceleași jertfe pe care le aduce an de an, pe care le aduce neîncetat, să desăvârșească pe cei ce se apropie.
2 Altfel, nu ar fi încetat ele să mai fie oferite, pentru că închinătorii, după ce ar fi fost curățați o dată, nu ar mai fi
avut conștiința păcatelor? 3 Dar în aceste sacrificii există o reamintire anuală a păcatelor. 4 Căci este imposibil ca
sângele taurilor și al țapilor să înlăture păcatele. 5 De aceea, atunci când vine în lume, spune: “Nu, nu, nu! “Tu nu ai
dorit sacrificii și jertfe, dar tu mi-ai pregătit un trup. 6 Nu-ți plăceau arderile de tot și jertfele pentru păcat. 7 Atunci am
zis: “Iată, am venit (în sulul cărții este scris despre mine). ca să fac voia Ta, Dumnezeule.”” 8 Mai înainte, zicând: “Jertfe
și daruri și arderi de tot și jertfe pentru păcat nu ai dorit, nici nu ți-a plăcut” (cele ce se aduc după lege), 9 apoi a
zis: “Iată, am venit să fac voia Ta.” El le înlătură pe cele dintâi, ca să le stabilească pe cele de a doua, 10 prin a căror
voință am fost sfințiți prin jertfa trupului lui Isus Cristos o dată pentru totdeauna. 11 Orice preot stă zi de zi, slujind
și aducând mereu aceleași jertfe, care nu pot niciodată să ridice păcatele, 12 dar El, după ce a adus o singură
jertfă pentru păcate pentru totdeauna, a șezut la dreapta lui Dumnezeu, 13 și de atunci așteaptă până când vrăjmașii Lui
vor fi așezate sub picioarele Lui. 14 Căci printr-o singură jertfă a desăvârșit pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.
15 Și Duhul Sfânt ne mărturisește, de asemenea, că, după ce a spus 16 “Acesta este legământul pe care-l voi face cu
ei. după acele zile”, zice Domnul, “Voi pune legile Mele în inima lor, Le voi scrie și în mintea lor;” apoi spune, 17 “Nu-
mi voi mai aduce aminte de păcatele lor și de nelegiuirile lor.” 18 Și unde este iertarea acestora, nu mai este nici o
jertfă pentru păcat. 19 Așadar, fraților, având îndrăzneala de a intra în locul sfânt prin sângele lui Isus, 20 pe calea
pe care El a deschis-o pentru noi, o cale nouă și vie, prin văl, adică prin trupul Său, 21 și având un mare preot peste
casa lui Dumnezeu, 22 să ne apropiem cu inimă sinceră, în plinătatea credinței, având inimile stropite de conștiința rea și
trupul spălat cu apă curată, 23 să ținem neclintit mărturisirea speranței noastre, căci Cel ce a făgăduit este credincios. 24
Să ne gândim cum să ne îndemnăm unii pe alții la iubire și la fapte bune, 25 fără a renunța la adunarea noastră,
cum obișnuiesc unii, ci îndemnându-ne unii pe alții, și cu atât mai mult cu cât vedeți că se apropie Ziua. 26 Căci,
dacă păcătuim cu bună știință după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, 27 ci o
așteptare înfricoșătoare a judecății și o înflăcărare de foc care va mistui pe cei potrivnici. 28 Un om care nu respectă
legea lui Moise moare fără milă, pe cuvântul a doi sau trei martori. 29 Cu cât mai rea pedeapsă credeți că va fi judecat
vrednic cel care a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, care a socotit ca fiind un lucru profanat sângele legământului
cu care a fost sfințit și care a insultat Duhul harului? 30 Căci noi îl cunoaștem pe cel care a spus: “Răzbunarea îmi
aparține. Eu voi răsplăti”, zice Domnul. Din nou: “Domnul va judeca poporul său”. 31 Este un lucru înfricoșător să cazi în
mâinile Dumnezeului cel viu. 32 Dar adu-ți aminte de zilele de mai înainte, când, după ce ai fost luminat, ai dus o mare
luptă cu suferințe: 33 pe de o parte, fiind expuși atât la ocară, cât și la asuprириri, iar pe de altă parte, devenind părtași cu
cei care erau tratați astfel. 34 Căci amândoi ați avut milă de mine în lanțurile mele și ați acceptat cu bucurie jefuirea
averilor voastre, știind că aveți pentru voi înșivă o avere mai bună și durabilă în ceruri. 35 De aceea, nu aruncați la gunoi
îndrăzneala voastră, care are o mare răsplată. 36 Căci aveți nevoie de rezistență pentru ca, după ce ați făcut voia lui
Dumnezeu, să primiți făgăduința. 37 “Peste foarte puțin timp, cel ce vine va veni și nu va aștepta. 38 Dar cel neprihănit va
trăi prin credință. Dacă se retrage, sufletul meu nu are nici o plăcere în el.” 39 Dar noi nu suntem dintre cei ce se retrag
spre pieire, ci dintre cei ce au credință pentru mântuirea sufletului.

11 Or, credința este o asigurare a lucrurilor nădăjduite, o dovadă a lucrurilor care nu se văd. 2 Căci, prin aceasta,
bătrânii au obținut aprobarea. 3 Prin credință înțelegem că universul a fost alcătuit prin Cuvântul lui Dumnezeu, astfel
încât ceea ce se vede nu a fost făcut din lucruri vizibile. (aiōn g165) 4 Prin credință, Abel a adus lui Dumnezeu o jertfă
mai bună decât Cain, prin care i s-a dat mărturie că era neprihănit, Dumnezeu mărturisind despre darurile sale; și
prin ea, el, mort fiind, vorbește încă. 5 Prin credință, Enoh a fost luat, ca să nu vadă moartea, și nu a fost găsit, pentru
că Dumnezeu l-a mutat. Căci i s-a dat mărturie că înainte de translarea lui a fost bineplăcut lui Dumnezeu. 6 Fără
credință este imposibil să-i fii bineplăcut, căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că el există și că este

răsplătitorul celor care îl caută. 7 Prin credință, Noe, fiind
avertizat despre lucruri care nu se vedeau încă, a pregătit,
cu frică evlavioasă, o corabie pentru salvarea casei sale,
prin care a condamnat lumea și a devenit moștenitor al
dreptății care este după credință. 8 Prin credință, Avraam,
când a fost chemat, a ascultat și a ieșit la locul pe care avea
să-l primească de moștenire. A ieșit, fără să știe unde se
duce. 9 Prin credință a trăit ca un străin în țara făgăduinței,
ca într-o țară care nu era a lui, locuind în corturi cu Isaac și
Iacov, moștenitorii împreună cu el ai aceleiași făgăduințe. 10
Căci el aștepta cetatea care are temelii, al cărei ziditor și
făcător este Dumnezeu. 11 Prin credință, chiar și Sara a
primit puterea de a rămâne însărcinată și a născut un copil
la o vârstă înaintată, pentru că a socotit credincios pe Cel
ce făgăduise. 12 De aceea, câte stele sunt în mulțime ca
stelele cerului și nenumărate ca nisipul care este pe malul
mării, au fost generate de un singur om, și el ca și mort.
13 Toți aceștia au murit cu credință, nu după ce au primit
făgăduințele, ci după ce le-au văzut și le-au îmbrățișat de
departe, și după ce au mărturisit că sunt străini și pelerini pe
pământ. 14 Căci cei care spun astfel de lucruri arată clar că
își caută o țară a lor. 15 Dacă într-adevăr s-ar fi gândit la
țara din care au plecat, ar fi avut destul timp să se întoarcă.
16 Dar acum ei doresc o țară mai bună, adică una cerească.
De aceea Dumnezeu nu se rușinează de ei, ca să fie numit
Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate. 17 Avraam, fiind
pus la încercare, a jertfit pe Isaac prin credință. Da, cel care
primise cu bucurie făgăduințele își oferea singurul său fiu
născut, 18 căruia i s-a spus: “Descendența ta va fi socotită ca
din Isaac”, 19 concluzionând că Dumnezeu este în stare să
învie chiar și din morți. La figurat vorbind, l-a și primit înapoi
din morți. 20 Prin credință, Isaac a binecuvântat pe Iacov și
pe Esau cu privire la cele viitoare. 21 Prin credință, Iacov, pe
când era pe moarte, a binecuvântat pe fiecare dintre fiii lui
Iosif și s-a închinat, sprijinindu-se în vârful toiagului său. 22
Prin credință, Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, a anunțat
plecarea copiilor lui Israel și a dat instrucțiuni cu privire la
oasele lui. 23 Prin credință, Moise, când s-a născut, a fost
ascuns trei luni de părinții săi, pentru că au văzut că era un
copil frumos, și nu s-au temut de porunca împăratului. 24
Prin credință, Moise, după ce a crescut, a refuzat să fie numit
fiul fiicei lui Faraon, 25 alegând mai degrabă să se împartă
cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure pentru o vreme
de plăcerile păcatului, 26 considerând că ocara lui Hristos
este o bogăție mai mare decât comorile Egiptului, pentru că
se aștepta la răsplată. 27 Prin credință a părăsit Egiptul, fără
să se teamă de mânia regelui, căci a îndurat, ca și cum ar
fi văzut pe Cel care este invizibil. 28 Prin credință a păzit
Paștele și stropirea sângelui, pentru ca nimicitorul primilor
născuți să nu se atingă de ei. 29 Prin credință au trecut prin
Marea Roșie ca pe uscat. Când egiptenii au încercat să facă
acest lucru, au fost înghițiți. 30 Prin credință au căzut zidurile
Ierihonului, după ce au fost înconjurate timp de șapte zile.
31 Prin credință, prostituata Rahab nu a pierit împreună cu
cei neascultători, ci a primit pe spioni în pace. 32 Ce să mai
spun? Căci nu aș mai avea timp dacă aș povesti despre
Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, Samuel și proorocii,
33 care, prin credință, au supus împărății, au făcut dreptate,
au obținut făgăduințe, au astupat gurile leilor, 34 au stins
puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, din slăbiciune
s-au întărit, au devenit puternici în război și au făcut să fugă
oștirile străine. 35 Femeile și-au primit morții prin înviere. Alții
au fost torturați, neacceptând eliberarea, pentru a obține o
înviere mai bună. 36 Alții au fost încercați prin batjocură și
biciuire, da, mai mult, prin legături și închisoare. 37 Au fost
uciși cu pietre. Au fost tăiați cu ferăstrăul. Au fost ispitiți. Au
fost uciși cu sabia. Au umblat în piei de oaie și în piei de
capră; fiind lipsiți, chinuiți, maltratați — 38 de care lumea
nu era demnă — rătăcind prin deșerturi, munți, peșteri și
grote și prin găurile pământului. 39 Toți aceștia, după ce au
fost lăudați pentru credința lor, n-au primit făgăduința, 40
Dumnezeu a pregătit ceva mai bun în privința noastră, astfel
încât, în afară de noi, ei n-ar fi fost desăvârșiți.

12 De aceea și noi, fiindcă suntem înconjurați de un
nor atât de mare de martori, să ne lepădăm de orice
greutate și de păcatul care ne încolțește atât de ușor, și să
alergăm cu stăruință la cursa care ne este pusă înainte,
2 privind la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței, care,
pentru bucuria care i-a fost pusă înainte, a îndurat crucea,
disprețuind rușinea ei, și a șezut la dreapta tronului lui
Dumnezeu. 3 Căci gândiți-vă la El, care a îndurat atâtea
împotriviri ale păcătoșilor împotriva lui însuși, ca să nu vă
obosiți, să nu vă pierdeți curajul sufletelor voastre. 4 Voi
nu v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând împotriva
păcatului. 5 Ați uitat îndemnul care raționează cu voi ca
și cu copiii, “Fiule, nu lua în seamă pedeapsa Domnului,
nici să nu leșinați când sunteți mustrați de el; 6 Căci pe
cine iubește Domnul, El îl pedepsește, și pedepsește orice
fiu pe care îl primește.” 7 Pentru că pentru disciplinarea
voastră sunteți înduplecați. Dumnezeu se poartă cu voi ca
și cu copiii, căci ce fiu este acela pe care tatăl său nu-l
pedepsește? 8 Dar dacă sunteți lipsiți de disciplină, de care
toți au fost făcuți părtași, atunci sunteți nelegitimi și nu copii.

9 Mai mult, noi am avut părinți din carnea noastră care să
ne pedepsească, și le-am dat respect. Nu ar trebui mult
mai degrabă să ne supunem Tatălui spiritelor și să trăim?
10 Căci ei, într-adevăr, pentru câteva zile ne-au disciplinat
cum li s-a părut lor bine, dar el pentru folosul nostru, ca să
fim părtași la sfințenia lui. 11 Orice pedeapsă pare pentru
moment nu veselă, ci dureroasă; dar, după aceea, ea dă
roadele pașnice ale neprihănirii celor care au fost instruiți
prin ea. 12 De aceea, ridicați mâinile care atârnă și genunchii
slabi, 13 și faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, ca
ceea ce este șchiop să nu fie dislocat, ci mai degrabă să
fie vindecat. 14 Urmăriți pacea cu toți oamenii și sfințirea,
fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul, 15 privind cu
atenție ca nu cumva să fie cineva care să fie lipsit de harul
lui Dumnezeu, ca nu cumva să vă tulbure vreo rădăcină de
amărăciune care să răsară și mulți să fie spurcați de ea, 16
ca nu cumva să fie vreun desfrânat sau vreun profanator,
ca Esau, care și-a vândut dreptul de întâi-născut pentru
o masă. 17 Căci știți că și atunci când a dorit ulterior să
moștenească binecuvântarea, a fost respins, pentru că nu
a găsit loc de răzgândire, deși a căutat-o cu sârguință și
cu lacrimi. 18 Căci nu ați venit la un munte care putea fi
atins și care ardea cu foc, la negură, întuneric, furtună, 19
la sunetul de trâmbiță și la glasul cuvintelor, pe care cei
care le-au auzit rugau să nu li se mai spună nici un cuvânt,
20 căci nu puteau să suporte ceea ce era poruncit: "Dacă
un animal se atinge de munte, să fie ucis cu pietre". 21
Atât de înfricoșătoare era înfățișarea, încât Moise a spus:
"Sunt îngrozit și tremur". 22 Dar voi ați venit la muntele
Sionului și la cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel
ceresc, la mulțimile nenumărate de îngeri, 23 la adunarea de
sărbătoare și la adunarea întâilor născuți care sunt înscriși în
ceruri, la Dumnezeu, Judecătorul tuturor, la duhurile drepților
desăvârșiți, 24 la Isus, mijlocitorul unui legământ nou, și la
sângele stropirii, care este mai bun decât cel al lui Abel. 25
Vezi să nu refuzi pe cel ce vorbește. Căci dacă ei nu au
scăpat când l-au refuzat pe cel care avertiza pe pământ, cu
atât mai mult nu vom scăpa noi, care ne întoarcem de la cel
care avertizează din ceruri, 26 al cărui glas a zguduit atunci
pământul, dar acum a promis: "Încă o dată voi mai zgudui nu
numai pământul, ci și cerurile". 27 Această expresie: "Încă o
dată" semnifică îndepărtarea lucrurilor care sunt zguduite, ca
și a lucrurilor care au fost făcute, pentru ca cele care nu sunt
zguduite să rămână. 28 Prin urmare, primind o Împărăție
care nu poate fi zdruncinată, să avem har, prin care să
Îi slujim lui Dumnezeu în mod acceptabil, cu reverență și
respect, 29 căci Dumnezeul nostru este un foc mistuitor.

13 Să continue dragostea frățească. 2 Nu uitați să fiți
ospitalieri cu străinii, pentru că, făcând astfel, unii
au găzduit îngeri fără să știe. 3 Aduceți-vă aminte de cei
care sunt în legături, ca și cum ați fi legați cu ei, și de
cei maltratați, întrucât și voi sunteți în trup. 4 Căsătoria
să fie ținută în cinste între toți și patul să fie neîntinat; dar
Dumnezeu îi va judeca pe cei imorali și pe adulteri. 5 Nu
vă lăsați de iubirea de bani, mulțumiți-vă cu ce aveți, căci
El a zis: "Nu vă voi lăsa și nu vă voi părăsi nicidecum". 6
astfel încât, cu mult curaj, să spunem "Domnul este ajutorul
meu. Nu mă voi teme. Ce-mi poate face omul?" 7 Aduceți-
vă aminte de conducătorii voștri, care v-au vestit Cuvântul
lui Dumnezeu, și, ținând seama de rezultatele faptelor lor,
imitați-le credința. 8 Isus Hristos este același ieri, astăzi și în
veci. (aiōn g165) 9 Nu vă lăsați purtați de învățături diferite și
ciudate, căci este bine ca inima să fie întărită prin har, nu
prin mâncăruri, de care nu au beneficiat cei care s-au ocupat
astfel. 10 Avem un altar din care nu au voie să mănânce cei
ce slujesc la sfântul cort. 11 Căci trupurile acelor animale,
al căror sânge este adus în sfântul locaș de către marele
preot ca jertfă pentru păcat, sunt arse în afara taberei. 12 De
aceea și Isus, ca să sfințească poporul prin sângele Său,
a suferit în afara porții. 13 Să mergem deci la el în afara
taberei, purtându-i ocara. 14 Căci noi nu avem aici o cetate
durabilă, ci căutăm pe cea care va veni. 15 Prin el, așadar,
să aducem permanent prin el o jertfă de laudă lui Dumnezeu,
adică rodul buzelor care proclamă credință numelui său.
16 Dar nu uitați să faceți binele și să împărțiți, căci cu
astfel de sacrificii Dumnezeu este binevoitor. 17 Ascultați
de căpeteniile voastre și supuneți-vă lor, căci ei veghează
pentru sufletele voastre, ca cei ce vor da socoteală, ca să
facă acest lucru cu bucurie, nu cu gemete, căci aceasta ar fi
nefolositor pentru voi. 18 Rugați-vă pentru noi, pentru că
suntem încredințați că avem o conștiință bună, dorind să
trăim cu cinste în toate lucrurile. 19 Vă îndemn cu tărie să
faceți acest lucru, pentru ca eu să vă fiu redat mai repede.
20 Și Dumnezeul păcii, care a înviat din morți pe marele
păstor al oilor cu sângele unui legământ veșnic, pe Domnul
nostru Isus, (aiōnios g166) 21 să vă facă desăvârșiți în orice
lucrare bună, ca să faceți voia Lui, lucrând în voi ceea ce
este plăcut înaintea Lui, prin Isus Hristos, căruia I se cuvine
slava în vecii vecilor. Amin. (aiōn g165) 22 Dar eu vă îndemn,
fraților, să îndurați cuvântul de îndemn, căci v-am scris în
puține cuvinte. 23 Să știți că a fost eliberat fratele nostru
Timotei, cu care, dacă va veni curând, vă voi vedea. 24
Salutați pe toți conducătorii voștri și pe toți sfinții. Italienii vă
salută. 25 Harul să fie cu voi toți. Amin.

Iacov

1 Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos,
către cele douăsprezece seminții care sunt în Dispersie:
Salutări. **2** Frații mei, socotiți că este o bucurie, când cădeți
în diferite ispite, **3** știind că încercarea credinței voastre
produce răbdare. **4** Lăsați ca răbdarea să-și facă lucrarea
sa desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți și compleți, fără să
vă lipsească nimic. **5** Iar dacă vreunul din voi are lipsă de
înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu
generozitate și fără prihană, și i se va da. **6** Dar să ceară
cu credință, fără să se îndoiască, căci cel ce se îndoiește
este ca un val al mării, împins de vânt și zvârlit. **7** Căci acel
om nu trebuie să creadă că va primi ceva de la Domnul. **8**
El este un om cu minte dublă, instabil în toate căile sale.
9 Fratele care se află într-o situație umilă să se laude cu
poziția lui înaltă; **10** iar cel bogat, să se smerească, pentru că
va trece ca floarea din iarbă. **11** Căci soarele răsare cu vânt
arzător și usucă iarba; floarea din ea cade și frumusețea
înfățișării ei piere. Așa va dispărea și bogatul în activitățile
sale. **12** Ferice de cel ce rabdă ispita, căci, după ce va fi
fost învrednicit, va primi cununa vieții, pe care Domnul a
făgăduit-o celor ce-L iubesc. **13** Nimeni să nu zică, când
este ispitit: “Sunt ispitit de Dumnezeu”, căci Dumnezeu nu
poate fi ispitit de rău și El însuși nu ispitește pe nimeni. **14** Ci
fiecare este ispitit atunci când este atras de poftele sale și
ispitit. **15** Atunci pofta, după ce a conceput, naște păcatul.
Păcatul, când a ajuns la maturitate, produce moartea. **16** Nu
vă lăsați înșelați, iubiții mei frați. **17** Orice dar bun și orice
dar desăvârșit vine de sus, coborând de la Tatăl luminilor, la
care nu poate fi nici variație, nici umbră de întoarcere. **18** De
bunăvoie ne-a născut prin cuvântul adevărului, ca să fim un
fel de primii roade ai făpturilor sale. **19** Așadar, iubiții mei
frați, fiecare să fie iute la auz, încet la vorbă și încet la mânie;
20 căci mânia omului nu produce dreptatea lui Dumnezeu. **21**
De aceea, lepădând orice murdărie și revărsare de răutate,
primiți cu smerenie cuvântul implantat, care poate să vă
mântuiască sufletele. **22** Ci fiți făcători ai cuvântului, și nu
numai ascultători, amăgindu-vă pe voi înșivă. **23** Căci, dacă
cineva ascultă cuvântul și nu este făptuitor, se aseamănă
cu un om care se uită în oglindă la chipul său natural; **24**
căci se vede pe sine însuși, pleacă și îndată uită ce fel de
om era. **25** Dar cel care privește în legea desăvârșită a
libertății și continuă, nefiind un ascultător care uită, ci un
făptuitor al lucrării, acesta va fi binecuvântat în ceea ce
face. **26** Dacă cineva dintre voi se crede credincios, dar nu-și
înfrânează limba, ci își amăgește inima, atunci religia acestui
om este fără valoare. **27** Religia curată și nepătată înaintea
Dumnezeului și Tatălui nostru este aceasta: să vizitezi pe
orfan și pe văduve în necazurile lor și să te păstrezi nepătat
de lume.

2 Frații mei, nu țineți cu părtinire credința Domnului nostru
glorios Isus Hristos. **2** Căci, dacă în sinagoga voastră
intră un om cu inel de aur, îmbrăcat în haine frumoase,
și intră și un sărac îmbrăcat în haine murdare, **3** și voi îi
acordați o atenție deosebită celui îmbrăcat în haine frumoase
și îi spuneți: “Șezi aici, într-un loc bun”, iar celui sărac îi
spuneți: “Stai acolo” sau “Șezi lângă scăunelul meu”, **4** nu
cumva ați dat dovadă de părtinire între voi și nu cumva v-
ați făcut judecători cu gânduri rele? **5** Ascultați, iubiții mei
frați. Oare nu i-a ales Dumnezeu pe cei săraci în această
lume pentru a fi bogați în credință și moștenitori ai Împărăției
pe care a promis-o celor care îl iubesc? **6** Dar voi l-ați
dezonorat pe cel sărac. Nu cumva cei bogați vă asupresc și
nu vă târăsc personal în fața tribunalelor? **7** Nu blasfemiază
ei numele onorabil cu care sunteți chemați? **8** Dar dacă
împlinești legea împărătească, după Scriptura: “Să iubești
pe aproapele tău ca pe tine însuți”, bine faci. **9** Dar dacă dați
dovadă de părtinire, săvârșiți un păcat, fiind condamnați
de lege ca niște călcători de lege. **10** Căci oricine păzește
întreaga Lege, dar se împiedică într-un singur punct, s-a
făcut vinovat de toate. **11** Căci cel care a zis: “Să nu comiți
adulter”, a zis și: “Să nu comiți crimă”. Or, dacă nu comiți
adulter, dar săvârșești o crimă, ai devenit un călcător al legii.
12 Vorbește și acționează astfel ca niște oameni care vor fi
judecați după legea libertății. **13** Căci judecata este fără milă
pentru cel care nu a arătat milă. Mila triumfă asupra judecății.
14 La ce bun, frații mei, dacă un om zice că are credință, dar
nu are fapte? Oare credința îl poate mântui? **15** Și dacă un
frate sau o soră este gol și nu are hrana zilnică, **16** iar unul
dintre voi îi spune: “Du-te în pace! Încălziți-vă și săturați-vă!”,
dar nu le-ați dat cele de care are nevoie trupul, la ce bun?
17 Tot așa și credința, dacă nu are fapte, este moartă în sine.
18 Da, un om va spune: “Tu ai credință, iar eu am fapte”.
Arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința
mea prin faptele mele. **19** Voi credeți că Dumnezeu este unul
singur. Faceți bine. Demonii cred și ei — și tremură. **20** Dar
vrei tu să știi, om deșert, că credința fără fapte este moartă?
21 Nu cumva Avraam, tatăl nostru, nu a fost justificat prin
fapte, prin faptul că a adus pe Isaac, fiul său, pe altar? **22**
Vedeți că credința a lucrat cu faptele lui și prin fapte s-a
desăvârșit credința. **23** Astfel s-a împlinit Scriptura care zice:
“Avraam a crezut pe Dumnezeu și i s-a socotit ca o dreptate”

și a fost numit prietenul lui Dumnezeu. 24 Vedeți deci că prin
fapte omul este îndreptățit, și nu numai prin credință. 25 În
același fel, nu a fost oare și Rahab, prostituata, justificată
prin fapte, atunci când a primit mesagerii și i-a trimis pe o
altă cale? 26 Căci, după cum trupul separat de duh este
mort, tot așa și credința separată de fapte este moartă.

3 Fraților, să nu fiți mulți dintre voi învățători, știind că vom
primi o judecată mai grea. 2 Căci toți ne poticnim în multe
lucruri. Oricine nu se poticnește în cuvânt este o persoană
desăvârșită, capabilă să țină în frâu și tot trupul. 3 Într-
adevăr, noi punem mânere în gura cailor pentru ca ei să ne
asculte și le îndrumăm tot corpul. 4 Iată că și corăbiile, deși
sunt atât de mari și sunt conduse de vânturi năprasnice,
sunt totuși ghidate de o cârmă foarte mică, oriunde dorește
pilotul. 5 Tot așa și limba este un membru mic și se laudă
cu lucruri mari. Vedeți cum un foc mic se poate extinde
până la o pădure mare! 6 Și limba este un foc. Lumea
nelegiuirii dintre mădularele noastre este limba, care spurcă
tot trupul și dă foc cursului firii, și este incendiată de Gheenă.
(Geenna g1067) 7 Căci orice fel de animal, pasăre, târâtoare
și creatură marină este îmblânzită și a fost îmblânzită de
oameni; 8 dar nimeni nu poate îmblânzi limba. Ea este un
rău neliniștit, plin de otravă mortală. 9 Cu ea îl binecuvântăm
pe Dumnezeul și Tatăl nostru, iar cu ea îi blestemăm pe
oamenii care sunt făcuți după chipul lui Dumnezeu. 10 Din
aceeași gură iese binecuvântarea și blestemul. Frații mei,
aceste lucruri nu ar trebui să fie așa. 11 Un izvor trimite oare
din aceeași deschizătură apă dulce și apă amară? 12 Poate
un smochin, frații mei, să dea măsline, sau o viță de vie
smochine? Așadar, niciun izvor nu produce în același timp
apă sărată și apă dulce. 13 Cine este înțelept și priceput
între voi? Să arate prin buna lui purtare că faptele lui sunt
făcute cu blândețea înțelepciunii. 14 Dar dacă ai în inima ta
gelozie amară și ambiție egoistă, nu te lăuda și nu minți
împotriva adevărului. 15 Această înțelepciune nu este cea
care coboară de sus, ci este pământească, senzuală și
demonică. 16 Căci unde sunt gelozia și ambiția egoistă,
acolo este confuzie și orice faptă rea. 17 Dar înțelepciunea
care vine de sus este mai întâi curată, apoi pașnică, blândă,
rezonabilă, plină de milă și de roade bune, fără părtinire și
fără ipocrizie. 18 Or, rodul dreptății este semănat în pace de
către cei care fac pace.

4 De unde vin războaiele și luptele dintre voi? Nu vin ele
din plăcerile voastre care se războiesc în mădularele
voastre? 2 Voi poftiți, și nu aveți. Ucideți și poftiți, și nu puteți
obține. Vă luptați și faceți război. Nu aveți, pentru că nu
cereți. 3 Cereți, și nu primiți, pentru că cereți cu motive
greșite, ca să cheltuiți pe plăcerile voastre. 4 Voi, adulterinilor
și adulterinelor, nu știți că prietenia cu lumea este ostilitate
față de Dumnezeu? De aceea, oricine vrea să fie prieten
cu lumea se face dușman al lui Dumnezeu. 5 Sau credeți
că Scriptura spune în zadar: “Duhul care trăiește în noi
tânjește cu gelozie”? 6 Dar el dă mai mult har. De aceea se
spune: “Dumnezeu se împotrivește celor mândri, dar dă har
celor smeriți”. 7 Fiți deci supuși lui Dumnezeu. Împotriviți-vă
diavolului și el va fugi de voi. 8 Apropiați-vă de Dumnezeu,
și el se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor.
Curățați-vă inimile, voi, cei cu minte dublă. 9 Plângeți,
jeliți și plângeți. Râsul vostru să se transforme în jale și
bucuria voastră în tristețe. 10 Umiliți-vă în fața Domnului, și
el vă va înălța. 11 Fraților, nu vorbiți unul împotriva altuia.
Cine vorbește împotriva unui frate și judecă pe fratele său,
vorbește împotriva legii și judecă legea. Dar dacă judeci
legea, nu ești un împlinitor al legii, ci un judecător. 12 Numai
unul singur este făcătorul legii, care poate să mântuiască și
să distrugă. Dar cine ești tu să judeci pe altul? 13 Veniți
acum, voi, care ziceți: “Astăzi sau mâine să mergem în
cetatea aceasta, să petrecem acolo un an, să facem negoț
și să câștigăm.” 14 Dar voi nu știți cum va fi viața voastră
mâine. Căci ce este viața voastră? Căci voi sunteți un abur
care apare pentru puțin timp și apoi dispare. 15 Căci ar
trebui să spuneți: “Dacă Domnul vrea, vom trăi amândoi și
vom face una sau alta.” 16 Dar acum vă lăudați cu mândria
voastră. Orice astfel de laudă este rea. 17 Așadar, pentru cel
care știe să facă binele și nu-l face, pentru el este păcat.

5 Veniți acum, bogaților, plângeți și urlați din cauza
nenorocirilor care se abat asupra voastră. 2 Bogățiile
voastre sunt corupte și hainele voastre sunt mâncate de
molii. 3 Aurul și argintul vostru sunt corodate, iar coroziunea
lor va fi ca o mărturie împotriva voastră și vă va mânca
carnea ca focul. Voi v-ați pus comoara în zilele din urmă.
4 Iată că salariile muncitorilor care au secerat câmpurile
voastre, pe care le-ați reținut prin fraudă, strigă; și strigătele
celor care au secerat au intrat în urechile Domnului oștirilor.
5 Ați trăit în lux pe pământ și v-ați făcut plăcere. V-ați hrănit
inimile ca într-o zi de măcel. 6 Ați condamnat și ați ucis
pe cel neprihănit. El nu vă rezistă. 7 Fiți răbdători, fraților,
până la venirea Domnului. Iată că agricultorul așteaptă
rodul prețios al pământului, răbdând asupra lui, până când
primește ploaia timpurie și târzie. 8 Aveți și voi răbdare.
Stabiliți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.
9 Fraților, nu vă certați unii pe alții, ca să nu fiți judecați.

Iată că judecătorul stă la ușă. **10** Luați, fraților, ca exemplu
de suferință și de perseverență, pe profeții care au vorbit
în numele Domnului. **11** Iată, noi îi numim fericiți pe cei
care au răbdat. Ați auzit despre perseverența lui Iov și ați
văzut cum Domnul a ajuns la rezultat și cum Domnul este
plin de compasiune și de îndurare. **12** Dar mai presus de
toate, frații mei, să nu juraţi, nici pe cer, nici pe pământ,
nici pe vreun alt jurământ, ci să fie “da” și “nu”, “nu”, ca să
nu cădeți în ipocrizie. **13** Suferă cineva dintre voi? Să se
roage. Este vreunul dintre ei vesel? Să cânte laude. **14** Este
cineva dintre voi bolnav? Să cheme pe bătrânii adunării și
să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în Numele
Domnului; **15** și rugăciunea credinței îl va vindeca pe cel
bolnav și Domnul îl va învia. Dacă a săvârșit păcate, va fi
iertat. **16** Mărturisiți-vă păcatele unul altuia și rugați-vă unul
pentru altul, ca să fiți vindecaţi. Rugăciunea insistentă a
unei persoane neprihănite este puternic eficientă. **17** Ilie era
un om cu o fire asemănătoare cu a noastră și s-a rugat cu
insistență ca să nu plouă, iar pe pământ nu a plouat timp
de trei ani și șase luni. **18** El s-a rugat din nou și cerul a
dat ploaie, iar pământul și-a produs roadele. **19** Fraților,
dacă vreunul dintre voi se abate de la adevăr și cineva îl
întoarce înapoi, **20** să știe că cel ce întoarce pe un păcătos
de la rătăcirea căii lui va mântui un suflet de la moarte și va
acoperi o mulțime de păcate.

1 Petru

1 Petru, apostol al lui Isus Hristos, către cei aleși, care
locuiesc ca străini în Dispersia, în Pont, în Galatia, în
Capadocia, în Asia și în Bitinia, **2** după știința dinainte a lui
Dumnezeu Tatăl, în sfințirea Duhului, ca să vă supuneți lui
Isus Hristos și să fiți stropiți cu sângele Lui: Harul să vă
fie vouă și pacea să se înmulțească. **3** Binecuvântat să fie
Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după
marea Sa îndurare, ne-a făcut să ne renaștem la o nădejde
vie, prin învierea lui Isus Hristos din morți, **4** la o moștenire
incoruptibilă și nestricăcioasă, care nu se pierde, rezervată
în ceruri pentru voi, **5** care, prin puterea lui Dumnezeu,
sunteți păziți prin credință pentru o mântuire care se va
arăta în vremea de apoi. **6** În aceasta vă bucurați foarte
mult, deși acum, pentru puțină vreme, dacă este nevoie,
ați fost îndurerați în diferite încercări, **7** pentru ca dovada
credinței voastre, care este mai prețioasă decât aurul care
piere, chiar dacă este încercat prin foc, să se dovedească
a avea ca rezultat lauda, gloria și onoarea la arătarea lui
Isus Hristos — **8** pe care, fără să-L cunoașteți, Îl iubiți. În el,
deși acum nu-l vedeți, crezând, vă bucurați foarte mult, cu o
bucurie de nedescris și plină de glorie, **9** primind rezultatul
credinței voastre, mântuirea sufletelor voastre. **10** Proorocii
au căutat și au cercetat cu sârguință această mântuire. Ei au
profețit despre harul care va veni la voi, **11** căutând la cine
sau la ce fel de timp arăta Duhul lui Hristos care era în ei
când a prezis suferințele lui Hristos și gloria care le va urma.
12 Lor li s-a arătat că nu ei își slujeau lor înșiși, ci vouă, în
aceste lucruri care v-au fost anunțate acum prin cei care v-
au vestit Buna Vestire, prin Duhul Sfânt trimis din ceruri;
lucruri pe care îngerii doresc să le cerceteze. **13** De aceea,
pregătiți-vă mințile pentru acțiune. Fiți cumpătați și puneți-vă
toată nădejdea în harul care vă va fi adus la descoperirea
lui Isus Hristos— **14** ca niște copii ai ascultării, fără să vă
conformați după poftele voastre de odinioară, ca în ignoranța
voastră, **15** ci, după cum cel care v-a chemat este sfânt,
fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră, **16** pentru că este
scris: "Să fiți sfinți, căci eu sunt sfânt". **17** Dacă Îl chemați ca
Tată pe El, care, fără deosebire de persoane, judecă după
fapta fiecăruia, petreceți aici, ca străini, timpul vieții voastre,
cu frică și respect, **18** știind că ați fost răscumpărați, nu
cu lucruri coruptibile, ca argintul sau aurul, de la modul de
viață nefolositor, moștenit de la părinții voștri, **19** ci cu sânge
prețios, ca al unui miel fără cusur și fără pată, sângele lui
Hristos, **20** care a fost cunoscut mai dinainte de întemeierea
lumii, dar care a fost descoperit în acest ultim veac pentru
voi, **21** care, prin el, sunteți credincioși în Dumnezeu, care
l-a înviat din morți și i-a dat slavă, pentru ca credința și
speranța voastră să fie în Dumnezeu. **22** După ce v-ați
curățit sufletele în ascultarea adevărului prin Duhul Sfânt,
într-o sinceră afecțiune frățească, iubiți-vă cu ardoare unii
pe alții din inimă, **23** fiind născuți din nou, nu din sămânță
coruptibilă, ci din incoruptibilă, prin cuvântul lui Dumnezeu,
care trăiește și rămâne în veci. **(aiōn g165)** **24** Căci, "Toată
carnea este ca iarba, și toată slava omului ca floarea din
iarbă. Iarba se usucă, iar floarea ei cade; **25** dar cuvântul
Domnului este veșnic." Acesta este cuvântul de Buna Vestire
care v-a fost propovăduit. **(aiōn g165)**

2 Deci, lepădând orice răutate, orice înșelăciune, fățărnicie,
invidie și orice vorbire de rău, **2** ca niște prunci nou-
născuți, tânjiți după laptele curat duhovnicesc, ca să creșteți
cu el, **3** dacă într-adevăr ați gustat că Domnul este milostiv.
4 Veniți la el, piatră vie, respinsă într-adevăr de oameni,
dar aleasă de Dumnezeu, prețioasă. **5** Și voi, ca pietre vii,
sunteți zidiți ca o casă spirituală, pentru a fi o preoție sfântă,
care să aducă jertfe spirituale, plăcute lui Dumnezeu prin
Isus Cristos. **6** Pentru că așa este cuprins în Scriptură, "Iată,
pun în Sion o piatră de temelie, aleasă și prețioasă. Cel care
crede în El nu va fi dezamăgit." **7** Pentru voi, cei ce credeți,
este deci cinstea, dar pentru cei neascultători, "Piatra pe
care au respins-o zidarii a devenit piatra de temelie," **8** și, "o
piatră de poticnire și o stâncă de jignire". Căci ei se poticnesc
de cuvânt, fiind neascultători, la care au și fost rânduiți. **9** Dar
voi sunteți un neam ales, o preoție regală, o națiune sfântă,
un popor care este proprietatea lui Dumnezeu, ca să vestiți
măreția celui care v-a chemat din întuneric la lumina Lui
minunată. **10** În trecut, voi nu erați un popor, dar acum sunteți
poporul lui Dumnezeu, care nu avuseseră milă, dar acum ați
obținut milă. **11** Preaiubiților, vă rog, ca străini și pelerini, să
vă feriți de poftele trupești, care luptă împotriva sufletului, **12**
și să vă purtați bine printre neamuri, pentru ca, atunci când
vă vor vorbi de rău, ca de niște răufăcători, să vadă faptele
voastre bune și să slăvească pe Dumnezeu în ziua vizitei. **13**
Supuneți-vă deci, pentru Domnul, oricărei legi omenești, fie
împăratului, ca stăpânitor, **14** fie guvernatorilor, ca trimiși de
El pentru a se răzbuna pe cei răi și pentru a lăuda pe cei ce
fac bine. **15** Căci aceasta este voia lui Dumnezeu: ca, prin
fapte bune, să puneți capăt ignoranței oamenilor nebuni. **16**
Trăiți ca niște oameni liberi, dar fără să vă folosiți libertatea
ca pe o mantie a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu. **17**
Cinstiți pe toți oamenii. Iubiți frăția. Temeți-vă de Dumnezeu.
Onorați-l pe rege. **18** Robilor, supuneți-vă stăpânilor voștri cu

toată stima, nu numai celor buni și blânzi, ci și celor răi. 19
Căci este lăudabil dacă cineva suportă durerea, suferind pe
nedrept, din cauza conștiinței față de Dumnezeu. 20 Căci
ce glorie este aceasta dacă, atunci când păcătuiești, înduri
cu răbdare bătăile? Dar dacă, atunci când faci bine, înduri
cu răbdare suferința, acest lucru este lăudabil înaintea lui
Dumnezeu. 21 Căci la aceasta ați fost chemați, pentru că și
Cristos a suferit pentru noi, lăsându-vă o pildă, ca să urmați
pașii lui, 22 care nu a păcătuit, "și nu s-a găsit înșelăciune în
gura lui". 23 Când a fost blestemat, nu a răspuns la blestem.
Când a suferit, nu a amenințat, ci s-a încredințat celui care
judecă cu dreptate. 24 El însuși a purtat păcatele noastre în
trupul Său pe lemn, pentru ca noi, după ce am murit față de
păcate, să trăim pentru dreptate. Voi ați fost vindecați prin
rănile Lui. 25 Căci voi vă rătăceați ca niște oi, dar acum v-ați
întors la Păstorul și Supraveghetorul sufletelor voastre.

3 De asemenea, soțiilor, supuneți-vă soților voștri, pentru
ca, chiar dacă unii nu ascultă de Cuvânt, să fie câștigați
prin purtarea soțiilor lor, fără să le spună nimic, 2 văzând
purtarea voastră curată și cu frică. 3 Frumusețea voastră
să nu vină din podoaba exterioară, din împletirea părului,
din purtarea de podoabe de aur sau din îmbrăcarea cu
haine frumoase, 4 ci din persoana ascunsă a inimii, în
podoaba incoruptibilă a unui spirit blând și liniștit, care
este foarte prețioasă în ochii lui Dumnezeu. 5 Căci așa
se împodobeau în trecut și femeile sfinte care sperau în
Dumnezeu, supunându-se soților lor. 6 Astfel, Sara a ascultat
de Avraam, numindu-l stăpân, ai cărui copii sunteți acum,
dacă faceți bine și nu vă înspăimântați de nicio spaimă.
7 Voi, soților, trăiți la fel cu soțiile voastre, în cunoștință
de cauză, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca și
cum ați fi împreună-moștenitori ai harului vieții, pentru ca
rugăciunile voastre să nu fie împiedicate. 8 În sfârșit, fiți
cu toții la fel, milostivi, iubitori ca niște frați, blânzi la suflet,
politicoși, 9 fără să dați rău pentru rău și fără să dați insultă
pentru insultă, ci binecuvântând, știind că ați fost chemați la
aceasta, ca să moșteniți binecuvântarea. 10 Căci, "Cel care
vrea să iubească viața și să vezi zile bune, să-și țină limba
departe de rău și buzele lui să nu mai spună minciuni. 11 Să
se abată de la rău și să facă binele. Să caute pacea și să
o urmărească. 12 Căci ochii Domnului sunt asupra celor
drepți, și urechile sale deschise la rugăciunile lor; dar fața
Domnului este împotriva celor ce fac răul." 13 Și cine vă va
face rău, dacă veți fi imitatori ai binelui? 14 Dar chiar dacă
veți suferi din pricina dreptății, sunteți binecuvântați. "Nu vă
temeți de ceea ce se tem ei și nu vă tulburați." 15 Ci sfințiți
pe Domnul Dumnezeu în inimile voastre. Fiți întotdeauna
gata să dați un răspuns oricui vă întreabă un motiv cu privire
la speranța care este în voi, cu umilință și teamă, 16 având
o conștiință bună. Astfel, în timp ce se vorbește despre
voi ca despre niște răufăcători, pot fi dezamăgiți cei care
vă blestemă modul vostru bun de viață în Cristos. 17 Căci
este mai bine, dacă este voia lui Dumnezeu, să suferiți
pentru că faceți ceea ce este drept decât pentru că faceți
răul. 18 Fiindcă și Hristos a suferit o dată pentru păcate, cel
drept pentru cei nedrepți, ca să vă aducă la Dumnezeu, fiind
omorât în trup, dar înviat în Duhul, 19 în care a mers și el și
a predicat duhurilor din închisoare, 20 care mai înainte au
fost neascultători, când Dumnezeu a așteptat cu răbdare,
în zilele lui Noe, în timp ce se construia corabia. În ea,
puțini, adică opt suflete, au fost salvați prin apă. 21 Acesta
este un simbol al botezului, care acum vă mântuiește — nu
îndepărtarea murdăriei cărnii, ci răspunsul unei conștiințe
bune față de Dumnezeu — prin învierea lui Isus Cristos, 22
care se află la dreapta lui Dumnezeu, după ce a urcat în
ceruri, îngerii, autoritățile și puterile fiindu-i supuse.

4 Deci, de vreme ce Hristos a suferit pentru noi în trup,
înarmați-vă și voi cu același gând; căci cel ce a suferit în
trup a încetat de la păcat, 2 ca să nu mai trăiți în trup pentru
poftele oamenilor, ci pentru voia lui Dumnezeu. 3 Căci am
petrecut destul din timpul trecut făcând poftele neamurilor și
umblând în desfrâu, în pofte, în bații, în orgii, în desfrâuri și
în idolatrii abominabile. 4 Lor li se pare ciudat că voi nu
alergați cu ei în același exces de dezmăț, vorbind de rău
despre voi. 5 Ei vor da socoteală celui care este gata să
judece pe cei vii și pe cei morți. 6 Căci în acest scop a fost
propovăduită Buna Vestire chiar și morților, pentru ca ei să
fie judecați într-adevăr ca oameni în carne și oase, dar să
trăiască ca pentru Dumnezeu în duh. 7 Dar sfârșitul tuturor
lucrurilor este aproape. De aceea, fiți sănătoși la minte,
stăpâni pe voi înșivă și sobri în rugăciune. 8 Și, mai presus
de toate, fiți sârguincioși în dragostea voastră între voi, căci
dragostea acoperă o mulțime de păcate. 9 Fiți ospitalieri
unii cu alții, fără să vă certați. 10 După cum fiecare a primit
un dar, folosiți-l în slujirea reciprocă, ca buni administratori
ai harului lui Dumnezeu în diferitele sale forme. 11 Dacă
cineva vorbește, să fie ca și cum ar fi chiar cuvintele lui
Dumnezeu. Dacă cineva slujește, să fie ca din puterea pe
care o dă Dumnezeu, pentru ca în toate lucrurile să fie
glorificat Dumnezeu prin Isus Hristos, căruia îi aparțin gloria
și stăpânirea în vecii vecilor. Amin. (aiōn g165) 12 Preaiubiților,
nu vă mirați de încercarea de foc care a venit peste voi ca să

vă încerce, ca și cum vi s-ar fi întâmplat ceva ciudat. 13 Ci,
pentru că sunteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-
vă, pentru ca, la arătarea gloriei Lui, să vă bucurați și voi cu
bucurie nespus de mare. 14 Dacă sunteți insultați pentru
numele lui Hristos, sunteți binecuvântați, pentru că Duhul
slavei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi. Din partea
lor, el este hulit, dar din partea voastră este glorificat. 15
Dar niciunul dintre voi să nu sufere ca un ucigaș, sau ca
un hoț, sau ca un făcător de rele, sau ca un băgător de
seamă în treburile altora. 16 Dar dacă unul dintre voi suferă
pentru că este creștin, să nu se rușineze, ci să slăvească pe
Dumnezeu în această privință. 17 Căci a venit vremea ca
judecata să înceapă cu casa lui Dumnezeu. Dacă începe
mai întâi cu noi, ce se va întâmpla cu cei care nu ascultă de
Vestea Bună a lui Dumnezeu? 18 "Dacă este greu pentru cel
neprihănit să fie salvat, ce se va întâmpla cu cel nelegiuit și
cu păcătosul?" 19 De aceea, și cei care suferă după voia lui
Dumnezeu, făcând binele, să îi încredințeze sufletele lor, ca
unui Creator credincios.

5 De aceea îndemn pe bătrânii din mijlocul vostru, ca
un bătrân și ca martor al suferințelor lui Hristos, care
va avea parte și el de slava care se va arăta: 2 Păstoriți
turma lui Dumnezeu care este în mijlocul vostru, exercitând
supravegherea, nu de bunăvoie, ci de bunăvoie; nu pentru
un câștig necinstit, ci de bunăvoie; 3 nu ca un stăpân
peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă voi înșivă
exemple pentru turmă. 4 Când se va arăta Păstorul cel mare,
voi veți primi cununa gloriei care nu se ofilește. 5 Și voi, cei
mai tineri, fiți supuși celui mai mare. Da, îmbrăcați-vă cu
toții cu smerenie și supuneți-vă unii altora; căci "Dumnezeu
se împotrivește celor mândri, dar dă har celor smeriți". 6
Umiliți-vă, așadar, sub mâna puternică a lui Dumnezeu,
pentru ca el să vă înalțe la timpul potrivit, 7 aruncând asupra
lui toate grijile voastre, pentru că el are grijă de voi. 8 Fii
treaz și stăpân pe tine însuți. Fiți vigilenți. Adversarul vostru,
diavolul, umblă ca un leu care răcnește, căutând pe cine să
devoreze. 9 Rezistați-i cu tărie în credința voastră, știind că
frații voștri care sunt în lume trec prin aceleași suferințe.
10 Dar fie ca Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la
gloria Sa eternă prin Hristos Isus, după ce ați suferit puțin,
să vă desăvârșească, să vă întărească, să vă întărească și
să vă așeze. **(aiōnios g166)** 11 A lui să fie gloria și puterea
în vecii vecilor. Amin. **(aiōn g165)** 12 Prin Silvanus, fratele
nostru credincios, așa cum îl consider, v-am scris pe scurt,
îndemnându-vă și mărturisind că acesta este adevăratul
har al lui Dumnezeu în care vă aflați. 13 Cea care este în
Babilon, aleasă împreună cu voi, vă salută. La fel și Marcu,
fiul meu. 14 Salutați-vă unii pe alții cu un sărut de dragoste.
Pacea fie cu toți cei care sunteți în Hristos Isus. Amin.

2 Petru

1 Simon Petru, slujitor și apostol al lui Isus Hristos, către
cei ce au dobândit o credință la fel de prețioasă ca și
noi în dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus
Hristos: **2** Harul să vă fie vouă și pacea să se înmulțească în
cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus, Domnul nostru, **3**
având în vedere că puterea sa divină ne-a acordat toate
lucrurile care țin de viață și de evlavie, prin cunoașterea
celui care ne-a chemat prin propria sa glorie și virtute, **4** prin
care ne-a acordat prețioasele și nespus de mari făgăduințe,
pentru ca, prin acestea, să deveniți părtași ai naturii divine,
după ce ați scăpat de corupția care este în lume prin pofte.
5 Da, și tocmai de aceea, adăugând din partea voastră toată
sârguința, în credința voastră supliniți excelența morală;
și în excelența morală, cunoașterea; **6** și în cunoaștere,
stăpânirea de sine; și în stăpânirea de sine, perseverența; și
în perseverență, evlavia; **7** și în evlavie, afecțiunea frățească;
și în afecțiunea frățească, dragostea. **8** Căci, dacă aceste
lucruri sunt ale voastre și abundă, ele vă fac să nu fiți leneși
și să nu rămâneți fără rod în cunoașterea Domnului nostru
Isus Hristos. **9** Căci cel căruia îi lipsesc aceste lucruri este
orb, văzând doar ceea ce este aproape, uitând curățirea de
vechile sale păcate. **10** De aceea, fraților, fiți mai sârguincioși
să vă asigurați chemarea și alegerea voastră. Căci, dacă
faceți aceste lucruri, nu vă veți poticni niciodată. **11** Căci
astfel veți avea din belșug intrarea în Împărăția veșnică
a Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos. **(aiōnios
g166)** **12** De aceea nu voi neglija să vă aduc aminte de
aceste lucruri, deși le cunoașteți și sunteți întăriți în adevărul
prezent. **13** Mi se pare drept, atâta timp cât sunt în cortul
acesta, să vă stârnesc, aducându-vă aminte, **14** știind că
desființarea cortului meu vine repede, așa cum mi-a arătat
Domnul nostru Isus Hristos. **15** Da, mă voi strădui ca voi să
vă puteți aminti mereu aceste lucruri, chiar și după plecarea
mea. **16** Fiindcă nu am urmărit minciuni bine gândite, când
v-am făcut cunoscută puterea și venirea Domnului nostru
Isus Hristos, ci am fost martori oculari ai măreției Lui. **17**
Căci el a primit de la Dumnezeu Tatăl onoare și glorie, atunci
când i-a venit glasul din slava maiestuoasă: “Acesta este
Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.” **18** Noi am
auzit acest glas venind din cer, când eram cu el pe muntele
sfânt. **19** Noi avem cuvântul profeției, care este mai sigur; și
bine faceți că-l luați în seamă ca pe o lampă care strălucește
într-un loc întunecos, până ce se va face ziuă și va răsări
steaua dimineții în inimile voastre, **20** știind mai întâi că nici
o profeție a Scripturii nu este de neînțeles. **21** Căci nicio
profeție nu a venit vreodată prin voința omului, ci au vorbit
bărbați sfinți ai lui Dumnezeu, mișcați de Duhul Sfânt.

2 Dar în popor au apărut și prooroci mincinoși, cum vor
fi și printre voi învățători mincinoși, care vor aduce în
ascuns erezii nimicitoare, care vor nega chiar pe Stăpânul
care i-a cumpărat și care vor atrage asupra lor o grabnică
pieire. **2** Mulți vor urma căile lor imorale și, ca urmare, calea
adevărului va fi defăimată. **3** În lăcomie vă vor exploata cu
vorbe înșelătoare, a căror sentință, acum din vechime, nu
zăbovește, și distrugerea lor nu va adormi. **4** Căci, dacă
Dumnezeu nu a cruțat pe îngeri când au păcătuit, ci i-a
aruncat în Tartar și i-a trimis în gropile întunericului, ca să
fie rezervați pentru judecată; **(Tartaroō g5020)** **5** și nu a cruțat
lumea antică, ci l-a păstrat pe Noe împreună cu alți șapte,
un propovăduitor al dreptății, atunci când a adus un potop
peste lumea celor nelegiuiți, **6** și, transformând în cenușă
cetățile Sodoma și Gomora, le-a condamnat la pieire, după
ce le-a dat ca exemplu celor care vor trăi în mod nelegiuit, **7**
și l-a eliberat pe neprihănitul Lot, care era foarte chinuit de
viața plină de pofte a celor nelegiuiți **8** (căci acel om drept
care locuia în mijlocul lor era chinuit în sufletul său drept din
zi în zi văzând și auzind fapte nelegiuite), **9** atunci Domnul
știe cum să-i scape pe cei evlavioși din ispită și cum să-i țină
pe cei nelegiuiți sub pedeapsă pentru ziua judecății, **10** dar
mai ales pe cei care umblă după trup în pofta desfrânării și
disprețuiesc autoritatea. Îndrăzneți, plini de voință proprie, ei
nu se tem să vorbească de rău demnitarii, **11** în timp ce
îngerii, deși sunt mai mari în putere și în tărie, nu aduc o
judecată calomnioasă împotriva lor înaintea Domnului. **12**
Dar aceștia, ca niște creaturi fără rațiune, născuți ca animale
naturale pentru a fi luate și distruse, vorbind de rău în
chestiuni despre care nu știu nimic, vor fi cu siguranță distruși
în distrugerea lor, **13** primind plata nedreptății; oameni care
socotesc că este o plăcere să se distreze în timpul zilei, cu
pete și defecte, bucurându-se de înșelăciunea lor în timp ce
petrec cu voi; **14** având ochii plini de adulter și care nu pot
înceta să păcătuiască, ademenind suflete neliniștite, având o
inimă antrenată în lăcomie, copii blestemați! **15** Abandonând
calea cea dreaptă, s-au rătăcit, urmând calea lui Balaam,
fiul lui Beor, care iubea plata nedreptății; **16** dar el a fost
mustrat pentru neascultarea sa. Un măgar fără glas a vorbit
cu voce de om și a oprit nebunia profetului. **17** Aceștia sunt
fântâni fără apă, nori împinși de furtună, cărora li s-a rezervat
pentru totdeauna întunericul întunericului. **(questioned)** **18** Căci,
rostind vorbe mari și umflate de goliciune, ei ademenesc în
poftele cărnii, prin desfrânare, pe cei care, într-adevăr, scapă

de cei care trăiesc în rătăcire; 19 promițându-le libertate, în
timp ce ei înșiși sunt robi ai corupției; căci omul este adus
în robie de cel care îl biruiește. 20 Căci dacă, după ce au
scăpat de spurcăciunea lumii prin cunoașterea Domnului și
Mântuitorului Isus Hristos, se vor încurca iarăși în ea și vor
fi biruiți, atunci starea de pe urmă va fi mai rea pentru ei
decât cea dintâi. 21 Căci ar fi mai bine pentru ei să nu fi
cunoscut calea dreptății, decât ca, după ce au cunoscut-o,
să se întoarcă de la porunca sfântă care le-a fost dată. 22
Dar li s-a întâmplat ceea ce se spune în proverbul adevărat:
"Câinele se întoarce la propria vomă" și "scroafa care s-a
spălat se tăvălește în noroi".

3 Aceasta este acum, iubiților, a doua scrisoare pe care v-
am adresat-o. Și în amândouă vă trezesc mintea voastră
sinceră, amintindu-vă 2 să vă aduceți aminte de cuvintele
care au fost rostite mai înainte de sfinții prooroci și de
porunca noastră, a apostolilor Domnului și Mântuitorului, 3
știind mai întâi că în zilele din urmă vor veni batjocoritori,
umblând după poftelelor 4 și zicând: "Unde este făgăduința
venirii Lui?". Căci, din ziua în care părinții au adormit, toate
lucrurile continuă așa cum au fost de la începutul creației". 5
Căci ei uită cu bună știință că au existat ceruri din vechime
și un pământ format din apă și în mijlocul apei prin cuvântul
lui Dumnezeu, 6 prin care lumea care exista atunci, fiind
inundată de apă, a pierit. 7 Dar cerurile care există acum și
pământul, prin același cuvânt, au fost depozitate pentru foc,
fiind rezervate pentru ziua judecății și a distrugerii oamenilor
nelegiuiți. 8 Dar nu uitați, iubiților, că o zi este pentru Domnul
ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi. 9 Domnul nu
este încet în ceea ce privește făgăduința Sa, cum socotesc
unii că este încetineala, ci este răbdător cu noi, nevrând
ca nimeni să piară, ci ca toți să vină la pocăință. 10 Dar
ziua Domnului va veni ca un hoț în noapte, în care cerurile
vor trece cu zgomot mare, iar elementele se vor dizolva cu
ardoare, iar pământul și lucrările care sunt în el vor fi arse. 11
Prin urmare, de vreme ce toate aceste lucruri vor fi distruse
astfel, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi în viață sfântă și
evlavie, 12 așteptând și dorind cu ardoare venirea zilei lui
Dumnezeu, care va face să se dizolve cerurile arzând, iar
elementele se vor topi cu căldură arzătoare? 13 Ci, potrivit
promisiunii Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care
sălășluiește dreptatea. 14 De aceea, preaiubiților, întrucât
așteptați aceste lucruri, sârguiți-vă să fiți găsiți în pace, fără
cusur și fără vină înaintea Lui. 15 Priviți răbdarea Domnului
nostru ca pe o mântuire; așa cum v-a scris și iubitul nostru
frate Pavel, după înțelepciunea care i-a fost dată, 16 ca și în
toate scrisorile sale, vorbind în ele despre aceste lucruri.
În acestea, sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei
neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc, așa cum fac și cu
celelalte Scripturi, spre propria lor pieire. 17 Așadar, voi,
iubiților, cunoscând mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă,
ca nu cumva, fiind duși de rătăcirea celor răi, să cădeți
din propria voastră statornicie. 18 Ci creșteți în harul și în
cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A
lui să fie gloria acum și în veci. Amin. (aiōn g165)

1 Ioan

1 Ceea ce a fost de la început, ceea ce am auzit, ceea
ce am văzut cu ochii noștri, ceea ce am văzut și am atins
cu mâinile noastre, despre Cuvântul vieții **2** (și viața a fost
descoperită, și noi am văzut, și mărturisim și vă vestim viața,
viața veșnică, care era la Tatăl și care ne-a fost descoperită);
(aiōnios g166) **3** ceea ce am văzut și am auzit, vă vestim vouă,
ca și voi să aveți părtășie cu noi. Da, iar părtășia noastră
este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos. **4** Și vă scriem
aceste lucruri, pentru ca bucuria noastră să fie împlinită.
5 Iată mesajul pe care l-am auzit de la El și pe care vi-l
vestim: Dumnezeu este lumină și în El nu este întuneric
deloc. **6** Dacă spunem că avem părtășie cu El și umblăm în
întuneric, mințim și nu spunem adevărul. **7** Dar dacă umblăm
în lumină, așa cum și el este în lumină, avem părtășie unii
cu alții, iar sângele lui Isus Hristos, Fiul său, ne curăță de
orice păcat. **8** Dacă spunem că nu avem niciun păcat, ne
înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este în noi. **9** Dacă ne
mărturisim păcatele, el este credincios și drept să ne ierte
păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire. **10** Dacă
spunem că nu am păcătuit, îl facem mincinos și cuvântul Lui
nu este în noi.

2 Copilașii mei, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți.
Dacă cineva păcătuiește, avem un sfătuitor la Tatăl, pe
Isus Hristos, cel neprihănit. **2** El este jertfa de ispășire pentru
păcatele noastre, și nu numai pentru ale noastre, ci și pentru
cele ale întregii lumi. **3** Iată cum știm că îl cunoaștem: dacă
păzim poruncile Lui. **4** Cine spune: "Îl cunosc" și nu-i păzește
poruncile este un mincinos și adevărul nu este în el. **5** Dar
dragostea lui Dumnezeu a fost cu siguranță desăvârșită în
oricine îi păzește cuvântul. Iată cum cunoaștem că suntem în
el: **6** cine spune că rămâne în el trebuie să umble și el însuși
așa cum a umblat el. **7** Fraților, nu vă scriu o poruncă nouă,
ci o poruncă veche, pe care ați avut-o de la început. Vechea
poruncă este cuvântul pe care l-ați auzit de la început. **8** Vă
scriu din nou o poruncă nouă, care este adevărată în el și
în voi, pentru că întunericul trece și lumina cea adevărată
strălucește deja. **9** Cel care spune că este în lumină și urăște
pe fratele său este în întuneric până acum. **10** Cine iubește
pe fratele său rămâne în lumină și nu există în el niciun
prilej de poticnire. **11** Dar cel care își urăște fratele este în
întuneric, umblă în întuneric și nu știe încotro se îndreaptă,
pentru că întunericul i-a orbit ochii. **12** Copilașilor, vă scriu
vouă, pentru că păcatele v-au fost iertate pentru Numele
Lui. **13** Vă scriu vouă, părinților, pentru că voi cunoașteți pe
Cel ce este de la început. Vă scriu vouă, tinerilor, pentru
că ați biruit pe cel rău. Vă scriu vouă, copilașilor, pentru
că voi îl cunoașteți pe Tatăl. **14** V-am scris vouă, părinților,
pentru că voi cunoașteți pe Cel ce este de la început. V-am
scris vouă, tineri, pentru că sunteți tari, pentru că cuvântul lui
Dumnezeu rămâne în voi și l-ați biruit pe cel rău. **15** Să nu
iubiți lumea și lucrurile din lume. Dacă cineva iubește lumea,
dragostea Tatălui nu este în el. **16** Căci tot ce este în lume
— pofta cărnii, pofta ochilor și mândria vieții — nu este al
Tatălui, ci al lumii. **17** Lumea trece cu poftele ei, dar cel care
face voia lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna. **(aiōn g165)**
18 Copilașilor, acestea sunt vremurile de pe urmă și, după
cum ați auzit că va veni Antihristul, chiar acum s-au ridicat
mulți antihriști. Prin aceasta știm că este ceasul de pe urmă.
19 Ei au ieșit de la noi, dar nu ne aparțineau; căci, dacă ne-
ar fi aparținut, ar fi continuat cu noi. Dar au plecat, ca să
se arate că niciunul dintre ei nu ne aparține. **20** Voi aveți
o ungere de la Cel Sfânt și toți aveți cunoștință. **21** Nu v-
am scris pentru că nu cunoașteți adevărul, ci pentru că îl
cunoașteți și pentru că nicio minciună nu este din adevăr. **22**
Cine este mincinosul, dacă nu cel care neagă că Isus este
Hristosul? Acesta este Antihristul, cel care îi neagă pe Tatăl
și pe Fiul. **23** Cine îl neagă pe Fiul nu îl are pe Tatăl. Cel
care Îl mărturisește pe Fiul Îl are și pe Tatăl. **24** De aceea, să
rămână în voi ceea ce ați auzit de la început. Dacă ceea ce
ați auzit de la început rămâne în voi, și voi veți rămâne în Fiul
și în Tatăl. **25** Aceasta este făgăduința pe care ne-a promis-
o: viața veșnică. **(aiōnios g166)** **26** V-am scris aceste lucruri
despre cei ce vor să vă ducă în rătăcire. **27** Cât despre voi,
ungerea pe care ați primit-o de la el rămâne în voi și nu
aveți nevoie ca cineva să vă învețe. Ci, așa cum ungerea lui
vă învață despre toate lucrurile, și este adevărată și nu este
minciună, și chiar așa cum v-a învățat el, veți rămâne în
el. **28** Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci
când Se va arăta, să avem îndrăzneală și să nu fim rușinați
înaintea Lui, la venirea Lui. **29** Dacă știți că El este drept,
știți că oricine practică dreptatea s-a născut din El.

3 Vedeți cât de mare este dragostea pe care ne-a dat-o
Tatăl, ca să ne numim copii ai lui Dumnezeu! De aceea,
lumea nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut pe el. **2**
Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Încă nu ni
s-a descoperit ce vom fi; dar știm că, atunci când se va
descoperi, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea
așa cum este el. **3** Oricine are această nădejde pusă în
el se purifică pe sine, așa cum și el este curat. **4** Oricine
păcătuiește comite și fărădelege. Păcatul este fărădelege. **5**
Știți că El S-a arătat ca să ia păcatele noastre, și niciun

păcat nu este în El. 6 Oricine rămâne în El nu păcătuiește.
Cine păcătuiește nu l-a văzut și nu-l cunoaște. 7 Copilașilor,
nimeni să nu vă abată din drum. Cel ce face dreptate este
drept, așa cum este el drept. 8 Cel ce păcătuiește este
de la diavol, căci diavolul păcătuiește de la început. În
acest scop a fost revelat Fiul lui Dumnezeu: ca să distrugă
lucrările diavolului. 9 Oricine este născut din Dumnezeu nu
comite păcat, pentru că sămânța lui rămâne în el și nu poate
păcătui, pentru că este născut din Dumnezeu. 10 În aceasta
s-au arătat copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu
face dreptate nu este de la Dumnezeu, și nici cel care nu-și
iubește fratele. 11 Căci acesta este mesajul pe care l-ați
auzit de la început, că trebuie să ne iubim unii pe alții — 12
spre deosebire de Cain, care a fost de la cel rău și și-a ucis
fratele. De ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale
fratelui său drepte. 13 Nu vă mirați, frații mei, dacă lumea vă
urăște. 14 Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru
că iubim pe frații noștri. Cel care nu-și iubește fratele rămâne
în moarte. 15 Oricine își urăște fratele este un ucigaș, și știți
că niciun ucigaș nu are viață veșnică rămasă în el. (aiōnios
g166) 16 Întru aceasta cunoaștem dragostea, pentru că El Și-
a dat viața pentru noi. Și noi trebuie să ne dăm viața pentru
frați. 17 Dar oricine are bunurile lumii și vede pe fratele său
în nevoie, apoi își închide inima de compasiune împotriva lui,
cum rămâne în el dragostea lui Dumnezeu? 18 Copilașii mei,
să nu iubim numai cu vorba și numai cu limba, ci cu fapta
și cu adevărul. 19 Și prin aceasta cunoaștem că suntem
din adevăr și ne convingem inimile înaintea lui, 20 pentru
că, dacă inima noastră ne osândește, Dumnezeu este mai
mare decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile. 21
Preaiubiților, dacă inima noastră nu ne condamnă, avem
îndrăzneală față de Dumnezeu; 22 așa că orice cerem,
primim de la el, pentru că păzim poruncile lui și facem ceea
ce este plăcut înaintea lui. 23 Aceasta este porunca lui: să
credem în numele Fiului său, Isus Hristos, și să ne iubim unii
pe alții, așa cum a poruncit el. 24 Cine păzește poruncile
Lui rămâne în El și El în El. Prin aceasta cunoaștem că el
rămâne în noi, prin Duhul pe care ni l-a dat.

4 Preaiubiților, nu credeți orice duh, ci încercați duhurile,
ca să vedeți dacă sunt de la Dumnezeu, pentru că mulți
prooroci mincinoși au ieșit în lume. 2 Întru aceasta cunoașteți
Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturisește că Isus
Cristos a venit în trup este de la Dumnezeu, 3 iar orice
duh care nu mărturisește că Isus Cristos a venit în trup nu
este de la Dumnezeu; și acesta este duhul lui Antihrist,
despre care ați auzit că vine. Acum este deja în lume. 4 Voi,
copilașilor, sunteți de la Dumnezeu și i-ați biruit, pentru că
mai mare este Cel care este în voi decât cel care este în
lume. 5 Ei sunt din lume. De aceea ei vorbesc din lume
și lumea îi ascultă. 6 Noi suntem de la Dumnezeu. Cine îl
cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă. Cel care nu este din
Dumnezeu nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul
adevărului și duhul rătăcirii. 7 Iubiților, să ne iubim unii pe
alții, căci dragostea este de la Dumnezeu; și oricine iubește
s-a născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. 8 Cine
nu iubește nu-L cunoaște pe Dumnezeu, căci Dumnezeu
este iubire. 9 Prin aceasta s-a arătat în noi dragostea lui
Dumnezeu: Dumnezeu l-a trimis pe singurul său Fiu născut
în lume, pentru ca noi să trăim prin el. 10 În aceasta constă
dragostea: nu că noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci că el ne-a
iubit pe noi și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru
păcatele noastre. 11 Iubiților, dacă Dumnezeu ne-a iubit în
felul acesta, și noi trebuie să ne iubim unii pe alții. 12 Nimeni
nu L-a văzut pe Dumnezeu în niciun moment. Dacă ne iubim
unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, iar dragostea Lui a
fost desăvârșită în noi. 13 Întru aceasta cunoaștem că noi
rămânem în El și El în noi, pentru că ne-a dat din Duhul Său.
14 Noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca
Mântuitor al lumii. 15 Oricine mărturisește că Isus este Fiul lui
Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu. 16
Noi cunoaștem și am crezut în dragostea pe care Dumnezeu
o are pentru noi. Dumnezeu este iubire, iar cel care rămâne
în iubire rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el.
17 În aceasta, dragostea a fost desăvârșită între noi, ca să
avem îndrăzneală în ziua judecății, pentru că, așa cum este
el, așa suntem și noi în această lume. 18 În dragoste nu
este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că
frica are pedeapsă. Cel care se teme nu este desăvârșit în
dragoste. 19 Noi îl iubim, pentru că el ne-a iubit primul. 20
Dacă un om spune: “Îl iubesc pe Dumnezeu” și îl urăște
pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu-l iubește pe
fratele său, pe care l-a văzut, cum poate să-L iubească pe
Dumnezeu, pe care nu L-a văzut? 21 Această poruncă o
avem de la el: cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe
fratele său.

5 Oricine crede că Isus este Hristosul s-a născut din
Dumnezeu. Cine iubește pe Tatăl iubește și pe copilul
născut din el. 2 Prin aceasta cunoaștem că iubim pe copiii lui
Dumnezeu, când îl iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile
lui. 3 Căci aceasta este iubirea față de Dumnezeu: să păzim
poruncile lui. Poruncile Lui nu sunt grele. 4 Căci tot ce
este născut din Dumnezeu biruiește lumea. Aceasta este

victoria care a biruit lumea: credința voastră. **5** Cine este cel
care biruiește lumea, dacă nu cel care crede că Isus este
Fiul lui Dumnezeu? **6** Acesta este Cel ce a venit prin apă
și sânge, Isus Hristos, nu numai cu apă, ci cu apă și cu
sânge. Duhul este cel care mărturisește, pentru că Duhul
este adevărul. **7** Căci trei sunt cei care mărturisesc: **8** Duhul,
apa și sângele; și cei trei sunt de acord ca unul singur. **9**
Dacă noi primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu
este mai mare, căci aceasta este mărturia lui Dumnezeu, pe
care a mărturisit-o despre Fiul său. **10** Cel care crede în Fiul
lui Dumnezeu are mărturia în el însuși. Cel care nu crede
în Dumnezeu s-a făcut mincinos, pentru că nu a crezut în
mărturia pe care Dumnezeu a dat-o despre Fiul său. **11**
Mărturia este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, iar
această viață este în Fiul său. **(aiōnios g166)** **12** Cine Îl are pe
Fiul are viața. Cel care nu Îl are pe Fiul lui Dumnezeu nu are
viața. **13** Am scris aceste lucruri pentru voi, care credeți în
Numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viața veșnică
și să credeți în continuare în Numele Fiului lui Dumnezeu.
(aiōnios g166) **14** Îndrăzneala pe care o avem față de El este
că, dacă cerem ceva după voia Lui, El ne ascultă. **15** Și dacă
știm că ne ascultă, orice am cere, știm că avem cererile
pe care i le-am adresat. **16** Dacă cineva vede pe fratele
său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, să ceară și
Dumnezeu îi va da viață pentru cei ce nu fac păcate care
duc la moarte. Există păcat care duce la moarte. Nu spun că
ar trebui să facă o cerere cu privire la aceasta. **17** Orice
nelegiuire este păcat și există păcat care nu duce la moarte.
18 Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește;
dar cel născut din Dumnezeu se păzește pe sine însuși,
și cel rău nu se atinge de el. **19** Știm că noi suntem de la
Dumnezeu, iar întreaga lume se află în puterea celui rău. **20**
Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere, ca
să cunoaștem pe cel adevărat; și noi suntem în cel adevărat,
în Fiul său Isus Hristos. Acesta este adevăratul Dumnezeu
și viața veșnică. **(aiōnios g166)** **21** Copilașilor, feriți-vă de idoli.

2 Ioan

1 Bătrânului, doamnei alese și copiilor ei, pe care îi iubesc
în adevăr, și nu numai eu, ci și toți cei ce cunosc adevărul,
2 pentru adevărul care rămâne în noi și care va fi cu noi
în veci: **(aiōn g165)** 3 Har, milă și pace să fie cu noi, de la
Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Isus Hristos, Fiul Tatălui, în
adevăr și în dragoste. 4 Mă bucur foarte mult că am găsit pe
unii dintre copiii voștri umblând în adevăr, așa cum ne-a
poruncit Tatăl. 5 Acum te rog, dragă doamnă, nu ca și cum
ți-aș scrie o poruncă nouă, ci pe cea pe care o aveam de la
început: să ne iubim unii pe alții. 6 Aceasta este dragostea:
să umblăm după poruncile Lui. Aceasta este porunca, așa
cum ați auzit de la început, ca să umblați în ea. 7 Căci
mulți amăgitori au ieșit în lume, care nu mărturisesc că Isus
Hristos a venit în trup. Acesta este înșelătorul și Antihristul.
8 Vegheați, ca să nu pierdem lucrurile pe care le-am realizat,
ci să primim o răsplată deplină. 9 Oricine calcă strâmb și nu
rămâne în învățătura lui Cristos nu îl are pe Dumnezeu. Cel
care rămâne în învățătură are atât pe Tatăl, cât și pe Fiul. 10
Dacă vine cineva la voi și nu aduce această învățătură, nu-l
primiți în casa voastră și nu-l primiți, 11 pentru că cel care îl
primește participă la faptele lui rele. 12 Am multe de scris,
dar nu vreau să o fac cu hârtie și cerneală, ci sper să vin la
voi și să vă vorbesc față în față, ca să ne umplem bucuria.
13 Copiii surorii tale alese te salută. Amin.

3 Ioan

1 Bătrânul către Gaius cel iubit, pe care îl iubesc cu
adevărat. 2 Preaiubiților, mă rog ca să vă fie bine în toate
și să fiți sănătoși, așa cum vă este bine și sufletul vostru.
3 Căci m-am bucurat foarte mult când au venit frați și au
mărturisit despre adevărul vostru, așa cum și voi umblați în
adevăr. 4 Nu am o bucurie mai mare decât aceasta: să aud
despre copiii mei că umblă în adevăr. 5 Preaiubiților, voi
faceți o lucrare credincioasă în tot ceea ce faceți pentru cei
ce sunt frați și străini. 6 Ei au mărturisit despre dragostea
ta înaintea adunării. Vei face bine să-i trimiți mai departe
în călătoria lor, într-un mod demn de Dumnezeu, 7 pentru
că, din cauza Numelui, au plecat, fără să ia nimic de la
neamuri. 8 Noi, așadar, ar trebui să primim astfel de oameni,
ca să fim colaboratori ai adevărului. 9 Am scris Adunării, dar
Diotref, căruia îi place să fie cel dintâi între ei, nu acceptă
ce spunem. 10 De aceea, dacă voi veni, voi atrage atenția
asupra faptelor sale pe care le face, acuzându-ne pe nedrept
cu vorbe rele. Nemulțumit de aceasta, el însuși nu-i primește
pe frați, iar pe cei care vor, îi interzice și îi dă afară din
adunare. 11 Iubiților, nu imitați ce este rău, ci ce este bun.
Cel ce face binele este de la Dumnezeu. Cel care face
răul nu L-a văzut pe Dumnezeu. 12 Demetrius are mărturia
tuturor și a adevărului însuși; da, și noi mărturisim, și voi știți
că mărturia noastră este adevărată. 13 Aș avea multe să-ți
scriu, dar nu vreau să-ți scriu cu cerneală și cu peniță; 14 dar
sper să te văd curând. Atunci vom vorbi față în față. Pacea
fie cu voi. Prietenii vă salută. Salutați-i pe prieteni pe nume.

Iuda

1 Iuda, rob al lui Isus Hristos și frate al lui Iacov, către cei
chemați, sfințițiți de Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Isus
Hristos: 2 Fie ca mila, pacea și dragostea să vă fie înmulțite.
3 Preaiubiților, deși eram foarte nerăbdător să vă scriu despre
mântuirea noastră comună, am fost silit să vă scriu pentru
a vă îndemna să vă luptați cu tărie pentru credința care
a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. 4 Pentru că
sunt unii oameni care s-au strecurat pe ascuns, chiar cei
despre care s-a scris demult pentru această condamnare:
oameni nelegiuiți, care transformă harul Dumnezeului nostru
în indecență și neagă pe singurul nostru Stăpân, Dumnezeu
și Domn, Isus Hristos. 5 Vreau să vă amintesc, deși știți deja,
că Domnul, după ce a izbăvit un popor din țara Egiptului, a
nimicit pe cei ce nu au crezut. 6 Pe îngerii care nu și-au
păstrat primul domeniu, ci și-au părăsit propria locuință, i-a
ținut în legături veșnice, sub întuneric, pentru judecata din
ziua cea mare. (aïdios g126) 7 La fel ca Sodoma și Gomora
și orașele din jurul lor, care, la fel ca acestea, s-au dedat
la imoralitate sexuală și au umblat după trupuri străine,
sunt arătate ca exemplu, suferind pedeapsa focului veșnic.
(aiōnios g166) 8 Și totuși, în același mod, și aceștia, în visteria
lor, spurcă carnea, disprețuiesc autoritatea și calomniază
ființele cerești. 9 Dar Mihail, arhanghelul Mihail, când se
certa cu diavolul și discuta despre trupul lui Moise, nu a
îndrăznit să aducă împotriva lui o condamnare abuzivă, ci a
spus: “Domnul să te certe!”. 10 Aceștia însă vorbesc de rău
despre orice lucru pe care nu-l cunosc. Ei sunt distruși în
aceste lucruri pe care le înțeleg în mod natural, asemenea
creaturilor fără rațiune. 11 Vai de ei! Pentru că au mers pe
calea lui Cain, au alergat cu destrăbălare în rătăcirea lui
Balaam, pentru a fi plătiți, și au pierit în răzvrătirea lui Core.
12 Aceștia sunt recife stâncoase ascunse în ospețele voastre
de dragoste, când se ospătează cu voi, păstori care fără
teamă se hrănesc singuri; nori fără apă, purtați de vânturi;
pomi de toamnă fără rod, morți de două ori, smulși din
rădăcini; 13 valuri sălbatice ale mării, care își scot spuma
rușinii lor; stele rătăcitoare, cărora le-a fost rezervată pentru
totdeauna negura întunericului. (aiōn g165) 14 Despre acestea
a profețit și Enoh, al șaptelea de la Adam, care a spus:
“Iată, Domnul a venit cu zece mii de sfinți ai săi, 15 pentru a
judeca pe toți și pentru a-i condamna pe toți cei nelegiuiți de
toate faptele lor de impietate pe care le-au făcut în mod
nelegiuit și de toate lucrurile grele pe care păcătoșii nelegiuiți
le-au spus împotriva lui”. 16 Aceștia sunt murmurători și
plângăcioși, umblând după poftele lor — și gura lor vorbește
lucruri mândre — arătând respect de persoane pentru a
obține avantaje. 17 Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte
de cuvintele care au fost rostite mai înainte de apostolii
Domnului nostru Isus Hristos. 18 Ei v-au spus: “În vremurile
din urmă vor fi batjocoritori, care vor umbla după poftele lor
nelegiuite.” 19 Aceștia sunt cei care provoacă dezbinare
și sunt senzuali, neavând Duhul Sfânt. 20 Iar voi, iubiților,
zidiți-vă pe credința voastră cea sfântă, rugându-vă în Duhul
Sfânt. 21 Păstrați-vă în dragostea lui Dumnezeu, așteptând
îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viața veșnică.
(aiōnios g166) 22 Pe unii îi compătimește, făcând distincție, 23
iar pe alții îi mântuiește, smulgându-i cu frică din foc, urând
chiar și hainele pătate de carne. 24 Iar Celui ce poate să-i
păzească de poticnire și să vă înfățișeze fără greșeală în fața
slavei Lui, cu mare bucurie, 25 lui Dumnezeu, Mântuitorul
nostru, singurul înțelept, fie slava și maiestatea, stăpânirea și
puterea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (aiōn g165)

Apocalipsa

1 Aceasta este Revelația lui Isus Hristos, pe care i-a
dat-o Dumnezeu ca să arate robilor Săi lucrurile care
trebuie să se întâmple curând, pe care a trimis-o și a făcut-
o cunoscută prin îngerul Său robului Său, Ioan, **2** care a
mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos,
despre tot ce a văzut. **3** Ferice de cel ce citește și de cei
ce ascultă cuvintele proorociei și păzesc cele scrise în ea,
căci timpul este aproape. **4** Ioan, către cele șapte adunări
care sunt în Asia: Har vouă și pace de la Dumnezeu, care
este, care era și care va veni, și de la cele șapte duhuri care
sunt înaintea tronului Lui, **5** și de la Isus Hristos, martorul
credincios, întâiul născut dintre cei morți și conducătorul
regilor pământului. Celui care ne iubește și ne-a spălat de
păcatele noastre cu sângele său — **6** și ne-a făcut să fim
un regat, preoți ai Dumnezeului și Tatălui său — lui să fie
gloria și stăpânirea în vecii vecilor. Amin. **(aiōn g165)** **7** Iată,
El vine cu norii și orice ochi Îl va vedea, chiar și cei ce
L-au străpuns. Toate semințiile pământului îl vor plânge.
Chiar și așa, Amin. **8** "Eu sunt Alfa și Omega, zice Domnul
Dumnezeu, Cel ce este și Cel ce era și Cel ce va veni,
Cel Atotputernic." **9** Eu, Ioan, fratele vostru și partenerul
vostru în asuprire, în Împărăție și în perseverența în Hristos
Isus, am fost pe insula numită Patmos, din cauza Cuvântului
lui Dumnezeu și a mărturiei lui Isus Hristos. **10** Eram în
Duhul Sfânt în ziua Domnului și am auzit în spatele meu un
glas puternic, ca o trâmbiță **11** care spunea: "Ce vezi, scrie
într-o carte și trimite la cele șapte adunări: la Efes, Smirna,
Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodiceea". **12** M-am
întors să văd vocea care vorbea cu mine. După ce m-am
întors, am văzut șapte sfeșnice de aur. **13** Și printre sfeșnice
era unul ca un fiu de om, îmbrăcat cu o haină care-i ajungea
până la picioare și cu o cingătoare de aur în jurul pieptului.
14 Capul și părul lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada. Ochii
lui erau ca o flacără de foc. **15** Picioarele lui erau ca arama
lustruită, ca și cum ar fi fost rafinată într-un cuptor. Glasul lui
era ca un glas de ape multe. **16** Avea șapte stele în mâna
dreaptă. Din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri.
Fața lui era ca soarele care strălucește la maxim. **17** Când l-
am văzut, am căzut la picioarele lui ca un mort. Și-a pus
mâna dreaptă peste mine și mi-a zis: "Nu te teme. Eu sunt
Cel dintâi și Cel de pe urmă, **18** și Cel viu. Am fost mort și
iată că sunt viu în vecii vecilor. Amin. Eu am cheile Morții și
ale Hadesului. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** Scrieți, așadar, lucrurile
pe care le-ați văzut, lucrurile care sunt și lucrurile care se
vor întâmpla în viitor. **20** Taina celor șapte stele pe care le-ai
văzut în mâna Mea dreaptă și a celor șapte sfeșnice de
aur este aceasta: Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte
adunări. Cele șapte sfeșnice sunt cele șapte adunări.

2 "Scrieți îngerului adunării din Efes: "Cel ce ține cele șapte
stele în mâna dreaptă, cel ce umblă printre cele șapte
steluțe de aur spune aceste lucruri: **2** "Știu faptele voastre,
și osteneala și stăruința voastră, și că nu puteți îngădui
pe cei răi, și că ați pus la încercare pe cei ce se numesc
apostoli și nu sunt apostoli, și i-ați găsit mincinoși. **3** Voi
aveți perseverență și ați îndurat pentru Numele Meu și nuați
obosit. **4** Dar am împotriva voastră acest lucru: că v-ați
părăsit dragostea dintâi. **5** Amintește-ți, așadar, de unde ai
căzut, pocăiește-te și fă cele dintâi fapte, altfel vin repede la
tine și îți voi muta suportul de lampă de la locul lui, dacă
nu te pocăiești. **6** Dar aveți acest lucru: că urâți faptele
nicolaeților, pe care le urăsc și eu. **7** Cine are ureche, să
asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor. Celui care va birui
îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în Paradisul
Dumnezeului meu. **8** "Scrieți îngerului adunării din Smirna:
"Cel dintâi și cel de pe urmă, care a fost mort și a înviat,
spune aceste lucruri: **9** "Cunosc faptele voastre, asuprirea
și sărăcia voastră (dar voi sunteți bogați) și hulele celor
ce se zic iudei, dar nu sunt iudei, ci sunt o sinagogă a
Satanei. **10** Nu vă temeți de lucrurile pe care urmează să le
suferiți. Iată, diavolul este pe cale să arunce pe unii dintre
voi în închisoare, ca să fiți puși la încercare, și veți avea
parte de opresiune timp de zece zile. Fiți credincioși până la
moarte și vă voi da cununa vieții. **11** Cine are urechi, să
asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor. Cel care va birui
nu va fi vătămat de moartea a doua. **12** "Scrieți îngerului
adunării din Pergam: "Cel care are sabia ascuțită cu două
tăișuri spune aceste lucruri: **13** Știu faptele tale și locul
unde locuiești, unde este tronul lui Satana. Voi țineți cu tărie
la numele meu și nu ați negat credința mea în zilele lui
Antipa, martorul meu, credinciosul meu, care a fost ucis în
mijlocul vostru, unde locuiește Satana. **14** Dar am câteva
lucruri împotriva voastră, pentru că aveți acolo unii care țin
învățătura lui Balaam, care l-a învățat pe Balac să arunce o
piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, să mănânce
lucruri sacrificate idolilor și să comită imoralitate sexuală. **15**
Tot așa și voi, de asemenea, aveți unii care țin învățătura
nicolahilor. **16** Pocăiți-vă, deci, căci altfel vin repede la voi și
voi face război împotriva lor cu sabia gurii mele. **17** Cine are
urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt în adunări. Celui
care va învinge, îi voi da din mana ascunsă și îi voi da o
piatră albă, iar pe piatră va fi scris un nume nou, pe care

nimeni nu-l cunoaște decât cel care îl primește. 18 "Scrieți
îngerului adunării din Tiatira: "Fiul lui Dumnezeu, care are
ochii ca o flacără de foc și picioarele ca arama lustruită,
spune următoarele: 19 Cunosc faptele voastre, dragostea
voastră, credința, slujirea, răbdarea și răbdarea, și știu că
ultimele voastre fapte sunt mai mari decât cele dintâi. 20
Dar am un lucru împotriva voastră: că o tolerați pe femeia
voastră Izabela, care se numește proorociță. Ea îi învață și îi
seduce pe slujitorii mei să comită imoralitate sexuală și să
mănânce lucruri sacrificate idolilor. 21 I-am dat timp să se
pocăiască, dar ea refuză să se pocăiască de imoralitatea
ei sexuală. 22 Iată că o voi arunca pe ea și pe cei care
comit adulter cu ea într-un pat de mare asuprire, dacă nu se
pocăiesc de faptele ei. 23 Îi voi ucide copiii cu moartea și
toate adunările vor ști că Eu sunt Cel care cercetează mințile
și inimile. Voi da fiecăruia dintre voi după faptele sale. 24
Dar vouă vă spun: celorlalți care sunt în Thyatira — celor
care nu au această învățătură, care nu cunosc ceea ce unii
numesc "lucrurile profunde ale Satanei" — vouă vă spun: nu
pun nicio altă povară asupra voastră. 25 Totuși, țineți cu tărie
ceea ce aveți până când voi veni. 26 Cel care va birui și cel
care va păstra lucrările Mele până la sfârșit, aceluia îi voi da
autoritate asupra națiunilor. 27 El le va stăpâni cu un toiag
de fier, sfărâmându-le ca pe niște vase de lut, cum am primit
și eu de la Tatăl Meu; 28 și-i voi da steaua dimineții. 29 Cine
are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor.

3 "Și scrie îngerului adunării din Sardes: "Cel care are cele
șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele spune
aceste lucruri: "Îți cunosc faptele, că ai reputația de a fi viu,
dar ești mort. 2 Trezește-te și întărește ceea ce ți-a rămas,
pe care erai pe punctul de a lepăda, căci nu am găsit nici o
lucrare de-a ta desăvârșită înaintea Dumnezeului meu. 3
Amintiți-vă, așadar, cum ați primit și cum ați auzit. Păstrați-
o și pocăiți-vă. De aceea, dacă nu veți veghea, voi veni
ca un hoț și nu veți ști la ce oră voi veni peste voi. 4 Cu
toate acestea, aveți câteva nume în Sardes care nu și-au
pângărit hainele. Ei vor umbla cu mine în alb, pentru că sunt
vrednici. 5 Cel care va învinge va fi îmbrăcat în haine albe și
nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții și-i voi
mărturisi numele înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor
Lui. 6 Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt
adunărilor. 7 "Scrieți îngerului adunării din Filadelfia: "Cel
ce este sfânt, cel adevărat, cel ce are cheia lui David, cel
ce deschide și nimeni nu poate închide, cel ce închide și
nimeni nu deschide, spune aceste lucruri: 8 "Știu faptele
tale (iată, ți-am pus înaintea ta o ușă deschisă, pe care
nimeni nu o poate închide), că ai puțină putere, că ai păzit
cuvântul Meu și că nu te-ai lepădat de Numele Meu. 9 Iată,
voi face ca unii din sinagoga Satanei, dintre cei care spun că
sunt iudei, și nu sunt, ci mint — iată, îi voi face să vină și
să se închine înaintea picioarelor tale și să știe că te-am
iubit. 10 Pentru că ați păzit porunca mea de a răbda, vă voi
păzi și eu de ceasul încercării care va veni peste întreaga
lume, pentru a pune la încercare pe cei care locuiesc pe
pământ. 11 Eu vin repede! Țineți cu tărie ceea ce aveți, ca
nimeni să nu vă ia coroana. 12 Pe cel care va birui, îl voi
face stâlp în templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși de
acolo. Voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele
cetății Dumnezeului meu, noul Ierusalim, care se coboară
din cer de la Dumnezeul meu, și numele meu cel nou. 13
Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt adunărilor.
14 "Scrieți îngerului adunării din Laodiceea: "Amin, Martorul
credincios și adevărat, Începutul creației lui Dumnezeu,
spune următoarele: 15 Eu cunosc faptele tale, că nu ești nici
rece, nici fierbinte. Aș vrea să fiți reci sau fierbinți. 16 Deci,
pentru că sunteți călduți, și nu sunteți nici calzi, nici reci, nici
fierbinți, vă voi vomita din gura mea. 17 Pentru că zici: "Sunt
bogat, am dobândit bogății și nu am nevoie de nimic", și nu
știi că tu ești un nenorocit, mizerabil, sărac, orb și gol; 18 te
sfătuiesc să cumperi de la mine aur rafinat prin foc, ca să
te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci și să nu se
vadă rușinea goliciunii tale, și unguent pentru ochii tăi, ca să
poți vedea. 19 Pe toți cei pe care îi iubesc, îi mustru și îi
pedepsesc. Fiți deci zeloși și pocăiți-vă. 20 Iată, Eu stau la
ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa,
atunci voi intra la el și voi lua masa cu el, și el cu Mine. 21
Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe tronul Meu,
după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe tronul
Lui. 22 Cine are urechi, să asculte ce spune Duhul Sfânt
adunărilor."

4 După acestea, m-am uitat și am văzut o ușă deschisă în
cer; și primul glas pe care l-am auzit, ca o trâmbiță care
vorbea cu mine, a fost un glas care zicea: "Urcă-te aici și-ți
voi arăta cele ce trebuie să se întâmple după aceasta." 2
Îndată am fost în Duhul Sfânt. Și iată că era un tron așezat
în cer și pe tron ședea cineva 3 care semăna cu o piatră de
jasp și cu un sardiu. În jurul tronului era un curcubeu, ca
un smarald la care se putea privi. 4 În jurul tronului erau
douăzeci și patru de scaune de domnie. Pe aceste tronuri
ședeau douăzeci și patru de bătrâni, îmbrăcați în haine albe,
cu coroane de aur pe cap. 5 Din tron ies fulgere, sunete și
tunete. Înaintea tronului său ardeau șapte lămpi de foc, care

sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu. 6 Înaintea tronului
era ceva asemănător cu o mare de sticlă, asemănătoare
cristalului. În mijlocul tronului și în jurul tronului erau patru
ființe vii pline de ochi în față și în spate. 7 Prima făptură
era ca un leu, a doua făptură ca un vițel, a treia făptură
avea o față de om, iar a patra era ca un vultur zburător. 8
Cele patru făpturi vii, fiecare dintre ele având șase aripi,
sunt pline de ochi în jur și înăuntru. Ele nu au odihnă nici
ziua, nici noaptea, spunând: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul
Dumnezeu, Atotputernicul, cel care a fost, cel care este și
cel care va veni!" 9 Când făpturile vii vor da slavă, cinste și
mulțumire Celui ce șade pe tron, Celui ce trăiește în vecii
vecilor, (aiōn g165) 10 cei douăzeci și patru de bătrâni se vor
arunca înaintea Celui ce șade pe tron și se vor închina Celui
ce trăiește în vecii vecilor și își vor arunca coroanele înaintea
tronului, zicând: (aiōn g165) 11 "Vrednic ești Tu, Domnul și
Dumnezeul nostru, Cel Sfânt, să primești slava, cinstea și
puterea, căci Tu ai creat toate lucrurile și, din voia Ta, ele au
existat și au fost create!".

5 Am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul
de domnie o carte scrisă pe dinăuntru și pe dinafară,
închisă cu șapte peceți. 2 Am văzut un înger puternic care
striga cu glas tare: "Cine este vrednic să deschidă cartea
și să-i rupă pecețile?" 3 Nimeni din cerurile de sus, de pe
pământ sau de sub pământ nu era în stare să deschidă
cartea sau să se uite în ea. 4 Atunci am plâns mult, pentru
că nimeni nu a fost găsit vrednic să deschidă cartea sau să
se uite în ea. 5 Unul dintre bătrâni mi-a spus: "Nu plânge.
Iată că a biruit Leul care este din seminția lui Iuda, Rădăcina
lui David: cel care deschide cartea și cele șapte peceți ale
ei." 6 Și am văzut în mijlocul tronului și al celor patru făpturi
vii și în mijlocul bătrânilor, un Miel în picioare, ca și cum ar fi
fost înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt
cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise pe tot pământul.
7 Apoi a venit și a luat-o din mâna dreaptă a Celui care
ședea pe tron. 8 După ce a luat cartea, cele patru făpturi vii
și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului,
fiecare având o harpă și cupe de aur pline de tămâie, care
sunt rugăciunile sfinților. 9 Și au cântat o cântare nouă,
zicând: "Nu, nu! "Ești vrednic să iei cartea și să-i deschidă
pecețile, pentru că ai fost ucis, și ne-ai cumpărat pentru
Dumnezeu cu sângele tău din orice seminție, limbă, popor și
națiune, 10 și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeul
nostru; și vom domni pe pământ." 11 M-am uitat și am auzit
un glas ca un glas de mulți îngeri în jurul scaunului de
domnie, al făpturilor vii și al bătrânilor. Numărul lor era de
zece mii de zeci de mii și de mii de mii, 12 care spuneau cu
glas tare: "Vrednic este Mielul care a fost ucis să primească
puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, onoarea, gloria și
binecuvântarea!" 13 Și am auzit toate făpturile care sunt în
ceruri, pe pământ, sub pământ, pe mare și tot ce este în ele,
zicând: "Binecuvântarea, cinstea, slava și stăpânirea să fie
pentru Cel ce șade pe scaunul de domnie și pentru Miel, în
vecii vecilor! Amin!" (aiōn g165) 14 Cele patru făpturi vii au zis:
"Amin!" Apoi bătrânii au căzut la pământ și s-au închinat.

6 Am văzut că Mielul a deschis una din cele șapte peceți
și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicând, ca un
glas de tunet: "Vino și vezi!". 2 Apoi a apărut un cal alb, iar
cel care ședea pe el avea un arc. I s-a dat o coroană și a
ieșit învingător și să cucerească. 3 Când a deschis pecetea
a doua, am auzit a doua făptură vie care zicea: "Vino!" 4 A
ieșit un alt cal roșu. Celui care ședea pe el i s-a dat puterea
de a lua pacea de pe pământ și de a se ucide unii pe alții. I
s-a dat o sabie mare. 5 Când a deschis pecetea a treia, am
auzit a treia făptură vie care zicea: "Vino și vezi!" Și iată
un cal negru, iar cel care ședea pe el avea o balanță în
mână. 6 Am auzit o voce în mijlocul celor patru făpturi vii
care spunea: "Un choenix de grâu pentru un denar și trei
choenix de orz pentru un denar! Nu stricați uleiul și vinul!" 7
Când a deschis pecetea a patra, am auzit a patra făptură vie
care zicea: "Vino și vezi!" 8 Și iată un cal palid, iar numele
celui care ședea pe el era Moartea. Hades îl urma cu el. I s-
a dat autoritate asupra unui sfert din pământ, ca să ucidă cu
sabia, cu foametea, cu moartea și cu animalele sălbatice de
pe pământ. (Hadēs g86) 9 Când a deschis pecetea a cincea,
am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră uciși pentru
Cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia Mielului, pe care
o aveau. 10 Ei strigau cu glas tare, zicând: "Până când,
Stăpâne, Cel sfânt și adevărat, până când vei judeca și vei
răzbuna sângele nostru pe cei care locuiesc pe pământ?" 11
O haină albă și lungă a fost dată fiecăruia dintre ei. Li s-a
spus că ar trebui să se odihnească încă o vreme, până când
tovarășii lor de slujbă și frații lor, care vor fi și ei uciși la fel
ca și ei, își vor încheia cursul. 12 Am văzut când a deschis
pecetea a șasea și a fost un mare cutremur de pământ.
Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr și toată luna s-a
făcut ca sângele. 13 Stelele cerului au căzut pe pământ, ca
un smochin care-și lasă smochinele necoapte când este
scuturat de un vânt mare. 14 Cerul a fost îndepărtat ca un
sul de hârtie când este rulat. Fiecare munte și fiecare insulă
au fost mutate de la locul lor. 15 Împărații pământului, prinții,
comandanții, cei bogați, cei puternici și toți sclavii și oamenii
liberi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. 16 Ei au

spus munților și stâncilor: “Cădeți peste noi și ascundeți-ne
de fața Celui care șade pe tron și de mânia Mielului, 17
pentru că a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate
sta în picioare?”

7 După aceea am văzut patru îngeri care stăteau în picioare
la cele patru colțuri ale pământului și care țineau cele
patru vânturi ale pământului, ca să nu mai sufle nici un
vânt pe pământ, nici pe mare, nici pe vreun copac. 2 Am
văzut un alt înger care se înălța de la răsăritul soarelui,
având pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas
tare către cei patru îngeri cărora le fusese dat să facă
rău pământului și mării, 3 spunând: “Nu faceți rău nici
pământului, nici mării, nici copacilor, până când nu le vom
pune pe frunțile lor sigiliul robilor Dumnezeului nostru!” 4 Am
auzit numărul celor care au fost pecetluiți: o sută patruzeci
și patru de mii, pecetluiți din fiecare seminție a copiilor lui
Israel: 5 Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii au fost
pecetluiți, din seminția lui Ruben, douăsprezece mii, din
seminția lui Gad, douăsprezece mii, 6 din seminția lui Așer
douăsprezece mii, din seminția lui Neftali, douăsprezece
mii, din seminția lui Manase, douăsprezece mii, 7 din
seminția lui Simeon, douăsprezece mii, din seminția lui Levi,
douăsprezece mii, din seminția lui Isahar, douăsprezece mii,
8 din seminția lui Zabulon douăsprezece mii, din seminția
lui Iosif, douăsprezece mii, și din seminția lui Beniamin,
douăsprezece mii au fost pecetluiți. 9 După acestea, m-
am uitat și iată o mulțime mare, pe care nimeni nu o putea
număra, din toate neamurile și din toate semințiile, popoarele
și limbile, care stătea în picioare înaintea scaunului de
domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu
ramuri de palmier în mâini. 10 Ei strigau cu glas tare, zicând:
“Mântuirea fie a Dumnezeului nostru, care șade pe tron, și a
Mielului!” 11 Toți îngerii stăteau în picioare în jurul scaunului
de domnie, bătrânii și cele patru făpturi vii; și, căzând cu
fața la pământ înaintea scaunului de domnie, s-au închinat
lui Dumnezeu, 12 zicând: “Amin! Binecuvântare, glorie,
înțelepciune, mulțumire, onoare, putere și tărie să fie pentru
Dumnezeul nostru în vecii vecilor! Amin.” (aiōn g165) 13 Unul
din bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: “Aceștia care sunt
îmbrăcați în haine albe, cine sunt și de unde au venit?” 14 I-
am spus: “Stăpâne, tu știi.” El mi-a spus: “Aceștia sunt cei
care au ieșit din marea suferință. Ei și-au spălat veșmintele și
le-au albit în sângele Mielului. 15 De aceea, ei sunt înaintea
tronului lui Dumnezeu și îi slujesc zi și noapte în templul lui.
Cel care șade pe tron își va întinde cortul peste ei. 16 Ei nu
vor mai fi niciodată flămânzi sau însetați. Soarele nu va bate
peste ei, nici căldura, 17 căci Mielul care este în mijlocul
tronului îi paște și îi conduce la izvoare de ape dătătoare de
viață. Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

8 Când a deschis pecetea a șaptea, a fost liniște în cer
timp de o jumătate de oră. 2 Am văzut cei șapte îngeri
care stau înaintea lui Dumnezeu și li s-au dat șapte trâmbițe.
3 Un alt înger a venit și a stat deasupra altarului, având un
cădelniță de aur. I s-a dat multă tămâie, ca să o adauge
la rugăciunile tuturor sfinților pe altarul de aur care era
înaintea tronului. 4 Fumul tămâiei, împreună cu rugăciunile
sfinților, se ridica înaintea lui Dumnezeu din mâna îngerului.
5 Îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu focul altarului, apoi a
aruncat-o pe pământ. Au urmat tunete, sunete, fulgere și un
cutremur. 6 Cei șapte îngeri care aveau cele șapte trâmbițe
s-au pregătit să sune. 7 A sunat primul sunet și a urmat
grindină și foc amestecat cu sânge, și au fost aruncați la
pământ. O treime din pământ a ars, o treime din copaci au
ars și toată iarba verde a ars. 8 Al doilea înger a sunat din
glas, și ceva ca un munte mare și arzător a fost aruncat în
mare. O treime din mare s-a transformat în sânge, 9 și o
treime din viețuitoarele care erau în mare au murit. O treime
din corăbii au fost distruse. 10 Îngerul al treilea a sunat și a
căzut din cer o stea mare, care ardea ca o torță, și a căzut
pe o treime din râuri și pe izvoarele de apă. 11 Numele stelei
este “Viermele”. O treime din ape au devenit pelin de vierme.
Mulți oameni au murit din cauza apelor, pentru că acestea
au devenit amare. 12 Îngerul al patrulea a sunat și a lovit
o treime din soare, o treime din lună și o treime din stele,
astfel încât o treime din ele să se întunece, iar ziua să nu
mai strălucească o treime din ea și noaptea la fel. 13 Am
văzut și am auzit un vultur care zbura prin mijlocul cerului și
care spunea cu glas tare: “Vai! Vai! Vai de cei care locuiesc
pe pământ, din cauza celorlalte sunete ale trâmbițelor celor
trei îngeri, care urmează să sune!”

9 Îngerul al cincilea a sunat din glas și am văzut din cer o
stea care a căzut pe pământ. Cheia de la groapa abisului
i-a fost dată. (Abyssos g12) 2 El a deschis groapa abisului și
din groapă a ieșit fum ca fumul unui cuptor aprins. Soarele și
aerul s-au întunecat din cauza fumului care ieșea din groapă.
(Abyssos g12) 3 Din fum au ieșit lăcuste pe pământ și li s-a dat
putere, cum au puterea scorpionilor de pe pământ. 4 Li s-a
spus că nu trebuie să facă rău nici ierbii pământului, nici unei
plante verzi, nici unui copac, ci numai acelor oameni care nu
au pecetea lui Dumnezeu pe frunte. 5 Li s-a dat putere,
nu pentru a-i ucide, ci pentru a-i chinui timp de cinci luni.
Chinul lor a fost ca chinul unui scorpion atunci când lovește

o persoană. 6 În zilele acelea, oamenii vor căuta moartea și
nu o vor găsi în niciun fel. Ei vor dori să moară, iar moartea
va fugi de ei. 7 Lăcustele erau ca niște cai pregătiți pentru
război. Pe capetele lor erau ceva ca niște coroane de aur,
iar fețele lor erau ca fețele oamenilor. 8 Aveau părul ca părul
femeilor, iar dinții lor erau ca cei ai leilor. 9 Aveau platoșe ca
niște platoșe de fier. Zgomotul aripilor lor era ca zgomotul
multor care și cai care se grăbeau la război. 10 Aveau cozi
ca cele ale scorpionilor, cu înțepături. În cozile lor au puterea
de a face rău oamenilor timp de cinci luni. 11 Ei au peste
ei ca rege pe îngerul abisului. Numele lui în ebraică este
"Abaddon", dar în greacă are numele "Apollyon". **(Abyssos g12)**
12 Primul necaz a trecut. Iată, mai sunt încă două nenorociri
care urmează după aceasta. 13 Îngerul al șaselea a sunat.
Am auzit un glas din coarnele altarului de aur care este
înaintea lui Dumnezeu, 14 care spunea celui de-al șaselea
înger care avea trâmbița: "Eliberați pe cei patru îngeri care
sunt legați la râul cel mare Eufrat!" 15 Au fost eliberați cei
patru îngeri care fuseseră pregătiți pentru ceasul, ziua, luna
și anul acela, ca să ucidă o treime din omenire. 16 Numărul
armatelor călăreților era de două sute de milioane. Am auzit
numărul lor. 17 Astfel am văzut în viziune caii și pe cei
care ședeau pe ei, având platoșe de un roșu aprins, de un
albastru de iacint și de un galben de sulf; iar capetele cailor
semănau cu capetele leilor. Din gurile lor ieșea foc, fum și
sulf. 18 Prin aceste trei plăgi, o treime din omenire a fost
ucisă: de focul, de fumul și de sulf, care ieșeau din gurile
lor. 19 Căci puterea cailor este în gurile și în cozile lor. Căci
cozile lor sunt ca niște șerpi și au capete, și cu ele fac rău.
20 Ceilalți oameni, care nu au fost uciși de aceste plăgi,
nu s-au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine
demonilor și idolilor de aur, de argint, de aramă, de piatră și
de lemn, care nu văd, nu aud și nu umblă. 21 Nu s-au pocăit
de uciderile lor, de vrăjitoriile lor, de imoralitatea lor sexuală
și de furturile lor.

10 Am văzut un înger puternic coborând din cer, îmbrăcat
într-un nor. Un curcubeu era pe capul lui. Fața lui era
ca soarele și picioarele lui erau ca niște stâlpi de foc. 2 El
avea în mână o carte mică și deschisă. Și-a pus piciorul
drept pe mare și piciorul stâng pe pământ. 3 A strigat cu glas
tare, cum răcnește un leu. Când a strigat, cele șapte tunete
și-au scos glasurile. 4 Când au răsunat cele șapte tunete,
eram pe punctul de a scrie, dar am auzit un glas din cer care
spunea: "Sigilează lucrurile pe care le-au spus cele șapte
tunete și nu le scrie." 5 Îngerul pe care l-am văzut stând în
picioare pe mare și pe uscat și-a ridicat mâna dreaptă spre
cer 6 și a jurat pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, care a creat
cerul și lucrurile care sunt în el, pământul și lucrurile care
sunt în el, marea și lucrurile care sunt în ea, că nu va mai fi
nici o întârziere, **(aiōn g165)** 7 ci în zilele glasului celui de-al
șaptelea înger, când va suna, atunci se va sfârși taina lui
Dumnezeu, după cum a spus robilor Săi, proorocii. 8 Glasul
pe care l-am auzit din cer, care vorbea din nou cu mine, a
zis: "Du-te și ia cartea deschisă în mâna îngerului care stă
pe mare și pe uscat." 9 M-am dus la înger și i-am spus să-
mi dea cărticica. Mi-a spus: "Ia-l și mănâncă. Îți va amărî
stomacul, dar în gură va fi dulce ca mierea". 10 Am luat
cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o. A fost dulce ca
mierea în gura mea. După ce am mâncat-o, stomacul mi s-a
făcut amar. 11 Ei mi-au spus: "Trebuie să profețești din nou
peste multe popoare, națiuni, limbi și împărați."

11 Mi-a fost dată o trestie ca o vergea. Cineva a zis:
"Ridică-te și măsoară templul lui Dumnezeu, altarul
și pe cei care se închină în el. 2 Lasă deoparte curtea
care este în afara templului și nu o măsura, pentru că ea a
fost dată națiunilor. Ele vor călca în picioare cetatea sfântă
timp de patruzeci și două de luni. 3 Voi da putere celor doi
martori ai Mei și ei vor profeți o mie două sute șaizeci de
zile, îmbrăcați în sac." 4 Aceștia sunt cei doi măslini și cele
două sfeșnice, care stau înaintea Domnului pământului. 5
Dacă cineva vrea să le facă rău, focul iese din gura lor și-i
mistuie pe vrăjmașii lor. Dacă cineva vrea să le facă rău,
trebuie să fie ucis în felul acesta. 6 Aceștia au puterea să
închidă cerul, ca să nu plouă în zilele profeției lor. Ei au
putere asupra apelor, ca să le transforme în sânge și să
lovească pământul cu orice fel de molimă, de câte ori vor
ei. 7 După ce-și vor fi isprăvit mărturia lor, fiara care se va
ridica din prăpastie va face război cu ei, îi va birui și-i va
ucide. **(Abyssos g12)** 8 Trupurile lor moarte vor fi pe strada
marii cetăți, care, din punct de vedere spiritual, se numește
Sodoma și Egipt, unde a fost răstignit și Domnul lor. 9
Dintre popoare, triburi, limbi și națiuni, oamenii se vor uita la
cadavrele lor timp de trei zile și jumătate și nu vor îngădui să
li se pună cadavrele într-un mormânt. 10 Cei care locuiesc
pe pământ se vor bucura pentru ei și se vor veseli. Își vor
face daruri unii altora, pentru că acești doi profeți i-au chinuit
pe cei care locuiesc pe pământ. 11 După cele trei zile și
jumătate, a intrat în ei suflare de viață de la Dumnezeu și s-
au ridicat în picioare. O mare frică a cuprins pe cei care i-au
văzut. 12 Am auzit un glas puternic din cer care le spunea:
"Veniți aici sus!" Ei s-au suit la cer într-un nor și dușmanii
lor i-au văzut. 13 În ziua aceea a fost un mare cutremur

și o zecime din cetate a căzut. Șapte mii de oameni au
fost uciși în cutremur, iar restul s-au îngrozit și au dat slavă
Dumnezeului cerului. 14 A doua nenorocire a trecut. Iată, al
treilea vai vine repede. 15 Îngerul al șaptelea a sunat și au
urmat glasuri mari în ceruri, care ziceau: "Împărăția lumii a
devenit Împărăția Domnului nostru și a Hristosului Său. El va
domni în vecii vecilor!" (aiōn g165) 16 Cei douăzeci și patru
de bătrâni, care stau pe tronurile lor înaintea scaunului de
domnie al lui Dumnezeu, s-au aruncat cu fața la pământ și s-
au închinat lui Dumnezeu, 17 zicând: "Îți mulțumim, Doamne
Dumnezeule, Cel Atotputernic, Cel care este și care era,
pentru că ți-ai luat marea ta putere și ai domnit. 18 Neamurile
s-au mâniat, iar mânia ta a venit, ca și timpul ca morții să fie
judecați și să le dai robilor tăi, profeții, răsplata lor, precum și
sfinților și celor care se tem de numele tău, celor mici și
celor mari, și să nimicești pe cei care distrug pământul." 19
Templul lui Dumnezeu, care este în ceruri, s-a deschis și
chivotul legământului Domnului s-a văzut în templul lui. Au
urmat fulgere, zgomote, tunete, cutremur și grindină mare.

12 Un semn mare s-a văzut în cer: o femeie îmbrăcată
cu soarele și cu luna sub picioarele ei, iar pe cap
o cunună de douăsprezece stele. 2 Ea era însărcinată.
Ea a strigat de durere, chinuindu-se să nască. 3 Un alt
semn s-a văzut în cer. Iată un balaur mare și roșu, care
avea șapte capete și zece coarne, și pe capetele lui șapte
coroane. 4 Coada lui a tras o treime din stelele cerului și le-
a aruncat pe pământ. Balaurul stătea în fața femeii care
urma să nască, pentru ca, atunci când aceasta va naște,
să-i devoreze copilul. 5 Ea a născut un fiu, un copil de
parte bărbătească, care va conduce toate națiunile cu un
toiag de fier. Copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul
Lui. 6 Femeia a fugit în pustiu, unde are un loc pregătit de
Dumnezeu, pentru ca acolo să o hrănească o mie două
sute șaizeci de zile. 7 Pe cer era război. Mihail și îngerii
săi au făcut război cu balaurul. Balaurul și îngerii lui au
făcut război. 8 Ei nu au biruit. Nu s-a mai găsit loc pentru
ei în cer. 9 A fost doborât balaurul cel mare, șarpele cel
vechi, cel care se numește diavolul și Satana, înșelătorul
întregii lumi. El a fost aruncat pe pământ, iar îngerii lui
au fost aruncați împreună cu el. 10 Și am auzit în cer un
glas tare, care zicea: "Acum a venit mântuirea, puterea și
Împărăția Dumnezeului nostru și autoritatea Hristosului Său,
căci a fost doborât acuzatorul fraților noștri, care-i acuza zi și
noapte înaintea Dumnezeului nostru. 11 Ei l-au biruit datorită
sângelui Mielului și datorită cuvântului mărturiei lor. Ei nu și-
au iubit viața, până la moarte. 12 De aceea, bucurați-vă,
ceruri și voi, care locuiți în ele! Vai de pământ și de mare,
pentru că diavolul s-a coborât la voi, având o mare mânie,
știind că nu are decât puțin timp." 13 Când a văzut balaurul
că a fost aruncat pe pământ, a prigonit pe femeia care a
născut copilul de parte bărbătească. 14 Femeii i-au fost date
două aripi de vultur mare, ca să zboare în pustiu, la locul ei,
ca să se hrănească o vreme, vremuri și jumătate de vreme,
departe de fața șarpelui. 15 Șarpele a scuipat apă din gură
după femeie, ca un râu, ca să o facă să fie luată de curent.
16 Pământul a ajutat-o pe femeie, iar pământul și-a deschis
gura și a înghițit râul pe care balaurul îl arunca din gura lui.
17 Balaurul s-a mâniat pe femeie și a plecat să se războiască
cu restul urmașilor ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu
și țin mărturia lui Isus.

13 Atunci am stat pe nisipul mării. Am văzut o fiară care
se ridica din mare, având zece coarne și șapte capete.
Pe coarnele sale erau zece coroane, iar pe capetele sale,
nume blasfemiatoare. 2 Fiara pe care am văzut-o semăna
cu un leopard, picioarele îi erau ca ale unui urs, iar gura îi
era ca gura unui leu. Balaurul i-a dat puterea, tronul și o
mare autoritate. 3 Unul dintre capetele sale părea că fusese
rănit mortal. Rana lui fatală a fost vindecată și tot pământul
s-a mirat de fiară. 4 Ei se închinau balaurului, pentru că el
își dăduse autoritatea fiarei; și se închinau fiarei, spunând:
"Cine este ca fiara? Cine este în stare să facă război cu ea?"
5 I-a fost dată o gură care vorbește lucruri mari și blasfemii. I
s-a dat puterea de a face război timp de patruzeci și două
de luni. 6 Și-a deschis gura pentru a blasfemia împotriva
lui Dumnezeu, pentru a huli numele Lui, locuința Lui și pe
cei ce locuiesc în ceruri. 7 I-a fost dat să facă război cu
sfinții și să îi învingă. I s-a dat autoritate asupra oricărui trib,
popor, limbă și națiune. 8 Toți cei care locuiesc pe pământ i
se vor închina, toți cei al căror nume nu a fost scris de la
întemeierea lumii în cartea vieții Mielului care a fost ucis. 9
Dacă are cineva urechi, să audă. 10 Dacă cineva trebuie să
meargă în captivitate, acela va merge în captivitate. Dacă
cineva trebuie să fie ucis cu sabia, trebuie să fie ucis. Iată
rezistența și credința sfinților. 11 Am văzut o altă fiară care
se ridica de pe pământ. Avea două coarne ca un miel și
vorbea ca un balaur. 12 Ea exercita toată autoritatea primei
fiare în prezența ei. Ea face ca pământul și cei care locuiesc
pe el să se închine primei fiare, a cărei rană mortală a fost
vindecată. 13 El face semne mari, făcând chiar să coboare
foc din cer pe pământ în văzul oamenilor. 14 El înșală pe
poporul meu care locuiește pe pământ, din cauza semnelor
pe care i s-a îngăduit să le facă în fața fiarei, spunând celor
care locuiesc pe pământ să facă un chip fiarei care avea

rana de sabie și care a trăit. 15 I-a fost dat să dea suflare
chipului fiarei, ca chipul fiarei să vorbească și să facă să
fie uciși toți cei care nu se vor închina chipului fiarei. 16
El face ca tuturor, celor mici și celor mari, celor bogați și
celor săraci, celor liberi și celor sclavi, să li se dea semne pe
mâna dreaptă sau pe frunte; 17 și nimeni nu va putea să
cumpere sau să vândă dacă nu are acel semn, care este
numele fiarei sau numărul numelui ei. 18 Iată înțelepciunea.
Cine are pricepere, să calculeze numărul fiarei, căci este
numărul unui om. Numărul ei este șase sute șaizeci și șase.

14 Am văzut și iată Mielul stând în picioare pe muntele
Sionului, și împreună cu El un număr de o sută
patruzeci și patru de mii, care aveau numele Lui și numele
Tatălui Său scris pe frunțile lor. 2 Am auzit din cer un sunet
ca un zgomot de ape multe și ca un tunet mare. Sunetul pe
care l-am auzit era ca al harpiștilor care cântă la harpele
lor. 3 Ei cântă o cântare nouă înaintea tronului, înaintea
celor patru ființe vii și a bătrânilor. Nimeni nu putea să învețe
cântecul, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, cei
care fuseseră răscumpărați de pe pământ. 4 Aceștia sunt cei
care nu au fost spurcați cu femei, căci sunt fecioare. Aceștia
sunt cei care îl urmează pe Miel oriunde merge. Aceștia au
fost răscumpărați de Isus dintre oameni, cele dintâi roade
pentru Dumnezeu și pentru Miel. 5 În gura lor nu s-a găsit
nici o minciună, căci sunt ireproșabili. 6 Și am văzut un înger
care zbura din mijlocul cerului și care avea o veste veșnică,
pe care trebuia să o vestească celor ce locuiesc pe pământ,
oricărui neam, seminție, limbă și popor. **(aiōnios g166)** 7 El
a spus cu glas tare: "Temeți-vă de Domnul și dați-i slavă,
căci a venit ceasul judecății Lui. Adorați-l pe cel care a făcut
cerul, pământul, marea și izvoarele de apă!". 8 Și a urmat un
al doilea înger, care a zis: "A căzut Babilonul cel mare, care
a făcut toate neamurile să bea din vinul mâniei desfrânării
lui." 9 Un alt înger, al treilea, i-a urmat și a zis cu glas mare:
"Dacă cineva se închină fiarei și chipului ei și primește un
semn pe frunte sau pe mână, 10 va bea și el din vinul mâniei
lui Dumnezeu, care este pregătit neamestecat în paharul
mâniei Lui. El va fi chinuit cu foc și sulf în prezența sfinților
îngeri și în prezența Mielului. 11 Fumul chinului lor se va
ridica în vecii vecilor. Nu au odihnă zi și noapte, cei care
se închină fiarei și chipului ei și oricine primește semnul
numelui ei. **(aiōn g165)** 12 Aici este perseverența sfinților, a
celor ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus."
13 Și am auzit o voce din ceruri care zicea: "Scrie: "Fericiți
cei ce mor în Domnul de acum înainte!"". "Da", spune Duhul
Sfânt, "ca să se odihnească de munca lor, căci lucrările lor îi
însoțesc". 14 M-am uitat și am văzut un nor alb și, pe nor, un
om șezând ca un fiu de om, având pe cap o cunună de
aur și în mână o seceră ascuțită. 15 Un alt înger a ieșit din
templu și a strigat cu glas tare către cel care ședea pe nor:
"Trimite secera și seceră, căci a venit ceasul secerișului,
căci secerișul pământului este copt!" 16 Cel care ședea pe
nor a împins secera în pământ, și pământul a fost secerat.
17 Un alt înger a ieșit din templul care este în cer. Avea și el
o seceră ascuțită. 18 Un alt înger a ieșit din altar, cel care
are putere asupra focului, și a strigat cu glas mare către
cel care avea secera ascuțită, zicând: "Trimite secera ta
ascuțită și culege ciorchinii viței de vie de pe pământ, căci
strugurii pământului sunt pe deplin coapte!" 19 Îngerul și-a
înfipt secera în pământ, a cules strugurii de pe pământ și i-a
aruncat în marea presă de vin a mâniei lui Dumnezeu. 20
Presa de vin a fost călcată în afara cetății, și sângele a ieșit
din ea până la frâiele cailor, până la o mie șase sute de
stadii.

15 Am văzut pe cer un alt semn mare și minunat: șapte
îngeri care aveau cele șapte plăgi de pe urmă, căci în
ei s-a sfârșit mânia lui Dumnezeu. 2 Am văzut ceva ca o
mare de sticlă amestecată cu foc și pe cei ce au biruit fiara,
chipul ei și numărul numelui ei, care stăteau pe marea de
sticlă, având harpele lui Dumnezeu. 3 Ei cântau cântecul lui
Moise, robul lui Dumnezeu, și cântecul Mielului, zicând "Mari
și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Cel
Atotputernic! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al
neamurilor. 4 Cine nu s-ar teme de Tine, Doamne? și să-
ți glorificăm numele? Căci numai Tu ești sfânt. Căci toate
neamurile vor veni și se vor închina înaintea ta. Căci faptele
Tale drepte au fost descoperite." 5 După acestea, m-am
uitat, și templul cortului mărturiei din ceruri s-a deschis. 6 Cei
șapte îngeri care aveau cele șapte plăgi au ieșit, îmbrăcați
în in pur și strălucitor și purtând fâșii de aur în jurul pieptului.
7 Una din cele patru făpturi vii a dat celor șapte îngeri șapte
cupe de aur pline cu mânia lui Dumnezeu, care trăiește în
vecii vecilor. **(aiōn g165)** 8 Templul s-a umplut de fum de la
gloria lui Dumnezeu și de la puterea Lui. Nimeni nu a putut
intra în templu până când cele șapte plăgi ale celor șapte
îngeri nu se vor fi terminat.

16 Am auzit un glas puternic din templu, care zicea celor
șapte îngeri: "Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte
potire ale mâniei lui Dumnezeu!". 2 Cel dintâi s-a dus și a
vărsat cupa lui pe pământ, care a devenit o rană dureroasă
și neplăcută pentru oamenii care aveau semnul fiarei și care
se închinau chipului ei. 3 Al doilea înger a vărsat cupa sa

în mare, și s-a făcut sânge ca de mort. Orice ființă vie din
mare a murit. 4 Al treilea a vărsat cupa sa în râuri și în
izvoare de apă, și acestea s-au făcut sânge. 5 Am auzit
pe îngerul apelor spunând: “Drept ești Tu, care ești și care
erai, Sfinte, pentru că ai judecat aceste lucruri. 6 Căci ei
au vărsat sângele sfinților și al profeților, iar tu le-ai dat
să bea sânge. Ei merită acest lucru”. 7 Am auzit altarul
zicând: “Da, Doamne Dumnezeule, Atotputernicul, adevărate
și drepte sunt judecățile Tale!”. 8 Al patrulea și-a vărsat
cupa pe soare și i s-a dat să ardă pe oameni cu foc. 9
Oamenii au fost arși de o căldură mare, iar oamenii au hulit
numele lui Dumnezeu, care are putere asupra acestor plăgi.
Ei nu s-au pocăit și nu i-au dat slavă. 10 Al cincilea și-a
vărsat cupa pe scaunul de domnie al fiarei, și împărăția ei s-
a întunecat. Și-au ros limbile din cauza durerilor, 11 și au
hulit pe Dumnezeul cerului din cauza durerilor și a rănilor lor.
Și totuși nu s-au pocăit de faptele lor. 12 Al șaselea și-a
vărsat cupa pe râul cel mare, Eufrat. A secat apele lui, ca
să fie pregătită calea pentru împărații care vor veni de la
răsăritul soarelui. 13 Am văzut ieșind din gura balaurului, din
gura fiarei și din gura falsului profet, trei duhuri necurate,
ceva asemănător cu broaștele; 14 pentru că sunt duhuri
de demoni, care fac semne și care merg la regii întregului
pământ locuit, ca să-i adune pentru războiul din ziua aceea
mare a lui Dumnezeu cel Atotputernic. 15 “Iată, vin ca un
hoț. Ferice de cel care veghează și își păstrează hainele, ca
să nu umble gol și să nu i se vadă rușinea.” 16 El i-a adunat
în locul care se numește în ebraică “Harmaghedon”. 17 Al
șaptelea și-a vărsat cupa în aer. Un glas puternic a ieșit
din templul cerului, de pe tron, spunând: “S-a făcut!”. 18 Au
fost fulgere, sunete și tunete; și a fost un cutremur mare,
cum nu s-a mai întâmplat de când există oameni pe pământ
— un cutremur atât de mare și atât de puternic. 19 Marele
oraș a fost împărțit în trei părți și cetățile națiunilor au căzut.
Babilonul cel mare a fost amintit în ochii lui Dumnezeu, ca
să-i dea paharul cu vinul de foc al mâniei Lui. 20 Toate
insulele au fugit, și munții nu au mai fost găsiți. 21 Grindină
mare, de greutatea unui talant, a căzut din cer peste oameni.
Oamenii l-au hulit pe Dumnezeu din cauza plăgii grindinei,
căci această plagă a fost extrem de gravă.

17 Unul din cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe
a venit și a vorbit cu mine, zicând: “Vino aici. Îți voi
arăta judecata marii prostituate care șade pe ape multe,
2 cu care regii pământului au făcut desfrâu sexual. Cei
care locuiesc pe pământ s-au îmbătat cu vinul imoralității ei
sexuale.” 3 El m-a dus în Duhul Sfânt într-un pustiu. Am
văzut o femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină de
nume blasfemiatoare, având șapte capete și zece coarne. 4
Femeia era îmbrăcată în purpură și stacojiu și împodobită cu
aur, pietre prețioase și perle, având în mână un pahar de aur
plin de urâciuni și de impuritățile imoralității sexuale de pe
pământ. 5 Și pe fruntea ei era scris un nume: “MISTERUL,
BABILONUL CEL MARE, MAMA PROSTITUATEI ȘI A
ABOMINAȚIILOR PĂMÂNTULUI.” 6 Am văzut-o pe femeie
îmbătată cu sângele sfinților și cu sângele martirilor lui Isus.
Când am văzut-o, m-am mirat cu mare uimire. 7 Îngerul mi-
a zis: “De ce te miri? Îți voi spune taina femeii și a fiarei
care o poartă, care are șapte capete și zece coarne. 8 Fiara
pe care ai văzut-o a fost și nu mai este; și este pe cale să
iasă din abis și să meargă la pieire. Cei care locuiesc pe
pământ și ale căror nume nu au fost scrise în cartea vieții de
la întemeierea lumii se vor minuna când vor vedea că fiara a
fost și nu este, și va fi prezentă. **(Abyssos g12)** 9 Aici este
mintea care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte
munți pe care stă femeia. 10 Ele sunt șapte împărați. Cinci
au căzut, unul este, iar celălalt nu a venit încă. Când va veni,
trebuie să mai dureze puțin. 11 Fiara care era și nu mai este,
este și ea însăși a opta, și este dintre cei șapte; și merge la
pieire. 12 Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece
împărați care nu au primit încă o împărăție, dar primesc
autoritate ca împărați împreună cu fiara pentru o oră. 13
Aceștia au o singură minte și își dau puterea și autoritatea
fiarei. 14 Aceștia se vor lupta împotriva Mielului, iar Mielul
îi va birui, pentru că el este Domnul domnilor și Împăratul
împăraților; iar cei care sunt cu el sunt chemați, aleși și
credincioși.” 15 El mi-a zis: “Apele pe care le-ai văzut, unde
șade prostituata, sunt popoare, mulțimi, națiuni și limbi. 16
Cele zece coarne pe care le-ai văzut, ele și fiara vor urî
prostituata, o vor pustii, o vor dezbrăca, îi vor mânca carnea
și o vor arde cu totul în foc. 17 Căci Dumnezeu le-a pus
în inimă să facă ceea ce are în minte, să fie de aceeași
părere și să dea împărăția lor fiarei, până când se vor împlini
cuvintele lui Dumnezeu. 18 Femeia pe care ai văzut-o este
marea cetate care domnește peste regii pământului.”

18 După acestea, am văzut coborându-se din cer un
alt înger, care avea o mare putere. Pământul a fost
luminat de slava lui. 2 El a strigat cu un glas puternic,
zicând: “A căzut, a căzut Babilonul cel mare, și a devenit o
locuință a demonilor, o închisoare pentru orice duh necurat
și o închisoare pentru orice pasăre necurată și urâtă! 3
Căci toate națiunile au băut din vinul mâniei desfrânării ei,
împărații pământului au făcut desfrânare cu ea, iar negustorii

pământului s-au îmbogățit din belșugul luxului ei.” 4 Și am
auzit un alt glas din cer, care zicea: “Ieșiți din ea, poporul
Meu, ca să nu luați parte la păcatele ei și să nu vă împărtășiți
din plăgile ei, 5 căci păcatele ei au ajuns până la cer și
Dumnezeu și-a adus aminte de nelegiuirile ei. 6 Întoarceți-
vă la ea așa cum s-a întors și răsplătiți-i dublu față de
cum a făcut ea și după faptele ei. În paharul pe care l-a
amestecat, amestecă-i dublu. 7 Oricât de mult s-a proslăvit
și s-a desfrânat, pe cât de mult dă-i de chin și de jale. Căci
ea zice în inima ei: “Șed ca o regină, nu sunt văduvă, și nu
voi vedea nicidecum doliu”. 8 De aceea, într-o singură zi
vor veni plăgile ei: moarte, jale și foamete; și va fi arsă cu
totul în foc, căci Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este
puternic. 9 Împărații pământului, care au făcut desfrânare și
au trăit în desfrânare cu ea, vor plânge și se vor tângui pe
ea, când vor vedea fumul arderii ei, 10 stând departe de frica
chinului ei, și vor zice: “Vai, vai, cetatea cea mare, Babilon,
cetatea cea tare! Căci judecata ta a venit într-un ceas!”. 11
Negustorii pământului plâng și se jelesc din cauza ei, căci
nimeni nu le mai cumpără mărfurile: 12 mărfurile de aur,
argint, pietre prețioase, perle, in subțire, purpură, mătase,
stacojiu, tot lemnul scump, orice vas de fildeș, orice vas de
lemn foarte prețios, de aramă, de fier și de marmură; 13 și
scorțișoară, tămâie, parfum, tămâie, vin, ulei de măsline,
făină fină, grâu, oi, cai, care, trupuri și suflete de oameni. 14
roadele după care a poftit sufletul tău au fost pierdute pentru
tine. Toate lucrurile care erau delicate și somptuoase au
pierit de la tine și nu le vei mai găsi deloc. 15 Negustorii
acestor lucruri, care s-au îmbogățit prin ea, vor sta departe,
de frica chinului ei, plângând și jelind, 16 spunând: “Vai,
vai, cetatea cea mare, cea care era îmbrăcată în in subțire,
purpură și stacojiu și împodobită cu aur, pietre prețioase
și perle! 17 Căci într-un ceas, bogății atât de mari sunt
pustiite!”. Toți căpitanii de corăbii, toți cei care navighează
oriunde, marinarii și toți cei care își câștigă existența pe
mare, stăteau departe, 18 și strigau, când se uitau la fumul
arderii ei, zicând: 'Ce este ca cetatea cea mare? 19 Și-
au aruncat țărână pe cap și au strigat, plângând și jelind,
zicând: “Vai, vai, cetatea cea mare, în care toți cei care își
aveau corăbiile pe mare s-au îmbogățit din cauza marii ei
bogății!”. Căci ea a fost pustiită într-un ceas. 20 “Bucurați-
vă pentru ea, cerule, sfinților, apostolilor și profeților, căci
Dumnezeu a judecat-o cu judecata voastră.” 21 Un înger
puternic a ridicat o piatră ca o piatră mare de moară și a
aruncat-o în mare, zicând: “Așa va fi dărâmat Babilonul,
cetatea cea mare, și nu va mai fi găsit deloc. 22 Glasul
harpiștilor, al menestreliștilor, al flautiștilor și al trâmbițașilor
nu se va mai auzi deloc în voi. Nici un meșter de orice
meserie nu va mai fi găsit deloc în voi. Sunetul unei mori nu
se va mai auzi deloc în voi. 23 Lumina unei lămpi nu va mai
străluci deloc în voi. Glasul mirelui și al miresei nu se va mai
auzi deloc în voi, căci negustorii voștri au fost căpeteniile
pământului, căci cu vrăjitoria voastră au fost înșelate toate
neamurile. 24 În ea s-a găsit sângele profeților și al sfinților
și al tuturor celor uciși pe pământ.”

19 După acestea, am auzit în ceruri un glas ca un
glas tare, ca de mulțime mare, care zicea: “Aleluia!
Mântuirea, puterea și gloria aparțin Dumnezeului nostru; 2
pentru că judecățile lui sunt adevărate și drepte. Căci el a
judecat-o pe marea prostituată care a corupt pământul cu
imoralitatea ei sexuală și a răzbunat din mâna ei sângele
slujitorilor săi.” 3 Al doilea a zis: “Aleluia! Fumul ei se ridică
în vecii vecilor”. (aiōn g165) 4 Cei douăzeci și patru de bătrâni
și cele patru făpturi vii au căzut la pământ și s-au închinat lui
Dumnezeu, care șade pe tron, spunând: “Amin! Aleluia!” 5
Un glas a venit din scaunul de domnie și a zis: “Lăudați pe
Dumnezeul nostru, voi toți robii Lui, cei ce vă temeți de El,
cei mici și cei mari!” 6 Și am auzit ca un glas de mulțime
mare, ca un glas de ape multe și ca un glas de tunete
puternice, care zicea: “Aleluia! Căci Domnul Dumnezeul
nostru, Atotputernicul, domnește! 7 Să ne bucurăm și să ne
veselim nespus de mult și să-i dăm slava. Căci a venit nunta
Mielului, iar soția lui s-a pregătit.” 8 I s-a dat să se îmbrace
în in strălucitor, curat și fin, căci inul fin reprezintă faptele
drepte ale sfinților. 9 El mi-a zis: “Scrie: “Fericiți cei invitați la
cina de nuntă a Mielului”.” El mi-a zis: “Acestea sunt cuvinte
adevărate ale lui Dumnezeu”. 10 M-am aruncat la picioarele
Lui, ca să mă închin înaintea Lui. El mi-a zis: “Privește! Nu o
face! Eu sunt tovarăș de robie cu tine și cu frații tăi care țin
mărturia lui Isus. Adorați-l pe Dumnezeu, căci mărturia lui
Isus este Spiritul Profeției”. 11 Am văzut cerul deschis și iată
un cal alb, și Cel ce ședea pe el se numea Credincios și
Adevărat. Cu dreptate el judecă și face război. 12 Ochii lui
sunt o flacără de foc, iar pe capul lui sunt multe coroane.
El are nume scrise și un nume scris pe care nimeni nu-l
cunoaște decât el însuși. 13 El este îmbrăcat într-o haină
stropită cu sânge. Numele lui se numește “Cuvântul lui
Dumnezeu”. 14 Armatele care sunt în ceruri, îmbrăcate în in
alb, pur și fin, îl urmau pe cai albi. 15 Din gura lui iese o sabie
ascuțită, cu două tăișuri, ca să lovească cu ea națiunile.
El le va conduce cu un toiag de fier. El calcă în presa de
vin a aprinderii mâniei lui Dumnezeu, Atotputernicul. 16 El
are pe haina și pe coapsa sa un nume scris: “REGELE

REGILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR”. 17 Am văzut un înger
care stătea în soare. El a strigat cu glas tare, spunând
tuturor păsărilor care zboară pe cer: “Veniți! Adunați-vă la
marea cină a lui Dumnezeu, 18 ca să mâncați carnea regilor,
carnea căpeteniilor, carnea vitejilor, carnea cailor și a celor
care stau pe ei, carnea tuturor oamenilor, liberi și sclavi, mici
și mari!”. 19 Am văzut fiara, regii pământului și oștile lor,
adunate pentru a face război împotriva celui care ședea
pe cal și împotriva armatei lui. 20 Fiara a fost prinsă și,
împreună cu ea, falsul profet care făcea semnele pe care le
făcea în fața lui, prin care îi înșela pe cei care primiseră
semnul fiarei și pe cei care se închinau chipului ei. Aceștia
doi au fost aruncați de vii în lacul de foc care arde cu sulf.
(Limnē Pyr g3041 g4442) 21 Restul au fost uciși cu sabia celui
care ședea pe cal, sabia care ieșea din gura lui. Astfel, toate
păsările s-au săturat de carnea lor.

20 Am văzut un înger coborând din cer, având în mână
cheia prăpastiei și un lanț mare. **(Abyssos g12)** 2 El a
prins balaurul, șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana,
care înșală tot pământul locuit, l-a legat pentru o mie de ani,
3 l-a aruncat în abis, l-a închis și l-a pecetluit peste el, ca să
nu mai înșele neamurile până la sfârșitul celor o mie de
ani. După aceasta, el trebuie să fie eliberat pentru o scurtă
perioadă de timp. **(Abyssos g12)** 4 Am văzut niște tronuri, pe
care ședeau și pe care se judeca. Am văzut sufletele celor
care fuseseră decapitați pentru mărturia lui Isus și pentru
cuvântul lui Dumnezeu și ale celor care nu se închinaseră
fiarei și chipului ei și nu primiseră semnul de pe frunte și de
pe mână. Aceștia au trăit și au domnit cu Hristos timp de o
mie de ani. 5 Ceilalți morți nu au trăit până la sfârșitul celor
o mie de ani. Aceasta este prima înviere. 6 Binecuvântat
și sfânt este cel care are parte de prima înviere. Asupra
acestora, moartea a doua nu are nicio putere, ci ei vor fi
preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor domni cu el o
mie de ani. 7 După cei o mie de ani, Satana va fi eliberat din
temnițalui 8 și va ieși să înșele neamurile care sunt în cele
patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să le
adune la război, al căror număr este ca nisipul mării. 9 Ei s-
au suit pe lățimea pământului și au înconjurat tabăra sfinților
și cetatea iubită. Focul s-a coborât din cer de la Dumnezeu
și i-a mistuit. 10 Diavolul care i-a înșelat a fost aruncat în
iazul de foc și de sulf, unde sunt și fiara și falsul profet. Ei vor
fi chinuiți zi și noapte în vecii vecilor. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041
g4442)** 11 Am văzut un tron mare și alb și pe Cel ce ședea pe
el, de la fața căruia fugeau pământul și cerul. Nu s-a găsit
loc pentru ei. 12 Am văzut pe cei morți, mari și mici, stând în
picioare înaintea tronului, și au deschis cărți. S-a deschis o
altă carte, care este cartea vieții. Morții au fost judecați din
cele scrise în cărți, după faptele lor. 13 Marea a dat pe față
morții care se aflau în ea. Moartea și Hadesul au renunțat la
morții care erau în ele. Au fost judecați, fiecare după faptele
sale. **(Hadēs g86)** 14 Moartea și Hadesul au fost aruncate în
lacul de foc. Aceasta este a doua moarte, lacul de foc. **(Hadēs
g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** 15 Dacă cineva nu era găsit scris în
cartea vieții, era aruncat în lacul de foc. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 Am văzut un cer nou și un pământ nou, căci cerul
dintâi și pământul dintâi au trecut și marea nu mai
este. 2 Am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborând
din cer de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită
pentru soțul ei. 3 Am auzit un glas puternic din cer care
zicea: “Iată, locuința lui Dumnezeu este cu oamenii; El va
locui cu ei, iar ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi
cu ei ca Dumnezeul lor. 4 El va șterge orice lacrimă din ochii
lor. Moartea nu va mai fi; nu va mai fi nici doliu, nici strigăt,
nici durere. Cele dintâi lucruri au trecut.” 5 Cel ce șade pe
scaunul de domnie a zis: “Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” El
a zis: “Scrieți, căci aceste cuvinte ale lui Dumnezeu sunt
credincioase și adevărate.” 6 El mi-a spus: “Eu sunt Alfa și
Omega, Începutul și Sfârșitul. Eu voi da gratuit celui care
este însetat de la izvorul apei vieții. 7 Celui care va birui,
îi voi da aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, iar el va
fi fiul meu. 8 Dar pentru cei lași, necredincioși, păcătoși,
abominabili, ucigași, imorali, vrăjitori, închinători la idoli și toți
mincinoșii, partea lor este în lacul care arde cu foc și sulf,
care este moartea a doua.” **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 9 Unul
din cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe încărcate
cu cele șapte plăgi de pe urmă a venit și a vorbit cu mine,
zicând: “Vino aici. Îți voi arăta mireasa, soția Mielului”. 10 El
m-a dus în Duhul Sfânt pe un munte mare și înalt și mi-a
arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se cobora din cer de
la Dumnezeu, 11 având gloria lui Dumnezeu. Lumina ei era
ca o piatră foarte prețioasă, ca o piatră de iaspis, limpede ca
cristalul; 12 având un zid mare și înalt, cu douăsprezece
porți și, la porți, doisprezece îngeri și nume scrise pe ele,
care sunt numele celor douăsprezece triburi ale copiilor lui
Israel. 13 La răsărit erau trei porți, la nord trei porți, la sud trei
porți, și la vest trei porți. 14 Zidul cetății avea douăsprezece
temelii și pe ele douăsprezece nume ale celor doisprezece
apostoli ai Mielului. 15 Cel care vorbea cu mine avea ca
măsură o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile și
zidurile ei. 16 Cetatea este pătrată. Lungimea lui este la
fel de mare ca lățimea lui. El a măsurat cetatea cu trestia:
douăsprezece mii doisprezece stadii. Lungimea, lățimea și

înălțimea ei sunt egale. 17 Zidul ei este de o sută patruzeci
și patru de coți, după măsura unui om, adică a unui înger. 18
Construcția zidului ei era de jaspis. Orașul era de aur pur, ca
sticla pură. 19 Temeliile zidului cetății erau împodobite cu
tot felul de pietre prețioase. Prima temelie era de iaspis, a
doua de safir, a treia de calcedonie, a patra de smarald, 20 a
cincea de sardonyx, a șasea de sardiu, a șaptea de crisolit,
a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de crioprasă, a
unsprezecea de jacint și a douăsprezecea de ametist. 21
Cele douăsprezece porți erau douăsprezece perle. Fiecare
dintre porți era făcută dintr-o perlă. Strada orașului era de
aur pur, ca o sticlă transparentă. 22 Nu am văzut în ea nici
un templu, căci Domnul Dumnezeu Atotputernic și Mielul
sunt templul ei. 23 Cetatea nu are nevoie de soare sau de
lună pentru a străluci, căci însăși slava lui Dumnezeu a
luminat-o, iar lampa ei este Mielul. 24 Națiunile vor umbla în
lumina ei. Regii pământului aduc în ea gloria și onoarea
națiunilor. 25 Porțile ei nu vor fi în niciun fel închise ziua
(pentru că acolo nu va fi noapte), 26 și ei vor aduce gloria și
onoarea națiunilor în ea, ca să poată intra. 27 Nu va intra în
ea în niciun fel ceva profanator sau cineva care provoacă o
urâciune sau o minciună, ci numai cei care sunt scriși în
cartea vieții Mielului.

22 Mi-a arătat un râu de apă a vieții, limpede ca cristalul,
care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu
și al Mielului, 2 în mijlocul străzii lui. De o parte și de alta
a râului era pomul vieții, care purta douăsprezece feluri
de fructe și care își dădea rodul în fiecare lună. Frunzele
copacului erau pentru vindecarea națiunilor. 3 Nu va mai fi
niciun blestem. Tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea,
iar slujitorii lui îi vor sluji. 4 Îi vor vedea fața și numele lui va
fi pe frunțile lor. 5 Nu va mai fi noapte și nu vor avea nevoie
de lumina lămpii sau de lumina soarelui, pentru că Domnul
Dumnezeu îi va lumina. Ei vor domni în vecii vecilor. **(aiōn
g165)** 6 El mi-a zis: "Cuvintele acestea sunt credincioase și
adevărate. Domnul Dumnezeul spiritelor profeților a trimis pe
îngerul Său ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să
se întâmple curând." 7 "Iată, vin curând! Binecuvântat este
cel care păzește cuvintele profeției din cartea aceasta." 8 Și
eu, Ioan, sunt cel ce a auzit și a văzut aceste lucruri. Când
am auzit și am văzut, am căzut să mă închin la picioarele
îngerului care mi-a arătat aceste lucruri. 9 El mi-a spus: "Nu
trebuie să faci asta! Eu sunt tovarăș de robie cu tine și cu
frații tăi, cu profeții și cu cei care păzesc cuvintele acestei
cărți. Adoră-l pe Dumnezeu". 10 El mi-a zis: "Nu pecetlui
cuvintele profeției acestei cărți, căci timpul este aproape. 11
Cine acționează nedrept, să acționeze tot nedrept. Cine se
murdărește, să se murdărească în continuare. Cine este
neprihănit, să facă încă dreptate. Cine este sfânt, să fie
încă sfânt." 12 "Iată, vin curând! Răsplata Mea este cu
Mine, ca să răsplătesc fiecăruia după fapta lui. 13 Eu sunt
Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și
Sfârșitul. 14 Ferice de cei care împlinesc poruncile Lui, ca să
aibă dreptul la pomul vieții și să intre pe porțile cetății. 15
Afară sunt câinii, vrăjitorii, cei imorali, ucigașii, închinătorii
la idoli și toți cei care iubesc și practică minciuna. 16 Eu,
Isus, am trimis pe îngerul meu să vă mărturisească aceste
lucruri pentru adunări. Eu sunt rădăcina și urmașul lui David,
Strălucirea și Steaua dimineții." 17 Duhul și mireasa spun:
"Vino!" Cel care aude, să spună: "Vino!" Cine este însetat, să
vină! Cine dorește, să ia gratuit apa vieții. 18 Eu mărturisesc
oricui ascultă cuvintele profeției din cartea aceasta că, dacă
cineva adaugă la ele, Dumnezeu îi va adăuga plăgile care
sunt scrise în cartea aceasta. 19 Dacă cineva va tăia din
cuvintele cărții acestei profeții, Dumnezeu îi va lua partea
lui din pomul vieții și din cetatea sfântă, care sunt scrise
în cartea aceasta. 20 Cel care mărturisește aceste lucruri
spune: "Da, voi veni curând". Amin! Da, vino, Doamne Isuse!
21 Harul Domnului Isus Hristos să fie cu toți sfinții. Amin.

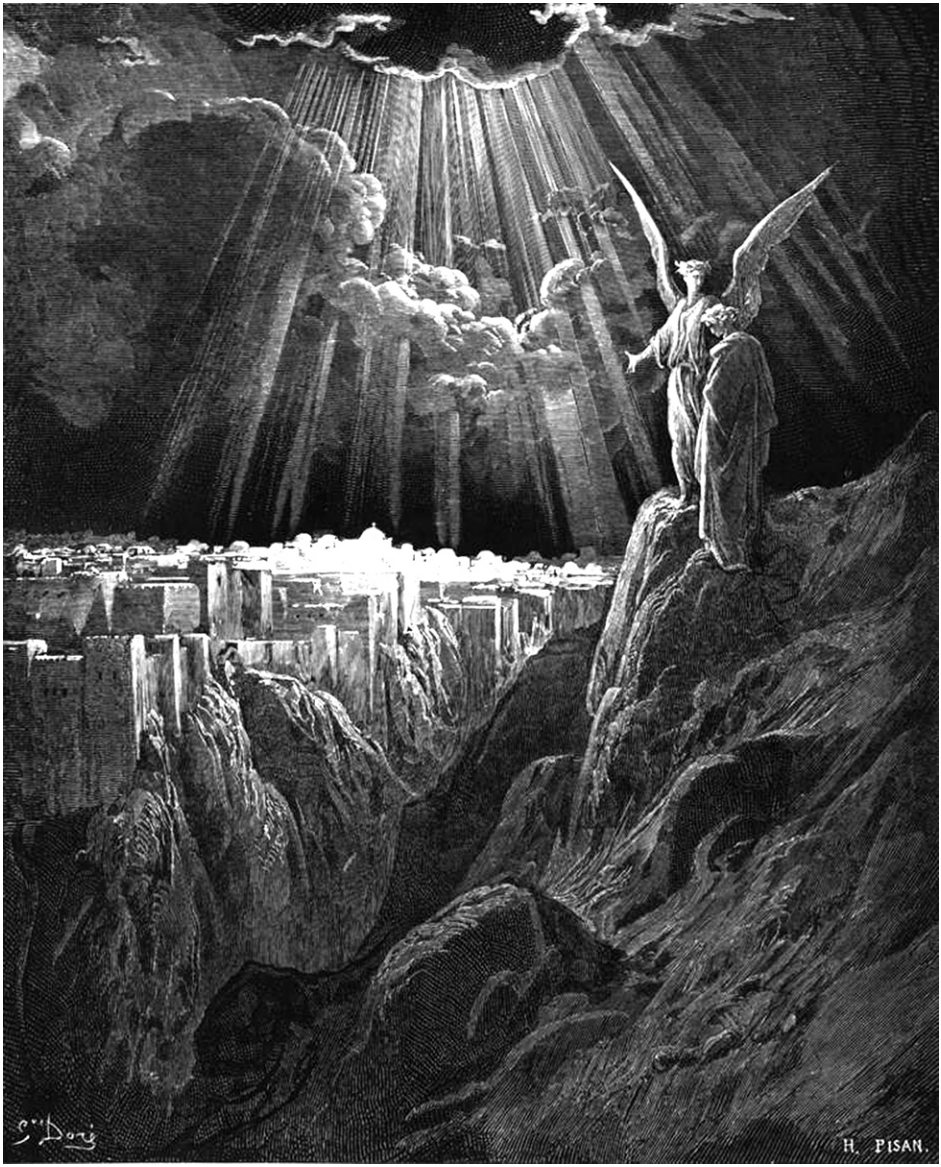

Am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborând din cer de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru soțul ei. Am auzit un glas puternic din cer care zicea: "Iată, locuința lui Dumnezeu este cu oamenii; El va locui cu ei, iar ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi cu ei ca Dumnezeul lor.

Apocalipsa 21:2-3

Ghidul Cititorului

Română at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glosar

Română at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosar +

AionianBible.org/Bibles/Romanian---Free-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luca 8:31
Romani 10:7
Apocalipsa 9:1
Apocalipsa 9:2
Apocalipsa 9:11
Apocalipsa 11:7
Apocalipsa 17:8
Apocalipsa 20:1
Apocalipsa 20:3

aïdios

Romani 1:20
Iuda 1:6

aiōn

Matei 12:32
Matei 13:22
Matei 13:39
Matei 13:40
Matei 13:49
Matei 21:19
Matei 24:3
Matei 28:20
Marcu 3:29
Marcu 4:19
Marcu 10:30
Marcu 11:14
Luca 1:33
Luca 1:55
Luca 1:70
Luca 16:8
Luca 18:30
Luca 20:34
Luca 20:35
Ioan 4:14
Ioan 6:51
Ioan 6:58
Ioan 8:35
Ioan 8:51
Ioan 8:52
Ioan 9:32
Ioan 10:28
Ioan 11:26
Ioan 12:34
Ioan 13:8
Ioan 14:16
Faptele 3:21
Faptele 15:18
Romani 1:25
Romani 9:5
Romani 11:36
Romani 12:2
Romani 16:27
1 Corinteni 1:20
1 Corinteni 2:6
1 Corinteni 2:7
1 Corinteni 2:8
1 Corinteni 3:18
1 Corinteni 8:13
1 Corinteni 10:11
2 Corinteni 4:4
2 Corinteni 9:9
2 Corinteni 11:31
Galateni 1:4
Galateni 1:5
Efeseni 1:21
Efeseni 2:2
Efeseni 2:7
Efeseni 3:9
Efeseni 3:11
Efeseni 3:21
Efeseni 6:12
Filipeni 4:20
Coloseni 1:26
1 Timotei 1:17
1 Timotei 6:17
2 Timotei 4:10
2 Timotei 4:18
Titus 2:12
Evrei 1:2
Evrei 1:8
Evrei 5:6
Evrei 6:5
Evrei 6:20
Evrei 7:17
Evrei 7:21
Evrei 7:24
Evrei 7:28
Evrei 9:26
Evrei 11:3
Evrei 13:8
Evrei 13:21
1 Petru 1:23
1 Petru 1:25
1 Petru 4:11
1 Petru 5:11
2 Petru 3:18
1 Ioan 2:17
2 Ioan 1:2
Iuda 1:13
Iuda 1:25
Apocalipsa 1:6
Apocalipsa 1:18
Apocalipsa 4:9
Apocalipsa 4:10
Apocalipsa 5:13
Apocalipsa 7:12
Apocalipsa 10:6
Apocalipsa 11:15
Apocalipsa 14:11
Apocalipsa 15:7
Apocalipsa 19:3
Apocalipsa 20:10
Apocalipsa 22:5

aiōnios

Matei 18:8
Matei 19:16
Matei 19:29
Matei 25:41
Matei 25:46
Marcu 3:29
Marcu 10:17
Marcu 10:30
Luca 10:25
Luca 16:9
Luca 18:18
Luca 18:30
Ioan 3:15
Ioan 3:16
Ioan 3:36
Ioan 4:14
Ioan 4:36
Ioan 5:24
Ioan 5:39
Ioan 6:27
Ioan 6:40
Ioan 6:47
Ioan 6:54
Ioan 6:68

Ioan 10:28
Ioan 12:25
Ioan 12:50
Ioan 17:2
Ioan 17:3
Faptele 13:46
Faptele 13:48
Romani 2:7
Romani 5:21
Romani 6:22
Romani 6:23
Romani 16:25
Romani 16:26
2 Corinteni 4:17
2 Corinteni 4:18
2 Corinteni 5:1
Galateni 6:8
2 Tesaloniceni 1:9
2 Tesaloniceni 2:16
1 Timotei 1:16
1 Timotei 6:12
1 Timotei 6:16
2 Timotei 1:9
2 Timotei 2:10
Titus 1:2
Titus 3:7
Filimon 1:15
Evrei 5:9
Evrei 6:2
Evrei 9:12
Evrei 9:14
Evrei 9:15
Evrei 13:20
1 Petru 5:10
2 Petru 1:11
1 Ioan 1:2
1 Ioan 2:25
1 Ioan 3:15
1 Ioan 5:11
1 Ioan 5:13
1 Ioan 5:20
Iuda 1:7
Iuda 1:21
Apocalipsa 14:6

eleēsē

Romani 11:32

Geenna

Matei 5:22
Matei 5:29
Matei 5:30
Matei 10:28
Matei 18:9
Matei 23:15
Matei 23:33
Marcu 9:43
Marcu 9:45
Marcu 9:47
Luca 12:5
Iacov 3:6

Hadēs

Matei 11:23
Matei 16:18
Luca 10:15
Luca 16:23
Faptele 2:27
Faptele 2:31
1 Corinteni 15:55
Apocalipsa 1:18
Apocalipsa 6:8
Apocalipsa 20:13
Apocalipsa 20:14

Limnē Pyr

Apocalipsa 19:20
Apocalipsa 20:10
Apocalipsa 20:14
Apocalipsa 20:15
Apocalipsa 21:8

Sheol

Genesis 37:35
Genesis 42:38
Genesis 44:29
Genesis 44:31
Numbers 16:30
Numbers 16:33
Deuteronomy 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Kings 2:6
1 Kings 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Psalms 6:5
Psalms 9:17
Psalms 16:10
Psalms 18:5
Psalms 30:3
Psalms 31:17
Psalms 49:14
Psalms 49:15
Psalms 55:15
Psalms 86:13
Psalms 88:3
Psalms 89:48
Psalms 116:3
Psalms 139:8
Psalms 141:7
Proverbs 1:12
Proverbs 5:5
Proverbs 7:27
Proverbs 9:18
Proverbs 15:11
Proverbs 15:24
Proverbs 23:14
Proverbs 27:20
Proverbs 30:16
Ecclesiastes 9:10
Song of Solomon 8:6
Isaiah 5:14
Isaiah 7:11
Isaiah 14:9
Isaiah 14:11
Isaiah 14:15
Isaiah 28:15
Isaiah 28:18
Isaiah 38:10
Isaiah 38:18
Isaiah 57:9
Ezekiel 31:15
Ezekiel 31:16
Ezekiel 31:17
Ezekiel 32:21
Ezekiel 32:27
Hosea 13:14
Amos 9:2
Jonah 2:2
Habakkuk 2:5

Tartaroō

2 Petru 2:4

Questioned

2 Petru 2:17

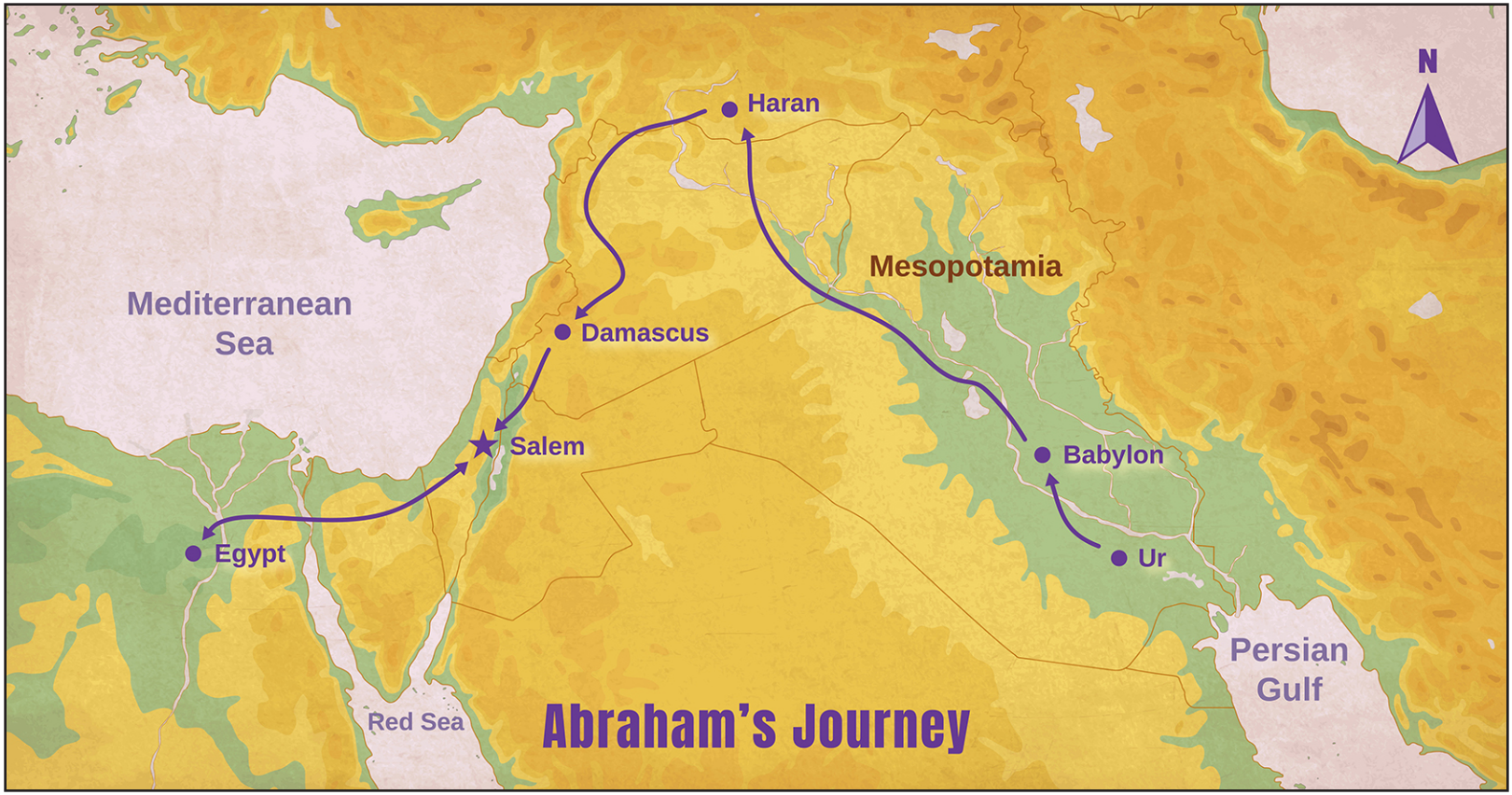

Prin credință, Avraam, când a fost chemat, a ascultat și a ieșit la locul pe care avea să-l primească de moștenire. A ieșit, fără să știe unde se duce. - Evrei 11:8

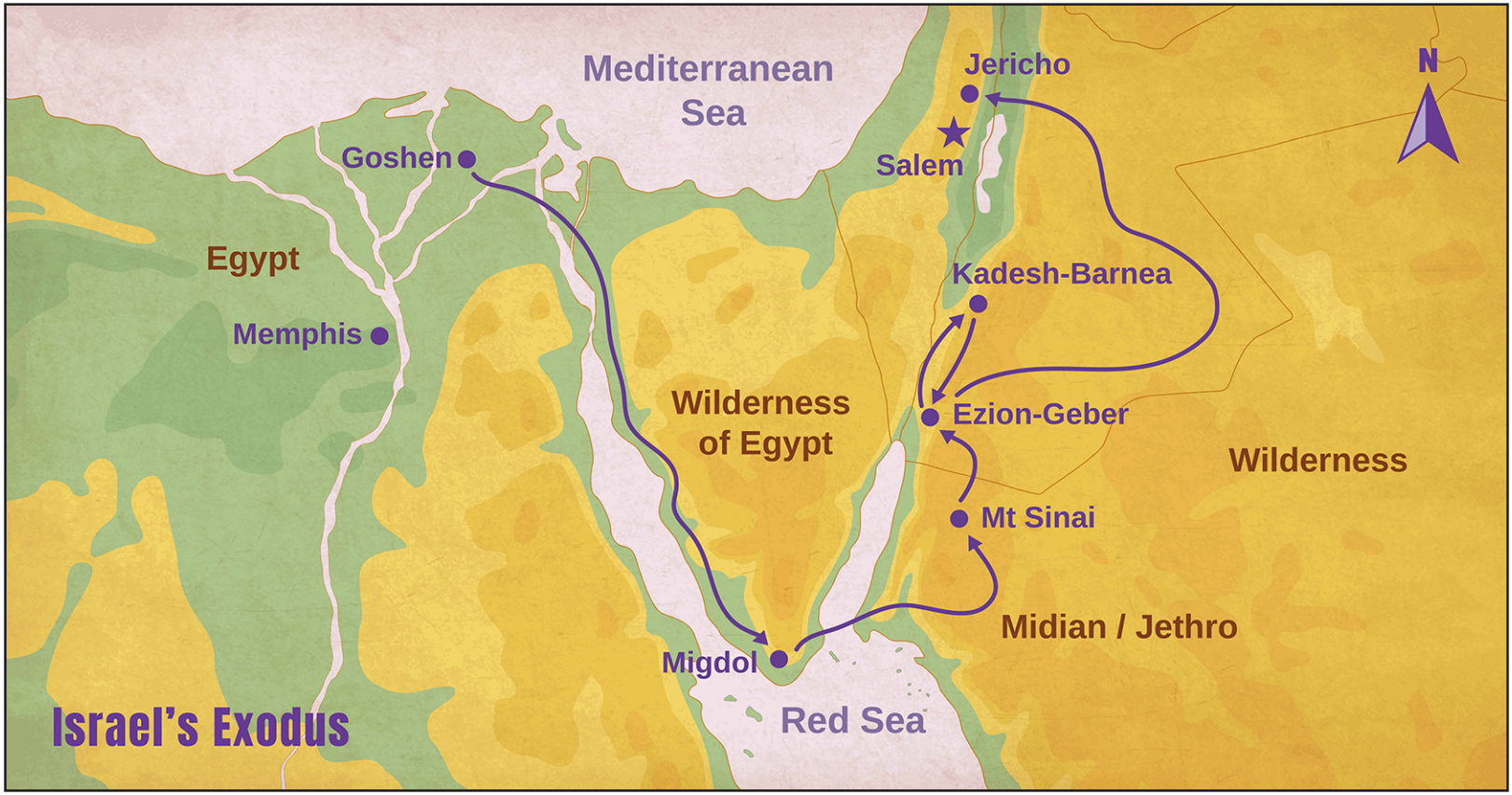

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

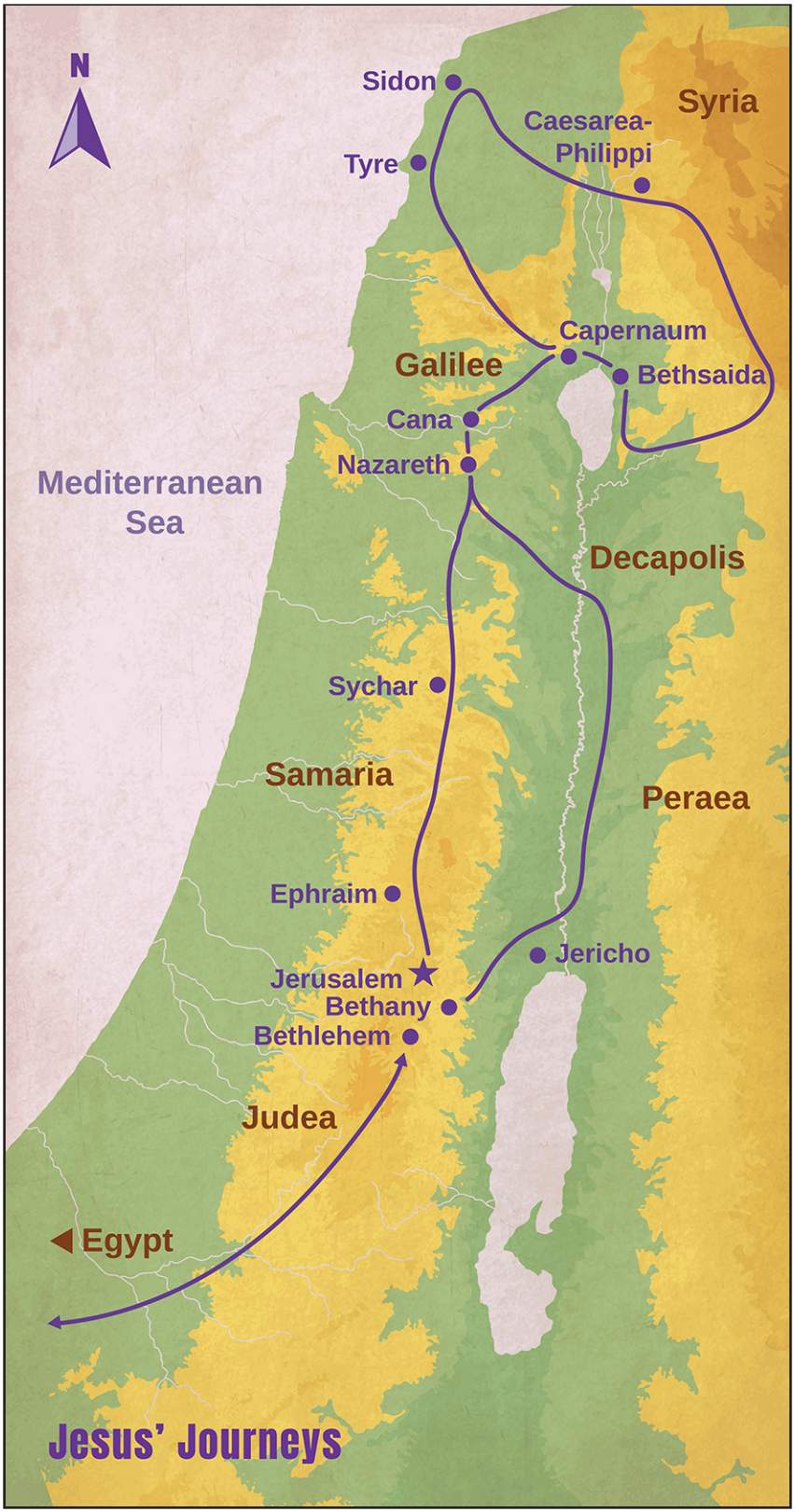

Căci și Fiul Omului a venit nu ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. - Marcu 10:45

Pavel, slujitor al lui Isus Hristos, chemat ca apostol, pus deoparte pentru vestea cea bună a lui Dumnezeu, - Romani 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?			When?							
			Innocence		Fallen				Glory	
			Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship John 10:30	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden No Fall No Death Gen 1:31	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16				God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City No Hades No Dead Rev 20:3	All Restored Acts 3:21
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43		
		Holy Spirit			Everywhere, Psalm 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation No people Gen 1:1		Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels			Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					
		Imprisoned Angels		No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6				Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes? Heb 2:16 No?
		Fugitive Angels			Rebelling Against Christ Accusing Mankind 1 Peter 5:8 and Revelation 12:10			Thalaasa, Rev 20:13		
		First Beast Demon						Lake of Fire Revelation 19:20		
		False Prophet Demon								
		Satan						Abyss Revelation 20:2		

Destin

Română at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

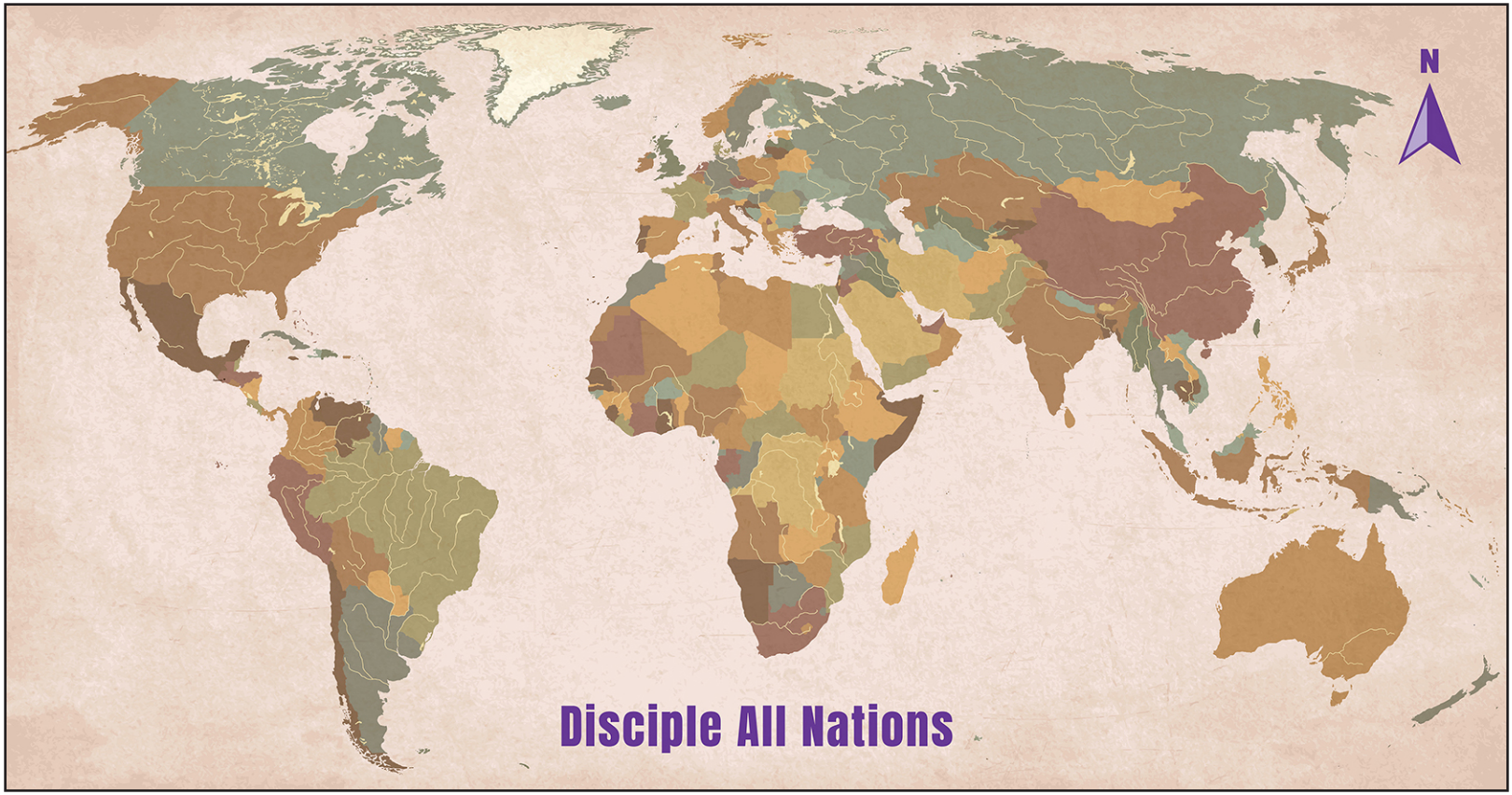

Mergeți și faceți discipoli din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, - Matei 28:19